

Franckesche Stiftungen zu Halle

Cithara Sanctorum, Zgew. 5, 8. aneb Zal'my a Pjsné Duchownj staré y nowé, kterýchž Cýrkew Ewangelická ...

Walther, Samuel Benjamin

Lipsk, 1737

VD18 10750436-001

Díl třetí

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permission, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-228574-

pag. i. et
375.

Díl třetí.

Zpěvy o Církví sváté

a gegich

Stávch, Případnostech a Potřebách
rozličných

I. Duchovních,

Kdežto se Církev Boží považuje galžo
A. Ntěrugin.

1. Wúbec. Písne o Církví swaté, aneb domu, w
němž se dítky Boží rodj, wychowáwagj a cwičj.

(1135.) b. Notau 18.

Mý gať gšau milj twogi
přibytkowé! gať roz-
kossnj Křesťanšj zbo-
rowé, Páne, w nichž twé gmé-
no slawné!

2. Wrauč žadosťi dusse má-
gich žadá, ach milosti hořicj k
nim chwátá wšj, přibytel w
nich mjtj.

3. W twých Páne syněch w
šhromážděnj wěrných, žadá
snažně srdce wšech zwolených
býtj, w tobě se těšiti.

4. Neb tu přebýwáš Bože

přežádauč, rozkoš swau máš,
Páne wšsemohauč, w wěrných,
a tobě doměrných.

5. K těmž se tu mjšťm wěra-
nj šhromáždugj, tať gať k hnjz
dám ptáčj se šetugj, rádi, sta-
ěj tať mładj.

6. Kdež sobě slaužj k nowěs-
mu rozenj, w něm se množj
škrz slowo wčenj twěho, y Du-
cha swatěho.

7. Tuť pokladowé Křstos-
wých milostj, gšau darowé ge-
ho wčastnostj šlatých, w obec-
wanj swatých.

Ššš 2

8. Gát

8. Gát po tom tauzim mŭg gediny Boze, y jakosim, a mam nad tym hoře, fdyj sem tčch wlečy fdy wyžalen.

9. O blaze wsechnem, fdyj přistomně magi, blaze gest tčm, fdyj gich požiwagi wděcně, dč fugie srdečně.

10. Žit prospěwugi gměno twě slawice, radoſt magi, spolu se těšice, w smutněm putowánj jde swém.

11. Nebs gegich strážce we wsech pokusienich, a obránce w těžkých protiwienstwach, kteráž rmautlaby tehdáž.

12. Ekrz něj y gauce, tomu se wždy těšſi, sylnj gauce, žei gich sám negwěšſi hagi, ge-
bož sobě magi.

13. O wzhlědnij na nás y w nyněšſi časy, o Boze náš wšlyš naše hlaſy, pro tě, chozweg w swe gednotě.

14. Gestit milegi w domu twém bydliti, rozkoſněgi y prachu seděti njce, nad hřiſtných stolice.

15. Nebs ty tu sám swým slauce přerozkosně, wšedym mčnčm, f obraně prospěšně wsechnem, fdyj wěři libám tčm.

16. Přebłaze tomu, kohoſ ty wywolil, w twém poddaně aby domu bydlil, w šyněch twých brał mnohy prospěch.

17. Rdež bohabogně dobrým mplaugč, dary hogně šteděe rozdelugč, a gim swižš swětlem prawným.

18. O dež bydliti nám w tčch přibytých swých, dež choditi do žborů swatých twých, Kryſte, f swe prawdě přeciſi.

(1136.) Not. 314. b.

Služ nám Bůh milostiwý, a dež nám požeňnánj: Obličeg swůg litoſtiwý, obrat, náš f zachowánj. Aby geho swatě bylo, na swětě známe bylo, zwlaſtě Pán Gejſs, šla naše, genž dán ja Messyasse, pohaz-
nům f obrácenj.

2. Protož tě o Boze, chwálj národowě s wděcností: Wšudy welich y malj, prospěwugie s radoſtj. Ze ſaudyſ, gał ſluſſi zemi, že tresceſ mezy wſsemi, ſlowo twě paſiwa gest prawda, wſelikým lidem ždrawá, f po-
juánj swatých ctuoſti.

3. Wždež tobě o Boze chwālu, wſecken lid žiw gſa ſtaſt-
ně: Země má hognost nema-
lau, ſlowo twě wzjeſſo krásně. Požeňnegj náš Dtec, y Syn, y Duch swatý Hoſpodin, gehož wſecek swět welebj, wždy s bá-
zuj hlede f nebi, reyz každy srd-
cem Amen.

(1137.) Not. 272. c.

Syrken prawau poznawati, gest wnezi dūſtogně: w nj s wěrnými obcowati, ſtěſti w swětě přehogně: Debo fdyj by gi minul, w ſmrtby zachwā-
cen giſtě był, gafož každy za-
hynul, fdyj w lodj s Noachem
nebył.

2. Dnaž

2. Duat gest chrám Boha swěho, sfaup prawdy welmi prawny: Město swatě a dům geho, na stěle založený: Tak je brány pekelně nemohau gi podwrátiti, galkoli křosti plně: Bůh wždy ráci gi chrániti.

3. Po tom se pak cyrkew práwa poznáwa neomylně: Když w čistě prawdě žustáwa, a drži se gi pilně: swátosti wžíwajic, podle Páně nabití: Křsta za hlauw magic, chodj z wjry w milowání.

4. Nebož ten pastýř negwysši, powědel to hued zgewně: Dwečky mě hlas mŕg slyši, a tak následugi mne: Kde není těch znamenj, byt chlauby bylo gessitě wje, prawě cyrkwe tu není, swětšá sláwa newážj nic.

* 5. Głowěče drži se Betléma, tu Pán k tobě se sflonj: Uly, když do Geruzaléma přigeli maudrey oni, Křsta Pana hledajic, žmyklo ge zdánj gessit: Tak wsspekni zrenj magic k moem swěta, poblandj w nich. Mat. 4, 8. seq. 1. Jan. 2, 19. seq.

6. Po wstě cestě postupug, kteraž wele k spasenj: U od prawdy newstupug, w galkémfo: li sfauzenj: Cyrkwe posklad gestit Křž, odew gegj w swětě černj, wssak odpłaty nestratiš, budešli do konce wěrnj.

* 7. Woje! rač Cyrkwe lodižku, otcowšy zprawowati: o: powrženau maličkau, mocně ob: hagowati: Deg swobodu a pos:

fog, k sfauzenj tobě w tichosti, baučky šabelské spokog, potom přiwed do radosti.

(1138.) Not. 315.

Syrkew swatau poznáwati, wjru o nj wznáwati, mŕš s mŕgymi obcowání, Křsta požiwání: tož gissě každému prawému přislezj Křstannu: neb bez Křsta a cyrkwe nelje býti spasena. Tuž Bůh složil poslehnání, žiwota wěčného dání: an gak gest wtěšene w cyrkwi té přebhání.

2. Duat gest chrám Boha swěho, město swatě, y dům geho, sfaup a wtworzenj prawdy, rozhlašeně wssady, ktesrauž Křstus Pán na sobě sasmem wzdělati ráciš, spasenjm gi wgistil, by se žádnj nezpáčil: Dat gest sam hlawa cyrkwe, té mzdau drahan draze dobytě, šerze wjru s nim spagesně, dary obdařeně.

3. Pro něž posly poshlage, Ducha swěho gim dāwage, Ewangelium lāzati, poraučj hlāsati: aby tak je wssch nārozdu Cyrkew sobě swau plobil, w gednotu wjry, lāsly, y naděge wmodil. Pro njž wydal y swātosti, byt sfauzily k doměrnosti, w hŕch odpustčej, žiwota nawrācenj.

4. Chťe aby sŕogje w naděgi, Cyrkew byla y pokogi, a z milosti začatě swětala w etnos: si swatě, wmoce wydāwajic we mnohě trpčlīwosti, založena gsaucy

gsaucy na skále, Krysta, w pewno-
sti. Proti njž brány pekelné,
ani swěta mocy sylné, odo-
lati nemohau, ni od Krysta
oderhnau.

5. Neb s nim wěcně přebý-
wati, má w nebesyech králowa-
ti, po zdegssim těžkém trpenj,
mnohých kormaucenj: Tuť ob-
nj odegme lkánj, a žalostná
wzdychánj, a dá přerokostně
Boha w slawě spatrowánj. Toť
bude slawná proměna, chrkwi
radosná odměna, kteráž gest gi
od wěcnosti Bohem vložená.

6. Degž nám Kryste z swé
milosti, býti w swatě společno-
sti, chrkwe tě poswelené, krmj
twau očistěné, abychom s nj w
twě přeswatě pravdě wždy pře-
býwali, a w králowstwj nebe-
ském wěcně se radowali. Kdež
tobě Synu wěcnému, a s Ot-
cem Duchu swatému, na wěky
wěků slawná chwála bude zpi-
wána.

(1139.) Rot. 40. b.

Gako: Radugme se w Pánu
Syrkew swau swatau obec-
nau, tu Krystowu choť
přemilau, shromazduge Bůh
z milosti, přiwodj do radosti.

2. Podle swého předwěde-
nj, k wěcnému w Krystu spa-
senj, z národů, gazylů, lidj,
wybírā gā se mjdj.

3. Kdož přijmagj od něho,
skrz wnitřnj moc slowa geho, w
Krystu nowě swě stworenj, a dru-
hě narozenj,

4. Ty on wěrau podobuge, a
lákau swatau spoguge, wstawu-
ge y naděgi, by w nj stáli pew-
něgi.

5. Tak gim w Krystu pozech-
nāwā, w duchownjch barjch
wzdělāwā, byt w nich brali roz-
hogněnj, y mocně wtorzenj.

6. Dniť gsau w prawdě geho
chrām, gimžto zasljbil sebe sám,
k wěcnému w nich přebýwánj,
rozkošj požíwánj.

7. Ten chrām wšechněm těm
otwírá, kterěž z národů wybírā,
prwnjch, potomnjch, nyněž-
ssjch, až do negposledněgssjch.

8. Gimž dāwā sebe poznánj,
w Duchu wnitř obžíwōwánj,
aby bāžen geho, mēli, hějchů ne-
nāwidēli.

9. Žiwi gsauce genu swatě,
w ctnostech chodje gako w křas-
tě, z milowānj horlīwého, ktes-
rěž magj od něho.

10. Prosmež wšicknj Pāna
Boha, ať nám k tomu sám pos-
māhā, bychom w swatých křasu
stáli, prawdy následowali.

11. Odegž prospěch lidu swě-
mu, pracugjchmu každému,
abychom rostli w swatých chrām,
gehožs ty stawitel sám.

12. Posylnūg nás w nášj
mđlobě, ať wšse činje což se to-
bě ljbj, při tom můjem stāti,
až do konce setrwati.

13. Pak po zdegssim žiwobyz-
tj, ať wegdem w odpočinutj,
kterěžs mīlym swym připrawil,
aby se w nich wslawil.

14. S nimž my wzkřisšeni
gšauce, slawně změněni přig-
mauce, budem rozkošně bydle-
ni mjt, kdež mu konce neni.

15. W twě nemymkurně ra-
dosťi, se Pánem swým na my-
sostí, kdež bude wdáwána chwá-
la, na wěky wěků stálá.

(1140.) Not. 273. a.

Gafo: **Wšechněch paut prolo**

S Ewystibě Králowáni Kry-
sta Krále w tichosti! genž
swě stadce wolá, bráni, webe k-
dolonalosti, wšak bez gwałtu
a rozbroge: což y swět zaslpe-
ny, (sotwa to ja posměch mage)
musy widěti znamený.

2. Mrožný Páne, máš cyr-
kew swau, malau a powrže-
nan: ona pak se tobě libau wj-
a blahoslawenau: Rdnž gen
haňby twě wčasná, rášy twě
vgištěná, (genž tak hoana, swa-
tá, krásná,) dost gest haňby
zproštěná.

3. Gezu! tys giž swau lito-
stí, mnohé i hříchů gich wzkří-
syt, a materinskau milostí ži-
mot twůg wnjch rozjstí: a gatk-
šy ge s tebau spogil, máš wnjch
swě zališeni; w křžis ge swym
křžem fogil; tak ge wedeš k
spasení.

4. Prošyme tě, wěrný Pá-
ne, (námť to práwem přisťuši)
nechť Duch twůg při nás žiřta-
ne, řiditel nassich duši: bychom
gatkžto sůl tě země, swětlem w
swětě žiřtali, *žostnych pak ne-

wděcně plemě, tobě se teč odda-
li. Amen.

* Matt. 5, 13. 14. 16.

(1141.) Not. 40. d.

i Písne Gal. 1. I.

(Cyrkew.)

S By mne můg ženich wěč-
ný, s milostí swau mně
sám wděcný, polibením wst-
řwých potil! i mých teštností
mne wyprostil!

2. Neb gšau milostí twě
sladšší, než wino, než mestr neg-
lepšší: Protož tě panny milugš,
řdech co etných ostřibagj. (3)

3. Ach táhni, táhni ja sebau
mne, ředce mě, ať sem s tebau!
wweš, wweš mne do wnitěnjch
tam kdež gšy sám, pokogš
swých! (4)

4. Poslyšte mne milě se-
řry, spolně nassí matky dcery.
Černáť sem šyc, milostná wšak,
ať mne přisťel nyny saum-
tak. (5)

5. Snědá sem od opáleni, od
slunce bjd obhořeni, Synu
Cyrkwe podle těla, žost na mne
když se wylila. (6)

6. Džnam kde můg milý pa-
sež? Dweem kde řinu swým
přegeš? Abych bludem gšauc
zmámená, stád twých owch ne-
řratila. (7)

(Kryřtus.)

7. A což newiř, i jen neg-
krášš, kde rozkoř mám swau
negdražš? newiřli, řetě pa-
řtřů etných, tčch genž řetě
šlepěgi mých. (8)

Ššš 4

8. R

8. A woždum slawného Krá-
le té přerownal sem, w celém
swětě Nic nad té, o miloslni-
ce, nic nehledám sobě wice. (9.)

9. Wstěchtíat mi lce twá,
stěwěj se, a wyzdob plná! Dal-
ži plně ač hrdo twé, gesset
přidám ozdoby swé. (10, 11.)

(Cyrkew.)

10. Dofud stoj tu y mne
Kráť, nard mág libau mu wš-
ni dal. Swazkem mi mirry
Pán hýwá, když w mých loktech
odpočívá. (12, 13.)

11. Milý mág gest sladký
brozen, na winnicých engad
zplozen; žadná sladkosti se ne-
wrowná té, gýž milý w sobě
mág má. (14.)

(Krystus.)

12. Ach krásá twá gal gest
libá, ó přitelkywé má! hýbá
duchem hle mým zrak twých očí,
zrak ten milý holubičj. (15.)

(Cyrkew.)

13. O sám ty krásó má wěc-
ná, ó jáři mým očím wděčná,
milosťi láže aý náše, gal roz-
kossné zelná se! (16.)

14. A dům hle náš, w němž
bydlenj má byl náše bez skonde-
nj, gal trámy ná wšse cedrowé, a
pawlače Syprysowé! (17.)

(1142.) Rot 314 b.

Galo: Krystus Pán náš k

Slawíme té, Páne Páně,
je gšau náš předkowé přiz-
sti od, slopých pohanů k spole-

čnosti Krystowé: o gakt nědy
w zaslepené mysli neshťastaj by-
li, modly rukama slepené když
božkau slawau ctili, toho se
newšydice.

2. Kus dřewce, gegj kbo
gše pali, kunstowně zabarwi-
li, potom ge Bohem nazwáli,
a genu se křaňeli: ten kbo geg
přiwé zformowal, musyl před
nim stogje, to, co sám swau
rukau klowal, poklonu mu či-
nice, tak gako Boha ctili.

3. Gini nebeská znamenaj ja
Bohy wywołili; mnoho hwězd
w tom zaslepenj na mýsto Boha
ctili: teč y maoho mrtwých ta-
le Bohami wčinili, genž w mřz-
kosti wšfeligatě ja žiwota bro-
dili; těm se potom modlili.

4. Ty pak Bože nepočatý,
námě se w slowu; milosťi zge-
wil, Dtec, Syn, Duch swas-
tý, gen w gediné bytnosti: Žes
sám Bůh prawý, Pán pánů,
pomocník, bíd zprošťitel, že křz
té modly pohanů gen gšau co
prachu pytel, uemoha nic pos-
moch.

5. Dýš nam pak žnamost tes-
te dal, a wšli twau nam zge-
wil, Syna twého gšy k nám ze-
skal, a čkowěčenstwjm odil: w
tomě se nam Dtcem přiznawým,
k spasenj, wšem pokazal, by
té každy (gšauc přiznawým a mřz-
ným, gakt přikazal,) přisěleho
očekawal.

Tit. 2, 11-15.

6. Gezu! popřeg nam twé
moch,

mocy, bychom se odřešnauili temné, zloch pohani nocny, pod dani gšauc twé wůli: Nawrat teŝ wšsecke zblubide, wem ge do twého štáda, paŝ ge co owce twé miže, když Dtee twůg sam jádā, bychom tē wšsecknj znali.

7. Gaŝ sy před časy slowo twé po rozličných kraginách ka: jaŝ ŝrŝ wěrné lidi swé, to y dnes čín na synách: Ach poz- ŝliž wěrné pastýře, by owcy twých hlebali, věcnj prawě v wiže čínostmi osvědčowali, a wšsech wedli k spaseňj.

8. Degj at pičné, w každem čase, wšsechných napominagj, věj, těšj, wšak teŝ zase žiwo- tem dokladagj, co slowo twe wytahuje, by každy byl čini- tel slowa twého, tē miľuge, gšawěrnj Boží přítel *, a tak chwátal k spaseňj.

* Jan. 15, 14. sqq. Matt. 12, 50.

(1143.) Ref. 63.

Bžbē předobřj Bože náš buď chwála, čisatšwj, moe y welebnost, od nás s ra- dosšj wydawána, jeŝ k spaseňj swému náš wywolil, tagemšwj geho ŝrŝe slowo prawdy zgewil.

2. Dynāntiw milost ŝrŝe Cy- na ŝkalau, přivedš k geho věčastnosti ŝrŝe wiru w šdre da- nau: tudys wweď do králowšwj swého, postawiw w cyrkwi, oči- pilš w Kryslu každého.

3. Widelatš nás na tom pře- perwném jaŝkladu, wššipiw w

Kryslu winnj koren, připoiš k omcy swých štádu: abychom tē kassawého znali, s tebau w Pas- sce, y w swatém towaryššwj štáli.

4. K adgetj wššj bázně y poz- chybnoŝti, žjdišš nám w swé cyrkwi zprámce, swětim gim swé služebnoŝti, byž slowem náš potěššowali, swátostmi w twém wywolenj wtworzowali.

5. ŝrŝ coj prawdan swau lid swůg poswěcugeš, a we gmě- nu Syna swého slyšeti geg ja- ŝibugeš: o čemž Dawid proz- roč twůg položil, jeŝ pojechnāj y žiwot nám w cyrkwi složil.

6. Zue to drabě Duchem twým pomazānj, s Kryšta hla- wy gde na wšsech ŝrŝe twé přiz- ŝubowānj: tus složil kljče krá- lowšwj swého, k wtwrzenj na- dege žiwota wěčného.

7. D gať wšěšně w tom spol- ku býti, s Dteem, s Synem, s Duchem swatým drabě sged- nocenj mšti, y sewšsechnými wywolenyymi, genj byli, a gšan, y s angely nebeskými.

8. Bože děfugemež wždy bez přešānj, jeŝ nám dal dŝl w lo- su swatých, nad nimž twé smi- lowānj: prošymež w tē milostj dokoneg, sebe w swé slawě na wěky požíwati deg.

(1144.) Ref. 12. b.

Bžbē nás Pane at poz- wstaneme, a swé žienj tobě máme, prošby naše wylē- wáme.

Č. 88 s

2. D

2. D dea nám oči prozře-
teblně, mیدهi měch potřebně,
chrkwe twě swatě obecně.

3. Rozpomenij se milý Pa-
ne, že w samém tobě dousáme,
v budij ty naše rāně!

4. Wzbud srdce, deg swatě
žadosti, at prosíme w doměr-
nosti, w slibich twě dobrotivosti.

5. Nemámeť swěho ajnam
žrenj, we wssch potřebách spa-
senj: ó přigmij naše modlenj.

6. Bože Dče náš wssmo-
hauch, pro Syna twě rovně
moch, račij chrkwi své pomocy.

7. Dpommij na swā dobrodi-
nj, při tomto swém shromāždě-
nj, gejs věinil pro spasenj.

8. D wzhlednij na své cyr-
kwe dšlo, aiby w službě nezhy-
nulo, deg coby potřebowalo.

9. Služebníkū twě swatě
pramdy, nedokāwā se gich wssa-
dy, bez pohoršitedlně mady.

10. Syn twūg řāzaj za ně žā-
dati, aby ge račil poslati, wēr-
ně jence na jein dāti.

11. D dāwegj ge náš milý
Dče, degj gim dary, wěčny
tworče, vmed dělujky winnice,

12. Staršj, prostřednj, takě
nižšj, ó milý Bože negwššj,
dāwegj ge k potřebě našj.

13. Degj gim oděin twě spra-
wedlnosti, y oči prožtetedlnosti,
deg vmysla vprjmnosti:

14. Posněčig gich w twém
swatém gměnu, byt sšaužili lidu
twému, k spasenj připrawněmu.

15. Žj se tobě ja ty modlj-

me, kterěžto daně ajž máme /
twět gim pomocy žádáme.

16. Zbuzjgj ge k čtému praz-
cowaňj, deg šlāst w prubowā-
nj, wěrnost w swatém setrwānj.

17. Dšjhegj gich wždyčy od
šeho, byt šražcomě lidu twě-
ho, byli do škonānj swěho.

18. D wjž tēto potřeby obec,
namššewjž své wěrně owce, neg-
mocněgjšj náš obrānce.

19. Přispěg swau přemoenau
obranau, bud lidu swému ochra-
nan, pomoch wždy spasytelnau.

20. Zachowāwegj od poku-
šenj, věin swěta wtissenj, pro
šwyč wěrných potěšenj.

21. Žšstānj s námi milý Pa-
ne: neboť dousānj nemáme
ginde, w toběj ge šklādāme.

22. D smilīg se nynj nad
námi, a věin tu mjšlost s námi,
at gsau prosby wšyššānj,

23. Škrje Kryšta Pāna na-
šeho, w drahém zaslauženj ge-
ho, k spasenj lidu wěrného.

24. Amen pokorně sezpjwegme,
w Bohu swau doměrnost mēg-
me, w slibich geho spolēhegme.

O Winnicy Božj. Iz. 5, 1. seqq.

(145.) Ps. 258. b.

S Aspjwām Pānu swému o
geho winnicy, někdy sšā-
wue mššemu swému dobrodin-
cy: kteraužto z šlšy své sobě
wzdekal byt k ozdobe. Hodnět
o tom zpjwati, přjklad sobě
brāti.

1. Winnicy swau Pān ššipil
na

na wrchu wrodniem, w misie kte-
rej obliibil, nad gine prisho-
nem. Kterauz y plotem obra-
dil, a kmenem wysadil wybor-
nym, y kameni sfodliwie wy-
bral z nj.

3. A pres y wezi rozdela-
wi czekal owoce: ale nie nedo-
czekaw gal se horlit prudce. Deb
mu misio chutany hroznu, offli-
wau a hroznu neresi owoce
zleho, prinesla trpfego.

4. Giż tedz (vj Pán) podte,
a w této ruznicy, mezy mnau a
mau sudte, newdēcnu winnich.
Coż sem gessie mēl činiti? Co
wjz obmysliti? Kdycz y dlanho-
čekanj mē sfo gen w zmehánj.

5. Protoż co myslim nyni, giż
to wam wšaji: winnich swē
swau pēci přeč wezmu y strāji.
Ddegmu plot, hradbu vzdāljm,
sem y tam rozmālim: y přigde
na zpustěnj, w mēm se gi zho-
stěnj.

6. Žadny gj wje dělati, na
wěky nebude, nybrž po nj sfla-
pati, wolno wšechněm bude. Y
oblakum swym zapowjm dšiti
na nj: křowjm porošte gen bo-
dlatym, k spālenj proklatym.

7. Winnice tato Pána žastu-
pū wšech byla Izraelčā ro-
dina, w prawdě genu milā.
Žadstj ti tam uelbny muji, to
rēwowj Bozi, kterēz on tak mi-
lowal, pilně opatrowal.

8. Kdycz hšessili, přehlidal,
nāprawy čekage: s pomstami
nepospichal, wždy napominage:
Dni wšak nie nedbagje, w žlēm

prospiwagje, posly Pánē žrda-
li, y ge mordowali:

9. Za čimž ge od swē twāre,
Būh zawrhl giż cele, žadné mi-
losti žāre, nenechat naděge, za
překlad swētu strasliwý, gal
Būh milostiwý, vmi w hčm
změnit milost, šřz lidškau zpuz-
nau žlost.

* 10. O Bože genžs nás přiz-
gal, planē ratolessi, na mislo
tēč, gežs wylal, degž owoce nē-
sti. Nēdeg žustati planym, k
ohni oddanym, ale twau až k
wěčnosti, ai kwētem milosti.

11. A ačs y na nás nyni, tēž
pro nāsše žlosti, wppustil roz-
hnmānj, přisně žūriwosti: čes-
tē někdy sobē milē, ždārnē,
wšlechtile winnicy, hradbu ge-
gj w swēm odgaw horlenj.

12. Deb sine y my hšessili,
proti twē milosti, a kážně za-
sławžili, swau mnohau būnos-
sti. Po dlanhēm nám showj-
wānj, žes sáhl k šřwihānj, spraz-
wedlnost poznāwāme, hanbu ods-
tūd māme.

13. A wšak se wždy tēssime
twēmu smilowānj, že nenechās
wějime, wěcnē w posslapānj;
shledās rozptylenē zase, w li-
bēm tobē čase: a w nās obnos-
wjš sobē, swau cyrkew, k wzdobē.

14. Y budem ždārnē nowē
šřtjpenj twē kwēsti, přčistěnj
rēwowē gšauc, owoce nēsti. K
čemuž ō wdel pomocy, sām swau
Božškau moč! twē toto pošā-
rānj, nám až gest k rozdělānj.

(1146.)

(1146.) Not. 216.

O powołaní pohanů do Cyr.

Ew. 3. Mat. 54.

G. Syn matronatny nazwan.

Skrifnij hlasem radostne,
tęś se w sercy swém mi-
łowne, lide prw opuštěny, a
Boha hoštěny, národowé nez-
stasni, pohanisti, nyni giž křes-
ťansti.

2. Žel nad wami splněno, to,
což bylo zaslíbeno, od Boha
prz proroků, že w poslední mē-
ty, s wami milost věčný, w zje-
vení wám svého spasení.

3. Byliste bez nádeje, swau
každý cestau fráčege, nemagice
zákona, daného od Boha: ga-
to žena swobodná, nehodná,
ctných Synů neplodná.

4. Až giž té Bůh za swau
wzal, s tebou se na věčnost od-
dal, aby aš Bohem věčným,
byl giž manželem twým: geho-
zněno neliké wšeliké etí a chwa-
ty hodné.

Dj. 2. 19. seg.

5. Bůh Otce twůg staočitel,
Syn Boží twůg wykupitel, po-
swětítel Duch swatý, w darích
přebogatý, an tebe zamilowal,
w smilowu wzal, a se wšimně
se oddal.

6. Gať nad ženau zahnau,
a hanebnostmi zmagau, na
kterau se prw hněwal, an giž
se smilowal! smilowáním swým
věčným, přewděčným: tak
sám dj šlowem swým;

7. Nechcyl se wje hněwati,
tobě přisně domlawati, spisseť

se hory pohrau, nežli dobrotau
mau co bude moč hnuati, a
s tebau smilowu má minauti.

8. O ty w Duchu světena,
studena báznj potřená, nechťegž
se giž nie báti: nebo hanby brá-
ti na wěky wje nebudeš, etí
dowžeš, potupy své zbudeš.

9. Toť každj poznati má,
žel sem gá čest, moc, síla twá,
twůg Pán a twůg Spasitel, i žle-
ho wyprostítel: poznáš y ty že
nenj daremni mne očešwání.

10. Až gižs Křystowau chotj,
hlediš s Bohem swým choditi:
nebo kdyby čistého kře chotj
sweho, wry, neotřihala, mřha-
la, gině mřlowala,

11. Za své wykupitele, i hře-
šů wywoboditele, počty Bo-
žie gim čine, tak w nich mo-
zkostanji, bylaby přewděčnā,
newděčnā, saudem potupenā.

12. Domni že té on zwolil,
by na té swau milost rozliť: swě-
tem swým krásně objl, Syn
twě rozplodil, mezy swěta ná-
rody, rozwody gich rozsílil
wšudy.

13. Aby za Křstem gdauce,
přes pausť swěta se berauce, na
horu Boží Syn, kdež přebý-
wá sám on, dosti věčné rado-
sti, a dosti sláwy na věčnosti.

14. O Bože hodný chwały
čin náš lid swůg w dobrém stá-
ty; napágeg swau milostj, křza
služebnosti, w domu chrlwe
blazeně složeně. Degž i milos-
sti hogně.

O Slu.

O Služebných Črkwe.

Hrdinský aumysl věrneho Kázatele Slova Božího.

(1147.) Mat. 45.

Eť bych, boga se bjdnych lidj, měl hubit, co Duch Boží řídí? ga bych, sřz brozne pokřestwj, newyznať Boha swědectwj?

2. Měl bych zamlčet Boží slovo, když twrdne srdce Jaz koho wo? či se gá proto jahau- bjm, že se žlým lidem nelsbim?

3. Měl bych pokřestwím poz- wolowat, a bezbožníkům pod- chlebowat, pro hrstku zboží ča- sného, a bycht wynikl hněw- gich žlcho?

4. Měl bych křostných blaho- slawiti, a gich sobě nad mjr- waziti, pro křtku, a dobrodinj? wšak Bohu gšau zohawenj.

2 Kron. 19, 2.

5. Měl bych za djetky Boží vyznat těch, kteří Boha nechťegj žnať, a při té pravdě switicy, gšau gestě slepi pokřestcy?

6. Kdož gšau ti, genž mne opaušťegj, nenáwidj a požřit- chťegj? kdož gšau genž se tak hne- wagi, a proti mne powstawagi?

7. Genž lidé gšau! co wje? hřisnicy, mřžym se hřisem žsaužugjch: což wje? nie; trá- wa a plewá, gjž wjtr sem y taw- promjwá.

8. Alkoli gšau w swě myšli pyssni, wšak gednauč šlasy wšit- čnj hřisni, že geatich marně či- neni, pugde w wěčné zatraceni.

9. Y kdož sem gá, njmž pohr- dagj? mneli se (bjdni) posmjwa-

gi? ždaž mne ne Bůh mluwit nutj? Duch pak swaty neda- čuti?

10. Co gest to za wřad, w němž stogim? tu se prawdy wy- žnať nebogim: Bůh mi mlu- wit rozkazuje, onť se gim sřz mne žgeruge.

11. Ždaž mne Bůh mocně neobhági, když na mne w hněw- napadagi? ždaž mne Bůh neob- čeršwuge, když mne nepřitel žsaužuge?

12. Wšak ty mne žnaš, o lidšy strážee, že šteibra nežada- mé srdce, ani hledá přisně špě- ta, genž giuých w pokřestwj wpleta.

13. Křska Křstowa ta mne wáže, ona mne nuti, ona kaje, bych w rozličném pobizenj wšech- lidi wolal k špaseň.

14. Protož wděčně trpěti bře- du, křjž, neřest, y neprawost šaudu: gen ty mne nebud štras- šliwy, Bože Otče milostivy!

Ber. 17, 5. 16.

15. Šotow sem pro prawdu wmešiti, a gi šwau křmj zapeče- titi; Páne! štanjž se twa wůle při mne na zemi žde dšle.

16. Wjm to, že twe šlowo witečy, nie mu neyšfodj četě- žy; to w křatkém čase špatřime, že sřz šlowo šrojtěšyme.

17. Alč! Páne, rač mne po- šylniti, by sřz bauče y hromoz- bitj mě šwedectwj prorazylo, a- tak š tebau wšetěžylo. Amen.

(1148.)

(II48.) Dot. 223.

Gal. Wesele sobě zptwegme.

Aldy wěrnuy budiz wděden, Božjho opátrenj, a něho w srdcy swěm wzbuzen, swěho Boha k chwálení: Ze ráčil obdariti nás, Služebnjsky wěrnými žás, w tento nebezpečný čas.

2. Kdož, aakž Krystus Pán osvědčil, přišli mnozí swůdcowé od nich aby swě odmísl, dal jim příkazanj swě, řka; wize ať wás nswede žádny, neb w gměnu mém přigde Antykryst swůdce swěta.

3. Kteréž kdož dal swým poznati, duch gich od nich odwrátil: kázal se gich wyslýchati, k swým doměrnost obrátil: gimi zgewil swan číslau pravdu, a obdaril syľau w duchu, s prweťnjmi sgěduotil.

4. Naplnil nás milowánjm, swých služebniků wěrných, nepravých nenáwiděnjm, gměnem geho oběnjch, dáwá se gich warowati, wěrných syľně přidržeti, poslauchati řečj swých.

5. Těch genž sami se zmarili, maličch učiněni: mrzých bludů se zbawili, podnikse potupeni: důwěrně se Pánu dali, by wěrným přísluhowali, bez swých wěch hledáni.

6. Protož y řiž na se berau, hanbu y pohaněnj: wšsecko přemáhajic wěrau, ať gšau wšlým k snědenj. Wstawně w nebezpečnstwj, dusse, těla w

protiwěnstwj, pro swěta wkrusťenswj.

7. A wšsak w spoľku přebýwagi, Krystowa milowánj: gednjm duchem se zprawugi, w wjře, w obcowánj: z toho wěrným přísluhugi, prawdě swaseňj obcagi s nimi bez pohoršěnj.

8. D čemž Pán ráčil swědčiti, řka: kdož falešnj wzezdau, budau se mnozí horšiti, w lasce k sobě wšindnau: ale wy se toho strážte, hřichy na sobě třešete, šľ magje mezy sebau. Mark. 9, 50.

9. Až oniz gšau swětko Páně, genž činj swětké tělo: nohy, ruce, oči nášse, medauc po cestách geho: nad nimiž se Pán zgewuge, a w naděgi postawuge, přalowstwj nebeského.

10. Kdožbo Bohu neděkowal, z takowých služebniků, a gich wěrně nemilowal, swých gako dobrodiněch: An se nám w nich Krystus dáwá, strže ně s námi žůstáwá, potěšuge w žarmutčch.

11. Nás štádce swě sobě passe, sám pašje ten neglepšj: před Satanem obranuge, položiw za nás dušj; před námi gba hlas swůg dáwá, w gednostě pašy swě chowá, w protiwěnstwjch wždy chráni.

12. Budiz tobě, Dťce, chwála, srdečně děkowánj: spoľu y Synu wzdawána, z twých těch to dobrodini, od nás nynj zde na

na zemi, potom s Angely na
nebi, na věky věků. Amen.

(1149.) Not. 19. b.

Gaf. Probuďte se křesťané.

Aldy věrný prospěvůg,
Pánu Kristu dětůg, štá-
ty jeho rozgjmage, a gich po-
z wage.

2. W nichž gest milost y pram-
da, dostatečnost každá, k od-
puštění našich hříchů, podle
Božských slibů.

3. Komuž dáno věřiti, můž
se weseliti, že člověkem Bůh
včiněn, tak člověk pozdvižen.

4. Ale sme hodni nebyli, ucb
sme wšickaj padli, byt se měl k
nám přiblížiti, nás hříšné spa-
syti:

5. On wšak milost včinil,
a k nám se připogil, když rá-
čej z nebe zstaupiti, w Panně
se wtěliti.

6. Wšak ad se s námi spojil,
Božstwíj tím nezmenil: což
byl, vždy bti nepřestal, nás
w hřích padlé zastal.

7. Tridceti let a wjee, mno-
hě wedl práce, na světě w swém
ponizenj, pro naše spasenj.

8. Na smrt potom bolestnau,
nám welmi prospěšnau, naše
přirozenj wydal, tak nás wy-
kupowal.

9. Hříchem mrtwé obžiwil,
wěčné smrti zprostit, vmřew y
pahřben, z mrtwých wstal, w-
těštwíj dokonat.

10. Tak wšechněm wywole-

ti. Pak w nebe račil wgti,
místo připrawiti: odtud Duch
swého sestal, byt církw zpra-
wowal,

12. Skrz posly církwí dané,
od něho wyslané, dokudž se k
saudu newrátj, čcet ten rád
tak mjtí:

13. Byt Boží wywolani, w
církw wwezeni, skrz zřízené slu-
žebnosti, cele byli gisti,

14. Žet z takowé milosti, od
Boha z wšosti, skrz Krista
Syna jeho, docházegj wšeho.

15. Neaprw, s Bohem smj-
ženj, hříchů odpustčenj, potom
žiwota wěčného, přibytku sla-
wného.

16. Chwalmej Krista dobrě-
ho, že wšech skutků jeho, w
nichž nám podal své milosti,
skrz služebnosti.

17. Čtě bychom požíwali,
věstienstwíj brali, zde geho dra-
hě milosti, a potom slawnosti.

18. Chwála Dcey na wěky,
genž ty wěcy wšechy činj skrz
Syna swého, y Duchu swateho.

19. Neb toho gest sám hoden,
Bůh w podstatě gedem, wždy-
cky na wěky wěkoma, Amen.
Hallelujah.

(1150.) Not. 19. c.

Gaf. Páne wšemohaučy, myš

A Dožkoli má pět, o své
spasenj, pohled prošm
pilně na to zawedenj, kterčž až
f nám

k nám došlo těchto časův nyní

2. Při věcy přepilně, genž gest služba Boží, za niž lidé čekají nebeského zboží, když se tito nassi přibytkové zboží.

3. Pán Bůh všem přikázal, tak sobě slaužiti, nade všecky věcy, sebe milovati, a svých přikázání pilně oslějšati.

4. Tu službu rozkázal w každém čas činiti, medne ani w nocí gi nepřestávati, y na každém místě wždycky gi konati.

5. Za tu službu slibil velikau odplatu, kteráž se nerovná říjbru ani platu, aniž gest podobná k degššimu životu.

6. Oho nemýdalo, vcho nestyčalo, ani gest na srdce člověku wstaupilo, gaka radost w nebi každého věrného.

7. Od té služby sweden negpru lid židovský, a toho byl půwod pokřtý žbor kněžský, pro swá vstavení, a pro žwelebení.

8. Mnogo gsau náleželi byli nastawěti, přikázání Boží sřeze ně zleščili, službu Bohem wydanau ginál proměnili.

9. Protož gest ge Kryštus welmi twrdě třešal, a od gich slepoty, wšecken lid wyslějšal, a k té pravé službě lidi napozmjnal.

10. Aby i Bohu Otci srdce obrátili, gemu se modlili, a před ním klekali, přikázání geho pilně oslějšali.

11. Magie prostředníka žne: be poslaneého, Pána Jezu Kry-

šta Boha přestawneho, genž gest wykupitel každého věrného.

12. Cy giž w těch posledních Quech Antykryštowých, opět lid gest sweden od Božích cest práwých, Pánem Kryštem daných, liž de neznají gich.

13. Nebo Upostolě giž Antykryštowi, magie vstavení od giných předklau svých, ginál Bohu slauží, a lid k témuž nutí. 2. Tes. 2. 3. 199.

14. Aby časem, místem, Boha odděwali, a lehce se gemu bez srdce klaněli, gich vstanowenim, čest, chwálu wzdawali. Kol. 2. 16. 199.

15. Všeho náboženství w chrámě necháwají, přikázání Boží wždycky přestupují, a mnohými hříchy Bohu se rauahají. Ger. 7. 4. 14. 199.

16. A wšak čtější msti tu gistanu naděgi, o kteráž gim kněží gich obecně bagí, vyplníc náležky, že se stawí w nebi.

17. O kterýchž náležcích Kryštus přehrozně dj, řeč Izaiášse, t že mne nadarmo eš, vějc vstavení lidška avčej. 1. 1. 12.

18. Také gsau žpolešli na ta rozhrěssení, kteráž gim dawas gi za gich posseprání, medbas gje se ptáti na pravé posání.

19. Předobří pastýři Kryške milostiví, wzhlednuž na swě štádo kaupeně twau krow, byli ho wje nepášli ti wlcý hltamj.

20. Wšak tobě woláme, nebgšy milosrdný, slitnuž se nad námi

nami, a wkratiż jých dni, wssak
gdy sam zaslibił, ō by giż na-
plnił.

21. Neb tobe gest dano, od
Dtece Biskupstwi, a prawem pri-
sejnym drżis włčné kaciłwi:
raciż naprawiti, cestu wskazi-
ti.

22. Wbychom od bludu
gšane wyswobożeni, tobe s Bo-
hem Dtecem, cesti chwālu wdā-
wali, y Duchu swatemu wjd-
cky dēlowali.

(1151.) Not. 242.

Posledni Dale pōciele aneb
gineho Křesťiana od
swē cytłwe.

G. Wy Dicky Negwyssibo re.

Neg se dobre, mile w Geji-
ssi p̄atelstwi, ty na hra-
dē Chon zapšane bratřstwi, w
přemili bratři, drahe selsřitky,
genj gdetelja Křystem swym co
owdělty: gichj kāska ženicha;
wlasti wymābila, gichj proti
wšsem hēšchām smři Křysta zmo-
cniła, nadēge pať nebes i swae-
tosti wzbudila. 1.

2. Od wās se odbirām; tak
mi Pān kazal sam: prawdať že
to boleť pšobi mnē y wām,
wssak Křáli našemu posluffau
byti, w libostech mām, a kam on
weli, giti: wšom wy takē Bojji
žřizenj poznegte, kē mnē w lasce,
i nēmu w posłōre se mēgte, w
prachu spolu semnau Křáli dity
wzdegte. 1.

3. Kāska Gejisse mnē byla po-
skala sem, a nynj mi rjka: wy-

gdij giż odsud wen! a ty teď gšem,
służebnik twój! weřl sem Pā-
nu, wkať mi gen přsem, na kte-
rau strānu: gať wšecky me dni
gšan w twē knize zapšanj, tak
teď buď we swētē y mē putowā-
nj: přelibe, o kāska! gest
twē zprawowanj. 2.

4. Ty, kāska nebeskā, tužes
nās spogila, zpocātku gen maľh
plamynel wzbudila: geden Dtec
y Duch, wjra takē křest, geden
bch nās i Křystu (ad geřtē
mōľh) gest, ten mōľh nasse mys-
li w gednotu spogiti, tu sme se
nemōľhi neť přeslādce miti, po-
dežřeni neť huēw nemōľh s nās
mj byti. 1.

5. Teď se tēla lauej, wssak
Duchy gšan spolu, neť gšme
společnē nebeskeho stolu; wē-
eny Gejiss wēcnau kāska w řdce
dal, truc tomu řdoby nām to
nashlnē wjal! nemā toho řaden
niřby rozřiwogiti, coť Bojji křew
chēla do spolu pogiti; o chēg-
meť se w libē pamēti wjdj mř-
ti. 1.

6. Wdē řsaujeni bylo wām tať
kē společnē, řimj sme mōľhi, řim
sme se řělili wdēnē; mē ko-
chānj w Křystu byl wās bžitel,
mne pať wassi wraucnost co li-
by řwitel: wasse žarmaucenj
me řdce řmāutilo, mne potu-
pomānj wās takē hanilo: řum-
māu: coť sme mēli nām spole-
čnē bylo. 1.

7. Teď giż řwau hāl beru a
od wās se lauejm, Křystu, takē
řt.

řlowu

skomu gého was poraučim: fdyž před Otce s prosbou státi budete, na wasého bratra rovně spomáňte: on též, fdyž Hospodina w swatni wzmá, n ja was se z lásky y modli y zpíwá, tak w Křistu z swých bratrů rozkose swé mřwa. 1.:

8. Rdyž potom k wěceři Bezranfa sedneme, y tam se, my bratrů lip mři budeme: potom lásky plamen wděně bude brát! Králi! rač té lásky zde jawdaweč dāt! teč sobě dāwāme swé ruce y srdce, prosye Pane! zřeg pomoc z nebe w bržce, at w lásce hořime! ach přispěg k twé hrstce.

(1152.) Mt. 258. 2.

Rozžehnānj se wěrneho pākyte s přemřsau swau cyrkwi, a oddaně gi na srdce gi nebo wětele.

Gaf. Srdcečně žadām sobě:

Sse nad wšedko milegšij cyrkwičko gedina, tš mř byla wčas ždegšij, od Boha oddana: w me srdce mi té wložil, twiř mřij Spasřtel, a mne k tomu obložil, bych byl twiř wětel.

2. Ach gakt sem té milowal, co wlastni dšij mau, pro té sem nesaňowal sebe mřrau žadān: dnem noch to rozkoš ma byla, pracowati, aby se dusse každa, mohla z hřičh kati.

3. Tak me srdce hořelo k gedně každe dusi, že gest nřde

nemělo takowě rozkosi: než fdy anřle wědičky (fdyž wšol mne byly,) co nebeske hřičdičy, srdce me sřlij.

4. A za to gsem nežadal, řřij bra ani žlata, neboť sem ho nehledal, (toč břdna odpřlata!) ale wložil sem was čřstan zařnaubiti Panu Panu Gějřřij, tak wřitel wřij.

5. Wřitel ač sem take spātřil, wřřak dost mřně; neb dusse wřřeligate sau, teč y odporne: gzdňř slowo přigalř, gaf od Křřřřa Pāna, a hued w ředey žřřřř wřřalř, třř sau ma foruna.

6. Esřřřili drřřř take pilně slowa Pānē, než panta wřřeligate, y domněnj mřlyne, žemjřřř nj sprawedlnosti, ctnosti přřřřřene, čimřly gim tēžřkosti: toč sau dusse wřřajne!

7. Wřřak třřři čāřřka lidi gen počet mřnořřila, uebo nřřda swē břdy, prane nečřřřřa: gaf křřřowu Pānē přřřřři, gřřauce osřřřeni, řřudene w cyrkew wřřřři, tak sau w nj řřudenj.

8. Ach co mām řřict o čřřřřř, čāřřce cyrkwē čēřřē? ti sau byli té swatē milosti nebeske přřewelice newdēčnj, ano y odporni: gēřřři se neobřřati, budau jawřřenj.

9. Mřnj se gēřřř gednau, křřobē obracugi; nebem y žemj každa dusi osřřwēdugi: řřř sem ga nezamēřřřak, dnem noch wēřřřti, gaf sem řřde potřřebu žnal, a tak was čřřřřři. Skřřř. 20, 27-32.

10. Cy! čřřř sem řřřwē wřřřři, to

to wám směle pravím; Neboť sem y mě duši nelitowal, to wim: dnem nocí sem pracowal, wubec y po domích, w věcní až vmdlewal, y w modlitbách mnohých.

11. Křž sem tak šťastný nyní, tímto mým odchodem, by křž to me laudenci, každý byl přiveden, k mému Pánu Gejssi, křž prave pokánj, co nemohlo prospěti při was me kážánj!

12. Wñ, křžti asťe až wěrni, bďte! Panu slůgťe, na wšecká má věcnj, pilně pamaťgťe: Že gēm po tyto leta wás wždy wyvěrowal, pokánj k Pánu Bohu, a wjru předkladal.

13. A nyní, bratři moji! poraučim wás Bohu; slovo geho wás spogi, gť to dat nemohu: ale on wám můž dati, diť s posvěcenymj, wás lep než ga wzdělati, a bydleťi s wamj.

*14. Šťastně sem wás w tom poznal, že gěstě gednoho, Pán z křž wam zanechal, wěrneho strážneho: bďtež gemu powolui, tak aby s radostí auřad wedť měz wamj, ne s hořkau teshnosti.

*15. Budť ty gich pilen, Dťče, stary Symeoně! ty sy bywal můž radce, mēg gij pečovně, na twě srdce ge kladu, gij ty ge probuzuřg, by křti předu y zřadu dabra žnali, žgewuřg.

16. Křť ti Bůh otwřati sme

poskladn hořne, mandrosťi napřniti, bys slovo potogně mohl wšem rozdelowati, gť potřeba tomu; duše nemordowati, budť bedliv w tom domu.

* Ezech. 34. 4-16.

17. Namysť twa y twá wšā, on sam tobě zprawuřg; předně přitelem Křsta bezpečně postawuřg: Pak po twém pracowanj, on w pokogi libem, propuřť tě k spočiwānj, ať se žaso segdem.

18. Tak wás wšech wšty lřbam, Pán Gejřs wás žehnēg: (wjce wás neohlidam) w wřewás zachowēg: w den slawneho wzkřisēnj, žaso se segdeme, a spolu k potěšēnj, wěčně žustaneme.

*19. Radostně tobě, Křstě, mau duši oddawām, manžela řu a mě diť, tobě odewzdawām: Nu gij, Pane Gejřsi! konec se přibližil, wim mne z práce k twě křesťi, kterauřs mi wložil, Amen.

(1153.) Roř. 223.

W křženj služebníků w Cyrkwimocy Křstiowan.

G. Děkagemeť obrance naš.

S Egwěřři řužje pastřřř, budiž od nás weleben, wřwoda wšech řwřř řřřřř, y od nás slawně řwālen: gemuřge Dťec darem dať, on mile w řwau wčasnosti wřal, tak Dťec ořlawowal.

2. Ğjms pro řwau dřřřřgnost Křstě, od Dťce obdāten byľ, T t t 2 t jms

tims sám zase lidi hřisné, k spa-
sení gich obdaril; když sy gim
špůsobů dal, potom gině mup-
hě přidal, takš chřem opatro-
wal.

3. Gaž tebe Dtec připravil,
chřem a služebný, takš y ty
ge též ošlawil, prawdu swého
žiwota: by s tebau gsaue po-
třeni, a Duchem twým poswě-
ceni, z nebe měli širzení.

4. Přibrogils ge spravedlnos-
ti, umějí potřebného, též y ji-
wota swatosty, k prospěchu dila-
trocho: byt lidu wěrně slaužili,
ge wie neč sebe wázili, podle
twého příkladu.

5. Doplnils Duchem wrane-
nosti, byt se mocných nebáli;
maudrosi, Bohu wěrnosti, byt
s danšaušm kázali: wěrně prá-
ce swau wedauce, alosných se
wysřehagjei, aw tobe danšagice.

6. Modlitbami gich poswě-
til, y wšeho toho při nich, na-
to krom swau pokropil, bñm
a hřichy gegiar: w smławos
nowe ge postawil, Boha swého
gegich swědčil, a odpłatan bez-
pečil.

7. A tohás wšeho potwrdil,
Duchem z nebe sšlawim; a
wšechněm wěrným oswědčil, gi-
stým žiwým swědectwim, že w
nich ty giste přebýwáš, sameho
se swém dáwáš, k spašení swým
poináháš.

8. Na tñž pušob přípravu
geš, podnes swě služebný, w
též prawdě ge postawgeš, a těch

prvných náměstky: k nimž po-
wěděl, gati sen s námi, wždycky
do swěta skonán: ay diwně pře-
býwán!

9. Totot gšau ty noby krásně,
těch kdož tě zwěšowali: okem w
oko tě spatřiwšě, swědectwí tobě
dali. Po nichž gegich náměstko-
wě, chřeme twě wěrní wůdcowě,
takowž gšau swědowě.

10. Blazeně něi těch lidí, w
nichž takowě slauhy mās: kterěž
tebe při nich widi, a ty se gim w
nich dáwáš: přestěšuj ti služeb-
njej, w dobrem lidu pomocnjej,
wůdcowě neblauděj.

11. Zui se Ewam zwěstuge,
pošog a wřšenj: Geruzalem se
se wzbuzuge, Boha swého k chwa-
lenj: ay giste Bñh w tobě kralu-
ge, wřšeniem té daruge, slawau
swau ozdohuge.

12. Budjž tobě chwāla Kryste,
že s námi wždy žiřtawáš, a ga-
tñž prwe slauhy swe, tak y n-
aj nám dáwáš: tobě z toho de-
fugeme, té w nich mile přigimā-
me, to wšě k twěci a slawě.

(1134.) Mt. 40. d.
před Řizením Služebných
Cyrkwe w kterémkoli
stupni.

Gaž. Páne Bože degž poznati.
Žán Bñh z swě k lidem mi-
losti, a k spašení potřeb-
nosti, wyzdwišl w cyrkwi řád
swatý, mezy swými tu legaty.

2. Kterěž k lidem na swém
místě, (z lidí ge wybjraw gi-
stě

stě) posýlal, by mu slaužil, li-
dem k nebi wáden byli.

3. Sleshotnj Patryarchowě,
swatých rodin etnj Dcowně,
Wáznj Boží swě vědli, w slo-
wu ge Božim cwičili.

4. W Aronowě pak osobě,
Wáh Leuitj obrat sobě, genj
státnu přisluhowali, oběti Kne-
žj konali.

5. Ale Syn Krále wěcného
sám gsa dědic a pán wšeho,
Zigurnj slojw, hotowj začal
swým rád z geuntu nowj.

6. Sám Biskup negrowšši,
prawa žustawage cyrkwe hla-
wa, zwššenjm sobě voroného
nemá, nechce mjž jádného.

7. Ten poslal na swět širo-
tj, Aposstoly a proroky, s
swatými Ewangelistj, kterjžto
pěrem y vsj,

8. Swětu celému kázali, a
do času gen trwali: Wětele
pak s pasjři, žauehání k wěc-
ně stráži.

9. Wšak w stupni negedno-
stegněm, ale w řádu wšlecht-
lěm, wšši, proštednj, y niž-
šši, pro službu cyrkwe plněšši.

10. Neb y Křesťus vědnj-
tj, wybral sedmdesát dělnjčj,
k wěadu ge ewidim cele, byž geg
konat mohli směle.

11. A z těch opěť dwanacet
wybral, gimž pozor nad gimž-
mi dal, aby gať slaupowě stá-
li, w řádu wšsecko zdržowali.

12. Takž y Aposstolě swatj,
tjmž duchem giž gsauce gati,

žahny sobě objrali, prach swjch
gim dš rozdali.

13. A aby na potom státy,
moht řád byt oslejšahj, wy-
psali, gahčj tu osob třeba obj-
rat, w ten žpřisob:

14. Swědeckj by mēli hody-
ně, ode wšsech, y těch řdž gsať
wne, we wšsemj mjrny a stějli-
wj, maruňch pak žyřtů nech-
tiwj.

15. Zaacmšwj magjčj wjry,
w etněm swědomj z řždě mjrj,
tak wěadu chřekownjho, hodni z
wsudku Božjho.

16. K čemž bywali wědenj,
mládi při školskch cwičení:
aby se zaprawowali, tjm pew-
něgi w řádu stáli.

17. Gahčjž chřekow řdyž y
nynj potřebuge, šhromáždenj
my wšickj k Bohu zwolegme,
Pána žně o to žadegme.

*18. D gediny cyrkwe swě
sám negrowšši žpráwce, budjž
nám přjčomen takě y nynj, w
tomto wěrných slaužějeni.

19. Ach sám ty, sám genám
dāweg, Duchem gič swjhm pos-
wolāweg! w srdce gegjch daba
milost, k swatým pracem tež
horlivosť.

20. Wotwř gič w prawěm
Křesťanskj, duchownjm tom
swatěm Knežstwj, w udnjž
wnitěni žálejž hodnost, a k služ-
bám swatým žpřisobnost.

21. Přispor darů gimž pos-
řebných, k pracem y k školsk-
hogných, ať pro té bžjmě dne
Z t t 3

nesau, všitek muohy přinesau.

22. Všitk to náš milý Pá-
ne, tak at se moch twau slane:
Oblib osoby ty sobě, kterej sta-
wit máme tobě.

23. Rozmluv se sám w srd-
ci s nimi, všitk vědnijky swy-
mi, zapal ge k sobě milosti, dů-
stojnau odej hodnosti.

24. Wyslyš to naše mola-
ni, wyleq na ně požehnání, o
negryšši Biskupe náš, genj
tohos zwolil, ty sám znáš.

(1155.) Rot. 221. a.

O přewrácených zprávých
Cyrkwe.

Slowo věčné, Dcey rovně
w moch, w bytu, w slá-
vě, fdyž čas přišel, zgewilo
se, gsauc člověkem pravě:
wzawši tělo, genj trpělo, w
tě osobě, kteráž w sobě byla
hned od věků.

2. Kryšus sandee, chtě pře-
stupce přikázanj swého, k cestě
wěsti a dowěsti života věčného,
pro gich dluhy způsob slauhy, se
zmatiti, ponjziti ráčil pokor-
ného.

3. Všlýchmi činj swými
wůl Dce sšře, se wěrneho a
pravého nazývá paštye, efa,
gá dwěre, fdyž se bře sšře
mne do owčinee, tent stoj w
pravě wšře.

4. Gejssowo tak wzj slo-
wo, gát gsem winny šoren, po-
swěcenj gsau štipenj, a Dtec
winarem: co štipenj z Dce
nenj, odřezano a wmetáno bu-
de w ohen věčný.

5. Pawel swatý měrau aaty
milowal Gejisse: Gejiss bla-
wa cyrkwe prawá, tak Upo-
štol pisse, fdyž w celosti w
něm w pemnosti nezůstawa, ne-
zajwá, tent nenj aud zdrawy.

6. Wšrj članky wšsecky štrán-
ky cele wyznáwegme, řádu swa-
tych a potřebných těch nezamj-
teame, teč swátostj, genjz mis-
losti Boží dány k požiwání, řádu
ne požiwegme.

7. Slowo zdrawě, písmo
pravě, zákona oběho, přigj-
megme, plew nedbegme Knež-
šwa lakomého, gich háněnj,
štrhánj, proti prawdě Krysta
Páně myslit mnoho zlého.

8. Nadomého plodu zlého
gest taká powaha, fdež winně-
ho kmetu ctného wůně se roz-
máhá, hned wtekau, pryč se
wlekau, nechť čiti winně čuti
kteráž ge přemáhá.

9. Tak fdyž nynj w poslednj
dny, prawda wylkwitawá, pro-
timwjš, žalobnjš, gest taká
postawa, hledj wšludy, zdaby
ludy to zkažti a zrušiti mohli
což Bůh dává.

10. Wěrně tujje, kácenjc,
welmi směle saudi, neznagje
giných wůdce, že přehrozně
blaudj, na tě lodi kterauž woz-
bj zamratiwými wětremljiwým,
duch kterž ge pudj.

11. Žel buď Bože toho hoře,
což ngaj nastawa, že ruhači
prawdu tlači twau swatau bez
prawá, samj prawj, žet se pra-
wě

wě zprawnaj w wěre, gšauc w
Antykrstowě newěre.

12. Mač nám dāti milý Kry-
ste, prospjwánj gislě, na twě
ceřě slowa twěho wčenj zdra-
wěho, obcowati, dokonati, po-
tom s tebaw kralowati na wěty
wěłoma.

(1156.) Not. 34. a.

Posledni Wołanj wěrného
pčitele k swě cirkwi/ při
pohřebu.

Zgew. 14/ 13.

Ga'o: Bdyž byl Pán Gejšš

Slyš mne cirkwičko Kry-
stowa, aby tě Bůh slyšel!
šlyš ta má poslední slowa, dřim
než bych odesšel.

2. Rozpomeň se, gač bywa-
lo, když sem mezi wami (až se
ředce rozplywalo) mjrwal swě
wzďělání.

3. Gač fratty nam čas wždy
bywal, w kostele y doma: když
sem wam k ředcy mluw wal, ho-
řela cirkew ma.

4. Ach gšau sem radost mjr-
wal, když wepročej swatky při-
hazelj, tu nam bywal draby
ten čas fratty.

5. Tu bywaly opraw domě.
žně Pána Gejšše, w nichž šadce
Bohu hotowe bylo, y má duše,

6. Když sie wškol mně by-
wali, gač mila křatka: tak
sine spolu rozmkauwali: o!
řadka pamatka!

7. Ga sem wam wysokě ře-
či nřdy nepřekladał: ale vji-

tečne wěcy sprostě wam wykla-
dal,

8. O prawěm poznánj sebe,
a horkem pokánj: gačby řazdy
řratil sebe, bylo me řazánj.

Luk. 9, 24.

9. Tež o wěre w Pána Kry-
sta, meho špasptele: řřř; niž
duše bywá čřsta, gač wuřte tať
na těle.

10. Tež o řasce mezi wami,
gač máte řhoditi: aby Kryřtus
mezy nami mohl ořlawen byti.

11. Gřřř wic o tě řlawně ja-
čř nebudu wčiti: ani wjce řde
mě twaři nemate wřřiti.

Luk. 1, 78.

12. Poraučjm was Panu
Bohu; on was mřřř wřďělati:
y řřř, geřř ga dať nemohu, s
wěřicymj dāti.

13. Wďěte gen a pamatřřte
na to měřto nowe: tať se Paz-
nu poswěćřte k řřřřě opraw-
domě.

Zgew. 21, 2-27.

14. Wy řřřřř sie w wěre řřřřř,
o wřřřř řřřřřřř: řřřřř byřřř
newřřřřř, w řřřřřřřřř řadnauce.

15. Wřte, gač nam dobre
bylo, když řřřřřřřřřřř: řřřřř-
te, by wam wřř řřřřřř řřřřř k
řřřřřřřřř.

16. Wy, řřřřřřř sie w řřřřřřřřř-
nosřřř, ař do dñes řřřřřřř, a po-
řřřřř w řř řřřřřřř w řřřřřřřřř.

17. Prořřřřř se řřř řřřřř
řřřřř řřřřřřř řřřřřřř: wřřřřř
řřřřřřř řřřřřřř, řřřřřřř řřřřř
řřřřř.

18. Dřřřřřřřřřřřřřřřřř, řř
řřřřř

řřřřř

řřřřř

svým spasitelem: kdož se roz-
horlíti date tím nebeským svě-
tem.

19. A co pak dím, wy stude-
ní, gaž ste w církeu wesli? nečiníte žádné poňání, Krysta ste nedostli.

20. Dež w žádostech svých le-
žíte, gšanc jako hováda: roz-
koš, pýchu promodíte, lakom-
stwj wasse mýda.

21. Nečistota, neřadové, to
sau rozkoš wasse: ach pročíte
te opravdové, gdeť o wasse
dusse.

22. Radimě wam, gen se za-
stavte, stuste svého srdce, ja-
dostí zle wen wyvržte, čas was
gest na fratece.

23. Tak was Krystus sám za-
hřege, tak y slovo Boží wzro-
ste w was, tež y naděge, že ste
ditky Boží.

24. Wy odporui nepřátele
slova Krysta Pána! nepřemůž-
te spasitele, toť gest wěc da-
remna:

25. Raděgite wpořořte, jako
Pawel swatý, tak sy dobře po-
radíte, gšanc k Krystu přigati.

26. Ga was předcházím do
nebe k mému spasiteli: tam od-
dechnu mile sobě, při něm, mém
příteli.

27. Poďte za mnau negmi-

legši! misha gest tu dosti: oz-
pusťte rozkoš wezdegsi, chopte
se radosti.

28. Co sem přstem wřazo-
wal, to giž w rukau držím, co
sem wjru rozważowal, to giž
cele vžejm.

29. Galau radosti tu spatě-
gt, o tom wy newíte: budetez
li wěrní w bogi, take gi vžijte.
Amen.

(157.) Dot. 40. d.

Po zřízení a potvrzení Slu-
žebníků Církve.

S Wedením do vmluwy,
begž Bože vmysl hotový,
tak aby se wždy chowali, gaž
tobě ted slibowali.

2. Skrz daru Duchu swatě-
ho, a gashosti slova geho,
oswět ge Dítě Laškavý, ať swě-
tu switj gich zpráwn.

3. Solj nebeské maubrosti,
posal srdech y wnitěnosti: ať
před žlázu sebe samých stře-
han, y sobě swědených.

4. Dweď ge do svého do-
mu, a potwrd k vmyslu tomu,
w pracech se neliknowati, světu
nepochlebowati.

5. A w čem gim třeba poz-
mocy, dodáweg swau božkau
moch: byť bog dobrý bogowali,
pak forunu sláwy wzali.

O Kljích Králowstwj Božjho w Církwi Sloje-
ných, k zamykání Brány Nebeské před nečá-
gichmi Zřissajky, Otwjranj pak před
Kagichmi a wěťjchmi.

A tak

Ať o Křesťaně Božího.

(1758.) Dot. 259. b.

Gaf. Otče náš milý Páne,
Já, chvála buď Bohu
Díky nebeskému, že nás
vvedl v poddanost Synu své-
mu milému, oddělil a pomoz
lák, v oddal za dědictví, aby
nás genu rozdělal, v věčné
míle království.

2. Z choz plnosti duchem ba-
ně své nás naplnil, k službě ge-
gi kazen swatou mezy nami ži-
vil. Nebo, kdež gest Křesťo-
wa prava křesťena kazen, tu se
rozděla v byra v věčných Bo-
ži bazeň.

3. Bazeň Páne počatek ge-
stí Božíma drogi, tat hříšné
lidj Bohu přimodí k poddano-
sti: wywodí ge z dablawa pro-
hlaceho Království, a v wo-
dij s Bohem, s Cyrkwi w mi-
lostiwe přátelství.

4. Tě hříchu nenawidj, ga-
to v Bůh sebedně, vřikagie v
wšeho, což k nim wedemšetečně:
Aniž se o co více sami w sobě
řdy rmautj, než řdy w čem hři-
chu sweho nemohau přemahati.

5. Pro ně se w sobě na se-
hněwagi, a se třech, wedauc
we gmenu Křesťa Pana život
řagiey. Widj se s Bohem a s
cyrkwí w gediný Duch spogu-
gi, a což Bůh přikazuje, neg-
wie wždy ořihagi.

6. Apostole těch, řdož se Bo-
ha boji, wokalí, milostí od Bo-
ha Otce w Křesťu gim žwěsto-

walj. Dswědugie, že tito gsa-
aenj w každem narodu, libj se
k posvěcenj Bohu, i Křesťowa
plodu. Skut. 10, 34. 35.

7. Na milost pak od Boha
přigate wždy všeli, by s bazeň
řpasenj své a s třesenj konati:
řand Páne se wšech wěcy wšech-
něm předkladagie, moč metly
Křesťomy hříchy gich třeslagie.

8. Wšeteck lid Bohabogau
ma wyborne swědectwí, že se
na ně wztahuje, Boží milost-
denstwí. Gsant v Boha w mi-
losti, galsjo blahoslavenj, mi-
leť sam na ně patřj, botow k gich
vřlyssenj. 2 Paral. 7, 16.

2 Korynt. 6, 16 = 18.

9. Oni pak smkauwu Boží
duem noci přemyslygi, aby
w ni wslamieně stali, to vřlygi.
W tomt gsaú geaich negwěťssj
a předimne rozkoře, činiti wu-
li Boží, toť gest pokrm gich
dusse. 1 Jan. 5, 3. 4. 12. 18. 20.

10. Pan Gejš včastně gich
račil sam wyswědčiti, že geg
chut a pokrm gest, wuli Otce
činiti. Pro kterauž (byw hlaz-
domit) aby gi wždy wřkonat,
pokrm tělesny puřil, a wřse žle
podřupowal. Jan. 4, 34.

11. Na němž duch bazeň Pa-
ně ořpočinul bez miry: dawak
se wšem wěčným Božim w
ředce dle miry: gimžto gsaúce we-
denj, Gejšse naslebugi, a přis-
řazanj Božich w čistotě ořřis-
hagi.

Itt 5

12. Ba.

12. Bati se Boha w lidském podvoduem přikázaní, gest pozbožnost daremína, ba smod a vřkamaní. Ale bati se Boha wedle swateho slova, totož gest w lida prawa, gruntowní Boží slawa.

13. Tož gest cyrkve ozdoba a přestavna koruna, budmež wděční, žeť y nam tato gest milost dana: prosme, by nam wnj bylo w čisté pravdě staujeno, řaznj, slowem, příkladem do bre w naš rozmnoženo.

14. Pan dj: kterež miluji, take karam a třesť; w cyrkwi swě zahynauti nikdy žádného nečty: protož božkau a bratři řazeň sluchegme wděčně, takě naš Bůh zachowáma w milosti swě konečně. Matt. 18, 15-18.

15. Dítě! genž gły nas w službu Synu milému poddal, prosymež aby nas w tom duchem swym wtworowal. D přizpověď nam pokory, tichosti, swatě bázně, ať bychom šerže něho, přišli do slawy věčné.

(1139.) Rot. 40. d.

Horlivý Bůh nehorliti proti hříchům nemůž.

Něw Boha wsemohauch: ho, řazeň na jle horlich: ho, wyprawužmež k předěšenj, a po milosti staujenj.

2. Gehož prorok hněw něho, widěl přewelmi hrozněho: anže nj hněw geho třesa, pohnul; miji swých y nebesa. Mat. 1, 2. sq.

3. Z křepi geho dým wřcház, z wst oheň z jiragich šel, z Magestátu hromobiti, y ohni mě křupobiti.

4. Sám dj: gā gsem Bůh horlivý, na nepravosti žitíw, mstě pro hřích Dteu na synech, w pokolenj třech y čtyrech.

5. D čemž w písni mnoho psáno, mnoho smutných vřkážano překladi, z té Boží řazně, k nabýwánj slusně bázně. 2. Mog. 20, 5.

6. Na Adama pro hřích geho, řeky putil hněwu swěho, kteryž po wšechněch lidech gde, na wřky z mnohých nesegde.

7. Kaina od Dce zahnal, a w žádosti swěta wydal, zbawil důstojného kněžstwj, y s právem prworozenstwj.

8. Swět prwnj wšeděn woudami zatopil s gegich w nadami: prokletj daw y na Cháma, s rodinau, wěc potud známá.

9. Swěta tež wšedky národy, bauřj gako mořské wody, gedny druhými trestage, y z gruntu wšse wywracege.

10. Mechage národů we tmách, a Izrael řich w mrákotach, wšedky paustj w ohawnosti, podle gich srdce libosti.

11. To pať gest negtěžšj rana, že hřisnjtům prospěch dáwá, aby swau wůli činili, že Boží gsau za nic měli. Rim. 1, 21. 28.

12. Stál gich gim byt byl w ošyblo, pokog wěčné smrti hrdlo, maudrost ge oslepowała, šla wlastnj wywraceła,

13. Paus

13. Paussij ge y na swau
prawdu, by činice gi potupu,
ctitele Boží hubili, tak se Božu
protiwili;

14. S Faraonem za to pom:
stu sprawedliwan herauce mzdu:
plný o tom příkladu svěť, y w
nynešsich nassich dnů změt.

15. Unij wssal swým co od:
paussij, na ně kážen ostrau pau:
stij. Na paussij galk zmořil mno:
hé? dwa kněží ohněm spálil swě.

16. Marga zmalomocněla,
některé země požřela. Mrogjś,
Aron, w zemi newssel: Eli tež
byw trestán vmřel. 5. Mrog. 3, 23.

17. Tak Dawid, prorocy wssj:
čnj, když w čem byli neposlusnj,
(třeba že mřeloby) shledáni y
hned býwáli trestáni.

18. Domu swěho nessoňowal,
zemi, město, chrám w paussij wy:
dal: poklady swě w rozebránj,
lid w smutně dal polmýkánj.

19. Trefceť y gestě Křestau,
těžkými swými ranami: čehož
gestli se kdo casně newlekne,
zhyne věčně.

20. Tot gest kážen přehliwo:
sti, přiwodjey do propasti, tě:
lu, dusi k zahynutj, k sežránj
žlych věcnau smrtj.

21. A wssal y w Křysta stj:
peně, duchem prawdy poroženě,
trefce pro gich přetištěnj, owo:
ce rejce nesenj.

22. Protiwjnky na ně paussij,
y Satanu tež dopaussij, často
ge zassigowati, pokussenjm stě:
zowati.

23. Mýbrj gim y Ducha swě:
ho, w srdce dawa žiwiwěho,
saudey, káždémwchýlenj, by hned
trestal bez prodlenj.

24. W chrkwi pak meč du:
cha zprawil, moc a řád kážně
postavil, aby pasthř otce tre:
stal, ažby hřjssnj hřjchů přestál.

25. Uly toť kážen otcomská
gest, i nīj cyrkew má ozdobaui
čest: a kdož se gi poddawagi, že
Boží gsau, důwod magj.

26. D bogtež se Boža hřj:
ssnj, a přestante žleho wssičnj!
at se na was mje nemnožj, k za:
tracenj kážen Božj.

27. Wy kagich wděčni bud:
te, milosti Božj, a subte, že ces:
kau kážně jde giti, Křysta gest
wčastnu býti.

28. Gehož Dtec ač milowal,
wssal pro hřjchy naše trestal:
tak že cestau giti Křjže musel,
k swě slawě se bljže.

29. Poziwegtež w něm nadě:
ge, že prou y wám Dtec přege.
Jim se w kážni potěšdžte! tak
se k slawě přibljždžte!

(1160.) Rot. 29. a.

Gako: Giž posledni časowě.
Dmuž milo spasenj, času
nynešsijho, i Božjho
milowánj mužt dogiti gehu.

2. Nebot wkracuge dnů, Bůh
z dobrotiwosti, w nichž bylo mno:
ho bludů, a brožnjch temnostj.

3. Wnichžto mnohý newědel,
máli milost Božj, čiliby w
w hnewu bydlel, w němž se za:
lost množj.

4. Co

4. Co nad to může byti, jazy-
maucenějšího, než neznáti mi-
losti, k sobě Pana svého.

5. Ale Pán všemohoucí
nechtěl toho míti, aby v něho
věřící, měli se emantiti.

6. Protož Ewangelium po-
sekstvy milosti, významuje ná-
rodům, k veliké radosti.

7. Gmiz každé pochybení, do-
fonee odjímá, škodlivě newe-
domí, k člowěka wnjmá.

8. Deb odpustěti hříchů, ta-
ké život věčný, bez zásluh lid-
ských stutě, všem gest rozhlá-
šen.

9. Tohož pevně svědectví,
řbyž nám Bůh Syna dal, k svě-
ho milosrdenství, aby hřích
snjmal.

10. Syn w nassem člowe-
čenství, w světě se vkázal, wel-
mi zgemná svědectví, lásee své
wydával.

11. Da smrt Dussi položil, k
veliké milosti, swau newinnau
frew wysil, zgemil lásky dosti.

12. Uly tot milost gislotná, od
Syna Božího, křwj drachau stw-
žená, co nad to gisťjšího?

13. Nad to Duch swatý poslan,
by svědectví wydal, Křstus
byl oslawowan, a w wěrných
přebýwal.

14. Gmizto gsaue Aposstolů
mocněni, svědčili, ti prwotní po-
slowé, diwoy to twrdili.

15. Ze hříchů odpustěti, we-
gměnu Běžíse, také w nebi by-
leni, běre wěrna křise.

16. Gmiz hříchů odpustěti,
ti, Pán Křstus tu mwe dal, y
take zdrjeti, gaj sam od Dtee
wjal.

17. Mka, cožby jde swázali,
to w nebi swázáno, a cožby roz-
wázali, budež rozwázáno.

18. U kterau gsaue moc wja-
li, od Syna Božího, tu y cpr-
fwi wydawali, k wstawení geho.

19. Tak chce s námi bydli,
do skonání swěta, byl každý moh-
nědět, od prawého swědka,

20. O swém gisťem spasení,
žiwota věčného, a neb y zatra-
cení, žiwota hřisťného.

21. O co bezpečnějšího, w
swětě může byti, nežli negswě-
tějšího slowum w tom wěstiti?

22. K tomu cprfem obnowil,
nynějšího času, služebný w
ni wzbudil, nebeského hlasu.

23. Byl geg owce slyšely,
w shromáždění wěrných, a k
němu se hrnaly, nechajce fa-
lessných.

24. Tak se znouu rodili, w
člowěka nowého, w Křsta se
obláčeli, spasyteli swého.

25. Deb na to se pokřtili,
swlčegie starého, a hříchů swé
obmyli, člowěka zassleho.

26. U pojíwali toho, wždy
bez pochybnosti, w těle a w křwi
geho, křze služebnosti.

27. Křstus chléb tělem nas-
řwal, a wjas křwj swau, gisli,
piti rozhlázel, na památku wdě-
nau.

28. Byl tělem na smrt da-
ným

ným a krmj wylitau, přigima-
li dussem swým, smilauwy pe-
čet gisłau.

29. To nášeho spasenj, wěc-
ného žiwota, a Krystowa nari-
zení, w cyrkwi gest gisłota.

30. Kdož miluje spasenj, mu-
žet ho dogiti, a Krystowa swé-
decimj gim doisłen býti.

31. D Chwátj dusse Vána, a
takowé milosti, žet w cyrkwi při-
prawená, reňz genu a w děc-
nosti.

32. Tobě chwála Bože můg,
take děkowánj, že sy nam slijwil
lid swůg, a swého slitowánj.

33. D což sy ty připrawil,
degj toho wjiti, alby hrístaj
spasen byl, rač pomoc činiti,
Amen.

(1161.) Not. 193.

Cyrkow winnice Božj, křánj,
kopánj, a ošlawičného ošet-
wánj, potřebug, cy.

S ošlawugtež mernj Hospo-
dina, genž obmyslil y p-
sobil nám spasenj křze Syna.
Kteréhož proto na swět poslal,
aby křze něho, swé králowstwj
w lidu wzdělal, a w něm mi-
lostně přebýwal.

2. To králowstwj geho gest
cyrkew swatá, gim dobřta, wy-
kaupená, očisłená, y obmysłá.
Kteranz galkto winnicy drahau,
k młislobě slijpil, přes w njm ko-
pal, wěz ošlawil, spráwau po-
třebnau opatřil.

3. Dal gi práwa swatá y v-

stavenj, k zpráwě wsechněch
genž na winny kořen bylby sstí-
penj, byt zborně rostli z toho
kucene, w ratolesti mocně, wy-
dávagice owoce čuti geho přez
rozkošně.

4. Rádem prawným, a swaz-
čím posłussenstwjem, gi oddaril
a ohradil, galkto pštem neg-
perwěcstím, byt w té ohradě ži-
stámagje, dělnjstá kopánj, sa-
wánj, žrůst swůg magje, w w-
žitet rosila wzdych wje.

5. Wmedl na nj y wwodj dě-
laj, patriarchy, též proroky,
Apostoly a gich potomky, w
umělně demjho penje, k prá-
cy, té ge wje, aby stáecně dē-
řali, odpłaty wěcna čekali.

6. Wselekého dila té swé win-
nice, moc gim dal swau, po-
ručil a swěřil gim od nj y křce,
aby hodným gi otmjrali, na w-
něm kořenu, wzdělawali, zpra-
wowali, nehodným pat jatw-
řali.

7. Kdožby čitěl w té winnicy
wymoleně, a k dědictwj blaže-
nému wěcně stáwy odožene,
ratolestkau plodisłwau býti, ten
musj přigiti, Křsta w rečeg-
ho zpráwě, a byti wen sstipen
práwě.

8. Žustawage na tom winném
kořenu, přigimati káždau slžbu
tu dělnjstá poručenau, wselemu
posłussně obcowati, w hradě
žustawati, slžeb cyrkwe po-
řimati, owoce čně wydawati.

9. Káždā suchā ratolesti na tom
kmež

fmennu, genj ovoce newydává,
beraue službu tu zřizenau, od-
tud býti má odřežána : Dwoce
nesaučj, počistěna, ošleštěna,
f hogněssimu způsobena.

10. Nemát aud vmrtnený mjs-
sta w těle, fterěz křosj, nepr-
wosj nemá býti nakwaseně: ne-
prospjwalik mu hogenj, a gde
wojc to zmaenj, audum giným
f pohoršenj, māt přigiti f ja-
wrženj.

11. Moc služebníků chrkwe
powinnosť, gest, w tom těle po-
russenau ošlešťowati zbytečnosť,
hřisňm nekagichm zehrat, z
spolků swátých huati, od chr-
kwe odlučowati, leč se hřichů
budau káti.

12. Nebť na to gim od Kry-
sta ta moc dána, čemuž každá
dusse wěrná, f possussenstwj za-
wázána, f saudum a práwům
Božim státi, buď je gi zehnat,
aneb přisně proklinati budau,
w tom ge přigimati.

13. Pěwněť gest na to Páně
wyswědčenj : Gaf wy komu
odpuštite neb zadržite hřesňj,
neginaček se dēge w nebi, co
wy zde nazemě, rozwjžete, roz-
wázáno, což swjžete, gest swá
žáno.

14. D blaze těm kdož té káž-
ni obeugj, po tomť se Synu Bo-
žimi w chrkwi swatě býti znagi,
držice swatých obowánj, a slo-
gje w polánj, magjť hřichů od-
puštěn, naděgi gistať f wškrj-
šsenj.

15. D Bože genj nás přis-
wedl z swě milosťi, f Synu swěs-
mu, a geho chrkwe swatě twě
wčasnosťi, degj at sme twým prá-
wům poddánj, w swatém obo-
wánj, kážně swatě ošřiháme, w
milosťi twě žustawáme.

(1162.) Not. 30. b.

Radost cyrkwe když bříšni
Kagjcy zase do spolku dwo-
zowáni bywagi.

Eseliž se gij nynj, wšeliz
fj člowěk wěrný, w Bo-
hu swém spasiteli, wěřjch wy-
kupiteli.

2. Přislo an wtěšenj, z Bo-
žiho nawšstjwenj, z milosrd-
stwj geho, nám w Krysu wčineš-
ného.

3. Chwalmež Pána radostně,
zpiwegmež potěšeně, pro geho
smilowánj, a pokoge nawrás-
cenj.

4. Schwjle ach wtěšená, rado-
sti ducha plná, když se zase zge-
wila, milost božská nawrátila.

5. Cy co nad to sladšsio,
neb co radostněšsio, gaf f to-
muto přigiti, naděgi f spasenj
mjsťi.

6. Na smutek a na žalost, ne-
pomni prawá radost, kánj srdce
truchlého, tuť proměna býwa
wšseho.

7. D těšmež se w Bohu swém,
nebť on gest dobry wšsechněm,
sedce sprostného wěrným, a f ně-
mu cele dowěrným.

8. Zpiwegmež potěšeně, piz-
seň

seň novou radostně, v němž
zarmauceni, pro vůle Boží hle-
dají.

9. Slunce obveselení, nam-
bylo v zasměnění, záře pravdy
zatměn, též bylo zarmau-
cení.

10. Žalostění a smutek, napl-
nil byl přibýtek, vnitř v ze-
vnitř vzkostimi, a těžkými pochyb-
nostmi.

11. Když se žadostivě, svě-
lo zgemilo milé, na moři tápa-
gicím, v nechvůli též to-
naucím!

12. Chvalmež Pána z milo-
sti, neb zbavil nás truchlosti,
těžkého zarmaucení, učiniv di-
vné směnění.

13. Aby naši přátelé, nára-

mní žamutkové, křivleni, žaloz-
stění, bralo divné proměnění.

14. Dvať vltájal veselau, dal
zas mysl pokojanau, učinil z to-
ho radost, z čehož dřívě byla
žalost.

15. O předivné změnění, nez-
nadáke spasení, z neuvysšího
pravice, o chvalmež ho vždy-
cky více.

16. Cestu zgemil v bezcestí, z
svého milosrdenství, kdež bylo
zahynutí, učinil toho zniknutí.

17. O předivná moudrosti,
chvaly hodná milosti, samať to-
způsobila, zaslubáť žádná nez-
byla.

18. Amen již všickni rceme,
v Bohu doměrnost megme, ža-
degmež požehnání, v nebi spo-
lu kralování.

O přenásledování a Sauzení Cerkvě.

(1163.) Mat. 258. b.

Galo: Gíž stáží z srdce svého.

Ach! ach milí Křesťané, co
gíme dočelali, neb se gíž
na nás právě, ten hněv Boží
val. Pro mrutě naše zlo-
sti, hřích, nepravosti, gimiž
gíme vrazili, seho velebnosti.

2. Pohleďtež gáf se s námi,
přesmutnými děge, neb se nám
v naši zemi, bydlení nepřege,
Musíme přeč wandrowati,
všeho tu nechati, a do cizí kra-
giny smutně se přeč bráti.

3. Ach gáf téžké lautení, s

přáteli milými, ach kam se o-
brátiti, s manželkami svými?
Kterak děti opustiti, a gáf ge-
žiwiti? Ach! my přesmutní li-
dé, co máme činiti?

4. Mnozí hned od mlado-
sti, nic gíme neškusili, z pože-
hnání Božského, statku dosti měli.
Mnozí magje obdechnauti, a od-
počínauti, mnozí gíž k svěsta-
rosti, musejí zebřati.

5. Ach! kam se obrátíme, my
střední kmeti, gsaue gíž v tom
způsobu, galo mladá děti. Ne-
stojíc o bydlé časné, ale raděg
wěc.

wěcně, čekajíc, bujoli již naše

6. Zheřfili jsme tak těžce, proti Bohu světnu, zapráme swau wiru, neglauc wěrnj genu. Sprawedliwě odsauzenj, na wě-
čnē trápenj, pūghem w horau-
ch pěkto, genuj konce nenu.

7. Poslychněmež se wšychni, budme w wěre státi, a tak se zalibíme, křesťem Králi :
Budme wyhnancy pro Křesťu,
neb on srdce čistá, s sebau wě-
čnē přimede, w ta nebeská místa.

8. Plácněmež milj Křesťaně, plácněmež swěho pádu, plácněmež
čj y mladj, neb proti nám zra-
du ze wšech stran již wkláda-
gj, a nás wyháněgj, w naši
přemilost wkláti, žijit se nedagj.

9. Plácte sednatě s námi, malē nemluwnátka, kdej wás
(Bože) žanese, wáši milá matka?
Co gest swět, gestě nemi, wan-
drowat musjete, gfauc newinne
čhdátka, dost ganze slusjete.

10. Rozžehněmež se smutnj, s wkláti milau nassi, když nás
dbohē lidi, od statka přeč pls-
ši. Strachme pro Křesťu zde w
swětě, což máme neglepšši, nag-
dem zas w nebi statek mnoho-
krát milegšši.

11. Zehněgž té Bůh, rozkošná
nášše čestá země, z tebež se smut-
nj bečem, nymj, čestě plémě.
Bůh té zehněg matko milá,
wšakš přiznima byla, křesťaně
a bohate, nás wšech žijika.

12. Bůh té zehněg produ-
k

naše milá wlasti, gjž wbojy
čechowē, nesmjme mjc wkláti.

13. Zehněg té Bůh, křesťan-
swj, naše milē čestě, hle již w
tobě pāuge, pokolenj wlastě.
Čjž emen twogj Pāni, čj-
chowē wyhnanj, synowē od swē
matky, sem tam rojmětanj.

14. O! Bože wšemohu-
c, pohleď dolu z nebe, wšychnj pros-
by naše, my prošime tebe :
Mačjž nám pomoci hōti, byž
čjom mohli mjeti zas swobodu,
a wěcnē, kalich twogj zdejti.

15. Tak bude naplněno, což
gest přikázano, když nám w čj-
stotě bude, trwē slowo kázano.
Budem se z něho těšiti, a w
naděgi stāti, že budem posau-
zenj, radoš w nebi mjeti, Amen.

(1164.) Not. 223. b.

Gaf. Ach Bože pohleď z

Nech Bože, k gáfěmu wěku,
ráčiks nás dochowati :
Střepnět se w prawdě člowěka
na swětě již trwati : Pro mno-
hē wšech nečestj, gež musjme
počād nesi, a to čjm dál čjm
mje.

2. Pohleď slow Křesťu Gěj-
še, wšewědauchho Pāna : Ge-
st již Křesťanská čisse w prau-
dē Bojž žmotana : Ten čs
množstwjm stogj a wěri, giny
pať utipem swōm mēj, ta-
gemstwj Boha swěho.

3. 3 to:

3. Z talowých težkých newo-
li, co nepochází sítěle? Ratu
w tom bíděním uvolí, potlačí
Abela: Co činiš wšpěkní bluda-
ři, w poněrách y w zlosti starj,
když newinně sřuzugi.

4. Ale přigdeť ta hodina,
saudce spravedlivého: Kterýž
od toho zlošyna, požádá křve
geho: Dit mu, kde gest bratr
zabitý? Morderi a wrahu lith,
gij mě pomily negdes.

5. O milá cyrkwe lodičko,
gakt se diwně zde dřege; wě-
ných na tobě maličko, gimž se
swět gestě směge: D'abel vřut-
nosti plný, wals na té morské
wlně, wěda že má čas frátky.

6. Ale stůž a sašseg mile,
blížij se wykupenij: Hned dog-
des břehu a cyle, kdež žádně
baněky neni: W tom pak tmo-
gi nepřátelě, zhyňau na dusi,
na tele, gšauc do pekla sřurjeni.

7. Wychoim; toho swěta by-
li, takowě nenáwistij nikdyby-
chom nechýtili, gakt nám řec Pá-
ně gijij: Ale wšl dobře Cata-
nás, že gšme my Boží, a Bůh
nás, protož proti nám banij.

8. Bože, Bože na wšlosti,
prochť a pohled dolů: Wšpěš
řek, pláč, a žádosti, kreč; čini-
me spolu: My twě stádečko
přesmutně, kterež množstwj zlych
vřratně laupj a hrozne trápj.

9. Pakli chceš nás potrestat,
ti, pro naše nepravosti: Tre-
sežj nás sám, nechťeg dáti, w
moc nepřátelské zlosti. Tobě,

tobě sme zřessili, a twých po-
kut zastaužili, tobě se podda-
wáme.

10. Dťe wšpěš a wšwos
bož, že wšech bíd a žalostí: K
pokogi wěcnému sprowd, Duch
twůg těs nás w truchlosti: Pro
Gejšse Syna twěho, wykupite-
le našeho, Amen, staň se tak,
Amen.

(1165) Not. 223

G. Ach Bože k gatěmu wěka.

Ach Bože pohled; wšlosti,
a smitůg se nad námi:
Gak swatých twých gest w sřoz-
wosti, potřeník sme bídami.
Twě slowo swět potapuge, wřra
prawě se nřzaluře, vde wšech
Synů lidřých.

2. Wedauť falešná wčeni,
poblě wřpu wlastnjho: řdce
gegich sworně neni, gšauc bez
słowa Božjho? Ten to, druhý
ono welj, cyrkew prawau zlost-
ně dělj, a strowj se zewnitř pěkně.

3. Bůh zřlad wšeliká wčeni,
lšiwě nás sřwuzgij: Neb dť
to pyšně zřluceni: true, kdo
sinj nám co řij? My máme
práwo, moc, přednost, gak a co
hoeme, tot gest etnost, kdo gest.
geňby nás wčil?

4. Y prawj Bůh, mušim
wšřati, chudj gšau rozřřleni:
řdce atch nemůž neř řřati,
sřosselt sem gich wřenij: Slowo
mě na zewněm plach, ipřsobj
gim řějkau prácy, a zřauženym
spomůje.

5. Gak řějbro sedmřrāt přeh-
u u u naně,

Amen, přispěj ō Gejssi ku po-
mocy Amen.

(1167.) Mat. 15. b.

Ach Dítě nebeský my tvé
dítě, na tebe spoléhám
co štěstí, ochranu, opatrú,
gafu knížky.

2. Nebo nic bez tebe nemůž-
me, a protož pomoci tvé žá-
dáme, vstáwigie, léhagie, té
wyzwáme.

3. Milost tvá přehogná bu-
diž s námi, ať nás klost dā-
belka nic nemám, cesty své,
pravdivé, degt poznání.

4. Slovem tvým, přeswa-
tým / posylú nás, nepřitele
dābla zajeň od nás, aby tak,
wsseligat, neklamal nás.

5. Y necht geš tvé gměno
zwelebens, což činjs i lásky
swé, buď chwáleno, klanj se to-
bě každé koleno.

6. Y my skutky tvé weleslá-
wné, y nyní y wždycky wyzua-
wáme, chwála buď tobě, náš
milý Páne.

(1168.) Mat. 199.

Ach Páne! když přigde le-
to k wyswobození? skoro-
li lid swúg i tēw paut wyswo-
bodjs sam? gať dlawho nam ru-
ka pyssnych idj k sauzení má do-
lehati? že newjme, kdy a kām?
ach! kdyby pomoc twá i Eyo-
na přispěla, a církew wěřjch
swobodu twau měla!

2. Dāssli gij wlast swau křm
k osedlosti do ceka? kdež bude

horliwost a mocy twé slāwá?
možneli aby twá ruka pomoci
neměla? wěrué twé slibenj nás
neoklamāwā: ach necht se nám
podle slibů twých brz stane! I-
zraelowi buď spaseni twé dane.

3. Bože Izraelstý, Dítě,
Páne, y tworce! smilúg se nad
lidem, po tobě nazwaným: my
wssickij sine hlina, ty gsh hincj
y zprawce; ach nezamjtegj nás,
kterij gšme dilem twým! ach
necht se i Eyo-na wřāže spaseni,
slitúg se, a posli nám wyswo-
bození!

4. Nehněweg se přjliš, pro-
nasse provinění, nezpomjnegj
wěcné těžkch neprawosti: o necht
zas nagdeme laskawé odpustě-
nj, mřklych nassich hřichů, y
wsseliké klosti! ach porěš nás
zase, po mnohém trápenj, a deg
nám i Eyo-na oblásyť spaseni.

5. Stražj Izraelstý! obrať
se k štādu swěmu, genž tak roz-
ptýlene, a klaudj stracene:
wytrhni ge i mocy wlkú pře-
vkrutnému, pospěš a retúg
sam owce opustěné: ach kdyby
spaseni i Eyo-na přispělo, a štā-
ce twé wyswobození gij mělo!

6. Neproblemegj wjce, pom-
staň pastýři wěrný! přiaď, po-
sln a vždraw, co mōlě a žaně-
né: nawrat zablāuidě, hledeg
to, co zstracene, wěin s námi,
twými, smjřenj laskawé: ach
slyš Izraele tanžebné modlenj,
a deg nám gij spatřit i Eyo-na
spaseni. Amen.

U u u

(1169.)

(1169.) Rot. 40. d.

O. Chraň nás Páne přístowu

Ože negmilegšši Dče, mo: Páme w gmenu Gejisse, k tobě, wětje je nás; wšeho, wytr: hneš trápení kšeho.

2. W kterém nyní postawe: na, gest nášše milá kragina, snáššic moudr, raupejškow škodně, k tomu wyhnání wj žalostně.

3. Protož o laskawý Páne, neodmracíš twáti twoge, od těch, kteří w každé době, skládají dauffání w tobě.

4. Nepřispěješli k pomocy, kdož bude obřáti macy, kdož svěť, tělo, Dábel kšiwě, odtažuge od prawdy twé.

5. Blah twau moc stwoříte: li, ai wjenepášši swau mšli, kteří prawdu sřowa twého, chtj wyhnal; sřede lidšého.

6. Ach nedopušt bezbožnj: kšm, tu hm y náššim protiwnj: kšm, nad námi moc protowditi, od twé prawdy nás laučiti.

7. Rozptyl gegich pyšně rady, známě wčín kšiwě zady; světu, w bland; awedeněmu, wel: fan kšiwdu trpěhmu.

8. Tak poznají, že ašy ty sám, ten mocný nepřemožný Pán, který pyšně ponižuge, opowrhle powysshuge.

9. Wytrhnj prošime wrauceně, twé malické štádec sposti: ně, s prošted kšowých proti: wnšm, prawdy tře uenawist: njšm.

10. Wčín, ach wčín Gejissi,

spasyteli negmilegšši, zdrj nám pašiwu sřowa twého, geuj: syti duffi, ne tělo.

11. Ať té zde w této žalosti, hráljme s wellau wděčnosti, a potom w wděném twém kšau: ku, slawjme wždycky bez smute: ku, Amen.

(1170.) Rot. 19. b. d.

O Retuně Boží.

Ože Dče, Synu, také du: chu swatý, wtrogicy blas: ženě wždy gedně podstati, pa: stěti duffi náššich, sám dobrý a swatý,

2. Wyt k tobě twé štádec sředečně woláme, pomocy retuně: pokorně žádáme: neb leom tez bezádneho obrance nemáme.

3. Wždy milý Páne, naš sme přišli nyní, gať pro nášše bēz: chy, s twého dopuštěnj, dání: sau w neswobodu chlebowě du: chowaj.

4. Twé přeswaté slowo pokrm duffi náššich, gijť se nám zdrž: ge w nyněgššich těch časch, bez: božnj se honošy, w swých proti: nám blašch.

5. Wšudy potowstawaji zau: sali synowě, o to wšlugi, byť twogi zborowě, byli w nic obrá: ceni, y swatj řadowě.

6. K swým bludům, nálež: kšm, wěrně potahuj, ge na mjšto prawdy šlicně wystawuj, raucha ctností, pobožnosti, w twár: nosti proměňuj.

7. Mlčostiwý Páne, raděj to zrušiti, o čej se ae: kšosti smě: li

li pokusiti, byt se gich předs-
wjeti nemohlo třetiti.

8. Degj prospěch a růst sám
pravdě slova swého; nebeg zni-
tu cestám bludu sflodlivého!
vstávuj náš při sobě, zbav
lidu scestného.

9. Nebť náš obličej mno-
hā pokussenj, zwlášť pak w ten-
to čas, giť gim konec nenj, rač
toho věiniti, brzkě dokonánj.

10. Degj srdcym nebbati na
strach toho swěta, bychom se
drželi cele Pána Krysta: nebť
gest nášše věčha y cesta přegistá.

11. Kdož budau fráčeti po
cestách zřízených, nebudau zba-
weni pomoch potřebných, opa-
tříť on službami, podle slibů
wěrných.

12. Dát gim Bůh pastýře, po-
dlé swého srdce, byt oni z mi-
losti pášli geho stáde, na past-
wách přerokostných, milé geho
owce.

13. O sláwo nebeská, wstáh-
niž swau pravicy, vlož w pra-
wde swau moc, ať w tebe wěří-
ch poznagj, že gšy ty sám wěc-
ně králugich.

14. Degj to w srdce lidská,
ať se tebe bogi, etj, meleb, chwá-
li, při tobě wždy sloj, Dtcem
swým wyznáwagje, wjru zach-
wagj.

15. Páne Gezu Kryste, čiň
náš sobě stálé, za to tě žádá-
mo, w pravdě twé trwale, ať
tě wěnué chwálíme, nebeského
Krále.

(1171.) Not. 157. c.

Gaf. O Kryste Kn že počoge

W Die smutných potěšenj,
Díče oprawdomy! Elgš
Jakobu a kwilenj, chubičě twě
wdomy: Od protimnjšm sšau-
ženě, a w sšauzenjch opustěně.

2. Za wdowa horce křagjch,
Páne, twā chřkem gest: Nota
pysně panugjch, pro samau
prawdy čest: Leběj gi, trápj,
wyhánj, bydliti při sobě bránj.

3. K saudecům země giť be-
hala, ochrany hledagje: We-
dne y w noci wolala, wšak
nezgednala nie: Deb té Boha
se nebogi, i chudých bez studu
smich strogi.

4. Y když nenj na tom swě-
tě, rady, ni pomocy: tim wrau-
cuěgi wzhwáme tě, ō degj se
přemocy: Saudec w nebi spra-
wedliw, Díče wšech náš lito-
stiw.

5. Spomož nám i protimn-
šm wšech, a při pravdě náš
chraň: Neboť sme došli časů
těch, o nichž powěděl Pán:
Křa: Když Syn člověka přigde,
jdaž wjru na zemi nagde?

6. Pakli miníš swěta zlosti,
konec věiniti: D! popřegj trpě-
liwosti, a rač pospíšiti. Ke dni
saudu, k způsobenj, nám wěcně-
ho wykaupenj.

(1172.) Not. 223.

Gaf. Páne Kryste k tobě.

W M Boha s námi nebylo,
Cechž Izraeli mni: byt
Boha s námi nebylo, byliby
llu 3 chom

chom potěšni. Wdy genj sme stá-
dečko malé, gemuž množstwj we
žlém stále, hach ze wšech stran
odpyrá.

2. Sněmu swěho w rozpále-
nj, ja žiwaby nás byli: (fobny
Božské dopuštěnj w tom bylo,)
y sbltili: gako prauda sylně wo-
dy, bylo by smrtebné sfloby, ja
chwátily nás prudce.

3. Díska Bohu! genj brániti,
ráčil nepřátel žlosti: Dússe ná-
sse gegich syti znikla, co ptál
s radosti: syt klesla, my sme
swobodnj, tak nás chraň Pane
den po dnj, tworce nebe y ze-
mě.

1173. Not. 40. d.
X **S**hráň nás Pane při slowu
swém, a žkaj Turky s An-
tyrosem, kterjž Krysta Syna
twěho, sworey chěgi z tránu
geho.

2. Dokaž mocy swé, Gejissi,
žeš ty Pán Pánů negwýšši, braň
chřkwe swé w každau chwili, by-
chom té wěčně chwálili.

3. Těšiteli Duchu swatě, deg
nám smysl w wite swornj, budiž
při nášsem sfončenj, po smrti
deg wslawenj.

4. Zruš praktiky žlých rad
Pane, nech se gim podle nich
stane, ať sami w gámu padagi,
kterauž něrnjm twým kopagi.

5. Wjdyž někdy poznagi z
toho, že máme Boha žiwěho,
kterjž nad wšemi straž drjž, té-
mi genj sylně w té wěti.

(1174.) Not. 326. b.

G. Přiwodách twých o Babyl.

Sorkew gest Panna muč mis-
la, ž myslí mi nemycháží:
ctnosimi, eti, chwálj nakpla, ž
nj má radost pocháží: chcyt ž
nj bōti, bny mel miji, křjž,
bolesti, wšle chcy něsi: toť mi
se wynabradj, potěšenjm a wěr-
nosti, křjž mūg ona osladi, po-
ble mě žadosti.

2. Rosy forunu na hlavě, ž
přegasných hwězd dwanācti:
sluncem gest w krásně postawě,
a mnohau oděná etj: na měš-
cy, má slogjeh, Boha Pána:
gsaucy wzdána, ku porodu pra-
cuge, porodila Syna Krále,
kterjž wšsecko zprawuge, gemuž
slauží stále.

3. Na to hněwā se drať lith,
a chce Syna sežrati: wšak toz
ho šerze baurky ty, nemūže wy-
fonati: ten Pán swatě, gest poz-
gáty, w nebe k Bohu, pod swau
nohau, má dābla s geho žlosti;
matka jde trwā na paussti, wšak
Būh Dtec z milosti, wjdy gi
ncopaussti.

4. Budiž Bohu Dten slāwa,
y Krystu Synu geho: (kterjž
sám gest chřkwe hlawa) w ged-
notě Ducha swatěho: on skagj-
ch, swé wětičy, rač těšiti, y
chraniti: drať s Babilonškau
žlosti, nechť přigde w nic, nez-
trāpi wjc, Synu drahe milosti:
deg to Būh ž wjsofii.

(1175.)

pag. 373. 1175. d.
* 889. H. v. d. 1175. d.

(1175.) Not. 157. c.

Gal. O Krysťe knže pokoge, 1c.

Gijž nny, ō přeslawny
Gejži, k twě rissi na-
chwi vřši, ač nás slyšši, a srdce
potěšši: frefugichy, wzdychagj-
nych, v welikém sauzení.

2. Břískanj, wyháněnj, gijž
teb twůg lid milý podstupuge,
okussuge, w tu žalostnau chwili:
rozpomen se, a obrat se, ō Ge-
jži náš milý.

3. Posměwači a ruhači, mno-
žy powstawaji: twě slowo w
nás, wyhasyě zas, slyně se chy-
staji: o pospissi, k nám Gejži!
a deg ge w zahanbenj.

4. Horliwosti gich, genž horj
w njch, rač ty vdušyti: gich pro-
timnost, gich vkrutnost, sam vspo-
kogiti: litoštiny, a lastawj, ō
wyslyššiž nás, Králi!

5. Rozptyliž ty, genž twě au-
dy štěgi potlačiti: gals w slowu
swěm, nám swěčeněm, račil
zastibiti: y budu tě, w tomto
swětě, chwálit wjdychy wesele.

6. Odwrat prošym, (k tobě
musšym smutný wolat, Páne!)
z našši wlasti, wsecky křosti, ač
w nj nezbyneme. Chraň kostely,
násse školy, w njch se twá chwá-
la dže.

7. Elyšs nás lidi, wywed z
bjdy, wsech se pokorjichy: deg
pohodli, neb gšme gijž mđli, re-
tůg tě prošychy. Hospodine,
nech žitane, prawda twá w
wsechch sřechy.

8. Y budu tě, jds w žiwotě,

můg Gejži, mile ja to chwálit,
a welebit, wjdychy nepřetále.
Y s ginyhmi, zwolenyhmi, w nez-
bi až do skonanj.

9. Negmilegšši, můg Gejži-
ši, gijž wědm gā tomu: eo gšy
slibit, řdyžs nás řaupit, že ches
libu twěmu na tom swětě, w
řězi, w psotě, wjdychy býti pře-
tomny.

10. Amen Krysťe, ty žagisě,
můžes wse změnit: protivno-
sti, y bolešti, w dobré obrátiti:
D račiž gijž, odwrátit řěž, pře-
lastawj Gejži! Amen.

(1176.) Not. 223.

G. Děkugemet obránce náš, 1c.

Seslit Bůh s námi nebude,
w čas nepřátekš křosti:
a pře našši nerozweđe, na nebes-
šě wšposti. Nebudelit nás hā-
giti, a křti křostnych brāniti,
hned po nás gisě bude.

2. Mocy a wřpu lidššěho,
neřkussit se syc bāti: neb máme
Pána slyněho, řterhž radu gich
žwrātj: řdyž negchytřegi co za-
čnau, Bůh cestau pūgde ginau,
wseckot gest w rukau geho.

3. Wstekle se na nás řbhaji,
galsby nas šřtil chēli: bezřrdli
naššich řhēdaji, na Bōha zapo-
mnēli: gal wlny mořšě řřeh biz-
gi, řak oni žbit nás řtēgi; Bůh
se nad řim řmiluge.

4. Řbhaji co na řachře, po-
řrawi našši dychti: wřsal se řēž
řlubi v wřř, wěrnj Bōhu řlau-
řti řti: ač Bōže, gmēno twě
llu 4 drā

braché, mŕšy zastřati ge; y wždy
nědy prochtis!

5. Rozbiragi, hrdla hrozne,
chraice nás sežrati: Chwála bu-
di Bohu wěčné, nedat se tomu
stati: ošydlo gich se roztrhne,
Bůh bludy gich zawrhne, ay
tomu nezabránj.

6. Ach Bože, gal těšš mile,
do konce opuštěných: činiš
milost každě chyle, rozum gest
mily w slibch twých. Ten rjka:
nu giji gest po nás! gesto gen či-
stj alj čas ty, kterj w té duffagj,

7. Depřátely w swých rukau
máš, y wsecka gich myšleni:
všlady wsecky gegich znáš, de-
nám gen poslyšenj: rozum wj-
ře odpornae, na čas neprohléda-
ge, když sám těšiti budeš.

8. Nebi y zemi překrásně ra-
diz, Pane, st wotiti: blest twůg
nechť nám switj gasně, srdce rač
rozráliti: w pravě wšě, w mi-
lomáuj, deq statost do skonánj,
swět, gal chce, nechť at repce.

(1177.) Not. 332.

Gaf. Al mne Pán Bůh ráčj 2c.

S Esliže mnohé dobré wěcy,
z rukau Páně sme přigali:
když ráčj žlě na nás wrocn, proč
bychom odporowali? ždaž ne-
trefce, koho mjt chce, z pprti-
mného srdce? bud geho gmeš
no, od nás Chwáleno, až na wěky.

2. A protož byt nám odgal
staty, nezaušsegme žalostice: na duffj ležj, nas tiji, hrššma
wšat sme přisli z žiwota Mat-
ky, na ten swět, nic nemagice:
a Bůh milj, w každau Chwili, ži-

wj nas a šyl! bud geho gmeš
no, od nás Chwáleno, až na wěky.

3. Byt nám odgal manželku,
dity, ano y nás byt wsmrtil:
wšat beře wsecky w swě přibyt-
ky, kdožby gen w něho zde wě-
řil. Co Pán Bůh dal, to také
wzal, a tak gen swě odgal: bud
geho gmeno, od nás Chwáleno,
až na wěky.

4. Kdo proti nám, když Bůh
s námi gest? žiwj y mrtwj gme-
geho: dábel smrt, peklo, kaž-
dá neřeš, neodlaučj nás od ně-
ho: meč, pomodeň, žalář, oheň,
y žlost swěta wsecho: bud geho
gmeno, od nás Chwáleno, až na
wěky!

(1178.) Not. 80.

Gaf. Wěčný Krali, Páně nás.

S Ezu Krysle žadame, a ž toz
bē wždy wolame, smilůg
se nad bjdny, hrššny, Kře-
stian, pro twě swate ramp.

2. Dbral ž nam obliděg twůg,
a odwrat přisny hndw swůg, w
čemj sme té rozhněwali, žbter
šili, z křehlosti, odpust ž swě
milosti.

3. D rač nas wšlyšfeti, twě
neposlušne dity, šlyš modlit-
bu obecnau, spolednau, cny-
swě twě, w gedno shromáž-
dění.

4. A wděl swě milosti, od-
pust nam hršchy, žlosti, kterj
ly, galo gbo weliky.

5. Segmi ge za čas, ž nas,
aby žly nepřitel naš z nič nez-
wědP.

medl žaloby, té doby, kdy sta-
nem před tebau swým Pánem.

6. Tak my gsaue očistění, a
wšech hříchů zproštěn, po te-
to časné smrti, přišli tam, kdež
ty sám přebýwaš w radosti.

(1179.) Mat. 258. a.

Gat. Zazpíwám Pánu swému

S Jit sluffi srdce swého, k
Bohu pozdwiňnauti, a
na vdranu geho, mocně spoleh-
nauti, w tomto nynějšim sau-
zení, w těžkém pokušení, ne-
magie sami z sebe mocy k wy-
proštění.

2. Protož k němu wolegme,
w své poníženosti: Wlawičně
žáde me, s ceľau dowěrnosti:
Wěře je neopuští nás, mage w
swe pěči nás, ó Bože, nemo-
nějši, rač bog wěsti za nás:

3. Debt nepřátelů mnohý,
powšawaj zhrů, a stádey
twému broz, wdauce swau z-
pauru: Ge čtie z swěta wyhla-
diti, do konce zlažyti, twan
spasitelnaa službu z gruntu wy-
wratiti:

4. Dechtj tomu wěřiti, twé
je gest zde stáde, ani na to my-
sliti, žeš ty swých ochránce: Ne-
smějí to mluwiti, tím se hono-
tyti, že nad námi swau moc
mohau swjětjiti.

5. To mž, žeš nás wymolil,
k nebeskě slawnosti, z bludů,
hříchů wyprostil, swau božkau
mocností: K cyřkwi swe swate

připogil, kdežs službu swau zř-
dil, řze nj w své milosti, na
wěčnost wtrdil.

6. Ó Bože wšemohauč, bu-
diž wždycky s námi, we dne y
tate w noc, drj ruku nad ná-
mi: Wkaž sám w nás swau moc
božkau, y maudrost nebeskau,
zahánbiž pých, zpauru, y moc
nepřátelskau.

7. An gižt ruce wztahuj,
proti stádey twému, welice ge
suzuj! nerač wkrutnému ne-
příteli přehlđati, nás hubiti
dāti, gměna swého swatehogim
potupowati. Gal. 144, 6. 11. 19.

8. Powštaniz w své mocno-
sti, wšemohauč Bože, wšlyš
náše žádosti, na své swatě ho-
ře, přestraš nšedky bezbožnky,
swěta mluwnky, lidu twého
wěrného litě protiwjky.

9. Pozdwiňniz swé prawice,
smutným k wtěšení, degž ne-
přátelům w lce, k gegich zar-
mauceni, potřiz ge y gich ty-
ranstwj, řest y wkrutenstwj, degž
nam nynj sauženým swé božke
wjtěžiwj.

10. Budiž pawěza náše, před
lidkau přisností, nynj y w ka-
dém čase, swau wšemohaučnos-
ti: deaž at bezpečně bydlíme,
a tobě slawjme, gsaue w twém
opatrowání, z toho se těšjme,

11. Debgjice semnožstw, ro-
licených lidj, kteriz nás w swém
tyranstwj, wšludy obkličuj:
Maaje tebe přítomného, Krále
u u s

ne

nebeského, genž sám wždycky za-
stáváš každého věrného.

12. Degž nám stále se mĭti,
věcný spásele, vŭkau cestau
progĭti, ſrŭze nepřátele: Nebi
geſt Páne twé ſpaſenj, y wy-
ſwobozenj, w chrŭmi twé zde y
w nebi věčné požeňnánj:

13. Stačí to věniti, ſ ſwé-
mu žwelebenj, degž nám ſta-
ſtne přigĭti, w nebe ſ oſlawenj,
tobě tam chwálu wydawati,
věčné hodowati, ſwaty, ſwaty
ſ Angelſy radoſtne zpĭwati:

(1180.) Not. 223.

Gaſ. Deſugemeſ obraňce naſ

Spodine! proč odmítáš,
lid žnagich gmeno twé,
a tŕt žutivě ſe hněwaš, na
owěcky paſtwy twé? Pomni, že
gſy ge ſhromazdiſ, a od ſtaro-
dawna dobyſ, za dēdictwſ wy-
woliſ.

2. Nezapominež ſe na naſ,
zaſtkau ſweho dēdictwſ: Ani na
tu ſwau prawdu w naſ, ſ Kry-
ſtowa včáſtenſtwſ. Spomož,
poſtač nepřitele, ſwatyſ twſyſ
poruſſitele, nečt geſt potřin od
tebe.

3. Nebož twogi protiwnich,
wůli ſwau promožugi: Přſnj,
řwauy zahubnich, domy twé
poſſtwrŕngi. Oſraſy gich wy-
raubali, čiſtotu čtenj odgali, a
modlařſtwſ wydělali.

4. Ohněni ſtoſti ſwaté Cy-
ně paſj, řad twſg ruſſice: Po-
ſſtwrŕngi twé ſwatyně, pro-

ti wſe činice. W ſrdcy ſwě-
řilagi ſiněle: ač nuž my wy-
plundragmež ge! tať ſe giž od
nich dēge.

5. Giž gſau wſſudy po kra-
gině Chramy twé potupili: Pro-
wodic ſwau kſoſt rožličně, ſlu-
by twé zaſtawili. Znamenſ
ſwſyſ newidjme, kaſatelů ne-
ſlyſſime, ſ ſluſbam twſym ne-
chodjme.

6. Ach Bože! dokudž twé
ſwate gmeno bude rauhano; od
nepřátele to, což prave, bude
poſtačowano? Proč prawicy
ſwau združgeš, ſ Luna ſweho
gi nezwedeš, protiwniſu ne-
treſeš?

7. Wſſať gſy naſ Kral od
věcnostj, genž wſſe drĭſ w ſwé
ruce: Pomni, gať protiwn-
ſtwſ činiti ſmĭ ten zhaubce: ne-
degž mu wjce ſſkoditi, hrdličky
twé w moey mĭti, gmena ſweho
tupiti.

8. Rozpomeň ſe na vmluwa,
wida ſwſyſ pohubenj: Spomož
lidu ſauženemu, ačby wydawal
chwaleň. Nebywegž žadny za-
hanben, kdož geſt pro tebe za-
mauceň, buď tebau wyſwobo-
zen.

Gal. 69, 7.

9. Porostan Páne, a weď Př-
ſwau, proti těmto ruhačům:
Pomni na řeč gich nepravau,
odpláť ſwſym poſměwačům. Nebe
ſe w tom wje rozmažagi, o ať
kažen twau poznagi, twogi pať
ſchranu magj. Amen.

(1181.)

(1181.) Dot. 272. c.

G. Církve pravau poznáv.

Dšpodine ty gšy Báh náš, šimoešs nebe y zemi: Ty propast mořskau w rukau máš, s gšingmi wěcmi wšsemi. Kterýš ty škež Dawida, etného služebník swého, žlost swěta dāwuo wi-
da, taš powěděl wšy geho.

2. Proč se baatj národowě, proč myslj marně wěcy? Proč Knjzata a Králowě, puntuj se daleč, Proti Pānu wěcnému, a pomazanému geho, aby na odpor genu, hāgili tyranskj swého?

3. Gakož něky biskupowě, žš Herodes a Pilát: Mlwa-
li spolky takowě, a množimj
vkrutných rad: Proti sláwě swa-
tého Syna twého Gezu Krysta,

chtějce gmeno geho, wykoeniz-
ti do čista.

4. Právěť se y nyny sešli, pravdy twě odpornjcy: W radu a w gednotu wěšli, mogška ma-
gje hubjch: Aby we wšsem sa-
mého, téhož Pāna wždy nectiz-
li, než libost srdce swého, bez
přestānj promodili.

5. A nyny Pāne pohleď na pohrůžky vkrutných: Rady a
praktjky škazj, y moc wšeli-
kau gegich: Zmocni služebnjky
swě, at tobě slaužj wesele, a
zwešluj slowo twě, wždychj
swobodně a směle.

6. Wstāhni swau božskau pra-
wicy, k činenj diwů s námi:
Kdyžby slowa swého swich, za-
šomal mezy námi: D! vědň to
pro swého, milého Syna Ge-
žisse, aby časů každého, ctila tě
Křestianská žisse.

**Rozmlauwānj Krysta a Církve zšauženě,
wěrně, opravdowě, a stále w losu
nyněgššim rytěrugjch.**

Māže se žpřewati dwěma Kārami každau obecni notau.

(1182.)

Žlas Krysta žěnicha milého.

Tdyž tě zachwāti zšauženi,
wšyweg mne, dāmi spo-
možej, a což snāšet budeš žěho,
dauffeg, wytrhnu tě z wšeho.

Žalm. 70, 15.

2. Zač kolāwěť Otce meho,
we gmenu mēm, nebeského, pro-
štyi budete, dāt wām, taš gal se
w tom žawāžal šām. Jan. 16, 23.

3. Žalt

Žswānj Církwe choti geho.

Přispěj by mi špomohl,
Bože, a wytrhl mne z me-
ho hōv: Pospěš rychle s swau
pomocj, k tobě wōlām wedně w
nocj.

Žalm. 70, 1:

2. D Hospodine lid twůž spas,
at se gž rozwešelj zaš, a dēdictwj
požehnānj, deg twému, až do
škonānj.

Žalm. 28, 9.

3. D Pā

Handwritten notes in red and black ink at the bottom of the page, including the word 'Compendium' and other illegible script.

Glas Krysta ženicha milého.

3. Takť gest: často prosyťte sye, mezy tím nebečete nie, proto, že mne žle prosyťte, w skutech svých se honosíte. **Jak. 4, 7.**

4. Častokrát newíte sami, (nezbedniťte mezy wami.) žať prosyťte, žať žádáte, pročejťte co žcete nemáte. **Mat. 20, 11. 12. 22.**

5. Prosťte ž srdce krausseneho, a požehnání hogného dosáhnete, y wezmete, žaťkoli prosyťte budete. **Jan. 6, 23. 24.**

6. Wdětež tedy; a společně, modľte se wssickni srdečně: abyťte tak pokussenj wssli; došli pokussenj. **Mat. 24, 20. 42.**

7. Modľte se za nepřátely, kterjž wam škoditi chtěli: y za mase proti wnjky proke; tak čce Pán weliky. **Mat. 5, 44.**

8. Podťte se mně wssickni, podťte, a po mých šlepějch chodťte. přacemi žtizeni, gá sam odpocinutj mē dām wam. **Mat. 11, 28.**

9. Kdož čcete spasenj býti, neměšťte se za mnan giti. **Mat. 4, 19. 20. 21. 22.**

10. Ten kdož čce za mnan přigiti, wem řij swůg, neměšťť exgiti: následůž mne, žapři sebe, pūgdeš bezpečně do nebe. **Mat. 16, 24.**

11. Gá sem swětko swětku wssěmu, swōtko dobrěmu y zlěmu. **Jan. 8, 12.**

12. Ga gsem paštyř dokonale, po owěch mých taužim stāle: čchjli co Dwce blauidjch byti: nechey abn gedna ž wssěho mēla žhonaui stāda mēho. **Jan. 10, 11.**

13. Wjž

Ozwání Cerkvě choti geho.

3. O Pāne náš wěcnj ty sam, wynaui, a deg to znāti nām, kteřak se modľiti mām, mñ w nāsšī mđlobě se znāme. **Luk. 11, 1.**

4. Žačby čom se modľit mēli, newjme; gšne newmēli: ale Duch swatj spomāhā, we mđlobāch nām sylu dāwā. **Rim. 8, 26.**

5. Wysłjž služebnjka twěho modľitbu, a prosby geho přigmi, pro saměho sebe; neprodľťwegj. Bože ž nebe! **Dan. 9, 19.**

6. O Pāne, wěcnj, Dťce náš kterjž nāšī mđlobu sām znāš, w tento tak nebezpečnj čas w pokussenj ne wwod nās. **Mat. 6, 13.**

7. Pāne, cožkoli činj nām, ne pro nās; než pro sebe sām odpust, a ža hřich gim tobo nešťad; ač pāššī dost mnoho. **Skut. 7, 60.**

8. Ž komu pūgdeme Pāne nās? neb ty gen sām gedinj mās slowa žiwota wěcněho? genj spāšy mohau wěcněho. **Jan. 6, 68.**

9. Wřistě, kam ty pūgdeš kōli, pūgdu, pōddān gfa twě wšli. **Mat. 8, 19.**

10. Zāhniž mne Pāne ža tezbau, a pōbehnut; budu s tezbau: nes w tom wssěcko budu mōcy, kterjž mne dođā pomocy. **Filip. 4, 13.**

11. Dřiwěť oči mē, Bože můg, než smrtj yšae šlauha twůg. **Žalm. 13, 4.**

12. Wssickni gime nedāwnj gij obrācenj gšau k tobě, paštyř ři, dēfugem tobě. **1. Petr. 2.**

13. Co

Klas Krysta Ženicha milého.

13. Wíte o tom: člověka Syn přišel, nemage žádných, mán: aby což iž nulo, hledal, spásl, ižbynauti nedal. Luk. 19, 10.

14. Gá gšem také v ta cesi, wedauč do věčného města. Jan. 14, 6.

15. Gá, at to z wás každy wěří, třuku, a srogim v dmeti: kdo otevře, wěgdu k tomu, aniž wygdu z geho domu. Zgem. 3, 20.

16. Gá nepřišel gšem n olati spravedlivých, ge nufkati: ale hříšné ku pokání, dokudž gest čas smilowání. Mat. 9, 13.

17. Přestaupeni gakaoli, gichž ašte se proti me wůli dopauštěli, wšpomínat wám nechcy; to wám slibuji sám. Ezech. 18, 22.

18. Genž hříšni činite ppláni, než přigde swěta stonání: neb Králowšwi nebeske k wám přiblížilo se; prawim wám. Mat. 3, 2.

19. Obratě se srdcem celým fe mně; to wám, Dáhy wá, wěsim: to postu; to pláči; a w kwjleni, dosáhnete porěšení. Joel 2, 12.

20. Budauči hříchowě wassi, kterěz wšickaj pořad pássi, co čerwee dwákrát barweny, co snij, tak budau zbileny. Izai 1, 18.

21. Daupřeg Synu, hříchy tobe smazani; nešijšeg sobě! Mat. 9, 22.

22. Dau-

činy Cyrkwe choti geho.

13. Co owce stracená blandim, men, přigduli k stádu, sandim: wšak ó služebníka twého hledeg, a uštracig geho. Žal. 119, 176.

14. Wynauč mne Páne cesi swě, at chodim stále w prawdě twé. Žal. 86, 11.

15. Wregšem Páne hoden toho, poněwadž nždy hřešim mnoho, aby ty wšel pod střechu mau, u wčim semnau milost swau. Mat. 8, 8.

16. Wěrněš gšau, Páne, twě řeči, o kterěz máme mjt pěti: žes ty přišel na tento swět, by hříšné spásl, wweš w kwěť. 1 Tym. 1, 15.

17. Hříšni mých, a mē mlaž dosti, Bože, z twě Božské milosti, ani přestaupeni mnohých nespomjneg; wpuš od nich. Žal. 25, 7.

18. O můg milosrdný Bože, kbyž wolám z těžkého hoře, buš milostiw mne hříšnému, sposmoz w bídách zšauzenému. Luk. 18, 13.

19. Obrat mne gaf sám chced, Páne; což kbyž se od tebe stane, obratim se. a pokání činj buš du bez měšlání. Ser. 31, 18, 25.

20. Wmę mne, ó můg Páne, sám, neboť w tobě naděgi mám. A nad snij bilegssí budu, wšsi mē nečistoty zbudu. Žal. 51, 9.

21. Wěsim Páne z milosti twé: wšak spomoz nedowěre mé. Mark. 9, 24.

22. Wtwě-

Glas Kryšta ženicha mileho.

22. Dauffeg (tobě pravím) synu, Jeť mám moc odpustit vinu. Mat. 9, 6.

23. Gestliže věříte v Boha, také ve mně věřte, mohu.

Jan. 14, 1.

24. Kdo v Syna věřiti bude, na saudu žádný nebude.

Jan. 3, 18.

25. Anž umře na věky ten, kdožkoli věří ve mne gen.

Jan. 12, 44.

26. Kdož ve mně věří, bezpe-
čný at gest, že má život věčný.

Jan. 3, 16.

27. Mějtež všicknj wjru Boží, at se w srdcích wassich mnozi: bez té žádný se libiti ne-
můž, Bohu wžáctným býti.

Mark. 11, 22.

28. Wemte gho mě, nechte wse-
ho, věte se od mistra swého: je
gsem pokorný a tichý, y wyjane-
čtežtež pychy. Mat. 11, 29.

29. Kdož by se koli ponížil, co
geben; malíčých snížil, ten wět-
ší w králowstí bude nebeském; a
hoře; bude. Mat. 18, 4.

30. Kdož se koli zmyssuge gen,
každý bude ponizen ten: Kdož se
pal ponížuge; wás, powyšsen bu-
de každý zas. Luk. 14, 11.

31. Gestli swět nenáwidí wás,
můž to každý snášeti snáz: Neb
mně prw měl w nenáwisti, což
gsem sněst, bled každý něsti.

Jan. 15, 18.

32. Denj wětší; swěta wšeho
služebník, než gest Pán geho.

Jan. 15, 20.

Ozwání Cerkvě choti geho.

22. Wěřil gsem; také mlus-
wil: ne sebau, tebau se chlubil.

Gal. 116, 10. 2. Kor. 4, 13.

23. Wěřime; srdce celého, žeš
ty Syn Boha živého.

Jan. 6, 69.

24. Bůh nám poslal Syna
swého, by swět spasen byl skř-
něho.

Jan. 3, 17.

25. Gá wěřim, žeš ty Syn
Boží, wěrných dusi wěčné; Boží.

Jan. 11, 27.

26. Wěřime žeš; nebe wšsel,
od Dce, k nám na swět přišel.

Jan. 3, 2. Jan. 16, 30.

27. O Páne, podle twé mjrny,
ty sám přisporůž; nám wjry: ne-
bo wjra gest dar Boží; ta wro-
dj w wěčné; Boží. Luk. 17, 15.

Eff. 2, 8.

28. Někdy srdce proti tobě, ni-
očí me w které době, nech se ne-
zmyssugi, ni wje berau před se,
než slusši spc.

Gal. 131, 10.

29. Nebžitečnj gsmé Páne sluz-
žebnjcy, w tom se známe: at, což
gsmé powinnj byli, bychme wse-
cko učinili. Luk. 17, 10.

30. Pán Bůh wždyc; y pyšně
lidj tresce, a gich nenáwidj: Ale
pokorné mluge, i milosti swé
zwelebuge. 1 Petr. 5, 5.

31. Pán milosrdenstwj wšeho,
Bůh potěšení každého, těši nás
w každém; zsauzenj, dáwa nám
swé spomození.

2 Kor. 1, 3, 4.

32. Kryštus trpěl; a nás; dal
nám příklad k následování sam.

1. Pet. 2, 21.

33. Pro

Klas Krysta ženicha mileho.

33. Kdo žde dusšj swau miluge, strati ji, pšmo žgissuge. Kdo žde nenáwidj gen, ž žiwot tu gi ošrjha ten. Jan. 12, 25.

34. Kdo Dce, matku, ne ž mne wje wáží, neni mne hoden nic.

Mat. 10, 37.

35. Nebogte se, kdož tělo wám bige; dusse nezabj sám.

Mat. 10, 28.

36. Stádec mé malé, žádného nebog se, máš Dce mého: kterž tebe obljuge, kralowstwj swě dáti slibuge. Luk. 12, 4-5.

37. Kdož přes wody púgdeš, budu s tebau; y přes řeky púgdu, oheň nevyšťodi tobě, ani plamen w ktere době.

Isai. 43, 2.

38. Dauffgetej! gát sem přez mohl swět: Wěroliměš wšfecken sde žpět. Jan. 16, 32.

39. Wšfecknj kterž žnyj klate, blahošlawenj byt máte.

Luk. 6, 21.

40. W nenáwišť gestli mež mau wáš, blažený bude každy ž wáš. Luk. 6, 22.

41. Kdož pro sprawedlnost trpíte, blaženj budete, žwjte.

Mat. 5, 10.

42. Blahošlawenj budete chudj duchem, ne žhnyte!

Mat. 5, 3.

43. Kdož lačnjš, blažený budeš, dobrehu wšfeho nabudeš.

Luk. 6, 21.

44. Blažený srdce čisteho každy bude: djm, pán geho.

Mat. 5, 8.

45. Ten

Ozwánj Cyrkwě choti geho.

33. Pro tebe celj den, Páne, my wmrťwenj bywáme: A gáto owce l žabitj oddanj, musyme giti. Rim. 8, 36.

34. Wjmě, Pán mne přjgme, byt milj mně otcowě opustili.

Žal. 27, 10.

35. Byt y stany swě rozbili, nebogjm se: necht se syli.

Žal. 27, 3.

36. Pán spomocnj mňg! co bāti, a toho mám se lekat? nic mi šloměš nevyšťodi, necht swau žlost gát chce promodi. Žal. 27, 1.

37. Gáto oša žřetědluce, chraň, Páne, mne, mňžes syce: w šjnu křidel twých každy čas, o mocnj Páne, šřhwegj naš.

Žal. 17, 1.

38. Wtebeš gá dauffati budu, wjm je žahanben nebudu.

Žal. 31, 1.

39. Wšfeckau šžu odegme Pán, wějšejm ž oěj gegich sám.

Žgem. 7, 17.

40. Kdnybych lidem mjl štěl byti, musyl bych Krysta nebyti.

Gal. 1, 10.

41. Pro wywoleně wšfe šnas šjim, prosby swě l Bohu přednáš šjim. 2. Tym. 2, 10.

42. Gát gsem chudj, šljš mne Páne, žač žádám, ať mi se štane.

Žal. 86, 1.

43. Kdož špatřim ššawu twau, budu našycen, lačnostj žbudu.

Žal. 17, 15.

44. Štwor mne Bože sedce čistě, a tak sebau bude gisť.

Žal. 51, 12.

45. Šwěť

Glas Krysta Ženicha milého.

Ozwanj Cyrkwě choti geho.

45. Ten kdož sflusje slowo Bo-
žj ostrjha; má wěčné zbožj.
Luk. 11, 28.

45. Swětlo twě nohām mým
swjce gest: b at mi swjti wjce.
Žal. 119, 105.

46. En podte k wodām žijui-
wj, wssjcknj, dam wam gichj gste
chtjwj: Podte bez peněz, nestūg-
te, wjno, a milčo kupūgte.

46. Gať gelen k tekutj m woz-
dām, tak gā, Bože, k tobě woz-
lām: Dusse mā žijnj po tobě, te-
be hledā w každē době.

Žjai 55, 1.

Žal. 42, 2.

47. Otčr mūg chleb prawj
dāwā: sstiasnj dōž ho wphledā-
wā.

47. Dāwrgj nām, Pāne, chleb
ten swūg, nedeg at žhynē slauha
twūg.

Jan. 6, 32.

Jan. 6, 34.

48. Pracūgtej wy o pokrm ten,
kterjž nīdž negde wen: o
pokrm kterjž žustāwā, a čuti
wěčné do dāwā.

48. Ne chlebem toliko samj m
žiw bude člowěk, gā prawj m:
Wle slowem, kterjž žhustā wya-
chājž škj; Božj wsta.

Jan. 6, 27.

Mat. 4, 4.

49. Kdožby se napil tē wody,
kterauž gā dām, žādne škody ten
člowěk mīti nebude, žijnē na wě-
ky pojwde.

49. Ddegj mi Pāne tē wody,
at gī pjt mōhu bez škody: N-
nejžijnj m na wěky wjce, po kterjž
šyc taujžm negrjce.

Jan. 4, 14.

Jan. 4, 15.

50. Neopustj m šrotkū wās,
přjgduť k wām, a budu při wās.

50. Přjgduť, přid Pāne Ge-
žissi, a smilūg se nad twau rjssi.

Jan. 14, 18.

Zg. w. 22, 20.

51. Po wssjckj dnj gā sem s
wāmī: budu do swěta škonānj.

51. Žustān s nāmī Pāne, neb
gīž den se nachjll k nocy bljž.

Mat. 28, 20.

Luk. 24, 29.

52. Slladegte sobě poklady,
w nebi; poslechněte rady!

52. Obcowānj uasse māmē w
nebesjch, k tomu se žnāmē.

Mat. 6, 20.

Filip. 5, 20.

53. Kdož we mně wěrij, ma
wěčný žiwot; at tīm gest bezpe-
čnj!

53. Gaťž Křystus wstať mrt-
wōch, tak žas žesnulj, wstanau
w onen čas.

Jan. 3, 15.

I Žes. 4, 14.

54. Ga gsem žiwot w wjtrj-
šsenj, wěrijch wssjch wěšsenj.

54. Geslī s Křysem w m, rā-
me, s Křysem žas žiwj bjt mā-
me.

Jan. 11, 25.

Rim. 6, 8.

55. Ga otwem mým žiwot
dāwām, gā před wlkj ge ja-
stāwām: Unjž gim dām žahy-
nau.

55. Wj sme lid twūg, ty D-
tec nās: Dnce pa wj twě, k
njmī se žnās. Wj rukau twjch,
Pā-

Pā-

Slas Krysta ženicha milého.
nauti, chcy ge k sobě přivinau-
ti. Jan. 10, 28.

56. Rdež gsem ga, tu y mŭg
bude služebnjš; a hoře žbude.

Jan. 12, 32.

57. Budiz wěrný služebnjš
mŭg, dokudž stāt bude žiwot
twŭg. A dāmt žiwota forunu,
oslawjm tē při mém trŭnu.

Zgem. 2, 10.

58. W domu wěcném Otce
mého, přibytkowě řadu ctneho,
množj šlan, a gāt gdu, mŭsto
bych wām připrawil za gisto.
Amen. Jan. 14, 2. 3.

Ozwānj Cirkwě choti geho.

Pāne, stādo, kterež gde k paš-
wām twŭm rādo. Žal. 95, 7.

56. Rdyž se wklāže žiwot naš,
y mŭ s nim w slāwě w onen čas.

Kolof. 4, 4.

57. Bog wŭborný gsem bo-
gowal, běh doběhl, wjru zachoz-
wal: Giž ja to mām forunu
wŭgt, kteraž wěrijch magj mŭj.

2 Tym. 4, 14.

58. Wjme, gestli slānel naš
ten žboren bude, že w onen den
dosāhnem w nebi wěcného, Bo-
že, pomoz nām do něho. Amen.

2. Kor. 5, 1.

(1183.) Not. 61. 2.
Gako: Co gŭy wěniš Gežissi 2c.
Kyste obrānce, twě chr-
twe přemilē, přispěg k
pomocy, nām bjdnŭm tē ch-
wŭj, le, sŭlad nepřātelŭ, y každan
šfodnau wěc, sām obrāt w ni-
wec.

2. Krtwožjnimŭm, litŭm nez-
přātelŭm, nedopušt šfodit na-
šjim dussem, tēřŭm, než deg at
tobě, gsaue w twě ochraně,
sławujme Pāne.

3. Bogŭg sām za naš, twě
chubě dŭtečŭ, a sŭlad wklady,
satanāsse wsečŭ, y bogugich
proti twogjim andŭm, a zabran
Wludŭm.

4. Pokoge cŭrkwŭ, pokoge
wrchnosti, pokog manželŭm, deg
Bože z wŭsosti: pokog swědo-
mj, deg y řdery pokog, a wāl-
ŭy spokog.

5. Tak twau dobrotu časne
wchwalowat, tak tobě wěcně
bude prospěwować twě malē
stādce, přemilŭ Gežissi, strážce
negwŭšŭ.

(1184.) Not. 40. d.

G. Chraň nās Pāne při słowu.

SS Ocnŭ Bože pohled na nās,
gaf w tento zŭh poslednj
čas, sŭžugj nās nepřātele, na
šťatku, na cti, na tēle.

2. Ano y na milē dŭšŭ, či-
njce což gim neshŭšŭ, swědomj
nāsŭe sŭžugje, k wŭli swě ge při-
nucugje.

3. K tomu gim mušŭ sławiz-
ti, lānj, wězenj, y bŭti, wyha-
nēnj, šlacuň owē, wālka, lau-
pešŭwŭ, mordowē.

4. Trāpj kde gen mohau ko-
ho, a štrogi žerty swě z toho:
X x x mno-

mnobā dusse giž vstāwā, tdyž
pomocy nenāstāwā.

5. Ach slůž se, mých Pane,
 sládečko tvé zjednané, retůž,
 a toho zlého zprosti, věm nám,
 věm tu milost.

6. Deg nám za duň nassich
polog, pyssně neprately spolog,
včič konec gegich žlosti, odpu-
stě náše hrěssnosti.

7. W tebež dauſſame ſamě:
ho, nemagje Pána giněho, kte-
rjžby bogomaj ja nās, from
tebe, milý Dče naš.

8. O! Křyste knižko pokoge,
před Otcem nebeským siože, rač
se za nás přimluviti, a pokog
nám zvlášť.

9. **L**odička twá těžce plyne,
aus mlsň teměř hyne, **P**ane
procyt : **P**ane přispěg, a nám
radu y pomoc deq.

10. Odkřikni větry y wolny, ať
se dábel wrah pekelný, y rota
tyranských lidj, w svých předs-
mětích zastudj.

II. Ty pak milý swátý Duse,
těš a zpravuň sedce naše, by-
chom w dobrém setrwali, potom
se w nebe dostali.

12. Do toho města slavného,
Jeruzalema nowého, kdež bude
život bezpečný, o ! degž nám to
Bože věčný.

(1185.) Not 40. d.

S G. Sdrž nás pane při stowu re.
Deny Bože pohled z nebe,
pročt, pomoz sám pro
sebe : wiz nepřátelské wstěhání,
gak zli tve, sládce rozbání.

2. My nemáme žádné moci,
bez tvé ó Bože pomoci, protož
pomstaň, žroť zlost gegich, do-
kaž, že ty strážcem věrných.

3. Nam nie bŕt nemŕž tŕŕa
ŕŕho, gaŕo ŕoŕŕ ŕmŕŕ: ŕ ŕlova
tveho, v gŕŕŕna ŕlawaŕeho ŕro
ŕŕ, a ŕŕm lŕd od tebe ŕmŕdŕ.

4. A když tak nepřítel plěsá,
i toho, že pravda tvá fletá,
fletyž mých gen wady sege, žád-
ným pofoge nepřege.

5. Ale ty w rajsokém nebi,
geštie žigeš. Bože pravý, ne-
dopušíš mje swatému vřhati
gmeňu tveňmu.

6. Nebe, země, prve mine,
nežli chřelw twa pomine, wssat
be; tebe nemůž býti; pomoz ne-
přátelý zbíti.

7. Stůg při nás a bogůg s
nami, ať nesmrtěh nad nami,
wzůu y ginyh sauženyh, wy-
prost z gich rukau vřut-
nych.

8. D waruſi nās, y wlaſſ
nāſſi, nedeg pod moc ſatanāſſi,
za choweg nās při ſlowu ſwěm,
tak budeš na wěky chwałen,
Amen.

(1186.) Nov. 61. a.

Gal. **N**a tože gdaunce tobě se re.
Sdeg, Pane náš, zahan-
 benu byti, tčm genž w
 tom swětě mnohě hdy cyti: twě
 wšak hledáji wedně gal y w no-
 cy: Pane, pomocy.

2. Zahanbiž vssechněch, genž
tě nenamidi, genž se na syku
zpausstj bjdných lidi: buď ráz
kam

Kato na nás, nad námi se smi-
luj, sám o nás pečuje.

3. Nač proti študěm nassim
nás chrániti, wšak ge k nám slo-
wem můžes nassloniti: ni zbrog,
ni wogfka, genz proti nám tah-
nau, nás nedosahnau.

4. Mildež retuňku nemage w
potřebě, wšeckau naděgi gen
šladáme w tobě: s tebau od-
purre můžne porazyme, a swj-
těžyme.

5. Tyt ge, mocnati, můžes
wybogowat, swě malě šladce z
gich ruků retowat: protož my,
Gezu! twě rady hledáme, re-
tug, woláme. Amen.

(1187.) Not. 163. b.

S Ezauffeg štadečko malě,
byl twych nepřatel ta wů-
le byla koncěně, tě šhladit:
nech w zlosti swě gal chj běji,
to wšak co chj neobdrži, Bůh
wj gal swych má obradit.

2. Lěš se wždy tjm, že poha-
něni, ktere suášis zde, twě nenj,
než wůdce a Dice twého: genz
na nebeskě wysofsti, bydlj, a
pattj na zlosti nepřitele wšle-
líkeho.

3. Proč křiwdu twau wždy-
chj swěmu poruč mšiteli pra-
wěmu, ktery wj gal a kdy žle-
mu má plattě za geho zlosti,
které činil z šfrutnosti, štadečku
geho milěmu.

4. Gal w prawdě Bůh Bo-
hem wždy gest, tak wšech ne-
nepřatel zlostnych leš, y gich
žle wškolowánj gisté w posměch
Bůh wweđe, a swych předwne

wyweđe, ze wšech bjd a saužo-
wánj.

5. Proč buš dobré myšli,
malě štadečko Boží tě chwile,
bogug směle za čest Boží: on
twych nepřatel šfrutnosti, pora-
žj, a dá ge w lehkost, když
pomstu žlau na ně žsloji.

6. Amen, popřegj to Gezi-
sti, genz nás ochrance neglepši,
bychme wšli kšti y chytrošti, ne-
přatel nášich wjiti mohli, a w
twě schraně žiti, po wšě dni k
twogi ljbosti, Amen.

(1188.) Not. 116.

S Bože náš, slyš nás hějs
šnahč w tento čas smut-
ně k tobě wolánj, a pokorně
ponizenj, o! Páne náš, obran-
ce náš, wšhledni na swě stwořenj.

2. Tyš obrance wšech šyrot-
ků gediny, my twě zwoleně dje-
ty, twě pomocy gen dauffáme, o!
pomoz nám, nebs ty Bůh sám,
wěčný a nebeskij Pán.

3. Gij nepřitele náramně lid-
suzuge, twě slowo potupuge, po-
wštan Páne proti němu, a šhlad
nepřitele žleho, neb ghy ty Pán
nem wšeho.

4. Až twě slowo roste a roza-
máhá se, nynj y w každém čase,
tak čest, slawa neškonala, bude
tobě w cyrkwi stála, Páne
wjdáwána, Amen.

(1189.) Not. 61. a.

Galo: Galt gest lybezna re.

S Gezu Křoste Páne, Boží
Synu, genz sy zasijš pro
čloz

xxx 2

šlowěša winu, zlaupil z wýso-
sti, z welikě milosći, k nám do
žalosći.

2. Obrat swě lce, na nás ne-
božatka, gašo slepice, swá wlastnj
kuřatka, zber nás pod křjola,
zprošě nás ošydla, degž twě-
ho bydla.

3. Dblićugjz nás mnohá
pošuffenj, wždy na každy čas,
gimžto konce nenj, dābel, tělo,
smět, štjice nás wždy na zpět,
podwěsti opět.

4. Denjz tak mnohá, nāsše moc
y syla, bez tebe Boha, byt gim
poštaciła; mohla přemocy, ta-
kowě gich mocy, bez twě pomocy.

5. Stačjz ty byti moc y syla
nāsše, at podmāniti můjem sa-
tanāsše, y geho audy, wšseliga-
kě bludy, y jde y wšfudy.

6. Degž nám wždy růsti, w
twěm swatěm poznānj, at twě
milosći wšselni sme poddāni, at
wšsečo sobě zakládāme w tobě,
wždy w každě době.

7. Wšselikě zšřy, y sprawedl-
nost wlastnj, at ja wšřy, mā-
me, gšauc wčastnj, twě sprawedl-
nosti, kteraž swym z milosći, dā-
wās w hognosti.

8. Toto modlenj nāsše rač
přigiti, a pošuffenj wšsecka wšřo-
wniti, at wšřěžyme, w tobě ošřo-
gime, tě wždy chwālime.

9. Amen pšjwegme, ke cti Pā-
nu Křjstu, w něg wjru měgme,
y naděgi gštāu, onj gest ten pra-
men, genž pekeľnj plamen wdu-
šřy, Amen.

(1190.) Dot. 40. d.

Gaf. Gettiš psano dawnyjm 20.
Kryšte nās milý Krāli, tě
prošyme trůg lid malý,
rač nās šřkšeti w tento čas, wy-
mož lid swůg z wšřosći žas.

2. Widjž gaf slowo twě swas-
tē, w potupě w swěta wzate, cřř-
kew twā, drabě swātosti, zlehčē-
ně gšau nazbyt došři.

3. Wolenj twogi křjž nesau,
wjra lāska w lidech negšau, wlast
nāsše, přātele milj, šřtjti se nās
w tuto chwili.

4. Měy newinnj zbowenj gi,
gaťž to wšře twě ošo widj, mezy
cřřymj křřgem se, snāsšime bjdu a
žle wšře.

5. Přjbužnj nehlaš se k nám,
ač což gest to težřj křjž nám!
protož ty Pane Kryšte nās, vgmj
se nās šām w tento čas.

6. Deg slowu swěmu swoboz-
du, cřřkew twau wšřřni z swo-
du, polehčũg nám težřj křjž šām
wjru, lāsku šām darũg nám.

7. Z wšřosťj wšřech nās wšř-
řřni, prawdu twau knām šām
přitřřni, vgmj se nās wšřech
žlaupenřřch, žašřān pro tebe sau-
ženřřch.

8. Māu manžekřřu y dšřřy mě,
měg w ochraně a w peči swě, deg
nām swatě požehnānj, smitũg se
w bjdach nad nami.

9. Na přātelřř, šřřřřř, bratřř, o-
šem milosřřdnřřm patři, šřřřř
nām přjgemuě daweg, napāgeg
y chleb nám lāmeg.

10. Zachoweg nemocy, hřřadu,
ohně

ohně, moru, žagmu, pádu, požehodně, drahoty nás zbaw; rad dobrý mezy námi zpraw.

11. Čyl brzký náši bjde deg, dussi tělu pohodli přeg, naklo: nůg k nám cyrch libj, smutku nassemu wstjic wogdj.

12. Prácem žehueg, prospěch nám dea, dikkám zrůstu sstati: něho přeg, wtip, pamět, rozum, gich, zprawug, wjrau a stálostj darug.

13. Wby cyrchwj také obcy přatekům, matcey otcy, k dobremu a k potěšenj rostly, a ne k zarmaucenj.

14. Dobrodincům nassim odplat, wřchnosti srdce k nám obrat, nepřátely naše napraw, myslé naše k pokánj zpraw.

15. Do wlasti náši nawrat nás, y zde nerač opauštět nás, tento den (tuto noc) tež sstastny nám deg, po smrti wěčné wlasti přeg, Amen.

(1191.) Not. 223.

S Paskři Izraelský Synu Boha žimého, promediš své owce wšechy, jako Jozeffa ctného, na konánj dnů zploze: ne, a w wzkostech postaweně, wšehz malé stádece své:

2. Genž sedíš nad Cherubj: nem, w králowstwj Dece swého, zgew se w času žalostiwém, k prosbám lidu wěrného: račiž w šyle své powstati, potřebnau pomoc swau dáti, mocně nás sám zastati.

3. O Bože ochraň nás mocně, a také my wogjme, wlaš twar swau k nám ochotně, at se w tom potěšime: zdaž se blaugo čees hněwati, modliteb nepřigimati, bezbožným nás wydati?

4. Daks moc nad námi sauseďum, aby nás sužowali, wšechněm nassim nepřatekům, byž se nám posmjwali: hořkau nás truchlostj krmjž, často szami napájž: skoroliž se odhlwjž?

5. Wšaks nás sobě w cyrkew sstipil, w winnicy swau zwolenu, swymis gi řady wzdobil, wčiniw ohrazenau: pročž gi pal dás kazyti, hradby služeb swých ruffiti, litě žwěti škoditi?

6. O slitugž se nad swým kmenem, lidem tebau zplozeným: buď milostiw ratolestem, w tebe práwě sstipeným: držiž ruky swau nad námi, at sme tebau zachowáni, nynj, také na wěty.

(1192.) Not. 65. b.

Ane Kryste, Bože wěcný a nebeský Králi, tebež wšechko twe stworenj chwálj; rač se na nás hějsně ohlednauti, pod swá křjďla nás tež přiwinnauti.

2. Wyt se k tobě, nynj spolu wšickni wtkame, neb naděge krom tebe nemáme, rač nás pod swým šinem ochrániti, od nepřatek wšech obrániti.

3. Rač spomocy, at twa poskog wždy w swém srdcey máme, tělu,

X xx 3

tělu, vábku, světu odoláme, a tmau všli deg nám právě znáti, gj srdcem y skutkem dozo-
nati.

4. A rač báti, at se wždy mje-
tu pravdě blížime, a v sebe sa-
mi se nžime, neb náš nebžis-
tečně znaš slauhy, odpustiž nám
náše wšsecky dluby.

5. Wšlissiž nás, pro své swa-
tě hořké vmučenj, a deg nám
w tom posogně skončenj, at nás
nežje ten pekelný plamen, vcho-
wegj nás Jezu Kryste, Amen.

(1193.) Not. 44. b.

Páne před národem pohan-
ským, sám rač nás opa-
trowati, nedegj mu nad lidem
Křesťanským, tyranskýj proto-
zowati.

2. Ač gměno přewatě Trogi-
ce, genj gest nad námi wzhwá-
no, nebhwá od jlych lidj wice,
w porauhání wýdawáno.

3. Wtiniž to pro Syna swého,
genj gest wšseho mocným Pá-
nem; Smilůg se nad námi pro
něho, milosrdný Bože, Amen.

(1194.) Not. 326. b.

Bři wodách twých, ó Ba-
bilon, seděli sme s bole-
sti: Zpomínajic sobě Synu pla-
kali sme s žalostí: Zwěseli sme
s myslj truchlau, harššo, waut-
ny, ginou huddu, na wrbách v
proštěd nich, w fragině gegich
messlagie, hanbu, posměchy
snášlagie, každý den hogně od
nich.

2. Ti genj nás měli w wěze-
ni, rač twrbě, na mistech swých:
Žádali od nás zjwání, s pos-
siněchem slow bezbožných: w
žármutku řdyž nás widěli, wes-
selau piseň žádali, zazpjwegtež
nám nynj, písničku přewtěse-
nau, rač sle zvykli na Synu,
w žwuku chwál a plěsání.

3. Ach, rač bychom w tom
wtřstu, a w bjde přejalostně,
Mohli zjwati písničku, Bo-
hu, w fragině žlostně? Geru-
zaléme! řdybych tě z myslj spou-
stil, nech y na mne zapomene
Bůh wěčně: řdybych na tě nez-
pomenuł, nechby gazyl mlg
wstřnul, w hrdle mém wsta-
wěně.

4. řdybych rač gá s pilnós-
ti, Geruzaléma nectil: W po-
čátku mě weselosti, řdybych geg
nemymysil: Zpomen Páne na
Edoma, w sauzení Geruzalé-
ma, genj s swými syny wolá,
rozbořte, rozbořte z gruntu, Ge-
ruzalém na potupu, neodpau-
stěgte žbota.

5. O Babilon bjdná dcero,
musíš býti zkažena: Wlaze to-
mu, kterjž šoro, zaplatj tmau
mjda, rač zná: Za tmau pý-
chu a kotrowstjw, odměj tobě
rownan etj, rač šo ty giným
měřil: Wlaze tomu, řdyž twě
bjtko, o škalu rozrazj wšsecky,
byž se twng rod vyplení.

6. Dtey y Synu bnd Chwáz-
ka, těž y Duchu swatému: Wał
na počátku, rač šálá, at se oda
dawa

dává gemu: W plačtivém svě-
ta vdolj, bychom chodili po vů-
li, Vána Boha samého, svě-
ské žádosti y žlosti, opauštěaj-
ce s snázností, došli bydla věč-
ného, Amen.

(1195.) Rot. 40. d.

Gal. O blahoslavený Křesťe.

Slyšiz Dítě negimilegši, po-
mjene prošby ždegši, do-
brotu zgem lidu svému, hognau
mždan vykauptenému.

2. O pozoruj na hlas z' ne-
be, pušiz modlitbu před sebe,
milosti tvé my hledáme, ach na-
kleo se k nám žádáme.

3. Žlosti své nalož s námi, lá-
sku svou prolaž nad námi, ne-
dávajz nás v pohanění, retuj,
přišpěj k spomožení.

4. Břikámeť se společně,
vprjmo k tobě srdečně, o račiž
nás opatřiti, bžla svého ne-
tratiti.

5. Břtavičnět Boge máme,
mdlj se přitom býti známe, ty
rač sauzení zastati, také wždy-
ch s námi býti.

6. Mocným světkem osvě-
tiz nás, swan swatanu pravdu
rozmnouž w nás, bezpečně rač
zachowati tělo, dušši oštkjhati.

7. Žalešný Satan obcházj,
věniti chce nesnážj: nebudeš
tvé pomocy, tudiz by nás mohl
přemocy.

8. A protož vděl milosti, v-
tebeť gest mocy dosti, dāblarač
od nás zahnuati, vprjmych twých
požehnuati.

9. Častkat gšme dědictwí twé-
ho, magicce podpůrcy směho, či-
stau obět Syna twého, Emmas
nuele pravého.

10. Pro gehožto zaslaužilost,
rač nás přigjti na milost, w a-
ho dosti věnēj, přived k věč-
nému spasenj.

(1196.) Rot. 207. c.

Gal. Smutný čas nyněžši.

Smutný čas posledni, gest
oznamēn: Od Syna Bo-
žiho, všem ctitelům geho; řdnj
řkoncēj světa přide, řid wě-
řejch w wellě bžde, řužowanj
bude.

2. Po wšech mřstech žalost,
řlowa twého žádost: budau ro-
mnoužene, bolešti rozličnē. Ti
kterj po Křřtu dychtj, protiz
wensřw budau mřti, řtje spase-
ni býti.

3. O řlādečko malē, genj po
Křřtu dychtj: Spasenj z řā-
řluby geho wraucnē řijnj. Hra-
řlívē řwřl, neb pařřři řrpi
mnouho z pravē wřry, o žalost
bez mřry!

4. O pařřři wěrnj, řřřého
věnēj: s pařřwan (od owěřek)
řdawan odkaucēj. Řřřegte,
o Hospodine! odpuřt, odpuřt
co řřřřime, ať milost nagdeme.

5. Čāto řid bez wřřee, bez
wody řřādnice: Čāť wy opu-
řřřnē, řřřřawāte Dmce. Čedau
ce řlīb, wřřāť řāčnētj; řigje
wody, wřřāť řijnētj, budete
wřřy mřce

6. Duřře řřāuc řřřřřřwā,
Řřř 4 Řřř

Krysta wždy žijitwá : Dmblé-
wánj dogde, horliť woraucně bu-
de. Žadagje rozlaučení, a v
wjře setrwánj, s Krystem pře-
býwánj.

7. Dpuštěné stádece, genž mi-
lugeš Krysta : Ž wjry dosáh-
naut chceš, ta nebeská msta.
Přisluh s Rykoděmem w noey,
měg swětlo wjry w swém sedcy,
wmede tě k Dtcy.

8. Gest v Dtcě ljbá, Gejisse
modlitba : Dtcě kterés mi dal,
krmj sem wyžyskal. Ehcý, kde
sem gá, by tu byli, na stáwu
mau wždy patřili, a tebe chwá-
lili.

9. To náše sauzení, nic nenj
nowého : neb to předpowědel
Syn Boha žiwého. Mordo-
wati, a trápiti, tať je sřkol
wyháněti, budau slauhy geho.

10. Přislonánj swěta, a obec-
něm sandu : Když přigde Syn
Boží, y Angelé w hauffu. Sot-
wa bude nalezena, wjra w ne-
beského Pána, geť řeč z písma
známá.

11. Protož ō člowěče, buď v
wjře stáhy : Dosáhneš konečně,
tu korunu slawy. Se wssemi
wymolenými, budeš msti část-
ku s nimi, tak Krystus Pán
prawj. Amen.

(1197.) Mat. 247.

3 Sal. 121.

S Den sauzení, když od-
nikud nenj, spmoženi : bude cti y bytu twého, y sta-
obrat se stádečko Páně, k Bo-

ha samého obraně, gakož tě sám
wywěuge, slau nau swau pomoc
slibuge, a protož tě y sřustuge.

2. Důvěř se mu, gakožto D-
cy swému, a rcyž k němu : D!
Bože můg, má obrano, mě wto-
čisťe, má schrano, rota žlých
mě žhauby žadá, vkrutně se-
mnau nalláda, necht klesne moc
gich, y rada.

3. Proč se bogiš, wssak na
řkale stogiš, dobře to wjs ? W
necht se brány pekelné, proti
tobě hněmu pluě, syj, baurj,
y wztěgaj, necht y ohněm plá-
polagj, wssak předece neodolagj.

4. Bůh gest s námi, přeb
námi, za námi, gsau nad ná-
mi. Když lidště syly newiděť,
slauha Eliše, widěť, wozy y
loně ohniwě, angelště wogsko
horliwě : To necht gest potěše-
nj twé.

2. Král. 6. 16. seq.

5. Čekegj mile, neklad Bo-
hu cyle, aneb čhwile : Když po-
moc lidška přestává, moc Boží
z nebe nastává : Eliáš když byl
opuštěn, ohen pro něg z nebe
spuštěn, na jě k gich žkaje do-
puštěn.

1. Král. 18. 2. Král. 2.

6. Pakli čas gest, něsti takě
nečest, pro Boží čest : Hled snás-
řeti trpěliwě, a bogowati bed-
liwě, kdož setrwá w wěrnosti,
složená mu na wřsosti, giž ko-
runa sprawedlnosti.

7. Gest, dům, statek, přig-
deli na žmatek, tu počátek
bude cti y bytu twého, y sta-
tku w nebi prawého : Sam
Pán

Pán ráčil slibowati, cokolikdo
jde proti strati, že stokráte wjc
nawrátí.

8. A tak na to, nalož dům
v zláto, jako bláto. Však
na svět přišel bez statku, a Bůh
mocný od počátku, všim do-
brým požehnal tobě, v nezau-
fegž dále sobě, nezahyneš w své
mudobě,

9. A wězení, aneb vsmrce-
ní, proč tě méně? Však ge-
nau musíš vměsti, a bolesti o-
kusyti: Pročby pro aměno Ge-
jisse, příkladem všech swatých
čisse, nechwátal za ním tím
spíše?

10. Dauffeg w Pána, od no-
cy do rána, tak jas wstana.
Wěda že bez geho wůle, gak na
nebi tak zde dule, nic se neděje
v w zly čas, nespadneš z hla-
wy ani vlas, gak k nám zni
prawdy geho hlas.

11. O! Bože náš, ty mřlo-
bu nassí znáš, w rukau wše
máš. Dacíš se giž smilowati,
nás sprotky retowati, k gině-
muž žení nemáme, w tebe sa-
měho dauffáme, a pomoch twé
čekáme.

12. Přigdiž spíše, pro Kry-
sta Gejisse, náš wyslyše: Amen.
Bůh náš věini tak, wrahové
nassí padnau znal, Bůh pomů-
že k břehu lodí, Bůh sám lid
swůg wyswobodí, a k věčné
lámě sprowodí.

(1198.) Not. 8. a.

SS Ecný Králi Váne náš,
genž dědictwí mje máš,
rozkošný Geruzalém, a hrad w
něm ozdoby, ctných rytjů plný.

2. Cy wiž co se děje těm,
kterž přebýwagj w něm, pracně
tobě slaužice, té ctice, proti
zlym wěrně bogugice.

3. Máme národů litych, wtr-
hlo do dědictwí twých, w nichž
wšeccko podwracugi, mordugi,
swaté twé hrozně zarmucugi.

4. Obrácent Geruzalém, v
geho okrasa w něm, w pustis-
nu přežalostnau, bolestnau,
wěrným twým zarmauceni
plnau:

5. Neb twůg chrám posstwr-
něný, Syon hrad rozbořený,
wogška synů pobita, wylita
krew swatá, wšeccka moc odgata.

6. W tiž glau rozechnánj, kte-
říž bděli nád námi, slowem,
stutkem slaužice, swjtice, a
ctnostmi slawně se stwěgice.

7. Což s bolestj widauce, hněw
twůg hodně nesauce, o winniž
se dáwáme, at známe lasku
twau, odpust nám žádáme.

8. Eliásse ctného dnům, po-
doben welmi twůg dům, dokudž
geg dás kazyti, mizyti bezbož-
ným, gich žlosti promoditi?

9. Jákoba slauhy twého, li-
du tak zslauženého, slyš smut-
ná narjání, stonání, v wězně
žalostná wzdychání.

10. Budiz tobě žel toho, gmeš
na twého swatého, w potupě
Xrr s neneš

nenedhāweg, nās sselmām nez
dāweg, midhch otwec zassāweg.

čas, w toběť naděgi sřlādāme,
deg; ať tē w nebi sřlawjme.

5. Domrat wálečný nepokoj,
Bože, zážen wálku y bog, moc
nepřátelskau strokoteg, a pokoj
ně časů nám deq.

6. Řebť nenj Boha giněho, tať welkého a mčeněho, kterýž by bogował za nás, než ty sám wěčný Bože náš.

7. Křesťanské násti wrchnos-
sti, deg swornost, pokog, a sstě-
sti, abychem život pohodlaj,
wždněkn wěsti mohli pod ni.

8. A to se vši pobožnosti, tv
tichosti a sličetnosti, Amen,
dež to věčný Páne, zač tebe s
wiru žádáme.

(1899.) Nov. 40. d.

1200.) Not. 258.a.
Gaf. Gif fluff; 3 fodee swebo.

S Tomto nášsem zlaúžení
 w téžtém zarmáucení:
 Vdemagje sami z sebe mocy k wna
 proštění: Erdcem k Bohu wos
 legme, w své poníženošti, wě-
 řic tomu že on nás w ničem
 neopuští.

2. O Bože všemohoucí, rač
býti s námi, vedne y tafe
w noci, drž ruku nad námi.
Dělej nám swau moc božskou, a
maudrostej nebeskou, zachraň y
chu, hrdost, y moc nepřátelskou.

3. Au gížruce wstahuj, pro-
ti štádcy twému: Welice nás
suzuj, nedeg wkrutnému ne-
přeteli zloš činíš, nad twými
dítěti, gména twého swate-
ho nedeg k potupení.

sti, všemohoucí Bože: Vy-
slyš naše žádosti, na své swa-
tě hoře. Překraš jě bezbožní-
ky, světa milovníky, lidu twé-
ho měrneho lítě protivníky.

5. Pozdvihniž své pravice,
smutným k potěšení: Deg ne-
přátelům w lice, k gegich za-
hanbenj. Ztřešy gegich; Zp-
ranštwj, lest y vkrutenskwj, deg
nám nyní šauzeným, své Bož-
ské wječštwj.

6. Budij ty zbroge naše,
před lidem přisnosti: Dnuj y
w každém čase, swau všemo-
haucnosti. M potogně bydliz-
me, a tobě šauzjme, gšauc w
twém opatrování, z toho se
těšjme.

7. Nebojce se množstwj,
žlých roslých lidj: Kterjž
nás w swém Tyrantwji, wšu-
dy obližugi. Magic tě přj-
tomného, Krále nebeského, genj
sám měrně zaskáwás každého
měrneho.

8. Deg nám stále se miji,
měrný Spasyteli: Zškaucešau
progti, šerze nepřátely. Nebož
gefi twé spasenj, y wyswobo-
zeni, w cyrkwi zde y na nebi,
wěčné požehnání.

9. Stačj to věditi, k swé-
mu zvelebenj: Deg nám sta-
stně progiti, w nebo k oslawe-
nj. Tobě šwálu vzdáwati,
wěčné hodowati, swatý, swa-
ty, s Angeły radostně zpj-
wati.

(1201.) Mat. 275. a.

G. Křtkon Páne vcha swého:
Bžkosti a w zarmaucenj,
twé š Bože promluwa-
nj, tobě připomínáme, š poz-
růg žádáme: Stekl sy, w den
šauzenj twého, rozhyweg mne
Boha mocného, gá všlyše spo-
mohu, aby mi vzdal čest mno-
hau.

2. Mly my očj, y rukau swých,
owšem pak srdcy důvěrných,
pozdvihugeme k tobě, gšauc
gž w smrtelné mdlobě, z wjry
k twým nohám padáme, z wnitř-
nosti k tobě wzdýcháme: D!
nechť proniká nebo hlas náš, a
gde před tebe.

3. Debt po swém z hradu
Syona, zageti do Babilona,
když máme předseřzjeti, Geru-
zalem stawěti, zlostinj naši ne-
přátelě, h'edje na to newesele,
bauj se a wstělagj, stawěti nám
nedagj.

4. Wřchnostj etně podtrhu-
gj, w bludy své ge zachwacu-
gj, hanj měrně pastýře, y houj
co řachře, lid nutj k modlár-
stw swému, gš nekdy k masu
šwinšemu, Antych bezbožný
Král, Izraelšě nutjwal.

5. Dlauholij š swatý Páne,
stádečko twé zbědowaně, tak se
bude trápiti? Když budeš to šau-
diti? Wjž š žlost newěššky lítě,
vgmi se křwe wylitě, ey moc
lidšá wstáwá, nechť pomoe
twá nastáwá.

6. Mly w swém newěššim
trá-

trápenj, gšauc je wšech stran
opuštěni, gaž se nynj dēge
nám, že bjdni newjme kam, to
gen potěšenj máme, že na té
šćelawáme, na té Boha mocně-
ho, Boha milostiwého.

7. D! Křoť Ezawitšké symě,
a seami z nás geho břimě, neb
chytiwše se tebe, nedámeť giž
od sebe: až požeňnánjm osla-
wjš, a w bezpečnosti postawjš,
gako šlanhu wěrného, Jakoba
w bjdě geho.

8. A ac toho negšme hodnj,
w hřich padagje den po dni,
wšakť se winni dáwáme, a mi-
losti žádáme: Běin to pro Šy-
na swěho, Gešisse Pána náše:

ho, wšakť pro náše špafenj,
wydal geg k vmučenj.

9. Ty gšy Bůh, ty se nemě-
njš, ó na to se rozpomenj, že
gšy w obcy Sodomšých, pro
deset spravedlímých, chtěl wšem
mile odpustiti: wěžmet že rá-
čjš mjtí, y w nás počet swých
milých, w Křstu ospravedl-
něných. 1. Moggj. 18, 23. sqq.

10. Daussegj Jiraeli w Pá-
na, ont bude náše obrana, wřj-
me to s radostj, nepřátelě s ja-
lostj, šlowo geho trwá wěčně,
a protož wěime srdečně Amen,
ať se tak štaue, způsob to Křp-
ste Páne.

O žalostiwém Nariškánj a sobě Stěžowá- nj Syona.

(1202.) Mof. 221. a.

O Ohawnostech Křze zloš
lidškau wvedených.

Ach ach aurreh na méhoře,
což gest giž činiti: Den
wdedne wždnych hůře, kam se
mám poditi? Hyne srdce wte-
šsenj, přišli dnové zarmaucenj,
pro teškě sauzenj.

2. Bjdneť gest wyobcowána,
mrawů krásná práwa: Spra-
wedlnost gest obšaujena od ne-
etného práwa: Etnost gest hřj-
chem potlačena, a newinnost
opuštěna, prawda potupena.

3. Čest, šlawá se pošyluge
Satauowy zběti, od nřj se ten
wtiřfuge kdož prawdě wvěři:

mrawů chwála zohyžděna, hřj-
šů mřzkost wyždwižena, kři-
wda zwelebena.

4. Dēge se wyboawánj hra-
du spravedlnosti: přiweden gest
w pohrdánj zákon štedlnosti:
Wšicknj šlawowě zblaudili, do-
browolně se šklonili, hřichům
podmanili.

5. Cy toť giž blud zaskaralš,
chytře se premuge, křoť hřich z
obhčege possěh, etnostj se gme-
nuge: Dpilštwj, smilštwj, tan-
cowě, lichwy, hry, šloleg-
ctwj hrozně, za nic položeně.

6. Forma způsob žimotem
etným, a swice hōřich, byla prwnj
cyrkwě wěrným, milostj tešau-
ch,

ch, potok oleje rozkošný, vydávající balsam vonný, zdra-
vého věcní:

7. Když pak co nejkrásší bylo
stworované ctnosti, divně se
zpět převrátilo v přelísné styd-
kosti: O přehrozně proměnění,
na místě svatém gest nyní, oha-
vně zpustění.

8. Hlta vého již katomstwj
žijeti rozpálena, mrzkého swa-
tokupectwj, rána obtížena, z
Gezýho mašomocenstwj, dme se
břich vodnotedlnosti, žluč byd-
li v hořkosti. 2. Král. 5, 20 a 27.

9. Gál se obzerstwj rozmoh-
lo, v kněžj y w lidu: U opil-
stwj rozvodnilo, beže wseho
studu: Smilstwj wssudy prosko-
čilo, cestu swau wsseliké tělo
tak gest porušilo.

10. Krystowy obě swátosti,
k žyskům obráceny: Duha swa-
tého milosti, w kupectwj změ-
něny: Dary božskými zhrdagi,
a věci věčné za časné, mylně
prodávagi.

11. Lstégšj nežli zubřice z ne-
minných kreu štebe: Vfrutně-
šj nedvědice, odmrvšj od se-
be matky přirozenau milost,
promodj nad swým plodem žlost,
rozličnau vfrutnost:

12. Mnogo hlav šselma ma-
gicj podobně nazvána, nad
potwory sahagj, máti býti po-
nána, dutjm poměťj wzbuzuge,
wodny kálj, zemi mornjm ge-
dem nakážuge. Zgem. 13. a 17.

13. Denj té duše pod nebem,

aby se gi škrýla, w zemi, w
wodách, pod oblakem, byt w
gegj ošydla nempadla, z wse-
ho stwoření, máti ta řemeslná
vměni, swěta k oklamání:

14. Onať se (řiwě řfanc)
chubj: že gest milownice Wja-
ry, wsecky k sobě laubj, anať
gest smilnice, ořášená žlatem
škrvěle, nese Babilon na čele,
šenkuge ged šněle.

15. Podněcuget k nepokogě
powššsených mocj, swády a
různice šrogj, gedny k druhým
sočj: Syne šul mezy wčelickj,
wydawat wlkům owčickj, žrati
nebožickj.

16. Po ořřřku swěta wseho
gde té liššj chystost, na sklázení
wseho ctného, gedná wždy škrý-
tau žlost: Dowodj oě se poku-
šj, pokogně wmluwy russj, nez
pomniť na duši:

17. Roztrbáním tak řřřřow-
stwj špusila mnoha města, wál-
kám, laupežům, morderstwj
věčiněna cesta, nic žrada není
wážena, neb lidškým šaudem žleh-
čena, gest ošwobožena.

18. Šnadněť bez pomšty pro-
žžž panen porušeni: Russi-
tiť sobě newážj Božjch přikáža-
nj: Děgj se přjšahy řřiwě, cy-
žoložstwa y řřj řřiwě, wse nez
špramedliwě.

19. Toť přiwod wsech neprá-
wosti, ta matka neghoršj, genž-
hy měla k špramedlnosti býti
negprwnešj, hlawa neždra-
wá a wšeklá, wšeclo tělo
naka-

nakazyla, šeredně žmradila,
20. Wsta žiwá wchlugi sau-
dů spravedlnosti, proti newin-
ným lest fugi, haněgie ze zlo-
sti: mřž ge owce bez wlny, kdo
mnogo dá, ten bez winy, wsse
pro dary činj.

21. Brauch lakomau jádo-
stj žrání nesytého, pohrdstj pra-
wau škadstj žiwota wěčného,
nemysli než gen o datích, praw-
du to lež mēj, a ctuost w hřích,
saudj na penězch.

22. D gal od Syonské dce-
ry odgata gest krasa, gžj wisse-
cky geaj ozdoby wrah zlostin
přetřásá: Samau porušil na
těle, každy swého hledá cele,
ssloby té nejele.

23. Žel se tobě Páne swatý,
Králi negmonegssj, wyswobod
lid swůg zagatý, pastři neg-
lepssj: Wž owce y swě pasty-
ře, w stádcy swém lasku roz-
ssje, wtwrd w prawě wjře:

24. A swau winnicy žwole-
nau odegma ruhačům, předra-
hau mydau wykaupenau, deg
wěrným lopáčům, byt praw-
du twau rozšywali, chutně owoz-
ce dávali, přestlādě rywoly:

25. Příkladem dobrým po-
božným, lid oswěcowali, na ce-
stě twau navedený w prawdě
zprawowali, tak roli srdce ora-
li, trnj hřichů vyplěnujce, y
wykořenujce.

26. D degž ač črkew twá
swatá, přjma, prawdomluz-
wná, s mocy hřissnjšj wyhá-

ta, a tebe mlowná, šreže se
wůdců nepravých, králegie po-
twých slepěgich, gde po cestách
pravých.

27. Ty basto šly račjž
mdlým bñti wročisstě, genžs šj-
bil dāti sauzeným hognau raz-
dost gislě, žbatwě nās straštj tēa
lesných, přjgmjž nās w počet nez-
bestých, žastupů Angelšch.

(1203.) Ros. 221. a.

Ach Bože kam se poditi, w
toto časy nynj? Komu
je w čem důvěřiti? gšau dale-
ko gini, než přw býwali čas-
wě, mež lidmi mramy nowě;
wssieknj národowě.

2. Předaleko odstoupili, od
staré sprostnosti, wěrnost, wprj-
mnost změnili w podwody, ch-
trosti: Přitel přitele sužuge, bratr
bratra wyražuge, swůg swých
nessauuge.

3. D želij se toho Bože, že
swět, čjm gest staršj, tim se w
něm wsse dege hūre, wssieko
hrozj šalšj, duchownj, swět-
stj napořád, dobré mramy, sles-
chetnj řád, proměnili w nerád.

4. Wtata se wsse diwně spo-
lu, teskno žiwu bñti, Hospodiz
ne popatř dolů, nerač dele dlj-
ti s swatwěcerem swěta šlěho,
Grah mocně līdu wěrného od
šabla lestného.

5. Laskawě naklādeg s námi
w takých motaninách, drž pra-
wicy swau nad námi w těchto
zmjchaninách! Rebož gineho
nemā

nemáme, ťdožby se náš vgal
Páne, posylň náš žádáme.

6. Abychom se nehoršili nad
během nynějším, zbytně se ne-
formautili, když se zle děje
třem: Deg brz na pozoru mji-
ti, což ráčil předpovědjeti, že se
tak má diti.

7. Bratř ať se neohlédáme
po světských marastech, twau
wůli na pěci máme, cwičjce se
to etnostech. O degž poňanj či-
niti, sylně se hrěchům opřjti.
swatě žjwu bōti.

8. Až s hrěchů se vynámá-
me, rač ge odpustiti! Době se
cele dáváme, v životu y v smr-
ti. Deg život šťastně konati!
deg šrže smrti w nebe wjsti,
věčně s tebou býti.

(1204.) 220f.163.b.

Gaf. Takot wolá sam Syn
N Ch Bože Dítě nebeské,
 pohled na těšlé vřísfo,
 traginy nášši vheršfé (nemécké,
 češfé) w které samá žlost panu-
 ge, kaupež, Mord, zradetwí
 se kuge, y giné kufy Potrowšfé.

2. Tak hojně a sřodně žlo-
sti, promozují se v tagnosti, ov-
Spnám světa tohoto: Na kte-
ré řady duše věrná, v své
řeky se vzpomíná, musí ho-
ce plakat pro to.

3. Již ten čas předpověděl, zdárna, nastal žalostivý, v němžto bratr bratra svého, tak gal gen může sužuge, Syn Otce přenasteduge, politič se Boje toho.

4. Kragan fragana vtjškā, a
swobody wlasnj wytjškā, nepa-
matugje na to nie, že w kterém
koli královstwj, hneš, jáwíš,
š roztržitostj panuj, flešne
chtje nechje.

6. Zlořečenství, Fladby, zrad-
dy, falš, přisahy křivé, zva-
dy, ja hrých lidé již nedrží:
Zortelství, klamy, lžství,
prattyky zlé a škodlivé, za-
chválu a slávu drží.

7. **Přes** s vysočomyšlností, tak obsedla mnohých v lošti, že nic nechťi na to dbáti, gať Bůh pyšně mždy zničuje, a hřisťi pofutuge, s přeskadům dā, wā se znāti.

8. Proč Lucifer dokl švržen? Proč Babilon krásný zničen? Proč Sargasso svým svými nogaštem, v moři červeném zatopen, od Boha hodně postaven? Je nedbal v hnevé božské.

9. Proč Sodomu a Gomoru, Důh spálil ohněm a Syra-
ra? Proč přewšši svěť shla-
dil wodau, že tam ti Lotha staa-
řího, tito pať Noacha ctněho,
nechtěli poslechnout radu.

10. Víť známe přikladům
dosti, gať Bůh trestal ginh
žlosti, a gessť wždy trestat mja
nj, kterj w swě žlosti trwaji,
vpomenaut se nedaji, běda wšem
kterj to čiji.

II. Gistě že y náš podvráští
 Duh, prw než nám pokog wrá-
 ti, gestli dnes w času milosti, t
 němu

němu se neobrátně, wšech zlo-
stj nezůstawíme, genž jsme pá-
chali z wylkosti.

12. Pročež k Bohu pospíhe-
me, pokud čas milosti máme,
srdecem k němu wolagjce: O
Bože Otče laskawý, a Páne
nás dobrotiwý, obrát k nám
swé swaté lce.

13. Retresy nás to prohlí-
wostj, twé, ale odpust z milo-
sti, pro zásluhu Syna swého:
wšechy násse nepravosti, které
jsme zde z bezbožnosti, pácha-
li, z srdce nášeho.

14. Nynýwe mělo weliké,
lejší w zlosti wšeliké: Když
posla twého Jonáše, vposlech-
lo, hned w tu chwili, smilo-
wals se Otče milý, nad nimi,
milost gim dawisse.

15. To dauffaný my máme,
že též milosti dogdeme, v tebe
Pána nášeho, neb nechceš smr-
ti žádného, ale chceš spasit
každého, člověka hříchem ga-
tého.

16. Běříme tedy srdečně, že
což slybil, též skutečně, pro-
kážeš Otče z milosti: Zbawie
zdejšího sauženj, rojbrog a
pozdríženj, přiwedeš k wěčné
radosti, Amen.

(1205.) Not. 163. b.

G. Ted ga zde bjdny čerwicek

Ach gá matka zarmaucená,
a ode wšech opustěná:
Která sem byla wyznessená, giž
sem welice sužjena. Bolest srd-

ce se dotýká, mau dussi žalost
pronjá.

2. Měla sem stánek ozdoby
ný, k slaužení Bohu spůsobný:
W němž swjce Božího slowa, s
swátostmi gasně swjtila: Bo-
lest 1c.

3. Žádná wěc nebyla těžší,
nad tu milau poetu Boží: Ne-
příteli ukrutnému, genž hořel
žawistj mnohou. Bolest 1c.

4. Mduřla sem vřikati, bi-
gjc nedal mi plakati: Stála
sem na mjiřech swatých, oni
swüg je mně činj smjch. Bo-
lest 1c.

5. Tu což mi slaužiti mělo,
častočrát proti mně bylo: Hor-
ko, zyma, wjtr, přjwal, laž-
dy mau gač chtěl posmjwal.
Bolest 1c.

6. Repřestali na tom zlostnj,
že sem dost měla těžkosti: Ná-
ny na rány dávali, až mne y
odtud wyhnali. Bolest 1c.

7. Tu opět nestěnj mnohé,
wětšj nežli které gine: Tu bj-
da, těžkost, sauženj, w swěte
potěssenj nenj. Bolest 1c.

8. Bhařla swjce nobám mým,
co činil w žarmutu newjm:
Slovo Boží gasná swjce, zha-
řla, ač neswjty wjee. Bolest 1c.

9. Překaly swaté swátosti,
kdež gich mám smutná naleztj?
Služebnost chrčewnj mlčj, srd-
ce se we mně rozpučj. Bolest 1c.

10. Ach žalost má nad žalo-
sti, ach bolest má nad bolesti:
Ach vpěnj mé přemnohé, wy-
fussi:

suffikos kosti me mne. Bolesti ic.

11. Rozněvala se prchliz
vost božíka pro mau neshateč-
nosti: Proto w ruce nepřátel
mých, vydána sem k libosti gich.
Bolesti ic.

12. Ten který mne nenávidí,
panuje na de mnau nyní: Su-
žuje mne nepřítel můj, sfo-
něn gest až k prachu duch můj.
Bolesti ic.

13. Srdce mě w žalosti pu-
ká, již mi nedostává ducha:
Nebudeli pomocy, klesnu w
třízvi, nemám mocy. Bo-
lesti ic.

14. O! kde jste pastýř mo-
ji, newíte gať se mně wodj: se-
mrau ste se rozlaucili, kde jste?
Kde jste? Je was nenj. Bo-
lesti ic.

15. Kdo was ode mně oddá-
lil? kdo mae vorěšenj zbawil?
Proč je ste mně požehnánj, ne-
dali Vale poslednj? Bolesti ic.

16. O! nestlaště rozlaude-
nj, zďaz se toto někdy změní:
Giž gá smutná, opustěná, mu-
sym býti rozptýlena. Bolesti ic.

17. Ach, ach, gať sem opu-
štěná! kdož mi již potěšenj dá?
Kdo přerestwí? kdo pošylnj?
tolike dňh můj gediny. Bo-
lesti ic.

18. Gato fuřátko bez matky,
a owěčky bez pastwicky: Tat-
djetj mé osyřalé, bez duchow-
njho pastýře. Bolesti ic.

19. Synáčkové a dcery mé,
budau mně lřij odwedene: Genj

mne měli w sešlém wěku, tē-
stiri matku swau truchlau. Bo-
lesti ic.

20. Těž y ti mogi přátele,
stali se mi nepřátelé: Eměje
se z měho nestěpi, předawagi
mi žalosti. Bolesti ic.

21. K tomu mnozj nepřáte-
lé, wturagi se w žlosti své:
Gá pak lřij své wleřám, ne-
bo potěšenj nemám. Bolesti ic.

22. Ach litúgte mne nebesa,
litúgi mne těž gich okrasa: Li-
túg mne země y moře, hory,
potwory, lesowé. Bolesti ic.

23. Litúg ty mne sám Bože
můj, a sfreg mne pod řiju swa-
tj swůg: Wřafak ty mne ráčš
sfussowat, gať se žda, tak mne
rať trestat. Bolesti ic.

24. Eklen se te mně o Bo-
že můj! přiami jas na milost
lid swůg: Chrá na hlawnu ne-
přatelých, bezbožnostj, vkrut-
nost gegich. Bolesti ic.

25. Takt se budu radowati,
w gměnu twém potěšowati: Ne-
gen w nyměgšim wyhnanstwj,
nej zwlášti w nebeské radosti.
Bolesti srdce-se dotpka, mau du-
ši žarost pronjka, Amen.

(1206.) Prot. 309. f.

Natřání Cyrlewe Swatě.

Ach kdože mě hlawe wodj
dāti muže, abyč.: mo-
hla plakat tůže: Moge posmj-
wánj, přetřezně trápenj, genj
mne.: potřalo až k zemj: Bych
mohla wypsati, a geg wyslo-
witi, řzami swými škopiti.

299

2. Ach

2. Ach gá přenestastná, gá maffa přemutná! Kamže :; giž págdu gediná! W swěte mjsa neni, trápi mne sauzejn, a ni :; neni polehčeni Kříže přehrozného, trápenj mnohého tůže na mne složeného.

3. Kam se mám podíti, a komu předstěti, křimdu :; tu swau žalovati? Swět mne nemyšlyš, ani swogich vssj ke mně :; nachyli uněgšj. Ehee mne wytvratiti, hlavu mau skloniti, nehee mje w sobě trpěti.

4. Křičjm dnem y nocj, hle: bagje pomocy, aby :; aspoň wssmohaučj :; Mě sly, wždy: Chánj, křik a narižánj, slyšel :; mě hořekowáni. Než y on s pomocy, Bůh mŭg wssmohaučj, problimá ženich negladšj.

5. Ach coj giž činiti? kam se obrátiti? smutná :; co před se be wjžti? Kdož giž moze oči, w přewelikém pláči, possly :; swjlsje dnem y nocj. Dusse má přemilá, bolesti zetřelá, na polj teměť zemdlelá.

6. Krása má spanilá, swau změníla, kdož mne :; těž kost obkljčila :; z hlavy mé koruna, perlami ozdobná, spadla :; ach smutná nowina. Naučho mě změněno, a s křwj zmysleno, w posměch a w žert wwezeno.

7. Wy dcery Synasfě, a Geruzalěmsfě, nřzte :; mne, diwadlo swětěfě! Wsschněm věi nēnau, z slawy mé složenau w dořtu :; smutnau opuštěnau.

Gaf gsem spustossena, synůw swjch zbawenā, wen z swěta wyppowědenā.

8. Ach proč problēmáte? proč nepospicháte? snad giž :; nie na mne nedbáte? Neřtydte se za mne, neopaušřęte mne, s křwj :; sly mě zmisseně wlyně pozorůate, z twāři mě zřřęte, křesagjch pozdřiwřęte.

9. Rozprošřřam ruce, neni žádně srdce, které :; plakaloby hořce: Aleb w mém trápenj dalo potěssenj, neni :; krom sam Bůh gedinj. Toliko bych k měmu, ženichu milěmu, mohla přigiti saměmu.

10. Přęčjm sy orličj křjdra, bych leticj, spissęg :; z geho drabě řečj :; Wžala potěssenj, bjdj swě zbawenj, z swěta :; zleho wyprošřřeni. Neb wjm je stolicj, ženich přęžadancj, připrawil mně w swěm Palácj.

11. Ty pak swěte zlosinj, swěte přjliš mylnj, Vale :; s twogj neprawosj :; Giž z tebe wen pŭadu, aby ch twěcho bludu vssla :; a nebeskau prawdu Mohla tam spatřiti, a při mau předstřiti, Sežjssę nřdy welesbíti.

12. Amen Hospodine, pohleď a ochraň mne, wsschj :; šprotky mě wěrně. Před Bogem, Wdógem, hroznym Antykrystem, y slřm :; wsskřym gesjch woskřem. Bože buď mým Pánem, wítězem a Králem, na zemi y w nebi Amen. Ezech. 38. Izew. 20, 8. (1207.)

(1207.) Mot. 223.

G. Ach Bože pohled z vysokejší
 Lázní vší tiskaj, zná-
 met Boha pravého:
 Však v srdcích svých za to ma-
 gi, že není nijádného: Ewě-
 dě to gegich snažnosti, plně mno-
 hých ohavností: žádný w do-
 brém nechodí.

2. Pán Bůh sám popatřil i
 nebe, na všecko lidské spny:
 Bylby kdo pilný sebe, aby jim
 byl bez wian: A horliwau ro-
 zumnosti, hledal Božské we-
 lebnosti, ať oddán geho vůli.

3. Wšyckni sešli z cesty pra-
 vě, wšyckni se odvrátili: Ná-
 ležky vlastní nepravé, a způ-
 soby křé ctili: Sedem dobrý spa-
 třen není, ač mnohý měl do-
 mnění, žeby Bohu slaužili.

4. Dlanholiz pak bezbožni-
 ch, neskloni swau žlau spgi?
 Lid mlu, co chleb, žiragich, ať
 s geho škodať tygi: Na Boha
 zření nemagi, w potřebě ho ne-
 wzhwagi, činj co sami chtěgi.

5. Protož srdce gegich wad-
 ne, a wždych w strachu stogi:
 Neb Bůh gest w rodině řádné,
 která se geho bogi: W proč tu-
 pite chudého, kdož mluwí což
 gest dobrého? Bůh gest nade-
 ge geho.

6. Kdož Izraele ochráni, kdo
 i spasení přiwede? Bůh dá mu
 své požehnání, a žagatě wywe-
 de: Degž to Bůh sřz Syna
 swého, budeť mji chřew z to-
 ho, plěsání welmi mnoho.

(1208.) Mot. 65. a.

Bud se zhusťa rozšel, po-
 sledního wěku: Kdož gest
 pravdy došel, blaze w nj čas
 wěku: Wmégž gi wážiti, a gi
 wděčen býti, kdož chce spasen
 býti, a nezahynauti.

2. Pohled pilně na to, gať
 gest na wše sřang; nechage po-
 hanstwa, popatř na Křestany:
 Gať ten nepřijeň má, kdo Křes-
 ta wznáwá, bytně na prawis-
 cy, kážě na hranic.

3. Není přisliž diwné, wěc
 ta že se děje, Řídkým prawda
 známa, a mandrým se fryge:
 Ne swětškau mandrosti, dogdeš
 té známosti: srdce pokornému,
 sprostně wěřichmu,

4. Tomuž Pán zaslíbil, sebe
 oznámiti: mnohým to naplnil,
 ráčim se zgeriti: Samiť sebe
 swodi, manděš y věn, mnoho
 mudrugje, sprostně newěřice.

5. Těmť gest poklad skřty,
 Křn us prawda gisť, Sich swos-
 dem zakřty, cesti ašauc přegiz-
 stá: Prwnj chřew swatá, gest
 zapomenuta, kdož gi následugi,
 hned ge kaceřugi.

6. Wšeho bychom lidu blá-
 nitwéggi byli, mohauc mji swos-
 bodu, sauzeni trpěli, než proti
 swědomi, a písma věn, činiti
 nesmíme, Boha se bogjme.

7. Bludu neustupně, žádných
 nedržice, k čitě Boží pra-
 wdě, wůti wždy magice, chřie přigjti
 mile, i pisem každě chwile, lep-

V y y a

lli

(1210.) Not. 29. b.

Gaf. Kdo své dítky miluje

Síť poslední časové, koneč-
ně nastali, o nichž Pán a
Upokojitel, mnoho mluvili.1. Neb ohavnost zpuštění, v
místech swatých stoji, hrozí
nám mnohá znamení, židla
kdo se bogi.3. Antykryst se nadýmá, y
nahončí geho, panuje nad
nádem Páně, poblé zdání svého.4. K bludným ustanovením
navodí y nutí, k nimž věrná
srdece nemají sprosta žádné chuti.5. Kdo může vysloviti, ga
hrozně těžkosti musěj mnoh
snášeti, proti spravedlnosti.6. Pokuty a vězení, y wr-
powidání, služeb církevních, ob-
chodu, y etj zabavování.7. W světe gsau wálky mno-
hé, křik, krve proliti, gsau mo-
rové y hladové, gsau tyranné
liti.8. Dřtud hrozný datu lidu,
gimž schnau a mrtvějí, newé-
dauce kam pro bídu, giž něsi
musěj.9. Mocnáři nespravedlnost,
gafž rozvodníka se? Mnohá
vrchnost wli spůsob zgetné bě-
že na se.10. Lidé wábec swévolní,
bůgni a bezbožní, lakomí, ne-
stědmi, lstiví, pyšní, ciz-
požní.11. Dračí, nespravedliví,
smrtm nezdrželiví, nezdišní, ne-
litoštní, vtrhací křiví.12. Neupřímnost a zrada sís-
roce se wznese, a že panuje ne-
pravost, láška právě klesla.13. Saused trápí sauseda, y
přítel přitele, z přičiny dosti ma-
ličké, těžkost gemu stele.14. A tak nenástawagi, ale
giž nastali, časové právě po-
sední, den saudný se wálí.15. D Boje wšsemohauč, smiz-
lúg se nad námi, abyhom ošlá-
ti mohli, zůstaweg wždy s námi.16. Brat dnů těch zsažení,
pro wmwolené své, přisliť by-
hom o spasení, gsau bez pos-
mocy své.17. Necht wzejde ten gasný
blesk, přisliť Syna twého, kte-
rýž sibiľ své orlice, wšit do
lána svého.18. Amen ppiwegmena to, zač
sme teč žadali, w sibiľch měrný
Pán Bůh da to, genom budme
stali.

(1211.) Not. 188. d.

Gaf. Pomoz wítězý o Anže

Semmanneli! pohled; twé
wysosti na twůg lid tak
draze wykupený! Pohled gaf
Tyrane w své zlobivosti pře-
wrať: gi prawdy twé včenj: Lež,
pauhe bludy, na zemi panuj,
newianost, prawda, giž Kach-
stwmj slugi.2. Duffe, genž syc horliwé
bogowaly, wstawagie tak mež
padagi snem: Gafby se zloštní-
kům w Lupež dostaly, kdož ne-
gsau horliwé wjc w bogi swém:
V y 3 Da

Bajeň lidška se, co maudrosi
wynašši, wložnost zapřenjm se-
zwana byt mušy.

3. Bolešně přichazj, řdyž se
kučj teč, ditky matky té wzhů-
ru rodicy: Ano řdyž y bratři
neznajj se tež, přijeň srdečnau
potrácugicy: Mnozy se dělji,
mnozy odpadáj, řdyž milosti
tak wšydnauti dáj.

4. Dlauho, ach dlauho giž wzdý-
chajj wěrnj, že se nám swobo-
da přilij russji; tobě spasyteli,
byti důwěrnj, a twých wžíwat
darů gak slussi: Chcemliž slau-
žiti tisse a w swatosti, toť slu-
ge, že gest j wynnysleně losti.

5. Abychom gen čjm spisse
zapomněli, na twá draha čača
zastibenj: Pak čjm wěšši tiz w
swem swědomj měli, dáj nám
žhrněč massa k gedenj: Čhtě-
gie naděgi pomoc twau wydrě-
ti, wjru a modlitbu wykoře-
niti.

6. Poněwadž tedj tak čudj
wzdýchagi, račj sam powstati o
Gežissi! od těch genj trapice nas
wysinjwáji, wytrhna, rač spo-
mocy twě čissi: bychom z rado-
sti prawdy twě wčili, tebe y z
Dceim twým ochotně ctili.

7. Tak tobě oběti bude wzda-
wati, zastup swatých tryumff
giž slawice: z radošti bude wzdý-
prozpěwowati, řdyž ten přebla-
ženy čas zgemj se: genj gest v-
ložej, Šponu k spasenj, kdež
wšeho zleho giž budem zpro-
stěnj.

(1212.) Ros. 159. c.

Gak. Ach cože sme bez Gežisse
Kali naš a panownice,
Klenotě neqmilegšši! Sla-
wne gest w skutčych přediwnych
gmeno twě negswětečšši: z dale-
ka, y bliz, y wšudy, w nebi y
na zemi tudy.

2. Malot šyc teč gest tak-
wých, genj z řdce wprímneho
milowat té vminili, gakžto Bo-
ha wěrneho: wšakš předce
zprawil twau čwaku z wšt ne-
mluwňatek nemakan.

3. Žel se Bože! a řdoj z wě-
rych té žalosti wymine, wida
gak w tom hogonym swětle před-
ce mnohy lid hyne? diw, že
hěššijnj tak bezpečně k smrti gda-
čce žhynul wěčně!

4. Ga pak, panugicy Páne,
čhy té milowat wěrně, řdyž
wjim, že (ač částo tegně) mi pře-
geš tak nesmirně: Ach tabni
mne wzdýchj k sobě, by Duch
māj bydlil při tobě.

5. Páne! gmeno twe přestla-
wne po wšem swěte gest znas-
me; kdekoliwěč gasnost slunečnau
po wšech fraginach máme: nez-
be, země, swými časj, slawu
Pána Boha hlasy.

6. Páne Pánů! twe mi gme-
no gest negžadostiwěgšši; pro-
tož se ti ble! oddawám, ač
gsem z twých negškrowněgšši:
deg bych co wěrne dítě twe,
tobě oddal wšse audy swě. Amen.

(1213.)

(1213.) Rót. 162. b.

O Tyranech cyrkwe trapš č.

Gať. Taktoť wolá sám Syn

Narodoť z pohanili, w pý-
še, zlošti sobě milj, proč
s Bohem gen wálčíte? ach po-
patřtež pilně na to, že nešle-
než popel, bláto, zdaliž toho
nemíte?

2. Shromážďujit se králo-
wé, knížata, swěta spráwcowé,
spolu se panujice, proti Pá-
nu, swatým geho, mysljce
tožn mnoho šleho, w srdech
swých rofugice.

3. Eť roztrbeme swazky gich,
a wyhladíme wšude geach, my-
slj nass odporně, přičinímež se
mocmi wšemi, ať wje nemá
mijta w zemi, to plémě nám
tak špurně.

4. Ale genž w nebi přebýwá,
radám gegich se posmívá, ge-
tudjž vniž zmašti, y wšefco swé
protiwjžky, wšistěných nasylnj-
ky, z gich stolie doků ztrásti.

5. Stihet ten w náhle přigbe
čas, w němž mocnějšj přestra-
šj wás, wás ō mocně hrdiny!
pějšně bude k wám mluwiti,
hrozně s wami nakládati, w hně-
wě swém rozpálený.

6. Kľa, gát sem Krá'e sťa-
wného, Syna swého gedineho,
wstawil na Syonu, na té hoře
swé přeswaté, a gijl sedj w Ma-
gestátě, w slawném nebeském
trůnu.

7. Wšit gest Syn gednoro-
zený, gľa před wěky minau zplo-

zený, genuž sem dať w bēdi-
ctwí, národy y gich knížata,
wšefkau zemi wšeho swěta, stať
y more w panstwj.

8. Gestliže nepřestanete, a
Krále neposlechnete, přiadeť s
železným prutem, hrozutě bu-
de wám w tu dobu, když eo
hrněj zla nādobu, roztrjstě
smjšj s blátem.

9. A protož ō wy Králowé,
takě y zemjstj saudecowé, puštc
se Wtufkrysta, wšmystej sobě za
čas, poslechnetež mého hlasu,
a přichýte se Krysta.

10. Netraptež wje mého stáda-
ce, jinak bude wás na kráťce,
naprawtež krotky špěšně: Ne-
sudeťe nic na zla stranu, otwř-
tege Pánu bránu, a čintež to
srdečně.

11. Služtež s bájnj Hospo-
dinu, ať odpustj wáši winu, tře-
stež se ō hřjšnjcy, že časnj gte,
to wědauce, a z kážně bájeř
přigmauce, poniztež wáššich
srdcý.

12. Wšyšte nezahynuli, když
byšste se nepohnuli, z wáši ce-
stj modlášťe, wšicdnj to gistě
šhledáte: an tot přjsnj rozka-
máte, od meleb nosti Božšťe.

13. Nelekež se lide Božj, máš
w Krysta wěčně zbožj, ztratjstj
co pro něho, ō blahoslawený
budeš, wšeho dobrého nabu-
deš, gedine daufeg w něho.

14. Králi wěků ochrance náš,
genž mocných srdce w rukau
máš, budjž twá wůle wšedyž?

Y y 4

D po

D pomozij; z toho moře, a zachovej dalši bauré, až tě ctíme na věky.

(1214.) Mat. 267.2.

S Eděsměj se wšicknj toho, Boji služebnjcy, žeť máme w světe bjd mnoho, kdo ge můž wyčisti? Nebudeť on w swých šedinách gij f koncy se bera, zwolnějši než w prvotinách, za Dce Adama.

2. Ctwer způsob gess wygnamenán běžnych světa wěků, zlaty, stříbrný nám myslán, dárwajch arbych předků: Horšši hued připadl měděnný, na zle geqich syny, neqhoršši na nás, smyslený z železa a hliny.

3. Wzimej gáf se dinně mizšy, s železení širčina: Swět na tenké nitce wšy, prázdna šfkořepina: Ano gij ocelaj lidé, twrdj, bez milosti, zrodili se myšli hrde, schopnj f vtrutnosti.

4. Díct w světe šráčho nenj, blížij se ku pádu, čím dál wždy se w horšši měnj, wysšel z swěho řádu: Gijz sau winný koreň dobrý předkové wypili, a nám posledkům nechutné kwasnice žustaly.

5. Žadát gij z této poroby, netoliko člowek, wytržen a zproštěn býti, ale ten okřšleť: Žeť má bezbožným slaužití proti přirozenj, dábelským nástrojem býti, a dobrým f sauzenj.

6. A byt Bůh počtu zwolených, zde na světě neměl, te-
dyby žášup bezbožných w ofam-

ženj setkeť: Medlž blaubo s swým přichodem, o Králi nebesy, očekawát s plácem na tě, wšeliký twor zemšť.

7. Ať gáf se řeči Krystowy w posledních dnech plnj! D byt byl každy hotový, f hlasu geho nynj: Medal se swětu mamiťti, ni geho nástražam, ohně geho nehasyti, s ginými, ani sam:

8. Neboť Bůh počal ranami, tenro zly svět býti: Neboť se wěrnj, s wami nemá tak zle býti. Wizte Noele wěrněho, a w Sodome Lota: rána se netkla žádného, ani ktera psota.

9. Dotkneliť se ktera rána maličkého řádce, tak gim bude w nebe brána, a trwát na kráťce: Neb má s sebou wstawičně wjeteze slawného, genj ge pro mede bezpečně, do králowstwj swěho.

10. A potčeť potom protivně, Syna swěho wrahy, Rainowo wraždělné plémě, nedát mu pomahy: Deb slyšši krwe newinné na pomstu wolánj, kteraž gich gile nemine, ani zde na zemi.

11. A protož zwolegme wšicknj, křauc těmito hlasy, byt nás Bůh nawštwil nynj, potog nými časy: D degz moři wtišsenj, ať lodka nezhyne, w nž Krystus s swými se plawj, degz ať wen wplyne.

(1215.) Mat. 163.8.

S E nám Páne, ne nám, chwála, gměnu twému bu-

budiž dána, z twé hojné milo-
sti a pravdy! Ó ať neřklagj wšas-
dy, kžj geť s nimi gich Bůh
nynj? Elyšij gmněna swěho
raužanj.

2. Neb ty gšy sám Bůh náš
žiwj, Stmořitel wšeho prawdi-
twj: ale wšicknj zemstj boho-
twé, gšant co němj obrazowé, ať
se swětu slawné stkwégj, wšasť
brzo w nic se obracegj.

3. Wšly twé pravdy nemžu-
twj, gedni druhé bludům lowj,
očima nemohau widěti, na ce-
stj twé pohleděti: hlasu twého
nic neslyšj, nebt nemagi těch
wnitěnjch wšij:

4. Demonj gim což wěcné-
ho, čenichagj gen časného: Ru-
ce, Nohy, andowé gegich, ne-
činiť přikazanj twých, w tomě
wkazugi swau mrtwost, neprospě-
geť geich nádhernost.

5. Denj w wšech gich řec
Božj, protož se z nich wšse zle-
množj. Ty modly asau slepi
zprámcowé, zlj swětých lidj
wůdcowé, wšicknj kterj w nich
daufagj, w slostch gim podobni
býwagi.

6. Drž se Pána lide wěrnj,
od zljch wůdců wyprostěnj!
Onť spomůž w něho daufagi-
chm, mocnymť geť gegich ob-
rāncem. Nechtěť se nic stra-
chowati, Pán twůg tě můž opa-
trowati:

7. Zwlastě wy wěrnj služeb-
nicy, zde Kryšťa následownicy,
pomocy geho se doměřte, zahau-
beni nebudete, nehleděť w tom

na swau nemoc, onť strže wás
prowede swau moc.

8. Tež wy wšicknj Bohu wá-
nj, z službám geho z wjry snaž-
nj, wězte žeť geť wšim obrān-
cem, a přebewšim zljm
ochrāncem, onť wás w ničemž
neopuřj, ať y pokaušeti do-
puřj.

9. Nezapomeneť se na wás,
požehnānjm naplnjť wás, roz-
množjť lid swůg wewšsem do-
brém, nebt mu se zaljbiť w
něm, požehnāť swých služebnj-
ků, Syna swěho wěrných náš
městů.

10. Dát on žrůst w něho wě-
řichm, a geg z wjry právě etj-
chm, malým, welikým, wšech-
něm spolu, shromāžděnjmť ge-
ho stowu, přidāť lidu požeh-
nānj, gmněna swěho z oslawo-
wānj.

11. Wy ašte ten lid požehna-
nj, z giných za zwlastnj wy-
branj, kterjž slaužite tomu Pá-
nu, genž má w nebi bytnost
slawnau, ale zemi dať w dě-
dictwí, lidem, w ničjto smrt má
swě panstw.

12. Poněwadž ste Bohu žiwj,
neděťte z zlostiných lidj, mrt-
wjť ho chwałiti nebudau, ani
ti kdož w peklo pūgdau, sami ge-
ho požehnānj, wzdagjť mu čest
wěcně chwalenj.

(1216.) Mat. 272. a.

Gat. W Dasse má rozpomeni se
Akli se na město Božj w
nenawisťi sapate, gehož
Bůh

yy 5

Bůh přitel a zboží? zdaž bala
ce neznáte, kdež sám Pán Bůh
přebýwa, o němž starost swau
míjwa w prawdě geg slůdny
nejbeti, hrad a město to gest
Boží.

2. Cyrkeu Páně vždy osto-
gi, ač někdy truchlil mŕš; bla-
že těm kdož při ni sŕgi, a těž-
kosti gich sŕšy: Neb stráž a
strach odšaupi, kdož pŕlog wěr-
nych šlaupi? wstaň, Páne, lid
twůg brániti, a nedeg twym
všlŕoditi.

3. Pěrownost nassi aest Duch
Páne, když w Gejisse dauřa-
me; ano on sam se ži šlame, a těž-
když geg přitelem známe: tak y
brany pefelne podle prawdy
žetrdně w haně a šydu osto-
gi, a nas pak žaden se nebogi.

4. Ty nám přispěg ku pomo-
cy, Gezu! solo twých wěrnhých,
neb nedauřame w své mocy, ni
w mocnosti nadherných: lid ška
moc neprošpwa, ač y šlawe-
na bywa: co ty nepewněš, toť
byne, gen twá šaska nepomine.

5. Prořaž Šponu twau mi-
řost, ochraň twůg Geruzalem;
nech nadarmo passe swau šlon,
ten kdo se nekocha w něm: šlo-
wu twemu deg přiwod, ať př-
sobi c'ny žiwot; a wem wěr-
nych; toho bože, k sobě do twe-
ho pošoge. Amen.

(1217.) Mat. 258. d.

Cyrkeu šauženě Marijčáns,
a potěšenj.

Taktoť smutně nářjka šot
Kryřtowá mlá, ač gať
sem opuřtěna, a přjliš welmi š
šauřena, od nepřátel mnohých,
přewelmi vřrutných, w gich to
ředej nenj žadně šitowánj.

2. Ach gať se gest rožhněwal,
ten geň mne milowal! což mám
giž věniti, a kam se truchlá
poditi? Neb mi nic neřjka, ani
se ožwá, tak se vřazuje, gať šy-
řet nechčege.

3. Šat nemijnj přestati, ku
Pánu wolati, známe geg miř-
šiwého, rozwařugje škutky šeho,
w nichž žgetowal swau moc,
šwym dáwage pomoc, wěrjm
žet vřlyřji, mne smutnan potěři.

4. Powstaň, powstaň můg
Páne, šlnať gest twě rámě, od
wěků; dáwna známe, gjmž
přemáhal reky šlawné: Kráte
Egyptřského, welmi vřrutného,
wlnami mořřšymi, přitwářiš
hrozňmi.

5. Tuš ty swau mocnau rŕ-
kau, y hlubokost mořřkau, w ce-
řtu řuchau obrátil, řwobodu ža-
se na řátil, lidu šauřenému, k
tobě šlagjčmu, dal ty wyproř-
řtěnj, a těřřého wějenj:

6. Nebš řlyřřel gich vpěnj,
když ššauce w šauřenj, že wřřech
řtran měli řidu, ža řebau ne-
přátel řylu, a řřaly po řtranách,
ceřtu w mořřřých wlnách: wřřak
k gegich wolánj, věmřš ožwánj.

7. D řlyřřjž takě nynj, mno-
žě mě řwřlenj, w němž wřřawj-
ně řtwám, potěřřeně řwřile ne-
mám,

mám, dokudž hlasu tvého, tak žádostivého, nevšlyšim mile, vyni této chvíle.

8. Až v tomto naříkání truchlivém volám, k čemu své se oživám, spasitel geji takto řka: Proč vzdycháš bolestně, voláje žalostně? a tvého potlačenj, budeš spomoženj.

9. Nechtěg sobě zausati, ani se lekati, lidj zlostný neděs se, nikoli neopuňjím tě: nebi na tě vždy patřím, prosby tvé naplním, když tebe navštívim, tvé truchlosti zbavím.

10. Když budeš při mne státi, v pročby se bála, klouček smrtedlného, na světě vyvolá: něho? Neb on jako seno, když bývá sřeceno, na zemi vpadne, a tudíž vsuadne.

11. V proč se gehu lekáš, zdej v paměti nemáš, učinirele své ho, ochránce přelaskavého? kdožkoli tě rmautj, wjet nemůžšfoditi, než co mu dopustím, bych tě včistil tjm.

12. Já jsem sám ten mocný Pán, genž všecko w moci mám, v mořem pohybugi, a wlny gehu wzbuzigi, země základo: wé, rozličnj tvorowé, gsau skutkové mogi, w svém bytu mnau stogi.

13. Tobě pak nad to wíce, po: dávám pravice, čině sliby přez hogné, že budeš w sínu ruky mé. Však to sem powěděl, aby každj wěděl, že tě sobě wáží, jako oša chráním.

14. Protož zlostnjšfsladiti nemůž, tě potěšti, ani sfodně riniti, budeš radostně mluwiti, přchlimost je zřeho, tebe rmaut: tichho, zabyne giž w swug čas, ty pak powstaneš zaš.

* 15. Z této dobrotivosti, si: bu pochownosti, wděčně Páne bēfugi, neb gsau škála mé nas: dēgi, w tomto zde byhlenj, w němžto pokuseni, mnohá sem tam chodj, že mi nevšfodj:

16. A gsau tak potěšena, budu zachowána, a potom přiz: wedena, kdež gest má sfkwančj koruna, w nebesčě radosti, tamě mne Pán w slawnosti, a dāw: na očkawá, choť milý, a hlawa.

17. O prosymť milý Páne, to tak ať se stane, gáž sy se ke: mně ožwal, aby mne vždy och: raňowal: weda po cestách swých, a newáže mldob mých, choweg vždy w milosti, ažj přigdu k slawnosti.

(1218.) Not. 223.

G. Děkujemet obrance náš.

Dě milosrdensiwj, Bože, gest předimně weliké: Znā: met tobě nasse hoře, v bídosti wšfeliké: Nebo křsti trwá vždy gestě, ty žstawáš wěrný před: ce, a nechceš nás zhubiti.

2. Dějch rozmáhá se vždy, Páne, samť ty to dobře widš: Rany ty tobě gsau známé, srde: přemracených přiliš: Winy mje a wje přibýwa, odpočinutj nez: bývá tēm, kdož se tě wzdalugi.

3. Dfo

3. O to twě proti těm ſkoj, mi, můžli wěrně miniti? Ty kdož z ceſty twě zchazegi: w hři-
ſtich liboſtech ſe kogi, a ceſtau
žkau kračegi: Hledágc w hři-
ſtně radoſti plniť těleſně žadoſti
podle ſkaženě wůle.

4. Wſſe ſtaworenj tjm ſe deſy, giž, těſſice ſe z radoſti, že nám
žakobliwě wzdychage, ſwobo-
dan někdy ſe těſti, teſtliwě gi
čekaže: Rebe, jemě, y což geſt
w niſh, geſſtoť geſt diło ruků
twych, želegi této ſkazy.

5. Mny wiſſat wždy w tebe
dawſſáme, račiž ſe nakloniti: k
tobě ó Bože, wolame, ó račiž
obratiti, ſwět ten hřiſtny zaſle-
peny, marným ſtětím omame-
ny, ač w tom do peſſla běži.

6. Smilůg ſe, ó Bože wěrný
genžs ſwět ten tak miłował;
Swět, genž tebe, gſa mižerny,
hřičh wždy ſformuował: deg
moc, pruchod ſlowu twému, ai
ſahně k ſrdcy každěmu, byt y by-
lo co ſkřa.

7. Degž geſſtě ſwětu pozna-
ti, y ſlepým Synům gěho, gaſ
ſladě, (k němuž dāš zwati,) geſt
gho twě pro hřiſtněho, genž ch-
ti hřičh ſwých winu, a obracy
ſe w twém Synu, k tobě o ſmi-
lowánj.

8. Stadce, kterěžs žwolil ſo-
bě, račiž y požechnati: Pomož
by každy mohl k tobě prawau
ceſtau ſe brati: Nechť twā wěr-
noſt, moc y ſlāwa, audām
twým znāma žiſtāwā, genž ſe ti
dāwěrugi.

9. Paſtyř neb Dtec z diſka-

wěſſi gſy w ſmiłowánj, nemā-
žeš žle myſliti: Pročž k tobě ſe
obracyme, ač ſprowazeg naſ,
proſhyme dle twě rady a wůle.

10. Zde twě ratoleſti gſme
giz, těſſice ſe z radoſti, že nám
rychle, když ſe žgewiž, dāš to-
rānu miłoſti: dawſameť twař
twau wiđeru, kdej budem w ſwě-
le bydleti, a beraneť naſ paſti.

(129.) Dot. 158. b.

Gal. Ach co ſmutný mám
ſy, Bože, wiš w gaſě čas
ſy, chřlew twā vpaduge,
genž rozkaž twůg miługe: ach!
ach! ſlyš gen naſſe hlaſy, neb
kaukol w každěm miſtě, rozmāhā
ſe žagiſtě.

2. Když při paſtyřich s ow-
cemi, bezpečnoſt welka přilſiž,
panuge w ty čaſy giž: Dābeť
rozſāl žlě naſenj, na roli, kdej
k twě ſlāwě, twě ſlowo rūſt mā
prāmě.

3. Pomož hdiž ſlužebniſtām
ſwým, ai kaukol ſſodnych žlo-
ſti dogde ſkāz w rychloſti: we
wiſſem pomāheg wěrným twým,
deg reſuň, poteſſenj, y raddu
čaſy wiſſemi.

4. Degž ai ſlowa twěho ſy-
mě, w čiſtote oſtřihāme, čiſtým
žrnem gſauc, Pāně, a tak gme-
no twě w přimně, ſlāwjme žde
w čaſnoſti, a potom v wěč-
noſti.

5. Když ty ſām račiž přig-
ti, a když ſe žgewi twā žen, s
radoſti naſ ſhromāžd wen; a rač
naſ

nás k sobě pogiti, w život s
wyrwolenými, deg nám wěčné
spasenj. Amen.

(1220.) Not. 273.a.

Gaf. Což můg Bůh chce to se

Sel se Bože, na to hoře, kte-
rěj zde musym mjeti: že kaj-
dy nás trapi w ten čas, proto
že tě chcem ctiti: trpělivě, ml-
čenlivě, slaužic ti bez possew-
ny, ač pokog swůg zlych lidi
růg, mágj, gichž swět gest plny.

2. Toť sama gest dábelska
lest, a zlost w ten čas posledni,
giz protwodi, welmi sflodi, gsa
wrah, w této kratké dni: po-
máhage, a dělage, w slauhach
swých dle swě wůle, gestto sa-
me slovo Páně, nemá msta
zde dule.

3. Toť wlastnost gest korabu
čest, w němž Dve zachowany:
ten, zde y tam ač byl zmitan,
wssak nebyl strofotany: Dheň,
woda, gina sfloda, ač proti ně-
mu bauřj, zly nepřitel, byt y
gaf štěl, předce nic neobdrži.

4. Neb Křystus Pán gest w

lodi sám, ačkoli zdá se spati:
Wssak procyti nás bagiti, nech-
ce swých zanechati: času swěho,
přihodného, pomoc gěho při-
spěge: Moc dábelska, y zlost
wssacka, znikne mimo nádege.

5. Baur gen wždy wje, ne
zprawiš nic, moře, twými wlna-
mi: Draku staro, maš čas malo,
střileg twými střelami! Anty-
krysl w stan, wchop swau braň,
nebogim se ničeho, w pochteben-
stwj, wtrutenstwj, Bůh zná,
kterěj gsau gěho.

6. Za lodjčka, ač malička,
bude bez porussenj, byt pak by-
ly y nemilo, toť Božj vlože-
nj: onť gest Pánem, slowem sa-
mem genž wssě můž spogiti:
coť lsbuge, to zprawuge, kdož
gemu můž zbrantiti?

7. Ydennice hned zaskwi se,
genž noc tuto zapudi: blizko mj-
sto gest jagisto, kdež wystaupi-
me zlodj: Pomoz, Bože, z wssě-
ho, hoře, ač k břehu připluge-
me; kamž cyrkew twá spěšně
chwátá, wssicknj sy winssuge-
me.

W děgi Obnowenj Čyřkwe.

(1121.) Not. 75.

W radostném obnowenj
Čyřkwe.

Gafko: Duch můg welebj.

Wdhru milěmu, Dtcy Ne-
bestěmu, wssyckni chwálu
wzdegme, a gemu se pokorně

poddegme, gěho mocné ruce.

2. Neb lidu mdlěmu, w swě-
tě pokorněmu, welkau mocdā-
wā, sřze njž draka s Eselman
přemáhā, w gměnu Syna gěho.

3. Nebť gest on Pánem, y nad
Králi Králem, gemužto čest.
slā

slawa, Poctiwost y wsseligaká
chwála, buď wždycky činěna.

4. Onť geť swých Zprávce,
wssěch wěrných ochránce, syla,
moc y strážce, wtočiště y laskawý
dáree, kterýž ja wssě slygi.

5. Kdož proň co strati, sto-
krát wjc nawrátí; protož w něg
dauffegme, a s nim wždy až do
konce trwegme, w geho swatěm
bogi.

6. Widěl swatý Jan, že gest
ten drať swázán, a není nalezen,
místem swým, neboť gest z nebe
swržen, y hned byl hlas slyšán:
7. Nyni se šala, moc, spasení,
syla, Boha Dce, Syna, my-
zdiwěno Králowstwí beránka,
když gest ten drať swržen.

8. Přemohli sau ho, skrz kretu
Pána swěho, y skrz slo wo geho,
nelitugice žiwota swěho, až
právě do smrti.

9. Dpět hlas slyšán, gako-
by hrom hřímal, řkaucých: Al-
leluja, ay, gižť Pán Bůh náš
sláwně kraluge, ten wssemohau-
cí Pán.

10. Radši se nebe, a wessel
se Země, neb twůg Pán kraluge,
a swau welikau moc wkažuge,
nad zřím Antikrysem.

11. A pobrožuge, muky wssem
žiwěstuge, kdož wěrně sřuzugi, te
od něho budau odsauzeni, k
wěčnému trápení.

12. Tomu se těšime, sředečně
wesselme, dělugje mu z toho,
žeť k nám přišla swadba berán-
kowa, prawda spasytelná.

13. Gjž pojwegme, pro Pá-
na wssě trpme, sebe zapřagje,
ja swým Pánem žmujile krače-
gje, až právě do smrti.

14. Onť nás ozdobi, pofo-
g nám spůsobí, wěšši jde w swěť,
žetře sly w wěčném žiwotě, pro
sebe samého.

15. Žpiwegmež tomu, spasy-
teli swému: Dce, geho Synu,
buď čest, chwála, y Duchu swa-
tému, Bohu gedinému.

16. Dřebť geť on Pánem, y
nad Králi Králem, gemužto čest,
slawa, poctiwost y wsseligaká
chwála, buď wždycky činěna.

(1222.) Not. 223.

Obnowa Cyrkwe w nawrác-
ení čístoty Slowa/ Řičá, a
Swátosti záležj.

Gako: Wesele sobě žpiwegme.

Shwat Hospodina Syna,
bezpečný sy věčen: nebo
požehnání hogně, sám dal Pán
Synům twým w něm: Pewně
věinil brány twě, postawil w
tobě ždi žiwě, ohrady twě přes
slyně.

2. Dbačil y měšťany twě,
pofogem neřkonálm: A obo-
hatil domo twě, žbožim nebes
řhm slawným: Wš čej kdož w
tobě bydlej, neřkoněti a) žžně-
gj, přecišy chleb twůg gedj:

3. K toběť Slowo swě poš-
lá, twůg spasytel w hoanosti,
aby přiwedena byla, kažďa duše
k milosti: Kterymžj žgemuge
wšli swau, lidem k spasení po-
třeb:

třebnau, sobě dobře libeznau.

4. Alěh Boha wždy slyšeli, w poslech daných od něho: Geho slowa se drželi, warugje se zcestněho, magje sobě přitonně, radny w naučenj hogně, byt se gich nedostflo žle.

5. Taki Pán o lid swůg pe-
čuje, škrze swě službnjky, w
špasenj geg opatruge, přede wse-
mi žlostnjk, fdy nad nimi drží
stráž f au, chowage ge službau
swatou, koná milost začatou.

6. W tomž gei bezpečnost
Cyona, y těch genž w něm byd-
legi, ze se tu kážanj slowa, v
prošted něho děgi, y wsecka
přislubowánj, f špasytelnému
wzdelánj, Cyrkwe té zachewánj.

7. Tu: Apostolě Krystowi
na stolich dwanaeti, gatz za-
slibil swými slowy, sedj w geho
králowstwj, saudy prawoty činj-
ce, žle ždobrých wyměšugje,
tak čyrkew spogugje:

8. Těž Krystowými swatostmi
tak řádně přislubugi, wěrně bož-
skými milostmi, škrze ně w gissu-
gi, žte mocy Pánem žžene od ně-
ho w čyrkwi složené, wěrným
sluhám swěreně:

9. Wěz y zachowáwati, Kry-
stowa přikážanj, Boha srdcem
milowati, gatz w sunlawě zawá-
žani, w báni Boží se chowati,
sprawedlnost geho konati, žleho
se arowati:

10. Nečinj tak Pán žádnému
lidu, gako swě čyrkwi. Aliz se
národu žterému, tak mnoho žge:

wil kážy: Když dal gim swě
wymluwnosti, slauhy, slowo y
swátosti, takě saudy prawosti:

11. Toi sau chlebotě žiwota,
genž lámáni bywagi, tu kdej
Krystowa gednota, štedře se
požiwagi, w wčeni y w prawos-
twánj, o lid Krystů pedowánj, w
cele prawdě chowánj:

12. Protož bezpečně byhlenj,
gest w čyrkwi wymoleným, ges
muž romně nřdež nenj, pod ob-
lakem neběškým: Na nř patřj
očj Páně, obránj gich geho rás-
me, pokog Boží gde na ně.

13. Chwála budj Bohu Ot-
cy, ž takoto opatření, ž tak bez-
pečnau pomocy čyrkwe swě šroz-
máždenj obdaril, byt w prawdě
řáka, ō budj mu ž toho chwá-
la, nřky wěřů wzdawána.

(1223.) Not. 323.

Gof Krystus přiklad pokory.

Sestet čas nenastává f wj-
tězowj Cyonu; gestet se
nezwolává lid f Božímu trůnu:
gestet w šancech ležime, trpic
swětských pychu; a ač w wjetěyme,
předceť asme f posmjchu.

2. Gestet lidu Božímu den
Páne nepřisel; w němž by f
pomstě žlostnému saud wěreg-
ny wosfel: Gestet Bůh křwě
djetel swých mřiti nepowstává,
a slusny pokog wěrných dost se
ne seznává.

3. Gestet w Aratských ho-
rách forab naš neslogj; gestet
je přimalku stráž a moře nelo-
gi: an potop y přibywá, f pře-
šrasenj

strassenj Noe; lid Boží pat
twar skrywa w plač a w pění swě.

1. Mořj. 8. 4. seqq.

4. Geſtět Izrael ne wſſel w
tu zem Kanaueſkau; geſtět
pauſtět neproſſel, geſtět přj má
tějſkau: a; dotud ſem tam tab-
ne, s welikan tějkoſtj; hned B-
malek w ſtře ſahne, hned Ba-
laf; loſinau lſj. 2. Mořj. 17. 11.

4. Mořj. 14. 42. 45. l. 22. 25.

5. Eaſy ſſalomauowě ge-
ſtět nenataly; geſtět nenj hoto-
wě mēto, ni chrām ſtaly: ge-
ſtět ſkudcy ſe wſſech ſtran na
naš dotjrağı, když, genjž wſſe-
ho ſwěta Pán, tē, Kryſta, ne
znáğı.

1. Král. 4. 24. 34.

ſap. 5. 10. 2. Sam. 1. 16.

6. Lid twůg, z twě láſky ſwa-
ty, wſſudy geſt ſſauzenj; ſwě-
tu ſe zda proklaty, a co wywr-
ženy: ey, kſeſa w ſwěm wězenj,
a huďby ſwě ſkrywá; předece pak
wraucen žrenj k twinnu mēſu
mjwa.

7. Geſtět s plačem roſſywa,
newidanc obilj; w plěj neobpo-
čiwá, ač ſe kaukol ſpli: wſſak ſy
ſedečnē žadá žnē twě dočetaſi, a
prw než ſe ſwět náda, ſuopky
ſwě ſbjrati.

Žal. 126. 5. 6.

8. Než, co geſtět nemáme,
proto nám nezhyne; y žiwot na
to dáme, že ſlib twůg nemine:
leč to ſproſta zaſtáwa, tyſ ſam
ſprawedliwy! Duch twůg nám
znati dáwa, žeſ wěcnē prawdiwy.

9. Giž, giž zpěwy weſelē
w duchu pojořnų; potopy wody

ſmēle (hlē) giž ſe ſnižųgi: Giž
Izrael k dēdictwj ſwěmu w ry-
hle přigbe; giž y ſwětých ty
raužwj z Synu odegde.

10. Giž ſe žen biſa bliži, bog
ſe doſonáwá; giž ſe mraſot
mhly niži, gaſno wyſtřtáwá:
Giž k wſtětj; ſtjwj zjwáme, wida-
že ſe wſſech ſtran hauſſy ſwých
wěrných žnáme žhromaždne
naš Pán.

ſoſon. 3. 12. 17.

(1224.) Not. 39.

Piſeň cyrkwe nad nepřátely
ſwými wſtětj. 2. 25.

Gal. Tě Páne z celebo ſedce.

W ſpodine Bůh gſy ty mſy,
W plěſanj neſe nám bſeſt
twy, bſeſt přediwných twých
Páne ſkutků, ſtákyh dle twě ra-
dy wſudků.

2. Mēſoſ obrátil w hromaz
du, wſwratiw ge w hrozuem pá-
du: pyſſnē paláce cýzojemců,
žbořilſ, tēch drže žlowolenců.

3. Gmēno Páne twě weliký
ctiti lid bude wſſeliký, mēſta
mnohá národů ſylných, w ſkut-
čých báti ſe tebe hrozných.

4. Že gſy hradem byſ chudě-
mu, w biďách ſwých cele guz-
nému, autočiſtēm mu před po-
wodnj, wděčnjm před hořkem
zaſtjnění.

5. Tuť cýzojemců hlucenj, tu
žloſt žlych wzala ſkončenj: Ža-
ſlona nám oblaku twěho, moca
ná gſauc ochrana od žleho.

6. Pán věčnj ſlawně hody, je-
wſſech ſtran žejwa národy: Tuť
aby

aby gešli, a radošti, pitim wina
geho meli došli.

7. Tui y skazj žasteru sám, wis:
šeh na ošeh wišeh nám, ža-
stěru genj mirakotu dawa smy-
slum, když swětla nedostawa.

8. Tui se Boží slawa zastěw,
když sešli smet v wstězšiwj, a
z wšelich lich sly setře, pra-
men pak žiwota odemře.

9. Tak je wišicknj etau wese-
le, ay Bůh náš toto gest! cele
w něm naděgi swau sčojiti sme,
a ay náš wyswobodit močnē!

10. Hospodin oně sám Bo-
hem gest, wišicknj degte mu giž
tu čest: giž w spasenj plěsagje ge-
ho, spomocnička welebe swěho.

(1225.) Not. 324.

Gaf. Radugte se o Alekšiane.

Radugte, Enon rozkošny
hrad twůg! w němž ly někdy
měl stán swůg? když geg ged-
nanc rozradugce, wybělānjm
těch ždi geho, a je neopuštj ho?
Radoš, radoš nad radošti,
Kryšus brānj wišji žalosti: o
plešānj nad plešānj, oně gest
slunce smilowānj.

2. O když onen hlas jaznj
gen, když to bude wolāno, w
wolānyh hlāfano: Padl Ba-
bilon, padl pyšny ten, s neči-
stau nadbernosj, kteryž měl
slāwy došli: Radoš, radoš
nad re.

3. Elyš Epona narikānj, pod
tělau sluzebnosj, kšosyna w
čas temnosj: Ty geg pro swyeh
bēdowānj, sám žabigēš Duchem

twym, a dās žpiwat mērnym
swym: Radoš, radoš re.

4. Deg gen Gejissi at bdy-
mē, v wjře gšauc bedliw, tebe
wždy žadoštwj: Až hlas trau-
by wšlyšime, když přigdeš,
twau neměšu pogmant k wěc-
němu měšu: Radoš, radoš re.

5. Nač twau pečet přitj-
šnauti, nám načelo, na ruku,
se cti twe nám k žandawku: by-
som se wjrau ždmjhnauti moha-
li až k nebi, Pāne, kdej nenj
strašti žādnē: Radoš, radoš re.

6. Znameneg s znamenjm
swatym, Gejissi wlašnost pra-
wau, náš, lid swůg, pro twau
slāwu: tak Satan s Wogštem
proklatym, musēgē obšaupiti,
račitk náš wykupiti: Radoš
radoš re.

7. Gaf tē lid twůg bude ctja-
ti, když bude odgata gjj py-
cha Bābel, Draka tij: Elāwu
twau bude množiti, a na wšes-
ty wěcnosj, tē chwālit w hys-
towosj: Radoš, radoš re.

8. Protož Epone nebog se,
tut gest čas občerstwenj, Pān
bljžky k spomoženj: sšastny kdo
mu gen oddal se, a před spasy-
telem swym mžj žpiwati hlas
sem ctym. Radoš, radoš nad
radošti! Kryšus brānj wišji ža-
losti, o plešānj nad plešānj, oně
gest slunce smilowānj. Amen.

(1226.) Not. 40. d.

Piseň Mlogiššowa, po přew-
denj lidu Israelského přes
More, a žatopenj Sarcos-
na, žpiwāna.

311

Libe

Szde Boží proslavy more, a
bíd hroznych znikly hoře,
a začni plésati, a Pánu k
cti zpí-ati.

2. Tomu kterých činj divy, k
spomáhání gsa swým ctním,
strassli ve saudy své weba, zhy-
nauti ctylni wšak nedá.

3. Hospodin gméno gest geho,
neniž nadněg mocněgšsibo, Za-
raona s wogkem whobil w ru-
bě more, tam geg pohěbil.

4. Prámice twá Hospodine,
zwelebená gest nad giné: Pra-
wice twá nepřátely ty potřela,
hrozně slyš.

5. Proti tobě když powstali,
podvrácenj pomstu wzali. Na-
ně sy hněw wypustil swůg, se-
ránj co w strništi hnůg.

6. Wody wjdy z sebe tek-
tě, duchem gsauc twým roz-
dmychnutě, w hromadu se w
firanách swedly, co jed twrdá
w moři šedly.

7. W řekla zlost nepřitele, po-
nich, po nich předece, směle!
Wytrhna meč wšsecko zhubj,
kořisti nich zbitých zlaupj.

8. Ty powanuw mětrem, za-
se, wodys srazyl hněd w tom
čase. W stonul co ošoto, ten
genj měl w smychu twě slovo.

9. Kdo podobný tobě Páne?
Kde ráme tak požehnané? Kde
ge kdo tak w chwalách hrozny?
Kde tak w zřemých diwích mo-
žný.

10. Ach sprowodj již ten
swůg lid, vykauptý z mnohých

těch bíd! Weď a doweď geg Pa-
řawě k bezpečnosti, w plně
řawě.

11. Což vřlyšse lidé ginj, a
gsauc strachem obkličeni, oně-
měj, a čest tobě wydagj wšs-
kny hněd w tě době.

12. Lid ale twůg vykauptý,
gsa twau rukau přestjpený, na
hoře kwěsti twě začne, a chwal o-
wotce dá wjacně.

13. W swatyni tě kteráž stane,
když twá ruka mocný Páne, wy-
weďe dyso své cele: toť náš
trymf řkaucých směle.

14. Wěky věků bez konce
sám, kraluge mocný Pánů
Pán! Gemuž ach degte, degte
čest, lidé, co wás kde gestě gest.

(1227.) Rot. 276.f.

Gina Pisen Cyrkwe z wkoz-
sti wyswobozené.

Gaf. Ač gest Bůh Izraelowj

Sšesté máme pewně Božim
ohrazené ať spasejm,
Bůh opatřil ždi, waly geho, že
se nebogj nijádněho. Ať ode-
wřete mi brány, ať wegda lid
sprawedliwý, a wšselikě prawdy
plný, cti Boha z geho ochraň.

2. W Hospodina již daufega-
te, geg měcnau swau řálan
znegte. On co nřtěho to zwys-
šuge, zas co se wypina to sni-
žuge, tak šlapage nohau chu-
dých ty genj řezek ctných nez-
naaj, wptjmnosti pak nemagj:
Pán miluge wptjmnosti swých.

3. Na cestách twých saudy
Páa

Páne, stále na té mýdny čekám,
žadosi ať sedce nasseho, asauť
vzpomínáns aména twého! Má
po tobě duše tauží, nespěje
řdy; nočně sešám, neb mřana
ráno tě hledám, můj duch tobě
mýdny sťauží.

4. Neb řekně se sádomě tw-
gi přisně na zemi konagi, by-
litéle okřislu žloni mypčugi se
spravedlnosti. Řekně pak zase
bezbožnému čine milost, žlým
showjwās, s swými pomislami
prodljwās, geu se zatwřugi
žlěmu.

5. Hospodine, až twá ruka
zvojsena gest, rířak melitá (za-
slepených řech marných lidí),
žlost tobo nie, hneď nie nemi-
dž: Rež vžřřř, a žahanbenj, ža-
wibje twému libu, odnesau,
řdž na ně bjdú wweďř dle ža-
řřauženj.

6. Mám pak po takém rozbí-
gi, zase pomůžet k pokoji: neb
y mŕše což se při nás dalo, nám
mŕše k dobrému se konalo. Neb
ſerze to panování, nad námi
těch Pánů cizích, naučili sme
se tím wie z nich, ſládati v
sobě daušání.

7. Gisz ale oni zemnewisse,
neozijawu, w zem gisz lehsse, ne-
wstawanu: nebos ge nawystjiw-
wissekau pamatku gich wyplenil.
Naproti tomu nadze narodu
swehos nezmylił, ac sy ae byl
y roptylił, zas se wissal sława
gich stwode.

2. Neb tě to vřstostí hledá:

li, prosby k tobě mýlěwali, řek-
na ně ostrě tvé třešňaj dohra-
domalo k prubománj: Gať ro-
dička boleš má swan, řeky ho-
dina přigde gegj, řek, řek, ru-
kau tomenj, tať sme byli před
twářj swan.

9. Když sme y my též poča-
li hřích, a pro-něh se smírali,
tmě pomíši ztáslí; sebe chice,
a wšak nic neprospíwagice. Wšak
ožiwau mrtwý twogi, když na-
ně z nebe zamoláš, i prachu ze-
mě ge wywoláš, w twét to mo-
cné samé hoši.

10. Ty libe mŕgŕ wedgi do
smŕch ſchran, odemne pŕpŕas
menŕŕ, zaŕŕi ſe tam ſmŕŕŕŕ,
a ſŕŕŕ ſe, aŒ Œatŕm mŕ pŕegde
mŕ ſice. Nebŕ ſe bere Œ miſŕa
ſweŕo Hoſpodia wiſſeŒ Œ naŒ
wiſſŕiwenŕ, mŕŕŕŕŕ y ſmŕch
ſauzenŕ, wedle wŕubŕu weŕneŕo.

(1228.) Not. 137. a.

W cyrkwi a gegim Obnoweni.

Sŭg Gezu, genj gŭ mne
f rozkossi wleńe swe rā
ci iwoiti; hleď gaľ dēdictwj
twe, tebe ženichu dyc radoſně
etiti.

2. Slyš, gať milostnice, t
nij obrachš lice, t twě cti wes
sele pišen o Synu, z nábož
ného tonu, začíná směle.

3. Ene křesťim, goš tupj Ba-
bilon ten hlaupj, s nim hlus-
dem gati, genž obyčeg mřwā,
to eo Eyon zpřwā, řaceřon ati:

4. Rež ženich beránek, i Das

twida sylný ref, se z nich posmj-
wá; w zemi geho předce, ač to
nese těžce, duch můj tak zpřimá:

5. Přigdeť gestě ten čas, když
do Synu náš Bůh náš nawra-
tí: kdež budem s radostj geho
welebnosti na harffách hráti.

6. Neb gisl žet Bůh náš
nás z Babilona zas swůj lid wy-
wede. A hauff wykupený, w
Synu shromážděný, plesati
bude.

7. O! gať Piseň notwá bu-
de přemeseľá, gať žkvetne Sy-
on, když přigde nowina: náš-
wá twě giná, padl, padl Ba-
bilon!

8. Syn 1 ženich horlivě, gij
wolá čoti swě; buď potěšena,
gistěť brzo přigdu, messkati ne-
budu, má wtěšena.

9. Přigď, ač! přigdiž tedý,
a naplň swě sliby, Páne Ge-
ziš! ať se swět ten zlostiný, ge-
muž to bláznomstwj, s hanbau
wtiši.

10. Pať we mně sniženým,
řtžjem obtiženým, mēg obliže-
nj, když w oblach přigdeš, a
blžskati budeš, swět k přede-
šeni.

11. Držim se mocně tě, Čtje
s tebau spojiť se, ó Gezu slad-
kě, gá se tě nespustim, wgiťi tě
přinutim, do domu matky.

12. O! nechje se stane, ať se
s čotj, (Páne,) swau wěčně spo-
gij, gij po zasnaubenj, zdaliž
časů uenj, ať swadbu přigjě?

13. Syn wim to dobře gá, co
se brj stati má; a kdož to zrušij? co

čes věniti, to se rozhláštj
po swětě musy.

14. Čot w Duchu gij sedj,
na tránu twém w nebi, po twě
prawicy, gest hlásat twě chwá-
ly, přes wěl neskonaly, se ho-
towjch.

(1229.) Not. 188. d.

Gako: Pomož wstěžit ó Knjze

S Egwěšši Krali, panowni-
če swěta: sliby twě wjc
a wjc gsau žtetělně: co gest w
pismjch twých, to hle nasse le-
ta, wnitř y žewnitř prawdau
swědež žregmē: ač dosti dlanho
gen stj náš okřmā, nynj wssaf
y stj swětkem odnat bōwa.

2. Slepy y we dně nemūže
widěti, zamjřā Ōci, když se
vrāji: O swětkla nemūž samého
žtřpěti, z Synu pať swětkla po-
kog se wāji: titoi spatřugi spūsob
ten obzwlāstnj, gsauce w spro-
stnosti maudrosti wěastnj.

3. Raciž sām, Ōtce swětek,
otewřiti, sličem Dawidowhru
srdce nasse; nedeg nám w skut-
ch twých žert promoditi, nechž
každý cele tobě odda se: co
ty od twěkū rāciš wložiti, to se
časem swým musy wplniti.

4. Raciž sām pyšně Duchy
žahanbiti, wssch newědomo-
stj pohni sylně: Nechť od toho
mistra se pōbčiti začnau, genž
w pokorných konā pilně: poswěť,
wyčišti, a potāhni k sobě, de-
lať twūg Synon žkvetne wěčně
w tobě.

5. Neg-

5. Neskladissi Dče! nechť wštekni ostogi, w miłosti twé, kteráž ge znamená; nechť se w spomossém Duchu tebe bogi, gdauc k tobě bez zákona břeme: na: nechť ti s radosti poslušně slauzíme, a je tě milugem, tjm wšswědějme.

6. Buď tobě čest ja wšsecka pohaněnj, gež djetěti Drak stazrhž adawá: Chwála buď, je se twá rada neměnj, co gen činis, wšse se dobře slawá: což chatrněho, ráciš wywoliti, Babilon raddy twé nemůž dogiti.

7. Králi přemelebný, teprw tě ctíti budem, když wšsecken swět bude poddán: když Babilon dās mocně roztptliti, tu bude Syn twīg k slawě pozwán: čest a welebnost budiž tobě, Králi, gehož nám lastu twor wšseliký chwáli.

8. Oddegte, smrtedlnj, tworcy samému, wšsecku dokona: lau slyu y moc! gaž se wkaže: te rozhněwanému? libegte geg, pokudž chce dat pomoc: giste musíte w propast se dostati, kdy wās w hněwě swem žuriwě podwrátj.

9. Wdy pak Synowě z Syna zrozenj, pozdwižené wzhůru hlavy směle: wěeme, je k radosti gsme wywolenj, Chwály zpšwegme Pánu wesele: wšsak dosti dlanho boli gsme zuzjenj, když sishue nasse rychle powyslenj?

10. Dče! tebet čcem někdy ctíti práwě, ač se to jde dčge

wšty mdkými: předcet přináššim co můžem k twé slawě, ač tě w bytu twém wžejm s swatými: Panīg w nás, zprawūg, choweg nás při sobě, buď chwála y zde y na wěky tobě. Amen.

(1230.) Not. 137. a.

Dusse.

Páne wěčné slawy, spasenj blesk prawy, o swětlo wěčne; zjste wnameny, sylo wšsech zemdelnych, slance Dče etné.

2. Ah Duch twīg mne pudi, abyh zpšwal tudy w tuto písničku: slyš zpěny wprinné, k těm sam powzbudj mne, twau hořlubičku.

3. Powožowal sem twé w slozu řeči prawě, kterak sy mnozho Syna zaslubil, když sy geg oblžil, a wzał ja sweho.

4. Wne sy tež wywolil, a k počtu připogil sládečka tweho, kterě dnem y nocj schwaluge twé mocy, s srdce prawého.

5. Protož gā gda k tobě, co bite w té době, wzně požechnāj: gež sy mně oddělil mezy twymi za dšl, čcy geg mjt nynj.

6. Wpmi dnem y nocj w mdkobě a w nemocy, twa hořlubička: po spasenj tauzim, žadosti swé množim, gako hrdlička.

7. Wolam: ach! wzejdi gij, swětlo gasné, (Gežš!) we tmach přesmutny, kterě gsau w mem sedcy, co mrtcy otrocy, pomoz mji žnich.

3 1 3

8. A po

8. A woněwadi sy mne přistawu pomoc, slož se w mým winul wprémnu k twym sladkym přislu; tehdy žadam sobě, bych měl w každé době čisté ssi rozum.

9. Odtud teč pocház, že každé vcház duch můj z twé ssež sinrt, peklo, těžkoti, provedu žky: mod mne mluž Sežissi, ai té ctně.

10. O! by wždy posora byla ma podpora, kdy ruce wypoř nám k nebeskmu trānu; sklon se k twému synu; newjm, kde ginam!

11. Swata srdce sprostnost, dáwa mnohou sprostnost, prazwj slovo twé: w duchu té znaz menām, mlau, Pāne, at sež znam, že sem biko twé.

12. Geis D sstusene srdce! pozoruj sem w brze, a překān wpt: pi z toho kalicha, nech se nic nemjcha, co nehee trpēt.

13. Wssat sem geg oslādēt, kdy mne twig hējch mudil, což? Heež zauffati? při tobě wždy srogini, ducha twého kogini, w se dauffati.

14. Nic ti newsskodi, ačkolit nežchodi žat po twé wůli: ty musis činiti, gako gā plniti, ot: eqwssau wůli.

15. Protož! wzdwihi oči, hleď gakowé mocy maš w mēz nosli! nyní poljbenj wem, gež fi, (mē gmenj!) podām swēdēnosti

16. W se gen mlēti, mně se poraučeti gakožto Synu; patř wjrau na mau moc, v mne gest

17. Coť twého wlastného gest, že srdce twého wypudim moca ne. Gā wodim ssež wstost; ssež sinrt, peklo, těžkoti, provedu žky: mod mne mluž Sežissi, ai té ctně.

18. Dasse. O! sladky Geis mluž, potwrd aesse sli b twig, potwrd geg gesse: tobět se od- dāwam, twig sem, twig justāwam, me wstocisse!

19. Epa. Dāle'nia! Krāl. newēsta, w gā raduati se spolu: ay! Dtec mi gde w ssež, oddup giž sinutēl pryč, gdu k geho stolu.

20. Angele wolaž! hase pļapolaž kassau ssežecnan, že ženich newēstu webe přjman cestau na swabdu mēcnau.

21. Wpwole ni swati, dāwa: gi teč znati, že se swēt chyli: křā mīkē stwoēenj po wsswoboz ženi, temeč wssichyli.

22. Swēdēj pjsina swata, že w mečer swēta se zasskwē swētko. Sndte w ponjženj, časuw tēch znamenj, co z Křysta swētko.

23. Maudry to znamenā, že gest přēd dwērimi, zna, den slāz wy Pānē; bez znouu zrojenj, ducha poswēdenj nic tam nestane.

24. Pāne, ždob twé stadce, gegž liba tve ssež, at žwacnē zpjwā: to ktere prw w křjži wstālo swau tji, nech sladkost mija.

25. Swētko giž nastāwā, žla temnost powstāwā, bauit se snā: žj: nech se bauči gā hē, chwāl me

me Boha předce, onť gi po-
razu.

26. Zsiftig nas sam Páne,
by sme po twé straně tam moh-
li stati; degž nam pečet Du-
cha, swadebního raucha, deg se
poznati.

27. By sme (Frž) tč co žar w
Ofce nasseho twat wro mohli
patřit, dokud sme na swětě, w
smrtedlnem žiwotě, wždy času
štetit.

28. Babilon se směge, nezna-
tě naděge, kterauž my máme;
pak Zymael slepy nevgdet po-
tupy, Bůh geg polame.

29. Powstaň, o Páne náš, že
sme mli, dobře znaš; wdel nam
pomoc; řdž Babilon padne,
mž swět poznat snadně, že gest
to twa moc.

30. Protož připrawiž nas
wssechněch zde w tento čas t
twemu weselí; popřeg nam
wjtežswi; gme kealowské kně-
žij, wěkem dospěli.

31. Alleluja, Páne, w naděgi
zpiwáme; wjme že přigdeš.
Triumff, Victoria! swadba gest
hřtowa, tam nas wweďeš.

32. Wj prwnj, gšeli zde?
gest před dwěmi w prawdě je-
nich Kryšlus Pán; nakupte ple-
ge, plni se naděge, giž wam gde
w sřje sam.

33. Powstaň w žuru spěšně,
o syme rozkossne! nespětež wje;
Pán co žloběg chwata, odmři-
tež wse panta; roznitte swice.

34. Duť sam w swětě prawj,
tentyž swědeť prawy, že brzo

přigde: W welikém tšrn, ž ne-
beskeho dworu, wšlyšis že gde
Amen.

(1231.) Mot. 55.

B Anovník Gejž, sláwau
ozdobeny, swětlosti má-
ja oděm swig; gals ž dawna w
pismach gest předpowěděny,
welky w podstatě gest Bůh mlg.

2. Zbaliz kdo gest tak možny
gako Bůh náš? on sam gest ten
negšlyněgš; proč ž gého Stut-
kū geg chwálit nechwátas?
wšak on gest Bůh a ne ginšij.

3. On sam chce wssecký hřd-
ně zachowati, w swětě wčenf
swatého, wlastně gal račil
swět vgruntowati, že se nehne t
mista swého.

4. Trůn twg wtorzen gest
před wšsemi časy, ten tyž na
welky žstane. Ty sam Hospo-
dine od wěčnosti gš, Syn dēwa
ty w statku neslane.

Gal. 4, 30. 31.

5. Wody twé Páne přisobj
welky zwůk, a Moře se ohlas-
šuge, řr; wlnobjti činie strassiz-
wy hluk, tak že ldi předěšuge.

6. Několwět pak moře gest
negštrassněgš, ač y hrozně
wlnobjti, wšak Hospodin gest
nad wse negšlyněgš, genž raz-
čj w nebi bydliti.

7. Hospodine twé slowo gest
prawdime, což swědčj, gistě se
stane, blage! řdž se geg přidrži
bedliwě, spustěgie se na tč,
Páne.

311 4

3. Dm

8. Dúm twůg oydobeny wěc-
nau swattoſti, wždy w twě o-
chraň; uſtaſawa. Jehowah! tys
nám popřel té hodnoſti, genž
nam ſmiele weň wſjz dāwā.

9. Geſt. Chwāla, diſa, we-
lebnost y Chla, buď Bohu wě-
čnē wydawāna: o by ſe znamoſt
twā w ſwětě množila! O by
každy hledal Pāna! Amen.

(1232.) Not. 65. a.

34 Obnowu Cirkwe.

W Achři nebeſky Pane nās
Gejſſi ſhlēdnij na nās
hějſſnē, deg nām zpřānce dobre,
duchowny a wěrnē, ať wedau
k prawdē twē, duſſe tebau zwo-
lenē, po wſſem ſwětě wěrnē.

2. Jen geſt nyni mnohā, ale
neni kdo zna: Protož k tobě
nāſſe žádost geſt nábožnā, ſm-
řlůg ſe, ſlitůg ſe, poſſi na jen
Zence, deg nām wěrnē paſtýře,
poblē ſwěho ſrdce.

3. Zachoweg před wlký, taťe
nāgemnyſky, s gich wčenjím jce-
ſnjm, a podčebnē leſnjm, ať
wjce nedāmj, nāležky ſwobodnjm,
ſtādce twěho malěho, lidu Kře-
ſtianskěho.

4. Deg ſwobodu prawdē,
wſſudy po wſſem ſwětě, puſt
ſtrach na wkrutnē, a tobě pro-
ſtwnē: Giž powſtañ a obrañ,
nās genž w tē dāuſāme, a o tē-
be ſaměho, pomocy žádāme.

5. Obratij y bludnē, Pāne
Geju Křſte, ob ſlodnjch nā-
leſlů, k ſwē prawdē přetſtē:
Duchowny y ſwětſtē we ſlēm

zarputilē, odwrať ge od ceſt gich
ſlých, a bludů rozličnych.

6. Dmily Gejſſi, paſtýři neg-
lepſſi, ſmilůg ſe nad nāmi, ať
ſme zachowāni: Wyrchnij,
wyproſtij, z mocy nāgemnyſkū,
ſtādce twē rozptylenē z hrdla lja-
tých wlků.

7. Pomnij na ſliby ſwē, žā-
nkowny miloſtne, je chceš na-
wſtjwiti, y taťe ſāmi pāſti na ho-
rāch zelených, na paſtwnāch roz-
koſnjch: o nerať proděwati,
ſliby ſwē plniti.

(1233.) Not. 259. b.

O intaj wěc k Dobu wolānj.

W Powſtañ Pane, o powſtañ,
nāwſſelwiz ty lid ſwůg
ſām, o pomnij na ſwē ſliby, dēw-
nej ſaud twůg přſſel by, wjwz
chřkwe zpustēnj, mnohā gegf
ſauſenj, myž k tobě žēnj māme,
pomocy twē žádāme.

2. Prawda twā geſt w wjce,
pro mnohē ljtē ſwūdce, tēž twā
Mot očkāwā, w poſuſſenjch žā-
nāwā, ſmilůg ſe a ſlitůg ſe, o
Paſtýři přibliz ſe, ſlōž ſwých
wěrných wzdychnāj, wčinj wjz
proſſēnj.

3. Wjwz chřkem ſwāu ſwatau,
mejn žbēžj proſlatau, gij Anty-
kryſt obdržal, zaſony ſwōjmi
ſwāgal, gmēna moč, wřady,
ſlauhy, audy y řādy, promēnil
z prawdy prawj, uſtaſawio twā-
noſt ſworchnj:

4. D gāk geſt promēnēno,
from gmēna wſſe zmēnēno,
prawda žiwota ſmyſla, od mno-
hých

bých se vzdálila: Pročez město samotné, někdy velmi šlechetné, učiněno pláctivě, f vřogeni nesnadně.

5. Neb kdož prwnj cōrkeu znal,
w podstatě, w službě se znal,
nejtělnj podobnostj, pro podestě
pohanskj. O wzhlednž mltý
Páne, giž proroctwj splněne,
pohankwo w ttwg Ąrám pří-
stlo, dedictwj twě změnko.

6. O wizzj swau хотмілау,
Antykrystem sprziwilaу, zpome-
niъ na sliby swѣ, zamluwy mi-
rostitwѣ: nenъ kbyh potѣssil,
Antykrysta moc zruszil, protoъ
sѣm Pāne mocny, buдиz wѣrnyh
pomocny.

7. D vzbudíš ji slanhý swě,
vznam gim prandy swatě: Al-
by z vsi ducha twého, osvrcený
zdravého, v prosřed Babilona,
hlásati slova wěrná, lid wogiti
nutili, byt hějši v ran wšli.

8. Dvoj w sedce Králím
mochým, v rísechém gim p
mochým, at newěstíu obzřednau
včínj opuffěnan, šolj at gi po
berau, ohařnost tak odegman, vč
životu ctněmu, chuděmu, pofor
němu.

9. Był pisałob chrytwe swatę
nawracen był p podstatę, y
zemničení tej službě, by wisse sta-
ło w prawdę twę, a tak twę
choť gediná, tebau gšauc obnowe-
ná, požimala spasenij, podle twę
bo žijzenj.

10. Mac prosby vslyšeti, a n
tom nás vtěšiti, včine wypro
stěnj, Vntykrysta káženj: Deg

to za nášich časů, i prosbě ná-
božných hlasů, bychom w twé
pravdě byli, a potom w slávu
vešli.

(1234.) Not. 159. c.
Probudtež se o Křesťané,
 neb se bliží ženich náš,
 hñj se to všem známé stane, že
 již nastal tento čas, na něž
 všechněm vlašano, a množství
 k svadbě pozváno.

2. Wdziejcie giż rychłe wstągęz-
te, pripravuňtež lampy své, že
se k koncy chylí znechte, słuže-
tež giż na hostově, vyslřihejtež se
dřímánj, mějtež po ženichu
čkání!

3. Gať byssťe geho přigali.
gaťbyssťe geg wjtali, gaťbyssťe
foruu wzali, a geg slawně
chrálili. Nadějte se z něho
wssickni, dobře nám s ním bude
wřdycho.

(1235.) Not. 40. d.
Z počátku Obnovy Církve
radošný.

Gal: Páne Bože degi pozmati.
Udušme se wjoh spolectně,
Křesťalu wzdamagjce wděs-
 ně, Bohu Dtcy nebeskému, Sy-
 nu y Duchu swatému:

2. Žet gest giž ráčil šhlédnau-
ti, a t nám se milostj hnauti, w
tento čas přenebezpečný, budz
mež toho wšistný wdeění:

3. *Wzbudim i potrzebne pomo-
cy, wudce werné w tyto casy:
o Páne náš wssemochnych, we-
diz dál swé dilo skwauch.*

4. Kterejš započeti při nás milosně ráciš w tento čas. Měť vsame w tobě Páne, že twé dílo předece stane.

5. D obnow své sibly swatě, škr; slovo wěrau přigatě: včič to pro swatě dobrotu, a wmed lid sčitě w gednotu.

6. Kterejš gest welmi rozpě- len, zcešným wdenjm pomhlen, š pastyři předústogň, deg Chr- twi své čas pokogň.

7. Kde se š tomu přejiniti, lidi ze sna probuditi, světko prawdy své zgewiti, a temnosti zapuditi.

8. Alby prawdu twau znagi- ce, bludům nescanžili wice, než tobě Bohu samému, na welky požehnanému.

9. Nebos ty Pánem nad Pá- ny, y takě Králem nad Králi, roztrhniš swau Božslau moch, wkrutnosti bezbežně moey.

10. Alby twogi wywolani, w tomto swětě nezhyuli, raciš Pá- ne pospissiti, prawdu swau w swětě zhyssiti.

11. D degž nám Dčce z wy- sosti, Duchu plněho milosti, až bychom w twé prawbě stáli, wssému klěme odolali.

12. A tak w lásce twé stogice, y blizni své milugice, š sebau wžďně w upřimnosti, přebý- wali w ctě swornosti.

13. Dify činic tobě Bohu, naděni magjee mnohau, že ty nás spolu dowedeš, tam kdež š Angely kralugeš.

(1236.) Not. 55.

Tryumff! witezstwj! Král nás tryumffuge! radugte se wywoleni: tryumff, tryumff, drať stary wpaduge, paustwí ge- ho gde š zkaženi.

2. Serassini swažně budau diwatati, š koutanj Páne rozka- žu: gedem še druběmu swatě wolati, swatě, swatě, Pán za- upu.

3. Wščeká země, gatz předa- tim zaslíbeně, naplněna chwa- lau Boží: Město Syon ne- mž; byti zbožně, Bůh gest mu slunce y žboží.

4. Blaze wám, kterejš gše Pána poznali, w Gežissi, prawě swětlosti: wy gše, kterejš Kry- sta bratrem dostali, gše před laudem w bezpečnosti.

5. Rysj zpiwge: blaze li- du tomu, lidu, gěbož Bůh Bo- hem gest: Bůh dal gim ted radost hoganau w Syonu, chle- b žiwota gim Gežis gest.

6. Gest, welebnost, maudrost y dík činěnj, moc, šla, Bohu nassěmu! Blať služebníkům swym své spašeni, pomoz š ži- wotu wčěnému.

(1237.) Not. 272. a.

G. O duše má rozpomeň se. S Spolog se, o Syone, gessčēt Bůh twym žustawá; ge- sčēt gsy w otcowském láně, ge- sčēt mysl swau žnat dáwa: tres- sce, koho miluge, y toť gěho žywť sluge. Syon, to sy roz- po-

*gib dir mein
zu künden L.*

pomineg, a tesknosti se nezji-
meg.

2. Strassili té wlnobiti ná-
wodě nezmereně; hrozili té
zatopiti; gesli srdce zdesně;
zdáli se, že Pán twůg spj, a twě
bidi neseť: Eyon, buď au-
staly w zbrogi, tat se wšech-
wspokoji.

3. Pahrbny se zpodwracegi,
ackoli pemně stogi; staly se: puka-
musgi; swětu se kaza stogi:
předce potřebi nenj strachowat
se shubenj: Eyon, ty se nepod-
wrátis, když gen nádege nesira-
tis.

4. Musgili zde sly twě
twymi perlami slauti; musy-
li mists pisan twě klat bez od-
počinutj; máli byt kreu starla-
tem, nedostatek twym zlatem:
Eyon, neskrachgi se zleho, vmiš
dauffat w Boha twého.

5. Hrozili ti swět s řetězy,
s smrti a vkrutnosti; mira twa
nad tym switězy; puť mšl
twau do wěčnosti; raduga se:
buď wesely, neb tomu tak Pán
welj. Eyon, wět, Bůh twůg
gěst syny, buď w té pravdě
geomlyny.

6. Radug se, konec přicházy,
wěter se giž naklonil; nech se
duch w Bohu procházy, který
se k tobě sklonil. Za hanbu a
zsažení bať korunu spasen!
Eyon, budeš se radowat, nech
ten swět gal dce kwalkowat.

7. Halleluja, o Eyon! twě
kochánj se směge, spočjwas giž

w Božim klne, genj ti weseli
přege; pojmas ať sladkosti,
která proniká kofsi. Eyon,
fdeť ted gěst twě klam? fde
plac twůg a najsan?

8. O Angelé, etni dušowě,
radugte se s Eyonem! ten pře-
kaupil k hoře nové, po nřž
chwátal s wšim honem; ten
wice nevmira, ay Bůh mu rag
otwira! Eyon, kdo té giž wz-
saděš odsud? Zde! zde radost žwě-
či! Amen.

(1238.) Mat. 292. c.

Radost církve z budaučyho
přisťi Messyasse, a z kwet-
nau slawy geho.

Gal. Můg Bože a Králi té
Eseliti se z toho bude
panst, plěsati polnj
grastina y hauff, (když Bůh
přido z temnosti zaskvěne,) tuť
gal rúže swěta les rozkwetne,
slawa Libánská wšemu bude
bána, o Karmelská okrasa ode
Vána, slawu wšě vřjtu Boha
nasseho, nám z welebnosti mř-
le zaskwěleho. Gjas 35, 1. 2.

2. Tym se těšic wšicknj opuz-
stěnyh sláute rukau, též ko-
len zemlenyč! kľau, wy kďož
gste lekawěho srdce, poslúte
se, a nelegeť se! ay hle Bůh
wás k wám přigde s odplatau
swau, a s hroznuu nepřatelům
wšim pomsta! Přigde gistoř-
ně, přigde, a spáš wás: když
geho přigde ten vloženy čas.

3. Tuť pak odewrau se Děi
slé,

šlechých, w pravdě odewraui ysem swym přelibležným: Poďte vši hluchých. Na způsob Ge- lena tam kulhamý škálat čerst- wě bude: Gazpě němý, wese- le též prospělowati w sláwě, swého hlásage Boha skutky prá- wě; Neb se wypršístj wody co potoky, a wšudy pugdan wese- lými toky.

4. Až se obrátí sucho w ge- zera, zahrady každá smutná me- zera. Y draků pelesse krásnan trawau wzrostan, daupata též tak žvěřj swau; sylvnice tam též bude cele gístá, genž swatá Bo- ži slauti bude cesta: gížto nižá- ný nepůjde nečistý, aniž kdo zablandj drže se gen cestu.

5. Žvěř tu ljtá msta msti nemá, lew, neb gíná twář di- woka, nemá: gen půgdu tudy wyswobozeni, w žwučném swé- ho Boha gíž chwaleni. Až na Syon gdance s prospělowá- ním, důstogneho Boha žwele- bowánjm: na hlavě wěčné bu- de wesele gích, žamutel a pláč wteče gíž od nich.

(1239.) Řek. 162. b.

Gat. Taktoť wola sám Syn

S Zakostech se sláwa strogi, wjtěštwj w fratickém Bogi, takť zpřwá male stadce, gečj pastýř gích negwěrněgšj, w lasee, w mocy negšlyněgšj, wyswobodi na fratece.

2. Gděte za nim, Dwece mi- ře, wola was kniže spanilé hla-

sem swym přelibležným: Poďte hausstém k slawné hoře, wem- te laskau mau w potokě, žast- wamt was štitem swym.

3. Swět se wšeka na lid Bo- ži, tím pak hřích swůg y saub množi; nechť sy šle žhromajdu- ge! wžjmet ten prachť y slawu, gat se před pořu prawau poz- božných brž žižuge.

4. Swět trapi, pošmých ž nas mjoá, wtrha, bige, štos diwa; ale nechť se wšěšj: Ne- prodlit Dtec. (O wěrní!) žhla- žet to bodlawe trnj, y co was žkazy špěšj.

5. Buďte ducha weseleho, dit- ky! neb Pán swěta wšeho gíž brž, gíž k wam přispěge: Gíž di: ga twůg Immanuel, před tebau gdu, mňg Izrael! teš gsem, dle twě naděge.

6. Wěgate smysš mňg co ode- ni, a na příklad mňg swě ženi, syláte se ochotnosti: Škanky, w tom lasky řetězu, držte se pod mau pawezu, wjtězte mau mocnosti.

7. Wjra meč y ždj pronika, wšsemocnost w sobě žamyla, y kdwž gi wyboguge? což w ohni geš lehka slama? Wjra w po- šore, ta sama ždj pešla rozbo- žuge.

8. Šledte gen sprostě wždy na mne, ga dle wšsemohaucnosti mē, wěrných swych diwne wodjm: Konějm wšak bog gích y šraštj, w přestiasně ditek mych wlaštj: w tomž gim wšak neššlodjm.

z Vdoli tohoto pláče se odbjragicy,
Kdež tak gsau Písne
o čtyrech posledních věcech.

(1240.) Nov. 40. d.

Neh co hřissay mām čk-
niti, musym na sebe
tauziti, co gsem činil
od mladosti, proti twé swatě
milosti.

3. Wzrostł sem gako polni
 kwiti, na ktereż miło patřiti,
 ktereż ldyż w letě prokweřta, tak
 był mą mřada leřa.

5. Sned od narození tvého
vylíš krve pro mne mnoho,
Ibyžto z těla tvého tešla: pohled
ma duše přehřívna.

7. O lásko k nám přemilá,
což učiníš pro hříšníka! hledals
svě Dmce ztracené, krmíš drahou
vyšupeně.

8. D dušičko má přemíla,

9. Ted giž prissly stara leta,
giž se mā dufficka lefa, wida
smrt staty za sebau, māgicy sties
lu vkrutnau,

II. O Pane Kryste Jezysi,
 kteraž ga budu patřeti na twau
 twař, řdyž mine powolaš, ode-
 mine počtu požádáš.

12. Tuž mē srdce smutně bu-
de, když má duše na saub pŕi-
de, nesa své hříchů swāzaně, a
na hrdlo powěššeně.

13. To bude odpowidati, swych
register fde hledati: w nichz bude
wsecko zapisane, co gsem činil.
Jé neb dobre.

14. Co tehdy budem činiti,
když Krystus rači seděti na trů-
nu světu přehrozném, ale věr-
ným přeradosněm.

15. Kuce nohý probodeny,
svatý svatý bož otemřený, bude
nám vřazovati, a přisně nám
domluvati.

16. 1805 =

16. Pohled člověče zausť: gestil radost světská! gak semoň, a o swau dussi nedbalý, gak nj čas s hodinau, posog s boz gsem gá pro té pracował, bñch tē sobě zpekla poaal.

17. Poněwadjs bñl tak nezwděný, musjś gñti w ohen wěcny, fdež musj wšicknj hñssu: cñ wěky wěku se trapiti.

18. Tu vñjm Dabky před se: bau, genj na mne žalował budau, co z smē mladosťi gsem čiuil, wůli hñjchū we wšem plnił.

19. Nwmjm co hñssaj odpowjm, a nebo čim se wmmkuzwmj, trasti budau se před tebau, widauce twať twau horliwau.

20. Čekagice wyppowědi, kteraz wygde w den posledni od tebe Pána mandřeho, saudec zlostnñm strastliwego.

21. O Páne Kryste Gejissi, potud gestě tēlo s dussi, Du: chem swatym naplniž mne, na tu cestu přimediž mne!

22. Alñch, odřeknuce se zlé: ho w královñw Dce wěcného, mohl s tebau se radowati, tobě čest chwalu wzda wati. Amen.

(1241.) Not. 67. b.

Ach gak bñdñ, ach gak marnñ, ach gak žiwot člowěka! gak fdyž mñla rychle wñane, a hned zas rychle pomine, tak gest naše žiti časnē.

2. Ach gak bñdni, ach gak marni, gsau dñowē člowěka! gak woda prudce běži, a nikde se nezadrži, ták žiwot lidstj hned žmij.

3. Ach gak marná, a nestála, mrzka, gest y světská pōha!

gestil radost světská! gak semoň nj čas s hodinau, posog s boz gem, světko se tmau, tak se radost dāmā froetu.

4. Ach gak marná, ach gak bñdná, gest Krása člowěka, gakto kwět rychle wvadne, fdyž nañ horkē slunce spadne, tak se mē: nj Krása snadnē.

5. Ach gak marná, a nestála, gest sñla člowěka! neb byt bñl co lew wdatñ, wšak (Frze smrt w okamjeh), spatruje se přemo: ženj.

6. Ach gak brzka, ach gak mrzka, gest sláwa člowěka! gez muž dnes t nohām padáme, poz: etiwost snaznan dāmame, žytra nohami šlapáme.

7. Ach gak brzke, ach gak mrzke, gest šlešj člowěka! nez bo gak se kule hrach žwetka, sem y tam obrach, tak se šlešj žde wywrach.

8. Ach gak bñdnē, ach gak marnē, wñmñj člowěka! genj pēknē mñže slowiti, a rozumnē se hā: dati, ten pñ smrti wšse to tratj.

9. Ach gak bñdnē, ach gak marnē, gest Bohatñw světskē! gak woda neb Dñch wñnikā, w čas, w nēmž se nikdo nenazdā, tak bohatñw mine. padā.

10. Ach gak bñdnē, ach gak marnē, genj paušw žemstē! kterj panugi nadhernē wšak na posledy podobnē, gak žebracy le: ži w hrobē.

11. Ach gak brzka, ach gak mrzka, gest y světská pōha! ten

ten genj se kmentem opíná, nad
gině se sám vypjnuá, w smrti na
to zapomíná.

12. Ach gať bjdne, ach gať
marně, gest wsecko na světě!
nebo wsecko co widjme, padne,
zhyne, y pomine, Boha bogjch
zůstane.

13. Protož powstau a poznej,
se člowěče w tom světě: svě-
stau marnost, neschetnost,
odwrž wseřikau bezbožnost, tak
wegdež w nebeskau radost.

14. Ach Gejissi! pro své rá-
ny, deg nám život swaty, bez
marnosti, w své bjdnosti, by-
chom stali w pobožnosti, Amen,
degj nám to z milosti. Amen.

(1242.) Not. 61. a.

Gafo. Činsme tobě Páne Bože
díky.

Ach gať gest člowěk bytu
fratičského, ach gať gsau
rychla leta mětu geho, dnes
pěkně w spůsob kwitku spanile-
ho, kwitne život geho.

2. Z gítra pak, aneb řdyž se
negmen náda, poděaty kosau
smrti bjdne páda, tož sláry ge-
ho, tož nasheho kwětu, jde w
tomto světu.

3. Denj pod nebem člowě-
ka žadného, kterjžby mohl čas
dne žatčassho zaslibowati so-
bě, že žiw bude, a smrti žbude.

4. Smrt vstawěně za pasem
nosjme, anj řdy nas wdawj, o
tom wjme, řadny tehdy čas
hledme byt bedliwj, bdjch, ři-
žliwj.

5. Řdyž sobě časso smrt před
oči stawj, (deg tomu miso,
swatať písma prawj) ten se wy-
řřjha břessiti časěgi, gde beda
liwěgi.

6. O milosřdny Bože, Otče
milý, oswěćuť ducha mého
řadau chwilj, bych pamato-
wal, že mau odsud giti, gde
nau vmřiti.

7. Řdyž se pak budu mřiti z
swěta brati, račj mi dobrau
swatau paměť dati, bych pobožně
běh života dořonal, pokogne
řkonat.

8. A řdyž dusse ma s tělem
se rozdělí, rač gi řrže své pře-
swatě anjely, do sláry měně
pro Řypša Gejisse, wyřti tju
spisse.

9. Samě tobě budu radořně
řpimati, tam řto řispe čwal
weřele wydawati, před twě du-
řogně welebnosti truněm, o
degj to Amen.

(1243.) Not. 89.

Rozřimánj břdy člowěka
břřřněho.

Ach přeběda mně smutně-
mu! ach přeběda mně
břřřněmu! řdyž na řidřkau my-
řim wřřřř, pýču, břřř, řřřř
řřřř, plač gest řřřř mřř
řřř.

2. Ach co řem ať břdnj člo-
wěř? na světě mřř řřřř gest
wěř, pýř řem wřř řřřřřřřř,
řřřř řřřř, wřřřřř ať na řřřř
řřřřřř.

3. Ano

3. Ano slepý, nahý, chudý, bo, podle řádu zemištěnho? fdekoliv gen tráčím ludy, ne- na spátek strom obrácený, a
střílným bjdám poddáný, a pro- zvrácený, geho vlásky gsau
daný, příchod v východ nezná- kořený.

mý.

4. Duově mogi pomigegi, Pařez, prsy s ledovými: dále
ano podobně zmizegi, co stín na šetř, větvě, ruce s nohami
stěně neb tráva, gest má sláva, gsau, prsy nesau gen ratolesť
žádná radost není pravá. lám tvárnost svou.

5. Co měšce se vmenšuje ži- 13. Hlava s hrdlem, kořen:
vot můg, a nestálh ge, galo Pařez, prsy s ledovými: dále
snih od slunce hyne, tak on mi- šetř, větvě, ruce s nohami
ne, v čas hodiny vložene. gsau, prsy nesau gen ratolesť
lám tvárnost svou.

6. Ktorný listu stromowému, 14. Sumnan, člověk gest
fdbý giř roste zelenému, wšak kláčený list, od větru přeháně-
ten welmi brze madne, na zem ný: Stěblo od slunce horkosti,
padne, tak člověk rovně hned s zelenosti přicházejic w hnůg
chradne. w lehlosti.

7. Gá gsem (plná bjdý) země, 15. V poněwadž tak bjdny
Syn hněwu, a bjdne plemě, ná- gest, má v to wšecku starost nět,
doba hříchem zhubená, naroze- aby Bohu zdřel věrnost, w
ná, a w nečistotě zplozená. twře stálost, po smrti wšak w
wěcnau radost.

8. Můg život plný vzlosti, 16. Deg pomoe swau Gezu
odporných bjd a starostí: a fdbý Kryšle, ó Synu Pánný přecisťe!
wypřsi hodinka, přigde chwilká, Duchu swatý osvěď nás, po-
že opustím mřzkost světa. těšňg nás, Amen, Bože vřšňšg
nás! Amen.

9. Popať na stromy, byliny, (1244.) Not. 89.
větve, křstj a zrosiliny; wdoce Tauženj po smrti.
dávagj zdárně: ga pak marně, Gal. Ach přeběda mne smuin.

10. Nesau oleg, balzam, wj- 17. Dhu gsem poručil wěc
no: gá pak wozdry, moč a leg- mau, neš čini galk rači
no. Wnitěnj gegich škorpiny, semnu, čcelit mne zde dle mř-
a šupiny, Gut libau wšsem chř- ti, a žiwiti, nechey se mu pro-
pěm činj. timiti.

11. Gá pak wšecku smradu 2. Můg čas v take hodina
plný, čerwiček malý a bjdny, gest w rukach Hospodina, nech-
galk strom, také wmoce z sebe eyt ga mu cyl předkladat, o nic
nese, žh nřbny dobře nese. žádat, coby mi sam nelibil dat.

12. Co gest ten člověk gině- 3. Neb on sečtel wšse vlásky
bez wule geho žaden z nich, (ač
množ

mnogo gich) Pán Bůh ma wisse.
eko w ruku swych.

4. Zde nic není, gen zsaue-
nj prace, strach, starost, kwi-
leni, dlanha žalost, kratka ra-
dost, bjd, chorob dost, kratky
život, marna žádost.

5. Co gest člověk, hrudaze-
mě, počat z mrzkeho semene,
naby na ten svět přichazy, y wy-
chazy, naby teč do hrobu
vychazy.

6. Nepomůž žádné bohats-
tvoj, přijeň, vměň y sřatstwj,
proti smrti zeli není, ni koreň,
žaden se gi nemyměni.

7. Dnes gsme zdravi, moc-
ni, čerstwi, zejtra giž na ma-
rách mřewi, dnes gako ruže
kwětneme, zytřa mřeme, až do
hrobu se klademe.

8. Wyuassen geden za dru-
hym bywa člověk, po nedlu-
hym čase svět nas zapomina,
y rodina, nassi slawa nespo-
mina.

9. Páne, deg ač pamatame,
že wšicknj zemřiti máme, bo-
hati, žebracy, děti, mladi, kme-
ti, musyme smřt přetrpěti.

10. Y proč tehda vmirame?
proto, že hřichy pachame, smřt
gest mzda za hřich, každeho z
světa toho beře, nedba na ža-
dneho.

11. Ga zde mako dñš do-
brych mám, chleb můg w potu
twaři gidam, čceli mne Bůh
sobě wypti, rad čen giti, smřt
musy mým zřřkem byti.

12. Několik mne můg hřich
kusse, předce nezauffa ma dusse,
neb wim, že Bůh Syna swého,
gedineho, dal na smřt za mne
hřissaebo.

13. Tento Syn Boží, Krys-
tus Pán, vmřel za mě hřichy.
to znam, a wstal z mřtwych.
mne k dobremu, bratru swemu,
odgal moc dāblu křostnemu.

14. Žiw y mřtwy, wždy sem
geho, neodluči mne od něho
smřt hořka: On gestil mne sám
Bůh můg y Pán, gač geg za
to gedine znam.

15. On gestil me potěsenj, w
wšickem smřtku, w sauzenj,
wim, že on mne dne saudneho,
z hrobu meho wzkřisly bez twi-
lenj wseho.

16. Bůh ošřiba wse me ko-
sti, y w hrobě zpauhě milosti,
že se žádná nestrati z nich, y z
negmensstch, ač koli šyc mnoho
mam gich. (260 kosti maš.)

17. Z twaři w twaři Boha
mileho, budem ga času každeho,
w připrawené mne radosti, na
wěčnosti, zpatrowat, z pauhě
milosti.

18. O Gejissi Boží Synu,
genžs zaplatil můg hřich, winu z
rac mne w swe rany zawřiti, y
spasyt, wšakš mne rāciš wylau-
piti.

19. Amen přemily Bože náš,
degž nam wšem w nassi smřti
čas šťastně náš žiwot skončiti,
w nebe wgiti, bychme tě mohli
wždy ctiti. Amen.

Alaa

(1245.)

(1245.) Not. 89.

Gaf. Boha gšem poručil.

B Ože! tobět se poddávam,
včín se mnau galf rāčís
sám, buď že gessie del žiw bu-
du, wůli, saudu twemu pod-
dau gšem a budu.

2. Můg cýl, (hodina) řdyž ty
sám chceš, přigde, gāt nevkla-
dām: w počutý mās každy náš
wlas, wrostlý na nās, bez wu-
le twé nespadne z nās.

3. Zdeť gest wdolj plāctiwé
wřkost wřsudý, žārmutkowé:
kratický čas zde žiwota, bjda,
přofa, práce, bog stāly žiwota.

4. Co gest čłowěk? pauha ze-
mě, z břicha matky nahé plemě,
nenesa sebau w tu dobu, než chu-
doby, tak chudy přigde do hrobu.

5. Nespomůžj peníze, gmění,
přcha, přatele, vměnj, proti
smrti nenj lěku, w tomto wěku,
wisse poddal Bůh smrti w ruku.

6. Dnes gsine zdrawj, čer-
stwj, sylnj, zentra na Mary
wřloženj: dnes kwětnémě gako
růže, hned pak w růže uemoc,
a smrt w zem wwrže.

7. Tuť giž w tom geden po-
drhem wnyessen bhwā z do-
mu wcu: swět na to hned zapo-
minā, nezpomjnā, žeť mu při-
gde taj hodina.

8. Pāne degj ať gsine cytedlnj,
že gsine zde wřssicknj smrtedlnj,
nemagje mřsta stāleho, gdeme z
něho, wěku, sta wu wřsselikého.

9. Pro hějch gest to, wěčny
Bože, pronž gdau nemocy, smrt,

boře, a smrt wřssecky nawřstěw-
ge, wmrtnuge, wěku, stawu
nelituge.

10. Gāt mām zde malo dnů
dobřých, práce, bjda toliko w
njch, byt Bůh račil, wřsud bych
čtěl, w pokogi šfel, vmějti, za
jyřt bych to měl.

11. Ačkoli mně, hřjch můg
trāpj, wřřak proto nechey zau-
řfati: neb wjm, že wěčny Pān
Bůh můg, za žiwot můg dal
Syna, drahy poklad swōg.

12. Tent Pān Sežjž můg spa-
řtel, za wřssecky mě hějch vmřel
z wřtwých wřřak f mēmu dobrě-
mu, řdyž plamenu pěkla moc
odgal řrwj swan.

13. Tomuť sem žiw y vmj-
rām, smrti hořěs njm se nedām
žiw y mřtwu rořřaucti, než s
njm byti, onť mi to rači popřiti.

14. W němž swě wřřdnych po-
těšsenj mām w každém řějzi, sau-
ženj: wjmě o tom že w poslednj
den, gsa bjđ sprostěn, wřřanu
wesele z hrobu wen.

15. Ach Bože wěrný wřssech
wěrných, rač chrāniti wřřech ko-
sti mřch: rač nezhyne z njch nis-
žādnā, y ta šřpatnā, nebť syla
twa gest přemocnā.

16. Tebeť swěho Boha wžjím,
tomuť řřdce m cele wěčjm, w
wěčné slāwě a w radořři, giž
mi dořři přřprawil, a dās z mř-
řostj.

17. Sezu Kryřte Božj Sy-
nu, řřladilš znās wřřelikau
wjnu: o zawřřj mne sám w ra-
nach

nach swých, gest gije w nich ži-
wot, radost wšech zwolených.

18. Amen, Bože! rač nám
dāti, blahoslaweně konati, a
spolu se žhledati wšem, w krá-
lowstwj twém, s tebu žustati
wěčně w něm.

(1246.) Rot. 207. c.

3. Vberského přeložena.

Elowěk bříšný w swěte, usau-
cy při swém žiwotě, trpi
mnohé bdy, hledage swě obra-
ny, v tebe sámeho, stwořitele
swého, genjs račil wyšaupit ho.

2. Z matky swě kbyž wygde,
nahý na ten swět přigde, vkrut-
ně bolešti, saášeť musy w vzkosti,
naposledy smrti musy poddán
býti, a žalostně vměšti.

3. Ey hle! co gest člowěk?
gedině co polnj twě, kterýž stat
wvadně, aniž wje kwětnaut bu-
de, tak člowěk wšeliký, gest pod-
dany smrti, musy náhle vměšti.

4. Nebo kdož swět poznal,
a w něm cokoli meškal, musy
smrti poznati, aniž gj můž wstati,
malý neb weliký, chudý y boha-
tý, musy gj poddán býti.

5. Gije gá se tež stregim, a
tobě se poračim, stwořiteli
swému, přigniz nyj dussi mau,
wweš křz anghely, do twě wěčné
slawy, kdej tebe swatj chwálj.

6. Gjbilok se Páne, žes račil
wyšaupit mne, nechť se také
ljbí, bych mohl wjst do twě
slawy, nechť nenj daremná
smrti twá přewkrutná, kterauž
měl pro člowěka.

7. Ey nedopauštěg mnau,
wšadnaut šáblu šfodněmu, ne-
bles na mě winy, které sem w
swěte činil, ale na štrausně
šrdce mé, můž Páne, nebeg
prošym žhynaut mně.

8. Rowně ja mě winy ob-
platy nedáweg mi, nebo člos
měl žadný nemůž býti špasený,
kteréhož šauditi, anebo třešati
čhešs wedle žaslanjeni.

9. Mě gšem prach, wzat z žes
mě, wšat obraz twój gšem Pa-
ne, rač dát mne bříšněmu,
wždych widěti twár twau, ne-
zapjreg se mně, nebs račil štwos
řit mne k obrazu twému Páne.

10. Wweš w počet swatých,
wšech wěrných wywolených,
kdejto s nimi wěčně kralugeš
a bezpečně, do dworů šyonšých,
do křrů anghelských, deg byt
wčastnjem gich.

11. Saměmu čest, chwála,
budiž na wěky wzdána, y s šy-
nem twým milým, také y s Du-
chem swatým: wšemohauch
Křáli, má duše tě chwálj, degž
gj býti w swém Nági.

(1247.) Rot. 163. c.

Galo. Geza Kryštemišostiwy.

SD mám ž marného swěta
kři? Mnohoš šibi, nič
nedrži, mžda geho gest hñew, ž
šauženi, wšat šlibuge polehčeni:
Menj šdoby ja než šlibil, o bych,
Gežissi! s tebau w nebi byl!

2. Šat šyc gšem ažd twě nez-
wěšly, wšak cytjm mnohé neče-
U a a a 2 ši:

sti: D více gšem nestatečn, w wssak se wždy chý tím těssiti, dylák, w modleni nemobčny: je wira žada tento dík, o bych často gšem w stáčch swých Gejissi s tebau w nebi byl!

3. Pokudž hřích w těle pānu: ge, Duchu w dobrém odporuge, snadně se dost může stati, že mne diabel můž sežrati: tak Duch woła, gegžs wykaupil, o bych. Gejissi, s tebau w nebi byl!

4. Tamt mjtí budu weseli, tamt spātřjm swatě Angelj, An gekūm budu podobny, Gejiss mūg Būh, blesk slunečny, da mi wssch swých pokladū dík, o bych Gejissi s tebau w nebi byl!

5. Bžřjm tē, galk gsy w Břt. nostj, galk počatku nema božstw, galk tēi osobh gšau gedno, galk Syn Božj lidstě tělo: to y wice sy mi slibil, o bych, Gejissi, s tebau w nebi byl: * na se wzał.

6. Nadost nebude mjt konce, mam se těssiti w twě laskce, neb kterať twa skala laska, dušsi na frze pronika, w swětě žadny neoklasyl: o bych Gejissi! s tebau w nebi byl!

7. Ey k tomu mně připrawu: gess, wiru mau mđlau posyl: augeš, žiwot držiss čisny, zdra wy, tak možu plesat w naděgi, protož duch lka galk zaslibil, o bych Gejissi s tebau w nebi byl!

8. Degž trpěliwost, posylū mne, žiwot mūg slogi w mocy twě, mamli gessť žiw zupati,

(1248.) Not. 258. 2.

Gato: Srdečně žadám sobě
S Ezu když rozmažugi mau bjdū welikau, w řdce se stormucugi, slojim wsscken w smutku. Nebo žiwotu memu, dabel, swět žlobiwy, tělo y krew ma k tomu, zlokně se protiwj.

2. Ach galk se trapjm bjdne, w tē swěta žalostj, duše vžkosmi wadne, y tělo truchlostj. Mnoho bjd se zgetwuge, dčjm než smrt wkrutna mne i swěta wytrhugc, kdy, kam, a galk Būh žna.

3. Wssak se toho nelekam, ach mūg Ezu Kryste, když w řdce mēm rozgjmam, pokud sem žiw w swětě, Twa smrt, boleť a nemoc, y tve utrpenj, toť přigde memu řdce, w smrti k potěsseni.

4. Protož když se lekatí buzu, gša žrapeny, když mně bude dčynti osten smrti brozny, když se oči zpukagj, sluch wssj pomjine, y wsta oněměgi, tělo me wmadne.

5. Když y řdce wyprahne, prazdne gša žiwosti, slawau swěta pohrdne, y wsscho se žhoťi, Ach Ezu! twě lekanj, přiwed ku paměti, at mne brozně trapeňj w smrti neformantj.

6. Zež kdyby mne dčyho swědomj

smědomi zbařene, svět, ďabel, smrt, hřích, peklo, hněw Boží tlačil mne. Když počnu narižkati, wylewage slz, s smrti se potykati, pot můg se wyraz:

7. Lehdaž sňg Gezu! při mne, w těžkem potykanj; Duchem swym poshlauš mne, odpustt prowiněn. Ach rač mne očistiti, swau frwj předraha, kteraužs račil wyliti, smazaw nepravost mau.

8. Když přigde rozlaucenj, wněmž mne smrt vduš; tož bude bog poslednj, a žalost nezvětšš. Ach spas mne pro swau milost, ať w bogi neklesam, způru a neposlušnost wzdal, ať se neranham.

9. Pomoz mi můg Gežissi, bych tobě samemu w ruce oddal mau dussi, w posledni hodinu. Bych tobě vmřel Páne, tobě tak, že žiw byl, něbal se smrti časne, mše gi podstaupil.

10. Ach dež vdatnu byti, w tom Bogi, můg Páne; sřz smrt twau wjtěžyti, ať smrt neshlti mne. Bych pokogně a tisse, dussi swau wypustil, w zaslauhách twych těšil se, nimižs mne wykaupil.

11. Zapud ďabelské žlosti, se wssi rošan geho, kterých mne ženawissi, chce saudit hřisněho. žěšli swatě Angely, genžby se ř dussi mě, wogensy připogili, wnesli do slawy twe.

12. Ať těko odpocine, w žemi, w pokogifu, milosině y po-

kogně, dussi mau w swych rukau rač Páne ošřihati, až se dni saudnemu, řdyž se mam wstažititi, před twač twau swatau.

13. Bychom wssičnj slyšeli, ortel twáš posledni, (genž osmežde žiwi byli nuzni y potřebni.) Lehdaž wssičnj bezbožni, zahabenj dogdan, měřicy pak pobožnj radoš mji budau.

14. Nebož bezbožnych wražyš do ohně věčného; ř zatrašcenj odsaudiš, ř hanffim ďabla žleho: naš pak swě wmwoleně, naplniš radoš, ř milostí nezmyšluně, na věčné věčnosti, Amen.

(1249.) Mat. 89.

Gako: Bohu gšem poručil se! galk čas náš mizj ř ticha, galk se ř věčnosti pospěchá! než galk malo na to dbáme pamatáme, mlej o tom wsta same.

2. Žiwot náš gestil gako sen, netrwały obraz wodných pěn: w okamženi hued se trati, aniž wrati, galk to můžte spařtrowati.

3. Gen ty Žehomah žustaneš, čimžs byl, byti nepřestaneš: byl se y horj žwratiš, wstaupiš, mne pewný gest Gežiš mily.

4. Dokudž se staneš nezbožj, pověš mne, Symu Boží, křatkoš dnu mých počitati, bdegie stati, lprw než vmru, vmjraši.

Ala a a 3

5a

5. Což můž svěť při smrti pomoci, rozloš. neb zbožj, ktera moc? Člowěče gen k sijnou běžjš, we zlym wěžjš, tak pokoge neobdržjš.

6. Preč marnost; bjdnu Rozkosti, mjim lepši poklad pro duši: tohož hledám, ten zůstane, Gezu Páne, gen po tobě wždy tahni mne.

7. Což bude, když se dostanu k tobě, před twým trůnem stanu? gen ty mně poučug dale, at k twě chvale, ctným srdcem hledám tě stale.

zbožj, naš poklad gest w Křystu Pánu, plný nebeského gmění, gemuž w světě rovně nenj.

5. Nessťasjnj, genž pro světa marnost, Křysta se wěčně zbatwili, obliugice světa žadost, o by zrozenj nebyli! lepe gest gjm mělo byti, nežli w wěčně muky giti.

6. Dbeadi přjč ty marný svěče, spolu take časná slawo, w tobě se wse naopak plete, než mās se mně wice práwo, gā sem sobě zwolil mého, Spasjtyze le přemilého. Amen.

(1250.) Not. 173. b.

G. Kdo gen na B. se spoleda.

Marnost w světě nad wse marnosti, na němž nic gineho nenj, cohy zůstalo w swě stálosti, a ne wžako porussenj, w čem se negwjce kocháme, to mine, než se nāždáme.

2. Když člowěč gest w neg. lepšjím kwětě, a wšj rozkossj oplywā, rychle podtat co trāwā w letě, vmjrá, w hrob wložen býwā, musy se brāti k wěčnosti, opustiť světa žadosti.

3. Co nám prospěge světa slāwa? co bohatsjw, kterěj mām? křātky čas člowěč žiw zůstāwā, a wššeho jde zanechāme: co sme kolim sšromāždili, bude gā bychom nebyli.

4. Dokud gest čas milosti Božj, strogme se do wěčných stanū, nepečugme o slāwu,

(1251.) Not. 27. b.

Gako: O Bože weliky.

Myl člowěče wždycky, gāť smrt beře preč wššechy, a že gāť trāwy kwět, tak pomijj wššechen swět.

2. Smutku w světě dosti, mās to stālě radosti, plno swaltowānj, bjd a kopotowānj.

3. A z toho zemššeho, krom domku dřewněného nedagj žād nēmu, a y to ne káždēmu.

4. D světě podwodný, twūg obyčeg nám sškodný: že se nepowjš, až když službu wyppowjš.

5. Žādny nevhodne, kdy smrt oštnem vbohne, we dněti či w uoch? a swět nedā pomocy.

6. W nebezpečně době, ach rad každy sám sobě! světa w čas zbhwegme, k Bohu se wždy bljž mēgme.

7. Být w nebi bezpečný, ži-
wot w Bohu gest wěčný, w Bo-
hu rág radosti, rozkoši prawých
dosti.

8. Bože wsemohauč, deg
nám ač swět hynauch opusije,
tebe držíme se až w nebe.

(1252.) Not. 66.c.

S Je nedbám na ten swět, a
wšeccko geho gměni, když
gen nagjé mohu w Gejssi potě-
ssenj. W tobě sem wywolil
swau rozkoš wždy držet, ty, ty
gšy má sláwa, nic nedbám na
ten swět.

2. Swět gest gen jako dym,
genž w powětří hned zmizí, a
stinu podobny, šalost swau kra-
ce drží. Můg Gejss justáwa,
být wšeccko sšlo na zpět, on gest
můg hrad pemny, nic nedbám
na ten swět.

3. Swět hledá slawy, cti, v
wšech wynešených lidi, a slau-
ži k hodnosti gim, než nable se
zhlidi. Ten pak w němž mě sro-
ce slawu swau che držet, gest
Gejss gediny, nic nedbám na
ten swět.

4. Swět che šlibro, zlato,
a nemůž wždy přestati, než kdy
swau Mammonu w truble můž
spatrowati. Gát wjm lepši gmě-
ni, kěmůž sedce y hned pospissi,
Gejss gest, nic nedbám na ten
swět.

5. Swět se w padu stará, že
gij bude potupen, gábychom s

fortelem hráli o slawny stupen.
Gát chey na ramenach břimě
Krysta držeť, když mne spasy-
tel cti, nic nedbám na ten swět.

6. Swět swau rozkoš, slá-
wu, nemůž dosti wyklaubit; a-
no smělby k tomu y samé nebe
zhaubit. Nech ač ten s nim drží,
kdo che kraček na zpět, ga mi-
luj Boha, nic nedbám na ten
swět.

7. Nic nedbám na ten swět,
w okamženi pomine geho osobe-
aj, w smrti wšeccko zahyne.
Zbojj, gměni, rozkoš, musěj
hned zmizet, můg Gejss justá-
wa, nic nedbám na ten swět.

8. Nic nedbám na ten swět,
neb Gejss gest můg žiwot, můg
pořad, me gměni, šrž něg mám
w nebe pruchod, w královstwj
nebeské, po čemž gij mám dych-
tět? Tak bjm gestě gednau:
nic nedbám na ten swět.

(1253.) Not. 91.b.

S U slyštež milj Křestianě,
gát tělo s dussi boguže,
jde w tomto mizerném swěte,
šale na sebe wálčj, potudž ge smrt
rozlaučj.

2. Tělo mluwj, gá sem zdra-
wě, mám gestě hodiny mnohé,
prw než smutná starost přigde
w rozkoši žiti budu, po swětské
chytrosti půgdu.

3. Duse mluwj, gát nera-
bim, šaudu se brožněho bogjim,
na křtus se zawázalo, po wůli
Bojj žiti, wůli geho plniti.

U a a a 4 4. Lč

4. Tělo mluvj, asem krásně, pyšně, s towarňstvem při mje, ně slěně, tuť budu skákal we sefe, zvjmanj, tancem směle, wájit budu wšanc stěněle.

5. Dusse mluvj, hled na bo- háce, ten štěl též zajiť rozfosse, musel s tělem s dussi odsud, byl hued w pekle pobřben, gal Kry- stus sám powědel.

6. Tělo mluvj, na tu řeč nedbám, ne geben den před se- bau mám, w němž se mohu po- lepsiti, a od hříchů přestati, řdyž se bude žalost množiti.

7. Dusse mluvj, nemáš té moci, buď w mladosti, neb w starosti, Bůh té zhoj w okam- žení, buď ráno, nebo večer, hodinuž nepochěl.

8. Tělo mluvj, buď w čas neb pozdě, widjm před sebau světské radce, každý po časném zhoj tuij, za nim v gátěj pū- gdu, potud w světe žiť budu.

9. Dusse mluvj, přigde ten čas, že se semnan rozlaucit máš, eoť ti tu pomůž twě zhoj, mu- šs do prachu giti, nebo sy s prachu wjath.

10. Tělo mluvj, zarmauti- las mne, giť mi o žiwot wě- ný gde, ō Kryste pomoz mi k ně- mu, bych se k ůtci obrátily, trape- nj mne oblehlo. (* Eoť pak dīž na Přisl. 1. 2433. Žalm. 16, 4.)

11. Dusse mluvj, nežertůž- me, Bůh žádá srdce srausse- ně, ty mšs smrej zemjsti, neb ghy na čas rozeno, červům k sežrání dāno.

12. Tělo mluvj, Bože Vá- ne můg, Krz Krsta deg ai sem slauha twūg, ō Bože sprawed- nost twā rozwaž mne; dābel sřch sydel, ja mnes na křjž vmřel.

13. Tak se ta piseň skonāwā, necht každý srdce sraussē mē, a od hříchů k Krystu přigde, on se též k němu obrátj, žiwot wěcný nawrátj. Um. Žal. 50, 21.

(1254.) Not. 273. b.

Galo: Řdyž pak přigde můg
Přebjdnā světskā mar-
nost, buď giť milā tomu
Hes: Twau zemnitě skmanch
radoš, žalostj naplāugeš: Těm
genž nenāwidj nebe, poraučjm ō
marnost tebe, neb gest žádost mē
dussi s tebau bydleš Gejissi.

2. Wstaj lidē w swē moci,
od slunečné horkosti: Žadagi
aby den s noci, pomnul s twau
dlaubosj: Aby po práci swē
těžkē, mēli spočinuti lehkē:
Tys pak žádost mē dussi, neg-
milegssj Gejissi.

3. Ach řdybch mohl w twém
trūnu, tak gako žádām sobē,
spočinanti při twém trūnu, a
bydleti při tobē! Tjm bych se-
be potěšowal, to nad plato po-
wažowal, gestlibys wgal mau
dussi, ō negdražssj Gejissi!

4. Necht ačgdau mnozj přes
baniku, a přes mnohá neštěstj:
přes wstr a wodu prudkau, hle-
dagie swěho štěstj: Gā pak křj-
ž bly pravē wry, w znāssim se k
nebi

nebi bez mjry, abyš přigal mau
dussi, negpěněgšši Gejissi.

5. Tšhekrāt mluwjam f soz
bē, a mnoho tšhekrāt : Ach
bōh giž mohl bñt w mēm hroz
bē, w pokogi wygda odsād : A
mjci swē polehčenj, tēla bñdnē
ho složenj, a oddati mau dussi
tobē drahy Gejissi.

6. Přigd ō smrti! přigd se:
Pro sna, a wejmi mne giž s se:
bau : Ach spust mē lodičky we:
sfla, přitvež f wědnému brodu.
Nechť se tē ostřchā fdo hce, ty
mne potěšugeš předce, nebs ty
průchod mē dussi, přigmiž gi
š Gejissi !

7. D bōh žalāť mēho tēla,
mohl hñed opustiti ! aby dusse
mā weselā mōhla do nebe gi:
ti : fdejstoby pšničkū wědnē,
prospěwowała bezpečnē, se wšši
angelškau ršši, tobē drahy Ge:
jissi.

8. Ale fdyž to město wědnē,
a dusse mē weselj Demōhu
mjti zde časne, než mušym w
tom wdolj Potemāt na mā:
šlau chwiłi, teš tobē gā wšfecky
šmōšky poddāwām, tys mē du:
šši radost, ō mūg Gejissi !

(1255.) Not. 17.

Při poslednjm žiwota mē.
ho skončenj, pro twē,
Pāne, zašlibenj, deg stālē po:
těšenj.

2. Rdyž gazyl mūg mluwi:
ti nebude mocy, barwu wdeg:
mau nemocy, přispěg, Pāne, f
pomocy.

3. Bšši mē, Pāne, slyšsenj
fdyž potrať, dychanj nad fdo:
cam zradj, Duch twūg at ge naz
wrātj.

4. W šinu smrti fdyž budu
mjē zrak stratiti, rač mne swēt:
šem ošwjtiti, kterēž rāčjš sām
bñti.

5. Swětlo f slāmē wědnē
geš, Pāne, mjra twā, ta, fdyž
dusse mā wmdlēmā, nechť př:
mne wždycy trwā.

6. Degž at vmru, mage pe:
wnau wjru w tebe, bōh gsa gā
sām proti sobē, nepotratiš lā:
šy twē.

7. Rdyž Dusse mā s tēlem
se bude děliti, rač gi w swē lū:
no přigiti, a nebeg zahynanti.

8. Dābel f wědnē smrti pro
hěšch odsuzuge, hñew Bojji mi
wklazuge, a swědnj sčžuge ;

9. Ale ty, genžs mne kaupil
frow swan drahan, mjlōšti twau
nemymławnanu, ty sām očiš w:
nu mau :

10. Škrze težkē rāny twē y
vmučenj, škrze wkrutnē trznē:
nj, gežs něšl pro mē hřessenj.

11. Nechť Pāne, synakost
twā rāny mē žhogj, smrt nasse
at se twē bogj, hěšch tafe se
spělogj.

12. Ty gšy gišē dwēte f wē:
němu špaseuj, takf wěšjm ; nechť
geš špogenj se muau žiwot twūg
wědnj.

13. Pāne, fdyž rāčjš, šlau:
hy swěho pomoleg, twūg šen,
Al a a a s gal

Al a a a s

gal

gať žitý, tať mrtvý, Kryšle, gen brzo přispěje.

(1256.) Not 123.

Proč se svět w marnosti, a w pýšce houosy, gesto skláwa geho, gen na niti wišy, wse-
liká nádhernost, kterau zde oku-
šy, gať hrnět nádobu, rozraz-
y w tu dobu, zahynanti mušy.

2. Kdo se světa drží, na těstí se opírá, neb píše na ledě, bez
pěr a černidla : Svět horn sliz-
buge, zlatý rág otvůrá, nie ne-
wěť sšiděti, nedrží své wjry,
s kší se wždy obírá.

3. Wšecka rozkoš světská, zdegsí geho sláwa, w pravdě nie
nenj, než polnj kwět a tráwa,
neb list, kterým wjtr, gaťo chce
pohráwá, a neb co bublinka,
tenssí než lupinka, co na wodě
stáná.

4. Tať mnohá králowstwí, Monarchowé, slawní muži, li-
dē slynj, wznessenj a wáznj, nad
to pemně brady, města staro-
dawnj, ať tať slawně byly, wšak
gaťby nebyly, zmizly w oka-
mženj.

5. Kde gest to Dnywwe, mě-
sto tať weliké? neb kde gest Ba-
bilon, w sláwě přewelebne? a
neb Geruzalém, rozkoše wsseli-
ké? spuška gšan do čista, že ži-
wj ta mįsta, žwěti žlě dimokē.

6. Kam se děl Julius, Cy-
sar negpředněgssí? kam se děl
Tullius, řečnj negwzactněgssí?
kam Arystoteles Mudřec neg-

wotipněgssí? neb krásnj Abso-
lon? Král maudř Salomon?
Samson negslyněgssí?

7. Alexander welš, mčadā
wšeho swěta? kde tyran Utty-
la, Boží bjē a metka? wšy-
ckai pomínuli, giž gest po nich
weta, a mnohy násplně, w púl
wěku y bjdne, wzał konec ži-
wota.

8. Boháč šwosnj w pekle
pochowán, se mučj, smrt geho
wšem wšbec pomáží náleži.
Deb kdo svět miluge, rozkoši
se drží, gest prawá gřisota, žba-
wen gša žiwota, zahynanti mušy.

9. O bláto mrzutē! ó pytel
smrdutý! proč se tať nadymās,
co mčchř nadutý? šarlátem
neb kmentem, buď gať chceš
oděty, wšak to wšyckni wědj,
že tē čerwy snědj, y had ge-
bowaty.

10. Šlowěče přemilý, pře-
staň giž hřessiti, hřich jeleg, wěr
w Boha, hleď wděčněgssim byti,
cwič se w pobožnosti, modl se
bez přestánj, lámeg chléb chudě-
mu, čiň pomocnuzněmu, deg se
na pokánj.

11. Nic nedrží za swoge, co
máješ stratiti, co svět dáwá,
mijn zase wychwátiti, zdwidni
wžhůru srdce, snáz se w nebi by-
ti, šťastnj gest ten čłowěk, kte-
rý muž tento svět se wšim ja nie
mįti.

12. O Páne Gezišji, drahý
spashteli! genš nás wděk
wraz

wrahu, dābku nepříteli, dea by-
hom marnosti swěta potupili,
a potom ; milosti, w nebeské
radosti, s tebau přebýwali,
Amen.

(1257.) Not. 65. a.

(Ginač.)

Proč ten swět boguge, pod
bídnuu marnosti, geho-
to weselost zde nemá stálo-
sti, lépe wět literám napsaným
na ledě, než swětu bídneinu, ge-
ho křiwé radě.

2. Lépe gest wěriti, muži pod-
wodněmu, než swětu bídneinu,
w stěstí nestálemu: Podwodný
gest w sljibch, a we wšech mar-
nostech, w pýsse a rozkosti, we
wšech oplýlostech.

3. Powě; kde se poděl Esa-
komaun Král manderý? Aneb
kde Samson gest, wítěz přewdat-
ný: neb krásný Absolon, wel-
ce ozdoby; neb milý Jona-
tan, welmi wěšsený.

4. Kde se poděl Ešar, s sla-
wným panowáním? neb onen
Bohatec, s křowiným hodoná-
ním? Powě; kde Cicero, wjá-
ctný w wymluwnosti? neb A-
ristoteles, pln ostrowtipnosti.

5. Tolik lidj wjáctných, tak
wznessená paustwí, tak mnoho
biskupů, tak slyné králowstwí,
tolik knjazt slawných, tak wdat-
ná syla, w ofamjenu sessla, ga-
koby nebyla.

6. Ach proč se wypjnáš,
pýsný člowěče! neb než se na-

děgeš, w náhlé wywrátíš se: D
čermu pokrme! o gegich rozko-
še! o hrstko popela, w prach zas
obrátiš se.

7. D bídna marnosti, proč
se tak wypjnáš, co sy a eo bu-
deš? na to newzpomínáš: neb
newjš do konce, co ýtra doče-
káš, hleď dobře činiti, pokud
geste čas más.

8. Tak ta swětská sláwa, po-
steré wždy dychtíš, w pýsně
křiwkem senným sluge, gako
widíš: a neb lehčím listem, gímž-
to wytr zmítá: Tak žiwot člo-
wěka, z toho swěta slítá.

9. Za swé nepočíteq, co mů-
žeš strátiti, což ti swět daruge,
to myslíš zas wýti, zdwjhni mysl
wzhůru, hleď w nebi přebýwat,
blaze tomu kdož můž tjm swě-
tem pohrdat.

10. Páne Bože milý, račiž
nám to dáti, bychom hříchů
nášich mohli litowati, bližnj
milugje, w lásce žiřtawati, a
potom po smrti, k tobě se do-
stati.

(1258.) Not. 245.

Přám se tebe, o sám sebe,
proč člowěče, nemáš pé-
če, o swěspasení? W nepramo-
stech, a w marnostech, más obl-
benj.

2. Přemýšláš gen, na každy
den, w zymě, w létě, w tomto
swětě, o marné wěcy; gestto

3. Zdaž newjš snad, bys pař
uea

nerád, že zde všeho, co máš svého, musíš nechati, nic státi, nemáš svého, všecko se strati.

4. Mášli krásu, ta do času; přigde žalost, nebo starost, hnedť se změní, dogde svých let, sprechne gať květ, krásě nic není.

5. Mášli statek, to gen zmať; snad w hodíně, tebe mine, musíš chudým býti, a někomu, němž komu, qeť propuštěti.

6. Mášli sstěš, můž tě zvěstí, stáťe není, neb se mění, a geť wtfamě, wždy se točí, gaťo očí, tať geť nepravě.

7. Mášli lásku, přejně častě, díť milosti s poctivostí, wžactněmš dvořákem, nepřecheg tijn, bys časem svým, nebyť mrákem.

8. Mášli šlu, čerstvost milau, y to obě, (spomni sobě,) tebe opuští, čerstvost mine, šla žhyne, škofy své pusti.

9. Mášli zdravj, tohoť zbawj, těžká nemoc, a božská moc, smrt taťe při nj, rychle wšsemu, zdravj twému, konec věinj.

10. Šyli w slawě, rovněs trawě, gať ta žhyne, slawa mine, řby smrt přispěge, ne gedneho, w tom pyssněho, w náhle wysměge.

11. Ach gať mnohých, nepobojných, sladke sstěšj, do něřstj věčných přiwedlo: Kde hohatec, ten opilec, má w murtách bydlo.

12. Tam smrt litá, a neshťá, všech howadných a bezbojných, wždy žrati bude: To trápenj, se neziměj, ni konec dogde.

13. Protož wždyč, lidě wšstj, čnj, přemyslgme, a pečlgme, o své spasenj, w nepravostech, a w marnostech, nechme těssenj.

14. Zde se všecko, gať šlusnečko, gasně smrti, wšak mážaji, rychle minauti: Svět s žadostmi, a s marnostmi, má žahynauti.

15. Zde geť škwěťá, žadost těla, očí žadost, marná radost, přcha žimota; hleď pať wěcťech vtecy, mineť wěčná psota.

16. Pomoz všsem nám, Gežjji sám, potupiti, opuštiti, světské marnosti, s tebau býti, a přigjiti, do twé radosti.

(1259.) Rot. 147. b.

Zaklonenému k marnostem světským a rozkošem.

Mýškos y věssenj, tohoto světa wesenj, nemůž lidem oľauho trwati: řbož miluge spasenj, šlyšjž wěrně naučejnj, pospěš s řhřchů a s bludů wstati.

2. Čekeg Pána bedliwě, šlužgemu wždyčch sprawedliwě, obřatě se w prawem poťanj; bážejň Božj řed tebe, a w středmosti sám sebe čhoweg pilně wždy bez přestánj.

3. Předlož sobě před oči, řekžádneho wjce přjroci smrt wkrutě na

na nechce popřít; než když w náhle potluče, opusť wšecho prudce, musšs hned předce z světa giti.

4. Pomni na tu hodinu, w kterauž máš swému Hospodinu, je wšech věc swých počet křáti, protož we wšem y w zboží, štetě wždycky wšle Boží, dokudž on tobě přege wlásti.

5. Krása, moc, zmelebení, posmrťi nic prospěšné není, člo- věku w hříššich skonakému: wš- ra, křáta, naděge, toť k spasení prospěge, každému do konce wě- nému.

6. Sláva tohoto světa, poz- dobenství má krásy křáta, genž brzo w swém bytu wvadne: tak hříššníkú wššeni, mages bjdau smiššeni, rychle dořú w šhnutí spadne.

7. A co platno člowěku, by- by y we dnech swého wěku měl zde sam wšeho světa zboží? Kdyžby buřšš vřšodil, k ztraceni poslaužil, gafau za uj odme- nu složi?

8. Neminnému swědomi, šřiz- bro, zlato, drabé kameni, nemůž se nikterak wrownati. Neb tělo rozlaudení wezma s tım, přiškončení, w zem se a w popel swůg nawrátí.

9. Sama buřšš gedinā, w čemž bude z světa zachwácena, musš w tom s tělem k saudu štáti, tuž swědomi neminné, wic než cokoli giné, bude wěrnému prospřiwati.

10. Degž rozum oswojený, a křátau prawau rozniceň, Gezu křysie nám w této mřše, w šhle- dnā na swě stwoření, rač dáti přisřpoření wšechněm w prawě křesřanské wře.

11. Ažby ta prawda swatā, šřze slowo twé w cyrkew wřatā, rozmāhala se wždycky wice, w tēch kterijž tě milugj, a wěrně uāslebugj, přiwēd spolu, tdej twā prawice.

(1260.) Mot. 51.

3. Věte nebesťj rač pomoci.

Suffit na to každž čas mys- šliti, co má potom budau- ežho býti, swěťšě wřšeni, wřa- wičné není.

2. Gatož můžem marnost světa znāti, na předeřšých sobě přikřad brāti, kterak gich marnost, minuly w rychloři.

3. Lepřšš geř gisť dobre swědomi, nežli rozkořš, swěťšě wřšeni, kbožho můž dogiti, můž wždy wřel býti.

4. Ššetř to každž w čas Boží milosti, proměň swůg šřj žiwot w šleřetnoři, neb zde krato- řwile, magj krattě čyle.

5. Aluž můž lepřšš proměna býti, posludž řbo můž na swěť čas mřti, wěin šprawedliwě, Boz- hu, lidem, sobě.

6. Neměřšeg giž ani neprod- šiweg, žeť geř rāno, na to nez- polřbeg, něřdy na wřwřě, smřt tēřšā stihne tē.

7.

7. Vgjití gest nelze tomu ch-
li, bychom pak zde sto let živi
byli, musíme zemřít, porušenj
vžiti.

8. Svět pomine y marnosti
gého, pospěš každý wen vvgiti
z něho, hledač bytu svého, w
nebesy ch věčného.

(126r.) Not. 37. a.

Světy w světě naleztí
pravdivě možná není,
ten, kdož se mu gen dá svěsti,
přigde o své spasení.

2. Kdež gest moře baurli-
wěssí, kdež přehrožných malů
strach, italy, větrové škod-
něssí, gak w přeneslých hř-
chách?

3. Wssak gest wssěcho rovně
stinu, na coskolwěk pohlednul,
aneb pokaz wěc aedinau, w kte-
rějs pokog naleznul.

4. Pomaž lidi světa toho
žádost, starost, činění! gestli gess-
tě co marného, genj gim libez-
ně není?

5. Spustj se na gich powa-
hu, pomoc, štěstí, přizlivo-
st, hle! na led stawj swau dra-
han wjru a dauffanliwost.

6. Neb kohož dnes cti, mi-
luge, ledwe žjtra wzhledne naň
Takí gest svět, a to sluge p-
kog twůg, a ruš bráň?

7. Spatřiljs věčné časj,
zetweg, přigde nawalnost, za
twe štěstí, hodn, krasj, plače,
smutku bude dost.

8. Dosahljš bohatswj, slá-

wy, marného gsy snu dostel,
nějs se zpoděl, hle sám tmawj,
gijl od tebe odesel.

9. Ach gakž můješ tak žada-
ti, co ti vzloži čini, při tom se
tak zpracowati, co za chwilk-
u wje není?

10. Wjdň Bůh dussi nes-
smrtědnau čim hodněssim opas-
těl, by škr wjru spasitědnau
pokog Kryslu w tobě byl.

11. Kdo na tento hrad se spu-
stí, má bezpečnost, moc, pokog:
kdo chce w gěho wjře růsti, ten
zwjstěz wssěchen bog.

12. Gsaut někda cestj trnivé,
ale přjžen Krystowa čini y to
žadostiwě, před čimž tělo ombles-
wá.

13. Dn sám dawa prawau raz-
dost, onť gest dussi světlostí:
w gěho milosti gest klost,
w něm, w něm mám wssěho
dosti.

14. Gdětěz tehdy wssě mar-
nosti, w své vzlošti y mautj,
pokog má dusse s radostí w Kry-
stu chce mjt na wěky. Amen.

(126z.) Not. 40. d.

Život náš na Světě gen Paut.

Sěsachen život wssěch nás
lidi gest paut, gakž sám
každý widj, w přecházenj strasí
divných, duů nemnohých ale
bjduhých.

2. Z hlubin věčného mlčenj
wcházegjce k bydenj mezy two-
ry, první swůg byt každý w
temnosti musj mjt. Job. 10, 8.

3. Pod

3. Pod matky swě srdcem
škrýte, trupel mały: odkudž
hbitě na swětko pod nebem gde-
mie, když k swým pracem se ro-
djme.

4. Tu pak den po dni bále
gdauc, wěkem se mýš a mýš nez-
sauc, to tam, to sem, točime se,
dál nás každy kroček nese.

5. S mnohým se stále gen-
měnj, mlaštneho mýsta w neg-
měnj; z ginud ginam přechájeti,
los gest něčj až do smrti.

6. Kteráz kde pak čeká koho,
starosti netřeba mnoho, gak tam;
Dšud každeho sám cestau gístau
zprawodj tam. Job. 14, 1-5.

7. A tam hned gakž se dosta-
ne, giná mu cesta nastane, přeč-
giz z swěta do stran wěcných,
w čas tento nespátitedlných.

8. W kterémž s swětem roz-
laucenj, Duch má k Bohu na-
vrácej: bydliště pak geho w
hrobě lehne, pro wydchnutj
sobě.

9. Až přigda Pán při mžřisse-
nj, zpranj zase stran spogenj, a
w dům wěcnosti wweđe, kdej
pautě swě dusse žbude.

10. Tak wšestch Pán wodił
swatě, teprw šřz smrt k sobě
wzate: zde nic, než přaby čas,
nenj, w ždegšim celém puto-
wánj.

11. Zde nemnožj než žj dno-
wě, aen práwě bjđ gšau ofino-
wě! Rozjmně ten, onen mánj
swá podniká popotánj.

12. Gežšji wůdce náš w ne-

be, prostme giž wšicknj tebe,
pomoz, rešig, zprawuž, a tam
nás weđ, doměđ, kde bydljš
sám.

(1263.) Not. 61. a.

Gako: Činšme tobě páne re-
šsem. slusji znáti běh
swěho žiwota, ponež

wadž mušj wšicknj z toho swě-
ta: Toť na těch kterež k hrobu
zprawožyme, patřně widjme.

2. Potřebj pak gest na swěte
každěmu, aby se libil Pánu Bo-
hu swěmu, wždy geho řeči, šřz
třik prawau pěčj, takj psma
swědčj.

3. Bezpečným lidem mar-
nost, swětská sláwa, rozkož
tělesná nic gest neprospěla:
Dě negwjc stáli, toho nedosaz-
li, bez Božj chwály.

4. Strjbro, bohatšwj, co
gest gim spomohlo? sláwa y
paušwj prospěti nemohlo? w
smrti žadnj nemohl byti
práždnj, gakkoli slawnj.

5. Wjz tedy každy co tobě
spomáhá, slig w powinnosti,
měg w paměti Boha, každeho
času, šřetě božského hlasu, neč
hodu kwasu.

6. Gako na škole přepetwě
stavenj, gest welmi stálě, brzo
se neměnj: Tak w swěte šřogj,
kdej se Boha logj, budeť w
pořogj.

7. Člowěče bjdnj, proč na
to nic nedbáš, a gš smrtedlnj,
na

na smrt nepochybně? hříchů w paměti nikdy nechceš mít, ma-ge vinit.

8. O důstojnostech světa vsy- kugeš, na hrozně Máry nic nepamatugeš, věda že moci ne- budeš vgiti, než předce giti.

9. Co gest prospělo mnohým důstojnostem? krása, vmeň, y weliké panství? Alexander Král, byl by dost za to dal, by ne- vmíral.

10. Mathuzalém dost na světě dlouho byl, wšak řdy čas přišel vmeň teč musel: Krézowizlato, Samsonowiz- la, co platná byla?

11. Poněwadž tedy nic nepo- stačuje, než předce člowěk z swě- ta wykračuje, řdy čyl vloží mocná vůle Boží, řadby se složí.

12. Stůg w mře, w lásce, sstě swěho svědomi, nád kte- řé w swětě niclepššího není, tať řdy čas přigde, pūgdeš tam bezpečně, k radosti věčné.

13. Poraučmeť se twé božské miřosti, Bože od wěků, Králi na věčnosti, opatrūgž nás wždy, k věčností w sláwy, Dče la- skaw.

14. Přispořiz mry, lásky, y naděge, což řadčš čtiti, at se to wždy dēge, bychom po smrti k tobě se dostali, s tebau bydleli.

(1264.) Not. 61. a.

Sako: Co gsy učinil, Gejssli

3. Alokně křislim ua tento bjd- ný swět, neb w něm w ten čas gdu wšedny wěcy na- zpět, člowěde hřisny, probud se je spānj, a čin počānj.

2. Sled gaka lēta nyny nastāwagi, zlost, faleš, zrada, w swětě giž panugi, mra giž zhasla, pobožnosti málo, zle se rozmohlo.

3. Ua giž swūg swěmu, kus chleba nepřeg, gedem o druhém, tde muž faleš kuge, láska vsy- bla, nepravost se zdwišla, po- božnost slešla.

4. Přitel přitele w ničem neshanuge, an bratr bratra swěho zamorduge, matku swau wlastni dcera smj vprati, Syn Dcey lāti.

5. Giž rodičowě swych dítel netreščy, an kmoťra kmoťre, hanebně zlořečj, saused sauses da, nic sobě newāžj, Būh pom- ſtau hrozj.

6. Swět se zkoňuge, k kon- cy pospichage, znamenj hroznā lidem wklage Būh wšem- ſhauch; nedba swět na to nic, hřešj mnohem wje.

7. Mor, hlad y wálka, ne- muž nás šrotiti, předce my nech- cem od zleho přestati, není řdoby šel, ceřau Boží krácel, řadby z ni wyšel.

8. Někeré dítē, gen že počne rŭsti, gšauc starē w lētech pē- ti, nebo w šesti, bude zlořečti, a ro-

a rozumjé žlému, wie než do-
břemu.

9. Vmít lilekat, také přisá-
hati, rodičům vlastních, ne-
žee poslauchati, neb již sandný
den, k nám se přiblížuje, swět
se sřloňuje.

10. Těž mnozí Páni, vkrut-
ní nastali, welké poroby, (neb
welké baně) berau od swých li-
di, a na swau dussi zhoľa nic
nedbají, že vměje magi.

11. Vidní hřisňucey, kam se
poběgete, kteriz žagrafům Bo-
žim se směgete, bēdat wām bu-
de, kdož Syn Boží přigde,
wšech sandit bude.

12. Swědomj na wās žalo-
wati bude, sandu hrozneho du-
še čekāt bude, sřěpenj zubū,
pláč, křik a k wileni, boleš pe-
kelnj.

13. O přestau hřichū, křo-
wěce žauffaš, a čiň pokānj, do-

řad mās čas mař. Deboi po-
smrti, žadnj čas nesaunji, Būh
te w hrob wloži.

14. Před smrti twogi, hleď
dobře žiti, w naděgi pewně, w-
ru, řásku mji, dobře čiň hū-
dym, za žiwota twěho, tak w-
deš žěho.

15. Neb co nasegeš, také ži-
ti budeš, čiň w swětě dobře, w-
platu swau wezmeš, pokladu
twěho, mol a rez nesaň, w ne-
bi twě zbožj.

16. Žadegmež Krále, nebes
řěho Pána, ať nám gest w nebe
brána otemřena, degj nám po-
sobě twau cestau krāčeti, za tebau
giti.

17. Tu řež řalugeš, s twy-
mi wolenými: nezamiteg nās,
Pāne Křyste Králi, ne pro nās
hřisňne, ale pro swě rāny, slyš
nās Křestāny. Amen.

O připrawenj se k smrti.

(1265.) Mat. 258. a.

N již se s tebau žehnām,
žly žalešny swětě, žadne
ljbosti nemām, ro twēm hřis-
šnem žiwotě. W nebi gest by-
dlo lepši, po němž řdce tanži,
neb tam Būh wěčne těšši, tēh
genž mu jde sřauji.

2. Deg radu s swěho řdce,
Křyste Boží Synu, māmli zde
trpět přede, deg mi k tomu ř-
lu: wlew bolešji smrti, potěš

smutne řdce, deg mi sřiasně
vmřiti, wem mne za bēdice.

3. W wnitřnosti řdce me-
ho, gen-řěž a gmeno twě, sřerj
se řasu řaždeho, tot gest wese-
li me: w tom se mi žerw obrazu,
k memu potěšeni, kteraks, o
Křyste! Křew swau wylil do w-
mdlenj.

4. Skřeg dussi mau s mīlo-
řti, w boř swūg otemřeny; přes-
řad gi s tēh žalostj k sobě,
B b b wšakš

wšak s smířením: Dobřeť gest s tím
zde bylo, kdož tě ma w křiji
swem, ať gíž mu spomoženo,
když sebi w křinu twem.

5. Zapiš amen o me pilně,
Páne do knih wěčných; přiměj
mne k sobě spole, swazkem sli-
bů wěrných. Ať se tak stvořím w
tvé slawě, před tebou gšauc ži-
vy; budu tě slawit stále, je twůg
slib prawdiwy, Amen.

(1266.) Not. 64. b.

Gaf. Pán Gejjs aby byl pokem
N. Y. Když bude při smrti w
čas negpilněgši, Pán Ge-
jjs přitel náš negwěrněgši, na-
wštwij, wšěši swěho wěrněho,
pogne w radost Díce swěho.

2. Ale žly člowěk když bude
vmjratí, musí se hrůz peklá stra-
chowati, nebo zde nestaužil Bo-
hů k libosti, dāť genu w pekle
muť došli.

3. O Páne! Kdyžto nám bude
negpilněgi, nawštwij nás a
wstaw w naděgi; possiž k službě
y Angelů z wšostti, ať nás we-
zmau do radosti.

4. Kdež tobě s Džgem y s
Duchem swatým chwála, na wě-
ky wěků bude wdáwána. O
dež ať tě chwálíme zde w mi-
losti, potom w wěčné wěčnosti.

(1267.) Not. 173. b.

Gaf. Kdo gen na Boha se

O Dhu buď čest, gíž se sko-
nawá, negwěšši strach radugte, Gejjs gedinkā ra-
gest dokonan: Můg Gejjs mi dost gest: radostně rukas

ruký podawá, Gejjs, kterýž
mne spasy sám. Medříte mne,
neb w cestě tě, Gejjs poslední
slovo mé.

2. Proč se tazete na wjru
mau, Gejjs mne gisťe miluge:
jádná smrtí tau radost newezme,
Gejjs když mne potěšuge. Bez-
ru se přeč a wjm těž kām, Ge-
jjs poslední slovo sám.

3. Ta naděge mne nepodwe-
dla, na geho rozkaz pokřtěn
gsem; a tak w Gejjsz mne ob-
lekla, s Bohem tu gsem w mie
wmeden. Gejjsi, buď mě spa-
seni; o tobě mile mluweni.

4. Ačkoli hřichowě mne tras-
bi, kdo gest bez wady uaroz-
žen? wšak Gejjs w srdcy mēm
to twrdi, že w aeho smrti pobě-
ben gsem: tak přigda k portu ži-
wota, Gejjs slawa mi bude ta.

5. Můg Gejjs smrt vkrut-
nau shladil, když gest smrt
křije podstaupil, A mau smrt
do konce zahladil, gsa hlawan,
aud swůg wykaučil. Co Ge-
jjs má, to gā těž mám, on buď
posledni slovo sám.

6. O wěcech marných mne
prawte, Bůh negwěšši ge ři-
bi sám: poručte wšecko ge-
mu, wěte, že w prawdě plac
obdrží Pán. Bůh zapuť vz-
lošt, mord a leš, Gejjs posle-
dni slovo gest.

7. Gíž k koncy gde, gíž se
Gejjs gedinkā ra-
gest: radostně rukas
ma

ma pléségte, fdes jüstal, ma
stámo a čest? O Gejissi! o
Gejissi! giž šwátám k nebestě
čissi.

(1268.) Nov. 89.

(208.) Slov. 89.
 A vjiváni člowětu časně se ř
 souzi třeogicýmu.

Gaf. O spravedlivy Bože náš
Ochůť tem se oddat cele, a

Dhuť sem se oddal cele, a
oddávám ty pěči smělé:
Život neb smrt na vybraně, dás-
li Páne, twa vůle (b)jm) nechť
se stane.

2. Nechcyl mu žádného cyle
vřádati, ani chvilu; On sčest
vřasy na mě hlavě, a k své
hlavě mne sobě oblihl právě.

3. W swiète nie neni from
zmatkù, a wsseliŭch nedostatkù
y sam život bytem malù, a ne
stakù, geg w bogi trâmjime celù

4. Co geſt člověk? trupe
země, ſtraſtně maſky ſtraſtně plé
mě: Zboží ſ ſebau nepřimodí
řdy ſe rodí, naheho w hrob za
ſe wbohí.

5. Nepomůž tu žádně gmě
ni: důstognost, stáwa, směn
žadný smrti nevěče, wše w sw
lēče, co žiwo, ona zawleče.

6. Dnes čloněť zdrávo, cho
dj, brogi, žytra ho na máry stro
gi. Sednát co růže květnem
tož madneme, až v dořů pa
spadneme.

7. Mošy gednoho za druhým
čadem neproměnně tuhým: Po
mátka pak, kdo gen mine,
hned zhyne, svěť na něj w
newzpomeue.

8. O Bože dežj nám pomněti, že smrti nám gest pogmėti, všechněm kalich gegi pji, a w hrob giti, tam na popel aprach býti.

9. Hřích náš, hřích náš přes
nešťastný, pohřbil nás v lo-
staf šťastný; pro něj ta smrt ge-
dem bledá všech náš hledá, se-
na vřáctnost neohlédá.

10. Čas můg byl zde krátký,
 Pánj plný a popotování. Když
 Bůh káže zavěšit leta, pŕodu i
 světa, smrt mi w gŕstj byl
 mŕmŕetá.

II. Neb ač mne hřích tlač,
přassi, a orkelem smrti sřassi:
vřass! mjm že Břh gedineho En-
na sweho na smrt dař za mne
hřissněho.

12. Ten gest Gezijë Krysius
müg Pân, w obët za hëjchj swëz
ta dâu, pro mé wstał ospraaz
wedlnënj, po zhassej (krw) swau)
pekla pälënj.

13. Gemuť k vůli žim chcy býti, gemuť k vůli a žiri. Děk se co děk, gá gsem geho, a on mēz ho pūsobce žitiji mēčného.

14. Coż gā za swē potēsseni
w kǎjdičkem mām swēm saużeni
wēda je zaś w posłednj den, mni
z hrobu wen, wywede w żywo
ta pramen.

15. Daufami gâ gebo mau:
drosti, je on y mē wsecky kost
zachowâ, a ge s ginhmi wrâce
inhmi zase spogj andy mihmi.

16. Bjeſunt gá (wjm) w pra
e wde swyma geg (Boha swého) o
B b b 2 cima

čina, w swatých tam té spoled-
nosti, kdezto dosti neskonale gest
radosi.

17. D genjz za nás smrt pod-
staupil, Kryste, aby nás wy-
staupil moč swatě swě zasluby,
segma dluhy, směr s Dcem
swým nás swě sluby.

18. Amen, Amen slyš wzdry-
chánj Páne, deg sstasné skoná-
nj! Wsicknj s tebau al spoled-
ně, dostatečně, w nebi těšime
se věčně.

(1269.) Not. 321.

SD se mnoho staráme, co
mnoho myslíme: By sme
wjecel swět měli, vmějti mu-
šime: Matky y otcové, také y
Synové, wslychni nássi rodič-
wě, kde gsau se poděli, kteří
prvé žili, wslychni zemřeti mu-
sili.

2. Ten chl gest vloženj, člo-
wěku každému: Pánu y podda-
nému, Chsaři gasnému: Kdo w
swětě gest foli, starý nebo mla-
dý, wssak musy vmějti každý,
žádněho důstognoš, neb weliká
hodnost, z toho řadu newysadj.

3. By wslech lidj změřila, o
to se smrt snáži: Nic dlaně pa-
nowánj, nic mladost newáži.
Dobře sobě radj, kdo se strogi
z mládj, k tomu chli wandro-
wati, neb newime giste, kde na
kterem mjiše, smrt strassiwá nás
zachwáti.

4. Ey pokudž čas milosti, w
swětě tomto máme: Na posá-

nj se deame, a k Bohu zwolega-
me: Nač Páne Bože náš, sám
warowati nás, od wsěcho zlé-
ho w tento čas, smitlž se nad
námi, odpusť naše winy, pro
twě swatě zaslubenj, Amen.

(1270.) Not. 223.

Gako: Kryste wsm že vmřiti
by wyškal wsschek swět?
Wssak než se negmeň naděge,
wmadne co krásnj kwět, dnes
zdrám gsá zytra w nemocy, hle-
dá od ginud pomocy, leže vpi-
dnem nocj.

2. Byť se kdo smrti wssj šh-
lan opřel, wssak neswětěž: man-
žel manželku swau milau od sebe
pusťit musy. Gestto sobě winssos
wali, aby spolu dokonali, w geden
hrob se dostali.

3. Dtec za mileho Syna wo-
likby mnoho dati: Kdž přigde
chl a hodina, zlatem ho newy-
platj. Chřelby jaň y sám vmřj-
ti, w statku mu dědictwj přjti,
wssak to nemžje býti.

4. Matka dcery wsslechtilě
kwslenjm newypláče, byť pláka-
la každě chwile, nemž býti gi-
náče. Byť chřela za ni vmřj-
ti, aneb hrob s nj geden mjiť,
nelže toho vžiti.

5. Smrt nám běře y rodiče,
kteržj nám žiwot dali: Nás mi-
lowali welice, y wje než sobě
přáli: Což k tomu djely řekneme?
to, že za nimi půgdeme, w nebi
ge zaš nagdeme.

6. D čemž my všickni vě: dnem, noci mu slauží, dostií gest dauce, hledíme býti bedliví: dostií gest :
 Na smrt svou vzpomínaje, budme vždycky čtne živi. Deg: Krysťe tak živu býti! Deg smrti swatých vmešti! věčnē s tebou býdliti!

(1271.) Not. 30. a.

Taužem věrného Křesťana po nebeské vlasti.

G. Každý duch chvalí Pána.

Dostií gsem dluho žit byl, mnoho a často kwlil, w tomto mem Pohostinu, kdež žit wot rovný siinu.

2. Siž přigď Páne Gejssí, můg Bože, můg neymyšsi, pomoz swemu věrnemu, křwjtowan obmytemu.

3. Pogmi mne giž do vlasti kdež není žádných strastí, kdež gest mnoho dobrého, před wěky složeného.

4. Proč (o milá smrti!) dliš? což, že vměit chce, newjš? dměre se otewřete, genž do nebe wede!

5. Až otewřena dměre, sřkně se Krysťas běre, přigď můg milý Gejssí, wem mne w nebeskau řissi, Amen.

(1272.) Not. 234.

Dostií gest, dost, wezmi o Bože můg, dussi mau! Eyonu! swazet těla rozwaž, genž trhať se počina pomaku. Dussella fonec. Egypte :; dobran ma gen po Bohu tauží, slami noc!

2. Dostií gest dost, travení kterež mnē w tento čas potkalo: hřích, gedu tiž (hle!) wduš mne bliž, srdce me wstalo. Dic do breho we mnē nebywa, od Boha žwest mne nepřestawa, dostií gest dost, :;

3. Dostií gest dost, řiž genž přenaramně raniť ramena ma! o Bože můg, gal přetěšta ta řiž, neb smáčim slama lože me, dnem y noci wolam, k Bohu wzdychati nepřestawam, dostií gest dost, :;

4. Dostií gest dost, řdyž gen mňa Gejss chce, on sam zna me srdce: w něho dauřtam, žemi w mě boleřsi, pomoc swau da w brze. Na sam odeame mi žalost mau, řka, dusse mila pod giž se mnan, dostií gest dost, :;

5. Dostií gest dost, o Bože gestli chceš, wyswobod dussi mau! Siž Gejss gde, (dobran noc o swěte!) kteryž mne křwjt swau wykaupil; w Pokogi oď Chazym, ž bdy w radoři wěcnau přichazym, dostií gest dost, :;

(1273.) Not. 105.

Dypte :; dobran noc! Služba se skončila, Moqžiš se přiblizil, genž mne ž Goren wede, gho těžkē sem složil, ted sem wřobozen; práce waztrhať se počina pomaku. Dussella fonec. Egypte :; dobran ma gen po Bohu tauží, slami noc!

Bbb 3

2.

2. Gomorra, dobru noc!
živote sodomsk, nebe se otv-
ra, hrozne obnem hry: Duch
muj se vbra do Segor me-
stecla, tam! hotova pomoc,
Gomorra, dobru noc!

3. Babilon, dobru noc!
Izrael ma pokoj, bida pomian-
ta, mne giz swobodneho wsta-
ma wlast mila. Stez, gest
klamany, nema wje jadanu
moc. Babilon, dobru noc!

4. Marnosti, dobru noc!
dost sem giz bogowal: gdu k
odpocinuti; k Synu pospi-
sam, tam chcy spolehnuti,
tam gest prawy pokoj, y pro
zemlenych moc. Marnosti,
dobru noc!

5. Propust slauhy twého,
Páne, gals powedel, w polo-
gi ze sweta; kdyz se tobé libi,
wweš do života, wypráhu mne
stástné. Té chopyj samého:
propust slauhy twého.

6. Giz wsemu dobru noc!
Egypte, dobru noc, y twému
wéjenj; Gomorra, dobru noc,
sem wyswobozenj; Babilona,
Gejs činj wsemu konec, wem
wsecko dobru noc!

(1274.) Not. 223.

Est jako malý červíček,
sem hřích smrti podma-
něn, a newjm o potěšení, na té-
to celé zemi. Spasiteli, wé-
řicých vykupiteli, můj wyswo-
boditeli.

2. Mějz mne w těle swém

milosti, zelenau ratolesti, a
sprawužz mne swaty Duch twýg,
když ze mne pugde Duch můj.
Když žal mych oči pomjine, a
být můj w swétě zahyne, tys
Páne spaseni me.

3. Nebegz mi, nebeg zauffati,
ani pochybowati: přispěg mi hneb
ku pomoci, w mē smrtedlné nez-
mocy. Neb sem w tobě z twé
milosti audem, w tmenu rato-
leni, degz vměti s radosti.

4. Páne pomni co ghy prawil,
a přisahaus to: stwedil, že ga-
loz ty žiw zůstawaš, mae zahy-
nauti nedáš. Eljibls, že mně
k sobě 'vogmēs, a do twych
stanků dowedeš, semnau na wě-
ty budeš. Ezech. 33, 11.

5. Swět mi slovo twe k
wěčnému životu nebeskému, a
degz mi swatě škonati, w tobě
odsud se brati. Gát tobě wě-
řim můj Páne, že se nic ginač
nestane, twe slovo wěčné stane.

6. Na toť poračejm dušj
swau, do twych otcomských ru-
ků: o gen slůg při mně Páne
můj, a potěšg mně duch twýg.
Když přestane me mluwenj,
oblíbůg wraucne wždyhany,
pogmi mně w potěšení.

(1275.) Not. 223.

Est, Páne Křiste, dobře
mjm, že gebnau vmějt
mujm; ale kdy se to má státi,
a gal mám dokonati: O tomž
gá newjm, můj Páne, ty máš
to

to w své radě samé, a sám znáš
skoucení mé.

2. Což poněwadž konečně
mám, ať a Duchu tvého gíft
tím: W tobě samém svou ro-
zkoš mám, a gí w srdcejší po-
třím: Wěřím, že sy mne vy-
kaupil, když gíft pro mne i ne-
be i skaučil, hřích, smrt, vábila
obkaučil.

3. Protož tě prosím, můj
Kryšto, drž mne w té více gíftě;
A nedez mi w ní vmdliti, ani
se kdy zméniti; Ažby duse i té-
la mého, i toho slávu smrted-
ného, wessla do ráje tvého.

4. Mějli to, můj Páne, bž-
ti, dež mi toho vžití, abych
rozumně duse svou odemýdal
do tvých rukou: A tak v více
s radostí, a na svém příjmu w
tichosti, wybředl z této žalosti.

5. Geslibys mne wné na po-
li, w fragině které foli, na mo-
ři, a neb na zemi, neb když gde
nakazeni, blé wále své ráčil
wžiti: D rač to w paměti m-
ti, žeš mi dal věrným býti.

6. Tě, kdybych i welitě
mdloby, něco řešl ižhmi slo-
vy; Aleb žebych obnaženi le-
žel i nevyšetření: Odpust mi to,
Páne milý: Neb wíš, že člo-
wěk bez syly bžwa w poslední
chwili.

7. D Páne dež mi w bole-
sti wranenosti, dobře žadosi; A
rač srdce mému dáti co swíce
dokonati, s dafáním w tvém

vmučení, krve pro mne wyceze-
ni, a duse wypuštěni.

8. A wssak tě nechcy včítí,
gaf máš mi včiniti; Ale wždy-
cht se poddávám, a při tvém
slovu trvám: Wěřie, že gíft
žiwota Pán, a mne i milostí
spasíš sám, buď že jde v mru,
neb tam.

9. Prodež wssedent se oddá-
wám, a na tebe spoléhám: Neb
tvoá smrt drabá žžt můj gest,
w smrti žiwot, w hanbě čest:
Ty tělo mé w poslední den,
gafš sem tím w srdce wgištěn,
moeň wstějšš i hrobu wen.

(1276.) Mot. 40. d.

Sejši swětlo žiwota, po-
tější wsscho swěta, na
zemi neasem nešli host, dež ať
gsem wssch mých hříchů spřost.

2. Drám před sebou pracna-
cestu, k twému nebeskému městu,
kam gest má tolast zajižená,
krwí Krysta wykaupená.

3. A té cestě srdce zeměleně,
tělo wssí syly zbažené, duse
smutná wola k tobě, přigď
Sejši, wem mne k sobě.

4. Potěš mne skrz twé trá-
pení, při mém posledním skon-
čení, o pro twůg potřmawený,
nechť gsem gá oswobožený.

5. Pro twé polichy, žmrťá-
ni, nechť gsem hřichowě smazá-
ni, koruna, potupa, lehkost,
nechť gest má sláva y radost.

6. Twůg nápop s žluči spo-
gený, pošl mne, neb gsem
zemdá

Bbb 4

miti w své paměti, ať žij po-
dlé vsí vůle jeho. Nic člově-
ka tvoje nezdržuje, od hříchů
mrzkých neodvozuje, jako kdys
na svou smrt pamatuje.

6. Směte bídny, již se jeh-
nám s tebou, beru se do nebe-
ské vlásti: Poněwadžs nemer-
ný, nic mi s tebou, již mnan
toje nebudeš vlásti. Přinále-
žím do věčných stanů, neb kdys
tělem odpočinu w Pánu, wjm
že w poslední den z mrtvých w-
stane.

(1278.) Rot. 150. c.

Gál. Mne pak žijící Gejšse.

Gejšs mě vtočistě, y mŭg
wylupitel žiw gest: To
tot gá wjm zagisě, musyť mne
to k položil west: což mnan dlan-
ba noc smrti, čce na myslí tať
wrcy?

2. Žimt Gejšs mŭg spasytel,
y gá vztim žiwot tať: Kde gest
mŭg wylupitel, mám byť; nač
truchlenj gatě? pustili teč bláz-
wa aud, by geg netahla odsud?

3. Gá gsem swazkem naděge s
nim sgednocen y swazany: rukau
wjey se dŭge, že w něm budu
zachowan: že ani smrt hrozua
mne od něho neodtrhne.

4. Gsem tělo, odsud mu-
sym, gase w prach obracen byti:
tot přiznávám, wšak škusom,
že mne on rači wzkřísoti z pra-
chu země, bych w chwále geho při-
něm byl stale.

5. Lehdaž rotně w tu lŭji

oblečen budu, gajž wětm: w
tom těle mēm twať Boží we
mnohě radoši vztim: spatřim
mého Gejšse, vprostřed geho
říše.

6. W to swětlo oči mých, poz-
náj gea Spasytele: Gá sám,
ne někdo z cizých, budu geg mi-
lovat cele: toliko mdloba těla
odstaupi mne do cela.

7. Co zde na mne bídneho, to
se tam ma slawně stati: zspoj-
ce což zemského, nebeský zas mám
powstati: zde schazym tělesný
gen, wšak duchovní wygdu-
wen.

8. Dauffgetz tedy sobě, Ge-
jšs nosy wás, wdowě; složili
wás smrt w hrobě, Gejšs při-
wola wás k sobě: Kdys žanzni
trauba Boží, genž y hroby
rozboři.

9. Nebbegte na hrob temny,
smrt, peklo mŭžte wysmati: ma-
te se z gamy země w powětřj k
Pánu dostati: gijť konec wám
wšech bíd gde, gijť wam wj-
těštwj přigde.

10. Gen srdce pozdwiwnate,
od těchto zemských žádosti: Kto-
mu se přibližuate, s nimž čce-
te bydliť w věčnosti: bledte srd-
ce tam mŭsti, kdež s Bohem čce-
te byti.

(1279.) Rot. 30. a.

G. Co mám z marného swěta

Gezu Krysie milostiwý, genž
gshwůh mŭg a člověk pra-
wý, tys

B b b b s

tyš na třetí vmešel za mne, tak
mne s Otcem směřil snázně.

2. Prošim pro své vinnění,
raději mi býti milostivý, kdy
na mne přigde poslední s hor-
kau smrti bogování.

3. Když má tvář wšceka v-
wadne, a můj gazyl w mluce-
nj klesae, vsi nebudaň slyšeti,
srdce se bude lāmati.

4. Když suad y paměť pomi-
ne, a pomoc wšech lidj zahyne,
tehdy přigď Kryške w rychlosti,
zbaw mne poslední žalosti.

5. Wyweď z vdolj hřdného,
vkrad trápenj smrtedlného, zle
Duchy zaseň ode mně, Duchem
swatým sám slij přimně.

6. Když se Duch s tělem roz-
žehná, přigmiž geg ty do swého
řluna, nech ať tělo odpočine, w
zemi až do saudného dne.

7. Deg wesele z mrtwých
wstānj, pro své za mne orodo-
wānj, hřichůw mých nepřipomj-
neg, z milosti žiwot wěčný deg.

8. Gals mi račil zaslíbiti, w
slowu twém (gemuž mám wě-
řiti,) křa gislé, gislé wám pra-
wjim, když mně wěří a řečem
mým,

9. Ten nepřigde k odsauzenj,
ani zle smrti k olussenj, byť pak
zde y vmešel časné, wšak wždy
bude žiwý wěčné.

10. Deb ho gá swau rukau
pewnaui, z wazby smrti wěčné
wytrhuu, wozmu do řlānowstwj
swého, včijnj geg včasného

11. Wěčné nebeské radosti, kře-

řej y nám popřeg z milosti! ach
Páne odpust hřisnosti, deg čes-
tat w trpělivosti.

12. Až do nasseho skonānj,
degž nám y wšej poslyšenj, sli-
bům twým pewně wěřiti, a spa-
syedlně vmeřiti.

(1280.) Dot. 40. d.

S Ezu Kryške wěčné žiwý,
Immanueli prawdijwý,
kterýž aby mne wykupil z smr-
ti, za mnes smrti podstaupil.

2. Páne prošim pro své mu-
čy, nepausťeg gij mne z swé ru-
z, pokud asem žiw, y když giti
přigde mi řkr brānu smrti.

3. Když mi se slech tratiť zač-
ne, a oěj mých swětko zhasne;
když mi gazyl můj vmdlege,
duch nejwj lam se poděga.

4. Když mi se Smyslowě
řkrāť, wšceka lidřka pomoe
žtratiť: přispěgťy sám Páne mia-
řy, ruky podeg w tu nechwili.

5. Vřat hrūz, polehē těžko-
stj, a promeď řkr smrti pastiť
zapuď přeč pokussiteľ, Duchem
mne swým poslyš cele.

6. Ať dusse má wygdane
prudee, wšledā haed se w své
ruce; tělo pak po časném bogi
wydchne w podzemnjm pokogā.

7. Potom mne zas w saudn-
swig den wywedeš moeně z hro-
bu wen, a odpustě dřiwj žlo-

sti, žiwot wěčný dās z milosti,
8. Kterýžs mi přičekľ slowem
swým, slowem wěrným, o němž

gā wjm: Amen, Amen, řdo mā

řlo a

řlova vřma věrau, zachováwa.
9. Nevzj smrti na věky, ni
na saub pŕgde bez děty: Ale
řky tjeř smrti bran, pronikne
hned do věčnŕh řtran.

10. Neb řbež řsem gā, řhey
by byli ti řbož mi věrně řlauji-
li: patřje na mau řlāwu vě-
ně, rozkořse mēli bezpečně.

11. Almen, Almen, řlāř je Pā-
ne, toho at nām se dořkane! Pā-
du na nās nedopauřřtēg, w po-
řkŕřenŕh neopauřřtēg.

12. Vř přigde nāřse řodina,
řebau Pāne vřojenā, ř řřlāřnē:
mu abřud wygřti, tu ř sobě řām
řač pogřti.

(1281.) Not. 258. a.

Gal. W nāřamē řwē vřkořti.

Sř Pāne řlauhu řwēho, ř
řbj řwēta řřařnēho řač
w pŕbogi pogřti, a ř sobě řām
wřgřti. Neb řiř řrāmē wřdēly,
mē oči řpāřkly, řwē řřebrahē
řpāřeni, w řogŕnē potřřeni:

2. W řom řterēř byl řařř-
bil, ay řiřř n. připrawil, přēd
obřlēgēim řiřřřm, wřlāřřē ř-
zāřlřřm: řbož řřřřřs poma-
zāř, řřwāř řyn na řwēt dāř,
řwāř; řřřřřu řiř wyprořřil, řwāř
řmřty gēā řpāřyl.

3. Gāř na řē očelāřmā, roz-
dēlēř řāđām, wřřřōřiti ř řālāřē
ř řpāřenŕ řwē řwāřē: Bože řpāř-
řeni mēho, řegř řogřti gēho, w
řobēř se řāmē řēřřim, nebs řpāř-
řitel mūg řim.

4. D přigřiř Pāne mřř,

writēř přēdeg řřly, řebe w očelāř-
māř, w wřřē a dāřřāř, w
řwēř řuce Bože řřlāř, w řř-
řh řpāřřomřlāřnŕh, pŕōāř-
řim řucha mēho, řřpāř řo ř-
řēlēm gēho:

5. Nebōř mŕe řām wřřāřpřil,
řwāř řwřj očiřřil, wřdēē řpāř-
ni mēho, do řāgē wēčnēho ř
pāřhē wēř mne mřřōřti, w řāř-
řřuže řwē řmřti, at nāřwāř řlāř
wř patřřim, na wēly řē řwāřřim.

(1282.) Not. 258. a.

Řebnāř se Dāřřē wērnē ř
řwēlēm.

Sř se ř řebe vřjřām řbjřh.
řmāř řwēē: ř řřāřy řēř
řā vřjřām, dāřřē mā wřřlāř řwēē
řē. řřmēne řēřw ř řpāřēmā
rozkořřnē řiwotu, w nebs řřh
řwāřlēmū řēřēřřē řkŕōřā.

2. řkŕōřā w řwēē dōřti wřřř-
dy se nāřāřh, wřē řōřē neř řāř-
dōřti wřřēhŕēm se přibāřh: řōř-
biř se řu pŕōē nēř, wřřēēē gēř
ōmŕlē, wřřēēē plnē māmēř,
y řrāē vřřlāē.

3. Dōřřēm pāř plnē řēřhū a
rozpūřřlōřti, řřh wēřlāř a řmř-
hū n. pŕōřpāřřnōřti: Nēř řbož
hy Bōhā řbāl, wřřlāř wē řēř-
lēř, nēř řbōby w řtŕnōřřē řlāř,
w řřdēlō řmřti řēřj.

4. Dgmi mne řā mau řřkū
řřřřē Božj řyn: A wřwēř
pŕō řwāř mřkū ř pāřj, āř neř-
hyn: Wřwēř ř řēř řōlōřāř
mne ř pŕřtu wēčnōřti: ř nāmī
řdē

y dýchajú, duch twýg vstane mne
w daufajú, práve až do sko-
nání.

4. Gasnosť se když zraků pro-
mení w temnosti, ošvěť mne
věcnau světlostí, ó slunce spra-
vedlnosti.

5. Světlo života gest wira
w tě samého, w nž mne welmi
zemdeného, neopauštěg bžd-
ného.

6. W tobě samém, Pane,
gest bognosť života, twá k čená
božská dobrota, zprovoď mne z
toho světa.

7. Ty gšy w tě věčným ži-
vot y vyžijšeni, po zdegšim
mnohem sčaužení, mne přiveď
k roznášení.

8. Smrti swau smrt, peklo
sy mocně podvrátil, hněw Dtee
swého odvrátil, swau spravedl-
nost nawrátil.

9. W mocné ruce twé po-
raučim ducha mého, odvrát o-
de mne bždného žlau bážen wše-
ho žlého.

10. D deaž vměsti šťastně w
ceřem daufání, aby mnyl a sře-
domi nepřišlo na zausání.

11. Wyprosě z žaláře těla
ducha mého, geg přigmi do lů-
na swého, vtěšeni plného.

12. Esim nepřítel věcnau
smrti mne hrozí, a chti přisny
hněw Boží hřichové moci
množ.

13. Ale ty pokrop mne křwí
swau přecístan, Křyste, o očist mne
dusti mau, gžs wylaupił mždau
drahu.

14. Pro twé přehořké na těž-
ži vsmrcení, pro přehořsné trž-
nění, newinně vnučení.

15. Dokoneg při mně diko
spasení swého, přiveď mne do
radosného království nebes
ského.

(1285.) Mat. 209. a.

Aždat mi hodina, wšsudy
připomíná, že prach bžd-
ny gsem a hlina: vměť mým,
ach! když? gal? kdej smrt mau
žkšm? Bože můg! Bože wzhled
na mne, kdy mnau celý svět
pohrdne.

2. Zde není bytnosti, kdož
naš smrti zproši? mládě y zmrt-
wěle kosti, hubi, kazy smrt, a
wšlech z gich slawy šfazy. Bože
můg! 2c.

3. W nic pomoc y rada, gik
lekar nakládá, daremna přijeň
y žrada; darmo branił; nic
mne nemůž ochranit! Bože
můg! 2c.

4. Ni rytířka díla, ni zbo-
ž, ni syla, moci smrti nezru-
šila: gwałt, pych, sláva, před
ni mįsta nedostává: Bože
můg! 2c.

5. Ach galé žalosti, hoře y
vzkosti, zegmau mne w smrti
těžkosti! kdož přispěši, kdož mne
w tě nuzy potěši? Bože můg! 2c.

6. Když Božské žrizení, diábel,
žlořečení, swědomí žle y mž-
mení, wšřic mne šaupi, kdož
mne litugje wylaupi? Bože
můg! 2c.

7. Když

fudž musím w tom swětě býti
dusse gest bázni poddaná. Pro
Krysta ic.

3. Myslíš beg na smrt bez
přestání, když pak budu umíra-
ti, bych w Krystu žiw byl, a w
pokání, beg mi žiwot zawrati.
Pro Krysta ic.

4. Deg bych časné dům swá-
g. spořádal, k tomu mysl měl ho-
towan, a vždy své vůli se pod-
dával; Páne, gaťž chceš tak čin
semnan. Pro Krysta ic.

5. Gaťž jsi, hořky čin mi
swět tento, gaťž med sladké čin
mi nebe, bych nic nikdy nemys-
líš gen to, Páne, v bych byl v
tebe! Pro ic.

6. Bože gen mne očist win-
ného, křez zasluhutvého Syna,
genž mne činí spravedlivého,
před očima Hospodina. Pro ic.

7. W bohu a w ranách twých
máš Kryste, sobě dusse má
vyláka, potěšenj tam nagde gi-
stě, gegž darmo w swětě hleda-
la. Pro ic.

8. Newydáti mne od Krysta
mého, žiwot, smrt, pokog ani
bog: ruce mé gá wložim w bok
geho, řka, ach tys Pán můj,
a Bůh můj! Pro ic.

9. Gá sem oblekl swátost ge-
ho, při mém křtu, gaťž slavná
ta mč! Bůh za Syna přigal
mne swého, protož přege mi gaťž
Dtec. Pro Krysta ic.

10. Tělo Krysta geda, w
něm mám čest, geho krew sem
za nápoj pil: Gá w něm žiw

sem, on me mně žiw gest, gaťž
by on můj nepřítel byl. Pro
Krysta ic.

11. Přigď, přigď smrti zey-
tra a neb hned, tebe se s Kry-
stem nebogim, křez žalost k ras-
dosti mne wes, gaťž čekám a obe-
stojim. Pro ic.

12. Dokudž nepřigdeš, ne-
degdu, potom pak tišse w poko-
gi do nebeské radosti wegdu,
genž mně připravená stoji.
Tak w Krystowém vmučení,
wěčného dogdu spasení, Amen.

(1288.) Mat. 29. a.

Dož chce w dobrě naděgi
smrti dočekati, a po smrti
do nebe radostně se bráti,

2. Tent má v wšle pravé we-
gměno Gejisse, činiti zde poká-
nj, co může negpisse;

3. Dokudžby čas neminuł
kteržž se newrátj, gegž Bůh žmiz-
losti dáwá, běda kdož geg žrati,

4. Člowěku nedbalému gest
žytra galo dněs, nechce w čas
pracowati, ač zná že w smrti
gest;

5. Dobrau mysl sobě dáwá,
w tělesné rozkosti, vždy dále od-
kládage, žanedbáwá dusši.

6. Nedáť mu tělo hřejšně Po-
kání činiti, w dobrém nepracow-
wité, s nimž tělo wálčiti.

7. Člowěk ten nešagich co
bude děkati? Po nashcenj hřej-
chů smrti se lekati.

8. Když wšej nemučného, tož
mu

mu se nezlíbí: pakli spatř
mrtvého, poběhne kam widj.

9. Strašdem gsa naplněný,
y bude stonati: křa, gíž mne
wšsecko bolj, až nemohu spáti.

10. Hryzeť mne mé svědomj,
žeť sem poznal pravdu, a gi
stutkem zapjral, wšsecken stra-
chem swadnu:

11. Neb hrozně řeči Boží
hýbagi mnau wšsady, žeť žádně-
ho nespáší bez kutečné pravdy.

12. Kterěť sem mohl dogiti,
když mi Báh zdrowj přál, ten
sem čas marně w hříšch do ne-
mocj zmrhal.

13. Segduliz gá tať z swěta,
straš gest zatracenj: pokánj
sem nečinil, toť gest zlé známenj.

14. K tomuť mne nedbánil,
wost s newěrau přiwedla, w mé
nemocy těžký strach na mne gest
wvedla.

15. Teprwť gá frozumjwám
swému zatwedenj: Znáti, w
prawdě nebýti, nestáti k spasenj.

16. O Bože wšsemohauch, po-
moz mně smutnému, abych
mohl přigiti k smilowánj
twému.

17. Abych času dražého wje-
nikdy nematřil, než byl roděčen
milostí, kterauz mne obdaril:

18. Potěšeně hodiny děg mi
dočekat, a w twé prawě naděgi,
odsud se tať bráti.

19. Abych strachu pozbuda-
tj y pochybnosti, s tebau milým
Bohem swým byl w wěčné
radosti.

(1289.) Not. 237. a.

G. Kdož ochrany negwřšsibo.

T Dyž má hodina nastane,
že budu vmjrat, přigď mi
tu pomocy Páne, nedeg w hřis-
šch zaufati, kdyžby diabel, pe-
řlo, zly swět, mně obkličiti
chtěl, nedeg mi se odwrátit zpět,
můg drabý spasiteli.

2. Poslyh mně swatým Du-
chem swým, abych v wěre stále,
slyně se těšil slibům twým
kdyžby smrt nenadále mně ryz-
hle škrtili chtěla, deg zmujile
boa wěsti, w tobě swjtzjst do
ceľa, w twé smrti gest mé
šťěstj.

4. A když dokonám žiwot
swůg, rytěrowánj mého, wěřm
w tebe o Křstle můg! je podle
sljbu twého, korunu sprawedlnos-
sti, mám v tebe sřozenau, mně
y wšsem wěrným z milosti, smra-
ti twau připrawenau.

4. W ruce twé Páne Gejissi,
poraúčim ducha mého, přigmi
geg k swých swatých řissi, řessli
Angela swého: zbaw trápenj
pekelného, muť hrozných a za-
řosti, owed mně do ráge swého,
neskonale radosti, Amen.

(1290.) Not. 137. b.

G. Kdo gen na Boba se spol.

T Dyž nie gřisřsibo než
vměsti, a pořádek gij na
mne suad; chcy se za w čas
pohotowiti, abych blaze mohl
dokonat: chcy prw zemřiti než
vmřti.

*Alba Paterni, miserere
mei per vulnera Christi.*

Bohu Otci se dostal, dosta-
nut gá se k tobě. Kdež gý ty
tut gá přigdu, při tobě budu
věčně, a protož obsud wygdu
wesele a bezpečně.

* 5. Tak mě ruce wztahugi,
ať Kryštu se vbjřám: Wsnu w
libém pokoji, tu gístau naděgi
mám: Je mne wzbudi Kryštus
Pán, a otewře dweře sám, do
žiwota věčného, kdež vřím geg
samého.

(1292.) Not. 223.

Umlawa s Bohem o šťastné
skonání.

G. Co pak žlomečku prospěje.

G. Mysle wjm je vnitřiti mám,
ale kdy se to stane, a když
jase Duša oddám, gá mne tu
smrt zastane, newjm, to gest w
tagnostech twých složeno (Bože)
hlubokých, gá co twůg saud
vřládá.

2. Alle to wjm, (což lěpegi wjá
Páne.) ždaru twého, že mám
srdčenau naděgi w tobě, když tě
samého znám tím byt, genž w ne-
winnosti své wtopil naše žlosti,
a mně dobyl králowstw.

3. Prošhm wšak ō mňa Ge-
žissi, wperni mne w té mře, ō
má naděge neggišsi, ať setrřám
v mře: Tak aby, když pŭgde ž
těla má duše, odtuchu měla
šťastného w nebe wjiti.

4. Můžli byt, (y w tom pe-
četi sobě twé lásky žádám,) bych
mohl při dobré paměti byti s
želem rozwážán: Giž pak w do-

mu neb na poli necht smrt přig-
de, neb kdekoli, gá se tobě oddá-
wám.

5. Paklit mne gáfa poražŭ ob-
žlých wrahů přihoda, neb mor-
nj bolešť nakazŭ, zachwátŭ oheň,
woda, tak mne tu Bože weš so-
bě, gáť wjá, že gá gsa zdráv,
tobě gedince se poraďim.

6. Gessli se pak co žlěhlosti
přidá mně sluze twému, dopu-
štit neschůstŭ, proti vmyslu
mému, toho mi ach nepočíteg,
od se pro tu nezamíteg, což se ž
mŭkoby přiháŭ.

7. Rychrž dořaž w mě nemo-
cy, y při smrti mě, žlky: Wych
w něčem neklesŭ, pomocy rač
mi ō Páne mŭk: Wych se,
sromnage sworné s bliznjmi, to-
bě pokorné oddať w swatě twé
ruce.

8. A wšak proč gá vřim te-
be, gá senau dokonati mäs?
Lěpe sameho sebe gen na twé ru-
ce dáti: Ach wšle twa a słowa
twé stáť gen buď prawidlo mé,
tak věčné dobře bude.

9. Protož gá klada na stranu
swých smyslů a žádostí; tobě k
nohám swému Pánu ay padám
s downosti, že ty mne sřez
hrob přowedeš, k wzkřissenj
šťawy přiwedeš. Wje co, nez
wjm, než Amen.

(1293.) Not. 65. a.

G. Wšim žalostiwě, trápíc
se nemoc: A wšak poz-
tejenj nemám y pomocy: Ani
poleh-

polehčení má bolest přigimá, proto že Hospodin proseb mých nevyššimá.

2. Rozpomení se Bože, na dobrodiní twá, Ezechiašovi v nemocí činěná: Na blizu řdyž skoná, těžce Král bohatý, i rozkázánj twého, wšel k němu muž swatý.

3. Ležím tu těl, takto di mocný Pán: Před dům svůj, neb v mřez, a budeš pochován: Zarmantil se i toho melni Ezechiaš, hned se s plácem modlil, gať di Izaiáš, k. 38, 1.

4. A tu slyšíc prosbu, stáhl sy smrti řetez: Wytrhl sy geg Páne, gaťo mocný witez: I ruť asyřského sprostils geho bebra, dawše patnácte let wěku, (milost stěbra!)

5. Wšysk mne také hříšné: ho člowěta, bolesti plného, twého služebníka: Bože můj, o Bože, pokoru mau obliž, a nepřipomínej, že jsem křtu zrušil slij.

6. Ale wzpomení na to, kteřat zbřesil Petr, Zacheus y Matthaus, řez řagich Lotr: zmažals gim Paškaw množstw hříchu zlého, řdyž se pokorili, i řrdce truchliwého.

7. Dněw tu ůg spravedliwý, genž na těle nesu, wčinení mi brožný, až se wšecek třesu: Zwalš mne ku pokánj, wšy twých Prorokůw, gá sem pak zanedbal změniti swých křotůw.

8. Smjřug se nad námi, a

co ráčjs spůsob, toliko žbaw kosu zatracených osob: Žesli mně milosti, dořduž nemine čas, neb po smrti i peřka řadný nezwygde jas.

9. Tak magic twau milost, po wšecká má leta, řjditi se budu, prawidkem žiwota: Wěrně bez pokrystiwj, ařa řagich člowěk, čyť wěrně řlaužiti, řážen bera ja wdeř.

10. A řdyž běh doplnjm, twého wyměřeni, nezamíteř ty mne padlého řmořeni: Dawřat tělo žemi, řuffi řu řlawnořti přigimž (Bože) prošym, do wěčné radořti. Amen.

(1294.) Not. 283 b.

Gaťo: Kdež ma Wěćka gř.

Schomyslnj, tu marnost swěťřkau, gať za swau wcenau wlast magi: ale ři genž Křořta znagi, y rozkořřnau řlawu nebeřkau: ři drži ten swěta ofřřlět, za řmutné pláče wdoři, genž gaťo přichořžyho řlaněř wpuřřiti řaždý woli.

2. Kdo geřt poddany Hospořdinu, poznáwa, že ten ceřy swěť geřt padu poddany co řwěť, protož řěřta řaždau hoduřu, čtě řoněć ceřy swěť dogřti, genž weďe do wěčné wlařti; nečće se ničimž potěřřiti, ni w řemřřym swau řadořti pářřti.

3. Potoř pruděy neybřia řať, řamen w propař řať nempada; gať Křeřřian wlařti swěť řada, řemřřych wěćy wřřka gať ptať. Ne

Ecce 2

Ne nohami po zemi kračj, wšak
očí k nebi pozdvihnul, oduš
geg Bůh sam wěsti račj, řdy
řdce k wěčnosti wztahnul.

4. Ta žádost po odpočinnu
w milostkách Božjch se množí,
řdy jim swata wšle Boží w
řjji nedáwa oddechnuti: Řdy
se mnohé vzlošti walj, tehdy
řdce v wnjtř kwi: o bychom
ten wěf dokonali! (Klagic) ach!
na dlanhan chwili!

5. Tu sy Pawel žada wmrě
ti, tu Abrahamowj gest tji, Jo
ba tež wnamuze řj, wjassuge
brj; něho wygiti, Eliáš na swě
ceřě žada, aby giž brzo konec
byl, Dawid w gítě před Boha
padá, by mu brj pomoc spu
sobil.

Filip. 1, 23. 1 Mrogj 25, 8.

47, 9. Job. 14. k. 17.

1 Kral. 19, 4. Žalm. 42, 3.

6. Ale ta žádost po nebesyech,
w mře se musy konati, času
prawého čekati, genj k swobo
dě z těch wěch časnyh, w Boží
radě gest vložený; wjra nic ne
předpisuge, Křesťian byt byl y
wnaweny naděj se potěssuge.

7. Byt se y dlanho mělo
zdati, žeby se giž wje nenadal,
by pomocy Boží dostal, Bůh
wšak račj wždy pospichati, on
swych sam mocně obhaguge,
wolagieny dnem y nocj, oně
wšle gič panta rozlamuge, ne
necha swych bez pomocy.

8. Bůh genj nad časem y
wěčnosti, sam Pánownil gsa,

swym nad mjr nezaj
držuge jdawna žádaně gič mola
nosti: šťastny konec wšle
ostadj, což praw welmi hoře
bylo, neb řdy Bůh swych na
trůn posadj, změnř se gič
gič dilo.

9. Wj tehdy gsauc w žegssj
časnosti, žadame, by w prawem
čase k tobě wratili se zase, wšak
wedle twě Božské libosti. Gezu
rač nam milostiw byti, bychom
se wždy hotowili, degj nam ten
swět wšlecken zapřiti, bychom
wěčně s tebau byli.

(1295.) Not. 163. b.

Nemocného.

Gako. Wěe naš genj w Nebi.
Ejim v weliké mdlobě, nez
mage žiwosti w sobě, pa
ka se žalostj řdce, a žiwot s
smrti gest w putce, rozum y
smyslowé mdlegj, a mocy mě
giž mizegi.

2. Protož pospěš se mně
Kryste, a zažen Duchy nečistě,
genj twau co twowé hnewimj,
gsauc pohltiti mne chtiw, ne
deg mne od twě milosti wvesti
do pochybnosti.

3. Degj mi w twém Kra
lowstwj byti, gen poslednj mist
ko msti, drž mne w mře spas
řtebně, abych w twě kwi nez
winně, spasen byl a wymožený
od pešelnih trapanj.

4. A řdy ma hodina přigbe,
ať hauff Angelů gest při mně,
genjby dussj mau do nebe, z těla
wysflau

vysslan nesti k tobě, ta deg ai gest
wždy w twých rukau, wykaupe:
na fwy drahan Amen.

(1296.) Not. 40. d.

Gaf. Gezišši swětl. žiwota.

Sám powołanj od Krysta,
bych šfel i swěta w ragšká
mista, co pak mau dussi zdržú-
ge, to ted mŭg kšafft oznamuge.

2. Tobě Bože Otče dussi mau
poručim; gačož šluffi, tys mne
gi byl dal w tělo mě, jaš gi
oddávám w ruce twé.

3. Gezišši ménepráwosti, ob-
dávám gá twé milosti, deg aby
se utopilš w moři twých ran,
Kryste milý.

4. Wem Duchu swatý vpe-
ni, y poslednj okamženi: a když
mŭg gazyl wstane, wždyžeg ty
w mēm sedy, Páne.

5. Wám dávám mogi stráž-
cove, šly swě, ctui Angelowé,
gimiž sem hřichy oplakal, což
wděčnégšsibo bych wám dal?

6. Zeměl tys mau matkau
byla, do té chwileš mne žiwila,
přigmi swě dite, mé tělo, by w
tobě swŭg pokog mělo.

7. Swě milé smutné manžel-
ce zanechávám wšech wdom
saude: Tent, gestliť se křiwda
stane, (k němu wždyžeg) té za-
stane.

8. Dítšly nechám Otcy tomu,
na syrocty laskawimu, on wás,
mé syrocty milé, zaopatřj kaž-
dē chwile.

9. Wám pak, přátelům, do-

brěho zanechávám Boha mē-
ho: gemu služte gen w každy
čas, neopuřj na wěky wás.

10. Neprátele i srdce swě-
ho oddávám w moc Boha mē-
ho: on ať gich srdce obrátj, a k
sobě cele nawrátj.

11. Tak aby bylš spasenj, a
do nebe wwezenj, tam chwálili
Boha swěho, tak blažo snášes
liwěho.

12. A tak giž gdu i toho swě-
ta, spatřil Krysta mēho bratra:
Neb Bůh giž přigal mau dussi,
tělo mě zde žustat musj:

13. W zemi ať do dne saude-
něho, w hrobě čekal přistj geho,
tu i prachu bude wzbuzenē, a š
dussi wědnē spogenē.

14. Dobrau wě přátele mi-
lš, neplaťte na mne w tu chw-
li, nebo se zase šhledáme, když
žawzuj hlas trauby Páne.

(1297.) Not. 150. c.

Gaf. R což klowěte hledaš.

SRe pak žiwot Gezišše přez-
rozkosnj potěšuge: wěři
pewně má dusse, žemi geg Bůh
mŭg daruge, bych w něm smrti
zproštěn byl, a na wěky wědnē
žil.

2. O Gezišem dobře byti,
žhlcenat smrti w geho smrti; onē
mne šřz swě vmějtj radil k ži-
wotu přewěsti: smrti což gá na
tē dbám? w Gezišowi žiwot
mám.

3. Bohu diša! wjm, ač wjm!
že mŭg wšpupitel žiw gest, onē
E c c c 3 mne

mne lepši časem svým život daruge pro svou čest: radošně zas povstati mám, Boha vhljdati.

4. Tabňj w sebe mau dušši, Gezu, nechť živa žustává; mi-
lujic tě gak flussi, nechť su hři-
chů žanechává: neb kdo w hři-
ssich gde spati, musy w smrti
žustati.

5. Živ buď semnau Gežissi,
wje nej bratršy spogeny, twůg
život, ō negmilšsi! buď w mě
dušši nalezeny, co gá mám, geš
wšsecko twé, co ty máš wšsecko
geš mě.

(1298.) Mot. 235. b.

Světšké vrěššeny marnost.
baremne světšké vrě-
šeny, ač gak brzo mjgš
w rychlosti! Nad smrt nám nic
gíššegšscho nenj, světšké žba-
rugšch radošti: Ach na to proč
nechcem pomněti, nepřesáwaz
gjece wždy hřeššiti, ač wjme že
wšsechnem geš zemřiti?

2. D gak hořlá (smrti!) geš pa-
mět twá člowěku srdce wesele-
ho! Gaks mlademu a sylnému
brožná, a kdož w světě má šte-
ši mnoho! Nic sobě žádného
newážš, chudého, bohatého
wdáwš, bez wšminky swau ce-
stau zprowážš.

3. D smrti genžs lidem wel-
mi brožná, gak chytře wnjš
poděrhnauti! Tebeť se wšseriti
nemožná, aniž tobě geš se wyh-
nauti: Nic tebe, nic, přaššl:

wěgšscho, sandu Božscho nic brož-
něgšscho, pefelných mul nic w-
frutněgšscho.

4. Ach kterak gšem se nena-
dál toho, abyč brzo tak měš
vměšti! Měw na tomto swětě
štešs mnoho, na smrt sem nez-
chťel nic pomněti: Poskakaš giž
kemmě posly swé, boleš, nemoc,
trápenj přetěššé, odgawšsi mi
wšsecko weseš mě.

5. Giž geš wšsecken žrak mi
se mūg zatměš, srdce mě nára-
mně geš truchšé: Chlauba swět-
šhá, po kterěš sem dychšl, čis-
nivo na se náklady muohé, toť
semnau do hrobu nepřigde, než
což sem činil w tom žiwotě žde,
toť mne na ten hrožný sand dos-
wede.

6. Regmilegšsi towarššimoz-
gi, giž gá gdu ob wás w tuto
chwili: D ať se ž wás každy Bo-
ha bogj, neboť y wy přjadede k
chli. Na swětě nelze dlauba
býti, kdoť se narodil musy vměš-
ti, ž žiwota Bohu počet činiti.

7. Regmilegšsi Bože, pro-
šm za to, rač znáti se k swému
žiwotenj: Wšak nic neasem než
popel a blato, odpustšj mi mě
prowinněj. Když budu na
twém sandu štáti, rač se kemmě
milostiwě znáti, degž mi s se-
bau w nebi přebýwati.

(1299.) Mot. 52. b.

G. Pamatůgmež na swatých
gak šte wy pobožni blaje-
šni, genž šte štež smrt k Bo-
hu

bu přenešen: wy ste sprostěni
wšech bjd, kterej nás drží w
wězenj.

2. Zde co w žaláři byti mu-
šime, kdež starost, bázeň y strach
cítíme: z toho co známe, nic
než gen pauhě těžkosti máme.

3. Wy pak w komůrkách od-
počívate, a bezpečnost bez zá-
mutku máte: řijž a těžkosti ne-
překážej wam té radosti.

4. Sám Pán Krystus ztíra
slzy wáše, máte to, kam gdu
žádosti nasse: Wám tam spi-
wagj, co jde vši lidska nesy-
chagi.

5. D fdožby již nechtěl rad
vnítiti, a za tento svět tam ne-
be wžij? fdožby zde žůstal? o
fdož pod ghem ždegšich bjd ne-
vstal?

6. Přis o Krýste, přis nás
wypřahnanti, sprost nás, a rač
po sobě tahnanti: Swětla stud-
nice! vtebe wšech rozkossj neg-
wjce.

(1300.) Not 272. a.

S Radug se má dušičko, za-
pomeň na trapienj, neb té
Pán Gejš nymjeko, wolá ze
wšech sanjenj, z wzkossj a žalo-
stj, by s nim šla do radosti, kte-
rej oko newidalo, ani vcho ne-
slychalo.

2. Ga sem dnem y noč wo-
tal, k Bohu mlsosrdnému, w
řijži mím, genž mne sužował,
by mi spomohl bjdnému, gafoz
taužj porcepnj, by již byl konec

cesty, tak ga sem sobě winšował,
bých běh žiwota dokonat.

3. Nebo gafo ruže sngi, mez
ž trnim bodaucym, tak řekšias
ně gšau wždy w bogi, ředce wel-
mi trapičym: gať wětrowě a
wluy, nepokoge gšau plny, tak y
w této smrtedlnosti, žiwot náš
pln geš žalossj.

4. Swět, Dlabel, peklo, hři-
chowě, y tělo nasse wlasnj,
gšau wždy náššj trapičowě, přis-
dāwagj nám šrasti: pln gšme
bjd, sanženj, wzkossj a trapienj,
gať se gen na swět rodjme, y hned
bjdy okaušjme.

5. Gať gen žaře giti giti swi-
ta, a sen od nás odchazy, hned
nas nowa starost wita, a trape-
nj přichazy: Sliy nasse gšau
chleb náš, kterej gime každy
čas, ano fdož slunce žapáda, gis
na žalost náš napáda.

6. Protož Kryšie, ma denni-
ce, genž wžchazj od wěčnosti,
wřaz mi řaskawě lice, nebs mne
wytrhl z temnosti: pomoz mi z
mé žalosti přigiti do radosti;
bud mě swětlo, potěšeni, a neo-
pausttēg w sanženj.

7. W twém boku wžijž štra-
ny, při mé poslednj šrati; řez
twě poberu se ranj, do té nebesě
wlaň: do rozkossnebo rage, kdež
se lože raduac, Páne Krýste,
mne zpromodjš, a řekau šla-
wu wzdobjš.

8. Ne mi se již mé Dēi tmi,
a sluch mōj se již trati; gať
mūg již wš nemyli, a paměť

ma se frati: wšakž ty předece
můg wšdee, žiwot, swětko, za-
stupce; ty mne z zlého wyswo-
bodíš, a do nebe wyprwodíš.

9. Degž mi ať swatý Ange-
le, mogi noshcowné gsau; a mau
dušičku wesele do luna twého
wnesau: rač gj k sobě přigiti,
wstawicně těšiti; tělo též mě
při wzkříšenj, přiwed k wěčné-
mu spasenj.

10. O radůg se ma dušičko,
zapomeň na trapienj; neb tě
Pán Gejš nymjčo, wolá ze
wšech sauzenj, w geho slawě, ra-
dosti, máš byti na wěčnosti, s
Angeľu ho welebice, na wěky
trypusgice.

(1301.) Roč. 86. a.

**Gaľ nebezpečno Smrteď-
ným lidem na smrt nepa-
matowati.**

S Smrteďlaj, lidé bjdňj, což
k tomu řikáme? wšak nie
swěho tu w lastnjho na swětě ne-
mame. Preč nám giti.

2. Z pokrytého swěta toho gj-
ti rozkazuje, wrchnj náš Pán,
saudec wšech sám na oblak wstú-
puge: Podteť saudu!

3. Od negwýššich do neg-
nižšich we wšech powołánjch,
wšičkňj státi počet dáti musyťe
ze wšech swých w swětě stutků,

4. Zgewně, tagně, gedno-
stegně wšicelo na plac pügde, tu
ctnost platj, žlost zatratj, po-
křestiwj neprügde ni žadněmu.

5. Wěda tedy, že ohrady ža-
bně nepomohau, prawda sama!

neoklamá, ohradiť se pauhau
wprjmnosti.

6. Hřešit moha, bog se Bo-
ha, před očima geho žlosti nez-
čin, ctnosti nemia, by měl swěd-
ka swěho, newinnosti.

7. Paklis hřešil, žle se též
šil geho dobrotau sám, rychle
přestaň, ž hřešů powstaň,
by w polánj byl žnám tomu
Pánu.

8. Genž kařich, šibugich na
milost přigjmá, a kdož dále má
se škále, semu newzpomjňá dře-
wnjch žlosti.

9. Čám se šřádáš, řdyž od-
řlādáš den po dni náprawy, neb
co se dlj, to se žemdlj, nedogdeš
tak slawy, w ten den saudu.

10. Gaľ smrt wstaupj, saud
nastaupj, tu gjž bude wěta: nez-
pomůžť nie by hledať wjc pomos-
cy w swěta, neb řdekoli.

11. Wjra w Křsta, řářka či-
řtá sama gen pomůže: těmž gest
dána smrti brána k žiwotu: to
růže wšech wonnosti.

12. Kdo bez wjry, řářky mž-
ry, řee w swětě žiw byti, nebu-
de řád, řdyž se mu w smrad wšes-
eko to obrátj. O saudec náš,

13. Přeraž ředce hned žde to
bržce bázňj saudu twého: swyž
mi swody sobě šřlody ať nečinj,
ž zlého wpyku swěta.

14. Wžbrž hned žde ať ž nás
řegde wina zatracenj! Swau miz-
řostj nás wgiřti k našemu spase-
nj. Amen, Amen.

(1302.)

(1302) Not. 295.

O. Wsemobacny, před nimž se
Temna noc! Škoroliž giž
pomínáš? Škoroliž mi
wzjegde swětlo? Škoroliž mne,
Páne, s hějchū wpmínáš? by
srdce mē w tobě, swětlo: ško-
liž giž w twau gasnau twāř pa-
tkiř budu co w slūnce jař? Ško-
roliz ošlawiš mē kosti, bych na-
šycen byl twau sladkostí?

2. Eytim šyc giž skutky
wjtěštwj twěho, ano moc
twěho wzkrěšsenj; činiš
mne šyc giž w wjtě wčasné-
ho, twěho pro mne vmučenj;
Duch twūg šyce každěho dne
mrtwj tělo mē nezbedné: škrz
něg mohu žly hějch wězty, a w
bogi nad nim wjtězty.

3. Předce wšak bog ten ne-
mā gessitě kance, nedoběl sem
gessitě k cyli, oheň kosti kaurj
se gessitě prudce. Māli mi po-
tmarwě chwili rozkossnē swětlo
swititi, gā pař s Krxstēm wzkrě-
šen byti, māmli s njm tento
členot wzyti, musym takě prws
njm vměsti.

4. Protož duchu mūg, bdi,
zmuzile bogūg, spěš se k twému
poswěcenj; zemřē wěcy zapo-
mni, pař se snažūg s Bohem
byti sgednoceny: hledeg wěcněho
pokladu, šyc nezbuďš twěho
hladu, až bosahneš w njm roz-
koš gina, a s njm wegdeš do
smrti sljnu.

5. O sladka smrt! o noc při-
wěcnym slūncy! Škoroli se giž

přibližiš? abych sem běh a bog
přiwedl ku koncy, ano cele swj-
tělž giž? potom ged hějchu
wzhasne, když nebudu mje žit
časně; když ty cele wzegdeš,
swětlo mē, giž nezůstane mje
mista tmě.

6. O šlatě moře! prokom
twau hranicy, přigď, co zasty-
wenē wody, a tělesně wtop wšes-
liké wěcy, kterězto dušsi mē što-
dj. Beranku, twa křew gebi-
ně, očisti naš poskwrněnē: w
to raucha pokorau wgate, obla-
čj se twē křezstwo swatě.

7. Když ty mne tak oděgeš,
(swětlo wěcnē)! hebawjm spra-
wedlnosti, potom budu se ko-
čati srděcnē, na paštwách twých
s wpmínosti: potom budu twau
newěstau, giž sy obmyl křwj
čistau, ty pař budeš slaut mau
štroštnosti, o slunečko sprawedl-
nosti.

8. Potom budu wslawičnē
swětiti odpočinutj sobotu, a před
tebau w swátém rauchu chobiti,
obětugie obět swatau, w chra-
mē, kdej tě, o studnice, po-
žjwat bude mē srdce; tām se tēch
žādna boleš nečkne, kterýchž
twa wpmínostj pronikne.

9. Alleluja! kolikrat gen b
sebe na den smrti mē pomyslím,
a žādosti srdce paussjím do ne-
be, wždy se w duchu rozwesel-
lím. Přigď giž, přigď, o žiwos-
te mūg! prawj newěsta a duch
mūg! abych vměkl a w tobě o-
žil,

Eccc 5

žil,

žít, a k tvému trůnu se přiblížit.

10. Gíž přicházím, praví kníže života, tento svět zajímá v ošich mých: kdo se koli běže ke mně je světa, tomu dám práci vob živých. Přigď tehdy, Gezu, tím spíše, a občerstvíš násše duše: nech tvé semeno v nás zůstává, ať se vje srdce v hřích nedává.

(1303.) Not. 33. b.

Gál. Rozpomení se lide na to Páne Bože, věčný Otče, prosím těbe, degž ať z nebe pomoc přigde, v mé potřebě.

2. Když časem svým, z světa masy, duši purím, svět opustím, deg mi průvod, v věčný život.

3. Gá v ruce tvé, poraučím své tělo s duši, gakož skusí: Angelům tvým, duchům čistým

4. Prosím rozkaž, v posle dní čas, (kterýž gest znám, tobě, ne nám,) vyžít duši mau, v slávu věčnou.

5. * Gezu, Gezu, Boží Synu, genžs na kříži, v hoře tji, ži, v mtek ja mne, pro hřích mé.

6. D milg milh, spasiteli, mé vykrýšeni, potěšeni, tys má radost až na věčnost.

7. Dvā smrt drabā, gest má sláva, tvā krev s vatā, má záplata, a tvé rány, mé obrany.

8. Slyš mé křání, a stonání,

a mau duši, ó Gežissi, přigmi k sobě, sám do nebe.

9. O beránku, v Božím stánsku, spomni na mne, pro newin: ué tvé trýněni, vtrpení.

10. A pro krev tvaou, welmi brahau, mně dēdictwí, v twém královstwí, spoju s twými deg swatými.

11. Duchu swatý, rač sám státi, (prosím) při mně, při smrti mé, potěš srdce, v prudké cestě.

12. V tom stonání, vmíráni, pesti vābelstau, a smrti téžkau deg přemocy, tvaou posmocí.

13. A wesele, v wšě celě, z swěta sgiti, s tebau mji v nebi radost, až na věčnost.

14. Amen, Amen, ja mým Pánem, gíž gā pūgdu, z swěta wygdu, z mé žalosti, do radosti.

(1304.) Not. 223.

Páne gál ty chceš, tak se mám, žiw mrtew se od dáwám: W tobě samém gest má radost, rozkoš, lástka a chitwost. Zdržug mne gen v své milosti, wdileg trpěliwosti, na tvé wůli mám dosti.

2. D degž mi tvaou prawdu znati, v poslussenstwí w ni státi: a sřež mne před šlym wčejm, zgiš mne smyslem prazym. Deg co mi slauzi k spasení, zosllw mi každé hřešení, v tomto jde mem bydení.

3. Když

3. Když pak dle rozkazu tvého, mámi giti z světa toho, vde-
lůg mi své milosti, a w svědo-
mí radosti; těloť v duši oddá-
wám, neb té za svého Pána
žvám, ať gijť gen k tobě chvá-
tám, Amen.

(1305.) Rot. 40. d.

Gafo: Gejssi světo žiwota.

Pane Křesťe Synu Boží, tys mě dusse věčně žo-
žl, bliž se gijť mě skončení, a tě-
la mého složení.

2. Za žyť sobě smrt pokla-
dam, z Gejsssem mým bydleť
žadam, po té zdejssi smrtedlnos-
ti, w nebi v věčné radosti.

3. Byl sem w světe gen ga-
to host, na němž není žádná
stálost, gijť se beru k věčné mla-
sti, syrostitěm gja gijť světa strásti.

4. Žywal sem w nebezpeč-
stí, w žarmutěch a w proti-
wenstí, zde, na moři světa
toho, w němž gest bíd, vřkosti
mnoho.

5. Bližim se k břehu s rado-
stí, kdež mám bydleť w bezpeč-
stí, připlnul sem k zemi žiwých,
swatých wymolených Božích.

6. Byl sem w vdolj temnosti,
přicháží k věčné světlosti, k
odpočívutí libému, a wssí ra-
dosti plnému.

7. Přid smrti má bez měšťá-
ní, žbaw mně smutku, bédowá-
ní, neb když své práwo wyfo-
dás, ty mi k Gejssi přiwod-
dás.

8. Položíš mně w hrob, gať
mého spasytele přemilého, ne-
žadam zde wjce býti, rad chcy
z toho světa giti.

9. Wssak gá w smrti nez-
stanu, žiwý budu w Křystu Pá-
nu; poněwadž Křystus má hla-
wa, potěel smrt, to gest wěc
prawa.

10. Gá sem audem těla geho,
wstanu zase z hrobu mého, w
tomto a ne giněm těle, vřím
mého spasytele.

11. Křystus Pán gest mě w-
žejsseni, tjm sem w srdcy vřiz-
stěný, že po této smrtedlnosti,
budu s nim w věčné radosti.

12. Dělugit Gejssi Křyste,
žeš mně wykupil žagiste, i mo-
cy Diábla, smrti věčné, přiwed-
dež bydle bezpečně. Amen.

(1306.) Rot. 40. d.

Pane přispěj k mé pomocy,
když mlumit nebudu mo-
cy, když wssí mě potratj sluch,
wyběž mne twůg swatý Duch.

2. Páne buď potěsenj mě,
když mi strhne smrt srdce mé,
když se zpuká žrak mých očí,
žřed ať Duch můg ctuě wy-
kročí.

3. Poraučimě duši mau Pá-
ne, nechť se w ruce tvě dostane,
obratť se mně obličej swůg,
wssak gsem geden z wolených
twůg.

4. Pro twě hořké umučení,
odpuť mi mé protiwinnění, neb
dás

Šábel mne winí z něho, wytr-
hni mne z hrdla geho.

5. Slož me mně spasytebl-
nau řeč, tjm lékařstwjím sám
mne vleč, degž at gšem swědo-
mjm swjím gíst, že sem ode
wšech hřichů čist.

6. O wěcný Bože twá mi-
kost, degž mi w řízi trpěliwosti,
at vmru pokogně tisse, w zaslus-
hách Pána Gežisse.

7. Zprostiž mne muš sám
pro sebe, wweš dussi mau do
nebe, s Angeły twými konečně,
at tě ctjm a chwaljm wěčně.

8. W bje, w nauzy, w po-
fussenj, Kryštus gest mě potě-
ssenj. Neb wjm že gest žiro ko-
nečně, ten genž mne wylaupil
wěčně.

9. Ten w něž sem dauffal
každy čas, obleče mne w mau-
řízi jas, řdyž přigde ten posle-
nj den, z prachu země gá wsta-
nu wen.

10. A ohlídám w tomto tě-
le, Boha mého spasytele, spa-
řtjm geg wlastnjm olem swjím,
takť se stane, to řicy smjm.

11. Kryšte pro twě vmučenj,
degž nám hřichů odpustčenj, a
po žiwota skonánj, s sebau wě-
ně přebhwanj.

(307.) Ref. 188. a.

Gako: Mlág mily se; lastý ec.
Wšyké mňa! ach! gafž
ga progdu k tobě? bo-
gjm segit škr smrti wdoj. Ds
mi milšij než celý swět y nebe;

proč se tehdy děšym w tom
mém boli? proč mne smrti lar-
wa strassi, řdyž wěrna twá lasta
mne chráni a těšij?

2. Wšak sy mne tak šťastně
škr Egypt přowedl, řdyž se mi
twě swětko etně zaffwělo; k
břeħu moře čerweněhos mne
dowedl, w tom řdee mě zem-
dleně okřelo: dal sem se ti
wolně westi, zanechawšse swětu
geho osklliwosti.

3. Chtilť sem šyc, gaf se
z smrti twüg žiwot w řdey mém
tak nasyluě potřkal; wšaks
mne škr to wytrhnuł z mých
hřichů pšot, smrt y šabel přes-
demnau wřkal: Blesť prawdy
twě mne naplnil, protož přis-
stup k tobě mne welmi snadny
byl.

4. Ds tehdy smrt hřicha
we mne pohltil, gíť gšem gegi
gedu wznikl twau moey; o řhjs
y ten osten hřichů vsmrtil!
nechť mi žiwot twüg dodá po-
moey: neb tak ožiwe w nj důch
mlg; tak se nechey děšyt ošinu
smrti, gsa twüg.

5. Neb gaf mi Duch twüg
šřytě wěcy žewil, a wklazal
wšechy poklady twě: hned se
pokog twüg w řdey mém wy-
gewil, gako rosa z Hermon ho-
ry swatě; twá pak syla a moc
Boží často mi pomohla y w bo-
gi, y k žboji.

6. Gaf wprīmne mne ruka
twá wodila, k pastwám zeleným
swatěho stowa! Duch twüg nez-
žaned-

zanebávám svého díla, v šedni
rástku a sladkosti mi chová; té-
stí, posyláuge, chráni, ano y před
pekla strachem mne sám brani.

7. Převěd' sy mne Krz pau-
stí světa toho, kde sem mšwal
mnoho pokussenj; často sy mne
tak mblého a smutného pov-
zdvihoval Krz své potěšenj; Ale
wmj o mnohem zřauzenj, wmj
také o wěrnym twym wyswo-
bozenj.

8. Rynj pak řdyž se mám
přes Jordán plawit, a Krze
smrt do Kanaan wjiti, tu
mne strach chce wšsi smeklosti
pomyšlawit; w Jordaně se bau-
ej wlnobitj; Lodička sye běží k
cyli, wšsak co bez wesla se k za-
hynuti chylí.

9. Ach Gejzist! můg wyswo-
boditeli, ach! vlaš mi twé vpré-
mné lice; wytrhni mne, drž
mne w tau strassnau chwili, ne-
škrwieg mi nynj twého srdce:
cožby teď mé činit chtělo srdce?
řdyby w tobě pokoge nemělo?

10. Teď připadá na mne mšla
smrti listé, ach ošwitiž mne w
této temnosti; řdyž mne chce
smrt zbltit co malé dítě, potwr-
diž, prosym, mne w twé mlo-
stí. Zachoweg wždy twau mysl
při mne, y řdy bych potratil
wtjp, zrak a mocy mé.

11. Ale prw gestě než smrt
staneť můg zbořj, musym chodit
po vdolj tmarém; ačť mne
bjda na každém místě mořj,
wšsak mám pokog w boku twém

krwawém. Musymli Krz oben
progiť, tudyť mne Pán Gejzist
chce k sobě připogit.

12. A ackolis mne vmjnit
vsmrtit, předeť wšsak w tobě,
Páne můg, dauffám; wjm že
wěrných twých nemužes for-
mautiť, y gá, w té wjru mage,
nezauffám. Co sy ty wvedl w
swobodu, to také přimedeš k
přeslawnému hodu.

13. O gměnj mě! toběť sem
se dal cele, wjz tebdy gáť mne
maš zachowati k žiwotu, bych
sem někdy tam wesele twač
twau přeslawnuu mohľ spatřo-
wati. Krew twá draha a gegi
moc, dáwá mi spasenj, žiwot y
teď pomoc.

14. Zenichu můg, naklon se
k twé newěstě! srdce mé teď po-
tobě plapola; o bych se giž za-
stkwěl w tom worchnym městě!
přigď tebdy spisse! twá milá
wola. Tahnu giž k twému
Synu, Alleluja! negsem wjce
w smrti stjnu. Amen.

(1208.) Not. 223.

Sako: Ach Bože pohled; wys.

Pohled gáť mizerně ležim,
w této těžké nemocy; v
wmtřnostech mych se zřaujím,
řdyž newidjm pomocy; nemo-
hut se teměť hnauti, nemage
odpočinutj. Ach! škoroliz při-
spěgeš?

2. Dpušila mne moc těla,
šratily se mě sply, wlaša z
mlostj wyhořela, oči se promění-
řh:

ky: vzkost srdce gest welika, ta mne celého proniká, polehčej nečtím.

3. Lekáři sem w ruce vpadl, pro mrtvé přestaupen; toho mi domedl hříšný pad, že sem tak vumrtwem, bez zdrawj, kra- sy a mory: O Bože! k gald pomocy mně to někda slaužilo!

4. Ale ach Synu Dawidů! pomoz mi w té potřebě; po- hřeb na mau téžkau bídu, ne pro mne, než pro sebe: přispěj s twau swatau pomocy, když se tak trápím w mém srdce, ach! přegž mi polehčej.

5. Odpust wšechy nepramo- sti, zkaž skutky hříchu zleho; vděliž mi twé milosti, a pože- hňauj twého: Lekáři, ty negle- pe znáš, twáig čas, kdy mi spo- mocy máš, a wyterhnuť mne z smrti.

6. Páne, přesnadněť to to- bě, mau dussi oběerstwiti, ba y konec wšsi chorobě, kdy gen chceš, učiniti: rač vlewit mě téžkosti, prahnau we mne wšse- cky kosti, boleť se rozmnožuje.

7. A wšsak se nechcy obawat mé poslednj nemocy; neb mně můg Pán Hce zastawat, ano (trůc smrti mory!) po sla- stněm odsud wygřij, k sobě w nebe připogij; chwátám z vdo- lji plače.

8. Vmruľit, an vmru Bohu, trápenj se pomzbawim; on do káže milost mnohou, když se před njm postawim. O Ge-

žissi! má sladkosti, kdy toll chceš, složim kosti, Duchu w twé ruce oddám.

9. Ženich můg, toho sobě žádám z srdce celého, možněl bych giž w té době slaužil v trůnu twého; než wšsak ne tak gafo gá chcy; řed a zprawdž ty mé wčey, toběz panstw přisussji.

10. Kdy bys ty chtěl, mohl by sy mne gedym slowem vzdrawit: Gak možně bywá slowo twé, zlusseny můž wy- prawit: Protož pomoz; gen ak k tobě, po zdegssji bide, do nebo přigdu, a tě tam chwalim. Amen.

(1309.) Not. 273. 2.

Gak. Což můg Báh chce, to se:

Před tebdy smrti přemila, před koncy mých téžkosti: Má dusse sy oblžbika k nebi z téžto hříšnosti: Ach přispěj gen; mne odsud wem, čekám na to z žadosti, bych čim spisse w bilym russe skal před Bohem w radosti.

2. Syc auds děsy se toho, že giž magj vmřiti: sama dusse testni mnoho, že ted má opustiti stanel těla, w němž bydlela, dati wšsmu dobrau noc; hned radosti chti dosti; hned gi straz- sji smrti moc.

3. Milost twá pak (Gezu) čini, že wšsecka bazeň schazj: Dusse w tom smrti zděsseni tě, žiwote, nacházj: Nalezam tě, držim hbitě, žiwote, má radosti: ty gafo

gafo Pán, a život sám, prowe-
deš mne k světlosti.

4. Protož ne vmru w té smr-
ti, gest mi gen životem mým:
na kraký bog po wngiti budu
wěně s Pánem swým: Pla ra-
dosti, weselosti, pokoj, potě-
šení: Kdežto Bůh sám světko
gest nám, y slunce y spasení.

5. Wymodá života mého
krz smrt w život gest wesel:
Y gát dogdu Krysta swého, tau-
cestau, kterauž on šel: Y po-
slední krot k spasení gest blažen-
víněti, málie hláwa čest: Y
sláwa! musli aud žkazu wzyti?

6. Protož nermaut se Duchu
gen, opušte to zemské tělo: wmyř
co marného gest wen, byt to-
mu y nechtělo: Dusse byla
Bohu mila, blažet gi w geho
rukú: Což spatřiti, pochopiti
nemůž rozum w tom wěku.

7. Také ten přewesely čas,
při skonání to žrawi: první
stánek dusi Bůh zas z prachu
země wystáwi: a co wice, ošla-
wice, dá nám radost bez konce,
že w gasnosti, w té radosti bu-
dem se škwit co slunce.

8. Wmře w nás což smrtebl-
ného, my nebudem stracení:
Žbudem těla obtížného, k nebi
budem grozeni: Neb což se zde
rozšyvá mdle, což gest poruši-
teblne; to w onen den zas wyg-
de wen, gasné a slawý plné.

9. Protož mdli audowé mo-
gi, oddegte se gíž zemi: Počet
wáš gisy ostogi, nebudete stra-

ceni: Kůži prtonj w den posle-
ni budete oblečení: Kdž w
mim těle přewesele degdu Bo-
ha k widění.

10. Ten, w něhož sem wwe-
řil zde, přiwede mně gíž w ten
čas, kdež množstw gich přede-
mnau gde, žiwagie: swatý
Bůh náš: tam gá slawu geho
práwu spatřim očima swými:
tíž co časné zde y wěně, dobres-
ho wdělilmi.

11. Sám Bůh twářj swau
bude mněwěně občerstwowati:
Y w světle geho přigemně budu
geg spatřowati: o slawnosti! o
gasnosti! kterakž gá mám by-
ti? Kdž ctě dusse, w škwě
řem russe, před trůn twůg mās
gí giti.

(1310.) Mot. 37. a.

Gaf. Ach můg Bože wš gaf.

S Můž se nademnu Krz-
ste, kdž budu vmjratí;
bud mé w smrti wtočisse, arač
sám při mne stati.

2. Má dusse kdž wygde z tě-
lá, přigmiz gi sám w své ruky,
nedopauštěg, by trpěla hroz-
ně pekelně muř.

3. Rekl sy můg milý Páne,
kdo bude w té wěriti, že ten o-
pět zmrtwých wstane, a nemá
wíc uměti.

4. To sflowo twé gá w té doz-
bě, kdž budu k smrti skonat,
přiwedu na pamět sobě, o degž
tak k slawě skonat.

5. Amen pro twé vmučení a
pro

pro twau smrt mŕg Kryſte, přeg-
mi ſſtiaſného ſkončenj, Amen
wěřim to giſtě.

(1311.) Not. 357.

G. Procytje blas k nám swäg
S Mrt nas k žiwotu proma-
di, těſſte ſe, kdož ſte Bo-
hu radi, ſmrt mrtwá geſt, a mu-
ſy wen: Oſten gegi geſt w zkaže-
nj; tělo powſtává k oſlawenj,
ſmrt křeſtianiſ gim geſt zpſt gen:
Což pak vmjrá zde? Hřich do-
gde zkaž ſwě, Hallelujah! Bo-
hu chwála, wždych ſtala, že ſmrt
nŕni konec mŕala.

2. Neprítel geſt přemoženj,
my gſme, (y gá,) oſwobozenj,
wazby gegich a trápenj: Duſſe
hlebi k wěčnoſti giž, Bůh geſt
gi Bohem, w ſnamoſti bliž,
welkſ w ſlawě žwelebenj: gati
geſt okraſſena, ſlawau obdaře-
na, ay wjetežſtwj! w Bohu wo-
lá: což geſt ſmrt žla? nicť nenj,
než poſměch a mŕla.

3. Mŕali ſmrt ſtraſſit? Hcy
řich: Gejž geſt Bohu na pra-
wicy, genž wſtał; mrtwých play
ſlawy: ten Pán giž wje nevmj-
ra, ſmrt mu audů žadných nez-
žirá, y gát gſem aud. Křeſtianiſ
prawy: Pročež mi ſmrt žla gen-
geſt radoſtným poſlem: duſſe mi-
la! přigdež k Bohu, w radoſti
maohau, tuť bez bŕdy žito byt
možu.

4. Powſtaň! přſtaup k Bo-
hu ſwěmu, a modli ſe gemu ſa-
mému, genž ſwaty, ſwaty, ſwa-

ty geſt: Gejž tebe liſtoſtimě na
ſwých ramenách noſy chtimě,
tjm ſe obderſtwj: gaſa čeſt! ſmrt
geſt gen diweře, gež nám Bůh
otawře, do žiwota: ay což to
pak? nevmru wſſať: diſy Bohu
zajpſwam tať!

(1312.) Not. 358. a.

Gaf. Ať geſt me ſedce ſmatné.
S Rdečně žádám ſobě, ſſtaſť
něho ſkončenj, mage žde
w každe době, gen křjž a trápe-
nj: taujim bych mohl ſgiti, ž
ſwěta žlehotiſſe, a w ſlawě wěča-
né byti, Gejiſſi přigd ſpiſſe.

2. Wſſať gſy mne zproſtiť
pekla, hřichu, dábla, ſmrti,
krmj genž ž tebe tekla, tjm ſe
Hcy těſſiti: Pročbnych ſe bál mo-
cy ſmrti, neb dábli žlých, dau-
ſſage w twě pomocy, gſemě
gedno ž diťel twých.

3. Ať ſladkſ geſt tento wěť,
ſmrt pak hořka přſtiž: Wſſať
Hcy (gſa hřſſnſň ſlowěť) něſti
mě ſmrti křjž. Wjm o bytu
lepſſim, k němuž má duſſe gde,
a tjm ſe žiwě těſſim, ſmrt má
zpſku dogde.

4. Tělo ſhe w zemi bude, od
čermů žwrtane: Wſſať ſkrz Kry-
ſta nabude ſlawy, kdož powſta-
ne: Mŕat ſe co břeſť ſkwti, a
žiwot bez ſſodny, w nebeſké řjz
ſſi mſti, což tedy ſmrt ſſodj?

5. Ať mne ſwěť potahuge, k
žſtianiſ žde dèle: A mne ſwa v-
kažuge žbožj, čeſt, weſelě:
Wſſať na to nedbám nic, po-
mi:

migij co řeky, nebeského hle-
dám mje, tož trívá na věky.

6. Těžko ovšem od milých,
přátel též odgiti: (Ač málo sem
vprjmných w světe mohl nagi-
ti!) to mne též dosti, že se zas
segdeme, a w nebi w vprjmnos-
ti, věčné žustaneme.

7. Že po sobě nechávám,
dijeky w čas tyto: V w tom
těžkost poznávám, w srdcy mi
gich lito. Však wždy vmru
mile, mysl má k Bohu patrj,
že on ge každě chvíle, otcovsky
opatřj.

8. Ach, proč gste tak truchli-
wj, bjdni syrotkové: Bůh genj
řekawce žiwj, y was žiwiti chce:
Wdow, syrotků ráci wěrným
Otcem býti, na kohož oni plá-
čj, hrožj gich pomstiti.

9. *Žehnaj nás Bůh z wy-
sosti, známi mogj milj: Wšro-
wněte žalosti, že gdu k swému
cýli: W wšre setrnegte, neb w
krátkém času zas, w nebi segdem
se znegte, kdež bude věčný kwas.

10. Gij obracj swě ženi,
Gejssij gen k tobě: Deg mi ctně
rozlaucenj, deg Angelj k služ-
bě: Pogmi do swě slawy, kte-
raujs mi zaslaužil, kdy sy wse-
tlen krawj, smrt pro mne pod-
staužil.

11. Pomoz mi ať neklešám,
b mág páne wylédni: Mě
mdle wjry posylá sám, wóláste
w chvíli poslední: Pomoz bogo-
wati, y obdržeti čest, ať mohu
zaspjwati, řka, dokonatož gest.

(1313.) Mat. 146. b.

SWěte s tebau se laucj, a
tě Bohu poraučj, gda
do věčné wlasti! dussj Bohu
oddávám, řka w zemi nechá-
wám, tak zniknu wsech swěta
strastj.

2. Mág čas se gij přiblížil,
k náhlouku mému sážil, smrt
mi zyskem bude: Zdegssj žmčejm
truchlenj w věčné gij wtěšenj,
když má duše w nebe přigde.

3. Ač swět mne podwedl swjz
mi ljbosimi rozličnými, wždy
Boha hñewage: gá wšak sobě
nezaufám, stále wždy w Kry-
sta daušám, na krew geho zpo-
lěhage.

4. W Bohu dewěrnost řká.
dám, že twář geho wylédám,
pro Gejssie Krysta: genj pro
mne z nebe zstaužil, by z pe-
řka mne wstaužil, tat w mént
srdcy wjra gisť.

5. Hřich w tom nepřestkodj
uic, byt gestě mne hzdil wje,
Krystus mne zastane: zaslub
cnych nežádám, w geho kwi
wždy dost mám, on mým zá-
stupcem žustane.

6. Gát sem slauha přebjdň,
málo zprawil tu w swě dny, nie
nemám hodnosti: zlaštj mi dá
špasej, bez měho zaslauzenj,
w Krystowě dostatečnosti.

7. W tč vmru důwěrnosti,
že s nim se do radosti dostanu
nebeské: zde děl gij nežustanu,
neb chwatám k swému pánu, o-
paussiege wsecko zemské.

D d d d

8. Swě

8. Světe všmysli sobě, mně
dnes, a jitra tobě, věčně tu
nestaneš: Obrát se již v poňání
k Božímu smilování, každý za
mnau w svůj čas přideš.

9. *Gířť geřť čařu na mále, žim
buď w dobrém wždy ſtále, hotow
ſe k ſmrti ſwě: Ráti ſe neodklá-
deg, miľořti čařně jádeg, wy-
řkyřřte Pán modlitby twě.*

10. Lijn giž swěte zamjram,
giž se z tebe vjram, giž gdu t
Bohu swěmu: Mau smrt wez-
mi za přiklad, t swě pak hotow
se tež rád, wisse t wůli Bohu sa-
měmu.

(1314.) Not. 273.

Gaf. Kryfte wyjm że vntiti.

S Polednj čas hodiny mé.
 w den dohnutj ostatnjho,
 Gejissi podeg ruky swé, a retúg
 tonauchho; Wlaz mi weselé li-
 ce, pak dussi do swé prawice
 wejma, přenes gi w nebe.

2. Stěhny ac pŭgdu na oči,
wěššj než pisek mořešj, žlě těj
swědomj potřácj, dausám wššak
w lásce božšj, že twě, Kryste
drahě rány potřešy peška tora-
ny, toť mŭg tryumf ueggiššj.

3. Ze všem audem těla tvé-
ho, to má radost sčedná, y tv-
čas slychu smrtedlného, tu má
ochlada wděčná: Než sem ži-
vi mrtew sobě, než žiwi sem y
v mru tobě, twá smrt gest můj
žijící věčný.

4. A poněwadžs ty z mrt-
wých wstal, nezůstane gá w hro-

be, s tebau sein duchornē po-
wstaf, ty mne wżni nedās sobe:
Kde ty gfy y gā tēz budu, fdyz
toho swēta pozbudu. Ma to
ga gdu wesele!

5. Gdu k svému milému Pánu, an' vyžáhna ruce obě; Ma-
gehož milostněm Pánu má duše
vydchne sobě. Krom Gejisse
žádný; lidi těl nassich; hrobů
nezbudj, on gest wůdce náš
wěčně.

(1315.) Not. 276. c.

Sak sem, Páne můj, w
 své moci, tys mi dar
 časy, dni, noci, tys žiwoť dal, ty
 qeg zdrúgeš, ty sám znáš po
 čet mých hodin, a kdy žas, z
 světa sprowodin, s nim se ro
 zehnáš, ty zmežugeš, kde, gak
 a kdy vmejš musím, ty Páne
 wšš, gál pak žluchm.

2. *Alja fdož, from tebe Vá-
ne, gest, ty posledni negtěšši
nerěst, mne f potěšeni předřij-
zeny? fdož mē duse zavine se,
fdož gā, pofratie sybō sāt, sām
smrti būdu podmaněny? fdož
spobnau wisse smysly mē, ne
buděšši ty sām při mne!*

3. *Giž se mi zdá, že ležím
v bolesti bez výsti krásy své,
trápením srdce obfličeny: již
slych yřeč oslabuji, oči do křá-
vy upadají; však negwje hřís-
ny jsem gšauženy! Dábel mi
medá pofoge, mnozic pokusses
mým boze!*

4. Grozny slyssim hPas trauz
by

by tvé, již se ležám saudného dne, genž teč v mne oršel wyčesne; tu kniha meho svědomí, tam žalona přičenij, w peřlo w wrhuj hřisného mne: kde se mám věčně trapiti, a wždy w bolesti kwiliti.

5. Nepomůžet statek, zboží, darmo se v bratr naloží wyswoboditi bidného mne, musyť toho věčně nechat, žaden, žaden, nemůž odsab, kdož gednauč w peřlo dostane se: kdož mi pomůž w tom zdesenij, krom té, genž smrti žaženij?

6. Diabel mocy se mne nemá, tobě, tobě, zhřesil sem gá, genž račis hřichy odpaustěti: což sobě chce satan připsat? Wšak on nemůž žalona dat: což on chce, kdy ty chceš mlčeti? nechť on schová, co svého má, gá wjm, že mám tebe Pána.

7. Gežissi, gá osvědčuji krvi twau, šřz niž twůg slugi že již ne přináležim hřichu: proč se ďabel tak házy, a hrozij pomstian y žazy? Přispěg Páne, retug swau sláwu! proč mne dáváš ďablu w ruce? wšak mne spasy, za mne mrauce.

8. Wěřim Páne, me spasenij, že mne, drábě své kaupenij, w své swatě rany wpustil račis: tu nedbám na hřichů těžkost, nech žalon a smrti horřkost na mne dotiráji gá negbliž; Dokudž žiw gsem, ty gsy Pán můg, w smrti také musym byt twůg, Amen.

(116.) Mat. 28, a.

Gat. Srdce mé žadám sobě. **S**šak negsem gea přichozym, w této smrtedlnosti, nižto opět wycházim w fratece do věčnosti. Wždy se odsud vžjram, do odpocnutí, dni žiwota zawjram, w každém ola hnutij.

2. Což gest můg celý žiwot, hned od mé mládosti, než wšech neřešij důwod? toť gest patrnedosti. O gá sem mnohé noc, bez spánj w starostech strawil, leže w nemocy, w bjdách a w těžkostech.

3. Často sem w nauzy bywal, když hrozně wchřice a hromozbij přim al powstawaly prudce. Zawist, strach y bolesti, beže wšij přičiny, často sem mus syl snešti, ad sem byl bez winy.

4. Takť se předtím modilo, gako se nam dege, protož sobě gich dílo kladem za slepege. Gat se musyl pokorit Abraham Dtec náš, přiwé nej se mohl složit pokogně, to sam znáš.

5. Gat mnohé těžkě bříme nese! Žal Eyn geho! Jakob, zwolené syme Dtee nebeského, mnoho podstaupil bdy, mras ži y horřosti, na poli y v ldi, strachu wšedne dosti.

6. Ti swatí, lide Boží neměli stáčeho zde na tom světě žbožji, ni domu mlastného: z mřsta na mřsto tabli, pod těžkem vpižce, až pokoge dosabli, kosti w hrob slojice.

Dddd 2

7. Gá

7. Gá sem se rovně oddal světló žitj mého! Když opěť spoj do toho spůsobu; což bych lepšj; ho žádal pro vlastni osobu, než: li ti swatj lide? musjím zde trpěti! mjm žepo této bjde, přestanu zpěti.

8. Budu tehdy putowat přes vdolj swěta, dokud mi bude sta- wať tohoto žiwota. Přesřehu- gic se cestau strz; wseliké stra- sti, chwátám k oněmu městu mé budaucy wlasti.

9. W nebesjch mám wlasti prawau, kdež swatj Anjelé Bo- hu wzdawaji sláwu, wzkřně a wesele: Králi a Pánů Wánu, který wšsecko řidi, z swěho slaw- něho stanu wšsecko wšsudj widi.

10. K tomu pauštim swau žádost, co spjš k němu přigít: zde sem gij putowal dost, žadam odsud wygít: tjm wice zde pu- tugi, tjm méně radosti pro dussi swau spatřugi, wše sluge marnosti.

11. Nenjž zdedobře byti, zdež zřauzenj mnoho: Ach! spěš ke mně přigiti, wem mne z pláče toho: přigď, kdy se libi tobě, věiň konec mému putowánj w té době, chwátám k domu twému.

12. Neb kde nynj zůstawam, nenjž můg dām prawj, zde gen- daň smrti dāwam, gať twě slo- wo prawj: a když toho odba- wjm, pryč se musjím brati, což mám to zde zůstawjm, tělo se w- jem wrati.

13. Ty pať, o mǎ radosti!

gisť kosti mé dle slowa twěho, wem mne k sobě; milosti; tám se stkwiti budu co slunce w twě gasnosti, tám wšsech bjď poz- jbudu.

14. Tām budu bydleť wěz- čně, a ne co přichozj, tamě se dusse bezpečně před tebau pros- cházj, tam té budu slawiti, na wysokém trůně, pokogně spoj- wati na twém swatém lůně.

(1317.) Not. 271. c.
(Nemocného.)

G. Wšickni lide zemřít musj.
Sšeho swěta spasyteli, můg láskawj Gejissi, tys nemocnjch w každau chwili le- kať ze wšsech negqissi: Ty sám mocně wdrawugeš, a slowem swým zapuzugeš nemoc nezhos- gitedlnau, kdy, a gať chceš mo- cy swau.

2. W tobě sáměm, můg Ge- jissi, skládám wšsecko dauffánj, tobě poraučjm maň dussi, než přigduť k zahanbenj! gen w ne- moch mé budě semnau, zdržug a braň mne rukau swau, zaus- fať mi nedopáustěg, w hřjssich mne vmějť nedeg.

3. Chcešli, ráciž odwrátiti futo nemoc odemne, a zdrawj mi nāwratiti dle libezně wšle twě: Wtāmli deležiw zůstati, rač lekařstwj požehnāti: Bych strz- té zase otkál, a z lože mého pos- wštal.

4. Paklis ráciť wložitj w tegně

tegné raddětwé, Páne : je mám
z toho swěta giti, nech se wůle
twá stane; gen popřeg trpěli-
wosti, a řed mně sám swau mi-
losti: bych se pokorně poddal,
a s radosti vmíral.

5. Ach deg mi wždycky po-
mňeti, dobrotiwý Gejssí, je
aednauć musom směti, a wypu-
stít swau duši: k tomu pak mne
sám posyláúg, slowem twým
swatým oswěćúg: abych bez od-
kládání, wšedně činil polání.

6. Deg bych se k smrti své
choťal, krátkost dnůw rozgi-
magie, a na wůli twé přestáwal,
nie se neohlédagie na tyto swé-
ta marnosti, aenž wšecky mizy
w krátkosti: Ale twau newin-
nosti téssil se w své wstosti.

7. Dokudž pak žiwu sem, Pá-
ne, s milostí swau při mne stúg;
řdyž pak vměje se dostane, tu
mae sám mocně retúg: Bych
sprostřeny wšsi žalosti, wnyi-
kauł do twé radosti, a tam w
dokonalosti slawil té na wě-
nosti!

(1318.) Not. 38. b.

Gaf. Swaté Boží požehnání.
Sssndy, kde se gen obracím
sedím, ležím aneb křá-
cím, wždyčám po Gezu Kry-
stu, genž mně kaupil křwí swau.

2. S swětem rozděleny by-
ti, říze a saužení žbyti, řdy-
koli wůle geho, hotow gsem ča-
su wšěho.

3. Řdyž s nim žiwot budu
míti, w slawě, radosti se stkwí

ti, o aak přestastny budu, brate
Angelů bez řudu.

4. Srděně se mám téssiti,
řdyž mne rači oslawiti Krystus,
a w wěsti w nebe, chowage mne
v sebe.

5. Gazyk, srdce budau wnj-
ti, čtěge Pána wděně ctiti,
wěně budu zpíwati, s Ang-
ly čest hlasati.

6. Lepši žiwot mám nalezi,
bez smrti. řřichá, neřesti, gak
přestastny budu tam, řdež s
Angelny gest mág Pán.

(1319.) Not. 273. b.

Gaf. Wšickni lide zemřít.
SssUpitel mág Krystus
Pán, sám smrt pro mně
podstaučil, a tak wěně žiwot
mně dáu, neb mne k němu wy-
kaupil, protož gá se lauěm s
časným, onž mně obdarí přega-
sným; neb w geho Wmučení,
gisté mám Wykaupení.

2. Ah! přigď Gejssí žádá-
ný, má gedínka naděge, neb ten
swět gest pomotaný, gá křwí-
lím, on se směge, a na wšem
okrřslu geho, ncnagde se nie sta-
leho, gen samé bédowání, mar-
nosti, a ořlamání.

3. Čhl žiwota se gž blíží,
bych se k wěně wlasti bral,
wede mně mág Gejss w Řě-
ži, by mi wěčnu radost dal,
řterežto nebude lonce, ani tam
žápáda slunce: gen wždy Bo-
ha wídení, a s nim wěně
bydlení.

DDdd 2

4. Bz

4. Sjebežné wždy prozpěwo-
wat, s Angelj nebeskymi, Boha
wěčné wychowalawat, se wšemi
wolenými: čeho! olo newida-
ko, ani wcho neshchalo, co gest
Bůh připrawil těm, genž nadě-
gi magi w něm.

5. Ach! přigď hodiško ža-
daná, na tebe očekawám, abyš
spatřil w sláwě Pána, tak gat
on gest w bytu sám, kdežto ge-
spatřím twárj w twár, sítwau-
chho nad skunečnou zař, po tom
swěta zlauzenj, giž w wěčném
oslaweni.

6. W tom Geruzalemě frá-
sném, kdež bezpečně bydenj, po
nebezpečnostroj časném, tam wje
zarmutku nenj, tam pastwa gest
nás beránek, wěčný žiwot, slaw-
ný slánek, kdež setke sly z očí,
tam lew dábel newkročí.

7. Korunu spravedlnosti,
přigmu od Křista mého, z lásky
a z pauhé milosti, má duše gest
choť geho. W kraj geho se
vynhla, aby se tak zalíbila Pá-
nu Gejšsi swému, choť žádosti
wému.

8. Laučim se s tebau zmotá-
ný swěte, plný podvodu; giž
sem prossel sřz twé brány, gdu
v wěčnou swobodu, zniknul sem
ořhďla twého, nebogim se dáb-
la plého, zprosti sem wšech geho
špiti, w něž mně chtel polapiti.

9. Cy, giž se na ten čas lau-
čim, s wami přatele milj, Bo-
ha was wšech w moc porau-
čim, neplácte w tuto chmli,

Manželko, dítky
Manžel y dítky
Rodičowé y
Dobrodincowé } teč znas

mi, přibuzni } bratři s sestrami, }
y s sausedami, }
neb se shledame zase, po tomto
smutnem čase.

10. Choti můg Křyste Gejš-
ši, přigmi k sobě dušji mau,
vweď gi w swau swatau Řišši,
wykaupjls gi kraj swau, sřz
twé horké ymučenj, od
wěčného zatracenj, aby to-
bě slaužila, wěčné té welebila.
Amen.

(1320.) Mot. 268. d.

Nemocného.

Wam té, Bože, lásko wěčna,
genž mi nemoc přisplaš,
tau horkosj mně zgjmáš, ač
mi se zdá nebezpečna. Nechť,
prošm, žádosti mé do konce
žlě, wyholegi, genž se nashlím
wznaslegi nad zřizenjím lásky
twé.

2. Bud ty w mdlóbě mau
posply, w bolelech bud slado-
kost má, ať té Duch můg obgi-
má, w přetěžem nemocy dšlu:
Deb co tělo me tak mdlí, čím
maso schně y mé kosti, co gest
žiwotu k tělškosti, to twá lásko
přsobi.

3. Mle w pologi sřpěti, toť
nyri gest ma starost, toť mus
mdlému prace dost, wšse, co
Bůh chce, rad snasesti; toť můg

byť v bohatství, toť gest Boží
žalibenj; a povinné pokorenj
toť gest mē naboženství.

4. Bože! z tvých milých raut
wzty chcy ten důvod milosti,
neb w mē neduživosti dušs mau
chceš připraviti: ba v to
občerstvenj, gež f pošle mē
vživám, od tebe, genj mi pře-
geš, mám za lasty tvé znamenj.

5. Dech gen Duch můj nes
zemlímá; Při těla pak těžko-
sti, w pokogi a milosti, s polo-
ru věrně prospívá: Dech at
všse mē bolešty lasty tvé nezadr-
žuj, ni pokoge nezmenšuj;

buď sylu mau w křehlosti.
6. Degj mi slydlivě, s ochot-
tu, w naležitě sflusnosti, w tiché
trpělivosti ležic ctiti twau dobro-
tu; nebť škrz moc vtrpenj, ty,
z hřechu vysvobozugeš, těch
gež otcovšty milugeš, f duše
gich obnovenj.

7. Lobět život můj oddás
mám, tělo pak vtrpnosti, degj
at věrně s radosti tobě poslu-
šny žstávám: a tak z wry gi-
stě wjm, že, neb vmru, neb pow-
stanu, blahoslaveným žstá-
nu: Lápa tvá gest sřitem
mým. Amen.

při Pohřebu.

(1321.) Not. 154.

Gafo: Byť lidé zlj a nedbalj.

Ny giž čas odgiti mého, z
světa toho, nastal mi
chvilc této: gdu do země, z níž
wzaty gsem, giž nic negsem, nez-
li popel a bláto.

2. Čhl Bohem mně vlož-
nů, wyměřenů, bhtu mého zde s
tvámi, giž gest mi zaupna wy-
štel, sřastně dosšel, gaž šle spa-
tkili sami.

3. Bog mého rytčování,
putování, ten sem giž v dofo-
nal; tomu Pánu genj stvořil
mne, byl wždy při mně, wry
sem též zachoval.

4. Duše má gest w rukau
Božích, w věčných zbožích, ko-
há se přeradosně, giž po prácy

odpočívá; a poljvá radosti
přerokessně.

5. Tělo s dušs rozdeleně,
wám přitomně, to wry giž po-
chowegte; A na swau smrt pas-
matugjc, wzpomjnjagjc, za mnau
se též chyslegte.

6. Tamť se po zdegšj žalosti,
w té radosti, spolu zase šhledá-
me, a w niewyměruwne gasno-
sti, v věčnosti, opět se vhlj-
dáme.

7. A protož mi toho přegte,
radost měate, že mne z zdegšich
těžkostj můj přelaskawý Bůh
wytřhl, f sobě přitřhl, w nebe
do své radosti.

8. Kterěžto milá duše má,
wylauptená, křwj Křsta Ge-
žisse, akaussj s mnoha smatými,
zwo-

DDDD 4

zvolenými, kdež gest Angelští
říše.

9. Má manželko, dítky mi-
lé, welké, malé, nyní se s wámi
laučím, své milé wšechy přa-
tek, kde asau koli, Pánu Bo-
hu poraučím.

10. Hledětež živi býti ctností,
ně, a pobožně, Boha se vždy
bogice: geho chwálje, geg mi-
lucie šťastny geho we wšem wy-
hledáwagje.

11. Ačkoli zarmaucenj, wěl-
mi smutnj, pospolu ted srogite:
Alle wšak, když gá radosti mám
w hognosti, prošym toho mi
přegete.

12. Neb se zas s welkau ja-
dosti, po žalosti zdegssj spolu
shledáme, a w newymilowné
radosti, w wěčnosti, w nebi se
wšljáme.

13. Až gíže se s wámi se
wšlemi, přítomnými, ted žeh-
nám na tento čas, wjee se s
wámi neshledám, až práwě tam,
když wstaneme s hrobů zas.

(1322.) Not. 258. a.

Tryumff Duffe wětrj, z těla
Pa pánu odebásegj.

Až gíže mi čas nastává že-
huati se s světem: Neb
můg mi gíže podává své ruky
spasitel: Gíže hlas wolagich-
ho slyšim, pod choti má, gíže
otwřagichyho slyšim wrata
wěcná.

2. Až jádaná s wrauenosti,
gíže mi přišla pak? A čeka-

ná s tešnostj hodinko, gestliž
tak? Gest, Bohu mému chwá-
la budiž na wšlosti, že gíže ted
stogi brána, ať brána wěčnosti.

3. Až gíže wšeho, gíže, mile
nechávám za hěbetem, Duch
můg šťastného chle docházj, a
s světem rád wesele se láněj,
milegssj gest nebe. Protož Bo-
hu poraučím milá země tebe.

4. Přesát mi mysl radostj, že
gíže swůg port widjm: Zmítá-
na sem wšech dosti baněj wno-
bitjm. Gíže wšplynu, gíže cele,
na břeh se dostanu. Otwř-
regtež wesele wítěžnu mi
bránu.

5. Ach dable, dable klostnj, gíže se
té nebogjm: Gíže twá ofyhdla asau
w nic, gíže wjm je ostoajm. Přes
stáwám se gíže dále lědek twých
lěfati, začsnám dokonále hlavu
twau sšlapati.

6. A twých zníkam gíže ná-
strah, swodnj, marnj světe,
s nichž často mé duši strach po-
cházj: sly změte * másti přesta-
něs gíže mne, přestaneš mámiti,
w swětle žiwch gíže wěcně byt
swůg budu mji. (* swůdce)

7. Ty pak posussiteli můg
domacy, tělo, kterežs mne s ce-
stj ctnostj vždy kloniti chtělo,
w prach země lehni a sšnig,
wrátj mi zas tebe, když té přes
čistj gasně můg Pánu, ptigda s
nebe.

8. Od Tyrand pohrážky sná-
šela sem tuhé, od gazpů vtržky
wšemetných mnohé. Gíže wám
s ráng

z rány vycházím, terčij * wje ne-
budu: Giž w swau bezpečnosti
wcházím, a wás wolám k
saudu. (* cylem)

9. Nemocmi trápena gsem,
wjce gich nepochťim, bog swědo-
mij mne časem obstupowal, wi-
djm giž mjesto boge palmy wj-
tězně w swých rukau: wítězství
Wáh mág dal mi, gehoř mi
newezmau.

10. Ach wítěz mág Kryste,
Bože spasiteli, k tobě ženi mě
giste bylo w každou chwili:
Chwálím z milosrdenství pře-
stawně gměno twě, gehořs mi
w takém množství dokázal ne-
hodně.

11. Než swět byl, gižs obli-
bil mne sobě w milosti, za choť
milau zasnaužil, z nesmjrně
štedrosti: K swěmuš mne po-
tom stwořil obrazu, tak sličnu,
nad ginh twor oddalil milostj
rozličnu.

12. Když sem nestiastně hře-
šem gata, mneš wyplatil krmj
swau, znouu Duchem w chrám
swatý zjaswětil: w swětle wjry
mneš wodil přímo po stezách
swých, y kázničkau odwodil, od-
těla cest mylných.

13. Giž pak widjm radošně,
že w odpočinnj mne wžiti chceš
milostně, neb Angeli swatj giž
teď k průvodu mému nariženi
stojí, k přenesení slawnému wů-
z ohnivý stvořj.

14. Gejissi choti krásný, ay
giž hotowa gsem. Obljčeg

swůg mi gasný vkaž, a swým
blasem, když škř vdolj pŕgdu
smrti tmawě, smutně, retůg ak
stiasně progdu w twě přibytky
wěčné.

15. W ruceť se twě porau-
čim, wykupis mne sobě, ay z
tauženjm gá wraučim giž se
beru k tobě! Giž se otewře
brány wěčného žiwota, škř mé-
ho Pána rany, giž, ň wědná
wrata!

(1323. a.) Not. 29. 2.

Apostolska hotowost k smrti
z 2. Tym. 4, 7. 8.

Gaf. Krystus Pán gest mág re.

Dg dobrý sem wyborně na
swětě bogowal, neb Wáh
mág milostiwý muč me wšem
pomahal.

2. Giž sem žiwota ctněho
běh štiasně doplnil, w ruce
Gejisse mého dussi swau po-
ručil.

3. Korůna sprawedlnosti gest
mi odkojena, z newymkwně
milosti nebesěho Pána.

4. Za tjm Boha twař w
twatř spattřim bez přeskání, srdce
radošj horj, z toho potěšeni.

5. Wšech swěta marnosti
mesele jamitām, nemage w nich
libosti, wšechen se oddāmām.

6. Tobě, Páne Gejissi! Neb
sart twa přewata gest mág
yř negwjaeněgšj, twa kreto mā
zaplata.

7. Dobrau noc wam wšem
dāmām, o přatele, mlti; ach ne-
pláčtež.

Dddd s

pláčeť, (was žádám) nademnuau
w tu chvíli,

8. B niž, was opauššim,
wěda, že musim vmiřiti: an y
slánce zapadá, wšak rano zas
swjti, Amen.

(1323. b.) Dot. 146. b.

Pri Pohřebu mladence 1c.

G. Ach gať wšsečo přediwně.

Shwáka Bohu! hodina
přijšla, lepši než aina, řdy
budu w rag wřaty: Nechtěgte
nařikati, brž s radosti zpřiwati;
Pořehnany Pán Bůh swaty.

2. Což Bůh lep včiniti mohl,
gať, že mám vřiti; hrdla dábľa,
swěta, genž řwau co lworé li-
ti, nechtě se spokogiti, ať se
mnohý w žle zapletá.

3. Toť gřau dnoré posledni,
a trůpenj plně dni, genž nás
obřicugj, mne Bůh beře přeč
nyni, a bidám lonec čini, genž
mnohých gessťe řsauřugj.

4. Kratky můg žiwot řdegřsi,
a wšak dá mi Bůh lepši, w
radostné wččnosti: tuť nemám
wje vmiřiti, ni bjď kterých cypř-
ti, tamě žiwot plny radosti.

5. Bůh spěšně s swými řra-
či, nenechawá gich w placi
dřauřem, w tom swětě řřem:
řmrť brřka a blážena, drage
můž byř wážena, tať gřme
bržce w bēdictwř ctuem.

6. Mnobě diť řwedeno, řa-
řto řymá řmářeno, genž se doř
dobře řda: Swět řřa řyřřosti

plny a řřamāwātedlny, řegně
řřade řenāta řwa.

7. Necht gen řyti swě řlawi,
mně řiž wie neřdāwř, aniž wřlj.
řit můž: Řdo můž tomu řřkodi-
ti, gegř řřřřřs řač řiti w
řuně řwem? tuť wřřěč wřde
hřřř.

8. Byřloť, řodiči mili, radost
ne, než w tu řhwili řřmutně
wřře řřdce: wřřak řdy to co
Bůh čini, powāřugete nyni, bo-
řest ta řrati se bržce.

9. Bůh řāni y řhgi řas, on
řam řnā řažděho ř nās, řřetř
wřřěč ř hodiň: niřdyt se nie
neřālo bez něho, mnoho, malo.
wřře dobre řest co on čini.

10. Řdy mne naleznete řas
přeb Bōhem w ten řřāřřň řas
w řřřem řauřře řrati: nřře wř
tēřřwř palmy, a Pānu řřwāly.
řāřmý, y řřř činěň zpřiwati:

11. řepřw se řadowati bude-
te, řitowāti, že řte se řmāuli:
řřāřřny, řřoř Bōba řwěho (řřřdce
řpēřliwěho) wřřli čini řaždau
řhwili.

12. Wde řiž w pořehnānj
budte, neb co se s wāmi řřalo ř
wule Pāně: māt y se āinym řřa-
ti; Bůh řač was řřřřřati, w
nebi se řas wřředame!

(1324.) Dot. 309. d.

S hodina přijřřti řenicha
milěho, řiž se řest přibřř-
řita! neb welikā řāřřa Bōba
řāřřwěho, řemně se řest řřřřř-
řā: by wřřěho řřěho, řřřu bj-
něho,

něho, mně mile sprostil.
2. Bezvěstého smutku, a vši
zpovědlosti, chej rada vmirati!
f nebeskému městu, se vši ochot-
nosti, s mým Bohem vbirati:
tam dostatečně, a nekonečně se
radovati.

3. Ať sau dosti krásni při-
bytkové zdegši, kteréž lidé sta-
něgi: však nebesi mnohem
více sau gashněgi, genž se nad
žlato stěněgi, kteréž Bůh spra-
vil, věčně připravil, svým
negmilegšim.

4. Tam mužka krásná, w
tom nebeském stánu, wždy se
znovu roznáhá, fdežto kár Al-
gelšy, hauffu nebeskani spj-
wati napomáhá: Eláwu hlá-
saje, swatý spiwagje, swatě-
mu Bohu.

5. Žádný tam nepřítel, ani
čeho žlého wegde do té radosti:
tam nebude smrti, aniž co bjd-
ného, nás přivede f žalostj;
tam vtěšeni, a potěšeni gest na
věčnosti.

6. Tam žymy, y horka, a neb
co gineho, žádný wic neokusj;
ani galé žizně, hladu odporně-
ho; to vše odstaupj musj; tam
naspěni, milé bydlenj, w roz-
kosti věčné.

7. Neb beránek Boží, jenjch
přežádauch, s hauffem swych
wěrných chodj, f pastwěčkám roz-
kossným, f pramenům wod
střwauch, vstawičné ge wodj,
ge naspěugie, a oběrstwugie,
swan přistomnostj.

8. A protož tjm spjše, chej
se rozkautiti, s tawto směta
marnostj; abyh se s Gežissim,
možla gen spogiti, w té nez-
besk radosti, a protož pospeš,
Gežissi, potěš mně zarman-
cenau!

(1325.) Not. 173. b.

G Ať rozkossny los na mne
přišel, geg mi vložil
pan Bůh sám: Z uctowské la-
sty se mne přišel, f němu co
Syn důvěrnost mám. Neb tva
křew, Křyste Gežissi, gest dra-
hy podil mě dussi.

2. Ten poklad na měšy nez-
zmjra, nepřítel mi geg newe-
me: Gegž ohen ani rez nezžirá,
ten můg w smrti žstane. Neb
drahy podil mě dussi ty gsy o
Křyste Gežissi!

3. Na ten čas budu syc o-
plakan, wžost srdce se rozma-
há: A ten pad, galž y spatru-
gi sám, f smutnému losu poma-
há. Duch můg však tjm se
wždy těši, že mám můg podil
w Gežissi.

4. Pomož Gežissi můg gediz-
ny, (Syn Boží gsy, a maš tu
čest: Potom tež člowěk, však
bez winy, tak dwoge prawo w
tobě gest, že gsy sám w sobě spa-
senj,) byt tva křew byla mě
gměnj.

5. Dějch můg nemůž mi ško-
diti, ty mi dům Dce vřaješ:
Kdež gsem zapsany, mám dědi-
ti, ty (smrt!) gměno mě nez-
ma-

maješ. Deb twa krew, Kryste wje. Zde musym mnoho pod-
Gejissi, gest drahy podil me staupiti, tam wecny pokog mu-
dussi. jes miji Gdiz dize me.

6. Ach Gejissi! wids, gij 4. Gdiz dize me! do sfohy
vmiram, kdyz mi tak krasne los nebeske: kdejto sam vej Buh,
kmete: Zachoweg potomkam, do rozkossue radosti angelke,
prosym sam, gich krasny podil gakz swedej geho duch. Tam s
na swete. Sen aby poklad neg Angelz gemu piwati, pred Ge-
drajssi w nebi slozeny byl dussi. zissem wecne plesati, gdiz dize
me.

7. Zachoweg ae pri wje ci- 5. Gdiz dize me! my za tes-
ste, kdyz se gim stasne powede: bau pigdem, kdyz bude Buh
Necht gim zustane poklad giste, chiti. Ty pospichas, nebdage
a w dedictw ge vvede: Pama- na tu zem, qte zlemu vgiti.
tug. Jes ty Gejissi, a twa krew Zivot dlanhy, dlanhe sauzej,
poklad gich dussi. weasna smrt, weasne gest spas-
sen. Gdiz dize me.

8. Uly gij k dedictw pristu- 6. Gdiz dize me! cekagi An-
pugi, kdyz zrať se puka mych gelé na tu twau dussiku. Ey!
vci, a w mluwenj se zastawu- pohlediz gen na spasytele,
gi: Gejiss z Erdce nemykroci. teni dawa forunu. Ey! blaze
W tom gmenu se gij vbjram, dussi rozmazané, po bogi sfa-
Gejiss posledni slowo sam. Am. wau darowané, gdiz dize me.

(1326.) Not. 185.

Gdiz dize me k Deb sam
Buh wolá té, do ráge
wečneho. Mneť to tizj, twüg
odchod rmanj mne: Wssak wli-
le to geho, protoz nebudu na-
řikati, nžbrj té zas gemu chy-
däti, gdiz dize me.

2. Gdiz dize me! twüg Buh
té gen na čas mně ráčil swěti-
ti, ten pominul, nyj poraučj
zas k němu se wrátiti, abí naplnj
Božj vložení, podle swatěho
poručení, gdiz dize me.

3. Gdiz dize me! tam w ne-
bi wšecko gest, o čem swět newj-
nic. Tam Buh dáwa rozkoš,
radošť y čest: tam smrti nenj,

(1327.) Not. 155. a.

SDu prně wesele, w poko-
gi, kdyz Buh müg ráčj,
srdce me se nic nebogi, za nim
řáči, tisse, podle slow geho:
Smrt gest dar sna liběho.

2. To pšobj müg Krystus
Pán, spasytel padlých, kteryž
mi zgewen gest y dán, wimť že
hřisňach žiwot gest y spasení,
tak w smrti gak w zsauzení.

3. Lohos (ó Páne) wšsem
podal s hognau milosji, y k ges-
ho wšecel swět pozwal wčast-
nosti, šerje slowo twe swaté,
wšudy štedře rozsate.

4. Dni

4. Dñt gest swětko y spase-
ni, pohanů bjdnych zawede-
nych oswiceni: Pasiřt lačnych:
Dñt gest cychwe twě prawá čest,
moc, radořt, y slawa.

(1328.) Nov. 27. a.

Gal. 2y divná mandroft
Sťota smrti a pádu, po-
 solený lidšeho, vřazuje
 se w příkladu, toho těla mrtvé-
 ho: Pro žlé skutky, mnohé
 smutky musíme podstoupiti,
 starj mladi, y nerádi, napo-
 sledy vmřiti.

2. Keč mērnā gest, že za
Syna, by co chēl Otec dāt,
když přigde chl a hodina, pla-
tem geg nemypplatj: Matka
dceru, žādnau mērau, od sm-
ti nemypprošj, gač manžely, tač
přately, ona lančj w ryčlōstj.

3. V tbež jústanam bezpečne?
Kdo má přibytty gisť? Ty kte-
rýž kralugeš twěně, sám Páne
Gezu Krysse: Neprawosti, a své
milosti, račiž nám odpustiti, a
do nebe, sám pro sebe, po té
smrti přigjiti.

(1329.) Not. 156. c.

S. *W*anapil gest Kryštas na
 Kristianě na toto šelo, bed-
 žlivě pohledme, žeť nám
 podobné bylo, zneame: Ach
 gať se změnilo, kterež málo před
 tím, zdravě čerstvě bylo.

2. Na tož nám také přijíti,
pilně pamatujeme, že musíme
zemějti, vezme, než se naděje-

me, wſſechněch věch zdegſſich
zbarwenj budeme.

3. *Y nechmež světa marnos-
sti, vteeme se k Krystu, hřichy
v mŕzkost vezmeme, cestau
chodme spravedlnosti, ljbce se
Bohu, z wŕny pobožnosti.*

4. En takk se netreba bude
vãti smrti hrozne, nebt gest
dveřmi k životu, měme, Kry-
stem gest potějna, tak do nebe
měřným brána otevřena.

5. Za tož my tebe prosíme,
negmilejší Páne, dež ať se F
ni prosmje, snažně, semši bed-
livosti, tať w dobřem skonagje,
přijadem do radosti.

(1330.) Nov. 235. b.

Gal. O darenne sweetest.

Slovo druhé Bože, prosím
za to, rač se znáti k svě-
tu stvořenj: Však nic neřem,
než popeł a bláto, odpustiž mi
mé proviněnj. Když budu na
tvém sandu státi, rač se k mně
miloštivě znáti, dřiž mi s te-
bou w nebi přebývati.

(1331.) Nov. 29. a.

Slyšme wssychni zemějti:
 Debo smrt gest gisťa, wssak
 se máme těšiti, šerže Gezu
 Krysa.

2. O Páne Gezu Kryste, o
smjrtězteli, tys nás kámpil za-
giblě, swau předrahan krmj.

3. Nač nám přistomen býti,
při hodině smrti, když my bude-
me mřeti, rač nás k sobě vzíti.

4.211

4. Ať bychom se tam vsyck-
ni radovali s tebou, kdež nešťo-
nalá radost, pokoj, idrawj,
wěcnost.

5. Pane Gejssi Kryste, rač
nás tam doměsti, do té wěčné
radosti, kdež gest wšěho dosti.

(1332.) Not. 40. d.

Gaf. Rozžehnegme se s tym.

S Echťeg nešťjbměkwiliti, a
přislissně naržkati, pro smrt
dětátka mileho, z krmě twě na
swět přisslěho.

2. Bůh gest dař, Bůh geg
zase wzal, coť propůgčil, to
zas odgal, nemáš w tom kři-
wody od něho, přignij co gest z
ruký geho.

3. Mál Bůh práwo k nášsim
dětám, neb ge on račil dáti
nám, swětrowisse geg na fráchy
čas, gako mocný Pán beře zas.

4. Měg při nich to potěše-
nj, že z Božjho wloženi rodi
se y vmjragj, a w nebe se do-
stáwagi.

5. Neplať tehdy nenaržkeg,
ale s Jobem takto říkeg, Bůh
gest dař, Bůh geg zase wzal, co
propůgčil, to zas odgal.

6. Neb sau w smławě obša-
žene, s Abrahamem wčiněné,
žeť gest Bůh ochráncem gegich,
od pekla wyprostuge gich.

7. Budiž ze wšěho pochwá-
len, trůg w osobách, w bytu ge-
den, neb coťkoli při nás činj,
žáděmu křiwody nečinj. Amen.

(1333.) Not. 356.

Pri pohrebu dšnět.

G. Gaf pěkne swjti dennice,
S Eplaťej milj přatele, ať
pak smrt žstřá srdce mě,
nechťeť was Bůh rmautiti, neb
mae křwj Syna swěho do knih
žiwota wěného aiťe račil zap-
sati: Gejss! Gejss! W geho
gměno nezmačeno budu, Amen,
žim y mrtew gsem s swym Pá-
nem.

2. Wjste gaf přiwětiw byľ,
když mne při křtu přigal w po-
dil, byľ sem genu swaubeny:
Zakel stogi w mocy geho, zbra-
tiť běh žiwota měho, on žičťá
mě hodiny. Gejss! Gejss mů-
že w bržce radost w srdce wasse
wliti, mým spasenjm w smrti
byti.

3. Y coť mám z swěta mar-
něho? nic neobdržim čtie
mnoho; zde sem bez oklamánj:
Bůh mne z bdy a z žalosti wna-
trhug z swě milostj, aiťe gdu
s njm k přebýwánj. Gejss! Ge-
jss se žgemitř čtie a byti swých
ochrance, sedic na prawicy Otce.

4. Wokám s njm; dořona-
no gest! neb ktera was trapj
neřest, ta při mne mřsta nemá;
v was gest nauce, walfa, bog,
ga žadosťiwým wám pokog, w ru-
sau Gejssje Pana. Gejss! Ge-
jss! gegž gmenugi, gegž miřugi,
ten pokog sám mně dař, swym
časem dá y wam.

5. Wiž z častj žnám w čem
žaležj: kdo gen w Krysta Pana
wěg

wějš, a Bohem se zpravunge,
jim gla w posluffenstwj Bohu,
vmírá také zas w Bohu, y smrt
rad podstupuge: Gejš! Ge-
jš! genž mi moe tu dal f ži-
wotu, mne y w smrti laskau
swau chce utworditi.

6. Žiwj buďte w pobožnosti,
nasledugje mne; možnosť, wšak
se čas neprodlaňj: žitá slzy
wšěh wšech Pán Bůh, gšauce
přítel lidšy, nad mjr wám ne-
hlozi. Gejš! Gejš křije
nešy, y plakati swým pomahá,
radošť hognau w nebi dáwa.

7. On žná a miluge wšech
nas, koná aučad swýh každy
čas, swýh wžy ochraňugje:
by se wšicknj njm chlúbili, wla-
stě ti gjmž gest Bůh milý, ač
mnohau straš magice. Gejš!
Gejš! ošřihá swau cyrkew mi-
lau, w každě zemi, by newžala
žadné jměny.

8. Co wy žádáte, to ga mám,
Bůh we mně, ga w něm pře-
bywám, té smleutwy nezruš-
ní: došudž Gejš gest Gejšsem,
trwati bude w srdec mém, pla-
meném lasky horje. Gejš!
Gejš! gest we wšem mým neg-
mlegšsm, na negž prawě pa-
třič budu w wěčné slawě.

(1334.) Not. 32. d.

Gal. Ay Pán kraluge re.

S Eplačtež mnoho, přáte-
le toho mrtwého těla,
neb ono z cela nezahynulo, ale těle, zgerwně a směle.

vsnuło: shledamet se zase,
wšicknj w onom čase.

2. Pán Bůh gal sluffi, opas
třil duffi, w nebeském trůnu,
w otcowském lánu, tam odpo-
čiwá, wšěho wjwá: Duffet
newmírá, swědči z písem mja.

3. Rdyž se rozednj ten den
poslednj, tělo schowane, z praz-
du powstane, nynj bezdušně,
bjdně, neshluffně: budeš čer-
stwě, krásně, spanile, a gasně.

4. Blaze člověku, genž to-
ho wěku časně dočkáž: Neb
co mu scházj? Pozbyl marno-
stj, bjď a starostj, má kočáňj
w Bohu, a w něm radošť mno-
hau.

* 5. Twá smrt přebrahá, f
tomu pomáhá, ō Boží Synu,
w smrti hodiinu, y nás do nebe,
wějšy w tebe, pogimi milý Pá-
ne: Amen, takť se stane.

(1335.) Not. 27. c.

S Smrti vkrutná, ač což
bhwás žalostná, řdyž roz-
dělenj, w zbegšsm bpdlenj

2. Přátele mlých činjš, a wšes-
čto dioně mējš, ay twěho ch-
le frátičkě čmje.

3. Těžkau žalost minojš, řdyž
ty koho vmorjš: Toť twá hodi-
na, smutná nowina!

4. Proměňugeš také roz-
koffe wšeligatě, y sláwa swěta
tu gjž obkweřá.

5. Práwo kterěš wžala w
rāgi, toš wřkonala, teď na mém

6. E

6. S přátely milými, a s
žármutky těžkými, smutně se lau-
čím, Bohu poraučím.

7. Ah giš se vbjrām, wice
mās nevbhjdām, prātelē milj,
gī w onu cōwjlj.

8. Kdýž přigde k sandu Pán,
a náš mocně wzbudí sám, Ur-
changelowa, Kdýž zamýní trauba.

9. Tak aſt wſiſte Boſſi, kteráž
wám žaloſt mſoſſi, muč ſ pote-
ſſenſi, ſ wſſwoboſſenſi.

10. Z žaláře téžského, z osn-
bla vábelského, tak gafo i peče,
kdž i wěr vteče.

II. Wáše srdce pláče, dusse
mā weseli se, že přigde práwě,
k té věčné sláwě.

12. Gižt wās Pānu Bohu,
poraučim, wje nemohu, on rač
nām dāti, tam se šhledati.

13. Kdež wšyckaj wolenj, w
nebeském wstěszenj, wzdycky spiz-
wagaj, chwálu wzdawagaj.

14. W tē wěčné radosti, w
nemymkutowé slawności: D
deg; to Páne, at se tať stane.

(1136.) Not. 137. c.

Wane gij w potogi, wstale-
ho w bogi slauhu, odsud
propusi, w nebe t rytierswum
pusi, tisse, spasytedne, wstak
wedle wile tme.

2. Kād gā chey zemēsti, m
nebi dēdic byti, Kryslus mne
pomāhā, fterēho Būh dāwā, ja
swētko pohanūm, by mli t wēc
nīm stanūm.

3. Tu sem gen bogował, frp:
tości zflussował, imuzile pře.

máhál žlě, fterě sem mjtwał,
wjru za držyce, y tał swjetyńce.

4. Mūsų špec šjeti, bež mį-
ry kvišliti, tēžkau cestau giti, š
Kreštāny chtiē byti, nad hrijny
truchliti, frjž, tēžfoš nosyti.

5. A wissal se proměňj Bog
a běh na zemi, Bůh mne wy-
swobodi z plěho, co mne swos-

by, musy lepě býti, hořkost ko-
nec mjeti.

6. Pofoq' nagdu w duchu, wy
swobozen z hrjchu, wšěho potyřa
ni, bude dořonani, mne w nebi ob
řlji radost wěčné řkwaucy.

7. Siž mi odložena, (kde berla
přepovná,) ta fortuna pělná,
z Pašty nam zpravená, tam mě

8. Důg spasitel žim gest, o mne
sám chce přewest, z smrtedlného

Půjka tam, kde boleš vřeska od
staupí glistotně, wkrisy mne ra-
dostně.

9. Toto tělo w sláti musy, i slá-
wě giti, řdyž mrtwy powstaneu,
země, na hlás Pánu, a gá vzějm

nebogim, když se gen Bohu mne v mšedě Křesťany, gaž
připovím, gaž Bůh můj chce, chyž též nyní.
chce, stane se, wjm.

2. K tomu sem též na svět přigdu
zrozen, abych s Křesťem zde A gisť k dědictví věčnému
potrpěl; Wšak proto negsem přigdu šerze to gmeno, wjm.
zahanbeny, ta těžkost gest wezdeg: To potěšení když gen mám,
šich těl. Dusse wšak w Bo- zpimati vždy nepřesňawám,
hu zůstawa, we wšem zarmutku když Bůh můj chce, ga wjm
čikawa: gaž Bůh rači, nechť ráam, Amen.

3. Gestliže hřichy mé mne

traudj, genž se we mně roz-
množily: Milost wšak Boží w
tom se twrdi, že sem mu w
Kříži přemily. Když Duch
toliko tu moc má, že w vylosti
swě rozgimá: gaž Bůh můj chce,
gest wůle má.

4. Nu dobran noc, o věcy
marné! což sibugete nenj nic:
Neb swětřka rozkoš co kwět wad-
ne, sľibům Božim gá wěřim
wjč. A Duch můj wraucně
zwoławá, že naděgi k spasení
má, gaž Bůh můj chce, nechť
tak bywá!

5. Widimž sye mnohé truz-
člě srdce, že Bůh dopustil ten-
to pad: Y mogi mili smutnj asau-
ce hořky plač wznassj ode wšad.
Alle když tak Bůh mji chce,
má důwěrnost prawj kratec,
gaž Bůh rači, nechť gest
předce.

6. Bůh w pomocy své neb-
stawa, opatrüge swych wěrných
dům: Pokog w zemi y w srdecy
dawa, šerz swatě ewangelium.
Protož bj služba poslednj, za

(1338.) Not. 40. d.

Přehowegmež toto tělo,
nemagje starosti mnoho,
neb w sandu den z mrtwyh
wstane, žiwota věčného dogde.

2. Z země gest, do země
přigde, w poslednj den z země
wygde, když nč bude trauba
Boží, před hrozným sandem se
stawj.

3. Dusse geho žige w Bohu,
genž gi zde milosti hognau ode
wšech hřichůw zľých obmyl,
šerz Křysta Pána twšaupil.

4. Geho bjda, také psota, k
dobrému koncy giž přissla, neb
nosyl Křystowo-břjmé: vmčel,
a wšak žiw gest věčné.

5. Dusse žige bez bolesti, tě-
lo gen spj s ľibeznosti, když
přigde pán, geg oflawj, žiwotem
wěčným obdatj.

6. Zde bylo w welké wžo-
sti, tam bude w wěčné radosti,
w swatém pokogi bydlíce, gaž
slunce se swjťice.

7. Nchmež tedg ho zde spáz-
ti, gděme domů cestau nássj.
šrogjce se wšpětni za nim, neb
šmrš

Čee

smrt přigde k nám časem
svým.

8. Dež nám to Gejssi Kr-
ste, genjs nás vykoupil za aistě,
z mocy dábla, z smrti věčné,
bychom s tebou byli věčně.
Amen.

(1339.) Not. 232.

9. Gij nastává ten čas pravě.

Přes smrtedlný pohled na
mne, ty gšy žiw y gā sem
žil: Co mne, teč tobě se stane,
coš ty teď, gā gsem přw byl:
Gen ty ja mnau, ga' na před gdu,
ach! nezawoš se myslj tu, ga-
by neměl vmřiti.

2. Připraw se, vmireg světu,
powaž posledni wěcy: aniz pohr-
deg wěcy tau, smrti nelze wtecy:
Rebo co mne potkalo dnes,
můž tebe zitra, o tom wěz, aneb
tobo wčera.

3. Řekleg: mladý gsem ge-
stě, mohu dlaugo žiw byti:
Nikoli! starýs doš předce du-
ssi twau wypustiti: w rychle
můž po tobě byti, smrt nechce
wětu sstěriti, gaž chceš myslj
gínade?

4. W prawdě hodno lito-
wati, že mnohý w bezpečnosti
smi se swodně nadáwati, že ne-
vmře w mládosti: Geštož ka-
dobenně nidi, z příkladu tak
mnohých lidi, že mladi vmi-
rági.

5. Gač často dchneš, tuž mu-
sy díl žiwota s tim odgiti:
daleh wětiš smrti cpl, a hle

brz máš vmřiti: Grob o tisy
kroki měřiš: Deniž o geben!
nemějš? an smrt w nadradh
swych nosyš.

6. Řekleg: Gsem čerstwý
zdravě, mám dobrau chuť k
gedenj: Ach snadť tē hodiny
pravě pokogif odměreny: smrt
hořka každy den tobě chleb po-
dává, žiwě k sobě, připraw se
k vmiranj.

7. Zwůg žiwot geš pēnā,
dym gen, wosť, saih, slin, aneb
rosa: Gako listi neb marný
sen, co kwět, když podne rosa:
když se negmeň nadawáme, tuž
wšechněm dobrau noc dáme, gač
bychom tu nebyli.

8. Protož když žiw gšy, žiw buď
tak, by mohl štěstěně zeměiti:
Rebo nemjš kdy, kde, a gač
smrt ná tē můž přigiti: Ach
mysl gen žwět, mēg sstěrenj,
že tē každe okamženj k wěčnosti
zpromozuge.

9. Tu byt byl hotow, neb
nebyl, wždy musjš wandrowa-
ti: když giž dogde žiwota cpl,
mať se gač ginhm stati: Pro-
tož tu wštrahu přigmj, že tak
bude twě wzkřissenj, kterať y
smrt byla.

10. Ach nemyslj: nic to ne-
aj: budu činiť pokanj, když
mi nemoc smrt nadměni, wždy
dogdu smilowānj: Kdo wj,
gešli nemoc přigde? aneb nahle
dusse wygde: Kdož tam po-
můž bjdnemu?

11. Dab to, kdo se těši w
hřislich,

hříšný, a na milost spolihá: byti rodičům, gálo ten potlad
nemilofrdně pro ten hřích miji, w nebi složený nagiti.

6. Kterž w wjře Krysta
se vmjratí, žiw gsa, aby mohl
setrwáme, s nimi se sšlaskně w
ostati, když Bůh swět sandit
bude.

12. K smrti budiž připra-
wen, by srdce twé myslilo:
Kdybych teď byl zachwaceny,
galk by se mi ždatilo? Mohl-
bych tak k hrobu giti? před
Bohem postawen byti? tak
smrt žiwotem bude.

13. Když se Bůh ráci žgemi-
ti, budeš smrti sproštěny: on
tě gce k sobě pogiti, by byl
wěčně spasený: připrav se,
vmysl sobě; smrt tě čeka, giž
w té době: pomni na smrt člo-
wěte!

(1340.) Dst. 15. a.

Při pohřbu ditek.

Gaf. Pamatugmež wšicknj zc.

Mozmajugmež giž Křestia-
ně wěrnj milost božsku
kterauž s námi čini, též y s dít-
kami našimi.

2. Že nešce zatracenj žad-
něho, raduge se z spasenj každě-
ho člowěka na swět přisěho.

3. Protož sobě naše malé
dítě z swěta wybírá gakožto
kwičky, weđe w radostně při-
bytky.

4. Zde giž sobě šrz Křesť
připouge, šralomšiw nebesě
přimlaskuge, wěčným dědi-
ctwim daruge.

5. Co potěšeněgšiw mūž

7. O wěrměz my tomu wšic-
kaj cele, což dal Pán Bůh, že
to každě člowě mūž wžiti, y dít-
ky malé.

8. Protož giž sobě nepři-
mlaskugme, nad Pánem Bohem
nenarjkegme, což nám dal, zase
mu wralme.

9. Mozmajugce, proč nám
dal dítě, že aby šrz ně čwá-
len byl wždycky, zde, také wěky
po wšecky.

10. Čce abyž nich dědicowě
byli, w wěčné sláwě s nim se
radowali, což jim slibil to při-
gali.

11. Komuž Pán Bůh ráčil
dítě dati, gatkž wěšši potlad
mūže miji, než w nebi swě milě
děti.

12. To pak negmenšši gest
požehnánj, když w dědictwí ges
gč wladnan oni, po nich, zde
na této zemi.

13. Neb newjme žustananti
w prawdě, šatel gim spjše po-
mūže k bjde, nešli k dobrému
přiwede.

14. Z sšlaskně smrti ditek se
radugme, Pána Boha šrděně
žadegme, at nás k nim w nebe
wweđe.

15. Dítě pro Gejisse Syna
swěho, degl nám setrwánj w
wjře

Čee 2

wjre geho, přiveď do Králov-
ství svého.

(1341.) Not. 40. d.

Gato: Pochowegmež toto ic.
Něhnegme se s tím tě-
lem, pochowegme ho s po-
kogem, w naděgi toho wzkříše-
nj, na Synu přebýwánj.

2. Schowáwáť se porusseně,
wstaneť sandu oslaweně, po-
chowáwáť se smrteďnů, tudjž
bude nesmrteďlaě.

3. Z země gest wžáto,ť žemi
gde, Duchownj z země wen wy-
gde, řdyž Angel w traubu po-
slednj hlas Syna Božjho
zawzaj.

4. Wstaňte mrtwj, nemeš-
tege, wstaňte,ť sandu pospi-
chege, došli ste leželi w žemi,
wěrnj, buďtež oslaweni.

5. W tčcho se my slowjch
tčšme, w práci dobrě se po-
slyšme, hotořj toho čelegme,
ť sandu Pána dočelegme. Amen.

(1342.) Not. 258. a.

Gato: Z celého sedce svého ic.

Smrť hořka na swět při-
šla,ť ďabelské žawisti:
Ať žaje žafe přišla,ť nesmirně
milosti, Dce nebeského, kterýž
na swět Syna dať, a za nas
wypłatu wžal,ť poslussenstwj
geho.

2. Tať gšme od smrti wěčně
draze wylauptenj: Ale negšme
od časné smrti wyprošćenj: Za

nam wždy žustáwá (až do ško-
nánj swěta) za nepravosti poku-
ta wždy nas očekáwá.

3. Smrť wšecky summau bez-
ře, knížata y Krále, Pány, slaw-
ně rytíře, často nenádale. Genž
chtj žiwj byti, a dobrau wůli mjs-
ti, rozkošse prowoditi, wšak mu-
sy žemřiti.

4. Smrť hořka, ač gať hroz-
na gest člowěku žemu: Ale mi-
le radošna Křesťianu wěrnému!
Žlym gestť žatracenj, ale wěr-
nymť špasenj, genž w Páně
vmučenj magj důwěřenj.

5. A protož smrti geho wšick-
nj wděcnj buďme: Z slowa ges-
ho swatého, sami sebe sudme.
Hřichům zde žemrauce, služme
Bohu sámému, a ne tělu hřj-
šnému, swět opauštegice.

6. Tať se nebudem bati pos-
lednj hodiny: Řdyž se budeme
bratiť z ždegšjho byďlenj. Kry-
šus nas žašáne, řdyž budem
vmirati, w hrobě odpočiwati,
onť při nas žáškane.

7. Neb on sám ža nas hřjšně
smrť ratiť trpěti,ť lašť pauhě
nesmirně, tať nám čtě prospě-
ti. Protož wšicknj rceme z řdčy
pro hřjch potřených, y w Duchu
žarmaucených, a tať to žmolegme:

8. O Gezu Křyste Páne, pro
twě vmučenj, nečť se nam hřj-
šným žane hřjchů odpustćenj!
Wem nas, řdež přebýwáš, na
trůnu Dce swěho, do Královstwj
wěčného, tām řdež swau slawu
máš, Amen.

(1343.)

(1343.) Not. 163. b.

G. Otče náš, genz w Nebi re.
ES gā zde bjdny čerwjček,
 spjm w pokogném lžiku
 wysecel: Tělo mé zemi odda-
 wam, až do dne w němž zas
 wstāti mām: Tobě Gejissi dussi
 mau dal sem, krowj twau krowj
 penau.

2. Tys stwōritel, wykupitel,
 mŕg gedinky potěšitel: W tět
 sem wweřil konečně, s tebau chcy
 bŕti bezpečně: A tať žādneho
 gineho negsem, kromě Bōha
 mēho.

3. Když gest twŕg čas Pāne
 Kryste, přigb, neb geg mās neg-
 lep giste: Ze sua mne probud
 wesele, přičti k počtu swatych
 cele: S nimižbych twār twau
 spatřiti mohl, y wěcnau radost
 mjeti.

4. Žehněj wās Bŕh brātěj
 mji, s sestrami w Krystu. w tu
 chwili: W pokogi se od wās
 laučjm, geho moč wās porau-
 čjm. Bŕh nam to deg wšem
 spoječně, bychom s Krystem by-
 li wěčně.

(1344.) Not. 173. c.

Gaf. Občerstwiz mne o spasyt.

Eš w klíně Božim odpoči-
 wam, do hrobu sem slo-
 žil kosti, w lāsce Krystowě se
 zabŕjwām, newjm o žādne těž-
 kosti, tām sem malo měl odde-
 chnutj, zde mām w Bohu od-
 počinutj.

2. Zde má duse wšěho vŕj-

wā, čehož sem žádal v wjře,
 zde studně žiwota vyplnā,
 i niž mām sladkost w hogně
 mje: Moře radosti mě gest w
 Bohu, w něm mě srdce mā
 hognost mnohau.

3. Vnaweně tělo spj w zemi;
 spj, dokud mne Bŕh newzbudi,
 potom se postavj se wšemě
 (wšak ošlawenymi) audy: S
 welikau radosti powstane, pŕgde
 semnan na swādbu Pāne.

4. Tām mne bude Božj be-
 ranek pastj na poli bezpečném;
 tam gest giž připraweny stanek
 pro mne, w žiwstě tom wěcném,
 w němž sem ga giž dědic zapšas-
 ny, nemineť mne žiwot žādany.

5. Wy, genž zde slzy wylēwate,
 wzhledněte wzhŕnu do nebe! ačť
 gestě šrj Mara* gjē mātē, ne-
 stěžugte toho sobě; brj spatřite
 mě wěčně štěstj, lepeg mi se ne-
 mohlo swestj. A. 2 Mojš. 15, 23.

(1345.) Not. 163. b.

Žehnānj při hrobu schowanā
 bo dŕtē.

Eš gā ležim čerwjf maly,
 w pokog w zemi bera stāly:
 W do dne wŕkřišenj mēho,
 y wšechněch wās wěregnēho.
 Dussi poručil sem tobě, Kryste,
 wylaupils mne sobě. :.

2. Tys sám mne mŕg Bože
 stwōřil, ty me mně sám žiwot
 složil. Gā těž tobě gen samē-
 mu byl sem k wŕti Bohu swē-
 mn. Tať práwa se mně žā-
 něho

Eeee 3

něho žádný nemá krom Boha
mého. :.

3. Přís pro mne Páne Ge-
ziš, když se vřážeš s swau těši.
W; bud mne moci svého hla-
su, připustě mne k swatých křtu.
Kterž patřit budou věčné na
slávu twau w nebi wděné :.

4. Důh náš žehneg giž bratři-
čky! milými mými sestřičky! Důh
zaplať, že ste z křtů své dowedli
mne w misticke mé. Deaž Důh, at
po zdegši straši spatřime se w
věčné nešasti :.

(1346.) Rot. 362.

S Proštěd věku svého,
smrti gšanc klíčenj: Kdež
vchráncé galého, dogdem k spo-
moženj? Tě Páne náš gediny:
litugemí stáři y malj, že sme tě
kdy hnevali, swatý Páne Bože,
swatý synů Bože, swatý mi-
lůdný spasitel, ty věčný Bože,
raděj nás chrániti, když chce
smrt škliti, Kyrre eleyson.

2. B proštěd smrti lítě,
když y peklo straši: Kdož nám
bude w chrjli tě, kdo pomoch
náši? Ty Páne náš gediny:
Ty sám lituges; milosti, nášich
bid a žalostí: swatý Páne Bo-
že, swatý synů Bože, swatý
milostný spasitel, ty věčný
Bože, neúcheg nás w straši,
pekelně propast, Kyrre eleyson.

3. B proštěd muk pekelných,
hříchové náš slavnj: Kdož nás,
bolesti plný, těch žalostí zba-
wí? Ty Páne náš gediny, wy-

líš křem swau hned w hogno-
sti, za naše nepravosti: swatý
Páne Bože, swatý synů Bože,
swatý milostný spasitel, ty
věčný Bože, nedeg nám pad-
nauti, když wjru hřích rmutj,
Kyrre eleyson.

(1347.) Rot. 40. d.

Galo: Rozžehnegme se s tim.
S Ujmež žiwot smrtedlný
sli, kterať pomigj w
rychlosti, přiklad toho při těch
máme, kterž k hrobu sprowá-
lyme.

2. An zbawenj cyteblnosti,
nši krásy všlechnosti, samým
tělem nám přijomnj, a k lidem
málo podobnj.

3. Lahodné na světě věcy,
nie gim nemohau pomoch, pře-
stalot gich vjžwanj, přišel čas
odpočiwanj.

4. Sláva světa, y bohats-
twj, čest, maudrost, y důstogens-
wj, tať při smrti konce dogdan,
lidě od nich w hroby pūgdan.

5. D moci Boj přediwná,
gať nehotowým protiwná, neb
se na nic neohlídáš, když ty
gen swūg čas vhlídáš.

6. Hyně mladý y starý wěk,
a kdož gest na světě kolwěk, ga-
ť prudká woda plyne, gša
smrtedlný brzo mine.

7. Ano kwjti; gara krásně,
a neb slunce we dne gasně,
mračnem bhwá zastjnuo, kwjti
s trawau posečeno.

8. Lapien když pták w lese bhy-
wa,

wá, pěknoſt mu nic neproſpívá,
muſyť gat aſa, wězněm býti, a
neb náſolně vmiřiti.

9. Běhwať též wſſecko darem-
ně, což gde libě a pohodlně,
nežſtaupjť s námi w hrob ſláwa,
ginhť tu způſob naſtáwá.

10. Melžeť nám toho wſjť,
ni před ſmrtí kde ſe ſtrhťi, máť
ť nám ſe wſſem předce práwo,
gaťž geſť gj w rági wydáno.

11. A protož hotowu býti,
(bý mohl s poťeſſenjm giti,) geſť
poťebj z náſ každemu, neodpu-
ſtjť nižádněmu.

12. Zobať přiſkladu ſwateho,
wezmi každy z ſrdce ctněho,
rečj Pán dáť, Pán můžewyřiti,
žiwot náſ kdy chce odnjiti.

13. Wſſeckoť geſť to w mocy
geho, onť zna člowěka každeho,
počet duů, čas, dokonánj kra-
tičěho putowánj.

* 14. Proſmež my geho mi-
loſti, gſauce w bjpné ſmrteďlno-
ſti, ať náſ z nj wyſwobožuge,
žiwotem ſlawy daruge.

uagde giſlotně w onen čas,
když trauba Archangelowa
zawjnj přemocně w ta ſlowa:

4. Wſtaňte mrtwj. Voďte
ť ſandu! kdej hned těla ſwatyh
budau ſláwy břeſkem přiodjna,
neſmrteďlnoſti přiſtřjna.

5. Téſſmež ſe těmto ſlowy,
a každy hleď býť hotowy na
ſmrt y ſaud oſtatuj ten: Degť
to Bože wſſechněm! Amen.

(1349.) Not. 40. d.

Sako: Páne přiſpěgť k mé re-

ŠŠŠ Imť gá je můg wykupiz
tel, wěčné ſmrti ſám
zprohiteľ, žiw geſť a s Dcem
králuge, a mne moch ſwau
ždrůge.

2. Wjm je při poſledním ſau-
du, z prachu země wykřiſſen bu-
du, přigmu tělo oſlaweně, w noz-
wau křiži oblečeně.

3. Wbljďám Boha w ſwěm
těle, tomuť gá wždy wěřim ce-
le, že tyto wlaſtnj oči mě ſpa-
třj Boha, a ne gině.

4. Za naděge geſť ſložena, a
w ſrdcy mēm wřořeněna, že ten,
gemuž ſem wvěřil, geſť mocny,
abý mne wykřiſyl.

5. W něm nepadnu w za-
hanbenj, ale přigduť oſlawenj,
nebt mne wezme ſám pro ſebe,
s Duſſi y s tělem do nebe.

6. Tjm ſe téſſil Job ſrdceňě,
gſa w nemocy nebezpečně, ſtra-
tim před tm wſſečē ſtatek,ť
tomu deſatero djeť.

7. Dokladage y to w ten
čee 4 čas,

(1348.) Not. 40 d.

A Hrobu přigdauc s člowě-
kem křeſtanským.

ŠŠŠ Grunt Boží zrnečko
wſegme, a nábožně za-
zpjwegme o naděgi weſeleho z
mrtwyh wſtánj ſpolečného.

2. Z země poſſla lidſká těla,
w něž moc Boží Duha wlela:
Duch tedyť Bohu gde zaſe, w
zemi tělo ſchowáwá ſe.

3. Kdej nežhyne, ale ſe zaſ-

čas, Pán Bůh dal. Pán Bůh od- tento mrtvých zvevugé, za sebou
gal zas, budij geho svatě gměno, nás vssěcký žive.

po vssěcký věky chváleno.

3. Tak čkomek na svět nas
8. V mn na to pamatujme, rozen, bjdau, pšotau gsa napl-
žármuťki svých vlen-ugme, bez- uen, gako polnj kwět tudjž mi-
wüle Boží ani vlas nespadne ne, tak sláva geho pomine.

4. Dnes bude zdravý ochot-
9. Beřeli Bůh naše ditky, ný, w malém hned času ne-
vuvodj ae w své přibytky, při- mocný, w tom čtég neb nech-
vzkříšenj zas ge wrátj, y neg- tég z světa mušj, tak smrt
mensj se nestratj.

10. Gestlize laučj manžely, 5. A to wssé pro hřích prw-
neb gině blizkě přátelej, w nebi- njho, Aldama Dce nassého, z
zas ge vssěcký spogj, w sláwe. geho hřichu smrt na svět přjšla,
w radosti, w pokogi. pausjw nade wssemi došla.

11. Poněwadj tedy to známe, 6. Protož Aldama y Ewu,
nebudmež gako pohanc, krečj- potom gich rodinu vssěckau,
plakali bez mry, nemagice- emorila a gestě mořj, co žiwé-
žádně wry. ho w světe vřj.

12. O Bože w té dauffagi- 7. Rebyl žadný ani nenj,
chch, potěš vssěch srdcý kagi- by se mohl vřtyti před nj, vřj-
chch, aegich žármutek a žalost, kánj za smich činj, každého kdy
proměň w spasytelnau radost. chce vhomj.

13. Nam také při nassj smrti, 8. Nessayuge vrozených, Krá-
rač té milosti popřjti, abyhom- sých, bohatých, vmělých, nic
stastně skonali, k tobě se vssickni mladého, ani starého, bere do
doskali. hrobu každého.

14. Amen mějme srdečně, že 9. Gehož vssyckni zakusyli,
Bůh dá nám to konečně, kte- kterjkoli w světě byli, poč-
rýž buď je wssého chválen, ny- nauc od Ejsarůw a Králůw,
nj y na věky, Amen. neb gaf koli slawných Pánůw.

(1350.) Dot. 40. c.

G. Rozžehnegme se s tým 10.

Sssyckni w tomto sprowo- gich Pýcha? Nadhernost, mar-
zenj, wjzmež rychlé pro- nost wsseliká? vssěcký smrt z
měnénj, tohoto žiwota nassého, světa wyhnala, gaf gen tde
smrtelnosti poddaného. koho zaskala.

11. Byl Esalomann negmans
2. Co gšme aneb co budeme, dřegssj, Absolon byl negpě-
přve než se naděgeme, tož nám- nęssj, sylný Samson negod-
něssj,

neggſſi, Hoſoffernes negghnem, fdyž ſtaném přeb tebau,
ſſneggſſi. ſpas nās, Amen.

12. Wſſak ti ſewſſim gſau
zemřeli, gaſobu niſdy nebyli,
ge y gině geſit žmořſka, na
onen ſwět ſpromodila.

* 13. O Kryſte ſpaſyſeli nās,
genž mřobu nāſſi dobře znās,
deg nām na ſmrt wždycky po-
mněti, w práwě wiře ſetr-
wati.

14. W poſlednj nāſſi hodinu,
proſſyme tě Boží Synu, přig-
miž duſſe nāſſe w ſwé ruce, bu-
diž ſám gegich ochránce.

15. Ať po ždegſſim pracowā-
nj, w twém wěcném odpočywa-
nj, tě chwālſime, nebs toho ho-
den, až na wěky wěkůw, Amen.

(1351.) Not. 101.

Sžkřſſenj četegme tohoto
těla, o němž wěříme,
že w něm giſſotně Boha wžijme,
Kryſte w čas, ſpaſyž nās, ať wěc-
ně nezhyneme. Mat. 25, 41.

2. Tělo mrtwé w zemi kľa-
de ſe, geho duſſe geſt w nebi,
fdežto nižadně boleſti není, ra-
důg ſe hěſſſniče, žadně tam nau-
ze není. Zgem. 21, 27.

3. Za nimi pľgdeme, ſ nimi
wſſak ſ ſwých hrobůw wen wyg-
demě, f kľaſu Archangela:
Podtež země! Kryſte nās, přig-
miž nās tam, fdež wſſeho hognoſt
mās.

4. Degž Pāne dogiti radoſſi,
po wexdegſſi žaloſti, ſſrauſſeně
proſſyme twé miłoſti, tys Pā-

(1352.) Not. 34. a.

G. Bychom ſobě wzpomnali.

Sominegmež wſſpěknj wěr-
nj, w tomto ſpromōwenj,
o ſmrtedlnoſti člowěka, křatič-
kěho wěka.

2. Člowěk na ſwět naroženj,
bjdau naplněnj, pro člowěka
prwnjho pād, w rozličné žlé
wpađl.

3. Žmijſta rāgſkěho geſt wy-
hnan, w těžké pokuty dān, odpor-
nj Bohu wčiněn, a hodně za-
tracen.

4. Pān Bůh nad tanto bj-
noſti, hnut dobrotiwnoſti, liſtoſ
ſ miłoſti wſāžāl, toho geſt do-
kāžāl.

5. Poſlaw na ſwět Syna
ſwěho, a welmi milěho, wydal
geg w pokuty časně, pro nās
hějchem gatě.

6. Aby ſwau ſraſſinau ne-
moch, ſdramj wrátil ſ moch, a
těž ſmrtj ſwau ſkazył ſmrt, a
nawrátil žiwot.

7. Blaze, kſhož Bůh přig-
mā, Synu ſwému dāwā, aby
ho zde wčāken byl, w něm na-
dege nabył.

8. A přſſeſt w prwnj wžkř-
ſſenj, y w něm f ſetřwānj, ten
wngā ſ ždegſſi bjdnosti, gdet f
wěcně radoſſi.

9. Neb f miłoſti gſa přſwez-
den, ſ Bohem byl zde ſpogen,
Eeee 5 Duchem

Duchem obdaren swobody, byli w nebeských slawnostech
šel w věčné hody.

10. Z radosti k tomu chvá: pravdě, do skonání, až můžem
tage, slawa přijímaje, po šťastně vmřeti, s tebou w nebi
ždegšich mnohých výkostech, býti.

O wzkřísšení z mrtvých a posledním Saudu.

(1353.) Mat. 40. d.

Býl se již věčné léto,
Křesťané znamenaje to:
Vykupitel duší náššich ade,
pozdvihnuče hlav náššich.
Magie žrenj, na znamení, kte-
ráž gsau při všem stvoření.

Matth. 24.

2. Již nebe dost divně by-
wá, slunce, měsíce se zatmívá:
Hvězdy w moři své klesají,
žárlkové nastávají: y Země
se někdy třese, a nebe pohybuje se.

3. Móre hrozný zvuk vydá-
wá: wlnobitím plazu dáwá:
Wjtr, powětrj, bouřky, wo-
dy, přinášejí strach y škody.
Na zemi pak, vše gest opak,
ach! pohleďte, nenili tak?

4. Smůdce, roty, sekty, blu-
dy, hábel rozál, w církwí wssu-
dy: Hlad, mor, bogo, y daň
lidu, přinášj nám častau bjdu.
Wšbec žlosti, bezpečnosti, gest
co za dnů Noé dosti.

5. Již stvoření dce w swo-
bodu, křá, práce ku porodu:
Již Zarečké ty potworo:
trápi Izraelské horn: A wšak
w bogi, neostogi, Pán Gejzš na
ně se strogi.

6. Již gest slowem Pána
Křsta žgwená křst swěta gi-
sta: Po všem světě již rozsa-
te, gest Ewangelium swatě.
Křz to žboji, církw mnozi z
národů mnohých Syn Boží.

7. Y což tedy učiníme, po-
něwadž to vše widíme? Sko-
wo Páně dáwá znáti, že se ne-
máme lekati. Než bratr náš,
gest Mesšias, a tenž bude y
saudce náš.

8. Ach Pane přigď, přigď
Gejšši, se wšši swau Angelškau
říšši: Wšak zde prwě žswémiz-
losti, odpust naše nepravosti.
Páne přispěg, neprobléweg, a
radost nebeskau nám deg!

(1354.) Mat. 34. a.

Sako: Když byl P. Gejzš re-
čom sobě zpominali,
co nás má potkati, mao-
ž libě slyšice to, měliby pla-
kati.

2. Wědauč, že máme zemřž-
ti, wšychai w zemi býti, hrozně-
ho saudu čekati, hřjssj w pe-
kle klati.

3. D bychom na to pomněli,
smutnj bychom byli, hřjšků by-
chom

chom nečinili, ge to mrtvosti měli.

4. Prawiž nám swatí proro-
cy, přigde o půl noci! Třebat
nám světla chystati, neb tma
býwá w noci.

5. Blajiliť k prodávacům,
zmeššáni budeme, budauť brá-
ny zarženě, kudy tam wegde-
me?

6. Budau hříšníci wolati,
řkauč, Páne, puť nás tam! Jimžto
Pán Křystus odpowj: jagiste nás
neznám.

7. Nakupmež toho olege, w
tyto krátké časy, wjra, lášká
a naděge, w srdcích býti musy.

8. Když přigde Pán Bůh w
saudný den, wstáneme z hrobu
wen; Tu wšsecka řisse nebesťá
státi bude při něm.

9. Wšseckni to slyšseti budau:
Wstaňte, podte k sandu! Wšse-
cký Rutky žlě y dobré, ponesez
me s sebou.

10. Musíme počet wydati,
že wšseho činěni, z každého slo-
wa prázdneho, z marného my-
šlenj.

11. Rozkáže Pán Bůh w
saudný den, wšem hříšným z
hrobů wen, tutby se již welmi
řád škryl, před Pánem ne geden.

12. Etanau dobří na prawí-
cy, a žij na lewicy, tuť ge Au-
gelé rozlaucj, co kozlž od owcy.

13. Budau se hříšni syděti,
řháři y modřári, třesauč se před
Pánem Bohem, geho swatan
twáři.

14. Wšlyšstě hříšnjch w ten
čas, přewelmi hrozný hlas;
Budau wolati na hory, řkauč-
ce, přikregte nás.

15. Nemilosednj tu stanau,
wymkauwať se Pánu, wšlyš-
nj šablomě přigdauce, do peřka
ge wřahnau.

16. Do propasti, do temno-
sti, do wěčné žalosti, řdej nikdý
konce nebude, welikých boleřij.

17. Ach, nastogte, na žlých
žiwot, že gšan se zrodili! lepeť
by bylo hříšnjštům, býť nikda
nebyli.

18. Sprawedlnij takě stanau,
w swě wstawičnosti, proti těm
genž ge trápili, gič nářylim
brali.

19. Milosrdným Pán Bůh
řekne, podte požehnani, do Krá-
lowstwj Dce mého, wám při-
praweneho.

20. Protož my milj Křes-
tani, slyšic to žpiwánj, pomně-
me každý na swau smrt, y na
ten hrozný sand.

21. Wtečme se k Gežisowri,
pořánj činice, hotowť gest se
smilowati, genom wjc nehře-
šime. Amen.

Ginač.

(1355.) Rot. 34. a.

Gal. Nuž s wážností rozzim.

Wt libe na to pomněti, co
ge má potkati, bajeň Bo-
žj w se přigmauce, galitby se
kati.

2. Wědauc že máme zeměti,
wšsecknj

wsicknj w zemi byti, Božjo
saudu čekati, hřissnj w pekle
čkati.

3. Kdož sobě to předkladagi,
na to prohledagi, tiž se warugi
wssech hřichů, y každých zřech
škutků.

4. Neb když Bůh přigde w
saudny den, wstaneme zhrobu
men, tut wssecka řisse uebesta
stati bude při něm.

5. Wsicknj to slyšeti bu
dau? Wstane! počte k sandu,
wssecky škutky zře y dobře pone
seme s sebau.

6. Masyne počet wydati
ze wsseho činění, z každého slo
wá prazdného, marného my
šlení.

7. Rozkážej Pán Bůh w
saudny den wssem hřissnym z
dobrých men, tu kdej bude plač
očima, a sřekhot zubama.

8. Stanaui doběj na prawi
cy, a zli na lewicy, tut ge Un
gele rozlaucj, co kozly ob
wocy.

9. Budaně se hřissnj stydětj,
řhařj a modlařj, třesau se před
Pánem Bohem, geho hrozau
twařj.

10. Wsšssj bezbožnj w ten
čas, přewelmi hrozny hlās, bu
dau wolati na hory, řkauce:
přikrygte nas.

11. Nemilosrdnj tu stanau, řkaje se, aby w Boží dům odes
zprawy dānj Panu, hřichy pak
a neprawosti do pekla ge
wtahnan.

12. Do propasti, do temno

sti do wěčné žalosti, kdej nikdy
konce nebude welikých bolesti.

13. Ach nastogte na zřech
žiwot, že glau se zrodili! lepěj
by hřissnikām bylo, byt nikdy
nebyli.

14. Sprawedliwj wsicknj sra
nau, w swě wstawicnosti, proti
wssem swym nashlnikām, řgich
wěčné žalosti. Maudr. 7, 1-12.

15. Milosrdnym tu Pán Bůh
dj: počtež pojechauij, do Kras
lowstwj Dtee meho, wam přiz
praweného.

16. Protož my wsicknj řes
seaně, slyšjeta zpřiwānj, pomies
mež každý na swau smrt, y na
poslednj saud. Amen.

(1356.) Not. 40. d.

Pokádej Dně saudného.

S Ejš Křstus Král negs
wyšši, přigde sem s nes
beskau řissi, k sandu wssech žiwých
y mrtvých, podle hlāsů pjsen
swatých.

2. Přichodu swěho znamení
předpowjdat w swém věnĳ, po
nichž má znamenāu býti, a gijž
neprodli přigiti:

3. Neboť se mnohá řpřisla,
y prawda Boží zgewila, na řkos
nānj swěta toho, řkaje Antyřry
řka zřeho.

4. Ewangelium nārodūm
řkaje se, aby w Boží dům odes
wsšad se řhromāždili, na hodech
Pāně stolili.

5. Když se počet wěrných
řkonā, řpost hřissnikā se dokonā,
řstauj

zstaupj z nebe k nám Křistuš Pán, s žiwěm a traubau Boží sám.

6. K gehojozto hěmotnému hla-
su wstanau mrtwj toho času,
pohnaut se, mocj nebeské, wšes-
ko rytjěstwo Augelské,

7. Předcházegje swěho Pá-
na: tuť bude moc geho slawná,
půgdeť w oblacjch nebesjch, w
předwinnjch welebnostech swjch.

8. A tu hned za tjm w swě-
slawě, posadi se w magestátě,
na stolicy welebnosti, s přená-
ramnau swau mocnosti.

9. Wšicknj lidě před něg
půgdau, mnozj tějřch strachů
dogdau, k saudu hroznému se
strogje, swědomj swá připra-
wugje.

10. Tuť oswjť srdce temná,
we wšsem skrytém čině zgerwná,
w spravedlnosti a neb w zlosti,
gafj kdo byľ w wnitř w tagnosti.

11. Tuť každěmu bude nowo
wšseligakě prázdně slowo, z ně-
hož počet klásti musj, každěhoť
se dílo zkusj.

12. Tu před geho obljećem,
přenizádnjm obyčegem giť se
newymknuj člowěk, buď Král,
Knjze, kdokoliwěť.

13. Nebť nebude osob dbáti,
ani darů přigimati, ale co kdo
zde směl žiti, toť tam gisť bu-
de žiti.

14. Wšseckje Wůh po skutech
pozná, tuť bude jakost přebro-
zná, každj musj před nim státi,
spravedliwau swau mždu bráti.

15. Kdyz rozsaudj wšseckj prá-
wě, hějsně k mukám, wěrně k
slawě: swjím přiswědčj požeh-
nánj, newěťcjm přec zahnanj.

16. Což my wšse z wřjy brjz-
ce, budmež wstawicnj bđice w
modlitbách, w dobrém činěnj,
čegagje Pána k sauženj.

17. O Páne degj nám wtěcy
wšseckj těch žljch, přebroznjch
wěcj, genž magj swětu přigiti,
rač nás k swě prawicy wjžiti.

(1357.) Not. 40. d.

O desjti pannách, pěti mau-
drych a pěti bláznivjch.

Gaf. Gejřs Křistuš Král

Dyz čas přigde dne saud-
neho, od Boha wloženě-
ho, Křistuš Pán sem na swěť
zstaupj, před sebau mocně za-
traubj.

2. Abj mrtwj z mrtvých w-
stali, před něg se naajti dali,
starj, mladj, takě dětj, neb
tu wšseckj chce widěti.

3. Takž hned doběj y žlj wsta-
nau, před swjím hroznjm sauda-
cjm stanau, rozděleni na dwě
gsauce, swě s sebau skutky nez-
sauce.

4. A tehďážě budau křysto-
wá splněna žetědně slowa, kte-
ráž o pannách desjti mluwě, ráž
čl žlě desjti.

5. Neb tu wšicknj se brogiti
budau, lampy swě strogiti, abj
wšl w stěje nebeskěmu Křistu ž-
nichowi swěmu.

6. Kdežto Pannj ty blázní-
wě,

wě, prawdy Bóh nedbanliwě,
počnau melmi narískati, kopatř:
njm tak wolati:

7. Ach wděte nám olege,
gimž Bůh w srdce wěrných le-
ge dary swě, wšacna činěch, ať
y my sme též switjich.

8. Řeknau opatrně panny;
aby nedostatek škodný olege na
nás nepřisel, Pán bez olege
nenassel,

9. Gděte radši k prodawa-
čům, dušsi wassich trostowa-
čům: Wšak ste na zemutěním
stáli, a prawdy wnutřní nedbały.

10. Y stalo se řdyž ony šly,
k maudřím hned nowiny při-
šly, ay ženich gde, beřte se w
stře, giž na nic nečesegte wje.

11. Kterěž řdyž wysšly w stře
gemu, w powětř k sauđu gda-
čimu, na prawicy postaweny, a
do wěcných bran puštěny.

12. Bláznivé panny přišed-
še, zawřenau bránu widěwše,
leknau se, že nelze wjiti; a ne-
wědanc kam se diti,

13. Počnau na Pána wolati,
by se ráčil smilowati, otewra
prawice bránu, nedáť býti přeč
zahánau.

14. Kterěž gim přisně odpo-
wj, k králowstwí swěho wypos-
wj, řka: Gděte ode mne přeč
tam, w was gá wnutřnj prawdy
neznám

15. Wjry, Pásky, y naděje:
Protož se wám tento děge od-
sudek na zatracenj: gďetěž k wěc-
němu mučenj.

16. O Kryste pro swau do-
brotu, pomoz k wnitěnjmu ži-
wotu, deg nám wjry prawdu
mjeti, potom k tobě w nebe wjiti.

(1358.) Mat. 40. d.

Gal. Skuselož by nám to re-
č. Dž Pán Gejz přigde k
sauđu, w dwěm rozděl-
u lide budau, gedni hějšaj, dru-
hý dobřj, řdy co činil, každy
wžj.

2. Dobřj stanau na prawicy,
ale hějšaj na lewicy, neb ge
rozdělj Angelé, hledj na žlě
newesele.

3. Y řekne swým Pán Paskar-
wě: Wy gste mě owečky praz-
wě, neb ste mi wěrně slaužili,
mnohá pohodlj činili.

4. Začného a žijiwého ži-
wili ste, k statku swěho, poceř-
ného gste přigali, nahého rauz-
chem oděli.

5. W nemocech, také w wěze-
nj, přišli sie mi k potřešenj:
Poďtež, wšadněte králowstwím,
od wěků wám připrawěnjm.

6. Odpowědj na to wěrnj, w
swých skutech negsauce chluz-
nj: Páne, řdy sme tě widěli, a
takau službu činili?

7. K njmž opěť Pán řekne
mile, co sie koli kterě chwile,
negmensšimu z mých činili, y
mně ste tjm postaužili.

8. Žlym pak na lewicy powj,
wy gste kozlowě ďablowsj, ne-
chtěli sie mi slaužiti, řdy byl
čas dobře činiti.

9. Neb

9. Neb nahý a lačný byl sem,
od vás oděvu neměl sem, ani
jídku ani pití, ni to domu od-
počinutí.

10. W nemocch a neb w wě-
zenj, nepřistli ašte k potěšeni:
Protož gďte do muš wěcnich,
mrzkým dáblům připravených.

II. Bezbožní s mnohau žalostí, (gafž wykli wymławat žalostí,) řeknu: Když sme té wi-
déli, a tobě slaužit nechtěli?

12. Odpowj gim, co ste mē-
mu nečinili negmenššimu, to-
ho ste y mač samému, nečinili
Pānu swému.

12. W tom počnau hned na-
řikati, hřisnjich, broz ně wolati :
Muwech, běda nám nešťastným,
a na wěko zatraceným !

14. Ach! že sme nechtěli mi-
ti, budaných věcų w paměti!
běda že sme se zrodili, ō bychom
nikdā nebpli.

15. Co nám hodo wānj stwo-
finē, tance, frege y hry i lofinē,
co p rīnessa p ycha tafē, a ro-
kossē wsseliqakē?

16. Dychteli sme po bohat-
stvi, za hřích nemagje ľakom-
stvi, giž bychom radi dávali,
než statkome kde žili?

17. Mássi slawnj tytulowě
přednj w swěte wřadnive, wrch-
nosti, w něž sme dauffali, pro
ně Boga praustěli,

18. Zdaliž nám wyńi pomo-
han, a neb 3 pešľa náš wymo-
han? gaš witr, stin, ptôš, a neb

Нѣла, вѣща мѡцъ, слава зми-
зѣла.

19. Ach běda nám poroče-
ným, a na věky odsauzeným,
hle! ti, kteří sme žlehčovali, Syn
nové Boží žití!

20. Ale to pozdní volání, neobdrží smilování, musí do ohně věčného, s hauffambrožem svým dábla zlého.

21. O Gejissi Páne miły,
degz abychom w każdan Chryli,
na twóg saud pamatowali, i wja-
ry w dobrém pracowali.

22. Odpušt náše nepravosti,
 deg byt w nebesch; i milosti,
 ať nás mine věčnů plamen,
 wstaf ať nás Spasitel! Amen.

(1359.) Not. 9. c.

T Dn̄ ten přigde přebrozný
den, a swēt tento spālī va
heñ, totiž onen w poslednj den.

2. Zahřmí trauba hrozným
zvukem, postaví mrtvé před
soudcem, Synem Božím Pá-
nem Křeslem.

3. Tuť se musy postaviti,
Kráľ y žebráť před nim štáti,
počet ze mšseho činiti.

4. Luk sotma y spravedli-
wiy praw zůstane a bezpečný:
co se tobě stane brýšný?

5. Boliž budeš některého
žádat na pomoc svatého, nemáš
vřítku žádného.

6. Paſli ſe ſwým ſtutkúm
vſſaš, a na Krynſta neſpoliháš,
twé, to gińé, že ſe ſklamáš.

7. Ani pusty, putowani, ani
lid

lidské natížení, před tím sand-
cem neostogi.

8. Než který dobře činili, pře-
dně w Krysta wíru měli, ortel
stýssj welmi milý:

9. Byl sem nahý, lačný, žíz-
nie; w lidech chudobných k wám
chodíc, pohodl v wás wždy
magic.

10. Protož mogi wywolenj,
podte, wemte žiwot wěcný, kte-
rýž gest wám připravený.

11. Nemilosrdným pak ře-
fne: gďte kořlawě do ohně, w
němž hořeti máte wěčně.

12. Protož aeden každy člo-
wěk, Král y Zebrák y kdožkol-
wěk, naprav za času swýg žh
wěk.

13. Čin dobře, přestaň hře-
šiti, s Bohem s bližnjm se smi-
řiti, tak hled w pokauj vměiti.

14. Na každy den pomni na
ten poslední a přehrozný den,
tak tě mine wěcný plamen.
Amen.

(1360.) Řet. 25.

Gako: Krystus Syn Boží

Ažali nebeský, k tobě lid
Křesťanský, wolá wždy
bez přestání, smilůg se, ach pro-
šyme, nad námi!

2. A rač nám dáti wždycky
wjce znáti prawdu swého spase-
nj, a w něm státi do swého skon-
čení.

3. Když pak sem přigdeš,
sanditi nás budeš podle swé

spravedlnosti, neodlučůgž nás
od své milosti.

4. W ten přehrozný den, w
němž smutný swět wsecken má
před twým trůnem státi, a že
wseck stůfků swých počet dáti.

5. Wkážes rány, rozdělíš na
řirany, dobře na swau pravicy,
hřissně pak obrátíš na lewicy.

6. Wsecky proměňš, wěčs-
ch oslawjš nad krásy slunce gas-
nost, newěřejš possleš w wěcnau
žalost.

7. Tu spravedliwě, w dobrém
pracowité, vtěssj welmi mile,
a řka k nim; Pokog wám této
chwile,

8. Kdož se wěřili, že mně se
měřili w činěnj spravedlnosti,
doweduť wás do wěčné radosti:

9. Podte wybranj, wěcně po-
žehnani, w radost gíž Otce měs-
ho, wegďtež w dům Krále nez-
beského.

10. A tuž bezbožnj stanau w
zarmančení, nemohauce se skrý-
ti, řkau: Byl nás hory mohly
přikříti!

11. Padnětež na nás, hroz-
ný gest sandce nás: ó bychom
gíž zemřiti mohli, sandu hrozně-
ho vgiti.

12. Aleť se skrýti nelze, wssu-
dy swjti Krále twář nebeského:
kterakž gest vgiti mocj geho?

13. A hned hrdo swé otenře
bezedně propať pekla hrozného,
k sehlcenj každého bezbožného.

14. Tak w wěcný plamen
hřissný gsa wmalen, bude tam
bez

bez milosti. Blaze tohož Kry-
stus pekla zprosti.

15. Králi nebesk, od své
swatě ruky neodlúčij nás věč-
ně, dowed nás do radosti bez-
pečné.

(1361. a.) Mot. 175.

W dokonánj swěta, a wweke-
ném sauđu, gať to S. Jan
widěl a wypsal.

G. Žal. 105. Ey nuž wšicknj.

W Džlazenj swých wšech ne-
ž přátel* nás weliký Pán
wše změnij, y swětu konec věini.
Což wšecko gať mi dal spatit,
před cyrkwj neskusj tagit.* (genž
štelma gšau, newěštka, Diábel
žgem. 20, 10.)

2. Trůn weliký gest mi vřá-
žán, trůn bělostkwauch, a na
něm Pán: před gehož weleb-
nau twařj, a přegasnau gegi
žárj, nebe země se vlekla, s mj-
ška swěho přeč vtekla.

3. Hned wysli mrtwj wsta-
magjch, před Božj twář se sta-
wěgich. Tož knihy sau před-
neseny dwoge, a hned odemře-
ny, saub aby činěn o mrtwých
byl, dle toho gať psáno w nich.

4. Takž odemšad mrtwj se
hnáli, s šchránek swých w nich
odpočiwali: Kdž y moře co
sehltilo, tež peklo, žiwě wráti-
lo: wšicknj aby podle wlasti-
nich sauženi byli skutků swých.

5. Esel tedy saub hrozně bez-
božnjm, šel přeradosně y po-
božnjm! Smrt pať a peklo

wtrženi w gezero ohně k mu-
čenj: genž druhá bude smrt věč-
ná, zatracením přenewědná.

6. Neb tam také wšicknj se
octnau, kdož opustiwše cestu že-
ctnau, na širokau se wdali, pos-
kussenstwj nic nedbali. Nes-
gšauce w knihach žiwota, pús-
gdau tam kdej věčná pšota.

(1361. b) Mot. 278. b.

W Ročtě wšaky člověče, za-
gistet posledni den přis-
gde; Co Bžh wyřekl, (buď bez-
pečě,) spěšně dost k vyplněnj
džgde. Aln, co Pán sam při-
sahu žtwrdil, musyt se konečně
stati, by se a spon y swět žboril,
s slow pať geho nic se nestrati.

2. Nemysl w žauřalě žpů-
nosli: Gžt dawno o tom pomí-
dali, wšak darmo: ač nad twau
žlosti! gať se na té saub Božj
wali! Nepečuž bždny posmě-
waci, že Křystus slow swých ža-
pomni, přigde twa hanba na-
ramni, kžž žlostniky saubitt
rači.

3. Gať wždycky a kdekolněk
gšem, buď gjm neb pigi, bžmr-
aneb spjm, s hržžu, gať nebe,
moře, zem, a wšecken twor k
koneč gde, cýtjm, až žlyššjm
hlaš eo hromobiti: wstante mrt-
wi, podte k sauđu! ti w smrt,
ti pať w nebe pugdau: Ach k tobě
mne rač Bože, wzyti.

4. Pročt! an spěš se před
prawo! Pán přigde w hrozně
welebnošj; před tym saudcem.

FFFF

(ty

(ty ohawo!) neoslogiš w twé odpočítwanj! gen každy choweg neprawosti: Ten, genž na trůně srdce čistě.

Božim sedi, genž celý swět pod: 7. Procht, o swěte bezpečny, nožem má, ten hle! mzdu bez: přigdel ten den s hroznau prand: božníkům da, kdež syru, hlad: kosti; Pán w słowjch swých gest statečný, kdo wj, gak brzy dost a oheň gedj.

5. Pobožným pak ten den bu: de wtěšny, k gich oswobozenj, w němž gich wykupitel přigde, ne: sa swym pokog a spasenj: tenť prawy Jozue wweđe lid swóh z mezdegssich těch strastj, do wě: nych pokoge wlasti, tamť se wj: těžnym dobře weđe.

6. Ač celý swět plny žlosti, tak že y hynuť se widjme; ač se mnozi wisse wžlosti, tak že strach, mdlobu, smrt cytime: Počeg: te malo! nebt žagiste k loncey, gde to putowanj; gišt gdeme k

* 1. Mogg. 15, 16. Mat. 23, 32.

8. Ey nuž! budemť bez přes: stánj, duem, noey w duchu se modliti; pozor magic bez džs: mánj, na Krale našeho přigiti: Poďme spěšně wstřic ženichowi, zapjragic se marnosti, chwáteg: me k wěčné radosti, co wylauptenj: Sežjssowi Amen.

O mukách pekelných, k hrůžj neřagicým lidem.

(1362.) Mat. 73.

A Pokánj nabžegicj.

Gak. O těžkosti, o žalosti.

A Ch nezdarnj, lide marnj, ždaz sy newzpomináte, že den saubny bljsko gest, na negj wy nedbáte?

2. Byl pak prossel, a ne: přissel, dnes ani zegřegssj den: Wssal se proto newpyhne smrti: člowěk geden.

3. Za gak nagde, a wás ja: gde, tak Báh bude saubditi, a podle zasslauženj každěmu platiti

4. Tu se žgewj, a wygemj, gaké kdo páchal žlosti, když

saudec žlě od dobrých odděli w rychlosti,

5. A mukám wěčným, neko: něčným, kterěž se wymřuwiti nemohau dostatečně, mnohém mjn wyspatti.

6. Ach rozmažte, a pomážte: horkost ohně ždegssjho, kteržj toliko sijn gest ohně budauchbo.

7. Ach přezwězte, a powězte, gestli bolesti stáť mohau se přjz: cownati, wně neřonále?

8. Gak bážliwě, a strašliwě gestjž tomu člowěku, gemuž se žly Duch žgewj, w tomto ždeg: ssim wěku!

9. Tam

11. Gafť gest nelze, ō věčno-
sti, ō věčnosti, myslí tebe slij-
hnutí! Když mine mnoho ti-
šíc let, to tiuž opět počátek
muky stauti.

12. To když dobře znáti se dá,
aureh, běda, hrozně budou wo-
lati: Ach je sme život zmařili,
že sme byli na světě kdy po-
čati!

13. To všě až se nám nestar-
ne, ō Křesťaně, poslednj věcy
wážme: z pádůw svých činně
pokánj, bez přestánj, wždy za mi-
lost žádejme.

14. Bůh nechce smrti hřě-
šného, aniž toho stvořil k to-
mu trápenj: Hroz, wolá, pro-
buzuge, a slibuge kagjchm od-
pustěnj.

15. Elyš Bože naše wolá-
nj, y wzdychánj, a wydal od nás
ten plamen: Odpust naše ne-
pravosti, z své milosti, Gejz-
si Křiste, Amen.

(1364.) Řec. 276. a.

Rozważování věčnosti.

Slowo bromu gý věčnosti,
a meč genž proniká kosti,
ach gaf sobě raditi! o nešťoná-
lých věčnosti, newjin w své velké
tesknoti, kam se mám obrátiti.
Mé srdce žalostj hyne, tak až
můž gajst k všem lne.

2. Žádně bjdý w světě není,
genžby neměla skončenj, a ne-
wzala proměny: samá věčnost
wždy zůstává, hry své wěsti
nepřestává, Žádně neběře zme-

ny; ano Křistůs dj, že není
nj žádného vyslaupenj.

3. O věčnosti! swau dlanhos
sti, činjs mi mnoho žalosti, v
tebe žertu není, Protož když tus
to noc dlanhan rozajmám, y
muku mnohou, dšým se do omz-
dlenj. Žádná není w světě
bjdnost, tak hrozna galo gest
věčnost.

4. Co gest woda, oheň,
meč, kůl? gest sijn genž náhle
pomínul, nemůž dlanho trápiti;
což kdyby vkrutný? Tpran zděs-
lak w těle mēm mnoho ran, poz-
tom dal mne zajditi: žalář,
vzkost, bjdý, muky, nemohau
trwat na věky.

5. Kdyby tak dlanho trwati
měly muky, panowati, těch kte-
rjž w pekle kwijl, gaf dlanho
trwá tento svět, genž gijž má
mnoho tišíc let, a k naklonu se
chylj: gestěby ten gich mukám
byl od Boha vloženj cýl.

6. Gijž pak, když zběh zatra-
cenů, za mnoho tišíc tišiců
let muk zakauffet bude, a od
dabků tak dlanho gijž, trápena
byla na negwýš, wšak zámje-
ty nebude. Čas, gegž nemůž
žádný zčisti, začnal se bude
wzdycky.

7. Ležili člowěk w nemoch,
a odpociwáli w noch, na lůžku
pozlaceném: ten wšak prachť
má w osflivosti, nebo podniká
těžkosti, na swém těle ztrápeném,
wšecky hodiny počítá, a dne ža-
dosťiwě čeká.

8. Me

8. Ale ty muky pekelné nebudau pominutelné, jako tyto bolešti: zatraceně hauff weliký, bude ohněm syrau wždycky mučen bez wšsi litošti. A ty siich přehrozně muky, trwati budau na wěky.

9. Ach Bože w sláwě weliký, gať třesceš zle služebník, gen; nežin; wile tré! na naše trátké wýstupý, vložíš sy dlan; hě muky: wlož to každy w srdce své, a polepš se dokud máš čas, aby w pekle neměl swág twas.

10. Štěř se ošyďla Dáblow, rozkoš swětšá gest gałowá, nemůž dlanho trwati: za toliž by ty dušsi swau, krwj Krysta wykupenau, Dáblu měl w jáklad dáti? D nežin; toho hějsšně, by něměl z Dábla trapiće.

11. Tak dlanho gať žito negwěšš, a nad oblaky se wznašš, ty muky trwat budau: žráti ge bude hlad, vzkoš, žma, horko, plamen, těžkoš, wšak sežráni nebudau. Leh; dáž těch muk konec bude, tdyž Důh wje wěčným nebude.

12. Wždycky trwá to trápeni, y hneď od swěta stwoření, neběre vmenšeni: gest swákt bez odpočiwání, množí pláč a nařkání, při Dáblowém plemeni. D hějsšně zatraceny, nemáš rady, potěšení.

13. Prožyl je sna hějšů

brzce, probud se stracená owce, začn; se hneď lepšiti: o powstání pro Boží milošt, neb se tomu bližj wěčnoš, giž; bude Důh přatiti. Enad poslední gest tento den, kdo wj nezahynešli w něm.

14. Nech pých, prachtu, opilšiw, swětšých rozkošš, lakomšiw, choweg se wždy w středmošti: ště se hrozně bezpečnošti; neprawošt; a wšech; zlošt, Dábelš; vkrutnošti: přede wšim pomni na muky, kteréž trwagi ná wěky.

15. D klowěce zatwrdily, ě wěčenj prawdy zpozdily, přestán swět milowati: syce převkrutn; Dáblowě, ti nelitošliw; lwowě, budau té katowati. Kdo má katowan; wýmknutnoš, by hoda; ně mohl wyřpat wěčnoš?

16. Slowo hromu gsy wěčnoš, a meč gen; proniká kosti, ach gať sobě raditi? ě nekona; lá wěčnoš, newjm; w swě welké teskošti, kam se mánu obrátiti. Ty Gejšš, wem mne ě sobě, z této žalosti do nebe Amen.

(1365.) Rot. 61. a.

Hrozně Muky Pekelné
nekřesťanským lidem.

Slyšte hějššně, Boží proz; tawny, Pán Důh wám hroz; wěčnau bidau, nauž; kteráž; wás w pekle, na dušsi, na těle, obškěj; cele,

333 3

2.

2. Blesknětež se, té věčné žalosti, dřív než Pán přigde saudití v přisnošti, wassich myslénj, řečj y činénj, w ten den poslednj.

3. Slyštež Mogjisse y proroků wěrně, Krysta, a slauhy od něho poslané, dokudj shomjwá, ruky wám podává; běda kbož nebba!

4. Nebo w přisnošti, přitřž wassi žalosti rychle věčnj, milosti swau odwrátj od wás na wěky, a do věčné muky zajene wssěckj.

5. Peklo připrawil, pro dábly přezlostiné, totěž roissil, pro lidj bezbožné: ach tamt wás hřissně, prudký plamen ohně, obelječ wěčné.

6. Mžeč swbg strassiwý gij na wás nabrausyl, swych stěly sandů proti wám naměčil: Aty, gij s tishey, gde Pán wssemo: haucy, na wás hřissnjcy!

7. Gijž wám nebude děle shomjwati, čet wás co kaulol w snopky shromážditi, potom swau moč, žutiwě wtorcy, do věčné pechy:

8. Tamt wás čerw žrati, a oheň páliči bude přebrožné: Al protož žalostně budete lkáti, hřičů litowati, běda wolati.

9. Bůh wás dšyti bude,

saudy swými, wssěckj přikryge temnostmi hrožnými, w nichž žustawati, musyte wějeti, muky trpěti.

10. Břutnj lidě, qiné sužugjč, s falsji na swětě se objragjč, wěssjch trapenj okusj než ginj, w wěčném wězgenj.

11. Neb podle skutků Pán Bůh žhm zaplatj, milostiwau twár swau od nich odwrátj, pak mučam oddá, dablám w pekle poddá, přebrožná bjda.

12. Ach načt nepřigde člos wěč, twor rozumný kterž někdy byl obráz Boží krásný, že w pekle s dáblem, tmj přebrožným dračem, má býti trápen:

13. Nad nimž na wěky Bůh se nesmiluge, aniž kterž twor w tom ho polituge, ach w tom žaláři, milé Boží twáři nikdy nevjžj.

14. O na to myslte, dokudj zde žiji gste, gal hřičy dussi y řeku sšlodjste, ach čimž tam w pekle sebe wyplatjste, když zabynete?

15. Protož raděgi k Bohu se obraťte, dokudj čas wžacný pozkánj zde činte, byt od wás wždálen byl ten wěčný plamen. Degž Kryste. Amen.

O Cyrk-

C. O Cyrkwi witeznych,

to gest

O nebeském Geruzalemu
a žiwotu wěcném.

(1366. b.) Not. 315. b.
Poslednj Cyrkwe Obnowa
stawná zde, owšem w
Nebi.

G. Cyrkw swatau poznawati.

Shwalměj wěrnj Boha
swěho, i poswěcenj města
geho, Geruzalema swatěho, wěc-
ně pokogněho, kterjž od počát-
ku swěta, nyti, až do skonāni,
wzdelāwā se i předrahěho ži-
wěho kamenj: W němž gest d-
ko wšsecko nowě, dokudž nebude
hotowě, gahojto newěsta okrá-
slenā muži swěmu.

2. An toť stāneť Boží s lid-
mi, w němž bydliti bude s nimi:
neboť gsau geho lid wěcnj,
a on gich Bůh wěcnj, kterjž se-
tře káždāu slzu i oči swjch wěc-
nych miljch, a giji nebude wje-
plāč, bolest, kwjlenj při nich.
Debt prwnj wěcy minuly, na
strassliwě se shrnuly, na wšse-
cky newěrně, mrzkostmi posskw-
něnē.

3. W tom městě brāny per-
lowě, a ždi kamenj předrahě,
ale město s wlicemi gest glato
přečiste, w němž nepotřebuji
Chrāmu, ani swětkla giněho:
nebo berāneť a Bůh, gest Chrām
y swětko geho: W gehojoťo

swětkle krālowě, takě mnozj nas
rodowě, budau se prochāzeti,
čest chwāku oddāwati.

4. Tuť gest den wěcnj beg-
nocy, hřissnj tam nebudau mo-
cy, ačkoli ty brāny budau wždy-
cky otwřiny, ale do njch toli-
ko ti sami šťastně wchāzegj,
kterjž raucha swā w kwi berān-
ka vmjwagi: a w mnohě trpě-
liwosti, wjtky nesau w hogno-
sti, y hodni gsau i dřewa žiwo-
ta, owoce gisti.

5. Dnit sau přāteleť Boží,
gichj tam Křystus sám pobjžj,
řka, přāteleť mgi gejte, a se-
mnau hodūgte. Błahostaw-
nj kterjž sau na ty hody pozwā-
ni, kdež gest Boha chwālenj a
radosně zpiwānj: K nimjto gi-
ně cestj nenj, než w Křysta skut-
kem wěrenj, a pro něho zde trpe-
nj, wšselkřch zarmaucenj.

6. Pāne Křyste twě milosti
prošyme, chjic do radosti, degj
nām po tē cestě giti, na uj
nevmlditi, abyhom mohli čest
a chwāku wzdāwati na wěky,
tobě genjz pro nās trpěl wkrut-
né smrti muky. Toho nām
rač dopomocy, Dtec Pān Bůh
wšsemohauč, wedenjm Duča
swěho, wěcně spolu bytāho.

Ifff 4

(1367.)

(1367.) Not. 309. c.

Piseň Nebestě Ríše, Rysšaná
od Jána milého Apostola, w
Zgwenj geho.

Galo. Pán Kraluge zregme.

S Dž sem widěl, co wjm, co
šyssel, to powjm: po-
stauchegte wělich, laskau k Bo-
hu hořich. Widěl sem aň dwě-
ře k dsoš w nebi odewře, hlas
pať co traubny šel, la mně w
wšich zawzněł; Wstup sem, a
spatř pilně!

2. Sned v wytrzenj byw Duča,
k spatření, měl sem před sebau
flamny, trůn w nebi přeweleb-
ny! na němž gedon seděl, na
wšeckem swět hleděl: twář ge-
ho k wzejdenj, ať drabě ka-
menj, též duhu wšak měl.

3. Pať okolo trůnu, na obo-
gj stranu, čtyřmecnyma sem wi-
děl stolic, an w každě seděl
fiarce gedon wjacny, bělost-
kwaucně gasny: na hlawách
koruny žlaté měli, ony, wše-
cky se třpitjch.

4. Z trůnu šlo blýškání
prudké, a hřmání: též sedm
lamp ohnivých, před trůnem
wždy hořich: genž gšau sedm
Božich Duchů, w tagemstwjch
šich: Též tu moře šlenně,
Křišťálu podobně, prohlédach
na škr.

5. Formy žmřat čtvero
přediwně spatřeno, každé z nich
plně Dž, twáře, gedno člowčej;
drabě lwnu podobně, třetj wofu
rotoně; čtvté rozpatěmu, or-

ku letjchmu: každé pať křidel
šfest.

6. Též wšech gedno hnutí,
bez odpočinutj, gest duem
noey plěsanj, Panu na čest
zpjwánj: Swatý, swatý,
swatý, Bůh náš nepo-
čatý! genž byl, a gest, bude,
bytosti nezbude, po wše wěky
wěků.

7. Tak kbyž sedjchho na trůn
nu žiwěho, na wěky wlebil,
starec se připogili: před trůnem
padagje, též se tomu klanje, ži-
wěmu na wěky, wzdáwagje mu
džky, též koruny meče.

8. Klauce hlasem; Páne,
dšfogny náramně, šlawus ho-
den přigiti, čest, moc, sám wšes-
ckau mjt. Nebš wšecko sám
štwatř, čhl wšemu položil /
čest saměho sebe, wše flogi pro
tebe, a wůli twau wěčnan!

(1368.) Not. 271. c.

G. Probudž se myslj wěrna.

S Dž mám, dosti toho swě-
ta, čey se k Bohu ždwjž-
nuci: tam pokogná budau lera,
tám dšfespočinutj: Swěte! w
tobě wálka, bog, marnost, pau-
hy nepokog: w nebi pať po-
těssenj, pokog, radošt, špasenj.

2. Kbyž se tam gednuc do-
stanu, přigda na luno Božj:
tamě mē bolešt přestanau, zar-
mutel se odkoji: w swěte bjda,
šsanjenj, potom bořke škončenj:
w nebi pať potěssenj re.

3. Což gest radošt swěta toho?
mhlá,

mhla, dym a sředny žel: čer-
ny vhor, na němž mnoho zlo-
sti rozšál nepřitel: swěte! w to-
bě wálka, bog, márnost ic.

4. Dzewynlumně pětně zpi-
wá zástup wolených Páne:
swatý, swatý, swatý! wzywá
Boha w té slawné schráně: w
swěte gen pohaněnj, stále w bj-
dě wpenj: wnebi pak potěš: ic.

5. Zde wšsecko w pláči oplá-
wá, nenj žádné radosti: ač se
slunce w bohůwá, hned noc
bráň swětkosti: w swěte hoře
wšsecko lká, tu gen peče, smrt
hořká: w nebi pak ic.

6. Uly předeč se to má státi,
že y gá spasýtele w krátký čas
mám wšljdati. w welké slawě we-
sele: neb y nás gen bjda gest,
práče, strach y smrti lest: w
nebi pak potěš: ic.

7. O kdo se tam gen dostane,
kdež přelawny kúr nýnj w ko-
rúnach swých tobě, Páne! zpi-
waj hlasy ctnými: neb swět
pln klopotů gest, w něm pauhá
márnost, neřeš: w nebi pak ic.

8. Kdýž gednu gýž ten čas
přijde? hodina, kyž zgewj se!
bych s milým swým po té bjde,
mohl mjž rozmlauwánj swě!
w swěte gest gen zlauženj, zar-
mátek a trápenj: w nebi pak ic.

9. Nýnj chcy se hotowiti,
bych, když dogde k konč swět,
mohl Bohu, přigemný býti,
slošet, poď, a ne: gdi zpět!
w swěte gest nařkánj, peče,
strach, bědowánj: w nebi pak

potěšeni, pokoj, radost, spase-
nj. Amen.

(1369.) Not. 163. f.

Est slawná Krále neměsta,
kdož gi, ač gen ždaleka,
zná! gajz bude mjž ošlawenj,
při gajm plným zgewenj!
Tryumff! widjme y slawíme
tě! blaze kdož tě má zbožj ne-
beště.

2. Dkrassena muži swému
gest, genj gi dať swúg křtast k
tomu; zstupuge w ozdobe této
w čase swým z nebe to město:
tak nebe s zemí gest obnoweno,
stworěnj w swobodu přivedeno.

3. Gýž spatěngi napřed w
Duchu důstojnost Božjho stá-
tu; tu sám Bůh přebýwá s lid-
mi: město Božj to nenjli?
Genž w Geruzalémě přibýtel
má a swě měšťany gen w lase
swě zná.

4. Tu pláče bolesti nenj, nj
křiku ani křilenj, co se w stá-
rém swěte dalo, to do čista ko-
nec wzalo. Genž na tránu se-
dj řekl w swém slowě: Uly gýž
nynj činjm wšsecko nowe.

5. Dnewěka pak beránsowa,
dřiw než to; ona hotowá: a
že se slawau božskau slawj, má
gi Bůh za swě dědictwj, zlatá
hvezdo, o gajz twúg blest gajm!
kdož wj wywolených počet křá-
sny?

6. Starě slunce tam neswja
tj, to město chce lepšj mjeti, tam
negwětšj Božj slawa, beránek,

III 5

gest

gest swjce prawá, tam pohané chodj w stawě Boží, tam čest Kráľu sláwu Krále množí.

7. Z zlata ono gest wzděla-
ně, rýně města gest zlato drabě,
gato sklo na prohléděnj, při-
tětinau zlatau měrenj. Chrám
geho gest Hospodin s beránekem,
dostit chrámů má choť w ženi-
chu swém.

8. Wstám tebe, město nowe,
magjch brány perlowé! aehož
zdi gsau tak wysoke, gat dlaně
tak y široké. O sláwá! nocy
tam jádné nenj. O! řhž gsem
tam hned w tom okamženj.

9. Gat ti základowě stíwan-
cý, z draběho kamene gsaučý!
gat slawnj také Angeli, držje
stráž w bránách wesele! Tu
modlať ani smilnjš neweade,
ačfoli brány gsau otwěreně.

10. O! gat se radugi z toho,
že se wjm býl zapsaněho, w
hauff těch aenů gsau zapsjenj,
řez měho Krále wolenj. Gíž
Obchodu s cizím nečcy mjtí,
čtěge čilým audem čotě býti.

11. Protož přemáhá wjra
má Duchem starau rozkoš swě-
ta, četá na to město nowe, genj
wse nowe má hotowě, Krwi Kry-
sta mám wšech dědiců; já to
wjtežstwj prošym srdečně.

12. Mediwtež se ač tomu
wjé, že giněho nebdělám nic.
Neměstať wšeho nechámá; neb
s ozdobau prácn swan má.
Kdo swě swadby den před se-

bau widj, zanečamá prácn gí-
ných lidj.

13. A řbyž budu tak malis-
čký, tak gako maličkě djetý, tak
můg Geruzalém bude, neb w
něm takowj měšťaně. Tehdáž
y gá potom zlaupjm dořů, ma-
gic y ginšji sláwu s ním spolu.

14. Staré wěcy konec wja-
ly, a nové se zas začaly. Wj-
tám tě mltý beránu! ach přigď!
přigďj mltá ženichu. Tryumff,
Tryumff! spolu victoria! těž
y neřkonalě Hallelujah!

(1370.) Not. 258. a.

Gato: Srdečně žadam sobě.
Edna krupěg sladkosti ži-
wota wěčného wje dodá-
wá radosti, než časů marněho
slyně tefaučy wody: řdo po ne-
bi taužj, nemůže mjtí škody,
y stráta mu slaužj.

2. Řdobý w obličeg gásný
Boží aednau wježřel; o galby
býl přestiasný. Swětbý geg
omržel, y wšse geho marnosti.
Tak sláwna y čista, tak plná
wšech sličnosti gest twař Pána
Krysta.

3. Znati Boha prawěho,
tot samě řpasenj, a žiwota wěč-
ného slyně rozwláženj: Ubras-
ham se weselil, by den geho
widěl, wjrau gen na to čelil, by
geg co swěho měl.

4. Po něm taužili starj; Já-
řob řekl radostně: widěl sem
geg twař w twáři, z toho se
mám řwostně: Wdoggšse se twař
řřwěla,

stwěta, když s Hospodinem byl,
lična gsa a wesela, ač negedl a
nepil.

5. Zboru wywoleneho o!
přebobata mždo! gata krásá
wěcného přibýtku gestie to,
w němž se Bůh ukazuje! o gat
přeslawný den, geaž sam Bůh
oswěcuje: kž giž nastáwá ten.

6. Swětlo wěcné switich,
bez tmy wčastestwí; mrafoty
neznačen: gatě obecnstwí! w
němž Bůh sam y Angele s lid-
mi tam w spolkú gsa, kžto
wěčich celě dēdictwí swě we-
zmau.

7. Tam láská gde s radostí
w plnu dokonakost, i wěcné
lásky stalosti gde rozkossí plnost.
Tam Boha (lásku wěcnau)
wymoleni magi za rozkoš neko-
nečnu, w přerokossném raji.

8. Tam w nás bude swititi
swětlo geho gasné; wždy geg
budeme msti, nifdy neuhasné.
Tam darý nebeskými bude nás
sytití, a wlastnostimi Božskýmí
budeme se stwiti.

9. Wšeho, co sy tu přeges,
tam gest wěcná hognost; a čeho
se nadeues, dokonala sytosť:
Deb sam Bůh (před nimž kla-
to, perky, sřibro s kmentem,
počíta se za bláto,) bude w nás,
a my w něm.

10. O když se tam dostanu, k
rozkossí prameni! k tobě, mi-
lему Pánu, k tomu wěšsenj:
D Gezu, rač křeseti mých proz-

seb žádosti, až tě budu widěti
twarj w twar w radosti.

(1371.) Not. 289. b.

S Eruzaem! Hrade přetwz
soh! o bych giž byl w
tobě! srdce mě tanzi přes swět
široky, není wjc při sobě: šrz
wdolj y hory, šrz pole pšané,
wznassie se nad wšse twory,
chwata i swěta Páne.

2. D štastný den! než mno-
hém štastněgšší hodina, přigdeš-
liž? bych s radostí po bide
wezdegšší, složie mau těla tž,
brz mohl Bohu oddati dušš
swau bezpečně, a k portu se do-
stati wlasti oně wěcně.

3. W okamžení Důch můg se
pozdrwjne, když opustí tisse sta-
nek žiwů, a wstauj podimně
w twě Angelšké říše, na Elias
šš onen wšz, s wywolennými
Angelšy gsauc wyweden, by byl
wěcně s njmi.

4. D ctny hrade! budiž poz-
zdrawený, otewř mi gen bránu:
žadostiw sem, gat prw tak y nyz-
ni, msti w tobě šhránu: wngi-
ti i swěta šřeho, i porussitedl-
nosti, wypiti od Boha swěho
dēdictwí w wěcnosti.

5. Gatý zastup giž se tam
procházý, přigda k šlawy tršnu!
když gen i swěta w prawě wjře
žházý: y gá mau šoršau mš-
djm, šterauj mi poskal mšg
Pán, a dat rači; ač sem gestě
opodal, w tom wdolj w pláž.

6. Proroky ctne, Patryar-
ch

Ch slavné, tež všbec Řečstia, my, genž nesli kříž y muly oha-
ně, znage své tyrany, widim
se stkwiti w slavné, we mnohé
swobodě, w ozdobe gasně pra-
mě, na tom krásném bradě.

7. Naposledy, když se giž do-
stanu do rage krásného: od ra-
dosti wice nepřestanu chwalit
Boha mého: Hallelujah zpíwa-
ge, zvučeně na wysofci, Hosy-
anna hlasage, bez konce w wě-
nosti.

8. Kdež s weselím w radosti-
ním plesánj od křtů nečistných
děge se čest Pánu, děkowánj w
nastrogich rozličných: gaki s poz-
řatku zpíwalý říše nebestanů,
tak jniti budu chwalý w šfregssí
wěcných stánů. Amen.

(1372.) Not. 139. a.

Gal. Gai w Boha milého

Gai, giž se deň nji, Ge-
již se k nam blji, zname-
nj, genž lidem všsem hlasagi o
přijstí twém, gež čekáme w na-
děgi, w mnohém počtu se děgi.

2. Což gá mám činiti? na to
se spustiti chcy, coš ty zasljbil
mně, že twá ruka wytrhne mně
z trapenj ladjého, y z prachu
hrobu mého.

3. Ach Gezu, mlg Páne,
gaki dobře se stane! mzhledneš
na mně lašťamě, tjm občerstwíš
mne práwě, když z této země bj-
dné milost twa mne wyzdwižne.

4. Ach kteréz slowo twé (spa-
senj dusse mě!) bude, gež pro-

mluwiti, srdce twé wygewiti
ráčš, mně a bratřim mým, gaki
to mlgm audům swým?

5. Od mnohé radosti, w času
té milosti, buduli moci zbráuiti
očim slz, a nutiti, by gich ne-
wylewaly, s plesánjím neplas-
kaly.

6. Co za blesk přegasný obl-
čeg twüg krásný da mi w onom
životě, gež vžijm po té psotě?
gaki mi twá dobrotiwost josskls
wi hjišsnau čtiwosti!

7. Twé tělo zraněné, hřebý
zprobigeně, twé ruce, noby, oči,
w něž spolehám z wssí mocy, to
wisse mám spatrowati, a srdečně
ljubati.

8. Tobě gen gest známě, co
za rozkoš, Páne, (pokrmeš dš
přewzactný!) má w sobě wje
twüg rág ctny, ty můž to wyslos-
witi, gá gedine měřiti.

9. Však to co zde měřim,
w gistotě obdrjim, mě spasenj
zůstane, odměny nedostane, zbo-
žj swětšě zahyne, mě dědietwý
nemine.

10. Ach Páne, krásno má!
gaki se tám dusse mdla, wsse mě
jily y kosti, obnowj w twé rado-
sti, když se ráčš zgewiti, nebe
nam oteměiti!

11. Sam řekneš: gen sem poď,
má wymolená choť, wšz gaki da-
ry máme, gá, s Otcem, gež tá
dáme: poď z bjd twých, poď mě
srdce, přigmi tu radost w brjce.

12. Ach ty bjdny světe! což
gsau gen, ptám se tě, twá zbožj,
proz

proti tomu, což Křystus dá w
swém domu, tēm kterjž ho mi-
luj, a wěrně následuj?

13. W tom Angelškém fragi,
a přestastným rági, nelyssim
gen zpiwati, newidim než ple-
sati, tuž nenjbydy, křiže, ni hoř-
tě smrti tije.

14. Zdrž se mdelj duchu gen,
zdrž se; kdež myslíš wen? chceš
wěcnost spytowati, pš těch wě-
cech se ptáti? tu wtjw musj zmi-
žeti, y wmyšlownost mlčeti.

15. O krásu má! tebe nepu-
stjm od sebe, na těl chej pama-
tati, neb ty račš mi dáti, wje-
gestě nežli žadám, neb proseb-
ně předkládám.

16. W gašě sem tesknosti, do-
tudž tē z wosfosti nespátějm přiz-
hājeti! Ach by račil přispěti,
žadost mau naplniti, dnes ge-
stě mne spasiti!

17. Wšak ty znaš prawy čas,
mā powinnost gest zas, w hoto-
wosti wždy slati, tebe Pána če-
kati: nechť srdce každou chwili
kraj k pravému cyli.

18. To rač mi popřiti, a mně
tak wzbuditi, bych se nic nedě-
šl tjm, když se zgewjš s přiz-
stjm twým, gestto swětu zde-
šenj, wěrným pak gest spasenj.
Amen.

(1373.) Not. 40. d.

Gaf. Rozžehnegme se s tjm

§ Žjz gsem gā doplnil běh
swūg, kterjž mi wyměřil

Dūh mūg: Gij gā, gij vmjram
tisse, y wjře Pána Gejisse.

2. Tělo mē w hrobě se slojž,
w tē mīšě zahrabě Bojž: tamē
bude odpociwati, wzkrjssenj o-
čekawati.

3. Wšak dřjw gsem dussj
swau oddal, tomu genž ja nē
pracowal, Paschři Křystu Ge-
zissi, onž gi pogme w swātých
řissi.

4. Wem mne, Pāne, ma ras-
dosli! ač tē widim w twē sla-
wnosti: přigda, s tēlem spogjš
dussj, obē ošlawjš gaf slussj.

5. Postawjš y na hlauwu mau
tu forunu newadlau, y wsseni
genž w tebe wěřili, a křwj twau
se obmyli.

6. Což když račjž wćiniti, a
slawau swau naš portiti, my
twau milost budem citi, a wěč-
ně tē welebiti, Amen.

(1374.) Not. 163. b.

Pisn cyrkwe, nad dočonalým
Babilona podwřáčenim plēa
sagjcy, na rozdilnē Būry
zpiwānā.

G. Chwaltež Pāna narodowē
§ Čas weliký z nebe wyssek,
D kterjž w swē wsi sem slg-
ssel: Hallelujah! Wy spasenj,
slāwa, moc, y žwelebenj, přiz-
slussj Bohu samému, na wěky
požehnanému! Zgew. 19, 1-9

2. Neb saudowē geho prawj,
zgewili se spramedliwj! Kdyžto
newěstku welikau, genž ohawno-
stj wsselikau, posstworaila zemi,
špla:

shladil, sluh swych krwe ne-
winné pomstil.

3. Reſli opěť, Hallelujah!
 řbyž ta kſt w dymu giž byla,
 řur pař ſwatyř ſtareů padř, ř
 zmiraty ſe ř nohām řpadř, ř
 řed- řchy na trůnu řwēm, řřa- ř
 řchých Hallelujah. Amen!

4. Sdežto proti nim ginh
zas ; trunu wyssel tal znich
hlas : Ehwalte giž Boha nasse-
ho , wssickej služebnich geho !
Kdož gste geho se bogjch , wssic-
kej mali y welich !

5. Tož hlas čtvrť gaf mel-
fcho zástupu, neb hlúčicjho
more, gaf zwaf hromu so'ných,
šef tčmto slowu hčmijčch. Sal-
lclnjah! Pán náš šlwach, gž
kraluge wšsemohačh!

6. Weselme se a plěsegme,
Chwáku gemu wěchnau degme!
Nebť k nám swadba beráňkowá
přišla, swětu radoſť nowá.
Mzanjelka pať geho ſkwiěle, na
ſwě se ſtrogi wesele.

7. **D**ěbť gŷ dāno aby sobě, f
flamně wypuďcie ozdoby, fment
čistě, w něg se oďeľa, před
swym choťem gasně skvěľa.
Fment ten gest ospravedlněnj.
i wjry, w plněm posvěcenj.

8. Pridal ten genj mluwil
fennau : Pjs, blahossawe
ke gsau, F swadby berankom
hodum pozmanj w Boji slo
wnu dum. Gesset dekl : Za Bo
ji slowa zustanau na wely pra
wa. Hallelujah, Hallelujah.

(1375.) Not. 356.

o proměnění Krysta Páná.

Děť s milými vědblníky,
Křesťus, Král slávy ve-
líky, na horu Zábor přišel,
tvář jeho se proměnila, jako
slunečný bleš byl, oděv svě-
tosti došel: Gasny, krásný,
věčinný gest, nad řádkou čest oz-
dobnější, nad sněh, nad křišťal
vělejší.

2. Dyl tu Mogijš y Eliáš,
s njimi drahy spasytel náš meľ
mišle rozmľauwani: Wypusil
Vetr z paměti, dñm, role, man-
želku, děti, y swětsě panowá-
ni: Šadal, a dal, tu radu sám-
by stáhy tam vďelali, a w tě
spáwě aij žustali.

3. To wissecko stálo se pro
nás, abyhom zde magic jh
čas, těšili se měcnosti, fdež Bůh
násse těla změní, a dā w nebi
potěšeni, wšak s wýminkau w
děčnosti: Gestliž zde řekj po
neseme, a budeme Syna ge
ho poslaucháti, wětje w něho

4. Pane degi nam trpeliwost
wri prawde do smrti staoft, wy
sly, nasse wzychani: Wssekro
se giż porussilo, tak, gazi pteie
potopau byfo, wcin sweta skon
ni. Amen, Amen, prigs Se
zissi, negmilegssi, po szaujenij
degi to wečne oflaweni! Amen

(1376.) Not. 257. f.

Kryšie popřeg miłosli, a
dusse mǎ zpřimǎ, srde
bořj radošty, tdyž nebe zpominǎ

23 tom

W tom rozkossném mjestě Bůh wšeho zleho zbawj, wšim dobrym mne oslawj, wěčjm tomu gislě.

2. Gijl gest wloženy den, od swatě Trojice, po němž srdce taužj gen, aniž žada wice. Den saudny rozumjm, kdej budu s mrtwyč wzkřisšen, a skř Křesťa občerstwem, tjm nebeským zbožjm.

3. Smrt, hřích, nemoc, strach, wzkost, wšecká protiwná wěc, boleš, bjda a žalost, w nebi má swůg konec: Odsup truchliwosti, Bůh můg, w něhož sem daušsal, pačac w nebi mi wydělal, na wěcně wěcnosti.

4. Že mne přiwjsta, wěčjm, tož gest mje spasenj, potom wždyčy gá taužjm, to mje potěšsenj. Tam Syn geho miřh žetře slzy, plačjčy, w sebe stále wěčjčy, potupu pryč wydáli.

5. Mřat se duše y tělo, gačo slunce stwjtj, coby toli žadalo, srdce bude msti: Neb w nebeském rāgi, wšyckni gačo Angele, (wěčmež my tomu směle,) slawuj býti magj.

6. Tam s radostj spatřime, swěho Spasytela, kterjž smrti swau nebe, otewřel nám cele. Před oči postawen, Bůh Dtec s milým Synem, k tomu tež s swatým duchem, nám wšsem bu: de zgewen.

7. Zde wšyckni gsme na swě: tě, gačo mačě děti, ale w nebeském létě, bude w nás bydleti:

Bůh náš wěcná mandrost, wčā: že se s radosti, wšj čyřtwi w swě gasnosti: D megmež na tom dost.

8. Kterě toli smrt děli, tam se šgiti magj, křnj gen w swěm Spasyteli, Křstu, vmjragj. Manžel s swau manželkau, Syn, Dtec, dcera, matka, kř: wnj, rodina wšecká, s radostj welikau.

9. Tam budau zāstupowě, nez: známj nám nynj, swatj Patry: archowě, y prorocy wěrnj. W: posstolě swatj, swědkowě s ko: runami, Panny, mužj s ženā: mi, na milost přigati.

10. Tiť náš k sobě přiwinau, gačožo bratry swě, Angele s námi wegdu, tež w towaryš: stwj ctne. Ti čisť duchowě, bu: dau náš obgjmati, a tužebně wjtati, ō rozkosse nowě!

11. Tam nebudem se ptāti, kdo gest ten? a neb ta? wšecko máme poznati, kdo koli náš pot: ká. Z čāstky což gest, wde, ge: dni druhé poznáme, laskau ho: řeti máme, genž od nás nepūgde.

12. Tam se wždyčy wšyssi muzyka milostná, kř angelšy zpūsobj plěšāni radostnā: Kř: stus wěrnj ženich, bude náš mi: lowati, na náš mile wylědati, s žadosťi oči swjch.

13. Tam s Angeły zpjmati, budem libě Bohu, swatj, swa: ty ach! swatj náš Pān Bůh zāst: pū! Wšimj nowjch hognosti, chwāla, čest, slāwā, mandrost, spasenj, moc

aga

a gasnost, buď Bohu na věčnost.

14. Žádný člověk nespáčil, ani mohl slyšeti, co Bůh gest nám připravil, budemli ho ctiť. To všeť když rozjímám, tak srdce k Bohu rozdyhá, a do nebe pospíhá, že na ten svět nedbám.

15. Protož gance to sfauje, nj, nebudemť zauffati, snášegice trápenj, budem pevně státi. Trvá to na chvíli, Spasitel náš hned přigde, a od tud nás wyvede, gíže se k tomu chýli.

(1377.) Mat. 29. a.

Život budaucy Křesťanů, sláwa, radost, plěsánj.

T Kristus Pán gest můj žiwot, smrt pak má žiwť můj gest: tohoť mám mnoho gí: šlot, buď Bohu chwála, čest.

2. Kristu náležim, genu žiw gsem y vmírám, z hospody světa k domu geho se vbjím.

3. Onť mne odsud wyvede, gako otců plémě z Egypta, a přiwede do slíbené země.

4. Kdež Jeruzalém nowý gako křesťál skwaucy, má pozlog opravdowý, při tom radost wraucy.

5. Gehož od perel, zlata, bráhého kamenj, nad wšeckau krasu světa gest milě stawenj.

6. Tuť léto sláwny měně, tu bez přestánj den, tu bydleuj bezpečně, wšech rozkošj pramen.

7. Tuť sira slzy z očí swatých swých Pán Bůh náš, nepřj-

tel tam newtročj, smrt ani Satanáš.

8. Tuť náš beránek chodj před haufem wěrných swých: co owěčty ge wodj k studnicm wod žiwých.

9. Echránj ge co kůtáčka pod křidly slepice: přeget gim gako matka dítčám swým, y wjce.

10. Newěsta beránkowa řaz dá wěrná duše, gest před njm gako nowá, w krumpowaném rausse.

11. Widi ženiha swého Pána Gezu Krista, a sedj w křinu geho, o rozkošná mjsť!

12. Ach oko newidalo, wcho ueslychalo, což wěřicm pro Krista z milosti se stalo!

13. Duch můj se gíž procházj w tom nebeském městě, ac těslo se nacházj zde na výle cestě.

14. Swau dobrotau a moč do těch milých státek, rač mi prošm pomocy, o Dožj beránku!

15. Ač negsem hoden toho pro mnohau neprawost, wšak když spasyš hříšněho, budeť wěťši milost.

16. Ma nehodnost, twá sláwa, powede mne k tomu, abych pokory práwa wždy šferil w twém domu.

17. Buduť tobě zpjwati, swatý, swatý, swatý, a před tebau padati, gsa z lásky přigatý.

18. D můj Páne Gejssj, o mě potěšenj! toť zde w bide něgtějšj gest mě obceršwenj.

19. Ach

19. Ach hodinko příd spíše,
přejší Pána mého, Pána Kry-
sta Gejše, ženicha milého.

20. Žádám rozlauden býti s
táu swětamarnosti, a s Krystem
Pánem wjiti do wěcné radosti.

(1378.) Not. 357.

Gato: Procyte hlas k nám

S Eš ten dům z hlíny vlez-
pený, táu smrti bude roz-
bořený, gíný dům wzdělán bu-
de nám: Bůh sám stánek ten
spřisobi, nebeskau gashosti ozdó-
bí, dokonaloš gž bude tám:
odstup, což jemské gest; gá srdce
swé chý wznese z swěta toho:
Slovo Páně gest mi známé,
duch můj se w radosti dostane.

2. Tuž žadne opony není,
wolný přístup k Páně swatyni,
přesestavý pokog: Chwile ta!
tuž se swým dáwa libati, w slad-
kém plesání požiwati, negswětěg-
ši Trůn: gednota: tuž se daruge
nám, Angerů Král g Pán: wy-
wolený co bratři, zde wtagi se; o
duchu můj rozwesel se!

3. Tuž gest pauhá radost, swět-
lo, tuž nás čistotně přiohleklo
bjě hedbaw swátosti: klatě ko-
růny nosyme, a na klatém trů-
nu sedjme, w dokonale bezpeč-
nosti: přestaň truchlá mysl, ni-
tám gž nemysli, wspokog se:
pod dusse tám, kdežto Bůh sám
wsecko a we wšem bude nám.
Amen.

(1379.) Not. 326.

G. Nemámli gá Boba mého.

S Temi mi krásně brány,
Páně hradu wěcného:
Swětlo z swětla, swětu daný,
před žalostí geho: Wspěš
w dům swůg sprowoditi dusse
mau, newěstu twau, z nžs věa
niš smkauwu swau, z nžs mne
tam ohrásliti, kdež se mne wse
hříchů moc nedotkne, ni temua
nec.

2. Gž gá w twém ramenu
ležim, křeje wiru zawřený, gž
w twém smilowání wěgým, raz-
dostj opogeny: Hody přerokoa-
sně welmi připravil gš mě
dussi, teč se nikdy nezruši; z to-
ho bywám žjné pláň, kterauž
ty, o Bože sám, odwrachš a ko-
gž nám.

3. Žadostiw sem spatrowati
twat twau w nebeském stánku:
a od hříchů čisti gsa, státi w swěta-
le twém, o beránku: wssat nech-
cý předpisowati, neb gž zde
mám swé nebe, w tom, (když
sem wssipen w tebe) a w tobě
mohu žustati, neb radosti bez te-
be nemůž dát samo nebe.

4. Ty gš mě dusse kochání,
když mne testno chce býti: slána
ce srdce! když ti zbrání, když ty
chceš wtšiti more mého pedo-
wání? neb gá gen na mne wja-
hlidáš, hned mi smelosti přiz-
dáš; w tobě mám mě spočiwat
nj; w tobě nebeskau radost, bez
tebe wždy mám žalost.

5. D degž mi, kromě žiwot-
Gggg tat

ta! žiſtať twau ratolestj: řdy
přj, de strach a mraťota, bych
mohl wšs w tebe ležti, v mje
owotce nesa. pak přesaď mne
chřile swě, do té wěčné role twě,
řdež před tebou wšsecko plesá, a
prach těla našeho wygde zas
zbrohu swěho.

6. Wleg a deg za tím mě du-
šſſiten ſladě žoſſt žiwota; žiwo-
ta, genž se neruſſi, a nechť mne
trá dobrota wždy wje a wje ob-
čerstwuge, žiſtať mſg, gá teč
twſg glem, y wěčné chř žiſtať
twym, tč duſſe má obliwuge,
na zem y nebe nedbám, řdy tč
gen, Gežſſi, mám. Amen.

(120.) Pot. 269. b.

O připraweni se k swadbě
Beránkové.

W Bn dĩtky, wymoleni pani-
cowně, swadebnj, ach ať
mezy wámi neni žádná duſſe
řterážby zde meſſkala, neb dřj-
mala, dobře wite že wám ſlu-
ſſi, co neměſta, řráſſit duſſi.

2. Wděte, w čas oleg kupſg-
te, neb wſnocy naſtala, lam-
py duſſe ozdowſgte, pozorſgate
ženicha, neb on přigde: ſſoſſte
lids, co di woſſo é družebnj, že
giž gede wſg swadebnj.

3. Wděte, řrásně ozdowſgte,
rauchem swatym duſſi swau, gať
swadebnj se zprawſgte, ať zna-
menaj na wás gſau, že ſpočedně,
wždy řrdechně, wpočimutj hle-
dáte, po ſwobodě žádost máte.

4. Duſſe s tělem má ſpaſe-

nj obdržeti, w gaſnosti, poſog,
radoſt, poťeſſenj, teč fornuu
wježſtwj: co nadege, ſobě pře-
ge, dá wám ten čas rozwoſže-
aj, w němž se wšsecko rozze-
lenj.

5. O gať lžbezne žpiwatj bu-
dem w tichě wěčnosti! Angelé
nám pomáhati, chřwálit budau,
s radoſſi žpiwagice, a hragice,
na ſwých harřřách wſtawicně,
tčm oſſawj ſwadbu ſličně.

6. Ždaž giž w duchu neſſyſſi-
te, ach! ſlas tento přecſſi?
gať padagj, to teč wite, před
beránkem na twáti, ř rozhog-
něnj, pochwálenj: ach! řdy
bych měl řřjďla mſti, muſſyl bych
tam brzo býti.

7. Ey rſže tam řáťobowá,
řwete mile, bez trnj; hleďte! řrá-
ſnoſt Jozeſowa, přewyſſuge
pěťnoſſi, bratřj geho, ř nohám
swěho wyproſſitele padagj, od
radoſſi až ſlakaſj.

8. Zať ždaleka giž widáme,
to weliké ſpaſenj, w němž my
co Angelé máme ſwjtiti se uad
hřwědy: nuž poſpěſſte, proč pak
geſſtře žaſnaubiti se meſſkate, že-
nichowi, gegž žadate.

9. Řdož tam chce rſžičkau
býti, ten řfornuu trnowau
muſſy na swětě noſyti, ažby žſto-
žil neřeſt swau: by nic žlěho
neb hřſſněho, na něm se ne-
málo.

10. Protož trpme a ſnaſſeg-
me, podlé myſle beránka, w
wtrpež

strpenj zde gen mēame zaljbe-
nj: metla ta wywēuag, oči-
stuge, tichē owěčny Krystowe,
pak tam bude wšsecko nowe.

11. Synone plēsa s radosti,
bnewěsto, kralowno! wěčnē gšan
tam twē sřastnosti: čekā tebe
tam wogřko Cherubijnū, Sera-
finū, by se pasla s nimi wěčnē,
degž připrawit se skutečnē.

(1381.) Not. 232. c.

Nadēge slāwy wěcnē komu
dāna.

Wšne kdo bude přebýwati,
w stankutwém odpočiwā-
ti, w stanku lidu twěho wěrnē-
ho, slovem twým schromāždē-
ného? Odpowězj mi mūg Vā-
ne, kdo na swatē hōře stane, kdo
se k tobē w nebe dostane?

Odpowěš.

2. Ten semnan radost mji
bude, wěcnē žalosti pozbude,
kdož geš přigal wjru mau smē-
le, obětował mi se cele: Gša-
w Krystowē wčastnosti, žiw na
swětē w sprawedlnosti, bez po-
šewrny a nepravosti:

3. W gehožto duchu tež y w
srdcy, přebýwaj prawē wěcn,
takē neubrā gazykem, wprjme
hledj swým osem: Což sobē chce,
to bližnjmu, neche hanby bra-
tru swému, w ničemž nehledj
šřkodi gēmu.

4. Předemnan Bohem swým
se nīj, a wždych se lemnē bližj:
bezbožnjša za nic pokládā, na
geho hrāzj nic nedbā: Ale to-

ho w wāžnosti mā, kdož se boaj
Pāna Boha, nehřěšj ac hřěšj-
ti moha.

5. Což zasljbil, hledj plniti,
čecem swým dosti činiti: Peněz
swých na lichwu nedāwā, radēgi
nuzným roždāwā: Pūgcuge, ta-
kē zakládā, nad to nic wjce nez-
jādā, blaže mu, kdož tak poklad
šklādā.

6. Zakowjē proti newinnému
nepowjāwā k šaubē gēmu: Da-
rū k šlāze geho nepřigme, šaud
wčinj sprawedlnivē: Boha se do-
šklādā we wšsem, čtē dobře čis-
niti wšsechnēm, zprawuge se Kry-
stem Gežjšem.

7. Kdož se zde s tanto pra-
wdau mine, na wěky wěků jas-
hyne: Ale ten kdož se w nj na-
leže, z milosti odpłatu wejme,
ajšto oko newidělo, ani vcho nez-
šlysselo, na srdce lidšē nestau-
pilo.

8. Dčce, Synu y Duchu swa-
tj, buď tobē chwāla na wěky, z
oswjcenj y z smilowānj, prawdy
twē zde požjwānj: D degž se w
nj nalēzati, pomozj y šetraw-
ti, degž s sebau wěcnē kralo-
wati.

(1382.) Not. 40. d.

Plēsānj w nebi swajých, na
zemi swjčesylých, a z welitē-
ho šaženj přistřých: s nimiž
se y Angelē weselj, a Boz
ba chwālj.

Wšleděl sem, ay welikj žā-
slup, a w něm lid wšseliz-
čgg 2 f9

ty, že všech světa pokolení, lůnu, věčně přebýmaje s námi, jako dítčami milými.

2. Ti všickni před trůnem stojí, a před beránekem plésají, palmy v rukou mají, bžte oděni, zpívali mile:

3. Spasení od Boha našeho, na trůnu svém sedícího, a od beránka pocházejí! pokladové nad smet dráhy.

Zgem. 7, 9: 17. f. 20, 10: 27.

4. A všickni Angeli státi vůkol trůnu, též plésali, v s klárech se klanějíce, na tváře své padajíce.

5. Křtance: Amen, pože: hnaní, sláva, maudrost, děko: wání, syla, čest, Bohu našemu, na věky požehnánému!

6. Neb spasení z něho praz men plyne všechněm všechen. Amen. Sedem z starců pak přistoupě, ke mně promluví tak libě:

7. Dožto tu gsau shromážděni, w raucha býle oblečeni? Odkud přišli? Gá mu zádjm: Páne ty to wš, gá ne: wjm.

8. Y řekl mi, gsau kterýz nyní přišli z welkého sauzení, raucha swa wěrau vmywše, w krmí beránka žilivše.

9. Protož před trůnem Božím gsau, službu mše konajíce swau, w chrámě geho dnem y noch, (ač tu věčný den bez noch).

10. A seděl na svém trůnu, Hovát ge w svém bude

11. Nebudant wic gij lačnětí, na wěky, ani žijněti: slunce na ně wice bžti nebude, horštem trápití.

12. Beránek gsa w prostřed trůnu, bude ge pást, a k prazmenu domeda šťastně wod žiwých, z očí slz setře gegich.

(1383.) Not. 258. a.

Gaf. Krystus příklad pokory.

Přislaňtež Boží měrni, Gys stegte lampy své; přišliť geť čas večerní, gđau mraťoť tmaťe: Ať, ženich (w sřice wygděte!) wáš gde s slawnau moť; nuť! modlte se y bđete, gij bž o pštnocy.

2. Lampy hotowě mēgte, a dosti olege; na spasení čekegte, připrawte srdce swe: Hlas sřazjnych w Boží mēstě, (ženich blizko!) wola; gšeli k němu na cestě, rcetěž: Hallelujah.

3. Hlaw swých gij pozdwi-hněte, panny opatrně! genž w sřice s plésaním gđete, k té křisti wyborně: hle, swadba geť hoto-owa, otewřij dweře, neměsto beránková! twůg ženich se bere.

4. On přigiti neprodí, nezspětež gij wice; spanilého pohodí lěta čekagje, k šťastněmu rozwlázení. Y wečer gisti nás, k stálemu potěšení, že bus de gasný čas.

5. Cy,

Don 2. Feb. 1739.
a žiwotu wěcném. 1205

5. Ey, kdožby chtěl drjma-
ti? kdo opatrný, bdi; Důh
bude svět káratí, a gislé se pom-
stí, na těch, kterjž nebdějí, a
podmožně šelmě nesmyslně se
klanějí. Wstaňtež! nebo lew
řwě.

6. Spěšste se w stěje, gen w
časné, Syna přátele! přimj-
tež geg krásné, důvěřte se
směle: nastává čas radosti, w
němž čisá newěsta, po wstězně
šialosti s wěncem gde do mē-
sta:

7. Wj spolu wčastnjcy, w
řejši a w sauzej! Trpělimost
magjcy, po mnohém kussenj:
Weselte se v trůnu, spolu kralu-
gice, a wstěznau forůnu na bla-
wách magjce.

8. Zde gšau palmj po Bogi,
zde gest raucha bisk, zde w libe-
něm potogi stogi zeno mīlě;
zde zas po zymě leto, zde zas
kwětau kosti, po smrti zde gšsi
těto; zde wjno radosti.

9. Zde město rozmlaženj,
Geruzalem swaty; zde pasau
wyklaupenj, zde sau zdrawě past-
nj: Rynat žlaty toho města,
zde swabba wečeře, zde překrá-
sná newěsta pohodlj swe be-
ře.

10. D Gezu má žádosti!
powstaniž, a přid gij! wzejdiž
slunce mīlosti, přigdiž a po-
spěšij: weď nás, tebe žádáme,
přiwed bog k končenj, wjz gal
wraucně čekáme, času wykau-
penj.

(1734.) Not. 232. d.

Gako. Māg Gezu, gegž re-
Dzdmjhuji žádost swau k
tobě, Pāne posylaj mau
dušji, bych se wjzdy wznassel k to-
bě w nebe, a wčastnost mēl s
twau křij: Gijž zanechawām wěcy
zemské, nema mne swětskych
nabhernost wje swěsti w mar-
nau společnost, gho gich mi
gest co cizozemské.

2. Kdž widim tau swěta
širokost, y ty palace překrasné,
myslim: ach gatkžto marna ras-
dost! neb to wisse pomigi w
časné: gat w brze se to žborit
musj, byž nad škalu pewně bys-
lo, a nad žlato se třpitišlo, w
swětě tom wšsecko konec žkřšj.

3. Decht swět zamkū swych
pewnost slawi, ga gich wzdoby
newetjm; dām māg sam Pāu
Důh w nebi stami, tam srdec
ochotně wznassim. Geruzale-
me! hrade swatych, o tož gšem
měšťanem w tobě! mēl bych
radost škalau w sobě, y plnost
pohodlj bohatty.

4. D neschāně krásy slā-
wa, gij se ždi nebeske škwěg-
j; daleka blest swāg znati dāmā;
Blice žlatem blistěgij; Ešsko
ofen gich gšau rubinowě, brāny
ž perel gšau ždelane, škechy žla-
tem wykładane, kamenj gich
gšau jaspidowě.

5. Tam, tamž ga sobě žā-
dam byti, a od bjdných tyč
marnostj y swětské lāstj se wda-
liti; čekam gij času s žalosti, w
kterymj

G ggg 3

Handwritten signature: K. J. v. d. ...

kterýmž duši svou w Boží ruce s radostí: zas mam oddati: příd smrti, nechce se bati, skončen ten čas. přigdan budouce. (časy.)

6. Však ty mně do nebe musíš wvest, kdež můj spástel přebývá, kdež věčné blahoslavenství gest, kdež smrti mocny wjc nemívá: y což mně osten twýh vřkodi? čím děju mi ten život vezmeš, tím děju mne w věčný vvedeš, věč! y Boha se dobře wodi.

7. Můj věrný Gejš po smrti mě mau duši vezme w své ruce, a da mi krásně dědictví své, po kterémž toužím mé srdce: Jeruzalema mi již otevřen: ach Geju, rač mne tam wvesti, s tebou sobě žádám byti, řyž mi příchod twýh brž přiblížen!

(1385.) Not. 40. d.

Naděje o budoucím Wěš-
stvi, a životu věčném.

G. Bůh Otce z paubé milosti.

W. Rozpěwák o věrná duše,

a pochwal Pána Gejše,
Jet život věčný připravil, k němuž tě Bůh Otce zvolil:

2. Kterýž ač znal lidi hříšné, vřecku ztracený hodně, však který se přivest dali, w Kristu život věčný wzali.

3. Zač ge welmi zamilowal, že Syna pro ně na svět dal, byt on, gsa dárce života, dal sebe za život swěta.

4. Zákon nemohl objiwiti,

neb hrozil nám pro hřích smrti: Ale kdož w Kristu věčej, smrti na věky nevějí.

5. A protož Ewangelium kázáno vřecku narodům, byl z něho, řez wjeu w Krista, dosti věčného života.

6. Totž gest ten život věčný, poznati Otce w milosti, znáti že Syn, Otce rovný, pro nás na svět gest poslaný:

7. Gehož pravdy kdož jde dosti, w Duchu swém gest wřdych wesele, hotow gsa y život časný ztratiti pro onen věčný.

8. Blazená gest twá včasnost, Kriste, Duchownj čitedlnost, w radosti a potěšení, poskože wnitě požívání.

9. Pravdu života věčného, daruješ řez Duchu swěho, sám w srdce naše předivně, slowem, swátostmi rozkošně.

10. Pro ten věčný život, věrný wynakládá život časný, w práce swatě se wydává, hřichy mrtwý, gim vnujá:

11. Dpausťj swěta marnosti, požívá w Kristu radosti, žádas ge z těla wgsti, a k Kristu se přiblížiti.

12. Rozkošně gest zaslusení, života věčného nyní, ale při smrti hogněj, věrnj gehoz cházegj:

13. Kdož dusse z těla wchází, hned před Boží twár přichází, Angelé gj promázegj, k spolku swatých přimozugj:

14. Alby tam odpočiwala, náranně se radowala, hledie na twář Boha swěho, a předimnau slawu geho:

15. Tuť giž rozkošse wjwá, na tělo swě očekáwá: až bude žase wzkříšeno, y s dusi slawau počtěno.

16. Neb Pán Gejž swě oflawoj, na prawicy ge postawj, a potom žiwot wěcný gim dá cele, a řka mile k nim:

17. Poďte mogi požeňnau, Dceťm te mně přitřeni, wladnětě Králostwim wěcným, před wěky wám připraweným:

18. Wegdětež w dům Otce měho, kdejto gest přibytků mnoho, od pracy odpočiwate, slawu wěcně pojiwate.

19. Tuť se zgeroj dokonaly, Angelům, nam též radostný způsob žiwota wěcného, od Boha připrawěného:

20. Neb setře šzy z oči Pán, a zapudj což zmauti, sám, radost pať, pokoj, bezpečnosť, trwati bude na wěčnost.

21. D newymklnuá radosti, půwob máš z Božíke milosti, rozum te nemáž sihnauti, ani gazýř wpmklnuti.

22. Regwěťši rozkoš a slawa, wšěsenj, radost diwná bude, Boha spatřowati, w něm wšěcko dobré widěti.

23. Tuť swatj w dokonalošti, skwiti se budau w slawoši, dusse, těla gich přestawně, gedni nad druhě roadjluc.

24. Známost Boha, geho wůle, y wšech wěcy dokoná le, s horlman wzdychy wraucnostj, k službě Boží ochotnostj.

25. Nebudeť tam nie hříšněa ho, ani co zarmaceného, než wšěcko swatě a čisté, gatz miji čeež Páne Kryste.

26. Wšlechlilj přibytkowě, w tom Božim měšě stankowě, dáni budau k přebýwánj, slawu wěcně wjwánj.

27. Wšěseně towarýštwi, buz de s Angelj w gich množstw, y s Božimi zwolenými, w ta mja sta wwezenými.

28. D Kryste, genžs wůdeč cesta, do toho slawného města, wěd, doměť k wěku slawnému, žiwotu slawu wěcnému.

(1386.) Not. 162. b.

G. přewracenost bezbožn. 16.

Slawu žiwota wěcného w nebesy připrawěného, Krze Pána Gejše, Máš sobě připominati, tjm se y potěšowati, wšech wšwolených ríše: Ze toho wčastna budeš, kbyž sobě složeně dogdeš foruny sprawedlnosti, kterauž Pán swým služebníkům, přistj swěho mslowníkům, dáti chce na wšěstě.

2. Tuť žiwota wezdegšibo, dusse y těla nasseho, bjdná los potowánj cele budau wypráa zděna, hogná wěrným přiměba čena od Boha požeňnau: Wdělě tělo, bjdně, smrtedlně, šrawi a žalostj plně, s přeweslikau radostj, přjgme proměna přestlawu

Gggg 4

přeslawnau, Páně tělu nápodobnan, podle geho mocnosti.

4. Rádost welšij owšem bude, když y dusse též pozbude, své nedokonalosti: Slepotu, pochybowání, pychu, hněw, zlého žádání, to wše složí w brzkosti: Tu rozumu oswícenosti, tu y umysla upřímnosti, tu w srdci ctné jadoosti, tu též y dožadování Boha, bližních milování, prázdne osfemetnosti.

4. Y nebesať swau okrasu zvláštnej přigman toho času, k rozhogněnj radosti: Byť samým wěrným slaužila, nikdy poddána nebyla, wjc poruštědnosti: Y země též proměněna, z ní zlošť, faleš vyplněna, s každau nespravedlností, tu bude sama spravedlnost msti příchod, též y wolnost, w plně dokonalosti.

5. Cheť Pán tu hned, gaťž zastlibil, své dary (kteřej rozdělit, w této zde smrtedlnosti,) rozdílne foruowati, cti a sláwau darowati, tam y wěčné slawnosti: Zvláště kterež slaužili gínym, wčejm y životem stáym, k nabýti spravedlnosti, wydobiti ge nad giné, y nad krásu nebes slawné, hce y wěčné radosti.

Dan. 12, 3.

6. O předimně podělenj, dofonale nasyceni, wšech synů Božich w sláwě: Žádný z nich nauze nemage, Pána slawy gasně znage, byť se w něm těšil práwě: Neb bez wšeho zastinění, gich na něj bude patření, s

přenáramnau ljbosti, Pán w nich též sám přebýwage, předimnau rozkoš w nich mage, nikdy gich neopustj.

7. W té tak weliké radosti, gsauce s Pánem na wšosti, y s geho zwolenými: Kteristoli zde na zemi byli od swěta stwořeni, y s Angely swatými. Tu nowau píseň wesele začnu wšicknj od té chvíle, kauce, swatý, swatý, swatý, Otče, Synu, swatý dusse, trůg w osobách, geden Bože, nerozdílně podstaty.

8. A tuť diwná sláwa Boží wjc se při swatých rozmnoží, je y nad wrahy swými budau tryumf slawný msti, z nich sobě posměch činiti, kauce blasy ras doštnými: o smrti! kde twě tyransiwj? o peklo, kde twě wjaťžstwj? ay gať ste pohřženi, y s branami pekelnými, s hausey nemilostiwými, y wěčné zatraceni!

9. A y toť života wěčného, nam s Křistem w Bohu skrytého, nestižitelná sláwa: Ktes rážto lidště myšlenj, srdce, zrak sluch, y mluwenj, ať wysoce přemáhá: Wšak potom bude zgewena, wšechněm swatým přiwlastněna, k wěčnému wjzwanj: co nad to dššhognějšho? co potěšitedlnějšho, zde w mnohém kwaitowanj?

10. Degž toho w prawdě dosti, cožs nám ráčil připrawiti, s své weliké milosti: Címž

užs

nás zde vždy potěšugeš, myslí
nastich pozdvihiugeš, k té koru-
ně slavnosti. Přid, pogmi z
býdného světa, ved nás do to-
ho života, v geho naděgi gisté;
tamě budem na čest zjivati, té
vždy na věky chváliti, náš Pá-
ne Gezu Kryste.

(1387.) Mat. 276. a.

o věčnosti Ragicym k Epiz-
mání.

Slovo sladké gsy, věčnosti,
těšicj srdce vnitěnosti;
počátku bez skončení! o věčné
věčná věčnosti, newjm od wel-
ké radosti o žádném zarmauce-
ní, genž na světě stormucuge,
neb twá sladkost potěšuge.

2. Žádné slávy w světě není,
genžby neměla skončení, a ne-
wžala proměny! samá věčnost
vždy žijíawá, genž věčnou
rozkos podává, žádné neberauc
změny. Neb Petr pisse, že ona
gest vždy neporuffitedlná.

3. O! věčnosti, swau dlu-
hosti zahánjš zdegssj žalosti,
tak, že hned pomigegj. Když
sobě wsecken čas dluhý rozj-
mám, též y Řežj mnohý, gegj
Řešťané snassegi, poznawám, že
delssj, není, než malické olam-
žení.

4. Což gšau býdy y neřešti?
co mučedlníků bolešti? co též-
kosti Řešťanů? kdyby ge wse-
cku spolu wžal, a na mifecku
wáhy dal, potom na druhau
stranu věčné radosti žawajj,
gafž ona welmi přewáží?

5. Zatraceně pak mučení,
nemá žádného skončení, přes
brozně se rozmáhá; Každého
okamžení mrauc, w trápení, w
nanzy živi gšanc, čerw žráti
nepřestává. Gafé to blaho-
slawenstwí! Nemjž s njmi
věčstentwíj.

6. W nebi zwolenj živi gšau
bez počtu, let šio tisiců, a ne-
berau zemdlení; s Angely maz-
gí společnost, vždy patři na
Božj gšauost, w pokogném
rozmlažení; gichž Krystus tau-
mannau syti, gž gim ráčil ja-
slibiti.

7. Wo tobě žijj daffe má, y
také žádost srdečná, o žiwote
překrášný. Skoroliž budu při-
gaty, o Gejssj, tam kdež gšy ty?
o když budu tak šťastný? rád
nechám zdegssj marnosti, gen
wed, bowed k své radosti.

8. Pryč s přichau, prachtem,
bohatstwím! pryč, wy rozkoše
s lakomstwím! pryč bezbožo-
sti celá! pryč škodliwá bezpe-
čnosti! pryč pokřeststwí, tegná
žlosti! Pryč milowání těla.
Neb ty, o věčná věčnosti, činjš
mi mnoho sladkosti.

9. Slovo sladké gsy, věčnos-
sti! těšicj srdce vnitěnosti, po-
čátku bez skončení. O! wěc-
nosti, o radosti! Nemjm o
žádné žalosti, když k tobě mám
swé žení. Gejssj! deg mi tu
milost, ať mne vždy těšj twá
věčnost.

1 Gggg 5

(1388.)

mnohau, wznagje se, Bohu, chwálu wzdaj mnoh. A tu se rozmnoži swětu milosrdenstwu bogná.

2. Což Jan swatý widěl, když wstatnj angel, sedmý w swém zatrubení, přinesl poturbowánj diwne swětu wšsemu, wšak t dobroému genu. Neb w nebi hlasowé, rozkossnj zwukowé, začali se, řkauč:

3. Gijž swěta králowstwj, y wšse co w nich se stwí, včineňa wšseho Pána, a Krýsta geho! Gijž chce králowati, mocně panowati: po wšsich fragich swěta, nech ať se rozkwěta slawy ta moc geho!

4. Ten zwuk když wominul, málo odpočinul, hned se giny začal zas/ před trůnem welebný hlas. Neb ti stary, na swých před Bohem stolich, genž se dělali, wšali, na twáře padali, se klaněje a řkauč:

5. Dily tobě wěčné wzdáwáme, ó wěčné žiwý a wšsemohauch. Slawy Páne přestřawaj, genž byl a gessť gšy, buďeš wěčné čas: žes přigal aťž moc swau, po wšsij zemj slawnau, králowstwj swě vgam.

6. Ať se národowé rozhněwaj, nowé djlo twě w twých wjdauce, a proto se zlobje. Ty wšak na ně zajiž swě zřěj: wostli hněw, sand gijž drěj s nimi, Syny bezbožnyh, gich t zkažení prude.

7. Nebi y tebe ta gest twě

sprawedlnosti čest, odpłata proz rofám twým, stauhám, y giným swatým, aby byla dána, řhým pomsta oddána, gessťo nakažyli zemi, aby byli, též zkaženi sami.

8. W tom zpěwu skončenj, hned se odewřenj chrámu na nebi stalo, wšse odewřené stalo! Archa smławny Boží, spatřěna co z boží: Na zemi blýskánj, šlo, též k hřimánj, s krupobitím welkým.

(1390.) Not. 53. a.

Gal. Wímť ga zabradka a re. **G**imt aá, že w nebi gest mýto krásné, když se stwí Krýstus, nad slunce gasně: Pravda a wjra, laska, pokora, při wšsich, genž dychtj po něm, býti má.

2. O Bože milý! prošm, rač dáti, w té twě radosti sláwy wšiti: Degž té widěti; z tebau bydleti: Neb zde musš me mnoho trpěti.

3. Ze wšsich nassich dnů buďe negtější, když bude tělo proz pausstěť dussí: Tělo w prach a zem zas se obrátj; Dussé má počet ze wšseho dáti.

4. Zresugeme se o sláwu zdegssí, gessťo w hodine Wšh nám gi zrušs: Dnes pyssně tělo, ať w slatě chodj; zgitra ge žaby a čeray snědij.

5. Lasky kdo nemá t bliznj mu swěmu, aniž gi Pán Wšh bude mjt t němu: Dnes člo wšel dychtj po swětskě slawě; Zgitra

Zgřta pať hrob má, gsa w smrti práwě.

6. Samau toliko smrti gsta: Proč pať tjm swětem nepohrdáme? Proč mnohý člowěk na swětě trati, co mu swět ničdž nemůže dáti?

7. Z těchto nassich bjd, a tětě náuze, budemli dobři, Bůh nám pomůže: Nemůž pod sluncem lepššho býti, gako každž den na smrt pomučti.

8. Gát nežádám wic swětě rozkošse, nýbrž w radosti widěti Gejisse, w tom wěcném rāgi, kdej starcy hrāgi, Angelé pěkně pišně zpiwagi.

9. Bože, deg rozum, a paměť stálan, ať se strogime od mladý y starý, nýjme swěho Boha twát w twāti.

10. Radůg se, dušse, a buď wesełá, twěho žde bytu gest chwiľkā malā: Budešli stāle žde bogowati, čhe ti Bůh za to kórānu dáti.

11. Stebaut se žehnām, swěte podwobný: Neb negy stāh, ni wiry hodny: Wyt byľ člowěk žiw, wic než tšyč let, gen Bohu wětšš musy dat počet.

12. Každā pod sluncem duššičko wěrnā, buď pohotowě: a četeg Pána: Řey s prawau wirau: Přigď, Kryštie, pišse, wweď nás k sobě, do wěčné ršse.

(1391.) Mot. 273. b.

SS Slični lidé zemřít musy, tětž gako twět žhyne,

co žiwot má žhynaut musy, čceli bñt ošlaweně. Žiwot wozme porušenj, po tom přigde k ošlawenj, w radosti nekonečné, wšsem wěrným připraweně.

2. Protož s žiwotem swým časným, kdyžkoli Bůh msti čhe: Čhej se rád rozlauciti s nim, pro něg nie nermautjm se. Neb w ranách měho Gejisse, má wykaupenj má dušse, mě w smrti potěšenj, geho gest vmučenj.

3. Wůg Kryštus Pán za mne vmřel, žyť pať mŭg gest smřel, geho, dwěre k spasenj otewřel, protož gdu rád s časněho. Z baurliwěho swěta žěho, do nezbe přerokosněho, kdej spatřowati budu Trojicy přebkazenau.

4. Tuť bude žiwot radostný, kdej dušš mnoho tšyč, (gsauce bleskem obdařenj), před trůnem Božim stogje, kdej se Serafině stwěgaj, pišně slāwy progpeňngj, swatý, swatý, swatý Bůh, Dtec, Syn, y takě Duch.

5. Kdej sedj Patryarchowě, s hauffem prorokůw množstw, na stolichy slāwy nōwě, dwanačte pokolenj. Kamž se mŭsž odebrali, když žiwot swůg dokonali, tu k slāwě Bohu swěmu, wjdāwagi čwālu genu.

6. O Geruzaleme krásný? s gāť se ty stěmž gasně: Dgāť se prospěwōwānj slyšseti w domě Páně, w radosti te nesmřet! ay gž wžgāž slunce gāžně

sně, giž se ten den začnā, kter-
rjšto fonce nemá.

7. Ach! giž dostāwām k spa-
tření slāwu w křtu Angel-
ském: Dypj budu ozdoben, bi-
lým rauchem nebeským. W
slatou forunu slawy před
trůnem svým Bůh mi wstawi,
bych patřil na tu radost, kterāž
trwā nā wěcnost.

8. Tuž budu wěcně bydleti:
dobrou noc mogi milj! wěr-
nost wāši Bůh zaplatj, kte-
rauj ste mi činili, manželko
dřeky, přibuznj, (manžel, dít-
yk, rodičowě,) bratřj, se-
stry, také znāmi, dobrou noc
wām wšsem dāwām, giž běh
swūg dotgnāwām.

(1392.) Not. 256.

Pobizenj sameho sebe k hrdin-
ské smělosti, pro slāwu
wěcného žiwota.

Sšhledněte oči mě wzhlrn
lenských hran; neb odkudž to,
že wāia chyb j ze wšech stran
žrak y smělost, y že tak truchli-
te? ne odtudli? že se neduwě-
řjste Bohu, a w sauženj gen na
swā trápenj, a ne na onen ctny
klenot hledjte?

2. Protož wstaň! zmocnj se:
Nebo rany té, kteréž zde na swě-
tě ctyli musyš, minau po tom
žiwotě, tam ten slary had ne-
smj hýbaž se; ty pak proto wstā-
wad w službě Křysta? zdaž w
wěcném králowstwj ti, genž pro-

tiwenskij zde mēli, nedosāh-
nau swého mjsa?

3. Hled! gaž se prochāzj
ten beranek tam na pastwach
Syna, a gaž plesa slawice
swého Pāna, ten hauff, ktero
spolu s njm wychāzj! postūg!
slyš hlas zpěwū, gaž hlas
hromū, gegž někdy Křestianě,
tež nebes dworaně zmučnē wy-
dawaj w nebeském domu.

4. Nebudauj wsta té, kteréž
jde w mrlobě gen wpmāly, w
Eden znj gaž mnohých hromū
přjwaly, když budau wypra-
wowati šhusta mezy nebeskymi
hauffy čest Božj? Raucha krás-
ně, nowě, tam maš giž hoto-
wě: tamj žádnā nechyb radost
a zbožj.

5. Než to maš zachowat!
musy se zde každy prw w ofskli-
most wstē, a wšse, co w tom
bogi překāžj, zapřit, čieeli spoz-
lu s njmi tryumffowat. Udam
slary prw musy w nic přjgiti,
a gaž gest Syn Božj prw vmčel
na křjži, tak rowně hřjch w nas
musyme mrtwiti.

6. Potom pak té musy Duch
žiwota od Boha obžiwiti, a k
swatemu žiwotu obnowiti, oně
wstawičnē za tebe prosy. Zdež
gen začneš ten žiwot z Boha
nowy, než kdy se w tom času
šetjš hřjchū kwasu, bude ti k
wěcně ozdobě hotowy.

7. Chcešli to věnit tak, že
wprawdě tělo swě zapjratj, a
pohodlj swětskému vmjratj,
wpriz

Gežisse pak vprímne chceš mi:
nit: wěť, že tě ta čest a sláva
nemine, kterauž w tvém wstě-
žy, wře solně pawežy, obdržeti
máš, když ten swět pomine.

Odpověď:

8. Srdečně rad vezmu na se-
be kříž swůg, wlož geg ty sám
na mne, srdecey křk chce nest gho
twě vprímne, w tom budu pa-
třiti k sluncy memu. Wy já-
dosti! máte o žiwot přigiz! ne-
máš wjc, nečista pycho, wemne,
mija, o ty láskomstwy musyš
twůg křk zlomit!

9. Poslyš mne, Gezu můg,
bnyh wyčistil ten hříšů hůg
offklywy, ty pak wšse, co se ti
koli protiw, jboť, zlom, stro-
skoteg, wywrať, wyboga.
Nechť mě srdec twa láska wždy
proniká, a cž mne z twě rad-
dy wyměřeno bdy, to ošladě,
slyš twěho služebnika.

10. Syn mēho milé! když
giž gednauc přiwitám Krále
twěho, když budu vžiwat z owo-
ce geho, které dáwa zdrawj
wšlechtile? poskakuge srdec,
krew má hrá wžilach, duch wy-
střiguge sám: ach! kž sem brzo
tam! gajzť chce pjiwati w ne-
beskch syřach.

11. Počleg gen má dusse!
Wšak ti radost po bjdach přeb-
ce přigde, a po tmamě nocy
swětlo twe wjegde, že se gen
trpělivě k Bohu mēg. Mez-
tjm bdy, stale stoge w připrawě,
nechť gen swětlo wjry wždy w

twě lampě hořj; twůg ženich jnā,
kdy má přigiz w swě slawě.

12. Wy Chonské dcery! pom-
staňte! an pugdeme w slěje žer-
nichu, bdeme wěrně, zložice
wšsekau pychu, aby nas hřich
nezwedl do neměry! pomzdwiz-
hnete hlau swych! ženich se bliz-
ji: newěsta otwira dweře, nez-
gawjra wolage: podte sem na
swadbu Boží.

13. Wdegte a'e wšsi čest Bo-
hu memu, genž tak slawně kra-
luge, nechť geg každy gajzť
etně wychwaluge, neb onť wšse-
cko dobře spůsobil gest, zwele-
bůgte giž gmeno geho zwučně,
wšakť sme geho wlastnj, Syn
nowjwj wčastnj; buď mu se wšsi
moey čest wzdana wěčně. Amen.

(1393.) Rot. 376.

Gef. Gezu Kryste wykupiteli
Zbůru srdec, Křestáně
milj, zdwihněme spo-
lu o tuto chwili, zpomeňme na
byt wěčný, slawný a bezpečný;
Kterýž nám Bůh dáti zasljbil,
když nás sobě w Krystu obljbil,
w něho slyně wěřjch, a genu
slaužjch: Že po smrti časně
wstane tělo gasně, wywolenných
geho, k žiwota wěčného pramě
wčastnosti, s mnohou radostí:
O tom nám zgemuě swěděj Syn
Boží swau řečj.

2. Kdo pak může to wyssko-
witi, co nám ráčil Pán Bůh
složiti w té nebeské radosti, z
pauhě swě milosti? Budaut za-
giffě

gise wywoleni dimnymi dary
ozdobeni, zdrowi, čerstwi, pře-
krásni, jako slunce gasni: W
tom nebeském rági, kdež Ange-
lé bragi na harfach milostných,
zpěwů přeradosných; kdež žád-
ných nečestí nemůž wěsti Ty-
ran, ďábel, smrt, peklo, byť
se wšeho wzešlo.

3. Krysius Gejš, Král wě-
ně sláwy, wšech wěčich ten
ženich prawy, čerstwi, (milé ne-
twěstě,) zjemj se na cestě; Přiz-
wítáť gi hleďe milostně, a pro-
mluwj se wšem radostně: Ws-
tegetz mě spanilě pannu, mau-
drě, milé! Pobjtež, po žalos-
sti, do wěčné radosti, kdež mo-
ru a hladu, y wogenských wpa-
dů, y prác přebolestných nebu-
de žádných; Ale swátkowě wě-
čnj, a dnowě bezpečnj.

4. Když nás ten Pán w ne-
be wweďe, Bůh Otec dědictw
odwede w Krystu nám zaslíbeně,
a njm zaslaužene: Lvi nás pře-
dně swau Božskou twáří k wi-
dění tak, galkž gest, obdarj, wše-
čto we wšech naplnj, sliby skut-
kem splnj, čka: nu, milé dje-
ty, wizež ty přibytky, kterej
sem připravil, tak, galkž sem
wám prawil, na ně pohledně-
te, a wšim wladněte: Wám to
zbožj, ta sláwa na wěčnost se
dává.

5. Duch swatý vtěšitel wě-
čnj, ten zpráwce náš bude srde-
čnj, dokonát geho dílo, co
adež časy bylo: Obdarj praz-

wym potěšenjm, dostatečným
wšeho vměním, dokonau
maudrosj, Ráskau y swatosj:
Srdce wšech oswtj, a oheň za-
njtj, horjch radostj, a gedno-
myslnostj: Každý bude mjtj, co
bude čtjti, skutek hned spatřj
čtění, ano pomyslenj.

6. Při tom shromáždění a
sláwě rozmklauwání bude mi-
lostně, když w té době žadauch
segdau se tak stkauch: Aldam,
Ewa, swatj otcowě, kněžj, pros-
rocy y králowě, kterjž prawdy
hágili, a pobožnj byli: Y wšst-
čnj wěčich, malj y welich, před-
kowě přestawnj, počtjnj a mra-
wnj, djetky y manželé, wěrnj
přátelé, žádnj z nich se nestra-
ti: Co Bůh wjal, to wrátj.

7. Spogj se tu swatj Angelé
s wěčichmi wšemi wesele, we-
gdau s nimi wplěsánj, w milé
rozmklauwání; do nowého Ge-
ruzaléma, (gemuž nic swět ro-
mného nemá,) chodje s berán-
kem milým, řadem wšlechtj-
lým: Budau radost mjtj, a
Boha chwáliti: Sláwa budiž
Bohu, za tu milost mnohau,
kteranj nám učinil, galkž byl
vmjnil: Swatý, swatý, swatý
gest, budiž mu wěčná čest!

8. Wěčnj Bože, swatá Tro-
gice, k toběť moláme wzdycha-
gice, odpust běhny z milostí,
pomoz k té radosti: Spashteli,
Kryste Gejši, ty bud nás po-
mocnj negwysšj, přiwed nás
k tomu zbožj, o beránku Božj!

Neč

Neb žádný bez tebe nemůže do nebe; Sám, do toho města gšy dwěre y cesta, ratij ty nás wěsti, a tam doměsti: Amen, smilj Páne! Degž, ať se tat stane.

(1394.) Not. 142.

O žiwotu wěcném; gať to Jan S. widěl, slyšel, wys psal, w poslednjch dwau Kapirolách zgewes nj swěho.

Gať. Gmeno Páne zwysfagte S Pšob swěta budaučy, kdo spatřiti chceš, sem pod! gať wsecko bude stlwauch, wžijš, gen ginam nechoš, pro zpráwu o tat taguňch wěcech, Bohu gen známjch.

2. Gá Jan cokol o tom wjm, tat gať mi wšázal Pán, wěrne wsecko wypowjm, čest on měl aby tu sám, že gsa prwnj, poslednj, wše což bylo neb bude, wj.

3. Nowě nebe widěl sem, nowau y tatě zemi, mjesto těch gestto strachem wtekla byla: prwnj oboge to přeč bylo, more pak se stratilo.

4. Kdež sem hned Geruzalem, město to Boží swatě, vhlédal z nebe na zem gdauch, w okraje zlatě: gať choť ženichu swěmu, okrášlenau slawněmu.

5. W tom hlas z nebe wšlyššan, ay stánek Boží s lidmi! kterž wzděkal sobě Pán, k byhlenj wěcně s nimi. Žiž gij

geho budau lid, wyprossěný z wěcnjch bjđ.

6. Tamt Bůh sly wšelikau, z gich setře oči smutnjch: pláč, křik, boleš, dalekau od nich wěcně, ginych strastj wje nedo-
pusij, což přesslo to přeč pusij.

7. Ten genj na trůnu sedj, řekl: Wy wše čijnj nowé! Wštwě oko co wibj, tež co slyšijš! Neb prawě mē zustane slowo, nic zpattēm ho nepugde wje.

8. Řekl gessťe, gij se stalo! Gát sem počátek y konec, wšes ho což se kdy dalo, dām každě etnosti wěnc. Dām tež dušijjiniwě, doš darmo wody žiwě.

9. Kdož switěžj dēdicē, wšes to obdrj prawem: Dteem bu-
du mu wěcně, on mjm mně miljym Synem. Hřijšijnjstām pak ohyzdnjm, w wěcnem ohni dām djl gjm.

10. W tom, ay, gedenj Wn-
geřu, řekl, pođ, wšázit sta-
wnau choť oddanau manjelu,
beránkowi překrášnau! pak mne
na horu nēgafau wznēš w du-
chu přewyšofau.

11. Kdež město mi welikě, zlnu-
pugjch od Boha, wšázal přessi-
roťe, w němž sláwa geho mno-
há: ten swatý Geruzalem, stlwo-
ch se Božjim bleskem.

12. Neb tam wše se trjptěz-
lo, tat gať kamenj drahě, zpū-
sob křistāu mělo, na šerz wše
prohlēdawě. Žeđ pak mělo wēz-
likau, tež nāramnē wyšofau.

13. Bran dwanaťte bylo w
nj,

nj, a z těch při každě Angel!
těž nápis pokolenj každěho, se
na nich stwěl: na swěta čtyry
strany, po třech stály ty brány.

14. Žeď pak měšťka, zákla-
dů dwanaćte mēla, s gměny
dwanaćti Apostolů beráňko-
wých: staměny ty brány z pe-
rel byly, až se stwěle blosťily.

15. Chrámů sem newiděl tam,
stunce ani mēšce: Chrámem
semu gest Bůh sám, beráňe-
geho swjce: přistlých k spasenj
lidi čest gest, že w tom swětle
chodj.

16. Bran tam nezamjragi, neb
nenj jádně noč: bázni se nez-
swjragi, nic tam nátiš činich,
sami w knjách zapšanj, swě tam
magj plěšanj.

17. Těž mi potok vlázał, z

tránu nebe plýnaučy, žiwě wo-
dy, co Křišťál čistý, přega-
sně stwaučy, wůkol rýnků a do-
mů, hognost rozkossných stromů.

18. Genž owoce k žiwotu, dā-
magj každj mēšce, lšij k ždra-
wj národů, prokletj tam nenj
wj. Sami Bohnu slaužjch,
gsau tam gž kralugich.

19. Kralugich na wěty, s
Krysem na Božim tránu, bez
konce po wšse wěty: neb kdožby
tam odměnu galsau učinil?
Wěcně tam rāg stane, přes
wěcně.

20. Twář tam wždychj wj-
dětj swěho Boha, tež na swých
gměno geho nosyti rozkossně
budau čelich. Wěcně tam kra-
lowānj, wěcně bude plěšanj,
Amen.

II. O Cyrkwě swatě Potřebách tělesných.

Zpěwý k každodennim Modlitbám
také k wšseligakým

Obecným y obzwlakstnjm připadnostem.

A. Každodennj.

1. Za wšsečy stawy a potreby wezdegssjho
Žiwota wůbec.

(1395.) Mot. 40 d.

Ža přibodně počasy.

Wšle! kterj slůnčy swěmu
weliz swjstiri každěmu, a
gim ten swět oswěcugeš, zem
dēstēm, rosau skropugeš.

2. Horn z wysofci swlážugeš,
trawu k žrůtu přimozugeš, k
pohodli wšsemu dobytku, y ku
potřebě člověku.

3. Ty chleb z země wywoz-
ugeš, hognost wina wděluges,
h h h poče-

počrtem naš nasycegeš, tak
život lidšy zdrúgeš.

4. D prošyme twé milosti,
popatř na nás; wysokosti, vro-
dy zemské zachoweg, a požeňua-
ně leto deg.

5. Popřeg nam časť pobo-
dlých, vchoweg nečasu škod-
ných, snih, dešť, witr, také
slunce konagj rozkaz twúg
prudce.

6. Hausenky, kobyčky, brau-
cy, gšau twa merka hřichy msti-
cy, rač ty žizaly vzdaliti, ne-
deg gim vrod kazyti.

7. Pomni, že sme twé stwo-
řenj, a sřez Krysta wykupenj,
na tčz my očekawáme, z słowa
twého tebe známe.

Ja Gasno.

8. Deg at switi slunce gasně,
rozkaz at wšse rose krasně, by-
chom magic žiwnost zemškau,
chwalili twau milost božškau.

Ja dešť.

9. D wyslyš naše modlenj,
sešli nam dešť bez problenj, ko-
rundg roř swau milosti, deg
požeňuaj z wysosti.

10. Ty gšy Bůh mocny a
solny, w milosřdenstwj nesmir-
ny, protož pomoz nam w tč do-
bě, deg at wždy slaužime tobě.

(1396.) Mat. 223.

O dobré Swědomi.

G. Pořog, zdrawj, požeňuaj.

S Swědomj gest negdraž-
šj poklad na tomto swě-
tč, to pořog sředy přinášj, řdy
se w hřichu neplete: to se y předl

faudem hroznyh nebogi, řdy
smřt bezbožnyh w sřec wygde s
swau žalobau.

2. Měšj řižko zde na zemř
nemůž byti k pořogi, gařo gest
dobře swědomj, w tom se duše
spokogi. Ten gest wždy k smřti
ochotny, řdož nenawidi hřich
řlořny, a mǎ swědomj čistě.

3. Dobře swědomj nedbǎ nie
na gazyky řlobiwě; prawdu sobě
řibuge mč, neb ta žabanj řřiz-
we. Dobře swědomj nezhyne,
řdy wšecko gine pomine, blǎzet
tomu řdo ge mǎ!

4. Megwěššj pak gest trǎpeř-
nj, nečistě swědomj mč; řdo toř
ho nenj sprořřěny, nemůžez weř-
řely byt: Řdy gen ze řřromu
lišť padǎ, gřž řřrach na toho přiz-
padǎ, tobož swědomj hryje.

5. Žlě swědomj s swau ža-
lobau trǎpi wč neř řatowě;
mnohyh wwodj do hřobu, běda
duři řakowě! Žlě swědomj žauř-
řfa brzy, řde řřrach nenj, tuť se
hrozy, nemá odpocřnutj.

6. Chraň, o Bože milosti-
wě swědomj mč od žlěho, deg
žiwu byti cnořřliwě, podle roz-
řazu twého: byh wědomě proř-
ti tobě nie nepǎchal w řadně doř-
bě, neř w čistotě se chowal.

7. Ach wděł mi Duchǎ twého,
řterý by mne řprawowal, a k
tomu co gest dobrého, v wřře
pomžbuřowal: byh y pořom v
wěčnořti bydlel s tebau w bezř-
wěčnořti, a radořti vřřawal. Am.
(1397.)

(1397.) Not. 31. d.

Gaf. Prospewägmež s radoſti.

Prospemež spasytele, ať w
nássich obcech obywatela,
y každeho, chrání z nás, od zlé-
ho, přege bytu zdrawého.

2. Žadegmež ho spoledně,
zwolegme k němu takto srdečně;
ó Dče náš, genž wšse w mocy
swé máš, co chceš, komu chceš,
dáwáš.

3. Wyleg swé požeňnánj, na
náše w tomto místě sebránj, na-
flok se k nám, a deg swau mi-
loſť nám, buď nássim ochrán-
cem sám.

4. Posylň ždegssj wrechnosti,
w wjře, w lásce, w etnostech,
sprawedlnosti, ať twé lidi, po-
fogné wždy řjdy, kteréz oko twé
widj.

5. Deg nám dobré passýře,
kněžj, genžj w chrtem twau
sřez dwěře přicházeli, pastwu
přinášeli, pramdě twé l. d. učili.

6. W obcech lidem věradným,
pomoz býti etnostným, spra-
wedlým, ať dobrého hledj
obecneho, saudje práwě každeho.

7. Wšsemu lidu rač dáti, w
řádú, w bájni, w pobožnosti
státi, aby tudy, láska rostla
wšsudy, lſti udeg k nám nikudy.

8. Dstíhežj w nás pokoge,
zbaw rúžnic, nepřátelestwj y bo-
ge, přeg z milostí, poctiwé ži-
wnosti, zbaw wšsi nevpřimnosti.

9. Popřeg zdrawj dobrého,
nemocným pomoz pro Syna
swého, náhle smrti, y wšse-

ho nesičstj, wchoweg z swé mi-
loſti.

10. Dvěl z též milostí, pokr-
mu, nápoge, potřeb dosti, aby
tělo, opatřenj mělo, z toho te-
be chwálilo.

11. * Słowo twé, swjce pra-
twá, ať w obcech nássich předeš
wždy mjmá, tjm zprawüg nás,
při wšsem na každy čas, byt ža-
dný nezhyne z nás.

12. Toběť se poraučme, we
gměnu Wezu Krysia prošjme,
ty žádosti, wšlých na wšsosti, napl-
ňuge z swé milostí.

(1398.) Not. 40. d.

Tebeť gest darů dosti, Pás
ne hognoſť nad hognoſti,
ze dwau ryb a z pěti chlébů,
nakrmilš pět tisíce lidu, to swau
mocy božskau.

2. Po druhé čtyřj tisíce, z
sedmi chlébů: kdezto wice drob-
tů zas po gible žbylo, než chlé-
bů před giblem bylo: D přes-
slawné dſlo.

3. W tebeť nic nemožného,
aniž co nepodobného, poněwadž
gſy wšsech věcy z ničehož rá-
čil stworiti, dobré věniti.

4. Nad toť mžješ způsobiti,
nás hrššně w swěte žiwiti, neb
gſy lidu židowštemu dal na
pauſti libau mannu, z uebe ku
pokrmu.

5. Též Eliášse swatého, toho
muže pobožného, w čas hladu
sy neopustil, přáf mu chléb y
masſo nosol, nebs ty mu poručil.

h h h 2

6. W

7. Ty gsy počatek dāti rāci, y vřazati, w vrodach zemřch polj, k potřebuemu pohodli.

8. O rāciž včiniti, aby moh- lo přigiti, y k swému dokonā- ni, škrze twé požeňnāni.

9. Popřeg času gasněho, ta- ké lēta teplého, deg zřist obilj, trāwām, wjnu, zemřch vro- dām.

10. Negprw k potřebē lidem, potom dobytkūm wsechnēm, kterychž potřebugeme, z nich swé pohodli māme.

11. Pro nesmjrnuu dobrotu, zpraan āg nāšsi robotu, škrze swé požeňnāni, nām wssēm ku po- těssenj.

12. Pro Křsta Syna twého, swatau přimlūwu geho, vsly- šsiž nāsse hlas, a deg nām do- brē časj.

13. Tak gest nāsse důwěrnost, že twā Božskā welebnost, rāci nās wsslyšeti, což potřebugem dāti.

14. Y budem tě chwāliti, s radostj dělowati, nynj také y wždycky, Amen Bože welikj.

(1400.) Not. 40. d.

G. Chrañ nās Pāne pti slowu.

Esemohauch, ō Bože nās, kterj wsscho w swych rukau mās, a slibugeš darū dosti, dāti wěřchym z mi- losti.

2. Budauitiž krālowstwj twé.

ho wphlebāwati wěčného,

prwe než tělesně wěch, že gjm chceš mile spomocy.

3. Y prošme tedy tebe, wphlědni z wysokého nebe, wdě- liž rošy nebeské, na nāsse au- rody zemské.

4. By země nāsse wyprahlā, rošau twé milosti wřahhlā, wydāwālā nām žiwosti, z dar- ů twé dobrotiwosti.

5. Tak my z twého požeňnā- ni, tobě Pānu dělowānj bu- demčiniť wřawěně, zde y také potom wěčně.

6. Gařžo Dtec nebeskēmu, a Pānu dobrotiwēmu, kterj mā byt od nās chwālen, nynj y na wěky, Amen.

(1401.) Not. 107.

Gal. Chwāliz Pānagiz nynj re.

Proč se tak rmautiš ō srdce mě, starosti mās a trāpš se, pro to časně zboji, mēgž naděgi w Bohu swého, neboť gest stwōritel wssého.

2. Wssak yu tebe nechce opustiti, twūg nedostatek dobře wj, nebem, zemj wřādne: Dtec a Pān Būh twūg milj, genj s tebāu gest kajdāu chwāli.

3. Poněwadž ty Būh mūg a Dtec gsy, neopauštěgž mne dītē swē: Ach Dće mūg milj, gā bjdnē zemské stwōrenj, w swētē nemām potěssenj.

4. Bohatj danšā w časně zboji swē, gā pak (mūg Bože) gen w tebe, ač gsem zde potu- pen, wssak wždy rojm a wěřim sylnē,

*Lib. Lind. n. 107. zu B. 107.
Kreuzberg Dominica 1844.
ve j. m. g. m. - H. et Ch.*

šlyně, že neráčíš opustit mne.

5. Eliášse etněho kdo živil gest, když tak dlanho nepršel deště, w welmi drahem čase? Sy žena w sydonšské zemi, když byl od Boha poslán k nj.

6. Tak také když pod galowcem seděl, Angel Boží k němu přišel: giblo, pitj přinese, y ššel na dalekau cestu, až k wrochu Dřeb samému.

7. Na Danjele Bůh nezapomněl, když mezy lwy w gá: mě seděl, Angel k němu přišel, kterhž mu představil gjdlo, šřz Abakuka měrného.

8. Tak Jozeff do Egypta byl prodán, a tu y do wězenj dán: Bůh, strážce pobožných, welkym ho Pánem učinil, že Dtee y bratrj živil.

9. Neopustil také Pán Bůh milý třech mládenců w oněm pecy, Angela k nim poslal, kterhž ge dimně ošřšhal, a od spálenj zachowal.

10. Ach Bože, po dneš ho: hatys dosti, gals sy byl kdy od wěčnosti: w tebež naděgi mám, gen na dušsi obohat mne, dosti budu mjtí wěčně.

11. Chwálu časnu chcy rád opustiti, gen rač wěčnu obdařiti, kteranz nám zaslaužil. Gejissi, swau hořkau smrti, a šřz krwě swě wyliti.

12. Wšecko co kde gest na tomto sa čte, kato, šřjbro, y penjze, y to časné zboží, ro wšse na malý čas trwá, a k spasenj neprospjwá.

* 13. Děkujit, ó Krysťe Sy nu Boží, že sy mi to dal poznati, šřz slovo swě swatě: rač dáti w tom setrwánj, mé milě dušsi k spasenj.

14. Chwálu y čest, y džku činěni, wzdawámě za twá dobrotini, a prošm pokorně, od twě swatě twări gasně nezamjz teg na wěky mne.

(1402.) Not. 273. b.

Gaf. Tak Bůh tento swět re. Daj newjš, jes člowěk marny, y což chápaš těch wěcy, gež sám ždi Bůh twág wěrný, jdaž gemu chceš wteč? * dauffáš w rozumu ostroši, máš mnoho tisíce starosti; myšle w srdce bolešti, gals se (přp) bude wěsti? * Jon. 1, 3. 8.

2. Darmož gest, nie newy: konáš, wšim twym wšlowám, gen se wjc a wjc wkonáš nemrny m pečowánj: twá těšnost, šřast y starosti, wysussiti wšecky kosti; tak twau šly potratjš, ba co wjel žiwot šřatjš.

3. Gestli chceš po něčim taužit, co se má libit Bohu, a tobě k wžitku slaužil, slož na něg twax peč mnohan; a deg w geho swatě ruce žiwot twág, šřatko y šřdre; onť wšecky twě těšnosti šřonči ble twě žádosti.

4. Kdož pečowal, když twa dušse při počátku wšech dnů twých, w mrzky m těla mdeho rausse, pod šřdcem byla m led: wšch?

wjch? fdož tām na tē pamato-
wal, fdož tē Būh mocny for-
mował, fdož Duch twūg, mysl
y žiwot wzał od něho swūg
pławod?

5. Kdož twē kosi w tom
pořadku, w kterém gsau nyni,
skotil? fdož dal očim od po-
čátku zrak? Kdož žilw rozmno-
žil? fdož ge po těle twým
roztabl? Kdož kuži tělo twē
obtabl? fdož tak rozličně au-
dy, oždobil krasau wssudy?

Gob. 10, 8-13.

Wraš pak w těle twým 260. kosi, genž
gsau co podpory, a pevnost y byla tē-
la twého, předwóně rozdēlene. Wraš
tate diwě žilw pulstowni neb žiwotni,
genžto frew po celým twým těle z tře-
ho řdce wstowdi, a až do torchu hlawy
a do pat nosi twých diwóně rozliwagi; a
tři žilw frewotni, genž frew z cefeho těla
y ze wšech geho wnitřních y zewnitř-
ních audě zale žromajdugice, w řdce
twē wstowagi: tēchto pět žil se po wše-
cem twém těle, obwolagře diwě z nich
na mnoho tilyc tilyc žitē dēli a wssu-
dy protahag, wše proutagice. Ze-
te maž w twým těle 80. nerwů aneb su-
chych žil welitých, genž tate přez cefe-
tělo probihagi, a na mnoho tilyc tily-
cch odnožek se dēli, wše wssudy prout-
tačice, a tak cyčeni a hybani twē w řa-
dóm flántu, a y neqmenšim mšičku
těla twého. pusobje. Wrad to masfo
těla twého gest wy než na 500 kusku
aneb myslēl rozdēlene, z nichžto geden
kajdu od druh ho oddeleny, swūg spū-
sob, formu, welitost a wrad má. Tak
hle! celw, gšw diw mistrōwsky Boha ži-
weho! gak pak mu žato dēnagē? gak
mu slaužs? gak audu twých wšiwag?

6. Kdež twē řdce s dussi by-
lo, fdož obloha nebeska přikry-
wala Boží dílo, wody, žwřa-
ta zemská? fdož bēinil slunce,
měsnc, želi, stromů mnoho tilyc?
Kdož rozkážal by tobě slaužili
w řadē dobē?

Gš se pak nad 24000. kmenů aneb
rozličných posoleny bylin a stromů wy-

naselgo. Wraš se nad 500. rodů;
žiwat čtweronohých nad 200. plodů,
ryb a plawů mšičků nad 1000.
hmyzů pak a zeměplazů nad 20000.
rodin aneb plemenj počita.

7. Pomozdwihi wjbhru twē
hlawy, a ohledni se tudy, na
řizenj Boží slawy, ktera tē cho-
wā wssudy: přw chleb, woda a
oděw byl, nežli sy se ty naros-
dil: y to mleko, ktere gšy neg-
přw wžil, nasel se sy.

8. Plenky, gimiž tē powila
matka twa w twē kolibce, dām
twūg y lomarka mila, obýdli a
swětnice; to gž bylo připras-
wenē, přw, než sy měl otewře-
nē oči, aby sy hleděl, o skut-
cch Božich žwěděl.

9. Předce wssak se podle oči
twých wjbhčty chces řiditi;
wěřiti nechces řech řeci, aichž
nemuješ widěti! fdož co dělaš,
tuž chces mšiti, bys mohl wse-
eko pochopiti: co nestiha twūg
možel, to wsseko činš bezděk.

10. Než pohled gen, gak
mnoho krat se tobě ginač swē-
dko, než bys ty byl chtel mšiti
rad; to twau naděgi snědko:
naproti tomu se stalo často krat
skutků nemálo, ktere pochopit
člowěk nemůž wtipny gak kola
mél.

11. Gak často gšw do potupň
z twē wlasni wšle wpadl, fdož
wolil twūg rozum hlupy, na
mšio stěšj žly pad? a fdy by
byl Būh dopustil, na což sy se
ty sám spustil, fdožs začinal
twē dílo, gžtby po tobě bylo.

h h h 4

12. Ale teu genž nās miſu: ge, co žlě, w dobre wywodi; smutek w radost proměnuje, w vžitek to, co škodi: k tomu geg geho otcowſka dobrota nutj a lāſtā, niž on nās bjdnych lidi, co miſě djetj řidj.

13. Ach! gaſ mnoho frat Būh mlěj, a dāwā co geſt do: brě; mezy tym ſe ſam tam točj ſrdce naſſe nemaudrě: hledā a nenalezā nic, čce znāt, a blau: di wjdnychj mje, čce ſy ſamo ſpomocy, a nemā žādně mocy.

14. Būh paſ w ſwěm diw: nēm řizenj, gde přimo po ſwě: ceſtě; wywodi nās z poblauze: nj, a ſlawj w ſſaſtnem mēſtē: Potom teprw když ſe ſtāwa, ſlepy ſlowěſ to poznāwa, co Būh w radbě ſwě mjinil, když mu taſ dobře činil.

15. Protož, o ſrdce přemilē! odwrž wſſecty ſtaroſti; Būh mā ſrdce, ktere cyle netrpj w

ſwě ſſedroſti: on tē nemūže opuſtit, nechtěg ſe gen geho ſpuſtit: on nās wſſectch miſu: ge, lāſkau ſwau zapaluje.

16. Dnī hořj mſtoſtj wrau: cy, obtud mūžeſ zawřiti, gafo: wau mā boleſt w ſrdcy, když ſe nechcem zapřiti: když darem: njm pečovānjm, ſtaroſti a ſre: ſowānjm, ſrdce naſſe trapjme, pomoc geho tupjme.

17. Tē wrž daleko od ſebe, nedeg ſe taſ māmiti; ačkoli ne w každē době mūžeſ weſelj mjo: ti; wěſ wſſaſ, že ſe giſtē ſtane wſſecto, co geſt wāle Pānē: Kdož mu mūže zbraniti, co ti on čce popřiti?

18. Buď co djeſ, a vlož ſe do lūna Dce twěho; proſ gen, doſud ſmiluge ſe nad tebau ſrdce geho: Taſ tē ſr: Duchā ſwateho wweďe do rage ſweho, po ctuēm ryččowānj, w beza: pečnē kralowānj. Amen.

Piſně Rannj.

(1403.) Not. 52. b.

Přikřap k Rannjm ſlužbam Božim.

Přemoc nāſſe hudiž Hoſpo: dine, wſſemohaucj gediz: ny nās Pāne, bychom začali, hodnē ctili, a tebe chwālili.

2. Degj ceſtjm ſrdcem tebe wjdny ctiti, tobě ſwatē modlitby zpjwati, nās poſylniti, deg nām taſe ſſaſtnē deſtonati.

3. Abychom hodnē začnane twau chwālu, trwali w ni, zpj: wagje twau ſlawu, ay ſpomō: nyž nām, zpraw ſrdce, blaſy nāſſe (Pāne) ſām.

4. Œlužba Božj ſwatā ſe gjž začne, nāſſe ſrdce chwāliti tē počne, degj milj Pāne, by: chom tobě zpjwali ſrdcečně.

5. Ke cti gměnu twěmu wes: lebněmu, duſſem naſſim k vžit: tu

u prawému, posylaj sám nás,
neb k své chwale stvořil gsy
sobě nás.

6. Degž nám děkowati z do-
brodinj, wděčnu býti z twého
wykaupenj, hlasem žmužilým,
srdcem k tomu chwáliti wdat-
ným.

7. Začniž ty w nás tu chwá-
tu sám Bože, otevřiž usta nášše
k své chwale, swatá Trojice
degž serwati, Chwálje té do
konce, Amen.

(1404.) Ros. 26. d.

Gato. Diky Bohu wzdegme.

S Alenem piseň nowau, pro
sláwu Krystowau, w ge-
bož gšme se gměnu shromaz-
dili sem w tuto chwili.

2. Každý s ochotnosti, wě-
le své možnosti, chwál. cti, we-
leb Gejssie milého, z srdce ce-
lého.

3. Dwažugje sobě, kterak w
každě době nám welika dobroz-
dinj činil, a gessť činj.

4. Mělitbyjom wždycky dě-
kowati wssicknj, poněwadž on
nám wssě dobře dává, a nepřes-
slává.

5. Slusťte tedy gisť, a wylásťte
w tomto mjestě, geho milost
swatau welebiti, díky činiti.

6. Tak také y doma, galy
galy dar kdo má, děkugme
obwylasťně y společně, wssicknj
srdečně.

7. Krystu Pánu Králi, od

něhož gšme wzali tělo, dusťi,
to wssě darmo dosti, žpaubě
milosti.

8. Mnoho wie giněho nám
dal potřebného, což tělu, žiwos-
tu y dusťi, gaskolwět slusťi.

9. Protož tjm se wzbudme,
a tak wděčnj budme, a Pán
Bůh swau dobrotau rozmnožj
nás statek, zbožj.

10. Milugmež ho prawě,
wssicknj k geho slawě, žpiwagic
gemu pjsničky radj, statj y
mladj.

11. Sláwá tobě Otče, nebe,
země tworče, sláwá tobě Synu,
Duchu swatý, gedně podstaty.

12. Genž gsy trůg w oslo-
bách, slyš nás w našsich pros-
bách, řeď, žprawug, a ochra-
nuž w tento den, Bože náš
geden.

13. Ráčiž nám to dati, až
my děkowati nepřestáwáme to-
bě srdečně, y zde y wěčně,
Amen.

(1405.) Ros. 87. a.

A Ch přenegdobrotiwěgssj
Bože, můg stwořiteli, genž
hceš odemne mjsťi, čisťau ran-
nj oběti, že srdce vpřimného:

2. Rasklō se mně wěša swes-
ho, a wstýš mně hříšného: náplā
srdce olegem, až mu obet wple-
gem, před tebe Pána mého.

3. Dik činenj tobě wdáwám,
zeleého srdce swého, že gsy mně
teto noci, swau předustognau
mocy,

Shhh s

mocy, zachoval wšeho zlého.

4. Račij odpustiť winy mē, hříchů a nepravostí, kterých sem této noci, z mlučntj dābla mocy, dopustil se z křehlosti.

5. Ty račij mne swau milostij sám na dalé chrániti, braň manžela (kau) y dítky, čeladtu y dobytčj, wšechť nasse nabýtčj.

6. Anjel swatj nás ochrān, buď, dušj y tělu nasse, zachoweg z nás každého, od dābla sřkaredého, w tebe dāufagjchho.

7. Sám ty buďj pomocnj nās, zdatij y práce nasse, pospěh rāť k pracowānj, deg nám swē pojechnānj, a radost k powolānj.

8. Raďn, syň, twē pomocy, račij nám přisporiti, abychom co dobrého, twē milosti libého, mohli chutně žiti.

9. Ach daremně gest stáwnj, dām, hospodāřwj nasse, nebudeli Bāh s nami žustāwat s swymi dārmj, daremnāj práce nasse.

10. Darmo gest ráno wstāwati, a gjsi chleba s boleťj, nebudauli od Pāna, pojechnānj nám dāna, nenj w nás ni syťosti.

11. Deať tedy swe pojechnāni, nebeťj Hospodāřj; po přegj nám w prácech sřěsti, od vrat od nás neseřěstj, ať se nám dobředatj.

12. Soj vjnāwās potřebně-

ho, tělu y take dušj, o seřřlě z swého nebe, wrauceně prošy me tebe, deg co djskām přisřluj.

13. Protoť každā wěrnā dušse, koneč swē powolānj, we gmesnu Křsta Pāna, bude twā práce zdārna, dat z nebe pojechnānj. Amen.

(1406.) Mt. 61. a.

Galo: Mlākoje gdance, toběť.

Mlāwagice ráno z swēho kōje, swatā Trojice, geden wěcnj Bože, tě wjnāwāme, gmeňo twē wjywāme, chwalit wjdāwāme.

2. Chwāla čest y moc z twých hogněch milostj; také tuto noc od dābelřch zlošj žes nás zachowal, smrti zle vchowal, k jstru dochowal.

3. Poraučimeť se twē Božskē milosti, deg žiwu bñti we dne k twē libosti, buď nās ochrance, milostiwj zprāwe, mocnē obrance.

4. Překāž skutkām zlým, zažen satanāsse, zprāwīg Duchem swým wšechť cestj nasse, také myšlenj, žádost y mluwenj, deg etně skončenj.

* 5. Chwāla buď tobě Pāne Krāli wěků, přigmiť gj k sobě od swých slujebnjků, y od nás hřisřnjch, bñdných a neřodnjch, sřlad wšelřch hřích.

6. O Gezu Křste pro tře vmučenj, račij nám dāti hřjchů odpustěnj, ať nās nepālij ten

ten pekelný plamen, rcemž
spolu, Amen.

(1407.) Not. 9. a.

G. Wšsemobaucy Bože náš.
Všijit se čas ku powstání,
Dusse probud tělo z spá-
ni, blížít se smrtání.

2. Wstáníž wzhůru dusse
wěrná, chwaliž wděčně Hospo-
dina, mįjít temnost nočná.

3. Wstáníž a nechtěg messka-
ti, z dobrodinj dělowati, nebo
bude smrtání.

4. Gįž Fury pęaj k smrtání,
rozpomeň se na mltuwnj, Kry-
sta přikázanj.

5. Wšemě Pán prawj, by-
hom bděl, geho přichodu čes-
tali, geq na pěti měl.

6. Času geho newědauce,
horowj wždycky slogice, se oz-
dobugice.

7. Wzbudij, dusse, tělo z spá-
ni, wřcházij deannice nynj,
srdce k objiwnj.

8. Noc welmi hroznych tem-
nostj, pomigj s nebezpečnostj,
y s mnohou teskneštj.

9. Zpomenij na swěho Boha,
kterhj dobrodinj mnohá čině,
wždy spomáhá.

10. Chwaliž geg dusse pow-
stanauc, nan srdcem se rozpo-
menauc, přsně chwály začnane.

11. Chwála tobě Božewěcnj,
žeš dal předčati čas nočnj, byw
nás strážce moenj.

12. Bud tobě dikůw činěnj,
za mnohá twá dobrodinj, k
nassemu spasenj.

13. Kterěž gšy w Křstu spů-
sobil, w něm gšy dāti k wše-
stjibil, skutečně naplnil.

14. D dáwegj ge wždy z mi-
losti, Syna swěho w wěčnosti,
přiwedij k radosti, Amen.

(1408.) Not. 173. b.

Dje mľg! opět swětlo
widjm, a noc tmawá
gįž odcházj, nynj aako znoun
se rodjm, wšak též y starost
přicházj: wstávámě, nebo gįž sem
přestal, a gā sem na swětě žįstak.

2. Na swětě: kde gest pau-
há marnost, kde řadj den
swan bjdn ma, kde wždy nowa
přicházj starost, kde hřjch a řlost
se rozmáhá: O Bože! gehož
chleb gįdām, co gā tobě za to
wšse dām?

3. Tyš mne dal nnoj k řože wstá-
ti, řed mne, řěš podle wšle
swě; newjm, co se mi mľj přis-
dāti; běiň semnan tak řasřawě,
abny ochranu twau spāřil, a
twľg žįw y mrtw byl.

4. Otče odpust mi mé hřj-
šnostj, které wždy na sobě nos-
řjm, a deg mi dogiti mľlosti,
řřš mne, řdyž řě wraucně pro-
řjm, neb řdyž se tobě gen řj-
bjm/ nedbām, ač y nřco trpjm.

5. Bud řām we wšech wľcech
mľg řádce, neb sobě řām řadit
newjm; řřg při mně mľg
moenj obrānce, nečť řādně
řřřody nečřjm: deg mi řen
den dobre řřřawř, a we wšem
řřř gmcno řřawř.

6. Zachoweg tělo mě v dušši, manželsku, dítky, (přibuzných, známých) v gměni; nechť požehnání z nebe přišli, když ružka dílo své činí: deg at wisse, čo dobře konám, wyslyššis mne, to dobře znám.

(1409.) Not. 159. a.

Dje nebes tatě země, tys Otce, Synu, Duchu swatě, genž dni nocy státi weljš, y slunce blesk dáwati, twé wšemohaučy rameno, zdržuge což geš stworeno.

2. Bože! děkugi srdečně, žeš mne minulé noci, od sfloby, hdyž rozličně chránil swau božskou moc, takže y lest Satawota, přístupu ke mně neměla.

3. Degž at s noci pomínulau přestane mě hřešení: Kryške, vlaš zásluhu twau, w niž celé spomoženi pro hříchy mohu nágti, rač mne také w nj zawřsti.

4. Deg at také s dnešním gítrem mohu powstat duchowně, o swau dušši pečti wedem, hdyž ten den nastane, twého obecného sandu, w hrůzy postizen nebudu.

5. D Páne meš mně a zprawlňg obeowání w slowu twém, buď dnes wůdce y strážce můg, pošlň w powolání mém: we wjm o lepši obraně, než w sa mém twém swatém kline.

6. Tělo mé y s milau dušši, wůli, rozum y s myšl, porau-

čím tobě, Bějšši, by k zmaření nepřišli. Tys Páne, můg ššist, čest, gměni, přigmiz mne své mdrě stworeni.

7. Sesli své swatě Angely, by lšnau zlost nepřitele odes mne pryč z apaweli, a mně chránili stále: po ždegšim pak těla bogi, wnesli do nebe w pokogi.

(1411.) Not. 9 a.

Při prawnim ráno procytěni.

Buď čest tobě Bože wěčný, žeš dal překať ten čas nocni, byw náš strážce mocný.

2. Buď wděčně díků činěni, za wšsecka twá dobrodiní, k našemu spaseni.

3. Kteráž sy w Krystu zpusobil, a dáti swým wěrným sljbj, y skutkem naplnil.

4. D dáweg ge wždy s milostí, Syna swého w wěstnost, přiwediž k radosti.

(1412.) Not. 258.

Shwála buď na wšlosti, Otce, Křtawému: Ze sme zdrawi w čerstwosti, w tu ranu hodinu. Z lože swého powstali, noc tmawu též iž sny z daru twého přemohli, D Bějšši krásně.

2. Prošme z wprjmnosti tebe Bože swatě: Buď při nás s twau milostí, w životě y w smrti: Opatrňg tělo, dušši, wrochnost, obec, školy, w ty nez bezpečné časy, po své swatě wůli.

3. Zachoweg nás při zdravě
a čistotně pastvě: A chraň nás
od šfalešně, twémaličké štáde:
Zať abyhom wesele, wždy-
chy w gednom duchu, mohli
wjmati směle, čest, chwála buď
Bohu.

4. Deg tělu za dušiw nassich,
drawj, žiwnost, pokog: Za-
žen roztržehy pyssných, mor, hlad,
nemoc, rozbrog: Wyhom každy
w swém stawě, tobě mohli
slaužit, ať twě nebeské sláwě,
w tomto swětě taužit.

5. Deg w prácech pojehná-
nj, ať podle twě wůle Kráčin
w tom putowánj, činje wšse k
twě chwale: Popřeg, ať každy
swau syt rozestě w twém gme-
ně, s Petrem, gestlize chce mje
prospěch w prácech, w domě.

6. Co k twě, Páne, cti slauží,
tež obey k dobrému: To diá-
bel swau lži a lži, chce bránit
každěmu. Než nemůž to do-
westi, neb ty o Gejssí, bráníš
nás wšsedy k milosti, gať Pán
negšlněgssí.

7. Tys náš winný kmen, Pá-
ne, my twě ratolesli: Degž ať
w tobě zrůstáme, žigje k twě li-
bosti. Duchem twým nás po-
sýláš, w prácech, genž k twě
chwále slauží, a potom da-
růg žiwot w wěčné sláwě. Am.

(1413.) Prot. 258.a.*

Ešfugit mišy Páne, i daru
otcowské pomocy, mně o-
pět profázaně, této pomínulé
mocy. Kdežto sem byl tmau

obfliččen, y nebezpečnosti, wšsal
šstiasně sem wytržen, twau
panowniče mocnosti.

2. Chwáliti budu wděně, tě, o
Bože a Páne můg, gať jde tať
potom wěně: w tento den mne
tjm gen darůg, Zať tebe budu
prositi, wšsal podle wůle twě:
Kac mne k swě cti řjdi, a šroz
cüg žádost wůle mé.

3. Abych se neodwrátil, od
twě (Páne) pravě cesty: Aby
mne nezachwátíl, nepřítel na
swě rozcestí. Obránůg mne
swau milosti, prošm tě sřede-
ně, proti šabelské křosti, s niž
na mne gde wstawěně.

4. Kac wjru mau slyti, w
Gezu Krysta Syna twěho, hři-
chy mě odpustiti, jde w swě-
ř pro rany geho: Wjmě že mne
proh nezahabíš, neb šwědčíš
w slowjch swých, že hři-
chy mě
wneš na křiž, a mne šprošil
těžkosti mých.

5. Naděgi tať mi deg, ktes
rāj nedá zahynuti, zrůstu pať
lášky popřeg, y k tomu kterž
mne rmanjš. Abych se k ně-
mu šlonowal, nehledage swě-
ho, geg gaťo se milowal, podle
přikázanj twěho.

6. Degž mi, abych wyznawal,
před žhm swětem twě slo-
wždy: A k tobě se přijnawal,
nehledě na moc neb zbožj: co-
by mne mohlo trazyti, od pra-
wždy twě giste: D nerať mne
šaučiti od cýřtwe swě w slo-
wy čisté.

7. Ten

7. Ten den mi dokonati pomoz, te cti jména tvého, abych mohl v dobrém státi, do konce života mého: Dussi, tělo rač chrániti, v vrodě zemiště, cožkoli mohu míti, vssecko gest w ruce tvé božské.

* 8. Dělugjé Kryste Páne, rač vssecka tvá dobrodinj, kteráž mi z lásky hogně, tvá pravice wždycky činj. Tvé jméno chci welebíti, nebs dobrý rač slusj, rač tělem swým frmiti, křowj napageť mau dussi.

9. Tvé gest královstwí, sláwa, tvá čest, v moc, zpráwo wánj; pomsta tvá na zlé prázna: na nás příd tvé požehnánj. Abychom zessli w pokogi, přispěg, swau milostj, obdať nás wjry zbrogi, proti ďábelské chytrosti.

(1414.) Mat. 205.

Dělugjé můg Páne, tvé samé, welebuostj přestawné, rač vssecka tvá dobrodinj, kteráž mi, w tomto dni, tvá milost činj.

2. Že gšy mně té noci, swau moc, ráčil sstiasně pomocy, rač je nemohl sfloditi, Sata nás, swůdce nás, mne pohltiti.

3. Nebo rač sem mčera, z wečera, leh w lože se berá, rač dnes we zdrawj wstáwám rač tobě, můg Bože, čest, chwálu wzdáwám.

4. Prošym o Bože můg! při mně slug, wstak sem gá služeb-

níř twůg, a rač mně v dne tohoto chrániti, brániti, od wšeho zlého.

5. Ať w hřích nespádám, té žádám, opatrůg mne mocně sám: hříchů pak gž prw spáchaně, odpust mi, w tomto dni, můg milý Páne.

6. Ať tež nepřátele, rač směř le mogi nademnuu cele mocí své neprowozugi, můg statek rač zmatek nepřiwozugi.

7. Zwláště ten pekeľný, vkrutný, nepřitel náš vhlawný, rač dussi v tělu mému neskodj, swau zbrogi, braň Páne genu.

8. Neč se gá každý čas, Dsťe nás, který o nás pečí máš, oddáwám w tvé swatě ruce, v s mými milými, w každě své púte.

9. Sessij Ducha tvého swatého, chůry do srdce mého, genžby rozum v smysly mě zprawowal, stworzowal, podle vůle tvé.

10. Rač, by mé činěnj, myslenj, slowa také mluwenj, mohli se libiti tobě, rač wať gen, každý den, mohl slaužit tobě.

11. To wše rač mi přjiti, splniti, dokudž mně zde česť miji, a potom popřeg z milostí, přjgiti, a wjiti do tvé radosti.

12. O dež to Bože sám, té žádám, čehož w nádegi čekám, býti s tebau slawným Pánem, w sláwě neskonaké, na wěky. Amen.

(1415.)

(1415.) Not. 191. d.

Gaf. Hospodin ratiž sám
 Běhugil Dče, genž w nebi
 přebhwas, a w Krstu
 Pannynu swém rozkoš máš, že
 gšy mne této noch (toboro dne)
 opatrowal, a před nestěšim
 laždym ochraňowal: Wždy
 prošym, rač mne w tento den
 (w tuto noc) chrániti, před hři-
 chem, haňbau, y což můž ssko-
 diti.

2. Neboť gá tobě poraučim
 w twé ruce, dussi y tělo, y což
 koli wice: Zwug swatý Angel
 budiž wždycky semnan, mage
 od tebe k stráži mne moc danan,
 aby nepřitel, genž mne chce
 sbltiti, nemohl ke mně ni přj-
 stupu miti.

3. Odpust mi také, ž sstědre
 swé milosti, wšsecky mé hři-
 chy a nakazenosti, kterýchž gsem se
 proti tobě dopustil, a tebe Pá-
 na hněwal a opustil, ō deg
 ať činim ž hři-čů swých pokání,
 ty wyleg na mne swatě požeh-
 nání.

4. Wždy prošym dále, račiž
 wšsecky lidi, okaušsegich wšfeliz-
 gaké bdy, prawě křesťau, zná-
 mé y přátely, buď že gšau se
 mnau, aneb w což zemi, pře-
 de wšsim žlym mocně opatro-
 wati, a srdcy lidských k nim
 naklonowati.

5. Z nášich žagaté, truchlé
 y nemocné, kterjž se k tobě vřj-
 řagj wraucně, rač Duchem
 swatým sám potěšowati, a ze

wšsech strastných bdy wtrho-
 wati: též wšsecky hřišné sám k
 sobě obraceg, a w prawě wjře
 blaze skonati deg, Amen.

(1416.) Not. 258. a.

Gaf. Běhugil milý Páne.

Běhugil Páne milý, Bože
 Dče na wysošti: Chwás
 lym tě w tuto chwili, ž twé bo-
 žské dobrotivosti: Že sy ty mne
 této noch, sám swau božskau
 moc, s tělem, s dussi zach-
 wal, milostiwě ochraňowal.

2. D kterať sem byl wšel
 w welikém nebezpečensť: A
 gako mrtwý ležel, obličený
 gsa temnostimi: Ty pak Bože ž
 twé milosti, ze nšsech mých též-
 kosti, pomohl sy mi wygiti, ž
 toho tebe chcy chwáliti.

3. Ktomuť gá prošym tebe,
 ō ty Bože a Páne můj! Deg
 mi swau pomoc ž nebe, w ten-
 to den mne též ochraňug: Vy-
 mohl wůli twau činiti, rač mne
 prowoditi, w dobrém obyčegi
 etném, žrussiž wůli mau w tě-
 le mém.

4. Rať abych k twé cti chwá-
 le wšsecky skutky swé zprawo-
 wal: A od cesty twé prawě w
 ničemž gá neodstupowal: k bhu-
 dům, žlostem neswolowal, pra-
 wdu twau milowal, nikdy od ni
 nezblaudil, od ďabla ofkámán
 nebyl.

5. D žbam mne geho žlosti:
 Bože pro twé dobrodinj: Ža to
 se wšsi snajnostj prošym tě dū-
 wě-

wěrně nyní: Zachoweg mne swau milosti, před geho chystrosti, kteráž stawj přede mne, a škrje ni pokaussi mne.

6. Rač mne wjrau daržiti, kteráž gest w Křistu Synu twém: Hřichy mi odpustiti, zde w tomto žiwotě bjdněm: Wěřim je mi neodpomyš, což zaslíbil, splniš, neb on nese mě hřisnost, wykaučil mne z té těžkosti.

7. Milostiwý Bože můj, za toť té mé srdce žádá: Laskau swatau mne daržiti, kteráž nikdy newypadá: Abych vždy času každého, tebe Boha svého, nade wšecko milowal, myšl, skutkem oslawowal.

8. Ať též nepřátelům svým, kterážto mne potupuj, lasku, dobrodiní k nim, rád srdečně protazugi: Abych bližnj mé pro tebe, tak jako sám sebe, po vůli tvé milowal, k spasenijim přisluhowal.

9. Ať twá necht mne bráni, od nepřátel obhage: A deg mi to dauffani, kterážto nezahanbuge: Ať mám tu naděgi slnau, w Křistu neomyl: nau, že w geho zaslauzenij, doždu wěčného spasenij.

10. Tvé slovo mi wyznati deg, Bože, před tím světem žlým: A ge zachowáwati, ať gsem vždy služebnjkem twým: Bych se mocj lidské nebál, oklamal se nedal, nigaž w bludy wěřiti, od twé čisté prawdy swěsti.

11. Být tvé milosti Božské žádám: rač mne zprawowati, od chřtwé tvé Křesťanské nedeg mi odstupowati: den tento deg ctně stráwiti, a w něm žiwu býti, bez hřichu smrtelného, ke cti sláwe gměna twého.

12. Redopauštěg bych se w něm, měl od tebe odwrátiti: A deg mi při slovu twém až do konce státi býti: Láska duffi y žiwost mau, y aurodu zemstau, o zachoweg pro swau čest, neb to wšecko w tvé mocj gest.

13. Laskawý Páne Křiste, negmilegšj Boží Synu: Genž ghy trpěl zagiše, těžké muky pro mau winu: Spasiteli můj gedinj, za twá dobrodinij, wšecku mne včnuená, welebj tebe duffe má.

14. Blazugie ti wděčnost, wšudy gměno tvé chwáliti: Chcy vždycky až na wěčnost, nebo ráčíš dobrým býti: Láska swým mne nakrmiti, rač číž nasytiti, křwj swau nasogiti, a duffi mau občerstiwiti.

15. Těšiteli sladky náš, do brotiný swatý Duffe: Twau milostj zprawug náš, wšecky kře žádosti zruše: O přispěg swau pomoch k nám, a stje wjry deg nám, obdar duchownj zbranj, před šabelskými střelami.

19. Ewangeliium swatě, rač číž při nás rozhogniti: A wěřni falešně rozptyliti a zrušiti: deg nám zde své požeňnání, pobožně

pobožně skonánj, w tvé w Kr-
sta Gejisse, přived do nebeské
říše.

20. Rozkossná, a melebná,
důstogná Trogice swatá: Wssi
cti a chwaly hodná, gedinká
božská podstata, twát gest gedi-
ná sláva čest, twá wsecka chwála
gest, twát gest pomsta s mocno-
stj, přived nás do své radosti.

(1417.) Not. 7. c. d.

6. Probuť se w myslí wěrný
šlůgmej Pánu Bohu, za
geho milost hognau/ giž
činj, z nás gednomu každému.

2. Ze nás ostríhal w noc,
hrozne šabelské moci, račiť
být přitomen s swau pomocí.

3. K tomu srdcem prosyče,
před ním se pokorjce, a to wssi-
čni spolu takto řkauce:

4. We gměnu twém wstá-
wáme, Bože, tebe prosyme,
we zdrawj, ať tento den strá-
wjme.

5. Zbawjž nás wšeho zlého,
dussi, tělu škodného, nedeg nám
padnauť do hřichu zlého.

6. Deg nám štasně choditi,
po tvé vůli krácti, a šaršich
náššich též poslauchati.

7. Amen ať se tak stane, zať
my tebe žádáme, Bože náš, to-
bět se poraučjme.

(1418.) Not. 26. d.

Šly Bohu wzdegme, Krá-
li nebesěmu, kterýž nás
dowolně dochowal, i gstru
dnešujma.

2. Budjžž toho chwála, čest,
moc, slá, sláva, wšemohauch
Páne Bože wěčný, sd nás
wzdáwána.

3. Stačjž yw tento den nám
býti přitomen, ode wšeho zlé-
ho nás chrániti, nebs toho
mocen.

4. Dussi rač přigiti, w své
opatrowánj, tělo ať gest rozu-
mu poddáno, w etném obco-
wánj.

5. Tak abyhom býti i twé
cti, chwále žij, i prospěchu
blžijnj a nám i spasenj, ať do
skonánj.

6. Po smrti pak časně, degž
královstwj wěčné, tdež bychom
tebe hodně chwálili, na wěky,
Amen.

(1419.) Not. 37. a.

Šly činjm, ō negwýšši!
za twau lásku otcowškau,
můg Bože! řes mne w Gejissi
chráníť před šli šabelškau.

2. Když w noc sem byl ob-
šlžen, twrdým snem a temno-
stj, též od wšech hřichů mých
šlžen, pachanych od mladosti.

3. Přitom prošjm tě srdečně,
sprost mne mých nepravostí, kte-
rých sem páchal wšetečně, proti
tvé welebnosti.

4. A rač mne též dne dne-
šního, w strážj své božské mši,
by šabel práwa žádného nemohl
ke mně uagiti.

5. K vůli své řed mne Du-
chem swým, nedeg mi w hřich
při-

Žiii

pligiti, wšim žiwotem y skut-
kem mým, dež mi w twé pásce
býti.

6. Neb dussi mau, y tělo
mě, gá w ruce twé oddávám,
ach spomáhaj mi můj Páne,
když gá w řezí ošťávám.

7. By swěta knize nade mnau
nemělo mocy žadně, ach nebu-
dessi ty se mnau, mě diko bu-
de marně.

8. Znáš to z samého zkuse-
ní, že lidšťa moc gest marná,
sam ty bad mě potěšeni, nade-
ge, pomoc wěrná.

9. Duš tobě chwała Otče
náš, z twým Synem, nášim
Pánem, genž s Duchem swým
rownau čest máš, na wěky wě-
ků, Amen.

swěho at zlostiník, (genž stále
obchází,) práwa nademnuu sobě
nenachází.

3. Rač Bože (žádám) lidi
wšechy miti, zwlašť pak sa e
wěrně w swé Božské paměti :
Přátelek swé gá tobě odevzdá-
wám, buďto kterěz zde neb w
cizých krajích mám, Chránti
wšech rač odewšeho zlého, dá-
ti jim hognost wšeho prospě-
šného.

4. Když w wězení, neb w ne-
mocy a nauce, po twé milosti
wzdychaj a tauží, přitomen
wšechněm gsa, potěšowanj
swých wdělaj, též wswobožo-
wanj : z hříšných obrátě k sobě
wšelikého, popřeg skonanj
wšechněm blazeného.

(1420.) Not. 37. a.

Modlitba Rannj a Wečernj.

G. Hospodin rač sam Pastyř.

Ežy čimjím z sedce (Bože!)
celého, sřez Krysa twého Syn
na přemítěho, žeš z toho dne z
swau prawich mne chráníš, od
wšeho zlého wšudy wůkol
bráníš. Rač winy (žádám)
mě mi prominanti, a mne y
dál k swé péči přiwínaní.

2. Neb w ruce twé gá wšechy
swé poručím, což mám, neb
což gšem, Duchem cele wrau-
čím : Rač at semnuu gest wšu-
dy w každé straně twůg swatý
Angel, mne od zlého chráně,

(1421.) Not. 173. c.

Gako : Žalm. 19.

Zřnau Boží slávu nebes
sa w swém řádu wšechy
něm oblassugj : Ano y obloha,
gál gsau geho mnohá díla, též
netagj. Den po dni když běží,
gislé žeť se Boží moc dirná
w tom seznáwá, noc gedna za
druhou, mašdrost geho drahuu
žetebdně znáti dáwa.

2. Megmašdregšj mštrě,
genžs předirně byštrě nebesa
šformowal : Škugem šrdečně,
chwátíme tě wděčně, že sy nám
žiwot dal. Dwšsem žrakem
gasným obdátíš, bychom njm
mohli mile patřiti na obšohy
gasnost,

gasnosti, a tmých nebes krásnosti, též se jim v diviti.

3. V za to ti, Páne, čest, Chválu vzdáváme, žeš minulé noci nás chránil od zlého, Dávla, lécel geho swau ocom: Kau moč: tak, že mile opět krásné nebe a svěť spatruj: oči naše; tak to zdravj, čerstvostj, k práci, powinnosti své krásj každý zase.

4. Mocný Hospodine, geni nebesa divně zdruges slovem svým: Prošmet důvěrně, rač své stádo věrně to pravdě své držeť nim. A již z nás každému, Křesťanu věrnému, tu milost vdiniti, bychom ije k nebeským věcem, nežli zemským své zření mohli míti.

5. A ať na všofsi, w nejsiřně slawosti, slawný manifest máš: Však y z krausseňmi srdcy, sniženými, bydlí se zamladwás. Ach příd, přebh: weg to nás, nyní y w každj čas, wnítčnost srdce našeho posměť za chrám sobě, at slauží. me tobě, až do skonání svého.

6. Bud také y dále, nám přítomen stále, též y našim všeschněm příbuzným y krewnjm, ginhm milým bližnjm: zvlášt pak w nastalý den pomoch, ochranau obdar nás y strawau, wyleg své požehnání na naše žiwnosti, práce, powinnosti, y všescka předsebrání.

7. Zachoweg od pádu, od přichu, uerádu, dusi y těl

nassich; od Dávla wseřkosti, od lidšě chytrosti, y wsech věch škodných. Deg šťastně den přečkat, degj w zdravj y dočkat zase večernj chmile, a po zdegssj strasti, w té nebeske wlasti s tebau přebh: wat mile. Amen.

(1422.) Mot. 52. c.

S Ak překrásně slunečko tw. Chásh, a tmawa noc přjč od nás odchásh, že jsme zdrávi z koje wstali, wdegmej z toho Pánu Bohu Chwalu.

2. Angelé swáti, Cherubino: wé, w nebi zpřwáji Seraffino: wé, swaty, swatý Pán Báh swatý, y my všicknj Chwalmež Boha takj.

3. Nebeská ta, y zemská stwoření, slunce, měsíc z gasnyimi hvězdami, všescko svého stwořitele Chwali každý den rano wesele.

4. Hned w půl noci tohut Boha Chwali, křidly třepe wedle své powahy, w prsu se bige a zpřwá, gať máže, tak Pána Boha wjhmá.

5. D gať přkně y ti ptacy mali, časem gířnjm Pána Boha Chwálj! geden každý z nich svým hlasem zpřwá: slychamě ge řdyž gdeme lěsem.

6. Snimau, všescko Chwáli sláwu Boží, co gest na nebi, w zemi y w moři, w řekata, ptactwo y ryby, kdekoli twor galj w svěť bydlí.

III 2

70

7. Poněwadź nerozumna homadka Boha chwali, y lesni zmjratka; ey ty rozumny čłowěče, nebudiž zatwardileho srdec.

8. Ey pamatujž ty rano každy den, že gšy k obrazu Božimu stworen, mäs stwóritele chwali, že té račil w nocy oslřihati.

9. Rano hned s radosti wšicknj wěrnj wzdawegime Pánu Bohu chwálenj, w gakém koli pomohánj, wrchnosti, tež y také poddani.

10. Krasně parny, wdomy y mladency, djetky malé, y sšedzi starcy, chwáltež Pána Boha swěho, na wěky wěků požehnaněho.

11. Křauc: buď z toho chwála Páne Bože, že gšme wšicknj zdrowi wšali z toje, oslřihež nas miły Páne, ať se nám dnes nic zleho nestane.

12. Katiž, take rod wrchnosti nass opatrowat (Bože!) po wšě čas: řed naskady gich s staránj, rač gim dat wět dlawhy s požehnanj.

13. Saudčim rač wđelit z nebe swych rad, a gich řed sprawedlnost a dobry řad, deg potog mezy Křestany, ať té twůg lid chwáli na wšě strany.

14. Také nám wšem rač přitomen byti, a nás w nass pracy posyliti, s manžellami y s dikkami, žiw nás Bože, a bđj sám nad nami.

15. Gakož žiwil, s wdomu Eliasse, řdyž bylo sucho a hlad w tom čase, manhy gim nebywalo, a olege wđyck přibywalo.

16. Pomoz chudym, omwšleg ge Páne, wdomy, syrotky mēg w swě obraně, wězně rač sám potěšiti, wšech wotagich prosby sšossiti.

17. Tež pomoz nemagich pomoc, ošlam opowřeně swau mochy, ždaž geš ruka twa sra cena, aby pomoc nemohla zemlena? Izaj 50, 2. ř. 59, 1. 2.

18. Nassich lauk, winnic, žah rad, y roli požehneg, y osenj na poli, tež y dobytečk nassich, neb ty to miš sám rači w rukau swych.

19. Wšsem buď přitomen wmiragich, y ženám k porodu pracugich, s tělem s duss rač ge chranit, ať gim newůž nic zleho wšfodit.

20. Gezu Křyste! rač při nass smrti řřz Angeky, dussi w nebe wzyti, do lůna Abrahamowa, řdež bywa žpřiwana pisen nowa.

21. Amen, deg ať se to wšefko stane, zač tebe w této písni žadáme, pro Křysta Syna milěho, napln žadost každěho wězněho. Amen.

(1423.) Mat. 9. a. Rano, řdyž wstáwati čas.

Šlsny den giž přibral bliz se

se k nám, kdo práci má, neb
cestu kam, vstaň a Boha po-
chval.

2. A pros, ať v světle dá
hodit, Duchem tě svým ráci
vodit, po cestách spasení.

3. By což v pracích začneš
koli, Bohu tvému bylo k vůli,
a bližnjm k vzdělánj.

(1424.) Not. 29. a.

Gako: Kdež mám hledat te.

Sejšši milosrdný, ochran-
ce nás milý: tě prosíme
srdečně, buď nám milostivý.

2. Gak slunce každého dne
dává blesk od sebe, od rána do
večera, z spanilého nebe.

3. Tak, slunce spravedlnosti,
o Kryste Sejšši, dávej blesk
svě milosti, vši Křesťanské
Říšši.

4. Na dušich y na tělech
rač y nás žehnati, mnoho roků
v bázni tvé deg štiasně pře-
žkati.

5. Wřchnosti Bohabogně,
přátelstvo y dítky, ochraň a
posvěćuj, Jezu Kryste, wšecky.

6. Od moru, hladu, bože,
ohně, hanby svěťké zachoweg
gak dobrý Pán, o nás vždy sta-
rost mēg.

7. Krole, handle, řemesla,
wšecky práce lidské, Hospodine
požehneg, i lasty své otcowské.

8. Takť se my poračme,
tvě swatě milosti, po swrti nás
přiwed sám do wěčné radosti.

9. Kdež tebe nás Sejšši,

Dceem, s swatým Duchem, bu-
deme ctně chwálisti, až na wěky,
Amen.

(1425.) Not. 66. c.

Seu sladké světko, hle,
giž noc pominula, a twě
lasty gasnost znoru mně ob-
šaupila: Gižť ze sna, co wě
mně, gestit proctilo, w žado-
stech po tobě se teč roztaujilo.

2. Což tobě ja oběť o Bože!
mám strogiti? Mey se gen
našerze w milost twau vložití,
s dušsi, Duchem, tělem, dně
toho celého, to buď mau oběti,
němám nic giněho.

3. Protož an! můg Bože,
dušsi swau ti oddávám; ja wlasti-
ni přigaw gi, spog se s nj, o
toť žádám: Duch můg teč twě
žádá sladké wčastnosti, obzmla-
stně w něm se sám oslāw, tobě
se cti.

4. Budij y tělo mě za chrām
oddáno tobě, za stan y za dům
twūg wem ge můg Gezu, sobě.
Ach buď, ach žig we mně! y
hybēg mnau wždyčy, tak budu
celý twūg, y mě audy wšecky.

5. Račem se odjwām, na-
menjm padu mēho, sformūgž
ty w dušsi mě krasnost obrazu
twěho: w žatě wry ždobě, a
w twě spravedlnosti, genž gest
wšecknēch dušsi račem poetiz-
wosti.

6. Mūg Gezu wzdob mne
lastau, tichau mandrosj, střed-
mosti, čistotau, slākau trpěliwos-
ti;

stj; Předewšim pokorau necht sem ošrāšleny, tak budu pře-
draze a dost ozdobený.

7. * Celé oděj twé, rač Bo-
že také dáti, ať proti autokám
diabelským mohn stāti: Vās
pravdy, wjry šstít, meč Duchā.
spravedlnost, y lebkū spasenj, k
modljbām horliwost.

8. Degj by mi w tento den
wjdy před očima byla twā wssu-
dypřítomnost, twé důstognosti
syla: by zprawowāni mé, srd-
cem, myslj, wšly, oslawowālo
tě, mŭg Bože slawný wjdy.

9. Dobrořeč štěstām mým,
mluwenj a myšlenj, degj abych
wjdycký byl Duchem swatým
wedený: by wšecko co dělām,
stalo se k slāwě twé, bych žiřtal
wlastnj twōg, po wšecký wěky
mé. Amen.

(1426.) Not. 66. c.

Gaf. Už Bohu děkŭjme:

Ežu! twé wěrnosti wzdā-
wām srdečně díky, kteréž
slawil dosti n mŭj gazyl wšeli-
ky! děkujti, že sy se prawým stal
člowěkem, a mne sobě žwolil, giž
před frēta wěkem.

2. Žejřost srdce meho bhwā
xřpofogena, řdyj mne ta spani-
lost pronika twého amena, nic
nenj milšibo nad to potěšeni,
gegj twé ameno dāwā, toť gest
dražé gměni.

3. D draby poklade! tys mā
gedinka radost, tys negypř-
mnejši, geu k tobě gde ma jāz-

dost. Nebudu se rmantit, neb
Gejřā zamenā Spasitele swé-
ta! o štāstina nowina!

4. Řdyj mne řabel žlořny
čyřrosj swau pokusj, ay gme-
no Gejřisse potěšuge mau duřsi!
to gest mau obranau, mandros-
stj, lékařstwjm, nebudu se ba-
ti před žlořnjškū množstwjm.

5. Že sem gā Syn hñewu,
to přemřky hřjch dowedl, ty
pal Spasyteli, žař sy mne; řmr-
ti wywedl, čině mne ditětēm
negryššibo Boha, spasenj př-
nāššj; o galk radost mnoha!

6. Protož očistiž mne, dusse
mā gest ořklivā; twé gměno,
Gejřissi! necht hřjchy me přikř-
wa; odwrat žlořčenstwj, po-
žehnānj připjř, bych také mé
mdloby sřprostěu byl co negjřjř.

7. Twé gměno budiž mým
swětkem, řdyj sem w temnořti:
bud rosau nebeskau, řdyj mne
pālž horkostj: budiž mau ochra-
nau, pawezau a řijnem, hra-
dem a bohatswjm, newjm nic
o ginēm.

8. To budiž mau eřřtan, mau
prawdau a žiwotem: To neč mē
při řmrti gest do nebe pruchos-
dem. Deg štāstně řkonānj w
poslednj hodinu, ať wřnu w pos-
řogi, a w twém řladěm gměnu.

9. Přitom neč twé gměno
mně pomocy wřjli, dořud žiwj
budu: abych činil twau wāli
we wřsem před se wřjetj: rač mne
posřlānowat, bych gměnu twé-
mu čest a čhwatu mohl wzdāwat.

10. We gmenu Gejisse wstał sem dnes i Poje meho, w tom konám mau prácy tohoto dne celého: We gmenu Gejisse začal sem dělati, w němžake pro spjwam, s njm chcy dokonati.

11. Žiw sem tobě w tobě, to: bē chcy y vměřiti: Páne tobě vmru, potom chcy s tebau byti w králowstwj nebeském, gež sy mi sam dobył; té cti sobě přegi, a: bych twym slauhu byl. Amen.

(1427.) Not. 30. a.

Gal. **A**ž chwalu wzdegne

Sž dennj světlo wchází, a měsječně zachází, noční temnota přestala, rannj gasnost nastala.

2. Wdy w našem powołání, než začnem pracowání, tebe Boha wzywáme, a za pomoc žádáme.

3. Aby poznal svět wsecken, že ghy ty toho mocen, w olamženi židiti, to což chcem před se wytyi.

4. Aby wšem známé bylo, gal marné naše djlo bez twé pomocy bywá, a nám nic ne: prospjwá.

5. Daremnj gest stawenj, kdež twé pomocy není: daremnj straž wsselika, kdež nechrání twá ruka.

6. Ty wssedch, objiwugeš, twor každý nasucuaš: od tebe berem Páne, cožkoli w světě máme.

7. Ty nas hladu žhawugeš,

a slowem objiwugeš: kdož w té naděgi magj, a twau wůli ko: nagi.

8. Ty mocných ponížugeš, pokorných pomysšugeš: dáwáš těm potěšení, genž byli w zar: maucenj.

9. Ty we wšem dostatečně činjš nas, kdož srdečně k tobě, Bohu, wolame, a w té dau: šfánj máme.

10. D wzhledniž na nas Otče, prawdaž sám naše prace, kterej dnes y každý čas konané budau od nas.

11. Degž ať gsau k zvelebes ni aměna twého na zemj, k chwálě tebe samého, a Krysta Syna twého.

12. Degž nám Duča swatě: ho, ať on wšpu našeho posylá huže k dobrému, a k zvelebes ni twému.

13. Zažen od nas wsseliké nez: přátely; a břídké střely diabla litěho odwrať od lidu twého.

14. Samému tobě, Otče, buď chwála wzdana věčně, genžš ghy w Trogich s Synem y swa: tým Dučem, Amen.

(1427.b) Not. 30. a.

Gal. **K**áždy Duch chwáliz

Sžl gest čas wžhůru wsta: ti, tělu nedati spati, aby se nemocnilo, duča nevdusřto.

2. Swát gest Páne noc y den, máš byti dnem, noci ctěn, genž ghy přikázal bděnj, noční y také dennj.

Žili 4

3.

3. Dne noci zloženj přislo skř; probřeseni: wšeho gš; zas pojeňual, tēm kterež gš; Krystu dal. Jan. 6, 37. 40. 44.

4. Pastryře, tdyž gšau bděli, stáwu Boží widěli, Angel se gšim vlážal, radost w Krystu zvěstowal.

5. Krystus Pán na wšwité, šel na hřru k modlitbě, k swým po moři w plawenj, přišel za tmy w switánj.

Mat. 14, 23. 25. 599.

6. Bdicich Pán nawššěwuge, sebau ge ošwěcuge, tdyž na něg wzpominagi, šib geho rožgimagi. Mat. 28, 9. Luk. 24, 36.

7. Na wšwité w radbě stal, dobré wyznáni wyznal, že gest w prawdě Syn Boží, geg; wš; w slawě Boží.

Mat. 26, 63. 66.

8. Tuť za hōdného šurři vsauzen masył byti, aby wěřicy w něho byli wčastni; geho.

9. A gsa Božim berankem, rano stal před Pilatem, tuť na něg žalowāno, hřichū wyhlēdāwāno.

10. Nic k gšim neodpowěděl, co beranek oněměl, nevjíwal swé mocy, by mohl hřissajm špomocy.

11. Wšak přitom prawě wyznal, že on gest nebesk; Král, proto na swēt narozen, aby skř; něg byl špasen, Jan. 18, 33. 36. 54.

1. Tym. 6, 13.

12. Ten, tdožby w něg wměřil, s Bohem Dcem se smiril, by;

semu obětowal, potom pak s njm králowal.

13. Rano po swém wzkřisse; nj, vlázał se w switánj, ano tdyž ho swatě hlēdaly.

14. Protož my se postawimě, Pānu Bohu wklajme w wčastu; š; Krystowě, přigatě Boží smławmě.

15. Rozsaudie swé swědomj zakonem wjry, čtenj, poklonj, pocty čjāme, Pānu se wyzna; wegme.

16. Gěho wšech dobrodinj, y nassich protiwěnj, pomocy y milosti, hlēdegme s důwěrnostj.

17. We gměnu Pāna Krysta, magic swědomj čisā, že smě geho, a on nās, genž se přisławmā za nās.

18. O dež se, Pāne, ctiti, ra; čiz na nās wzejčisj, toběť se obě; tugem, a wšeho důwěrugem, Amen.

(1428.) Mat. 137. a.

Sž widjim s plēsānjm, s žlatým plāpolānjm, gal slunce wychodj: temnā noc pozmaje, mēšhčel se kryge, den blest rozwodj.

2. Ruž wšycknj děřāgme, wesele žpwegme, močnosti bož; škē: kterež nās žmilosti od wšes; ho neššěš; držel w štrāž; swē.

3. O Dčē tē prošym, budiz ochrāncem mým, y duessnjho dne: od šfody, neššěš; štras;

4. Ža;

4. Bajeſi Satanäſſe, oſwět
ſmryſy naše, ať tebe Pána
wždy chwáliti hleď, a že gſau
twé, měď, wečer y z rana.

5. Mac též probuditi, že ſua
brjchů, ſmrti, ſrdce y oči: a
deg mi tak žiti, ať mne do ſwé
ſyti, Babel newtočj.

6. Man duſſi y tělo, a což
zde mám malo, časného zbyti,
y wſſech mých přibuzných, lidj
dobročinných, ať twá moc drží.

7. Emilůg ſe nad wſſemi.
Bože ſaujenymj, a gich poſyl-
uůg, w láſce, twé znamoſti, a
wjry ſtáloſti, mocně wtorůg.

8. Napoſledy ſwatých, An-
gelů duchů etných, deg k náſſi
ſtrane, genjby bogowali, diábla
přemáhali, k náſſi obraně.

9. A kdych w mém bogi,
z twé přewatě wůli, fu koncy
doſſel, degž abych ſřz tebe, do
kráſneho nebe, radoſtne přišel.

(1429.) Rot. 60. b.

Gako: O Bože náš Trojice
Dſpobine, náš Páne neg-
D milegſſi, gměna tweho
ſláwa geſt negdimněgſſi, neb je-
mi y moře naplnuge, ano y ne-
beſa přewyſtuge.

2. Ty gſy ptaetwo, w powě-
tjž létagjch, ſwym časem w há-
gich ſladce pſjwagjch, též ryby
w mořſké hrozně propaſti, ſwo-
zim, táčil w moc lidem wweſti.

3. O neſtělá, ó weliká mi-
loſti, proti naděgi y zaſlaužilo.
ſti; Ach čimž ſe ti máme odpla-

titi, nemožně owſſem ſe odmě-
niti.

4. Protož tobě za wſſecta do-
brodinj, kteraž nám činil, a
činjſ y nynj, deſt, chwálu, a
wdečné děkowánj, wzdawati
chceme až do ſkonánj.

5. Y za toť též činjme chwá-
lu wdečnau, žeſ nám dal pře-
člati noc nebezpečnau, chránj
nás w nj od neſtáſtných přjſhod,
náhlé ſmrti, ohně y giných
ſškod.

6. Toběť my ſe y dál ode-
wzdawáme, nebo gſauc bjdnj,
žádného nemáme, kdoby mohl
tak mocně chránit nás, ako ty
ſám ó mocný Bože náš.

7. Wem nás tedy, ó wem w
otcowſkau péči, chraň od ſábla
y geho chytřjch léčj, od pádu,
aurazu, každe ſškody, negwj-
walky moru, ohně, wody.

8. Deg w gměnu twém den
ſtáſtne započjti, degž geg ſe cti
a ſláwě twé ſtrawiti, žehneg na-
ſſich pracj wſſech gednánj, buď
dnes wždycky do wečera s námi.

9. A poněwadž w tomto
zbaureném ſwětě olauffeti mn-
ſyme w zpmě w létě, mnohých
ſtrachů, rozličných nečejſi, co
na moři odporneho ſtěſjſi:

10. (Swět zagisě gſauc co
moře zbaureně, wlnami ſwymj
ſfužuge twé wěrně, ſem y tam
kodičkau twau zmitagje, ty ſpřjſ.
coby toho nem ažil nie.)

11. O pročěť, brj, ó nechtěg
béle ſpáti, probud ſe, pohroz,

Iiii 5

a rač

a rač přikázati moři světa, ať se zas vstíjí, a nespokojí již nikdy tvé kříži.

12. Táhni k sobě, ó magnez, tě nebeský, nás, plavící se v bouři zdegli zemský, ať z pravé cesty tvé nezboudíme, nýbrž k portu života treffíme.

13. Vychoť, zniknauc světa stránných bouření, a gšauc tak k tobě mocně přitčení, s tebou měnny býti a rozkoš mti mohli, a tě na měly chváliti.

14. Mebs ty sám náš Pán, a Bůh neqmilejší, twá čest a sláva gest negdušnognější, na tě sširokosti světa všeho, nenj nad tvé gμένο slawnějšího.

(1430.) Not. 258 a.

Ranni w Sobotu.

G. Král wěčný nas požehne.

Wspodine Páne náš, genjs nebe y zemi ráčil stwořit w gíšy čas, my, twé mdké stwoření, widauc slawné skutky twé, diwit se musíme, z nich tě z powinnosti své přislussny ctíme.

2. Buď též zwláštnej chwálenj, Stworiteli, tobě, žes lidské pokolenj, k podobenswoj sobě, mandře zformowat ráčil, daw dussi rozumnu, tělos také opatřil spšijrnau přehognau.

3. W ja tož gestě dity powinné wzdáwáme, žes nás, Dče, své dítčy, w této uocy tmawé takšawé opatrowal, daw pokogně pospat, strz Angelny wartowal, dať sy w zdrawy powstat.

4. Prošme tě pokorně, odpust nám hříšnosti, gež přestěho téhodně, y gindy zřehkosti, nestaudně sme páchali, (střkem myslj, řečj, pohružel twých nedbať, y šabelských lézj.

5. Mějž nás, Páne, y dále w swém opatrowánj, gať dnes y potom stále, w mocném sprawowánj, chraň na dussi, na těle, od nespánných přehod, zwlášt šabla, nepřitele, ohně, meče, y wod.

6. A ne toliko nás chraň, y s wěcmi nassimi, ale buď též ze wšech stran, s přátely mislými: twé božské požehnánj, o dea, ať se wynássi, nad nimi y nad námi, wšudy, po wšech časy.

7. A poněwadž, náš Dče, na tento dnešní den, přestals od díla, (tworče) a odpocínals w něm; my pak přebde dílo své, mame w něm konati, ty rač ge z milosti své, zdatje požehnati.

8. Dea wšak při hmotné práci w tobě odpocínat, skutky twé přerokostně w myslj své rozjímat, přitom y přestáwati, od díla hříšného, twau wůli brž konati, času každického.

9. Vychoť tak tento dnešní den šťastně přečkati, w zdrawy chwyte večernj, wšickny dočekati, což by nám ráčil dáti, prosíme, náš Páne, za což my chcem wzdáwati, čest a chwálu. Amen.

(1431.)

(1431.) Not. 60. b.

Gaf. **O** Bože náš, Trogice
Ospodine tvojch diwnych
 skutku, slawa, z vcineni
 ctowcka se poznawa. Aly gest-
 liž hoden take waznosti, zes geg
 poctil tak mnohau milosti?

2. Neb sy gehu, ac ne we
 wsem, rowneho Anaelum
 stworil, wssal z bohatslwj swet-
 ho: twym pozhnansm stredtes
 darowal, k podobenslwj swemu
 geg zformowal.

3. Dila rukau tvojch wssecta
 sy mu poddal, byt ge, gak se
 mu dobrezda, zprawowal, wsse-
 cko sy nosham gehu podmanil,
 aby mu kazdy twor possussen
 byl.

4. D gaf mnogij diwni, a
 prewelich, wsscho sweta rozum
 přewyslugich, skutkowě twogj
 glau. Hospodine, žadny smr-
 tedlny gich newyslišne.

5. Kterezto my wděcně při-
 pomjname, gim se diwje chwá-
 tu ja ne wzdawame, zes nás
 nad wssecta ginā stworenj, z swē
 stredrosti opatřil na zemi.

6. A posawad nás krmjē y
 napāgš, odjwās, odewssch žlych
 přjshod chrānjš, tebau sme živi,
 tebau slogjme, o ginēm tobē
 rowněm newjme.

7. D nauč nás negē to do-
 bře znāti, ale srdečně ja to dē-
 kowati, coš nám činil ob nassi
 mlādosti, dosawad mimo nassi
 hodnoxi.

8. Dudiž také při tom chwā-

la wzdawāna, že ghy nám daš
 dočkat dnešnjho rāna, a chrā-
 nils nás w pominně noci, ob
 žlych suš, dābelssk chytřemocy.

9. D prošjme opatřug nás
 y dāle, buš, nám přstomen
 swau pomocj stāle, degž nám
 dnes k strāzi swatē Anaely, byt
 od nás wsscho žlē odhānēli.

10. Předswjetj wssch naz-
 slich pozhnāweg, pomocj w
 pracech y slyh dodāweg; degž
 deň strāwit se eti gmēna twē-
 ho, a k prospěchu bližnjho nā-
 sšeho.

11. Chraň ob ohně, meče, a
 smrti nāhlē, wody, y každe sšto-
 dy nenadāle, deg nám wečera
 w zdrawj dočfati, a w něm ja
 twau strāž chwālu zpjwati.

12. A poněwadjs lu poho-
 dlj nassemu, a k wyživenj ži-
 wotu časnému, coš koli ráčil
 na swēt stworiti, poručil wsse-
 mu nám k službě býti:

13. Což lyc také gednofajbě
 stworenj, konā ochotně wždy
 bez oblewenj, coš kterému ráčil
 poručiti, neobiměšfawā toho
 činiti.

14. Šfauč wsse pro nás, my
 paš pro tě sameho: pročez proz-
 šjme, rač ducha nasscho Du-
 chem twym k tomu nastrogo-
 wati, ai se snažjme nasledowati.

15. Tē wolnosti nerozumnych
 stworenj, šfaučje ti ochotně bez
 přimjssenj cyž šfaužby, tobē ge-
 diněmu, stworiteli na nás šf-
 stawěmu.

16. Rásky k tobě zase dokazu-
gice, mždrch bez potřpslwi z
pravého srdce, že wšsedy moch
swých a dobrovolně, wšsem
nechť se worugem, swetwolně

17. Krášný obraz podoben-
stwj božského, dušsi, kteraužs
wlil do těla nasseho, nečistým
hříchem ohřditi, tobě tudy ne-
vctu činiti.

18. Mžbrž bychom, Howa-
gic ai w čistotě, zachowat gi
mohli, tratic gi pro tě, maaje
gi od tebe danau sobě, k wůli
twě oddali gi jas tobě.

19. D naplně to, náš Páne
negmilejší, pro sláwu twau,
genž gest negdšfognější, pro
gměno twě, nad než slawně-
jšího nenj na okřstku swěta
wšsého.

(1432.) Not. 4c. d.

Dšpodine všlch hlas mžg,
předšfogně obličeg swžg,
raci, že mne nakloniti, a prosb
mě wyslyšeti.

2. Kterěž čini Duch mžg
wraucy, prvé nežli slunce
střwaucy, náš w přibytchch o-
swěcuje, dobrým y zřím přis-
sluhuje.

3. Před tebanť se postavu-
gi, twau dobrotu rozważuji,
bžs mžg strážce této noci, před
štimau diabelskau moch.

4. Gehož ty štem odporu-
geš, nepravosti nemilugeš,
šřím wděluješ milosti, mās
bezbožně w nenāwisti.

5. Před nimiž buď ochrance
nās, neb ty marně gich srdce
znās, ale nāsše křoty zprawi-
na twých cestách nās postawi-
g.

6. Ať w tobě mždy dauřa-
gice, wěrně w dobrém pracuji-
ce, pojeňnanj obdržíme, w ne-
besch se weselíme.

7. Degž to; milosti otcow-
ské, z plně zásluhy Křystowě,
štedrý dárce Duše swžty, Bo-
že nedsluě podřtaty.

8. Bychom obraz Boží ne-
šauc, a w Křystu wlořeněnj gšauc,
tak po práci zde mžněgšji wžali
w nebi žiwot wěčný.

(1433.) Not. 6c. a.

Gal. Co gšy učinil Gehšši.
Dž tobě, Bože, rannim
časem pšiwam, degž at tě
wraucně, Otce swěho, wzywām:
Milost kteraužs mi račil proz-
kazati, deg ted hlāsati.

2. Ty gšy mne račil na swě-
to wgwěsti, šřz Křest do twěs-
ho kralowstwj přiwěsti: dāwās
mne w Křystu hřichū sprošťowā-
ti, rozważowati.

3. Při tom mī dāwās y Du-
cha swatěho, by šām byl wūdce
opcowānj mēho: bych se wčil
gen k tobě žřenj mīti, tobě wě-
řiti.

4. Ty gšy mne mždy otcow-
šty opatrowal, co potřebněho,
štāl propugčowal: přiššelli šdy
šřach, bjda a neššestj, račilš
wgywěsti.

5. Y nyní gšy mne šřze šřaz
Nu.

Angelſkau ſam opatroval před třím w věčným obderſtvenj,
 kſi nepřatelſkau: tak je ſtraſt ſwjtězyc nyní.

žadna mne nepřeſtraſſila, ni poruſſila.

6. O Pane! tuto miſoſt twau neſmírnú welebím, moſſi poſor: nau a wěrnau, giž ſem přigal na kterým ſoli miſtě, z ruk twých zaſiſtě.

7. Proſím, rač o mne y dal přewati; rač mne y toho dne opatrowati: by mne Páný Dabel ſſipý ohni wyini neſtkobil ſwymí.

8. Nechtěž ſáſamám, gaſ. Křez ſtánu příſluſſi, liſty od ſwěta, at ti čiſtau duſſi ſlaužim; žado: ſti těla gimagjce, neſpláugjce.

9. Rač w twau ochrauu, Pá: ne mŕg, zawřiti wiſſe, čimſ, mne račil ſtědře oddariti: Du: ſſi, tělo mé, přibuzné, přateky, y nepřateky.

10. Rač wchnoſt w dobrém ſtánu zachowati, poſog a ſtě: ſtj w zemi naſſi dati: Chrau, Páne, každe neſtaſtne přibody, haubý y ſſlody.

11. Rač mne twau moč, y w mém powoľánj poſhláowati, a deg požeňnáj w mé prach, bych ſe tobě mohl libiti, rač gi ždariti.

12. Když pač z wdoſj pláče propauſſený mám dneſ neč zep: tra byt wyſwoboženy: deg bych blaženě w Křyſtu mohl vmřiti, a s njm děditi.

13. Tak tělo s duſſi bude zachowane, tak mi ſe giž zde dā: le dobře ſtane: Tam poſog ſpa:

14. Račj mi k tomu z laſky dopomocy, ſwata Trojice, ne: rozdiľné moč: degž toho, rač ſem nyní ſměl proſyti, ſtaſtne vžiti. Amen.

(1434.) Kol. 258. a.

Gaſo: Křyſtus přiklad poſory.

T Rysle ſwětko prawdine, ſlunce twých wěticých, o ſrdce miſoſtíwé, wěcho ktagj: cých! twé dobroty libeznoſt každe gitro teče, w tobě mám prawau radoſt, bez truchlíné peče.

2. Probud mne z oſpakoſti, žiwote mŕg miľy, k obnowenj wiuitřenſj popřeg Duchy ſſlých. Když ſy ſwětu ſwětko dal, by geg okraſſiľo, kteraž bys mne tak nechal, by mne nezdobilo?

3. Bez ſwětká w tmě maľa: me: kdy nám Báh neſtoſti, ſwětká, Křyſta, nezuáme. Du: muſy ſwlažiti náſ ſwau roſau nebeſkau ſladkého wčenj: Křy: ſte hled na duſſi mau, a měg gi w ſwém ženj.

4. Dobrotau ſwau nawoſſěw mne, obličeji miľy, at ſe cele mé ſrdce w tobě tak poſhli: bych z rozkoſſi nebeſtých cytil poteſſenj, a hledal gen w nich ſamých ſwe obweſelenj.

5. Odwratj přeč odemne těleſné žadoſti, teč y giné kľam: líné ſwětaťu marnoſti, gimij ſe ſwět ſam ſwody, a wěcně ſe ruſſi;

ruffi: neb kdo podle nich chodj, ztracuge duši.

6. Duže, žukau světlém mým, Gezu má radosti! až tam w věčným světle twým, po zdegssi žalostí mne swan krásau vjdojš, w ni budu přefati, a že mi dobře činiš, tobě děkowati. Amen.

(1435.) Mat. 87. c.

Gafo: Wzdegněš chvástu 1c. **S** Jnuka nočnj hodina, po slepau na kolena, we gmienu Dce y Syna, tež y Duha swatého, wšech gednoho Hospodina.

2. Děfugemet o Bože náš, žeš z své kásky otcowské této noch byl strážce náš, a že nad námi swau moc, neprowedl váběl fatanáš.

3. Tebeť my Dče proshme, řed nás swým swatým Duchem, až před tebau nehrěssime, degj až tento celý den k twé cti a chwále stráwjme.

4. Žažen od nás vábela přeho, wzdal od nás y člowěka kstiwého a nepravého, possj k oslěhání nás Angeka swého swatého.

5. A poněmadž w potu twári, swúg chléb gisi musíme, Bože dobrý hospodáři, pozhneg prácem nassim, až se nám dnes dábře daři.

6. Ma twau kásku zpoleháme, tobě se poraučime, se wssim což od tebe máme, degj až we

zdravj času wečerního dočeláme.

(1436.) Mat. 26. a.

Súg milý člowěde, blíž se k switání, slyšj milé fohautky, gaf wešele chwálj

2. Swého stwóritele, Pána Angelského, ano y ti ptačkowé gíž welebj geho.

3. A ty pak gfa obraz, bjlo rukau geho, mage wšati k poschwále stwóritele swého:

4. Degdele lenugeš w tom krásném switání, ey Angel Páně čeka wždy s tau jlatanbani.

5. Zdaby co wonného mohł od tebe msti, a do té žlaté baně tobě to zchowati.

6. Nebo tak swatý Jan práwoj w swém zgewenj, že gest wídel Angely s žlatými baněmj. Zgew. 8, 3. 4. Žalm. 141, 1. 3.

7. An ty wonné wěcy, genž gšau prosby swatých, před vábly zchowawaggi, do těch bani žlatých.

8. W tom krásném switání do nebe letjce, a milému Gezišsi ge oběrugjce.

9. Dd těch swatých duši, (že gšau gich na brati,) kterež gšau oslěbali, tať genu prawili.

10. Pán Gežiš milostiwý mile ge oblibil, a kralowstwí nebeské wšechněm dati sibil.

11. Ten kdož rano wšlawá, a na wšwité bdi, darů hogných nabýwa, tež y pozhnanj.

12. Jakob sľauha Boží, s
Angeľem zapasyl, on paľ tan-
by bož s nim měl, žlu mu
obrazyl.

13. Nechtěl se zpusťiti, Ange-
la swateho, až mu požeňnanj da
Krále nebeskeho.

14. Wrogj. 32, 24, 26. Dž. 12, 3, 4.

14. Wěrna mla dusle, nez-
pauštěg se swěho Jakoba ne-
beskeho, Dce křtáněho.

15. M pro Krysta Pána on
tobě požeňná, a s swymi wole-
njmi, at wěrnau radost dá.

16. Gij ošo newidalo, wcho
nesľyčalo, ni člowěku na srdce
nikdy newstaupišo.

17. Gafa radost w nebi
kajdeho wěrněho, kterž prawě
milowal Pána Boha swěho.

18. Pro tu wěrnau radost,
(odplatu welikau) smrtj Páne
newinnau přetěže dobytau

19. Zde sobě newožime hdy
podslaučiti, hladu, žizně y hor-
ta radj potrpěti.

20. Nebudem na wěky toho
litowati, když w twař Syna
Božího budeme patřiti.

21. Tuť bude swě dworstw,
wěcně pasowati, a forunu wj-
tějšíw swym chce darowati.

22. Ey nuž geho milj! po-
spěšněj gij k němu, pro tu od-
platu wěrnau, forunu nebeskau.

23. Swatý, swatý, s Angeľy
w nebi zpíwagjce, čest, sláwa,
požeňnanj, tak geg wždy chwá-
lice, Amen.

(1437.) Not. 73.

Gafu: O křtosti, o žalostire.
De minula, dusle mla,
mėg te dni tomu ženi,
před nimž wstupil musy temnoš
a trapeň.

2. Den přichaz, swěslo
wyzhaz, temnoš k zapuženj:
tobě, Gezu, mě swěslo, nie
temněho nenj.

3. Swětkost slunce wyraji
se; o nestwořené slunce! oswě-
cug mne swětkem swym, k ra-
dosti bez konce.

4. Blesť měšce gij trati se,
nemůž před křtšim stati: tobě
nie, blesťu slawy, nemůž se
strownati.

5. Swězd čest s mory musy
s nocj s nebes se odebrati:
nassi hwězdj gij čest niež se
netrati.

6. Lidšy zastup, genž byl gaf
trav, sľah tēd k dšlu swěmu:
degj, Páne, při mě pracy hle-
dēd k ľutku twěmu.

7. Každy ja tjm s pokogem
swym chce rozlancenj wyti:
degj mi, Gezu w pokogi twěm
žiwot můg mŕsti.

8. Než y ga chcy gij k mě
pracy, dle swěho powołanj:
gen nech at měho srdce pokog
swyg wždy chraň.

9. Drž ty straž sám, gaf
mocy Pán, at mi nie nemůž
ľkodiť: rač mne y celý žiwot
můg rukau twau wodit.

10. Když, (ach když!) paľ
slane se tak, že se den s nocj
změní?

jmění? Ty! když ten den na-
stane, genuž rovný není!

11. Když zhyne svět, v němž
leželo lid Boží musy kvi-
lit? potomť sedmkrát gasně-
den s sluncem má svítit:

12. Tam již více dnům
svých svéce Jeruzalem nesira-
ti: neb beranek to město chce
okrášlovati.

13. Hallelujah! Hallelujah!
Křiž sem tám, kde mě slunce!
Kdež práce času toho plati se
bez konce.

14. O Gejssi! genžs neg-
gistfi světko, svoj nam w tem-
nostil a wywed z přeho světa
f radosné věčnosti. Amen.

(1438.) Rok. 40. d. 137. c.

S De temnuu překawse,
welich y mali, gitra du-
čefawse, we zdrowj gsme wstali,
wzdegnez z toho chwálu, ne-
bestěmu Králi.

2. K čemuž nás wzbuzaj,
y ti ptacy mali, kterjž prokri-
tugi, Pána Boha chwáli,
wesele zpjwagi, gakž gitra
dočkagi.

3. An y ta howádka čtie
poběkowati, Tworen swému
ráda, čest chwálu wzdávati, na
folena křekagi, když magi wstá-
wati.

4. Kohant zpjwá hlasem,
aby ten křožby spal, ráno
gitrajm časem probudil se a
wstal, Pánu Bohu swému z
ochranj díty wydal.

5. Protož y my Bože, ted
prozvěugeme, wstawse z své-
ho lože, čest chwálu, wzdává-
me, a s wděčnosti za to wssidni
děkugeme.

6. Žes minulé nocy ráčil
strážným býti, před diabelskau
kostí nás hříšné hāgiti, y od
wsscho přeho nás mocně zbawiti.

7. Neb my chráníš sebe ne-
mohli sme sami, byt nebylo
tebe, twých strážcůw nad námi,
byloby nedobře snad se žwed-
lo s námi.

8. Děk žes Páne milý, sám
o nás starost měl, a na každau
chwili, wždy sy nad námi bděl,
abychom we zdrowj wstali, tomu
sy čtěl.

9. Wstawse, žádáme žas twe
swatě milosti, račiž w tento den
nás, z twe Božské wýsosti, spra-
wovati, wesi, swau swatau mau-
drosti.

10. Abychom my předně tes-
te nehněwali, smrtedlně y wssed-
né hříchy nepáchali, přeho nez-
mysli, skutkem nefonali.

11. Potom žiwňstku swau
wedli sprawedliwě, s pomocj
twaň swatau žitoj gsane swjili-
wě, přikázanj twých ošřihali
bedliwě.

12. Digakž w swém obchodu
blížnjm neskobili, wybrž bez
podvodu wěrně se žiwili, ctnau
wěrnau swau prácy, statčel
swjig množili.

13. Kteréhož žádáme, rač
nám pojebnati, a cožkoli máme,
wždy

vždy ochraňovati, nás y čeledi
nassi, sám opatrovati.

14. Přidávaje syh, nám všem
k pracování, Páne Bože milý,
rač dáť požehnání, gednomu
každému w geho povolání.

15. Neb bez tvé pomocy, ne-
bývá platno lyc, byt pak we
dne w noci člověk pracoval
wse, nebude vsak mocy sobě po-
mocy nic.

16. Ale když ty dáváš ga-
rau pomoc tomu, a sám pože-
hnuáš geho pracem w domu,
vsacek dobře stíastně vždy se
webe tomu.

17. Protož Páne y nám po-
žehueg žádáme, w životosti nassi
sám, (vsak w tebe dauffame.)
dnes y vždycky deg at twau po-
moc poznáme.

18. Nebo se všim tobě po-
raďme se teď, magie wjru k to-
bě, prosíme zprávu, řed, o
chránu, opatrúg, k tvé cti a
chwále wed.

19. Abychom bez hříchů, ten-
to den strávili, a w něm k tvé
ljbosti vždycky živi byli, do-
čelagie wečera, zas dly čimili.

20. Gezu Kryste pro tvé
swaté drabě rány, slyš spíwá-
nj woraueu, odpust nám všem
winy, po smrti deg radost, s
twými wolenými, Amen.

rozkošně má své obhýwání, aeg
na moři sám zalovil, řekami
maudře otočil, byt stal vždy
bez pohybování.

2. Maudrý všeho stwórite-
li, mocný swěta stwórite-
li, až chwála wděná wdávána,
takého nás opatření, gejs
nám zřásobil na zemi, tejs
dal w zdrawj dlekat rána.

3. Chránils nás noch minu-
le od ďábla, geho zberí zle, od
smrti náhle, inu strastlivých, od
ssudců křivých, od pomodně, od
meče, pádu, od vhač, y všech
nessiastných přihod giných.

4. O rač také y w tento den,
nám býti Páne přítomen, že-
hneq vychazeni nášého, zehueg
y zas přicházení, pracy a wsech
něch řízení, a chraň nás odwšsě-
ho zlého.

5. A když k pohodlj nášě-
mu, y ginemu tworu twému,
obdařil zemi bohatě dost, rosau,
trawau, winným kmenem, omot-
cem, olegem, chlebem, ptractwem,
swěťj, zajs wsse má swůg zrost:

6. Ach bohatá gest welicě,
tvé stědrosti poskladnice, ktes
řežto weliké stědrosti, nijs nás
bářiš, negsme hodni, gsauč řez-
cem twým nepowolaj, ač
mnohéi gsau nášě hřišnosťi.

7. Však ty gsa milosrdný
Pán, neráč zpominat hříchů
nám, odpust všech nášě po-
stlých. Prawicy swau brž ot-
wjreg, těch twých darů nám
Rrrr vřileg

(1439.) Mat. 163. g.

Galo. Žalm. 24. 2c.

S Kriste země gest Páne, y
coj w každé geho strane

vdileg, k potřebe nassi dnes y
wždych.

8. Deg gich střidně vjíwati,
za ně wděčně děkowati, přitom
y to w paměti míti, že země gest
matka naše, z níž sme possli,
a w ní zase swym časem máme
se wrátiti.

9. Pomoz ať den přečelagje,
k twé cti a chwále geg stráwj,
můjem zas w zdrowj dočelati
šťastně času večerniho, a z o-
patrowánj twého wděčným
srdecm wděčnu čest wzdáti.

10. Amen napliť zač žádáme,
neb k tobě své zrenj máme, te-
bau gíme živi y srogime. Ty
nás wem z zemské bídnošti, do
twé nebeské prawnošti, ať tě tam
na wěky chwálíme. Amen.

(1440.) Not. 54. 2.

Rozwajowanj Božské proste-
rednošti w rozmětenj nam
času.

Galo: Stworiteli wědnému 10.
Negimilostiwěgšij Otče náš,
ty wždy wstawičnu pēci
w nás maš, opatruje duši y
tělo, aby oboge spaseno, na wě-
ky wěků w nebi bylo.

2. Echowās nás wždy w swem
milosrdenstwj, a w předrahém
Křistowu wčastenstwj, hřichů
nassich nepočítaje, a w nás dje-
la spasytelná, dnem, nocj Du-
chem swym dělage.

3. Tobě z toho čest, chwálu
wzdáváme, na tě se s milostj
rozpomínáme: D rač to s ná-

mi wždy činiti, a deg nám se
hodně ctíti, celý den wůli twau
činiti.

4. Dals nám Páne noc k
odpočiwánj, ale den duši, tělu
k pracowánj, ráges přilázal
ostřihati, milostj twých vjíwati,
králowstwj wědného hledati.

5. Db vábka pak chytře swes
benému člověku, a z jahrady
wyhnanému, rozkázal sy žemi
děkati, chleba sobě dobíwati, w
potu twářj své se žiwiti.

6. Kterýmž, aby bjdné tělo
krmil, w bolešti a w zlořečen-
stwj se žiwil, neš potnu hřicha
do smrti, a hledal Boží milos-
ti, y spasenj w Křistowě smrti,

7. Tyš Páne Gejissi prácy
dennj pro nás wedl přes celý
den w zlořečenstwj: když od
gitra až do večera, podstaučil
trpenj tělš, pro wylauptenj z
nich člověka.

8. Poswětils práce Ducha y
těla, aby wsechněm k spasenj
prospjwala, buď žebó se nám w
nj dařilo, neb co zlého přihá-
zelo, wše k dobrému pomoco-
býlo.

9. Wbychom wždy we wšem
Boha ctili, dobré y zlé, wše z
rukau gebo brali, čnjc gemu
dobrořečenj, w geho nás opa-
trowánj, měli své celé potě-
šenj.

10. Tebeť w tom s milostj
přigimáme, důvěrně za Ducha
twého žádáme: rač nám w pras-
cech býti přítomen, ať gest den
k twé

! tvé chvále stráven, věin to
pro gmeno své, Amen.

(1441.) Not. 271. b.

Gafo: W náramné své vzkosti.

S Klunce spravedlnosti,
můg Páne Gejissi, osvěti
mne svou milostí, w tento čas
nynějšsi, ty genžs ta hvezda
gitrni, jakžwěg se w srdech mien,
degž potěšenj wnitrni, w Duchu
dobrotiwem.

2. Ty gšy to světko světa,
genž w temnoslech switj, w tato
poslednj leta, sám račšs swititi:
Swým prawdiwym věenjm, a
žiwotem swatým, v wnitrnjm
obnowenjm, slaužiš swatě swa-
thm.

3. D degž mi twého slova
wždy následowati: Ať mohu
podlé toho wisse dobře konati:
Králomstwj nebeského, ať neg-
prwě hlédám, a spravedlnosti
geho, pomoz, tebe žádám.

4. Pomoz mi dnešního dne,
poctiwě choditi. Dwoce mjet
hodně, twau mocj pľoditi: Ať
tebe následuaj, můg Páne Ge-
jissi, v tělo nepečugi, wje nežli
o duši.

5. Poněwadž tento žiwot
gešt rytěrowánj, mage mnoho
bjd a pľot, w tomto putowánj:
D Kryšle rač mi dati, dnes y
po wsecken měk, dobrý bog
bogowati, bych s swatým Pa-
wlem řešl:

6. Dobry sem bog bogowal,
do mého skonánj: Ať wjru sem

zachowal, y dobře smědomj, na
posledy fortuna wěcného dě-
djetwj, bude mi darem dána, w
nebeské radosti, Amen.

(1442.) Not. 257. f.

Gaf. D celého srdce svého re-

S Dřihog mne bjdného w tuto
chvil rannj: Bože od
něho přeho, pro Krystowě
rannj, a gals mne z milosti wa-
rowal přesslě nocj: rač tej mne
dneš svou mocj sprost wšsi
nešťastjnosti.

2. Dřihog Bože duši, neg-
dražšj poklad můg: ať gž wice
neruši přeswatj přikaz twůg:
Kterau ga poraučjm w ruce twě
negswatějšsi, Bože neglaskas-
wějšsi, modlenjm mým wrau-
čjm.

3. Dřihog Bože mého Du-
cha, dům, tělo mé: rač bych
času každého wykonal ochotně
práce powolánj, tobě Bohu
slaužice, bližního milugice,
podle přikázanj.

4. Dřihog Bože můg wtip,
smysly, rozum také: Ať do mē-
ho srdce wšstjw etnosti wšseliga-
stě: Bych swěta marnosti, které
člowěku škodj, do bjdných
přiwodj, měk wždy w oštlis-
wosti.

5. Dřihog Bože audy mé,
nohy y očí: Ať od tebe nejbľau-
dj, ni we dne, ni w nocj: Můg
gajst y wsta, ať tobě prospě wu-
gj, a ruce mé pracugj, čjnie
dobře z husta.

REFF 2

6.

6. Ošřihog Bože, mau čest
před hanbu a stydem: Bych ne-
byl šřez diabla lesti l poborše-
nj lidem: Dež swatě nabožně,
wystřihagje se zlosti, pychy,
rozpusťkosti, žiw byl zde po-
božně.

7. Ošřihog, Bože, žboží,
potřebně l žiwotu: Odwrat bog,
Šřinu Boží, mor, hlad, y dra-
hotu: Ošřad mě trpkosti, deg
potřebně oděnj, pojeħneg chle-
b gedenj, pomoz; ž wšši wzkosti.

8. Ošřihog, Bože, lždi, wšřech
přitelu známých: dobrodineš,
a ž bždy pomoz; každemu ž njch:
Ošřdla rozřehnj, y wšře což můž
šřtobditi, a nám protiwně byti,
odwrat a přetřhuj.

9. Ošřihog, Bože, we mne
wjru, trpěliwosti: Neodgjmeg o-
demne twě lasky wprěimnosti: Deg
až podle twěho slowa wždy wěš
můž trawim, gšance křesťanem
prawym, do skončenj měho.
Amen.

(1443.) Mat. 40. d.

Při wřchodu Slance.

S Swětko Trogice swatā,
w bytnosti swě nepočatā,
gžje slunce wřchāžj s horlostj,
deg šředčjm swětko milosti.

2. Slunce twě sprawedliwo-
sti, zachāžj tmau neprawosti:
š přispěg a spomozžj nám, ty
genž gšj wěčně mownj sám.

3. Křyste slunce sprawedlno-
sti, wysřels sem na swět s milo-

sti, aby wšřechy ošředcował, a ž
temnostj wyprošřtiował.

4. Ty l žnámosti spasřteblně,
ž milostj nās přiwedł paubě,
Ošře y Duħa swatěho, Boha
wšře gednobytněho.

5. Tě rāno deg ał chwāljmě,
weđer pał dšj činjme: tał nāsše
šřofinā nābožnost, ał wždyckj
chwāl j twau milost.

6. Pro swau dobrotu přehog-
nau, šředrotu swau newymřu-
mnau, rač nám šřdee dāti wěš
čnā, hogně milosti čitěblnā.

7. Tohož twā dšřkognost ho-
dnā: nēstatečnost nāsše bždnā,
nemā se čjm odměnitj, genom
žnagje tě, chwāliti.

8. Bože, genž chwālen čieš
byti, ginym swě chwāly uedāti,
sebe čtjti přikazugeš, gša prawě
čtěň, to libugeš.

9. D přispěg nám pomoch
swau, milostj nās wřbuzžg swa-
řau, bychom wždyckj twau we-
lebnost chwālje, wžali uesřes
ředlnost.

10. Tobě Bohu gedněmu,
w podřtātě gednobytněmu, buš
chwāla nyni y wždyckj, wěš
wšřech wěky po wšřechy.

(1444.) Mat. 9. c.

S Tě Bože wšřemohāčj,
řlawnj, a diwnj w swě
moch, buš od nās chwālen s
wěčnostíj.

2. Žes nās noch pominně,
zachował od smřti nāšře, y od
přihody nēšťasřně.

3. Dd

3. Od vřadů nepřátelských, widomých y newidomých, od mnohých hříchův smrtedlných.

4. Dals nám zdravé slyšné tělo, kteráž skrz ten občerstvělo, aby k práci schopnost mělo.

5. Mač také galo mocný Pán, tento den sřastný dáti nám, byž byl w gměnu twém pojeňán.

6. Abychom w twém pojeňánj, pracowali w powolaňj, plujce twá přikázanj.

7. Z wřich glauc žimi prawdiwě, w báznj twé etnosně, sřizlivě, wedli obchod spravedlivě.

8. D vřkyšžj ty žádosti, kterž bydljž na wřossti, Dože Dteč z swé milosti.

9. Pro swého Syna milého, Gejše Pána nasseho, pojeňneg práce řadého.

10. Až po zdejšim pracováňj, dogdeme odpocjwáňj, s tebau w nebi řealováňj.

(1445.) Mat. 40. d.

Galo: Z opatrowáňj dobrého Dce swétel, džugemeč, žes nám dal spatrěti opět, we zdrawj swětlo nebeské, to slawně twé dšlo božské.

2. D degž y to z swé milosti, ať nám slunce spravedlnosti wřegbe w ředech, a w njch swjťj, a tať nás prawda u oswjťj.

3. Abychom w swětěle chodili, a potom y s tebau byli, kdej gsy w bytu nesmrtedlném, w swětěle nepřistupitelném.

4. Když ten sřastný den nasřane, swať, swať, swať Pane, budeme tobě zpřiwati, doš brotu twau wřynáwati.

5. Mežy tjm na tomto swěťe, opatrěg nás, prošme tě, odpuste naše hřisnosti, wčič nám dobře z milosti.

6. Deg chřtwi swé pojeňánj, w prawě wřě řerwáňj, posřlěg wěrných řřastřů, wřdal od nás chřtroř řřadatřů.

7. Deg nášj mřě wřchnosti, wřššj y nižšj z milosti pokog, zdrawj, pojeňánj, řřastřiněmu nás prawowáňj.

8. Na Dtee, matky čelednj olem swé dobroty wřhlědni, deg w pořadných gegich práce řazdu, řřěšřj, pomoc, řřospěch.

9. Dřtřj w řřerárnj řměňj, y w giněm řřbrěm řwiceňj, posřlě, aby z daně řřly, chřtřw y řbey řřauřřly.

10. Chudř řřid, řřrořřy, wřdoř wř, Dtee řřdných opravdowř, řač řěšřiti y řřiwiti, proti řřym řřidem řřagiti.

11. Gať gině řbey, řať nášj, řřraň wřdy Dtee negmřlegšj! twě džřřy gřme y poddanj, o ať nás twá řřřa bráňj.

12. Wřšřřř nám řřřžně řřuř gěřy, aby řřřšně nepřěřřěřy, y řřřřdy gřř řřřřřj, wogęřřy wřřřřř nás řřřj.

13. Diábřa, řřřřa a řřčřřř řřřřa, y gřř řřčřř řřčřřř řřřřř; řřřřř w swětě řřpokog, deg řřřřř y wřčřřř řřpokog.

"Ding der! ...
...
...
...

Jezu Krsta Hospodina, přivedeš w něm wěčná bydla.

10. Kdežto přebýwáš s týmž Synem, spolu také s swatým Duchem, wěky wěků Amen.

11. Dítě náš genž gly w nebesích, posvět se gměno twé w wěrných, přigď k nám králowstwí twé.

12. Budiž twá wůle wždy s námi, gať w nebi tak na zemi, mocně wšudy wladneš.

13. Chléb náš vezdejší deg nám dneš, pokoj, zdrawí, a což sám chceš, k wšitku nassemu.

14. V odpust nám naše winy, gať odpauštíme y my, našim protivníkům.

15. Nezmoh nás w pokušení, wšedko lidské pokolení zbaw od wšeho zlého.

16. Nebť gest Páne twé králowstwí, čest, moc, sláva, y Chřístwí, wěky wěků Amen.

(1448.) Not. 9. a.

Ku práci přistupujíc.

Gaf. Bůh čest tobě Bože

Ane Bože wšemohauč, buď přstomen swau pomoci, denní wěsti práci.

2. Dašš mldoby sám posylá, maudrosí swau rozum zprawu, dobrota naplnu.

3. Wychoť z gitra do weče: ra, činili to což chce wjra, odstupí newěra.

4. D degž Páne pomoc swatau, činili wždych wůli twau, giti tak k životu.

5. Ke dni tomu budaucému, přichodu twému slawnému, s přivedí k němu.

6. Degž w své pravdě wždycky státi, y život náš dokonati, s sebau přebýwati.

(1449.) Not. 9. a.

Na osvět.

Powstaniž člowěče; spánj, vycházej dennice nynj, srdce k oswěcení.

2. Noc welmi hrozných temnotí, pomigť s nebezpečností, y s mnohou tefnosť:

3. Zpomení na swého Boha, kteráž dobrodiní mnohá čině, wždy spomáhá.

3. Chwalíž geg dusse powstanauc, srdcem se naň rozpomenauc, píseň chwály začnau.

(1450.) Not. 40. d.

Powstana, a stroje se.

G. Hospodine oslyš hlas můj.

Powstau nynj z swého lože, diže činím wěcný Bože, z twých přehogných dobrodiní, kteráž mi twá milost činí.

2. Neb kdož mne z něčeho stwořil? Kdo pode mnau peřko zbořil? Kdo k životu poswęcuge? Kdo swjcy mau rozswęcuge?

3. Kdo nahoťu přiodíwá? Kdo chléb každodenní dáwá? Kdo předešlým ochraňuje? Wšse to twá milost zprawuge.

4. Zafáz pominulě noč, chraniš swau božsku moc y mne, y stráž Angeli swých,

Křt 4

od

od vábla n wšech škůdch; kých

5. Rač o Páne, prošim, dá: le žustawati se mnau pále, chraň mne n dne našelého, od přehod y wšeho; kého.

6. Maudrošij obdař mau dušsi, a k dobremu klon galslusi: at má w sobě ništo hošsi, žatup wšech slechetných etnošij.

7. Chraň mne. obně n wo: dy, moru, hladu, wšelké škodh: propugčug, drawi, pokoge: na práce naše oboge.

8. Požehnánj své myšeweg, a cokoli činime, beg, at wšelkšíné geit w twém gměnu, b Gejissi Boží Synu.

9. Deb ať gál s tělem tak s dušsi, n se wšim což mi přislusi, tobě se w moe ozdábám, tebe svým Panem poznávám.

10. Panužj tedy milostiwé, nabe mnau, a gá rád čtímé, gál té každé ráno wzywám, tak ti wečer chwálu wzdávám.

(1451.) Mat. 356.

G. Gál pěkněšwici dennicere.

Přawá swětlost a blest aasný, gšy ty můg Gejissi krásný, Syn Boha Dtee wědný: Který wšelké temno, šli zahánis; pauhé milosti, gál stunce tmawost noční: Wěcné, wbděné, twé chcy chwálit, a welebit, gměno swaté, w tomto y w druhém žiwotě.

2. Tyš mae pominulé noey, křutné wšelké moey, od pádu

šfodlimeho; Tyš od hršy, strachu také, od nemocy wšelké, galké, nakajeni morního. Chránil, bránil, milostiwé, a kaskarwé, galkto strážce, který wěrně pase stáde.

3. Ba takowau twau ochranu, sedcem n myšji wprjmnau, chcy tobě děkowati: Twau moe božskau, genž geit dímna, wprchwalowat chcy hued z rána, rač pomoe k tomu dáti; Tyš sám, (to nám) můg hrab pewny, a Bůh wěrný, šyla mocná, srdec mému radost wjačtná.

4. Gál krásná žare w switě, ofmécuge wšelko w swětě, swěz losij swau rozkošnan: Tak ty b Gejissi swatý, ošwitiť můg smysl twawý, tyau milosti, prospěšnan. Bych té w swěz té mohl znáti, a chwáliti, Pána wěho, dobrodince kaskarwěho.

5. Chraň mne také y w tens to den, bych nebyl od swěta sweden, k páhánj mnoho kého: Dbagug tělo y dušsi, žiwot y což k němu slusi, od vrazu škodného: Degj to, wšelko činil smele, co k twé chwále, mně k špasenj; slaužit můje po wšechy dni.

6. Pašli hodinka poslednj přibliž se mně den dněšni, degj gi čeláť s radostí: Redyby hřích, peklo, smrt, wšel, swau chytrošij mne swěsti čtěl, od twé Páne známosti: Braň mne, pemz ne, bych z twé cesty, do zaušalšiwj,

salšimj nevlizel, než korunu
slávy došel, Amen.

(1452.) Mat. 185.

G. Gát wzkładam w Bohu.

Mobud se duše, ze sna
těžkého, hled se postavít
před Pana svého; Záře světla
chce swítiti, hled proti Panu
wngiti: Ženich wolá, bud ho-
towá, deg se w pravdě nagiti.

2. Sam potwzrže swau
swatau řeč, řka: blaze tomu
kdož mne má w peči, w hoto-
woši mne wždy čelá, oleg w
swě lampě zachyť; řázi genu
k stolu swému, sednaut, praw-
dat geť gíť.

3. Protož duše má, nechťeg
mešťati, ze sna těžkého rychle
pomšťati; k wálám Božim
čas nastává; nowchán, jaswi-
tává! wýchází slunce spravedl-
nosti, wýchob swúg znáti dáwá.

4. Blížít se, blížít se dni Kry-
stowú, patřme řády z nás k
dřewu šifowú, ono w pravdě
swúg pupen má, nebo gíž léto
nastává. Wstápeni, y spa-
seni, wěřejm gíž pomšťává.

5. Ach pro gmiěno twě, ó
má Gexissí! přispěg milosti
mne w čas nyněgší, abych
mohl dne řádeho; čisti tě Bo-
ha sameho: Tak w tě době,
slauží tobě, tak došel chle
swého.

6. A kbyž w den soudny
wstáwati bude, wzejm swě tě-
lo z poslele hrobu, k hlasu tran-
-

by Archangelá, kdeito wššeka
lidská těla se hromadí, nás
saub Boží, slyšet poslednj slo-
wa.

7. Ach co wbohn tehdá; věi-
njm, rozhněwaného kbyž tebe
vzřím, twá krew a twě swatě
rány, ty budau mě duše schra-
no: tu se skloním, a připogjm,
žadage smilowánj.

8. Tehdáž mne Páne, můg, ne-
zawrhúg, od milosti twě, a
neodlučg, wzpomeň na twau
smrt newinnau: krew z boku
twého wylitau, tak w tě době,
wem mne k sobě, přigmi mne
na milost swau.

(1453.) Mat. 30. a.

Mochť srdce mě, zpřiweg, a
Boha swého wzřiweg,
wššech wěch darce etného, a
ochrance našeho.

2. Neb on w temnostech noč-
nich, držel mne wrukách moci
njch, kbyž mne chtěl dabel swěs-
ti, nedal mu klost přowěsti.

3. Kbyž on mne chtěl sežři-
ti, ráčil mne Bůh zawřiti, a
wzty pob swá řějola, do bez-
pečného bydla.

4. Ty mne dnes těšjs Bože:
škon se do svého lože, mág
Synu, co se bogjš, kbyž w mě
milosti slojš?

5. Epi bezpečně mě bjře,
truc, kdo můž podměni tě, spi,
nedeg se zřassiti, máš zas
swětlá spatřiti.

6. Tento twúg šib sy splnit
křst 5. řonj

Halleruzai Paulus
Mein Herz und Sinn

řdyš tmu w světko proměnil: at slauje zde Bohu wděně, po řdyš mne nesešší žbawil, f tom gsem s nim w nebi wděně. novému dni připrawil.

7. Echeš za to obět miji, přigmi žeť mohu býti, mē ka- didlo a mirra, gest modlitba a wjra.

8. To wjm že nepotupš, neb sám w mē srdce patřš, a znáš že tobě le cti, nemām wjact: nēgšši porcy.

9. D rač se mne vgati, a mne dnes požehnati, nechť mne twūg Angel wobj, at nepadnu do škody.

10. Zprawūg ty sám me práce, a buď mūg wěrný rádce, coť dnes budu dělati, rač swau pomoc w to dáti.

11. Tak zmocněn twau milo- sti, a slow swatých ži mosti, to- bě pjiwati wjdnych budu wěky po wšechy, Amen.

(1454.) Not. 94.

Wstāwage/ f Trogicy swatē. **A**nnj obět nesu opēt. Bo- že, za štastně powstānj. D at mne dnes také chrānj twā prawice ode klēho, y každého slauhy twého.

2. D Gejšši, světko dussi, wjeadij mi papršlky swými! at chodě cestami cnyimi, práce své dnes konām štastně, sobě y bližnjm prospěšně.

3. Duchu swatý, w srdce wsa- ty, wywolenu srdce mého! stráž- nym kuď dnes y wjdny mdlēho: Būh wědj.

(1455.) Not. 92. e.

G. Pospěš, pospěš pokanj ic. **P**āno wstāwage i swého vstlānj, w němž tělo mē- lo odpociwānj, pod ochranau Boha mého, a strážj swatých Angelū geho.

2. Dde wšeho klēho Būh mne chrānil, tak že mne vābel w ničem neranil, na dussi, ani na těle, a wšak sem w dobrém zdrawj wesele.

3. Za tot geho bojště welez- bnosti, na profāzani prawě wděčnosti, w pokoře a w ponj- ženi, wzdāwām srdce ně dobro- řečenj.

4. Gať negwice giž mūješ mā- dusse, ostarvāg wjdnych Pāna Gejšše, žeť naklonil Dce swē- ho k té strážj, tot se stalo pro uēho.

5. Negmilegšši mūg Pāne Gejšši, poraučimē mē tělo s mi- lau dussi, ty sám buď zástupite- lem mým, před každým kři- stým nepřitelem.

6. Ubých tohoto dne nastā- pēho, od vābla y od šlowēta klēho, wjdny žstāral w bez- pečnosti, Pāne plny lāsty a mi- losti.

7. Budij také mūg lāstamý dārce, požehnāweg mē žiwušt- ky práce, dělujš, y wšj čele- di, at to wšicknj, ješ ty mūg Būh wědj.

8.

8. V tu roli se wšim oseni-
čtem, jahěweg w čas milost-
ným slunečkem, a když by hor-
len vprahlá, napágeg gi jas ti-
chým deštěčkem.

9. Sám gšy ty ten Hospo-
dár negstaršš, nepotřebugeš nic
rady nášši, než chceš za to pro-
ssn býti, cožkoliv mať ži-
vosti přigisti.

10. Twémul ga se těššim
smilowánj, a wzpoleham na
twá zaslíbenj, že mne s mými
domácmi naplníš swým Bož-
ským požehnánjím.

11. Před a zprawug sám má
předsewjz, at gsau konánať
twé chwále a cti, a cožkoliv
žácnám, tebe Boha at přito-
mného mám.

12. Gafj ty ráčš, co fde, a
w čem čtiti, pomozj mi w to
šleachně treffiti, aibj s ničimj
drážden nebyť, pročby se na
mně w hněwu popudil.

13. Cožkoli proti vůli twé
swatě, šrz wnuknutj šabelské
proklatě, čtěloby se w nás zro-
diti, nedopaušteg se tomu zplo-
diti.

14. K chwále žwelebenj gmě-
na twého, Duchem swatým
wzbuzug Duchu mého, at zač-
nauc tě zde čráliti, možu tě
y w nebesch slawiti.

15. Amen, degl at se to
wšedco stane, negmileššj Gezu
Kroste Páne, wdě nám zde swé
milosti, potom pogmiť sobě
do radosti, Amen.

(1457.) Not. 30. a.

We Čtvrtek.

G. Wzdegmej Boho slaffnan.

S. Pánjme tě s wděcnosti,
Páne plný milosti, nebo
twá dobrotiwost twá wždy ať
na wděnost.

2. Slunce gasné swětlosti, ó
slunce sprawedluosti, činjmeť
děkowánj, za twé opatrowánj

3. Náš noch pomínulě, od
šablá, přjshody žlé, od smrti,
snú šrassliwých, y wšech neč-
stj giných.

4. Tež, jes dal šrz twau
milost spatřit dnešni sluneč-
nost, ach! welkát to láškať nám,
w nīj gšy wšsemu swětu z nám.

5. Tys dnes swětla včiniť,
na nebi ge postawil, slunce,
byť deň činilo, wšedco oswě-
cowało. 1. Mojš. 1, 14 : 20.

6. Tys dnes y noc opatřil,
měšyc, hwězdyť nj šworil, wšse
ť pohodli našsemu, tež y tworú
každěmu.

7. Wyvě náš milý Páne, at
odtud poznáwáme nesmirnau
twau dobrotu: a odwrhauc
mrátoťu,

8. Mrátoťu hřissných žlostj,
ť sluncy sprawedluosti, (totižť
tobě) běžjme, swětlem twým se
řjdjme.

9. Ošwěcug náš Duchem
swým, at tobě, a swětům twým
nedáwámeť zatměnj přičin, šrz
swá hřessenj.

10. Pořánj brž činjce, hněw
twug předčágegice, w swětle
twém

tvém ctne chodjme, život ctuž
obláčjme.

11. Rač v dne nastaleho,
chráníš od všeho zlého, nás s
přáteleš milými, také s věcmi
nastými.

12. V pracech nám voje:
hnáweq, zdrawj, syly dobáweq,
zapuď mor, hlad, a boje, v děl
svého pokoge.

13. Deg den k twé cti stravi-
ti, k noč w zdrawj přigiti, za-
čej ti svěmu Králi, wjdáme bj-
ty a chwály.

14. Čehož gšy ty hoden sám,
gafšto všeho swěta Pán, kte-
réhož dobrotivost trwa wždy
až na věčnost.

(1458.) Rok. 144. 350. a.

Gal. Ma daffe se nespáššeg.

SWata Trojice Bože, genž
mi ráčil dáti, že sem dnes
z mého lože mohl zdrawy po-
wstati. Stáčilš mne stwořiti,
padlého wykupiti, y na křtu po-
swětití, za dědice wjiti: Slu-
šně tě chwáliti mám, z dobro-
dinj ctiti, srdečně děkowati, to-
bě wždy slaužiti.

2. Chwalte Pána společně,
městane nebesstj: A cete ho
srdečně, národowě zemistj.
Chwalte Pána, hvezdy, nebe, je-
mé, y wody, ptactwo, zwěr y
kořenj, také vše stwořenj: Že
wšech dobrodinj, genž on mně
y všem činj, wěj, zprawuge,
chránj, w pracech y we spánj.

3. Debož mohlj přigiti roj-

ličné přibody: Smrt y kwe
prolitj, nemoc, oheň, škody.
Ty dobře ošřiháš, pokog y
pokrm dáwáš, k žiwosti mi po-
máháš, aad hřichy schojwáš:
Člowěka hdného, mnohým
bšchem winného, strážj Anaela
svého, chránjš wždy od zlého.

4. Tobě se winu dáwám,
Bože spravedlivý: K milosti
odwolám, Děle litošiwý.
prošm by odpustil, čeho sem se
bopustil, wšli twau sem opustil,
tak se tebe spustil: Rač se smiloz-
wati, hřichů nezpominati, ale
mně pomoe dáti, gich sewarowati.

5. W práci mne y každého,
Duchem swatým zprawug: Hře-
šenj wšelikého milostiwě zbaw-
wug. Haňby, pádu, škody,
dabelského swedenj, zauffanj,
zatracenj, každě zlé přibody:
Wšřekaj z důwěrnosti, k twé
milosti hledjme, pokorně tě pro-
šime, spas nás na wysostj am.

6. Daffe milé přáteleš, robiz-
nu, wechnosti: s gegich bušes-
mi, těly, dobrodince, hosti. Y
po školách djetj, sausedny dor-
bctj, wšecky náše přibytj,
také w nich nábytky: Cos nám
ráčil dáti, rač ďaleg ošřihati,
z milosti pojechnati, to rozmno-
žowati.

7. Deg se nám slowa swého;
welebných swátosti, žiwota po-
božného, držeti s pilností.
Nechť twé slowa máme, w wj-
ře tě wzhwáme, šťastně w to-
bě stonáme, s tebaw přebhwa-
me:

me: Swate obcowati, y kdy
budeme mēsti, rač nám swē
slauhy dāti, a sábsy zahnati.

8. Amen aij zaspjwegme, Bo-
hu se dšwōrme: Práce wērně
tōnegme, gemu se pokōrme.
Pro Gejisse Křysta, buď mysl
nāsše čistā, nebo w nebeské mž-
sta, on gest cesta čistā: Budiž
Bohu chwāla, čest, y slāwa
nemalā, gals se w nebi wždy
dāla, degž se neskonalā, Amen.

(1459.) Mot. 333.

W Nedeli aweb w Pondeli.
Gal. Gal. 67. O pane smilāg.

S Wětko switich bez přenā-
uj, zaiwēt se w gītēj žā-
ti nám: Swōm swētkem žustā-
weg wždy s nāmi, každaū při-
nās tmu rozptyl sam. Byt to
každž žnāti, mohl tobě čest dā-
ti, jes o hrānce nās, že se wždy-
cky swēmu, halsfecku wērně-
mu, w lāsce podāwās.

2. Tebe oswētkiteľe s dēho my,
ač nehodně tme dītky, Chwā-
lsme ž gruntu sedce swēho, a
wzdāwāme wēlně dīky. Deb
gen za swētko tme, kterejš dneš
slnjho dně ráčil stwořiti, ale
žes chēl y swōm swētkem spa-
sytelným nās též poetiti.

3. Budiž y dalši děkowānj,
twe božské otcowské moc: Za
milostně opatrowānj, nās mi-
nulě této mōch. Y že gsy od
alēho, y dābla křiwého, moc.
ně zachowal, a k swētku dne-
šnjmu, se dni swatecānjmu, w
cý, y drawj dochowal.

4. Tys stwořil ráčil k poho-
dlj nám přewšlechtilē swētko-
dneš: Gsy nybrž to wēlně swēts-
lo sam, njmž wšecken swēt w
swēcugeš. Swēt nám, swētko
krāsne, swēt ō swētko gajně,
swaū přitomnosti, swōm potě-
šsōcānjm, hogným požehnā-
njm, w ždegšij bjdnosti.

5. Degž ke cti twe strānit
tento den, dle twych swatych
přikāzanj: Deg, přjgemně ti
slādžiti w nēm, tak gals sme
tjm žawāzānj. Prowāzeg w
swētle twēm, at wždy chodjme
w nēm, gal dīky swētku, ne
w tme swāru stwořinē, nej, co
twe dně, etnosinē/ po wšecku lēta.

6. Ktobēt my se hrnem, co
k kále, prošyce, rač při nās
býti: Dnešnjho dně, y potom
dāle, nedeg nám w ničem sšos-
diti. Chraū přjshod neslās-
njch, nās y přátel nassich, na-
dusši tēle, neb se oddāwāme,
se wšim co kde māme, wērně
a cele.

7. Degž at dneš slowo twe
slyšsice, slādāme ge pilně w
srdech: Dle něho žiwot swūg
žjdnice, neb to gest swētko noh
nassich. Degž den ctně přēčsā-
ti, wečera dočkati, at wzdāme
chwāly, za twa dobrodini, sed-
cem y cty swōmi, wēlněmu
Krāli.

8. Když pak swētko pomjge-
gich nám wje switil nebude
chtj: Ty, swētko wēlně trwagj-
cý, přjgdi, a rač nās s teban
wypē.

mžte žteto bjdne strasti, do sláwm, pokornau prosbau
nebeské mlasti, řdej sláwa Vá: té sláwm: nerač odemne
ně, a ty swau světkoj, swějš hřisného řkřwat oblidge
na wěčnosti, na wěky, Amen.

(1460.) Not. 40. d.

Gaf. Nikda Bůh spravedliw.

Synu Dce nebeského, w ro:
wně ctj a slawě geho, a
swětlo z swětla prawého, Bože
z Boha gedineho.

2. Hle již noc tmáwa odcha:
žh, žate dennj k nám přicházh,
nebe, zemi oswěćuge, tmu od
swětla odděluje.

3. Ale tma nevěřlosti mysl
nassj swau hustostj wždy nám
předce zastěnuje, že bludim
žlym powoluge.

4. Wjegdij slánce negasně:
ssi, nawrat swětu den milejší,
oswět noc myslj zatmělych, roz:
raz stj bludj škodliwých.

5. Dteplj y žemi tuhan,
ředco nassjch způrnost sylnan,
horkém swě stwauch milosti,
odnimage žlě wlkosti.

6. A žaliwegž gi rosau swau,
tau milostiwostj mnohan, aby
stj wžitel neská, a symě mnohé
přinešla.

7. Tobě Křyste budiž chwá:
la, s Dcem nebeským čest slá:
wa, spoku takě s Duchem swa:
tým, w bytu božstwj nepočá:
tým, Amen.

(1461.) Not. 40. d.

Gaf. Rozžebnegmež se s tim

Ed se před twym trůnem

2. Tyš mne, o Bože Dce
můg, sám učinil na obraz
twůg: tebau gsem žiw, při
twém chlebě, žhynu bych mu:
syl bez tebe.

3. Tyš mne wždych opatro:
wal, často diwně wyprossio:
wal: gestož o krot, neb o wlas
gen, žiwotem od smrti byl sem.

4. Rozum y čest mám od
tebe, y wisse k žiwota potřebě:
k tomu wěrného přitele, k ně:
muž se možu mjt směle.

5. Bože Synu! tys řkř swau
řrem wřotil Boha Dce huěw:
račils mne peřka sprostiti, ža:
řon ža mně naplniti.

6. Když mnau šabel neb
hěch klati, a řdce mé čce ži:
rati, mám na tobě proředni:
řa, genž mi žiwot swůg při:
řiká.

7. Ty gsy Pán můg, můg
přimluwe, má rozkoš, hrad,
můg žastupce: W twém gá sa:
mém žaskauženj mám zde y wě:
ně řpaseň.

8. Duchu swatj, řylo Božj!
genž we mně wřecko žlě božj:
gestli na mně co dobrého, to gi:
ně gde z řkutku twého.

9. Twět gest, že Boha po:
žnawám, Pánem a Dcem wy:
žnawám: že řlowo twě y swat:
řosti gestě wždy mám w swě:
řelosti.

10. Že nelesám w pokussenj, w žiwotě ctněm, wssudy we nehyu w muohěm zsauženj: wssěm, ač tělo své křijugi.

11. Protožě srdcem, wsty, dšj činim, o Bože weliký! ja přived k koncy ždarněmu: a k twě slawě, bližnjm prawě k wzdekanj prospěšněmu.

12. A prošm, by twa prawe semnau byla, čjm dal wice; neb mŭg staw, čest, tělo, duffi, poraučjm tobě, gač sluffi.

13. Degž mi w twě bazni wždy stati, w Křestianstwj rač wssak vprímě: pak bližnj mé ač nic neobčejugi.

14. Ddpust hřich, ač nehodněmu, a poshowěg slauze twěmu: wjru, kasku deg hogněgi, wssak vprímě: ne w pokrytstwj, neb omynlě.

15. Deg spasytelně skončej, w den sandny sstiasně wzkřis: setrwať w tē milosti: ty, gsa mŭg Pán, gemuž sem dān, přeg v wjře sialosti. Jan. 6, 37. 59.

16. Dodeg syh, Bože milý! ač mám owoce hogně: a ač k lěmu y dobrěmu rad poma- hām pokogně.

17. Sprawužj mne sám, (wssak sem ti znám,) w žiwotu mým y stawu: bŭch snad ž swodu, ač ž swau sflodau, nessel cestau nez prawau.

18. Ach odwrať gen odemne wen, wsse což nenj křestiansky: ldyž se wsta chlubj ž husta, žiz wot pak wje pohanský.

19. Pokrytstwj, lež, žpārnost, falež, gsa ušydla dāblowě, gimij sflodi, a brž swodi duffe k lěmu hotowě.

20. Wit ten zradce, že na kratece swět dogde k koncy swěmu: Antykryst zaš ž swými w ten čas musy k peklu brožněmu.

21. Protož prudce křež swůdce a fa-

(1462.) Not. 37. a.

G. Ach Bože mŭg, ga skauba.

ES ž wysosti, swau swět-

losti, slauce switi přegaf-

ně: čije to přimě, Křestianst-

wj mě by se teč sflwělo krasně.

2. Gā pak, ač twŭg, gsem

(Bože mŭg!) mrtwy k wssěmu

dobřěmu: ač wzkřis to mne,

wč mne pewně ku Křestianstwj

prawěmu.

3. Drž mě ždenj w twěm ři-

ženj, ač wždy w tobě obcugi:

10. Ach odwrať gen odemne

wen, wsse což nenj křestiansky:

ldyž se wsta chlubj ž husta, žiz

wot pak wje pohanský.

11. Pokrytstwj, lež, žpārnost,

falež, gsa ušydla dāblowě,

gimij sflodi, a brž swodi duffe

k lěmu hotowě.

12. Wit ten zradce, že na

kratece swět dogde k koncy swě-

mu: Antykryst zaš ž swými w

ten čas musy k peklu brožněmu.

13. Protož prudce křež swůdce

a fa-

a falešné věcnj poslední svě-
tce živiš spěť, dle vůle, t' za-
wedenj.

14. Plač, a sstě se, milé
střice! plač nad wšsi ohawností,
gij wrah stawi sem tām. Dawi
mnobě w své zlobiwosti.

15. Slo wo Váně čiň podda-
ně, to buď podklad twüg mih;
a swatosti w twé křehkosti do-
dagit nové syly.

16. Bože z nebe! prořhm te-
be, dež mi pravě wěriti: vpe-
wňüg mne w milosti twé, bñh
mohl wěné twým býti. Amen.

(1463.) Not. 30. a.

G. R. idy Duch chwalij Pána.
E gmeno Pána sláw,
genj gest Duh, ekowěť
pra y, wstáwám ted z lože
swého, gsa w bjdách swěta
zleho.

2. Genjz mne šřez swau smrt.
Krepte, mé potěšeni giste, z
gha smrti wyswobodil, ze sna
hřichu probudil.

3. A tomu neduhū mých tñj,
bera se na trpky křjz, na swās
wlozjil ramena, a mnes žpro-
stil břemena.

4. Zemlils swau moch boj-
slau moc y chytrosti šabel-
slau, co obr w potýfání, dwo-
gijho přirozeni.

5. Ty mne řed dnešního dne,
posylňüg každého dne, poswě-
cūa dnešního dne, ochranüg
každého dne.

6. Nadobu své dobroty věin

mne z své štědroty, swore
gram své milosti, w mého
ředce wnitřnosti.

7. A w každém šřtku do-
brém gať w Duchu tak w těle
mém, dež chut a moc konánj,
šřez své lásky žehnání.

8. Bych bez strachu swědomj,
zniknauč ždegšich trápenj, z
potěšenjm odsud šřel, wěné ra-
dosti dosel.

9. D šejšji z Dawida Epa-
nu possly řbo mi da wstáti
ždraw z mého lože, krom tebe, o
müg Bože?

10. Zoběť gā se w moc dās
wām, w tobě lehām y wstāz
wām, gať w žiwotě tak w smrti,
twüg wždych žadām býti.

11. Protož táhni, řly duše,
wstāwām, odegdi špisse! wstāz
wām, gdi pryč ode mne, te-
bež potřel Pán z nebe.

12. Pán, wywoda žiwota,
swětlo, prawda, dobrota, w
swětě mé potěšeni, w nebi mé
oslaweni, Amen.

(1464.) Not. 132.

Pokorné oddámj se Bohu.

E gmeno twém, Bože
Děte, Synu, Duchu,
od něhož sem stworen, dusi,
tělo sy mi dal, w lānu matky
šformowal, beže wšsi posslweny.

2. Bože wěrnj, Syna swého
dals milého, za mně na řřjz
šřastjny, on smrt za mně po-
šlaupil, a mně sobě wykauřil,
řemj swau přebrahan.

*Das halt uns Gott
hat uns sehr und viel
Halle*

3. Za čej tobě, z srdce svého
Strausseného, čest wydávám
tě době, dělugie w ponizenj, za
wsecka dobrodinj, celý čas ži-
wota.

4. Také zwlášť, buď tobě
Chwála wydávána, žeš mne tak
milostně, z své lásky dobrotiwě,
chráníš nocj minulě, strážj An-
geľů swých.

5. Prošim dále, rač mne u-
nj, a po wse dni, oštrjhati stále,
před lší Dávla zlostiného, y
wsecky ankladu geho, nímž mne
zkazyl chce.

6. Pro swau milost, chraň
Páne dusi, tělo mě, odpusť
mau nepravost: hřjchů, škody,
y hanby, porodně, ohně, was-
by, rač mne prosit Páne.

7. Tež trofy mě, a což w
gměnu twém dnes začnu, řjdiž
po vůli své, buď z rána začát-
kem mým, štěstím, a požehná-
njm, ó naplň žádost mau.

8. Prácy wsecku, kterauž
w gměnu twém dnes začnu, ob-
raceg k vjtku, dusi, tělo, a ži-
wot, gegjs mi ráčil darowat,
at tě ctj na wěky.

(1465.) Not. 257. f.

Gaf. Z celého srdce svého 2c.

S Elebit tebe Páne, budu
bez přestánj: Chwálit
tě newstane duch můg po wse-
cky dni. Žes mne z paubě lá-
sky, tě nocj opatrowal, od wssj
škody warowal, gajž Dtec ne-
bessy.

2. Neb řpobys ty, ó Bože!
swau stráž při mně neměl: Wel-
mibys snadno z lože byl mne
wybauřil ďábel. Zač tobě sa-
mému, čest chwálu mám wyda-
wati, srdečně děkowati, swo-
čitelu mému.

3. K tobě tebdy můg můg
Páne, se vřjkám: Od tebe řaz-
dau chwili spomoženj čekám.
Rač času dnešního, wsecko
žle odwrátiti, ďablu bráníš
škoditi, y hošomkům geho.

4. A řdyž řlowěť od sebe, nic
nemůž činiti: Toby, ó Bože, to-
bě mohlo se libiti: Protož rač
nás stále, Duchem swatým řj-
diti, a deg wždy to řonati, co
řlaujž k twě chwále.

5. Oštrjheg tělo, dusi, wtip,
mysl y žiwot: Práce, wselikě
řbožj, warůg od řhčj přjchod.
Chraň od wssěho řleho, wklaz-
důw, řauzřm y řsti, wssj nes-
řřátelské řlosti, pro Syna miz-
řeho.

6. Bran od nestydatěho oči
mě wyhleděnj: Ddegmi z srdce
mého, wselikě řle řtěnj. Ob-
řerstwj škodněho vřhoweg, řas-
kě řmilřtwj, řapud řřed y o-
řilřtwj, genž množj moc řle-
ho.

7. Tobě se gjž oddávám,
dnes y wždycky. Páne: Neos-
pausřtęg mne řádám, dokud
duch můg we mně: Zač tebe
chwáliti, řde w této řmřtedl-
nosti budu, něřdy w raděřti,
wěčně welebiti, Amen.

¶ III

(1467.)

(1467.) Not. 150.b.

Gat. prius sine o Geissi.

Sltě gasna wěcnoſſi, swětko
i swětkla neſtībēho: ſeſtī
nam i swě miſoſti paprſtly
swětkla prawēho: ač zapud ſkz
twě paſty moč, hued rano mřz-
lých hřichů uo.

2. Dřech až tmy roztažené
světlu tvému obšlupuji, genž
naš (ach!) nakážené, co malý
svět obšlupuji: bychom sřez tvé
oswícenij, Páne, zaš přišli k
spasenij.

3. Řeč rosa tvé dobroty na svědomí nasse padne; obživ nas a tvé štědroty, Edyž život náš smutkem wadne: rač nas lid křivý, zaslavati, a mcně potěšovati.

4. Necht plamen tvé milo-
sti smrtí, což vshleděho; pro-
bud nasse vnitřnosti, času to-
ho příhodného; necht prv, než
z tad pomineme, že sua hříchů
porostaneme.

5. Degž nam raucha hříšně-
ho škr; krew sušlawny wřítati;
a což spravedlivého, gačo pľasť
na sebe brati: Bychom tak wše-
ho trapeň swědomj byli spro-
stěni.

6. Ach! Wywode s mysli!
degz aby y dne saudneho tela
nasse s radosti sftiafne wstaly s
růzka swého: Deg se k tobě ra-
downati, a s tebau rozkossowati.

7. Smjít nám sám, a spro-
wod' nás, (slavně slunce spra-
wedlnosti!) řek: ten bídne hřez-

(1468.) Not. 257.f.

Srdceho srdce svého, diko
vzdávám tobě: Bože spa-
sení mého, v této ranní době.
Žes mne všeho zlého, vchoval
teto noci, svou předústognav
moci, pro Syna milého.

2. Neboť mohou přigiti, roz
ličné přihody: Žitř, oheň,
hromobitj, od zléh lidi sřkody:
Prádeže, mord, kaupež, w
hanbu swětšau padenj, nemoc,
těla trápenj, smrt zlá a náhlá
těž.

3. Dado to pak Šabel Pšimý,
genž gako lew chodj: A wšsem
negsa lenimý, fde gen mže
šfodj: A mne šfoditi čtěl,
wšfaks mne šrážj ofadil. An-
gelškau, y ohradiš, že přjstu-
vu neměl.

4. Dežaslaužiti sem toho.
Štuka mých hodností: Že mi či-
níš tak mnoho, višiel gest i twe
milosti: Hŕích své poznávám,
gich ſrdečně lituji, sám na se-
be žaluji, a ja milost žádám.

5. Dže mŭg negmilegŭŭ y
dneš mne opatrŭg: Učehož ži-
vot idegŭŭ potřebuge, da-
rŭg: Zdramj, chleb, y pofoğ,
zpŭsob mi etnė prătelj, obrať
mnė neprătelj, a žlost gegich
spofog.

6. Poručimě to pšranu
třem,

swau, dussi, tělo, včel: Prá-
co, a žiwňastku swau, y wisse
což mého geit: Dbee také ce-
řau, wrchnost, sansedy, djtky,
manželky, y přibytky, s potře-
bau wisselikau.

7. Degž maudrost zpramu-
gichm, hříšným obrácenj: Dea-
řku praengichm truchlým po-
těšenj: Chudým lidem žiwnost,
nemocným vyzdraveni, mračným
swatě skončenj, wsem wčerným
swau milost.

8. Budij twůg swatý Angel,
dnes y wždycky se mnau: Mě ne-
prowede šabel mocy své na-
de mnau: Rač mi pomoc dáti,
abych swěta marnosti, těla mē-
ho žádosti, mohl přemáhati.

9. A ldyž w den soudný ž
kože, hrobu mého wšau: Degž
ať se w twě (ó Bože) přibytky
dostanu: Kdež bude wčerný den!
Bůh swatý, swatý, swatý, Dtec,
Syn, y Duch swatý, věmiž to,
Amen.

(1469.) Not. 257. f.

Ginat brack, českých.

S Wnitřnosti srdce svého
wzdámám dšky tobě, ted
gicra přítomného, Bože, mage
sobě opět dobrodinj nowá pro
Krista Pána, tebau ay profa-
žaná, a přigata myj

2. Že chráně mne z milosti
pomínulě nocí, wjiti dals ža-
losti, žlch přehod, swau moč.
Siž pak prošm tebe, odpust

promianěnj má, pro něž mne
twůg strach zjímá, swatý Páne
z nebe.

3. A Chraň y dál nešťělý,
sám svého slauhu mne; w ces-
tách woš y w bezceřj, také to-
hoto dne. Hřjch, pād, oheň,
wodu, nemoc, owšem smrt ná-
hlau odwrať, y nenadálau taje-
bau slau přibodu.

4. W ruce gátie oddámám
žiwot, tělo, dussi, y wjc což ž
řásky twé mám, wč peče mi šlu-
ši; manželku, djtky své, čes-
leš, wšlecky přibuzné, b žjnj
gině, žwlášt mizné, w otcow-
šlě ruce twé.

5. Angel s' aty se mnau buď,
genž wjc než gā wjdj; Satan
daremne se řuď, sám, neb řez-
kle lidi. Žadného přisťupu ať
se mne nemá žadny, šlowel a
neb duch žrādny, buď sám neb
w žasťupu.

6. Šlaupost naše netořšimā
nástrah z předu z žadu: Na wšes-
čo neglepši má Bůh sám wč-
ně radu. Protož necht sám ras-
dj, necht tak wšse naše kráčj,
gak miji sám on ráčj: pūgdem
za nim rádi.

7. Rač žž y gā žpolehna,
djm důwěrně, Amen: Wčče
žel mne požehnā, woma se geho-
ramen, t' prācem řahām šmēle,
t' nimž mne w swem pomolā-
nj Bůh swau nālž dohānj, žač-
nul ge wesele.

3. Písně před Gidsem.

(1470.) Not. 272. a.

Sejši Králi Angelští, tys nad každý střed sladší: Rozkousný chlebe nebeský, nasotitý duffi náši: Také tělu nášmu deg pořm nápog gemu, daného rač požechnati, deg bez břichu požímati.

2. Dče náš genž gsy w nebesích, posvětiž se gměno twé: Králáží ty sám w našich srdcích, buď vůle twa y w nás de: Chléb vezdegšši deg nám sám, odpusť náše winy nám, newod nás w pokuseni, zbaw zlého, přiměď k spaseni.

3.) Amen Dče, rač to dati, tě důvěrně wyhámě: Kryste, rač se přiměřovati za nás hříšné, žádáme: Duchu swatý sprawu nás, nynj y na každý čas, degž at naše powinnosti tonáme k twé chwále a etc.

(1471.) Not. 40. d.

Slgje pořm přigjmati, skusit nam to rozgjamati, i čich rukau my geg bečeme, i slova Božího to čtíme.

2. Že práce naše daremni gest bez geho požechnání; v něho toho hledegme, a takto k němu zwolegme: Požechněž nam milý Páne, což požímati budeme.

(1472.) Not. 212. b.

SDče náš negmocněgšši, tebaut wse stwočeno: Twé gměno negslawněgšši tudy věčeno: A tobě se vřkáme, po-

sluňej hledáme, za pořm žas dáme:

2. Pro něž swlážugeš horn, i oblačí přediwně, rowiny tas té dolhy, pro wrody žiwné: i rostlu přiwodíš tráwy, žiwotichům potravu, nám w vřitel pravý:

3. Wywodíš y chléb i hnoge, náš w hladu k syceň, wjno, gize nápože, žijně k zapuženj: Twári obweselugeš, řdyž nás tak nasycegeš, mocně opatrugeš.

4. Wseť na tě očekáwá, dobrotiwý Páne, pořmu swého žádá, bez něhož nestane: Řdyž otwiráš swau ruku, sýtjš i zem: řého tuku, a zbawugeš smutku.

5. Deb řdyž dás milý Dče pořm k posluňej: Chwálj tě swého tworce wšseho twé stwořenj: O degž nám chléb vezdegšši, náš Dče negmolegšši, w potřebě nhněgšši.

6. Posvěť tohoto stolu, w Krystu wmučeném, at požíwáme spolu, w požechnání wděcném k syceň tělesnému, degž hodnost y k wěcnému bytu nezbeštěmu.

(1473.) Not. 30. a.

SDče náš wšemohauchý, genž wse žiwjš swau moč, požechněž nás wšsech spolu, nynj při tomto stole.

2. Požechnání Sejši, Králi králů negwěšši, důvěrně tě wřj:

vzhnámé, pozehnání žádáme.

3. Předobrh swatý Dusse, ob-
živiteli dusse, zpravugj ty srdce
nášše, nyní y w každém čase.

4. Posvětiž nám pokrmů,
pozehnaj y nápojų, ó gediny
Bože náš, kterjž wsecko w ru-
kau náš.

(1474.) Not. 26. a.

Galo: O Páne Gchissi negm.
D Těe wsemohauč, tworče
přežadauch, dobroto
stworowaná, wěcně pozehnáná.

2. Tys stworenj wsecka stwo-
řil pro člověka, by gsa opa-
třen plně, skaužil tobě pilně.

3. A wšak řbyž w tom ne-
stál, a w rági neostál, ygals
mu opatření, wyhnaw ho na
zemi.

4. Aby w kwalkowání wedl
pracowání, chlebem se těže ži-
vil, pokawadžby žiw byl.

5. Protož w potu twáři chléb
swág mladj, starj, máme na ze-
mi gjsj, gakožto nečistj.

6. A wšak tobě chwála buď
od náš wzdáwána, žeš wěcného
prokletj zase od náš k sněti

7. Slovo své semj poslal,
by nám w něm pozehnal, Sy-
na sobě rovného gednoroze-
ného.

8. Kterjž swau obětj ó nechť
nás posvěti, aby gž pozehnání
tvé bylo nad námi.

9. Sřz něho žádáme, čehož
nynj máme z twých darů w gjd-
le, pitj, společně vžitj.

10. Pozehnaj nám toho;
swatý dárcce wseho: a deg ctně
požiwati, mrawů ostrjhati.

11. Zbaw nás lakotnosti,
gidla přjlišnosti, y pitj nestřed-
ného, mkumenj marného.

12. Dbrat dussi k sobě, ať w
swě wnitřnj mdlobě, wnitřnjho
rozwlazenj hledá, w twém spa-
senj.

13. Řbyž se tělo nášše dary
twými pase, rač pásti také dussi,
nebeskau rozkossj.

14. Pozehnaj w pozehnáném
Synu nám poslaném, náš, y
tohoto stolu, tět žádáme spolu.

(1275.) Not. 54. c.

Alne Bože, Dče náš ne-
besky, pozehnaj nám tyto
pokrmj wsecky, kterjžs nám
předložil z paubě milosti, degž
ať gich vžiwáme se wšsi wděč-
nosti.

2. Z milosti twé ruku swau
otwiraš, opatření skusně swým
wěrny dawaš, degž ať sme w
počtu těch, kterjž gsau twogi, a
kterjž darů twých wděcně vži-
waj.

3. Dobrořečij Kryste chle-
bům nassim, kterej gsy nam
předložil chudým dítkám twým:
zachoweg nas středmých w naz-
pogich, pozehnaj nám słowem
twým wsech věcy stolnjch.

4. Odstupij od nas wsecka
oplakost, w spůsobu twém Kry-
ste, přigdiž k nám twág host,
byť byl wčastníkem pokrmů
nassich,

LIII 3

nassich, at sšeděe vdělugem chu
dým darů twých.

5. Sednauc k stolu s poetiz-
wau waznosij, chowegmež tělo
swě bez obžernosti, magie s
Krysa půwod, geho modlitbu
za pokrm duše, těla: modlmež
se Bohu ic.

(1476) Not. 64. b.

Gaf. Ať kdy bude při smrti.

Bu Sejis aby byl pokrm
lidu swému, ráčil se gest
k zrau obilnému přirownati, y
k kořenu mianému, pro nápos
swému wěrnému.

2. Rebe y země pokrm magi
od tebe, ó mých Sejissi, žiřh
člebe, wšecky krmis, a sám pro
to nechneš, ó člěb wezdešši
deg nám dneš.

(1477) Not. 40. d. 92.

Bid ožhneš swě mysl
yžbůru, k negwěšših
Krale trůnu, kterž wšecky opa-
truce, diwně chowá y daruge:
rcemež k němu:

2. Odewřiž Páne ruky swau,
wšlňš prosbu žádostiwau, k to-
bět my nynj woláme, wezde-
ššich darů žádáme, k očerštwenj.

3. Požehněj nás s swě mi-
řosti, at požiwáme w hodnosti,
k žiwotu přidaných darů, ošřej-
hacie dobrých mravů, k twě cti
chwále.

(1478) Not. 2. b.

Gaf. Welechduše má pána ic.

Těch pokrmů, gichž budem
požiwati, račij nám gich
sám Bože požehnati.

2. Aťbychom gich w dobrém
ždrawj vžili, sšlechtně, etnostně,
swatě, živi byli.

(1479.) Not. 40. d.

Gaf: Báh ohněm swatě ic:

Tímto pokrmům, y wšsem
nám požehnag Bože Otče
sám, aby s twého požehnánj, tě-
la wžaly nasyceui.

2. Rebe ne samým člěbem
člowěk žiw gest w swěťě kternj-
kolwět, ale s słowa, s wš twých
Páne, které pocháží přehogně.

3. Protož pokrm nám pože-
hnag, a swých darůw božských
dāweg, at gsme wždy w nich
nasyceui, chwālic tebe po wšes-
čny dni. Amen.

(1480.) Not. 223.

Gaf: Dělugemet Obrance.

Sšechněch wěcy stworiteli,
slyš nás w nyněšši
mili: W Synu swém wřku-
piteli, degž at se Duch náš
žhlj: Poswět nám wěcy wez-
dešši, abychom byli splněšši,
w powiawosji nyněšši.

2. Verance od tebe žiwnost,
wě nas wāžiti milost: at
odwrhnuć wšelikau žost, oblj-
bime swatau etnost: Ať twě po-
žehnánj sáme wděně ja swě
žboji māme, k tobě wraucně
wolame Amen.

4. Po

4. Po Gidle.

(1481.) Not. 173. b.

Dje! od něbož wšsecko
máme, swěť tentot gest
dům prostrannj, w něm mnohě
dary nalezáme, které dáváš,
gať se ljbj: Za ně buď gměnu
twému čest, Bože! kdo tobě
rowný gest?

2. Kdo může lbi wšsecky sčj-
sti, které duc přj twem stole
gsau? a wšak každemu dáváš
gisti, ty frmjš ge dobrotau
twau, a pšsobjš, že fragina ge-
dna každa swau žiwosti má.

3. Ty činjš, že libe w nadě-
gi, ošwagi zem pro zbožj, kte-
ré časem swým šhromajduj,
když ruka twá to rozmnožj:
gasno, wštr, y dšst eanuj, roz-
kaž twůg ochotně činj.

4. A tak roste libem potrawa,
zem gsme, a zem nás tež frmj;
role samým hlěbem se stawa, co
mrtwě gest, to nás žiwj: mno-
hem wjce tehdy těle to powsta-
ne, genž zemřelo.

5. Co tehdy wje máme mlu-
witi? Páne twě diw gsau mno-
hě; kdo můž to wšsecko pocho-
piti, gať gsau twě skutky welj-
ké? neb wždy wjce přejímáme,
něž w našich zřřstahách máme.

6. Wždy wšak nechceme to
tagiti: twě požeňnáj nás žiwj,
coholi můžeme vžiti, má slawy
twěbž znamenj: rty, y srdce ma-
gi tobě dšj wydáwat w každě
době.

(1482.) Not. 30. a.

Ubiž slawně weleben, Pán
Bůh w Trojicy geden,
že nás mdlých posplunge, i lá-
sky swě opatruje.

2. Diwně i tučnosti zemské,
také i rosy nebeské, dawage poz-
žeňnáj, swým vrodám na zemi.

3. D nestihla maudrosti, buď
chwała twě milosti, i nashcenj
časného, i twých rukau přiga-
těho.

4. Degž hodně požiwati, w
dobrem wšdy pracowati, tak
dogiti štylosti, w radosti na wy-
sosti.

(1483.) Not. 212. b.

Gafo: Wzdegmez čest Bohu.

Buď Pán Bůh náš pos-
chwalen, za pokrm a napog:
gimž hlad náš teď gest wyda-
len: Tot wšse gest twůg nastrog,
byhom štedrosti twau znali, w
wjce posylu brali, w tě Boha
dauffali.

2. Gesli sme to vžili bez-
mirně, i rozkosti; (šřz což by-
hom škodili tělu, žwlasti pak
dussi:) rač nam to odpustiti, a
nebeg škody wyti, rač pak nás
řiditi.

3. Žiw nás také budaucně,
frm dusse y těla; obrať nás k
sobě wraucně, a k Křystu do
cela: ať gsme hladu zbaweni,
mocni w každém trapanj, wěcně
lžžiwenj.

LIII 4

4.

4. Otče! Chcéjž Otcem byti, posvěť se jméno tvé; kralow-
stwj tweho přiti rač nam dle
wšle twé; deg chleb, odpust
hřisnosti, srdce sprost každé
křosti, žbaw wšechy vtrpnosti.
Amen.

(1484.) Not. 61. a.

S Chwalte radostně; swatj
Boha swého! Zpiwgeť žal-
mý t sláwě jména geho;: Chwá-
ťat slusť oždobná na sameho,
Chwalte geg wděně, Chwalte
geg wděně.

2. Swau ochranau on;: mě-
řo swě bezpečj, rožptylený lid
swůg mage na pěči;: žarmauce-
ně těšj, žraněně lěj. Chwalte
geg wděně, Chwalte geg wděně.

3. Swěžd žnage jména;: wšechy
on powoláwá: nad po-
kornými rad se smilowáwa;: než
žaz pýšnými rád o žemi dáwá.
Chwalte geg wděně, Chwalte r.

4. Zpiwgeť žwučně;: chwá-
ťe tak dobrého wšicknj hlasem
y harfau Boha swého;: Nebí
gest přemocný, slawně činy ge-
ho. Chwalte geg wděně,
Chwalte geg wděně.

5. Dní tmawá mračna;: pod
nebem wpmodi, krůpěgmi
děště wyschlau žemi chladj;: a
tjm rostaučy wšechy wěcy mla-
dj. Chwalte geg wděně,
Chwalte geg wděně.

6. Dn žiwodichy;: wšechy opa-
truge, žwičakům polnjm pokem
připrawuge;: až y mládě křlawce

sám stawuge. Chwalte geg
wděně, Chwalte geg wděně.

7. Wšle kůň Pán;: náš ne-
má kocháň, ani w refu, genj
žmužile se branj;: Kdo w něm
wšá, ten bēde požehnánj. Chwal-
te geg wděně, Chwalte geg
wděně.

8. Žiw Hospodin buď;: Bůh
překlasťwý náš. Ach Chwal-
ťe každj jméno geho řdo mās;:
srdcem žiwým ge řdož sobě daně
mās. Chwalte geg wděně,
Chwalte geg wděně.

(1485.) Not. 61. a.

Ginal.

S Chwaltež gjž Pána;: nebi
gest gisté dobrý, gest wěc
slusťná Chwaliti Pána Boha;:
Chwala geho wěššená y krásná,
Chwaltež gjž Pána, Chwaltež gjž
Pána.

2. Zpiwgeť žspolu;: Dělna
ajce Pánu, zpiwgeť na har-
fach Pánu nášemu;: neb gest
Pán mocný, gemuž budiž chwá-
ťe, Chwaltež gjž Pána, Chwal-
tež gjž Pána.

3. Kterýž nebesa;: oblaky
přikřýwa, swlážuge žemi, děště
řdýž ráčj dáwá;: po něm tráwu
na horách wpmođjwa, Chwaltež
gjž Pána;:

4. Dn wšelikému;: tělu
pokrm dáwá: Tafe howádkům
roste gich potrawa;: wolagich
hawránký wyslýcháwá, Chwal-
tež gjž Pána;:

5. Renj mu w žáděm;: ani
w šle

w syle koně, ani w legtkách mu-
že libost přjgemuá:; dauffagi-
cým w Pána, hognost ophywá:
Chwaltež giž Pána, Chwaltež giž
Pána.

6. Chwaltež wesele:; sřečo
stworitele, z něhož k spase-
ní wěrného Křestiana:; dáma se mi-
lost wěného jiwota: Chwaltež
giž Pána, Chwaltež giž Pána.

7. * O Jezu Kryske:; tebež
my žádáme, degž ať y s námi
milost twá přebývá:; pro sła-
wu twého welebného gměna,
Chwaltež giž Pána, Chwaltež
giž Pána.

(1486.) Not. 2. c.

Gaf. Při skonání dne tobo.
Chwaltež Pána nebož gest
dobrotin, w lásce a w
pravdě wěčně trwánlín.

2. Až gako milosrdný Báh
stworilw nás, dáwánám pokrm
a nápoj, w každý čas.

3. Zpíwemež gemu z sreb-
ných swých wnitřnosti, chwála buď
tobě Bože na wysošti.

4. Genž gako Dtee bohatý
a štědrý, Chwás, odjwás,
Chráníš nás své dítly.

5. O degž abychom tě wždy
dobře znali, po tobě taujic, k
tobě se dostali.

6. Pro a sřz Jezu Kryska
Syna swého, před trůnem twým
prostředníka našeho.

7. Kterýž nám pomáheg zde
wssem společně, a deg ať gsme
w geho kralowstwj wěčně.

8. Wsse k sláwě gměna geho
přeswatého, kdo to žádá, rech
Amen z srdce swého.

(1487.) Not. 26. a.

Gaf. O Páne Gežísi negmil.

W, Dobu nassemu, Chwá-
ly cti hodnému, po wži-
wání stolu, Chwálu wýdegme
spolu.

2. Kfance, buď wždy Chwá-
la, čest, sláwa wzdáwána, z
darů od tebe daných, w Křistu
požehnanych.

3. Chwálime tě Dtee, nebe,
země tvorče, z dobrodiní oby-
gich, časných y duchowných.

4. W nassil mocj není, ža-
dné odpłacení, než tebe milo-
wání, w děčné děkowání.

5. Přigimž ae w Synu swém,
w Křistu wmučeném, pro geho
zastlavení, mež w nás zalíbení.

6. A odpust prošime, w čenž
nestatečnj gsme, tebe hodně
Chwaliti, twě štukly slawiti.

7. Wžiteho stolu degž nám
požit spolu, k prácy jiwota ctive-
ho, a potom slawného.

(1488.) Not. 30. a.

Gaf. O Bože milostiwý.

Náli wšemohaemy,
negmilostiwěgšimu, nez
proměnitelnému, wždycky Bo-
hu wěnému,

2. Pomstanaucé od stolu, ree-
mež s poslonau spolu: Ewa-
ty, swatý Dtee náš, genž w nez-
besých přebýváš.

¶ III 5

3. Toz

3. Toběť chválu vzdávame, sláve, f pohodlj
z toho což pozivame, f pohodlj
těla swěho, štěťje w tom daru
twěho.

4. Nebo čím se sytime, srd-
cem tomu wědjme, že wssecko w
chudobě swě mame gen z ště-
drosti twě.

5. Protož Páne Bože náš,
genj myšlenj nasse znaš, deg
ai sme žiwj w tobě, a ne swě wu-
li w sobě.

6. Přijmij modlitbu od naš,
a swým darem budiž w naš,
rozmnož lásku y swornost, a w
zemi deg pobožnost.

7. Toběť seporaučjme, krom
tě ginám newjme; toběť škrz
Krysta Pána čest, chwála budiž
wzdana Amen.

(1489.) Not. 30. a.

S Už chválu wydeame Bo-
hu, za geho miłość mno-
hau, kterauž f nám profazuje, z
lásky swě dokazuje.

2. Neb ať f obrazu swěmu,
y f žiwotu wědněmu, stwořil
nás a wyloupil, y Duchem
swým posvětil.

3. Dává nám pokrm, ná-
pog, oděw, zdravj, y pokog,
množí nám ptactwo, ryby, ho-
wádka y vrody.

4. A když činj tak mnoho/
w wůli swěta toho, kdo dary
ty wymysluj, kterěž nám sročil
w nebi?

5. Ach olo newidalo, a vcho
neslechalo, co připravil těm f

sláve, kterjž mu slaujž práwě.
6. Otče za dobrodinj, kter-
ráž miłość twá činj nám hřis-
šným, budiž chwálen, nynj y
wždycky Amen.

(1490.) Not. 2. b.

Gaf. Těch pokrmů, gichž
Otrmem, nápojem a smie
nashyceni, a časnými wěc-
mi zde obdaveni.

2. Z tohoh dělugem Bože
twě miłości, rač nás sytit chle-
bem wědným z wyšosti.

(1491.) Not. 40. d.

Gaf. Koť starý mgl w té
Stikladem Pána Gežisse,
zpjweg radostně mādusse:
Děbt y on Dce tak ctjwal, po
stole pjsničky zpjwal.

2. A gislě hoden gest chwa-
ly, ten Dce náš neskonah,
neboť, gsa dobrj, mād tu čest, že
miłość geho wědná gest.

3. On náš žiwj, wpatruje,
on wšim dobrým nashycuje, ga-
kož nám pak opěť unjž wčinil
to dobrodinj.

4. Slůnce welj wšsem slau-
žiti, na zle y dobré wzhoditi,
dává děst na spravedlině, y
na ty nespravedlině.

5. Wywodj chleba f pošlněs-
nj, y wjno f obwescelenj: A kdo
může wmysliti pokrmj, náš
poge wssecky.

6. D by člowěk to rozzjmal,
a dobře wsseho wjžwal! neboť
wsseč

wšsecko gest pro něho, on pro Boha, ke cti geho.

7. O dalšij opatrowánj za nečegmej pečowánj, wšak Syn Boha negrowššijho šaffar gest domu Božjho.

8. Ten koho w prošbách oslyšel? a neb kdo o něm neslyšel? gak předimně wěc činil? Gak s každým wprjmně mjuil?

9. Ze dwau ryb a z pěti chlebu naštil pět tisíc lidu, a jaš, mocj swé prawjce, gen sedmij čtrij tisícce.

10. Sšetřmej králowstwj Božjho, a w něm sprawedlnostj geho, tak nám wšse přidáno bude, dobrých wěc nebude.

11. Bůh Dtec, Syn y Duch swatý, Bůh náš swatý, swatý, swatý, budiž od nás nynj chwálen, y na wěky wěků, Amen.

(1492.) Not. 272. a.

Gak. Gak žiwých wod gelen

Člawa buď tobě Bože náš, y swatě děkowánj: Zeš nakrmil, napogil nás, to z twěho požehnánj. Mac chlé, bem slowa swěho, sytiti z nás každého, degž těj w nebeskem králowstwj, gisli chléb blahoslawenstwj.

2. Dťce náš genž gšy w nebesých, poswětj se gměno twé: Králžž ty sám w nášich srdčích, buď wůle twá y w nás jde. Chléb wezdegšj deg nám sám, odpust naše winy nám, nevwos nás w pokuseni, žbatw žlého, přiwed k spaseni.

(1493.) Not. 92.

Obět slusj diš činěnj, šaz mému dobrořečenj, neb ty o wšsech pěti náš, opatruješ, diwně chowáš, Králi wěcný.

2. Ny myt z přigatých pokrmů, k žiwotu přidanych datů, tobě wděně děkugeme, čest, chwálu oběkugeme, š Bože náš.

3. Budiž tobě Bože chwála, čest, moc, šyla, gasnost, slawa, neb gšy ty wšsech wěc Pánem, wěčně požehnaný, Amen, Hal-lelujah.

(1494.) Not. 30. a.

3degmej Bohu slusnuu čest, neb Dtec předobry gen, a geho dobrotiwost, trwá wždy až na wěčnost.

2. Stworil nás milé k swému obrazu důstognému, neb geho dobrotiwost, trwá wždy až na wěčnost.

3. Dává nám pokrm, náš pog, oděw, ždramj, y pokog: neb geho dobrotiwost, ic.

4. K našemu potěšení, slauz ži wšsecko stwoření: neb geho ic.

5. Slunce, měsje, y hwězdy, wjtr, země, oheň, wody: neb geho ic.

6. Ptactwo, žmžrata, ryby, owoce y vrody: Neb geho doz brotiwost ic.

7. Z otcoskě geho wůle, slauzj nám y Angelé: Neb geho dobrotiwost ic.

8. Dopausťj hějchj naše, pro

pro smrt Pána Běhisse: Neb geho
ho dobrotivost ic.

9. Milost wždycky k wýcho-
du, hněw geho gde k západu:
Neb geho ic.

10. Když to činjna zemi, vci-
nit wje na nebi: Neb geho do-
brotivost ic.

11. Gakož slibil k milosti,
wžij nás k věčné radosti: Neb
geho ic.

*12. Budiž Bohu wdána
čest, neb Dtec předobry gest, a
geho dobrotivost, trwá wždy aj
na věčnost. Amen.

(1495.) Not. 212. b.

Gál. Kryste Synu přemily.

Sdegmež čest Bohu své-
mu, k geho dobrodinj,
wzácnať gest chwála gemu, od
geho stwořen: Protož my nje-
ni spolu, věnujmež mu poklo-
nu, škauč po tomto stolu.

2. Chwála buď tobě Bohu,
kteržto oblakem zaslěňuješ
oblohu, dáváš děst swým ča-
sem: Velikomocný gsa Pán,
činj to k vžitku nám, čtě od
nás býti znám.

3. Ptactwu, wsemu dobyt-
ku, pokrmi připravugeš, potom
ge ku požitku lidem přimozugeš:
Z opatření takého, té Pána la-
skawého chwálíme dobrého.

4. A giž tebe žádáme, při-
gamse pokrmy, degž at gich
vžijáme bez hrýsné poskwrny,
w práci dobré y w ctnosti, či-
nje své povinności, zde w času
milosti.

(1496.) Not. 91. b.

Gako: Minula noční hodina
Sdegmež chwálu, děkowá-
ni, Pánu Bohu mocné-
mu, kterž nás darj na zemi,
pokrmý y nápogi, také slawný
mi oděvy.

2. Kterž nám wšse co stwo-
řil, dal, aby člověk tučnosti
zrostu zemského oplýwal, pod
tjm šsiroky nebem nade
wšim mocně panowal?

3. Nad to wšs, gměno poeti-
wé, mjslo koruny žlité, dal, by
hom slauli Křestané: rozkázal,
aby y nám posluhowali An-
gelé.

4. K wůli žiwotu nassemu,
musy každě bowádfo vnrjti
smrti nashlau, ptactwo, zwj-
řata, ryby, nám k přechutně-
mu pokrmi.

5. Y wšsečo gině stwořenj,
nepřicháží k vžitku, bez wlasti
njho vmrtwenj, wjtr, woda,
y oheň, hotowý ku poskauženj.

6. K tomu rozličnost owoce,
k dějwj, k bylin poslého, a chu-
ti, wšně rozličné, a to wšse vci-
nit žiwotu nassemu pohodlué.

*7. Nemůž se to wymyslwi-
ti, wypsati, wychwáliti, a ni-
kterak wyslowiti, co nám ráčj
dobrého Pán Bůh posawad
činiti.

8. Wšak je wšsi náši mo-
žnosti, posleknauc w nášich srd-
cích, děkugmež geho milosti,
vžijwagje těch darů, k báznj a
se wšsi wděčnosti.

9. Chwála tobě ō Dče náš,
kterž o nás péči náš, pože-
hnáním svým darjš nás, ač
po tomto životě, w život věč-
ný vvediš nás.

(1497.) Mot. 30. a.

S Zdegamež Pánu Bohu čest,
kterž dobrotný gest,
ja geho wšech dary, genž
sme hogně přigali.

1. Tělo y duši on sám, ži-
vot, milosti dal nám, a to wše
obhaguje, nie neobmeššawage.

3. On tělu žimnost dává,
dusse nasse zastává, ač pak smr-
tedlně rány přišly ja nasse
winý.

4. Lékař gest poslaný k nám,
ten pak gestí život sám, ja
nás vmeš Kristus Pán, tak
spasení dobyl nám.

5. Slovo, křest, a swátosti,
slauží proti neštěstí: w pravě
twě Duch swatý, věj nás w
něg dauffati.

6. Skř: něho hěch odpu-
stěn, život nám zas nawrácen:
a w nebi msti máme, ō Bože,
dary slawně.

7. Prošime twě dobroty,
rač dále zachowati nás, welikě
y malé, ty nemjuš s námi
žle.

8. Zachoweg nas w swě pra-
wodě, přimeš k věčné swobodě,
k slawení twěho gměna, skř:
Gezu Krista Pána Amen.

(1498.) Mot. 214. a.

S Píweg dusse ma Bohu, zpí-
weg s wděcností mnohou,
necht geho dobrodiní, dnes we-
selým tě činj, ten kterž wšech
stworil, maudře wšech nás spů-
sobil, y nynj nás posylil.

2. Chwalmež geg, geho slau-
hy, a platme Pánu dkuhy, řduž
on tak nás miluge, a štědre
opatruge, hned gak nás sobě
stworil, w matce z kři, žil,
ležil, massem a kři odil.

3. Hned gak žit začnuáme,
kuchyni celau máme, y w
matek swých životě, dobrým
nás štíj škryt, neb ač sme tru-
pel malý, wšak Bůh nás ho-
ben chwály, chrání nás ne-
zahálj.

4. Na smět přigdauc, wšem ná-
me, čimž život nás chowáme:
Neb wše Bůh připravuge, a
nam z lasty daruge! oblač,
dělš, slunce, teplo, dawa pro-
stlinam světlo, byt wše rošlo
a kwětlo.

5. Odkudž chlěb y wjno nám,
wymodj ten dobrý Pán, ptacy
wegce snassej, z ných mladá
wysedaj, nám w pokrm; ryby
z wody, wšech zwjrat diwně
rodj, dawaj chutné hody.

6. Ach prosmež ai Pán sla-
wy, da wšechněm rozum zdra-
mž, těch věcy k vjzwanj, a ja
ně děkowanj, byt mysl w doz-
brém stala, ctný život wyda-
wala, řkuc: Bohu budj chwa-
la, Amen.

5. Pf:

5. Pisně poslednj a' nespornj.

(1499.) Rot. 9. c.

Gaf. Powstań powstań z pro-
Swał dusse mǎ Hospodi-
 na, přislat nespornj bo-
 dina, a wni aisse ta nowina :

2. Ze se gij den nachyluge
 Pán k sandu se přibližuge, moe-
 ně wsecký probuzuge.

3. By je sna hěchli powsta-
 li, na smrt swau pamatowali,
 a k počtu se gij chystali.

4. Geaj při smrti mudy dāti,
 y na sandu wsecký stati, ortel
 gisty z činu brati.

5. Tuť pobožné Pán do nebe
 pogme, bezbožné od sebe přiz-
 sně do pekla zajene.

6. Rdež mudy wěčné trpěti
 mudy, s dablý byt swůg mji,
 listkap wěčný hoře piti.

7. Lěh mul, Krysle, nas
 wchoweg, skončenj dobrehu po-
 přeg, z milosti žiwot wěčný deg.

8. Na to reč mǎ dusse A-
 men, Krysle genj gsy žimy pra-
 men, buď od nas na wěky chwa-
 len, Amen.

(1500.) Rot. 40. d.

Truelins bohabogny, mi-
 losrdny a pokogny, mo-
 dlil se gest Hospodinu, prawe
 w nespornj hodinu.

Skutk. 10. 1. sqq.

2. Angel Páně žagewil se mu,
 milosfině oznamil gemu, coby
 měl před sebe wyti, hceli k
 spasenj přigiti.

3. Tak milý Pán Bůh posla,

wad prosby swých wěrných sly-
 ša rad, žadoš gegich naplāu-
 ge, k spasenj ge přimozuge.

4. Hle nespornj gest bod-
 na, w kteraužto obět gedina,
 Syn Boží se obětował, za nas
 Dcey posvěcował.

Matth. 27. 46. sqq.

5. W kteraužto sladký spa-
 sytel, aatžto možný wplupitel,
 otevřel kotru z milosti rag, s
 předimnanu ochotnosti;

6. W kterauž ten beranek ti-
 chy, čine dost za nasse hěchy,
 modlil se za protivníky, wsecký
 řagjcy hějsnity;

7. W kteraužto s plačem
 wolage, za nas těžce vmjrage,
 wpuštil dusj a skonā, tak wse-
 cký wěcy dořonal.

8. Takowěho dobrodinj této
 nespornj hodiny wděčnj gšau-
 ce, chwālme Boga, srdcem,
 wšly, gať kdo moha.

9. Slāwa Bohu Dcey, z ge-
 ho milosřdenstwj mnohého, že
 za nas Syna na smrt dāl, s
 nim nám wsecko dobre přidał.

10. Chwāla tobě Sezu w ten
 čas, žeš smrti swau objiwil
 nas, dals krew swau pro nas
 wyliti: ať rač nas s ni očis-
 liti.

11. Budiž čest Duchu swatě-
 mu, Dcey y Synu rovněmu,
 kterýž nám to dal poznati, wj-
 rau prawau požíwati.

12. Bože w Trogiey gediny,
 degš

degj nam toho dobrodinj na vě-
čy auctastu byti, zde y w nebi
tě chwaliti, Amen.

(1501.) Not. 40. d. 163. b.

G. Slawa Boha na wysofi.
W Schwalmez my Boha ny-
nj, spolu w tento čas
nospornj: * mládency y malé
dětj, dnes, ytra, a potom wždy-
čy. Křauc: buď tobě Bože
chwała, a w nebi na věky
sláva.

2. Y my státi nemeššegme,
ale s dětmi mu žpiwegme: z
takowěho dobrodinj, kterěž nám
činj zde nynj. Křauc: buď to-
bě Bože chwała, a w nebi na
věky sláva.

(1502.) Not. 156. c.

G. Wšaupil geš Křystus na.
Wmožjž nám mily Dče,
tebe milowati, srdeem,
možj y z dusse znati, w křži,
w bide, w psotě, twě lasee, do-
brotě wždy se radowati.

2. Pomozjž nám mily Křys-
te zde pro tě trpěti, pro twě
gmeo y prawdu, wzkost, křžj
zarmauceni, w swětě pohaněnj
trpěšiwě nesi.

3. Pomozjž nám swatě dusse
při twěm slovu státi, tebe s
Dcem, s Synem wzywati, zde
w našsem sauženj, při swatěm
wyznánj, stale setrwati.

4. Pomozjž nám, swata Trogi-
ce, swatě žiwu byti, pomozjž spa-
sytědně žeměti: když bog do-

kozáme, ať korunu máme, z
Křystowá wstěštwj.

(1503.) Not. 162. b.

G. Takot wola sám Syn ic.

W Pasyteli Božj Synu, genž
gly w nespornj hodinu
trpeš za nas bolešně, (těšče
mužj pro hřisniky!) modlils
se za křžowniky, skonals s pla-
čem žakostně.

2. Gatožto pastyr neglepššj,
položils za nas swau dusi, a
prolils swau swatau krew: a gsa
obět litostiwu, za nas hřisně
milostiwu, wlogil gly Božj
hněw.

3. K tobě my se wstfáme, a
pokorně tě žadáme, rač nám mi-
lostiw byti: Křwj swau nas
očistiti, od hějščů naššich obmy-
ti, našj winu z nas sniti.

4. Emilž se, smilž nad
námi, w zarmauceni budiž s
námi, a deg swě potěšeni, když bu-
dem wzywati tebe, nezamitež
nas od sebe, přigmi nasse mod-
lenj.

5. Twě newinně vmučenj
necht na nas žnačeně neni, pro
nasse neprawosti: deg mji srdee
řagich, wěšcy, tě milugicy,
deg warowat se žlosti.

6. Posylni nas swau milostj,
proti šabelské chytrosti, bychom
mohli ošati: před ošdly kow-
ců žlostnych, a řečy šablů
polednjch, rač nas obžago-
wati.

7. Rozmahežj w nas swatě
ctnos

etnosti, zájena hříchů v zlosti,
mocně od lidu svého: aby dā-
bel, svěť v tělo tvě lásky w nas
nerušilo, deť nám Ducha swa-
těho.

8. Abychom s pomocy geho,
držugice se od zlého, tebe na-
sledovali: W twém životě,
vžte cestě, kteráž mede w nebe
gíší, kříž twůg na sebe wžali.

9. Za wšecká twá dobrodinj,
kteráž nám twá milost činí
wzdáwame chwału a čest, tobě
Kryste, Dtcy twému, milemu
Duchu swatému, kterýž geden
Pán Bůh gest.

10. Slavně swatě Pane
gměno budiž wěčně welebno,
odemšeho stworenj: Boží pře-
brojnj laudowě, y geho slawnj
stutkowě, gsaut dimně zwele-
beni.

11. Kterak pyšných ponizo-
wal, a pokorných powyššowal,
bohatě prazdně pustil: ale který
se ho bali, w swatěpokore trwali,
těch nikda neopustil.

12. Gakož ráčil zaslíbiti, že
w paměti své chce míti wše
svě milosrdenstwj: kdožby od-
staučil od zlého, wzywál swa-
tě gměno geho, dogde blaho-
slawenstwj.

13. Amen pokorně zpjweg-
me, srdcem, hlasem jawolegame:
Bože náš na wšostj, pro swě-
ho Syna milého, na křížj
vmrtwěného, popřeg nám své
radošti, Amen.

(1504.) Not. 40. d.

Gal. Příkladem pána Geisffe.
Tento nyní polednj čas,
přigmi Bože chwały od
nás, prosby naše, djl činěj,
pro Krystowo zaslauženj.

2. Gakož gsy nám od switās
nj dosławad dal požehnānj, w
dobrém štastně prospjwati, y
tělesně pracowati.

3. Kacíž do wešera dáti, za-
se štastně pracowati: posyl-
tūgž nás swau milostj, dáweg
prospěch y žimnosti.

4. Gistotně tomu wěřime,
že to wšecko obdržime, pro
žásluhu twého Syna, Gezu
Krysta Hospodina.

5. A pro twě prawdivě sliby,
gežs wždy plnil bez pochyby,
wšak gsy ty sám wšeho Pánem,
až na wěky wěšām Amen.

(1505.) Not. 62. a.

Přiweg gž duse milá Pánu
swému; wzdeg chwału
gměnu geho přeswatému, zwe-
lebug duse Pána y na wšwítě,
ráno, w polednj, wečer y pospolitě.

2. Genž odpaušfej wšecky
twě neprawosti, zahānj nebuhy
y twě křehlosti, žiwot z smrti
lakomě twůg wytrhugě, a mi-
losrdenstwjm swým tě korunuge.

3. Genž tobě wšecky wěcy
dobře dáwā, w twě mladosstj
gako orla ozdobařā, obrance
neomylňj zle odsauzených, a
sandce sprawedlňj wšech ne-
slechetňj.

6. Písně večerní.

(1506.) Not. 146. b.

G. Světe, s tebou se zebnam
Ach gal vssecko předivně
 spocívá v noci mile, li-
 de, hory, pole: my pak milj
 smyslové, těla mého slauhomé,
 powstánte k Boží pochvalé.

2. Kde se světllost poděla
 slunečnj? Noc zahnała, tma-
 wá a odporná: Ach pow-
 staň slunce gine, Gejissi světko
 plně, osmětj srdce zatměue.

3. Tělo gdi spocívati, zloj
 obůw twůg v staty, obraz
 smrtedlnosti: neb Gejiss w gi-
 nau sukni obleče tě w den saud-
 ný, wědnau swau spravedlnostj.

4. Hlawa, nohy, v ruce,
 gsau wděné, je od prace gdu
 gij k spocívání: Erdee w Pá-
 nu wesel se, je on bjd wsech
 sprostj tě, v hrjchůw sflodných
 páchání.

5. Nu gij mdké audy gdeťe,
 na swé křjzto se zkladte, gegj
 gste žadostiwé: přigde čas y ho-
 dina gila od Hospodina, w
 hrobě dogdete kže swé.

6. O Gejissi můg Páne,
 rozzij twé křjzla na mne, ku-
 řátko zemdené: Nebeg dábłu
 sfloditi, s Angelj rač brániti,
 ať ležim neporušené.

7. W nás milj domácy, nech
 nepotká tě nocj žabná zlost,
 protiwost: Bůh popřeg sflašně
 spáti, strážj swau ohraditi po-
 krogjka nebezpečnost. Amen.

(1507.) Not. 146. b.

Ginač.

Ach gij vssecko smočeni, li-
 de, dobytek, lesnj ptactwo
 odpocívá: Wy pak mogi smys-
 lowé, těla mého žiwlowé, či-
 te w čemj Bůh zalibenj má.

2. Ach slunce, kdejs jústalo?
 světko hwězd tě zahnało, noc,
 co dne nepřitel: Ty, nad slun-
 ce gasněgssi, má rozkoš, můg
 Gejissi, wzegdi, nebs duse mé
 spasytel.

3. Den musyl konec wžiti,
 ať hwězdy se gij třpitj, oblohy
 nebeské: tak y se mnu se stane,
 kdž na rozkaz twůg, Páne, mu-
 šim wygjt z bjdnosti země.

4. Tělo gde k spocívání, oděw
 se dá k schování; Obraz smrtedl-
 nosti z těla mého gij zkladám;
 wšak wěřim, že Křytus Pán
 obleče mne w plášť spra-
 wedlnosti.

5. Hlawa, nohy v ruce těšj
 se, je gij práce dnes konec swůg
 wžala: Erdee y ty se wesel, je
 fresunek twůg zassel, hrjch wzał
 překážku, buď Bohu chwála.

6. W my audomé mogi, gdeš
 tež gij spat w pokogi, po křjzku
 dychtite: Neč, deň se přibližu-
 ge, (nech se Duch připravuge!)
 je se do křjzta hrobu wložite.

7. Děi se jawiragi, pokogjka
 žadagi, co pak tělo s dussj?
 Přignij ge zas na milost, od-
 puš

M m m m

pustť wšecku nepravost, Izrael.
šty strážce Gezišsi.

8. Roztáhni obě křídla, po-
přeg křátlu bydla, můg hrad,
ma obrano: Satan mne chce
šhltiti, degž Angelům twým
bditi; dítěti nemá byt překa-
ženo.

9. V wás, milý přátelé, ne-
má rmautit té chwile pád, nebez-
pečenstwj: Bůh wám wšsem
deg dobrau noc, při lůžku štug
božska moc, tež Angelštych za-
stupů množstwj, Amen.

Wrog. 32, 1. 2. 2 Král. 6,
16. 17.

(1508.) Not. 34. a.

Ny nyní se den nachylil, a
slunce zapadá, giž každý
tož se vnawil, spi a odpocíwá.

2. Ty wšsak ō můg Hospodi-
ne, nespíš a nedřímáš, temnost
ti swětla nevwme, neb sám
swětlo slugeš.

3. Pomni tež na mne můg
Páne, w této tmawé noci, a
wezmi mne milostiwě, pod sijn
božské moci.

4. Odwrat šabelškau vkrut-
nost, háušem twých Angelů,
tať gsauce mnohých pětj zprosti,
sen budem mít spolu.

5. Entjm špe množstwj hřj-
chů mých, genž na mne žalugi,
wšsak ō Gezišsi w ranách twých
gá se wyplacugi.

6. Toho za rukowmé stawim,
když pŕgdu k saudu tam, ont se
přimkuj, o tom wjm, w nĕg
šplnau wjru mám.

7. S tjm Dĕj své giž zawj-
rám, a vsnu s radostj, Bůh drží
štraž, ga pokog mám, beže wšsi
žalosti.

8. Přeč gďete marnā myšles-
nj, kam chcete, nic nedbám, neb
w srdcy mém gest stawenj, sa-
mého Boha chrám.

9. Gesli ta noc gest posed-
nj, w tom smutném audolj, ach
přiwed mne k wĕcnĕmu dni,
mezy twĕ Angelj.

10. W tobĕt glem žiw w mja-
rám, ō Bože zástupů, w smrti,
w žiwotĕ spomoz sám, w bydĕ a
w žarmutku.

(1509. a.) Not. 223.

Tanĕbný blas Choti po swĕm
ženicku.

Žgeo. 22, 17. 26.

Šako: Kryšle, wjm že vmĕsti.

Shwála Bohu! kroť k
wĕckosti opĕt gedem přeš
bĕhnul, w tom se Duch můg s
tanĕbnosti, k tobĕ wzháru
pozdwihnul. D prameni mĕz
ho žitj! z něhož wšsecka milost
šwjtj, mĕ dussi k obžiwenj.

2. Štu roň, dni y hodiny,
a wšsak mi to předlauie, doš
kudž ten čas bude uynj, když tĕ
obgimu tanze! D žiwotĕ! by
šmrtdlnost žhleena giž byla w
wĕcnost, abyh byl nesmr-
tdlným!

3. Dheň twĕ pášy páli me
šrdce, až se zahřjwá, což we mne
mám a w myšli swĕ, wšsecko s
sebau spogimā. Alĕs ty we
mne, a gá w tobĕ: wšsak
wraucĕg

vráncně mždy žadam sobě,
bych hlubší w té proniknul.

4. D kdy by ty gen neprod-
lel! počítám okamžení. Ach
přid, dokudž by nevidlel hlas
můj a mě tanženj. Přid po-
gednau již w tvé slatvě, ať
choť twa říj w přípravě, be-
dra gsau přepásána.

5. A ponevadž Ducha tve-
ho vleg we mně rozpustten; y
té mám vvnitř blížeho, níkdy
negsa opustten: Tak blesť s
tmau nemá proměny, již sem
s lampu připraveny, bych té
s radosti přigal.

6. Přid! gest hlas mře
choť tvé, přid, wolá twa vprí-
mna, wolání paustij hlasytē:
přid spíš, žadany; danna; přid,
oklž mi obličej twa, wšak ty
mne znáš beranku můj, že gsam
gá twá suaubená.

7. Bud wšak poručeny tobě
třesný čas y hodina; ať znám,
že lžuges sobě, když tebe. (Ho-
spodina!) me srdce wolá, a be-
žic, vráncně pospíjám tobě
wštje, abych se s tebau potkal.

8. Doš mám, že mne od lá-
sky tvé již nemáš odlaučit; nic;
znáš se se mně gal k choť své,
což směle w oči smím říj: twá
mne, o života lžije! láška s
tebau w nebi swjze, oddáš mi
dědictwí tvé.

9. Protož té chválím s todeč-
nosti, že se tento den (tedy den,
rok) strawil; a tak že z této
časnosti opět se frot odbawil:

gát wšak chwatám na mě cestě,
dokudž nebudu w tom městě,
wrchajm Jeruzalemu.

10. Když me ruce vnaweně,
a kolena klesáji, tu saheg ru-
kau twau spěšně, když w jamod
běžic, kláji: Aby řez moe
twau me srdce zmocnilo se,
a gá prudce w žhru se k nebi
wznassel.

11. Ey nuž, gdi, dusse, w
tvé mře, uedeg se odstrašiti;
žůstať spěšna w gisté mře, ne-
deg se omamiti: Geslit se běh
nezda spěšný: wznasse se gal
orel bystry, fřidky přesladvě
lasky.

12. Giž dusse má, o Gežissi!
k tobě se wštrogila, giž se, o
lásko negwššji, vráncně s te-
bau spogila. Gdi giž, cožkoli
časnosti, giž sem v mře mře-
nosti; ponevadž w Křistu žmo
gsam. Amen.

(1509. b.) Not. 223.

Modlitba večerní.

Sřugemeť obránce náš, že
sy nás opatrowal w tento
den, měm pěti o nás, od ne-
staké tělesných, dusi, tělu sřod-
liwých, gměnu twému odpor-
ných.

2. Odpustij nám, též prosíme;
nášse w něm proviněný, tobež
se srdcem řvime, sřladij y lá-
myšleni, pro Křta Syna mř-
leho, a předrahan smrt geho,
beránka newinného.

M m m m 2

3.

3. Ošlízhej nás Hospodine, také v této noci, a zachovej, těž žádáme, broznej dáblowy moc, byt nás wrať nepoderhowal, k vůli nepřiprawowal, swědomj nezpržnowal.

4. Nebudelit ochrany twě strážti lidšká neostoj. D ať se přemocný Bože, zlj duchowě tě bogj: Drž prawicy swau nad námi, zůstáwage wždy s námi deg ctně odpowánj.

5. Angely Duchy přecistě sesslíz k nassj obrané: my magice sliby gisté, wzhwáme tě důwěrně: Neb neopauštíš žádneho, kdož; srdce wprjímého, dauřá w tě Pána swěho.

6. Ey tobět se poraučime, s tělem y také s dušj. Wšsemohauch wěčný Otče, wšlyšjž žádost nassj: W swědomj dobrém nás choweg, swa těžkého zachoweg, k bezpečnosti dochoweg.

(1510. Not. 159. c.)

G. Ach cože gšme bez Geissf.
 E En nedělnj (swáteční) se skonáwá, podme! Boha nasseho ctěme, neboť nám podáwá dobrodinj mnohoého; protož obět nabožnosti obětug: mež mu s wděcností.

2. Páne! při němž každodenně, rada, pomoc hotowá, slyš gať wolám k tobě wrauce, necht gšan platná má slowa, nie wzactněgšjho nemám zde, gen tě chwaliti wprjímne.

3. A kdo by to směl tagiti, že

wšech lidj milugeš? we dne w noci to spatriti můžeme, že nám přegeš, nebo w každém okamženi, wyléwáš swě pozeřhnánj.

4. Gine dne w tēhodni stráwjim, z rāna až do mraťoty, w prácech a w starostech, stawim w tento den twě gměno wždy: nebs ty w něm djeł swě konal, nám vůli swau poznati dal.

5. Wykupiteli wšech lidj, Gejssfi, má naděge, gať sy ty dneš mnohě bjdy vlemil skřsłowo twě! tu potressal, tam potěssil, tu naučil, tam polepsil.

6. Páne! gā chwáljm gměno twě, nynj tež y na wěčnosti, že sy to Šymě twě dobré dal rozšywat hogně dost: tobě se cti ono wzegde, k wjtku swym časem přigde.

7. Rynj opěť k spánj ljhám, odložie swě starosti, na milost twau se spoljhám, která weliká dost: necht ať dábel, swět, boguge, prawice twá mne zdržuge.

8. Mámli w gítě zdráw powstati, a tobě Bohu skaužit, wjm že ráčš milost dáti, bych mohl y w tom wěrný bý: to wjm a wěrim srdečně, wjra mne spasy konečně.

(1511.) Not. 73.

E En se fryge, duše má twě k Bohu, a žijz času, w němžto budem sprosslenj bjď y brjchů kwasů.

2. Noc se slyj, Gezu milý! buď

bud při mne s svou gasností: lem vždy bude světko msti, neb vypudí osvětlení temnosti z vlas- sam beránek, světko, bude geg žných mých vnějšnosti.

3. Slunce nyní při nás není, o slunce spravedlnosti, vzegdiž mi jde tvé světko, k mé stále bezné spivagi: Swatý, swatý, radosti.

4. Blesk měsíční nam noční, tmý poněkud vmeššuge: o křtí rač mne tam k sobě vzpiti, kdež mne proměnnost vše nezane- té v tvé vlasťině sláve budu prajdauce.

5. Hvězd nesčíslný počet v nočích zgeruge slávu Boží; bla- že tomu, kdož v nebi Boží chvaly množí.

6. Z denní práce každých zase, genž vstal, odpočívá. Nechtě, Páne, dšta tveho mi v nočích přibývá.

7. Každý sobě v této době odpočinný přegé. Nechtě nás bauré těch časů, Gezu, dyl nechváté.

8. V gá také teď minim se do lůžka položiti: rač mé srd- ce ke tvému, tvé k mému slloniti.

9. Drž stráž, ať se nijadné žlé ke mně nepřiblizuge. Nechtě rytířstvo nebeské mne vždy ochraňuje.

10. Když pak cela ta pro- měna dnů v nočích pomine? D křtí mně ouen věčný den k sobě přivine?

11. V věku věčném, po tom časném, v němž teď mu- šim žvliti, bude slunce sedm- krát gasněji svítiti.

12. A tehdyž v něm Geruza-

lem vždy bude světko msti, neb sam beránek, světko, bude geg frassiti.

13. Halleluja! o křtí tam gá do křtí gíž sem vzaty, kdež li- bezné spivagi: Swatý, swatý, swatý.

14. O Gezissi, má rozkossi, rač mne tam k sobě vzpiti, kdež té v tvé vlasťině sláve budu věčně ctiti.

(1512.) Not. 60. b.

Gaf. O Bože náš Trojice.

En pomínul; Gezu! gen s nami jstán: Swětko pravé! před tman hříchů nas jstán: Vzegli ve mne, slů- ce spravedlnosti, osvět mne, (čas gest Páne!) z milosti.

2. Gest a chwala bud, Ho- spodine, tobě, že se nam vše pobačilo v té době, dle tvé rady: ať sem tury k tomu; spravedliv gšy, dšg se gadež tomu.

3. Gedno wšak gest, co mi děla želenj: gestte při mne sta- losti v dobrém není: To dobře wšj, Spytateli srdce, klesám co nemluwnatko ať nechcy.

4. Odpust, Páne, proě mne svědomj wini! swět, dabel, hřích mnohau mi křivdu činj: Ted v gměnu tvém proti nim zomstávám; ty můg, ga twůg, na toť ruku dávám.

5. Izraelský strážny, a ochrańce můg! k potěšeni mne wem

M m m m 3

wem rjstěšy meč swůg : chraň
mne moč swau, a zastup w
bogi, w němž Belial dusi sfo-
du srogi.

6. Ty nebrěmš, ač my suem
gšme šličenj ; degž nam spi-
cym mjt w tobě zaljbenj : šlin-
ce dusi ! ač občerstwěj mne gen,
nepustim tě, šalo mǎ ! minul
den,

(1513.) Not. 322. b.

En s swětkem giž odchazj,
mnohých tež prac nesna-
zj ; Giž ticha noc nastawa,
Bůh spočiwǎnj dawa každemu
šiworenj : W mǎg se den dofo-
nal, bñh srdce mě Bohu dal,
genž dněm y noch řidi, bñenj
y špǎnj widi ; wšse k měmu
špasenj.

2. Cy nuž, duchu ospaly !
špěš se, wzdeg Bohu chwalj,
genž y řeku y dusi, mnohém
wjě než mi slusí, dnes proka-
žat račil : w prawdě žadného
nenj w tomto dni ofamženj, w
němžby on swě mīlōsti nebyl
žgetwīl w hognosti, zwlasti řdy
mne hřěch tlačil.

3. Gať pastyř w tom mǎ ra-
dost, řdyž omečka mǎ swůg
wzrost, a přes pastwīšće rozce-
řj se dá bez bažně wěsti, y na
něg se spustě ; šdrawým šo kwī-
tīm šyti, a žjžen wodau kroti :
Tak mne račil dnes wěsti Bůh
mǎg, ano y něsti, w této swěta
paustě.

4. Pán Bůh mi wždy la-

řaw byl, než ga sem se nebro-
žyl w hřěch sem y tam tleřati,
an y srdce hněwati Dce tak
wěrného : Ach Děle ! neopu-
štěg mne proto, a nepuštěg
mne od twě wěrně ruky : Gle !
s pláčem cytīm muly žiwota
hřīšněho.

5. Bože ! šlyš mě wpenj :
wvrž mě přestaupenj, se wšsi
hřěchū mých šraši do hlubokě
propasti, at mne wje nezauzj :
nech pak šroz swau Angele řdžj
wůkol mne šněle ; tak s tebau
budu špati, s tebau tež chcy
powstati : Po tomě duch mǎg
taužj.

6. Protož se giž položim,
hlawu y ruce složim, chcy špa-
ti bez štarǎnj, až mne škarě šwj-
tǎnj swětkem šwym probudi :
Rač gen ty mne přikryti, tak
mne nemůž děřti šabel, genž
na wšse štrany mne y gině kře-
štiany dnem noch rad traudi.

7. Duš ležim aneb ředim,
šlogim, dělám neb řodim, twým
chcy byt šlužebnikem, ty pak
mým šlitownikem : tot sem mlu-
wīl w prawdě ! Co myšlim neb
pracugi, buď špmj, buď procy-
žugi, přebýwǎm, co w pewno-
sti, w twém lůně bez štarosti,
špasen sem tām y žde. Amen.

(1514.) Not. 52. c.

Gať. Rano wšlǎwage žswěho

Obrodinen swěmu podě-
řugme, Pánu Bohu chwa-
ly oběřugme, ž nesmīrně geho-
mīš

milosti, kteráž k nám dořazoval w hognosti.

2. Od mládosti až do této chvíle, jakožto Dtec ditky své mile, opatroval, jímil, chránil, před wsseligatým neštěstím bránil.

3. Kaddý dobawal, y nabáždánj, při wsselikým nassem pozwolánj, bychom proti wůli gež ho nečinili toho, což gest zlého.

4. On nassim pracem tej prospech dawal, a předimně wsselho požehnowal, by wssudy gež ho dobrota sšwěla se, mawdrost též y sšedrota.

5. Tobě Dteče budiž i toho chwála wzdawana od nas diťel nemala: a twě předustogně gměno za twau lásku budiž welebens.

6. Několikw gme my nebyli hodni (hřešice proti tobě den po dni) takowých darů twých množstw, wssak se to jako i milosřdenstw.

7. Při wssem! gme ho y dnes wjwali, degž bychom ge w sedech rozgimali, a wděcnj gsauc té milosti wssleřbali se wsselikě křosti.

8. Ach Dteče! k brěchům se přignawáme, na milost pokorně se dawame, odpust nám pro Syna twého, co gme řdy, y dnes, pachali zlého.

9. Litořt mēg nad námi, mizly Páne, y řdyž čas sprawdinosti nastane, w němž nekagicy s přisnosti třeřtati budeš

ja gegich křosti. * Mal. 3. 17. 18.

10. Těto nocy deg nám etná kochánj w milosti twě, at tě bez přestánj známe přitomněho byřti, a tak můžem pokogny sen mji.

11. Nepřítelě šábla wřutně ho zapud od nas, s Towaryšsi gecho, zruš gegich sšodliwě razdy, w nic přiwed y složeně wklady.

12. Gatož pak oni wjdy wřylugj, a s pilnosli dnem nocy pečugj, by nas do sšody zawedli, ano k zatracenj wssedch přitwedli:

13. Ty brán tak šam nas swě ditky mile, přispěg nám na pomoc každe chvíle: degž at ge y této nocy můžeme s twau pomocy přemocy.

14. Nebeg řřze sny težkě sškoditi tělům nassim, ani nas sšwoditi řřze nečistá myšlenj, wtwrd w nas i šibůw twých potěšenj.

15. W obludy přisřerně wen wyžen, i přibytšw nassich sšřudce tež žažen: popřeg nám snu pokogněho, ku posylněn j tēla nasseho.

16. Dhrad nas strážj Angeřlů swatých, wyprost i ořhdeř šábla prořkatých, at gsauc w twém opatrowánj, wšlānem wes sele k prac swých konánj.

17. Wděcnj gsauc prořžaně milosti, at wzdawme chwālu twě welebnosti: a řdyž k pracem

M m m m 4

přiz

přistoupíme, ať také tvé gme:
no welebíme.

13. Amen, Děde! tu důvěr-
nost máme, že, což polorně
wiry žádáme, naplníš z hogně
mílosti/ pro Kryka, y přigmeš
do radosti, Amen.

(1515.) Rot. 258. a.

W Sobotu.

Dřkonawšeten týden, Bože
dobrotivý: W němž gme
hogně každý den, měli chléb
powsjednj. K tomu tělo y du-
ši, katel, žiwnost wšecnu, za-
chowals gako slusí, sam swau
mocy božskau.

2. Zač tobě Páne milý, dě-
lugem srdečně: Žes nás až k té-
to chvili, chowal wždy bezpe-
čně. Od hrůzy y téžkosti, y
od pádu zlého, od wšeliké ch-
trosti, dábla vřutného.

3. Tobě se z hříchůw nassich
Bože wyznáváme: Které sme
dnůw minulých páchali wědo-
mě. Odpusť ge nám proshme.
Děde strz Gejisse, dea ať potom
chodime w ctnem Křesťanstwem
rausse.

4. Deg nám w nastáwagich
týden nowě zdrawj: W; dal wšec-
ně nemocy, lékari laskawý.
Pozejnueg wšecno náše, co z
tvé ruky máme, zapuď přeč
Satanáše, neb w tobě dau-
ffáme.

5. Od pádu sřkoblivého mi-
loštiwé nás chraň: Od člowěta
sřtiwého zachoweg nás y bran.

Choweg zdrawých a čerstwých,
wšecch nás pospolitě, nebs ty
Dtec twých wědrých djel, w
tomto swětě.

6. Dřty tobě wzdáwati bu-
deme wždy Páne: Gen nedo-
pusť zblauditi, od tvé cesty
prawě. Při žiwota řkonauj,
čbyž hodinka přigde, deg sřstas-
ně wykročenj, duch ať k tobě
dogde.

7. Deg noc nastáwagich, po-
kognau a tichau: Ať spocjwáme
wšecy, pokogně bez hřichu. Za-
jeň chytrost dábelřkau, člowěta
sřkowného: Geřli k nám sřáž
Angelřkau, ať brání od zlého.

8. Amen wšickni společně,
rcemež ať se stane: Čožkoli těb
sřdecně, w twém gměnu, o Páne
Gejissi! zde proshme, rač y D-
ce swěho, wšem žyřkař, kterj
řceme, wgtě do ráge twěho,
Amen.

(1516.) Rot. 40. d.

Gal. Kdož chce žalosti ogiti.

Ey noe se až přiblížila,
sluncěná swětlost odesla:
Weg k swětlu měcněmu, Bohu,

bežmež swau myšli pobožnau:
2. K přigetj sna se chystagje,
sřáže nad sebau žádagje, wo-
řegmež k tomu sřážněmu, nad
swjati nezděmalěmu,

3. O důřtogah lidřkř sřážnj,
smilřig se w tento čas noenj:

4. Dřbost nám bez tvé pos-
mocy,

y což kde milého mámi zachoweg.

5. Marní snově, o ať smyslu mých neobtěžuj, ani w spáni mně nepředešuj, ty mysl mau, ty duši mau zprawu, ať w tobě bdí, řdyž gá spím sľauha twu.

6. Řechť mně y twuž swatý Anael s twau pomoch chránj, nepřitele diabla přeč zahanj, kterýž o to negwice pečuje, že toho z twých mŕže, podwójuge.

7. Gá pak gešli dočlám ráno swětla milostného, gaž se tomu těšim z srdce swého, to běi Bohu rad chci dělowati, a te cti twé y chwále psiwati.

8. Gij na růžno mě wseřy marné starosti gďte, a smyslowé gij se vpologte, ty přid te mně mŕg Páne Gejissi, řdyž zawře oči sen negligěssi, Alm.

a strážj Angeľa swého ostrěh od wseřho zľeho.

5. Zajeň přeč hějchů temnosťi, oswěčg nas swau milostí: nedopauštěg přeliz spati, ale w hotowosti stati.

6. Wychoť, řdyž račš přigiti, mohli w stěje tobě wygiti, magice lampy zpraweně, a olegem naplneně.

7. D věm to z swě milostí, přispoř wiry, dobrých ctností: Deg swatě w swětě skončej, w nebi wěčně vtěšenj.

8. Blahoslaweny sľauhaten, kterýž hotow bude w ten den, řdyž přigdeš, Páne, sanditi, mať on wěcnau radost miji.

9. Kryste pro twě vmučenj, degž nám hějchů odpustčej, ať nas neže wěčný plamen, y bzawiz nas geho, Amen.

(1519.) Not. 40. d.

G pul nocy.

S Ji se noc na poly děli, Krystowa řeč bdiťi meli: gľauce sním poobčerstweni, powstanmež wzhůru k modlenj.

2. Al reemj: budizťi chwála Bože, že stoge při nas y Bože, chraniľ nas od wseřho zľeho, duši y tělu sľodněho.

3. Bez twě ochranně pomocy my bjdňe hynem dučm noc: řdyž tebe strážného máme, bezpečnj s teban bywáme.

4. D zdržgž nás milý Páne, y budačně w swě ochraně, přjstomen býti.

(1520.) Not. 40. d.

S Ji se přiblizil čas nočnj, chwála tobě Bože wěčný, žeš nás dne pomínulěho zachowal od wseřho zľeho.

2. Odpust naše provinčej, kterčj tobě tačno nenj, obhagž nás této noch, od wseřch nešťestj swau moc.

3. Zapuď duchy zľe, z našeřho, kterčj se radugi zľeho, připozk nám swatě Angeľy, aby nad námi stráž meli.

4. Degž libh a pokognj sen, gľa myšlenj od nás zajeň, w tobě deg Kochánj miji, a rač nám býti.

5. Alz

5. Až bychom když den vrá-
tj se, a noc sluncem rozraží se,
za twá hogná dobrodiní, vzdá-
wali dobrořečení.

*6. Zůstaň s námi Kryste
milý, nebt se svět k večeru
chylí. Diábel se na nás rozlící, a vsse-
cken svět již podnití.

K uhlazení hauffu twého, a k línění
vsseho zleho, vdegešlíz od nás Páne, y
když před ním pozůstane?

Prorok zůstaň, Kryste s námi, do vo-
sledního stonání: slovo twé, to
světlo gasné, degž at v nás
nemyslasne.

7. V této přewelké vzlošti,
popřež nám pravě štálosti, by
twé slovo y swátosti, čisté již
stalo w celosti.

8. V nás y nášich potom-
ků, k sláwě twé na věky věků,
Amen, Amen, degž to Páne,
at se to vssecko tak stane.

(1521.) Rot. 40. d.

Tdyž slunce nás již odho-
dí, temnosti večerní nad-
chodí, svět nám slunce spravedl-
nosti, blauidit nedeg nám w
temnosti.

2. Rádít my dáme chwálu,
čest, žes dnes zabnal od nás
neřest, Angel y swými toho dne,
gať Pán zastáwal nás mocně.

3. Mílostině nam odpust to
wsse, čím kdo protivný byl to-
bě, nechťeg toho wzpomínati,
pokogné deg spočiwati.

4. Angel y swými nás ohradí,
byť nás spatřil dábel, gať hrad,
před přistrachem, škodau, w
mocy, chraň nás ty, swau bož-
skou mocí.

(1522.) Rot. 40. d.

Kryste genž gšy světlo den-
ni, před tebau nic tagno-
není, tys blest otcomské světa-
losti, wywě nás pravě zná-
mosti.

2. Mgt prošyme božkau
moc twau, ochraňug nas noc
přítomnou, wšij bdy a škody
nás sprost Boha Dce dobro-
tiwosti.

3. Zajeň těžký sen, Gejissi!
at Satan neschody duffi: tělo
nech gest w nášních čisté, tak
gšme prosti péce gště.

4. A když oči vsnau nássi,
degat srdce bdy w Gejissi, chraň
nas swau božkau prawič, wy-
swobod od hřicha mocy.

5. Páne, Křestianstwa o-
chrance, náš hrad at gest twá
prawice, pomoz Kryste ze wssech
zlošti, pro trpké twých ran bolešti.

6. Pomni na časy žlé, Pá-
ne, gimžto gest tělo poddané:
kterauž sy wykupil duffi, tě-
ssíž gi sám, o Gejissi.

7. Bohu Dcey buď chwála,
čest, y Synu genž Důh rowný
gest, Ducha swatého dobrota
chraň nás celý čas žiwota, Am.

(1523.) Rot. 40. d.

Kryste, genž gšy světlo y
den, zajeň od nás žly
močny sen, wěřime, žes světlo
swětel, swětla wěčného kazatel.

2. Páne, genžs nestihlé mo-
cny, obhagugž nás této noci,
deg

degj w sobě odpočínauti, a bez-
pěcně wyzpolehnauti.

3. Aby ďábel nepřítel náš,
swým lákáním nesklamal nás,
wezma sobě ku pomocy tělo
nášše, škodně mocy.

4. Degj věcma ctně vsnau-
ti, w srdce wleg čistá myšlení,
ať tě můžem milowati, rač nás
swau rukau hāgiti.

5. Popatř na nás obrance
náš, neb se ďábel chystá na
nás/ nedeg nás gemu přelstíti,
wšaks nás račil wykaupiti.

6. Rozpomeň se Páne na to,
že gest člowěk popel, bláto,
rač nassich dussi hāgiti, a nám
mždy přistomen býti.

7. Bohu Dcey buďž chwā-
ka, Synu geho čest nemalā, a
Duch swatý rovně mocy, wcho-
weg ďábelské mocy.

8. Amen wšickni zajpwegme,
Bohu se swému radūgme, po-
ručme se mocně gemu, on sebe
přege každěmu.

9. Kryste pro twě vmučenj,
deg nám hříchůw odpustěnj,
ať nas nezje wěcný plamen,
wchoweg nás Kryste, Amen.

(1524.) Not. 93.

Kryste směklo wšech te-
mnošj, děkugeme twě mi-
losti, žeš nás račil zachowati
w tento den od náhlě smrti, y
od wšech nesčestj.

2. Dd přepadnosj škodli-
mých, hanby světské, věcnů
žlých, y od hřichu smrtebného,

změkástě ďábla vřutného, wšech
chytrosti geho.

3. Poněwadž se spāt srogjme,
tobě se w moc poračjme, ob-
hagūgž nás swau prawicj,
wšechy odpočiwagjch, w tebe
dauffagjch.

4. Aby ďábel nepřítel náš,
swau chytrostj nesklamal nás,
za obrance berem sobě, wšem-
hauchy Bože tebe, genž kralus
geš w nebi.

5. Křauc, Bože náš neg-
mocněgšj, ostřjhegž nás této
mocy, abychom w pokogi spalt,
a w tobě odpočiwali, welicj y
malj.

6. Amen spočēně zpjwegme,
času raunjho čekegme, abychom
we zdrawi wstali, pomoz Kryste
slawný Králi, Amen, slawný
Králi.

(1525.) Not. 272. a.

Mlé očj se zamiragj,
gšauce sněm obtjženě:
Audy mé se tež škloūngj na
lūžko, gšauc zemdeně: Neb se
noc nakloūnge, a gasnost dně
zstupuge do neghlubšjho geze-
ra, měščen, hwězdām otwīra.

2. Ach! pomaž dřjw než
gdeš spāti, ty hosti těla mého,
w čemž sy dnes mobil rozbñeš
wati stwořitele wěcného? Čin-
ach čin hned pokāni, a k nohām
geho padni, žadagje, by z swě-
milsti wydālil pomstu za hřj-
šnosť.

3. Kry: Páne! tobě gest
známé,

známě, což koliv sem dnes či-
nil, ginač, než mi přikázané by-
lo, abych to plnil; nepovážil
sem předce povinnosti mé kon-
ce, často sem zběhl od tvé cesty,
a přidržel se marnosti.

4. O degž mi dogři milosti,
poblé žaslub mých neplat: chcéš-
li, smižeg? gen s litostí, na Syn-
na svého popatě; On dost vči-
nil za mne, přigmiz toho ru-
kogmē, on na křiž nepravost
mau wnesl, w niž sem se tak
marně poklešl.

5. Blaž mi své lásky lice,
fessli swatě Angelj, ať obludy,
(a co wice,) ať hrob smrti stra-
šlivý, ať zlé w noci šlodjch,
tělo pohřžugjch, mne w spěku
swau nepolapi, hrozuhm suém
na mne nekwapi.

6. Ach drž mne, mēg mne
při sobě, w tobě libě zpoč-
wám; deg mi přemýšleť o to-
bě, též y když sen tuhý mám:
deg ať Duch můg y w spánj w
tobě má spočiwánj, až mne blesť
giténj oswjti, a smysly se sna
prochti.

7. Dče genž gsy na wšosti,
gehož amēno gest libě: buď
twá wále, twé králowstwj přib,
deg chléb každé chwile: Odpust
nám naše winy, deg libě zpoč-
iwánj, ať nás pokuseni mine,
život w spánj nezahyne, Amen.

(1526.) Mot. 40. d.

Sly Dče wylédniž na
nás, zwláště w nyněgšj

večernj čas, w němž swětko
prawdy twé gasně, wšludy we
wšech libech hasne.

2. Rozmnožuj se temnosti,
pod zášterau spravedlnosti, zá-
wist, nenáwist panuge, y bratr
bratra zřuzuge.

3. Uníž kde ochrany wjme,
protož tě za ni prosyme, sám
oswěcuj nás každého, swětkem
potěšeni svého:

4. Ať gisti gšauc twau miz-
losti, před swých nepřátel wšech
žlosti, dočekáme weseleho gitra
w čas přichodu twého.

(1527.) Mot. 119. a.

Sly kže gdauce tobě se
modljme; giž se kladau-
ce nás Páne prosyme, w poko-
gi spáti, deg odpočiwati, we
zdramj wstáti.

2. Diábly proklatě rač wd
nás zahrati, Angelj swatě k
ostřihánj dáti: dobrá myšlenj,
a čistá kochánj nám deg we
spánj.

3. Deg w sobě samém pokog-
ně vsnutj, wždych y tobě An-
gelška wnuknutj: ať což činjme,
bdjme, nebo spjme, wždy tě
chwáljme.

4. Chwála buď tobě, Páne
Králi wěků, přigmiz modlitbu
od swých služebníků, y od nás
hříšných, bdných a nebdných,
šhlad wšeliký hřích.

5. O Páne Kryste pro twé
zastauzeni, račž nám dáti hři-
chů odpustění: ať nás nepálj
teč

ten pekelný plamen, reemž na to Amen.

(1528.) Rot. 137. g.

S De gest přede dveřmi, tmy obléšenci zemi, přigď k nám ō Gejssi! světko twé ať nás těšši, nebs ty ō Gejssi, to světko neglepšši.

2. Gā sem tohoto dne mnohě marnosti páchal, ty sy i wšech počet mně učinil a jasnechal, gā sobě předkládám ten těžký počet sám.

3. Magjli hříchové mogi zapřáti býti, necht gen gsau w trwi twé zbarweni a obmyti, neb toto zapřánj, od wšech pokut brani.

4. Gestliže hřichy mé někde zapřané stoji, wšak twá milost Páne, ty dluhy mé spokoji, twá křem rozpowná, wšecku počet zasnjmá.

5. Uly giž se w tom čase spát beru w twém pokoji, begž ať zeytra zase twá milost při mně stoji, ty gsy dnem y noc při mně swau pomoch.

6. Nic sobě nežádám, gen o tobě sen miji, a tu naděgl mám, že w srdcy mém chceš býti, ach rečž, ať gest Duch můj w tobě žiw a tak twůg.

7. Řdyž vsnu, ty mne braň, řdyž vsnu we gměnu twém, mé oddechnutj chraň, a reč k swrzenj amen: tu solnau wjru mám, žeš wěrný strážce sám.

(1529.) Rot. 272. a.

S Dusse má rozpomeň se, na dobrodinj Bojž, kterě

tobě w tomto čase, wždycky den po dni množi. Neb on tento celý den i mnohých hjd té wywedl twen, y od dábla vkrutného, chránil šrz Angela swého.

2. Gest a chwála tobě Páne buď vzdána bez přestánj, je mi wšedko dnes štastilivě dālo se w mém konánj. Od hřichu smrtedlného bránils mne slauhu twého, od nepřátek mých zachotwal, a zdrawim dobrým darowal.

3. Žádná w světě lidšká maudrost, twé přenesimrúe skutky, ani řečnjšw mysluwnost, nez můž žijsti na wěky. Twé dobrozty můg zworee, nenj počátku, konce, ty wšě řjdyš, sytjš, chowáš, a od upadku zastawáš.

4. Dika tobě, že den dnešnji štastilivě swůg konec wzal; a k tomu tento čas nočnj wšsem k odpocinnutjš dal. Buď při mně ō Bože můg, rozum slepý obdarůg swětkem prawdy sloz twa twého, toho swětka přegaz sného.

5. O Páne odpust i milosti wšedko mé proviněnj, w kterém srdce mé s bolešti lež bez potěšenj. Y dábel swau chytrostj chce wěst do propasti: tyš gediny Bůh můg a Pán, ach prosim, ruť geho mne braň.

6. Ať právě šrz mé mrzkošti, od tebe gsem odstaupe; wšak twůg Syn hořkau bolešti opěť mne s tebou smjžil. Hřichy swé nezakřýwám, neb trau

wedeni byli, až k smrti zhřešili, připraviv tak o nebe, nás wšlech, y sebe.

3. Kdyby byl chtěl wěřiti, že do sřeky Krysa bude se smít wlaňditi ta hliza nečistá? Podwod y kstř dábka zlého, až z wpraných geho nakazh mysl lakomstwjm, grabau y zadržal: swjm.

4. Ahy hlé! chytř řemeslník, předce domedl toho: že Sidáz jly wředlník, prodal mistru swého? Ach proklata peněz žádost, cožs nebezpečný host! Kozhož se twá moc chyti, těžko dobrým býti.

5. D předobry Gejzsi, Chraň nás od takého swodu, genž bigedussi, a deg Duchu swého, kterhž: by nás sám zprawowal, hrdinstwjm darowal, k sřlnému odpj: rání, dáblovu wnukání.

6. Buď při tom wděně Chwálen dobrý Hospodine: žes y w pomínulý den, nás stworení biduě Chránil od lži dábka zlého, wšech podwodů geho, tež y přjhod nestřastných, duchomných y časných.

7. Odpust nám milostiwě, co sme dnes zhřešili: a Chraň nás dobrotiwě, w přjště noční chwili. Dde wšeho podobného zlého, škodliwého, deg pokogně pospání, w zdrawy zase wřání.

8. Měť se s tělem y s dussi, wšicknj poraučime: se wšim což nám přjstussi, neb to dobře

wjme, že w twé pěti a ochraně, na každičké straně, gme wždy bezpečnj sobě, ja to buď čest tobě. Amen.

(1532.) Not. 93.

B Schwälen bud Boje Dče, w Duchu swatém řez Gejzsi, žes mne dne pomínulého, od nestřstj wšelikého Chránil stauhu swého.

2. Dd sřpām dábka ohnivých, smrti náhlé, od rán škodných, y od giných zřých pokřstě, genž se walj na twár lidšau, bráníš mocj božšau.

3. Prošym tebe Páne milý, odpust k lášky co gsem foli toho dne pomínulého, stutkem, řlowem, k sřdce zlého, spáchal neprawého.

4. Přigmi mne opět na milost, a nehled na mau nehodnost, než na drahě zassauženj, Syna twého Dče wzhledni, genž kraluge w nebi.

5. Ach popřegj nasławagjch pokogně spočiwat noey, žesli twé swaté Angelj, by mne y mých ošřjhalj, zřhm škodit bránili.

6. Ty ghy mág obhāge moený, sřla má y Pán mág wžactný: tys swětlo spasenj mého, proč nebudu se žádného lečat strachu zlého.

7. Neb řdy foli wolám k tobě, Boje mág w mogi pozřebě, řastawě ohlāssuges se ze wšech

rostech bíd mne vždy refugees, a
i pokogi wedeš.

8. Tak je člověk zlý, v wo-
da, oheň, strach škodný, oblu-
da, i tomu žalost v sauzení, pře-
můž býti vzdáleni, na twěg
roztaž pevný.

9. Zač tobě ó Páne milý,
povinen jsem každau chvili,
čest, chválu, dých vzdávati,
gměno tvé oslawovati, nyní y
na věky.

10. W tom pak mne zde cho-
weg sobě, bých po wsecky časy
tobě žil w skromnosti, střizli-
wosti, a w křesťanské pobožnosti,
i tvé Páne libosti.

11. Po zdejší pak smrtedl-
nosti, wšed mne Bože i milosti
do tvé slawy a radosti, kdež tě
twj s welkau wděčností chválí
na věčnosti, Amen.

(1533.) Not. 7. c.

W Chwalmež Pána Boha,
za dobrodiní mnohá, ge-
čínj, a w žlosti nám showjwá.

2. Je teď ráčil w tento den
bíti wsechněm přjstomen, a váb-
lu nedopustil škodit w něm.

3. Protož ho srdcem prosíme,
před ním se upokorme, a wssick-
nj, takto spolu zwolegme.

4. We gměnu twém liháme,
Bože tebe žádáme, we zdrawjaj
ráno za wstaneme.

5. Ražen zlé suy strastliwé,
dussi, tělu škodliwé, odwrat
sám myšlenj nepoctiwé.

6. Roztaž vábelské mouchy,

odstaupit této noci, tobě gsau
posluffné wsecky wěcn.

(Wwedij Angeły i nam, wstat gšy
ty sám mocný Pán, od vábka chraň,
y wseck geho mocných bran.

Y od zlého tyranna chraň, a buď
nám ochrana, my bídny prosíme tebe
Pána.

Kryjte spachtelt nás, ty gšy prawý
Wesňas, wšyns nás w tento nebez-
pečný čas.)

7. Amen až se tak stane, zač
my tebe žádáme, Bože náš, to-
bě se poračjme.

(1534.) Not. 30. a.

W Od wečer twá čeladka, co
i slepicí křátká, i ochraně
tvé hledjme, laskawý Hospo-
dine.

2. Žes ráčil i své milosti,
dobrého zdrawj přjti, w tento
dnešní celý den, i toho tobě dě-
kujem.

3. Geslize pak galy hřích
nassel se w nášich tělich, odpust
swému stvoření, w Křystowém
zastaujení.

4. Pokogně noci nám přeg,
vábku škoditi nedeg, ale sám
nás ostřjheg, galyto obránce
slyny.

5. Až tělo odpožine, sen zlý
hrozny pomine, wsecka dobrá
myšlenj, deg nám Páne we-
spánj.

6. Snám nedeg nas mami-
ti, pokoge rač popřjsti, abyhom
lehnau zdrawj, wstali ráno
weselj.

7. O Bože wsemohačy,
buď při nás swau pomoc, ne-
dáweg nás vábku w moc, ostřj-
heg nás celau noc.

Runn

8.

8. Neb šabel vsyluge, diwauu
moc promozuge, přitrhuge nás
k sobě, bychom byli bez tebe.

9. Tobě se poračime, a
pokorně prosíme, při nás buď s
swau milostí, budeš nám na
tom dosti.

10. Běti to pro své gměno,
ať gest od nás chváleno, odsa-
wád až na věky, Páne Bože
weliký.

lošti, ať dá z své zaslaužilosti
nedostatků doplnění, y wiu
žběhlých odpustění.

5. A magie nepřátel mnoho,
o žadegmež Pána toho, genž
svě chová w bezpečnosti, ať nás
chráni swau mocností.

6. Zajena noční obludy, nez-
pauštěge w hřichy, bludy, dá
swatě odpocínauti, w gítě s
potěšením wsláti.

(1535.) Not. 18a.

Poračimež se twě, Páne.
ruce, my w tomto pláči-
tvém audolj: Poddawámež se
welebnosti twě, s tělem y dušsi
k oštrěhání; Abychom, když
zefneme, byli w twém pokoji.

2. Protož pomocy, we dne y
w noci, žádáme od twě Božské
mocy: Zbaw nepřitele, nám
šfoditele, ať na dušsi ani na tě-
le nemilž nám vřfoditi; rač nás
sám brániti.

(1526.) Not. 40. d.

Práčy denuj wykonawše, a
k noci se přiblížiwše,
obratimež své ženy wzhůru, k
nebeského Krále trůnu:

2. Gemu wděčně děfugjce,
že geho swatá prawice, duše y
těla našeho chráníla mocně
od zlého.

3. Šhly w pracech přidawa-
la, boge wěsti pomáhala, při-
wedla w dobrém swědomi, až
do toho dne skončení.

4. Prosimež wřfati geho mi-

(1537.) Not. 61. a.

Přeslný Bože, Dče wřfch
welřejch, děfugemž tobě
wraucně w nášich řdch: za
twau nesmírnau, newyprawi-
tebnau, dobrotu hogneau.

2. Kteraužs tohto dne, z twě
pauhě milosti, prokázal hogně,
jač tobě s radostí chceme slau-
žiti, šlale, tě chwaliti, neb gme
twě dětky.

3. Odpust nám Páne wřfch
náše žlosti, které gme we dne,
páchali z řchžlosti; nech twá
prawice řdji náše řdce, ať nez-
hřešji wje.

4. Chraniz prosíme, Dče
negmilegšji, wřfcho co máme, s
tělem také s dušsi: Ať nám
neřfodj lew, který obchodj,
chtje swodit lidi.

5. Zajen geho moc, s nž
řfodit wždy patři: wydal řlad,
y nemoc, morowě powěťřj:
wřfcho sauženj, řrach, hrůzu,
trápenj, od nás odegmi.

6. Tys náš ochránce, pomoc,
šřřla, řřřana, tys také řřřace,
wečer,

večer, v noci, z rána: Měj
tedy zření, svoláště v čas ve-
černí, Páne nad námi.

7. Neb v tobě Páne, svau
nadějí máme, ó až se stane, zač
tebe žádáme: brž stráž nad ná-
mi, a zůstaň s námi, s Angely
tvými.

8. Deg sstaň se spáti, bez wšsi
protivnosti: deg w zdrawi wsta-
ti, at tě s ochotností, ráno
chválíme, ctíme, melebíme, do-
bud živi gsme. Amen.

(1538.) Not. a. b.

Při stonání dne toho, za
ochrau děkujeme tobě
večernímu Pánu.

2. Proštyce za wšech hříchů
odpuštění, pro Krysta Syna
tvého zasloužení.

3. D rač chrániti nás v této
noci, proti ďábelské, v zlych li-
di moci.

4. Angel twůg swatý budí
wždy s námi, ó wšlyš nás,
a smiluj se nad námi.

5. Wzďal od nás na zdrawi
v skutku škody, oheň, mord,
laupež, nešťastné přehody.

6. Deg nám odpocínau v
swatém pokoji, wšak gsme vždy
welich v malí twogi.

7. Ach zstaň s námi náš
Páne Sežissi, a neopauštěg
swau Křesťanstau řissi.

8. Neb se světi k večeru gi-
nakoňu, a ďábel wšelika
škost promozuje.

9. Redopauštěg zhasnau

skoru svému, až právně přig-
deš sám ke dni soudnému.

10. Při smrti naší budí ty
nás wůdce, poraučmeť se w twé
přeswaté ruce.

11. Deg nám za sebou do ne-
be přigiti, at tě tam věčně mů-
žeme chwaliti.

12. Amen, deg to wšechť náš
mily Páne, at se nám podle wja-
ry naší stane.

(1539.) Not. 272. a.

Procht duše s ochotností,
probudte se smyslové, k
stavení Božské milosti, mně
prokázané w nově: Je mne sám
dne celého od wšelikého zlého
vchowal, a tak ochránil, je
mne satan nepodmanil.

2. Wzdávám tobě oběti
chwal, Otče plný milosti: Je
gšy mi prospěch k práci dak,
wtrhl je wšsi vzkosti: Od hře-
chu wšelikého zachovals mne
hidného, v nepřiteles prýc wzdá-
lil, je na mne zlého nesvalil.

3. Žádný gazyl nempřowí
skutků twých předústogných:
žádný řečník nempřowí slito wá-
nj twých hogných: swatých
twých dobrodiní mry, ni konce
není; ty Páne, takš mne ochrá-
nil, je mne žádný řiž neranil.

4. Smělost denní prominula,
nastala teshlívá noc: gashost
slunce prýc se hnula, genž náš
tessiť má moc: slůž při mně
wždy Otče můg, by byl přede-
mnau blesk twůg, a wšlydť mě
frdce

¶ ¶ ¶ ¶

sedce žhřeg, posogného spánj
popřeg.

5. Odpust mi, můg Dčee m-
řy, wšechy hřichy w tu chwili,
kterej mě sedce zprznil, a tak
těžce zranil, že y dābel strz
swau lest do propasti mne chce
swest: ty pak můžeš mne zasta-
ti, pro hřich nerač mne trestati.

6. Pohrdal sem syce tebau,
wšak se nawracuji zas: neb
twůg Syn mne smiril s tebau,
řdyž smrt podstoupil za nás:
Wjmě že welká gest ma zlost,
ale twā Božská milost wšechen
můg hřich přewyssage, genž
mne wždychy obličuge.

7. D ty swětlo wěrných dussj,
o sčānce sprawedlnosti: dāwāmi
se s tělem y s dussj w tuto noc,
s důwěrnosti: můg Bože! bu-
diž při mně, neb tma zachwāti-
la mne, a potěš mě truchlě
sedce lāškau swau ohnirau
prudence.

8. Chraň mne před wšdyhly
dābla, řdyž připadne twrdy sen;
By mne zlost geho nestrādla,
přec ho ode mne zajeň: nedeg
mi (swětlo milé!) stratiť tē
které chwile, řdyž tē toliko w
řdch mām, na žādnau boleš
nic nedbām.

9. Řdyž se pak zawrau mě
oěj, a gā budu spocíwat, ty deg
bjiťi měmu řdch, a na tē wždy
zpominat: ať ma dusse w tē
době wždy žustāwā při tobě,
bych měl w tobě své kochānj,
a twůg žustal y we spānj.

10. Dbať mne noci nastā-
lé libým odpocíwānjm: Wšes-
ko žlě ode mne wzdāle, přis-
kryg mne požehnānjm: Zelo-
dussi, y statel, manžellu, (mān-
žela, rodiče.) tež přibyl, dīz-
řy, přátel, čeled swau, porau-
čimě gā w ochranu twau.

11. Ach od strāchu mne vcho-
wea, a zbaw wšsi žlě přihody;
před nemocy mne zachoweg,
sprost těžkosti y škody: wzdal
přec wālku, powodeň, mor, nāh-
lau smrt, y oheň, nedeg mi w
hřislich zeměsti, ani dāblu mně
požēsti.

12. D wyslyšij mne Dčee
můg, deg, zač twě dítě žāda:
Ty, Gežissi, wždy při mně stāg,
bud mā Ochraňa, rada: Y ty
wtěšitel, Duchu swatý, přiz-
teli, wyslyš toto mé modlenj,
Amen! splā slib bez prodlenj,
Amen.

(1540.) Not. 139. a.

Procitě smyslowě, den
swūg konec beče, Bůh
Dčee žiwé milosti chce, bychom
sli s radosti k odpocínutj swē-
mu, poraučegje se gemu.

2. Bože! gā twau lāšku we-
lebim otcowškau, ktera dnes při
mne byla, mne w praey mě ři-
bila, žlě daleko wzdālila, po-
žehnānjm dāčila.

3. Wšak gestli starosti chcy
powāžij množstw, hřichy tež,
genž sem pachal, mnoho sšlo-
dného žādal, wšle chce semnau
gjt

gjt spati, y zeytra zase wstati.

4. Protož wssj mě winy za-
wtrám w twé rany, a což mne
Hce trapati, Hcy tobě poručiti:
neb ty prospěšny wssemu dās
konec, wěšm tomu.

5. Stam, tělo y dušsi, y co mi
přislussi, obec, chrám, take ssko-
ly, poračejm wsse twé wšli:
Hraň ge strážj Angelškau, před
žlosti nepřatelškau.

6. Gestli žiwot hñe, hrob
mā byt lůžko mě, pomoz ať kaž
dau chwili připrawugi se kcyli:
ať nad dušsi mau wždy bdjm,
tať swatwečer věijnm.

7. O šťastna mā aocy! do-
břeč mi, když gi Hcy pomazit;
zprošť gsa swěta, y vzdalen od
šlopota, nemám zapadu slunce
spatřowat w bjdě wjce.

8. Māmli zeytra wstati, deg
ať možu wzdati chwálu; ať mi
se dať; ať ctnostně před twau
twari obcugi, y čest wzdámām,
že mne židj mocny Pān, Amen.

(1541.) Not. 158. b.

Slunce swěta nestwořeně,
genž swětlo z swětkla wěčného,
genž kažyš, co tmawého, degž
mi srdce ošwicene: wzegdiž
mé radosti gen, když se žika:
minul den!

2. Tuha temnost mřadne we-
mne, a Egyptška šťastna noc, z
niž pochazy pekla moc, tať mne
swiragi naramně, že nemohu
powstati, nechťellibys syl dati.

3. Protož gen ma dusse tanžil

z temnosti hřichu žlēho, f ga-
snošti swětkla trwého, genž mi k
potěšenj slauži, když musym
šrach trpěti, a w tmě hřichu
seděti.

4. Hřich, hřich trapij při-
wodi, když pochodi z propašti,
od toho, genž chytrau lšj nas od
tě lasky odwodi, kteraž se ně-
kda byla s nami wěrně spřjz-
nila.

5. Twé pak swětlo w žiwot
westi ma tčch, gež probuzugeš,
a w běhu posylugeš: co za ra-
dost po neřesti! tam gest pauha
rozkoš, tam, kdej ty gly co
swětlo znam.

6. Necht rozkošsi tě ošym,
genž tať slyně swata gest, že ob-
sebe nedā žwest: gāt temnost
mau wyznat musym: ač roz-
ptyl gi, ať w brzce swětlo
swjsti w mé srdce.

7. O by gen ten wečer při-
šel, w němž tať gasno mā by-
ti! každy, když swětlo ctyi, spě-
ssi se, by ti w štjce myšel; a co
wic, by mohl řicy: noc minu-
la, tys swicy.

8. Teď giž se ten den za-
stkwěl, giž, gemužnenj rowného,
kdežto mēsta swatého slunce a
swětlo gest Gejžs: wžbūr!
tryumff, gloria! den přisseł.
Hallelujah!

(1542.) Not. 40. d.

G. Bāb nās wěkem nepočatý.

Slunce zapadā za horu, srdce

Snāsse zdwižněm žhūru,

Mnnn a den

den přistomný již skonawše, prosby obětugme nášše.

2. Chwalmež Boha předo-
brého, při skonání dne již toho,
z poljwání wěch dobrých, du-
chowných y také časných.

3. Na tohoto dne skonání,
pomněmž na své pracowání, k
Božiji wůli den stráwen. by
Důh škz nás byl ošlawen.

4. Z oštrihání Božské mocy
chwálu wydegme, gdauce k no-
cy, gšane od hřichu zmyslného
zachowání strážij geho.

5. D večerní nášše prosba
wstupij před tě, y modlitbá, by
odpuštil prowinnění, nedostatky
w pracowání.

6. D žstupij milosrdenstwí,
z Křsta Pána zaslauženstwí,
w němž nás poswěl y dokoneg, a
swe požehnání dáweg.

7. Na krátkost žiwota swě-
ho, pomněmž času večerního,
božské prošne welebnosti, at dá
pomoc swau z wšlosti.

8. Bychom w pravdě nale-
zení, k smrti byli připraweni:
š prawdo božská a wěčna, ystaw
srdce nestatečná.

9. Tobě buď chwála s wdě-
ností, kterýž bydlíš na wšlosti,
času náššeho skonání, š přigmiž
nás w kralowání.

(1543.) Not. 37. a. 273. a.

S Radugme se w tomto swě-
tě, Bohu we wšem libiti:
následugie geg w dobrotě,
zwlaště když se čcem modliti,

Hledme předně miru mlti, z
blížim se rádi mšiti, čcemli,
byť y nám z milosti odpustil
Důh hřisnosti.

2. A poněmadž, wědný Otče/
čees to tak od nás mlti: Abys
hom z wjry a z srdce wěili se
modliti. Wš pak pro své
porušení, neschopnj sme k tomu
welmi, a protož woláme k to-
bě, ty nás sam našroq sobě.

3. Darug nás dobrým Du-
chem swým, spomož nášši hlau-
posti, at slibm prawdomlwa-
ným twým, s pominnau poslus-
nosti, na potom wjduech wěří-
me, modlitby nášše řidjme, wěd-
lé toho gáž Křstus Pán dal
naučení o tom nám.

4. Předně, at prawau dů-
měrnost k tobě z wjry mřwáme:
že pro Křsta zaslaužikost,
wšřchání bhwáme. Potom
necht též winy blížim odpau-
stíme ochotně swým, a to z wprš-
mného srdce, nemysle na ně
wjce.

5. Y což kdo wje z powinnos-
ti, od sebe má činiti: necht ko-
náme s ochotností, přestanaue
až hřisiti. A což nám kdo kdo
wblíž, necht nás to přisliž netisž,
hledie brž po Křstu giti, a mi-
losrdenj býti.

6. Deqž at blížim nesaudj-
me, podle gich prowinnění:
pro Křsta ge odpaušstíme,
podle geho naučení: Wě-
dane že se tobě libj, kdyžto
bratři

bratři v Pasce bybli, mrt-
vice žlé náchylnosti, drží se po-
božnosti.

7. Přitom tvé božské milosti
čest poroučanou vzdáváme: Že
nás chráníš svou mocností, se-
vším cožkoli máme. Dne-
šního dne odeslého, od podvo-
du dábla žlého, v odemšlech přj-
hod gíných, dussi těžku škodlivých.

8. Co jsme koli proti tobě, v
dnešní den provinili: To (pro-
šme) k nassí mlobě rač přj-
číst Páne milý, nemzpomínej
nassich zloží, gichž my proti tvé
milosti bez bázně se dopauští-
me, odpust nám se prošme.

9. Chraň nás v noci nastaré.
od dábla, lva vztekého: Genž
obcháze hledá nále, aakby mohl
kterého, z twých věřících vlo-
witi, a neb gakkoli škoditi, v ha-
můa ho w geho zlosti, a drž nás
w bezpečnosti.

10. Angely Duchy přecísté,
sešli k nassí obrané: my magice
liby gíšé, těšic se gim dšwér-
né: Prošme té Pána swého,
nás, též v přátel žádného, ne-
opauštěg swau pomoch, zvlášt
této tmavé noci.

11. Nebť setobě poraučime, s
tělem v také s dussi: Že nás přj-
chráníš věšme, se všim což
nám přjssuši. Pro Krysta Cy-
na milého, a pro přehořkau
smrti geho, wšaks toho sám
mocným Pánem, Amen staň se
tak, Amen.

(1544.) Mot. 1.

Pasyž nás Hospodine, řdyž
my bdíme, a oštěheg
nás řdyž my spíme, aibychom
bděti w Pánu Krystu, a odpocj-
wali w twém swatem pokoji,
Amen.

(1545.) Mot. 137. a.

Dik opět z těch dnůw mých,
k věčnosti tak nablých, ge-
den pominul: o gak prudkým froz-
kém, a neznámým tokém od nás
vplynul!

2. Že hned rano bylo, giž se
čas schylo k šinu nočnímu:
Řdyž čas w běhu tuhým gde ge-
den za druhým, řdož to zbrani-
mu?

3. He! čas nemesska nie, ne-
wrauge se wje, řdyž gednau mis-
ne: česli geg vžiti, hled geg
wždy šetřiti, ai ti nezhyne.

4. Čas leti gak šlela k cpli
swému, z ceřa, prw než myslime:
než sme se nazdali, w hrob sme
se dostali, toť cestu přimé.

5. V což čes messfati, dusse,
a dřimati? hled pospissiti: by z
času kratkého vžitku věčného
snad mohl nabyti.

6. O gak mnohý den giž tobě,
prw než sám zwš, předce včaz-
zy! a tys k cpli swému nezačal
giž? k čemu pak twé nesnazy?

7. Páne, věčný Králi, genžs
prw, než se stali zde mogi duo-
wě, ge rač k zepsati, w knihy
znamenati: Slys mne hotowě.

8. Odpust k své milosti, gakžs
trpěti,

Amen 4.

trpělivosti ke mně vžíval : Že sem ; z nešetřivosti, často tebe bůgno-
si, v hříchu vmdliwal.

9. Deg pak prožtebldnost,
bych mohl mu smrtedlnosti pilně
vařiti, a času, ač přeho, k do-
gři věčného, slušně vžiti.

10. Buď y této noci mau šrey-
ssi a mocy, buď mau radosti :
buď mým světlým pravým y w
vdolj tmavým mě smrtedlnosti.

(1546.) Not. 158. b.

ED můg Gezu gdu před te-
be, když se skončil dnešní
den, a blíž se noční sen : Zdvj.
hám srdce mé do nebe; ach sklon
se tebe ty ke mně, a deg smysly
vprámně.

2. Dni mé školem vřikagj, co
stěly, do věčnosti; ba y leta w
časnosti mizj, hynau, odlitagj :
wěk můg přyne co voda ; Wa-
čimli geg, toť sloda !

3. Ga pak bjdny, ga nembž-
čny, nestarám se srdečně o to,
gakbych statečně tebe hledal, Vá-
ne věčný ! gak mnohé dni po-
mij, w nichž ospalost swau čigi.

4. Smutny ! musym se styde-
ti, že mne vždy tak milugeš, co
dítě opatruges : ga pak nevímj
hleděti na tvé lasky vprámnosti,
o gak hrozna nembžčnost !

5. Bych pak w hříšich neza-
hnul, spěšim Gezu můg, k to-
bě : nelyd se mne w mě mdlo-
bě ! a když gafny den pomínul,
buď ty sám mau světlostí, a roz-
přyl mě temnosti.

6. Raue mne w etném obco-
wánj fratke mě dni počítat, ge-
mi gessé račš dat : tak mne w
tom světa zwíslánj nebude nic
šaužiti, když ty račš mým bpti.

7. Gezu ! rač mne zasliniti,
twau newysřihlau mocy, bdi na-
demnau té noci : deg mi se w
tobě škloniti, a vždy w bděnj
trwati, ačolwěk budu spati.

(1547.) Not. 35. b.

Sšdych se sluffi modliti,
a nepřestávati, hlas Ge-
zisse šlyšeti, gegj wěrným ráčil
žustawiti.

2. Když po swě slawně weče-
ři, do zahrady se bral, tuž Dc-
cy y mateři, y wšsem wěrným
ku příkladu dal.

3. Aby dítky swě věli, s ni-
mi se modlili, we due w noci
prošly, bez přestánj tlaukli
wolali.

4. Časem večernj Gezš
Pán, bral se k modlenj sám,
pogaw Petra, Jakuba, Jana,
syna Zebedeoma.

5. Rka, smutná truchlá du-
še má, giž mi smrt nastává,
Duch gest hotow žagistě, tělo
mé čige muky těžké.

6. Wcednjšm nedať spáti,
kázal se modliti, potrwegtež,
nspěte, Dcy nebeskému se
modlte.

7. Dče můg gestli podobně,
degj at mne pomine šalich,
vnučenj mé, šau se wile twá,
wžhledni na mne.

8. An-

8. Uangel ž nebe ho posylal, se swět chyli na nocleh, cín dus aby to vyplnil, proč ho Bůh se, co slusněho: k dverim nez Dtec poslal, aby se muš smrti be se mēg, a pisničky zpíweg, nelesal. oči, srdce, smysly k twému

9. Petra s vědlníky trestal, wznēs Gejssowi milēmu. 2, Wyē hwězdy blest wydās že se nemodlili, řka, bđete a wāte, na nebesy ch switice; řdyž modlte se, byšste w pokuseni, rozkaz k službě mē mate: ale tis newessi. syc krat wice gde do srdce meho

10. Y nám se slusši modliti, blest slunce wēného, Krysťa. Pāna wždy prosyti, ostrjheg genž dusse mē krasa, mūg poz nās sām Pāne, tēto noch y kaz-klad gest y pawēja. de chwile.

11. S smilūg se řdyž my bđi- 3. Giž brzy spānj přikwači me, ostrjheg řdyž spime, wssu ptactwo, zwēz. wsse stwōrenj; dpt na nās ošyđla poljkl dā. geden pak w nebi bđi raci, při beš, chťe žbawit byđla. kterēmžto snu nenj: Gejss, genž

12. Bože k swē wēcnē rado- nedějme, swau straji Chřani mne, sti rač nām dopomocy, Ot- tak slusně, at duch mūg ne- če, Synu, y Duchu swatj. Pā- spi, at Gejss mūg ne gen sām ne nās milosiwj. bđi.

13. Tēto noch střez od hřichu. 4. Nezamitegž pisně lichē, dābla protiwjka, degž nām gijž, mūg Gejssi, zpíwām; rāno powstati, wesele tē wždy- srdce me nechce byt tichē, až s ch chwāliti. nim při tobē bywām: co mohu,

14. Krysťe pro twē vmučenj, přinosj, mile to twem, pros deg nām odpustēnj, nāssim hřj- sým, wssak wjž, žet wprīmne chūm přetěžj, pomoz k rado- minj, ga pak, žes přítel wēz- sti, nām wssem smutnjm. ny wjm.

15. Cessliž swē swatē Uangelj, 5. S tebau pugdu na postel byt nās ostrjhal, wssē dobre mau, tobž se dām samēmu; ty mne twem pod ochranu swau, zpominati, co sme sobē dues dussí pak wēd k dobrému: proti rozgimali. klēmu slogim, smrti se neboz

16. Slowo wēcnē, žiwot gjm, neb kdo s tebau, Pānem, wēcnj, Pāne nās Gejssi, tys gde spat, s weseľim rano mūže sām, a slowo twē spas nās, Am. wstat.

6. Preč, preč pekelní ducho- (1548) Mot. 271. a. wē, wy tu zprawy nemāte: to lateho slunce krasny bēh mįsto gest Gejssowē, protož mu gijž došel cyle swēho; glž pokog dāte: Angele přeshľni k Ann n s fra-

stráž mě gšau pilný; wogskočky, duffis, tělo, opatrowal, gich dām mūs obrázy, trůc wām hognými dary darowal.
y každé nesnazy.

7. Nech že teby gest w lůně konagje y práce mnohé, odpow-
twém, mūs Gejissi, mě spánj: činaut se strogjme, tebe nās Pās
rāska twā gest přikrytjím mēm, ne proshme.
posel twé smilowānj: prp twé 4. Rač této přjtomně noch,
pošstař mūs, sen bleš a chrānit od vābelské mocy, nās y
pramen twūg, aenž z rān bofu každého wěrného, pro Gejisse
twého plyne, a k mēm u se srdec Syna twého.
wine.

8. Kolikrat pulz mūs gde, lých, vchoweg y od lidj zých,
slissi mě duffi tě ljbati: foli: ohně, baure, nāhlē sarti, deg
krat se srdec ruffi, tolikrat chytichē odpocinutj.
žadati: abych mūsol smēle wy: 6. D byt z nās každj zpomes
přiknul wesele: o Gezu. Gezu, aut, že gakož tento den minul,
ty gšy mūs, a ga gšem teč, y bu: tak žiwot nās časem mine, tělo
bu twūg. w zemj odpocine.

9. Nuž, mblē tělo, na poz 7. We dni saudněm zase s
fog gdi, a spi tobě bezpečně; wy duffi, spogeno gšauc, wstāti mus
zainfneće zrak wās, oči, nebi: šy, tuť spolu odpłatu wezime,
to Būh chce konečně: to pak ja: kdo gak před Bohem žiw byl zde.
wřete w něm: O Gejissi, twūg 8. Y poněwadž to widime,
gšem: dobrý konec, gšta poz: je blíž sarti než prwe gšme,
moc, nuž Gezu, Gezu! dobra: šwlečmež z sebe hřichy, zlosti,
noc. Amen. spēme w Křystowē milosti.

(1549.) Not. 40. d.
S Opatrowānj dobrého, bu: 9. Degž pomoc Pāne Gejja
S diž ch wāla od každého, to: ssi, myt tobě tělo y duffi moc
be Bohu stwořiteli, wšeho ja: ne se wšim poračjme, ochrañ
chowāwāтели. nās, tebeť proshme.

2. Žes dnešnjiho dne y wždy: 10. Chwāla Dey, geho Ch-
čy, brānil od zlého nās wše: nu, milému Duchu swatému,
čy, brānil od zlého nās wše: Bohu gednomu w Trogich, genž
wše mā w swē božské mocy.

Čy a pozorūg,
Že večerním časem předně a konečně potřebj gest, apytowati sebe samého, a wše-
cto své obcowānj, činēnj, mēlwenj y myšlenj, obzřetelně teč zanedchānj a
zameštanj dobrode skutkū, a gakož sy je apytobem dnešního pomínulého t večerní
žiwota twého chystat? Zahoť obzřete gij pobanē některj s mnohym prospěchem
vžiwali: hleď bys se před nimi na dni saudnām zastindēti nemusyl! Protol se
ri k tomu na koncy této knihy příklad a doswědčowānj swědomj podává.

B. Žpě.

B. Spěwy w obecnych pokutách pro hřichy přichazegichých.

I. Wúbec.

Litánye Obecná.

Páne smilůg se:

Kryste, smilůg se:

Páne, smilůg se:

Kryste, vslyš nás.

Otce nebeský, Bože:

Smilůg se nad námi.

Synu vykupiteli světa,

Bože:

Smilůg se zc.

Duchu swatý, Bože:

Smilůg se zc.

Swatá Trojice, geden

Bože:

Smilůg se zc.

Milostiwý nám buď:

Odpustiť nám, Páne.

Litořiwý nám buď:

W swobodě nás, Páne.

Od každého hřichu,

Od každého bludu,

Ode wšeho zlého,

Od vkladů dábelřkých,

Od zlé a nenadále smrti,

Od moru a hladu,

Od boge a mordu,

Od rozbroge a ossemetnosti,

Od hromobiti a bouře,

Od smrti wěčné,

Zachowegnás Páne.

Skrze tagemřtwi swatého

wtěleni a narozeni twého,

Skrze křest, půst, a pokusse-

ni twá,

Skrze truchlivosť a pot

twůg křowatý,

Skrze křiž a wmučení twé,

Skrze wzkřiřseni a na nebe

wstaupeni twé,

Skrze zeslání wěřřitele Du-

cha swatého,

W každém času řřěřři w ne-

řřěřři nášřeho,

Tě prořřme, vslyš nás.

W hodinu smrti:

Milostiwý nám buď.

We dni řaudném:

Litořiwý nám buď.

My nehodni hřřřřnic

Tě prořřme, vslyš nás.

Abý cýřřew swau swatau,

obecnau, Křřřřanskau

zprawowati a opatrowa-

ti ráčil:

Abý wřřecký biskupy, pastý-

ře a řlužebniřky cýřřwe

řwé, w zdrawém wěeni, a

w řřle:

Wtorek w sſlechtném žiwotě za-
chowati ráčil:

27. Aby wſſecky ſekty, roty, a
pohorſſeni z chrſtwe ſwě
wykořeniti ráčil:

Aby bſudné a ſwedené na
ceſtu prawdy přiwéſti
ráčil:

Aby ſatanáſſe pod noháma
naſſima potříti ráčil:

Aby wěrné dělſſky na žen
ſwau poſtati ráčil:

Aby zrůſtu ſlowa twěho, a
owoce Duchu ſwatěho
wſſem poſluhačům wdě-
liti ráčil:

Aby padlých pozdwihnau-
ti, a ſlogických poſylniti
ráčil:

Aby leſawým, a poſuſſeni
ſnáſſegickým potěſſeni, y
taſé pomoc dáti ráčil:

Aby Chſaři Křeſtianskému,
a wſſem Králům, Knj-
žatům (y wſſeličkým wrch-
noſtem) mjr, počog, a
ſwornost dáti ráčil:

Aby wrchnost naſſi domá-
cých, též dítſky a přátely
gegických chrániti, a gim-
ſſiaſtněho panowání
propuſtiti ráčil:

Aby oſob wěradních, y wſſe-

liſkých zprámců obce ná-
ſſi, též libu obecněho po-
žehnati, a ode wſſeho zlé-
ho oſtríhati ráčil:

Aby na ſauženě a nebezpe-
čenſtſwí trpících wzhle-
dnauti, a ge wyſwobo-
diti ráčil:

Tě proſhíme, wſlyš náſ.

Aby ženám těhotným a ku
porodu pracugickým ſſta-
ſtně pomocen býti ráčil:

Aby nemſlſuwnátek, y wſſech
nemocných ſtrážcem a
pomocníkem býti ráčil:

Aby ſyrotků a wdow o-
chráncem a obhagcem
býti ráčil:

Aby nepřitele Turka dale-
ko od náſ zahnati ráčil:

Aby za dnů naſſich počog
dáti ráčil:

Aby (newinně) zagaté wěz-
ně wyſwoboditi ráčil:

Aby nade wſſemi lidmi ſini-
lowati ſe ráčil:

Aby dobrodincům náſſim,
rodicům y přátelům, za
náſ odplatiti ráčil:

Aby nepřátelům, protiwſ-
tům, y taſé hancům ná-
ſſim odpuſtiti, a ge k pra-
wě láſce přiwéſti ráčil:

Aby

Abys nám hogné vrodny ze-
mě dáti, a ge od poru-
ssenj zleho zachowati
ráciš:

Abys nás milostiwě vřly.
řeti ráciš:

Tě prosíme, vřlyš nás.

Synu Boží, Páne Gejssij

Kryste,

Smilůg se nad námi.

Beránte Boží, genž žsnj

máš hřichy swěta,

Smilůg se nad námi.

Beránte Boží, genž žsnj

máš hřichy swěta,

Smilůg se nad námi.

Beránte Boží, genž žsnj

máš hřichy swěta,

Rač nám dáti pokog,

Amen.

(1550.) Not. 163. b.

Rozmlauwánj člowěka nati-
řagicyho s Těssicym.

Člowěk natiřagicy.

Ach! ach! anweh žalostné-
mu, mně člowěku ztrá-
penému, ach zřessil sem!
ach zblaudil sem, Boha mě-
ho rozhněwal sem: a protož
mne přenáramně tresce, kára, y
řlussuge.

Člowěk těssicý.

2. Proč se rmantjš? proč na-
řkáš? a w sauženj swém zemj-
rás? w těžkosti své těžkost pro-

diš, konce toho nerozumíš: A
tak smutnau obwesel swau mysl
přebjdně ztrápenau.

Nat. 3. Pomysl mnohě
mushm ja mé hřichy přetěšce
spáchané, řest, žawíš, y wřšě
pokuty, od nepřátele mých sná-
řeti: A protož mne přenáras
mně tresce, kára y řlussuge.

Těssicý. 4. Wřast negy sám
w pokussenj, genž snassjš; ne-
budeš prwnj: Každý kbo čce
do radosti wřiti, řlųř tčch nes-
řessj: A tak smutnau obwesel řc.

Nat. 5. Smjch řsem, bra-
řsem swětu zlému, a řachřstwu
přezřosinému; pyřně se mnau
nakládaj, y proti Bohu raus-
hagj: Žeť gij nenj, řkostně mlų-
řj, na nebi, w něbož dāuffagj.

Těssicý. 6. Wřh miluge y
řetuge, řterų protiwněstwj mno-
hě pro Boží čest w swěte trųř,
žalost, wřkost mile snassj; A tak
smutnau řc.

Nat. 7. Zemi matku přelaz-
řawan, wřast y řjwnostku
poctiwau; dām, řhrām, řstaleť
y rodinu zanechal mushm tru-
čliwau: Wch běda mně! ach
anweh mne! prut Páne přjliř
řwřjha mne.

Těssicý. 8. řřųř se neřeseg
wřce, Antyřřystowě prawice;
W ten mushm konce wřiti, přez-
řane čřřkwě trapiti: A tak
smutnau řc.

Nat. 9. D gať trųř mne
řachřřká řběra, rota řaryřeg-
řřá: wřdy řřnauř nesmjř, mlčěť
neřjř,

nemj, y biacim neodpowjm:
Ach běda mně! ach auweh mně!
prut Páně ic.

Těšicý. 10. Y což se lekáš
rauhání, kladeb, křiku, wnhá-
něnj: Zbaliž Kryšus příklad
wšeho nebyl křesu podobného?
A tak smutnau ic.

Mat. 11. Elzy, wějenj, pla-
kání, mnohé Křesťanů vpění;
dusse hladem již zemlená,
chlěba Božího zbawená: Ach
běda mně! ic.

Těšicý. 12. Nařikání y sto-
nání, laupej, wnhanání, wže-
nj, slova Božího vzdálenj, geš
znat saubného skázenj: A tak
smutnau ic.

* Protož sladké neč geš
wšechněm trápenj; sauzenj, li-
dem; neb po své hořké žalosti
přichazej do radosti: Amen!
Křesť Bůh swau těši, a zar-
maucených potěši, Amen.

(1551.) Mat. 223.

Ach Bože popatřiž z nebe,
a smilůg se nad nami:
pohleď, gať měřich w tebe gsau
wšudy w pohrdání. Při li-
dech mocj není, ach wami se
naš w sauzenj, a smilůg se nad
nami.

2. Nyní čas zarmutku slu-
ge, od Krysta oznameny:
w němž se svět s swými raduge,
twůg pak lid geš ztruchleny;
neb svět nam bezprawj činj, a
tjm, že Bohu slauží, mnj, o smi-
lůg se nad nami.

3. Mor, hlad, wálka, křik,
pálenj wzkost, strach geš se wšech
stran: Ty, ty, tresceš nassi zemi,
gaťo spravedlivy Pán. Přes
mnohých hříchům pachanj spů-
sobila nam wnhání: ach smi-
lůg se nad nami!

4. Nad to y w tom času bo-
ge, dusse musy trpěti: swědo-
mj nemá pokoge, ani odpočinu-
tj. Řekud w hrozném rozwo-
dění, žiwotům bezpečno není,
ty smilůg se nad nami.

5. Čim dal, mnohji se sauzenj,
den odedne wždy wje: že (byť
možné bylo) wěrnj swedlby se
snadněce. Widauc mnohých
odstaupenj, a rozuměm se
řizenj; smilůg se ty nad nami.

6. Trpělivost nasse hýne, a
naděge přestává; rozum namis-
ta, což mine, a wjru pohrdá-
wá, řdyž není bjd omenšenj, o-
tudž gde srdce seměnj, o smi-
lůg se nad nami.

7. Ale což geš to, což nyní
čce se nam těžko ždati? Wýe
trwalo do skončenj, w smrti
musy přestati: wje boli dusse
trápenj: co pak wěčně zatrace-
nj? o smilůg se nad nami!

8. Tys své wěrně na swých
rukau wrypl, dějwé než svět
byl, znamenaw pečeti gsta-
nj; cožbys se w smilowě ménil?
Ty žčitaš nasse křivenj, a obliz-
bugeš vpění, o smilůg se nad
nami.

9. Dče! twě geš nam přira-
čenj žgiffčéně křwj Krysta:
tyš

tyš spravedlív bez proměny, a
twa pravda gest gista. Ale do-
pauštíš zarmaucenj, wšak twě
lasky konce nenj, o smilůg se
nad nami.

10. Tent sye gest zarmauce-
ny cyl, genž nam brichy zpomi-
na: ja než wšak ghy ty oblíbíš
zaslubu swěho Syna, a geho pro
nás zmařenj, w přehawněm
vnučenj, o smilůg se nad nami.

11. Ze se smilugeš gisté gest,
gen nedeg nam zausťati; a ne-
dopauštíš pro swau čest, čehož
nelze snasťeti. Pomoz nam, neb
gsme zemdeni, a věn přitř-
fauzenj; smilůg se gíž nad nami.

12. Zachoweg nás předewšim
žlym, odpust nekagienosti: a
řed nás swatým Duchem swým,
přídeğ slyš k statosti. Budiz s
nami v mězenj, wed nás co Pe-
tra k želenj, a smilůg se nad re-

13. Twá gest ta moc, laska
twá gest, že mž w wěre trwáme:
Přisporůž gj nam pro swau
čest, ať w pravdě setrwáme.
Swatosti w swém naržjenj cho-
weg do swěta skončenj, a smilůg
se nad nami.

14. Skrocůg rozum, ať na
twůg čas spurně se nedobývá:
w kterým nam čes pomoc
žas, ať pomoe twá prodliwá.
Wšak twá swata zaslubenj berau
gisté doplněnj, gíž smilůg se nad
nami.

(1552.) Mot. 157. a.

Ač časowě přežaloštnj na
nás se žwalili; Vichž přis-

padlo welké množstw, a nás
obkljčili: Wida bjdú porážj,
a wšak ne lážoň toho sobě
wážj.;

2. My powstañme a nehřeš-
sime, wšeko se nahradi: Peto-
ná gest řet Hospodina, neb sám
Kryštus prawj. Budemeli poz-
božnj, wšeko nám nahradi sám
Pán Bůh mocnj.;

3. Nic od nás newyhledáš
twá, než pravě pokánj: Tent bu-
de blahoslavenj, kdo lituge hře-
chy. Má wjru w Krysta Pá-
na, neb on gest w potřebě gista
obrana.;

4. Ty ghy ó Gežíssi Kryste
nás ten pašyr dobrj: Ty radiz
nás bludné owce, co na swém
ramenj Přineš do stáda twě-
ho, ať nic nemá wšl wábel do
žadneho.

5. Ty wstáwáme, milj Pá-
ne, s marnotratným Synem:
még litoš nad pokornými, deg
swě smilowánj. Přigmiž nás
za swě Syny, přispor nám wj-
ry, a deg žiwot wěcnj. Amen.

(1553.) Mot. 27.

Bůh pro náše žlosti, gsa
wžbužen w přchliwosti, ne-
mžnj se wje djwati, ale pokutor
wati.

2. Zdaliz newidjme, a vchem
nesslyšime, co se na nás gíž ze
wšech stran wwaluge težtch
ran.

3. Mor, hlad, hrozně bože,
to mezy námi troge, wšawicně
panuge,

panuge nad námi, konečně žer tu není.

4. Rdež ta snadná léta, giž gestit po nich weta, rychle co woda pomínulý pryč, nenamrátiť se k nám wjc.

5. Než předece hřeššime, ani se nelepššime, w nepravostech se kočáme, Boha se nebogime.

6. Rač gest naříkati? komu winu dáwati budeme, než sobě sami, pro naše mřské činy.

7. Zskoimež staré činy, přig: máme žiwot giný, slechetně mrawy a swatě čtnosti, stud, lásku, s vřimnosti.

8. Wš se škonj zase, po tomto smutném čase, zbawjě nás pokut y wšech nečestj, přiwede do radosti. Amen.

(1554.) Mot. 40. d.

Dobrotiwý stwořiteli, wšeho zlého zbawiteli, slyš pro své milosrdenstw, nás w tomto nebezpečnstw.

2. Když wálka, mor, a dražota strašj nás, y giná psota, ať se newjme kam djti, a neb co před sebe wyžti.

3. Přigmiž ty nás w swau ochranu, a odwat od nás tu ránu, hrneme se k twé pravicy, jako kůčatka k slepic.

4. Ochrān nás pod křidly swými, před těmito wěcmi zlymi, tps Dtec nás, my djtky twé, neodgimeg nám lásky swé.

5. Zachoweg nás w dobrém zdrawj, ať každý z nás tebe

slāwi: wtrwř w zemi nášši potog, a přetřhni wšeliký bog.

6. Zdržug nás v wjře prawě, wchoweg počty nepravě, požehneg tež pracem náššim, darug nás chlebem wzejdegššim.

7. Pro Gežšše Kryšta Pāna, který gest naše obrana, wšlyššj naše modlenj, a buď s námi do skončenj, Amen.

(1555.) Mot. 216.

Sřkřesday Bože můg, k toběg gā wolām slauha twīg, w tento čas zarmancenj, bjď, wzkřsti plny, o rač mne wšlyššeti, chrāniti, před wálkau a smrti.

2. K toběg ga se wtkām, w tobě slyšau naděgi mám, we wšsem mém zarmancenj, tys mě potěššeni: o prošm, ohledniž se, ať zase duch můg občerstwj se.

3. Wwaliks, Bože, na nás, pro hřichy naše w tento čas wálku, mor, mnohě bjdy, chť trestatitudy nášši zpřn, bezbožnost, pychu. Zloš, tobě neposlušnost.

4. Láskawě nalož s nami, drž prawicy swau nad námi, neztrěš w přchliwosti, nás pro naše zlošti: ale w swém slito: wānj, nad námi smitlūg se hřššnyimi.

5. Esauūg stwořenj swěho, krmj drahuu kaupeněho, Syna twěho Gežšše; o přispěg tjm pišše: a zastaū maš stadce, w swě

svě lase, spomoz nam w té lase.

6. Zachoweg walky, moru, pro bolestinu smrt Křystowu; na dušy y na těle Hraň nas, milý Páne: popřeg času k po-
tánj, k poznánj, z hřichy se wyznánj.

7. Wkroč se w hněwivosti, odpusť nam naše zlosti; gimiž gsme tě hněwali, hodně zaslau-
žili toho třeštánj twěho, časného; zachoweg wěčného.

8. Raciž to věniti, až tebe můžeme ctiti, nyní zde w smr-
tedlnosti, potom w věčnosti: bu-
diž od nas weleben, cten, sla-
wen, až na věky, Amen.

(1556.) Pot. 29.

Wzne Bože, smilůg se, o Křyste! smilůg se: vřlyš nás, milý Páne, vřlyš a smi-
lůg se.

2. Otče Bože nebeský, smi-
lůg se nad námi: Swěta wyku-
piteli, smilůg se nad námi.

3. O Bože Duchu swatý! smilůg se nad námi: Swatá
Trojice, Bože, nad námi smi-
lůg se.

4. Budiž nám milostiwý, odpusť nám, Páne, a wřech-
něm lřostiwý, wyswobod nás,
Páne.

5. Od hřichu wřelického, a
bludu každého, y ode wřeho žle-
ho wyswobod nás, Páne.

6. Od wřladu dábelských rač wře žle pässe, sám raciž pod no-
nás wyprositi, od žle a nena-
dálé smrti zachowati.

7. Od moru y od hladu, od
bauře a mordu, od wálek a roz-
broge zachoweg nás, Páne.

8. Od wřji ossemetnosti, a
od hromobitj, y od té wěčné
smrti rač nás zachowati.

9. Sřrže twěho tagemstwj
swatého wtelenj, a pro twě na-
rozenj, až gsme wřlyšeni.

10. Pro křest, pusti, pokusse-
nj, a pot twůg křmawj, křjž,
smrt, twě vmučenj, také pocho-
wánj.

11. Pro twě slawné wřkřisse-
nj, na nebe wřtaupenj, a pro
Ducha zřslánj, sřlyš naše wo-
lánj.

12. W každém času nescěstj,
těž našeho sřtěstj, y w tu hodi-
nu smrti rač nás wřlyšeti.

13. Mě k tobě teď nehodnj
woláme hřjstnjcy, o rač nás
wřlyšeti, Páne milostiwý.

14. Raciž cřkew swau swa-
tau, obecnu, křestanskau, moe-
ně sám zprawowati, y opatro-
wati.

15. Biskupy, k tomu wřecky
paljře cřkewnj choweg w zdra-
wém věnj, w swatém obcowánj.

16. Sektj y také roj raciž
wřplěnni, y každá pohorřenj z
cřkwe twě wynjti.

17. Bludně, k tomu swede-
ně, od prawdy zgeweně, zase
raciž přiwěsti, w swau cřkew
wřwěsti.

18. A dábla satanässe, křeržj
hami potěsti našimi.

Do o o

19. Wř-

19. Wěrně rač sám dělajich na žen swan postati, a słown twómu zrásti w poslušajich datí.

20. Padlých rač pozdwihnau: ti, stogich synliti: Těch, fvoj gšan zarmančeni, budiž potěšeni.

21. Chfaře křestanského, Krále a knížata združ w lásce, w swornosti, welebnost twá swatá.

22. Domách wrchnost náši, o Páne negwysšši! račiž opatrowati, a sám zprawowati.

23. Wěadu obce této, zpraw: cū libu twého, y z nás také kaž: dého ošlěheg od zlého.

24. Snášegich trápeni bu: diž potěšenim, postawených w wězenj buď wyswobozenim.

25. Manjelek wšech těhot: ných spomocnikem budiž, ku po: rodu šťastnému degj gim pomoc hognau.

26. Lékařem buď nemocných, y wšechněch ztrápených, ochrán: cem nemluwnátek, y wšech ma: lých djetek.

27. Wdowu, spolu syrotky rač opatrowati: Poněwadžs ot: cem gegich, budiž obhāgem gich.

28. Zagatě rač přiwěsti zase do gich własti, od Turka nepř: tele, naše bližnj milé.

29. Dášsim wšem nepřáte: kům, také protivníkům winy rač odpustiti, k lásce ge přiwěsti.

30. Hogně země vrody rač ty sám nám dati, a ge od poru: šenj zlého zachowati.

31. Stačiz se nade wšemi smi:

lowati lidmi, a nás nehotně stanhy wšlěseti wšechy.

32. O Krysťe, Synu Boží! smilūg se nad námi, genj hřjcho swěta zsnjmáš, prosyme, wšlěš nás.

33. Genj z swěta zsnjmáš hřj: chy, smilūg se nad námi, berán: ku Boží swatě, rač nám pokog dati, Amen.

(1557.) Not. 1.

Litānye na modlitbu Páně.

S Těe nás nebeskū, tebež wjz: mame twě djetky.

Páne negmocněgšši, naklon k nám swě swatě wšši.

Bože miľosrdnū, smilūg se nad námi.

Poswěť se twě swatě gměno, šis: roce schwāleno:

Degj, at w prawě znāmosti a pobožnosti gměno twě ctjme:

Ne náležky bľadně:

Přigdiž k nám krālowstwj twě, kterěžto gest wěčně:

Deg, at Duch twūg nás (wdy chrķewni) zprawūge, a k do: brěmu webe:

Deg se twá swatā wūle na zemi: Gako y na nebi:

Deg, at twau wūli wykonāwa: gje, tobě se ljbjme, gak An: gelé tw nebi: Tak lidě na zemi:

Pro Gezu Krysta, Syna twěa ho, wšlěšiz nás, Páne.

Deg nám dnes chlěb náš wez: degšši, žiwotu potřebnū:

Deg dobrě zprawce, pokog, ždra:

ge, časn draběho, moru, ohně
šfodliweho.

2. Smilůg se nad dětmi twý:
mi, milost tway hledajichmi,
neb gešli w twé spravedlnosti,
a náši zaslaužilosti, budeš pla-
tit, tehdy žádný z nás před
tebou neostojí.

3. O Páne pro swau dobro-
tu, wydal od nás bydu, wšsi
psotu; prokaj za kážen tway
milost, proměň hněw w swatau
vpřimnost, s milostí tway zlu-
staň s námi, gažž Dtec dobrý s
dětmi.

4. Zdrůgž nás w té smr-
tedlnosti, w naděgi, w lásce,
w swatosti, w sauzeni deg trpě-
liwost, w mýře stálost, w slo-
wu známost, bychom rádi s o-
čtyností wse snášeli z twé mi-
losti.

5. Ach proč se tak na nás
hněwaš, čerwjeky swé, o Bože
nás, kteří nic negsme giněho,
gen bláto z prachu zemského,
gažžto twou melebností známe
gsau náše křehlosti.

6. Hřích nás přilíš potlaču-
ge, swět zrádný k němu wzbu-
zuge: teč diábel swau wšsi chy-
tostí, chce wšech swětů do swé
propasti: Zprost nás Dčce wše-
ho zlého, dušsi, tělu šfodli-
wého.

7. Pomni na hořkau smrti
twého Syna gednorozeného,
pohled na geho pět drabých
růn, hrůznů ukrwařených, kte-
réžto pro nás podšaupil, pro to,
aby nás wykaupil,

8. Z wězení toho těžkého,
trápení nekonečného, které sme
w wěčné žalosti měli snášeti na
wěčnosti; než šřz zaslauženi ge-
ho, zbaweni gsme toho zlého.

9. Drž nad námi ruky pe-
wnau, požehneg města s fragis-
nau, necht slovo twé w ni na
wěky průchod má, žruš žlé
praktiky: Popřeg šřstallimau ho-
dinku, potom deg bydleť w
twém stánku.

(1560.) Mat. 29. c.

S Gaž hrozná trápení při-
šla na Křestany, žrady,
falše, mordowé, ypálení, wšes-
tka žarmancej.

2. Neb lidé přestupugi Bo-
žji přikázani, protož na ně wše-
cko žlé přišlo a gde, gemuž
konce nenj.

3. Dčtj tomu wěštj, co
Bůh lidem mřuwj, budeteli
plniti přikázani, dām wám po-
žehnāj.

5. Mat. 27. a 28.
4. Dām dčstj, časj pohodlné,
země dá vrodu, dřjwi bude w
hognosti, y wwoce wydāt twā
šřtěpuice.

5. Žeň, mlátba bude hognā,
y wina žbjrāj postjhnēť roz-
šřwāj, a w šřtosti Chlěb swōg
budeš gisti.

6. Y budete bydleťi bez stra-
chu na zemi, dām pokog w ze-
mi wāšsi, a budete spati w
mēm pokogi.

7. Dčpřestřassi wās žádný,
odegmu wššeco žlé, padnauť
neš

neprátele vášši před vámi, nezmagje obrany.

8. Deset gich sto zajene, a sto deset tisyc: přigdan k zahánbenj gislé, a w bogi žádnj neošlaji.

9. Rozmnožim vás na zemi, budu vám za Boha, wy mi za lid budete, a gá s vámi přebýwati budu.

10. Pakli má přikázanj budete ruffiti, a má ustanowenj zamítati, toto vám učinim:

11. Posli na vás hlad, sucho, země bez vrody, darmo syti budete, neb to wšeccko nepřátele snědj.

12. Stromowě neponesau owoce hogněho, tráwa růsti nebude, a tak na vás mnoho zlého přigde.

13. Gá se od vás odwrátim, dám vás nepřátelům, y budete poddánj těm kterjž vás to neznáwisi magj.

14. Budete vtíkat, ano vás nehonj, kam se koli obrátíte, wšudy vás nalezje trápenj.

15. Vtečete do měst, tam se neschowáte, morem, hladem, ztrápm vás, y wšši bídau, potom to zhlédáte.

16. Města wásse pokazjm, w pustiny obrátim, dám vás mezi narody w zemi cizj, kdež lstosti nenj.

17. Pakli kterjž zůstanau, tiť se bati budau, gšauc na myšli zmaneni, y nebudau wědět co gšau sami.

18. Přestřassi ge chřest listu, přssich od stromu, že vtíkat budan, co před mečem, množstw nepřáteleš.

19. Potom nenecháteli hřichů nepravosti, sedmkrát wse přidam, k těm to ránám, to prawj Pán Bůh sam.

20. Chcemli pomšty vgjti, a milost nagiti, od hřichů se odwrátje, dobře činme, a w tom setrwegme.

21. Hledje Pána krotiti, gegž sme rozhněwali, s nim se zase smířiti, obdržeti geho smilowanj.

22. Widau je hněw swůg wylil, gegžto wklazuje, škrze Turky ukrutně, ty pohany, nás welmi jsuzge.

23. Kterjž teď gž proti nám wzbudil welmi sylně; by pých nassi škrotil, a zahladil sobě nepoddané.

24. Neb řdyž ruku wztahowal, nedbali sme na to, že se chce smilowati, oznamowal, gž pomůme na to.

25. Řdyž wolal nechtěti sme nigakž slyšet geho, to brzo ohljdáme, takě zwjme, což nám přizgde zlého.

26. Rukau swých pozdrjbas ti budem k němu chjsti, ano gž pozdě bude, a nebude mozně obdržeti.

27. Wolánj nesyšši nassě, ho smutněho, anž wšši nachylj k prosbám nassim, prawá gest řeč geho.

Do o o 3

28. Do

28. Dokudž gestě čas máme,
pokořme se a mu, neboť gest do-
brotiwý, milostiwý, wolegmej
gij k němu.

29. Dáí nám k tomu pomoc
swau, ten kterýž přikázal, ge-
nom hledme prosyti, srdcem ce-
lým, aby nás wyslychal.

30. Stauc, pohled milý Pá-
ne, pohled a smilug se, odpus-
tí hříchů naše, deg pokání, po-
tom život wěčný.

(1561.) Rot. 2. b.

Litania z polské přeložená.

Smilug se Bože, smilug
nad námi, láskatwá wěc-
ná žustá weg s námi.

2. Smilug se, smilug Páne
Gejissi: smilug prosíme Duchu
negswětsji.

3. O swatý, swatý, swatý
nás Páne, w toběť sámém my
dausánj máme.

4. Bože w Trogion wěcně
gediný, buď milostiw nám,
šlad naše winy.

5. Vchoweg nás wšech hři-
chů y křostí, sřež od satanské
hrozně chytrosti.

6. Dd moru, hladu, roztržek,
wogny, zachoweg Páne, deg
čas pokogny.

7. Dd ohně, hromu, powe-
trj, škody, zachoweg každé smut-
né příhody.

8. Vchoweg smrti nás nena-
dále / vchoweg střely prudké a
náhlé.

9. Dwssem pak wěcně vchoz

weg smrti, blaženě deg nám
odsud wyjaji.

10. Wěin to pro swě s námi
spogenj, diwné tagemstwj swěs
ho wtělenj.

11. Pro práce swě zde pro
nás konané, posylug k dobrým
nás pracem Páne.

12. Pro swě wkrutné na křiži
muky, litug nassjch bjd, wem
do swě ruky.

13. Pro swau hořkau smrt, y
drahé rány, neopausstěg nás,
hag na wse strany.

14. Pro swě radostné z mrt-
wych porostánj, deg nám mrt-
wosti hřichů přestánj.

15. Pro přestawně swě wstau-
penj w nebe, po sobě táhni žis
wota chlebe.

16. A pro sešlání Ducha swa-
těho, rozmnožug swatě w nás
dary geho.

17. We wšsem což s námi w
swětě se děge, buď ō Gejissi nás
šse nádege.

18. Swě milé cyrkwe Páne
rač bránit, od wšech nepřátek
mocně ochránit.

19. Wykoren hřichů, zhor-
senj, bludy, twá aby škawa
rozkwěkla wšudy.

20. Wyšli dělnjky hodné na
swau žej, nagemnjky pak mar-
ně wypud wen.

21. Lid Křestanský swůg napln
Duchem swým, at se pobožně
stwj životem ctným.

22. Rozmnož w nich lásku y
wju

vojru živanu, w naděgi stálostí nými zabládl pobožně, snadby
způsob pravdivau.

23. Mac Páne wrochnost nassí
zprawowat, nás pod nj w řá-
du, w pokogi chowat.

24. Lid pak obecný tēs swa-
taubázní, at stogi wssicknj w řá-
du a kázní.

25. Wdowý, syrotky, wězně
tesklivé, skonawagj tēs mi-
lostiwě.

26. Wssicknj kterjž tē Páne
wyzhagi, at spomocnjka tebe
wyznagi.

27. Požehneg zemi, at vro-
dy swě hogne wydawá nám
stědroty twě.

28. Wslyš nás Bože, k to-
bět woláme; at, je nassim gsy
Dteem, poznáme.

29. Berántu Boží Páne Ge-
žissi, oroduj za nás, swau milau
žissi.

30. Duchu přeswatý vtěssite-
li, jámutky náše obrať w wes-
selj.

31. Smilug se Bože trůg a
gediný, milostiw buď nám, shlad
náše winy.

(1562.) Not. 196.

Selky Bože, w moc, a
hogný w milosti, což
chceš celau zemi kázní w přehli-
wosti? snadby gessťe dobřj byli,
genžby wůli twau činili, pro ty
rať odpustiti, dlě skutků ne-
platiti.

2. Welky Bože w slawě, od-
stup to od tebe, aby s bezbož-

ny mi zabládl pobožně, snadby
se do padesáti pobožných mo-
žlo sledati, pro ty rať odpus-
titi, dlě skutků neplatiti.

3. Welky Bože w radě, nechť
wzjede twá milost, a w ni rať
zadrjet swau přisnuu spravedl-
nost, snadby se pět čtyřiceti
pobožných mohlo nagiti, pro
ty rať odpustiti, dlě skutků ne-
platiti.

4. Welky Bože w syle, wí-
zemi sanženau, a zdrj od tresá-
nj ruky swau wstaženau, snad-
by se do čtyřiceti, pobožných
mohlo nagiti, pro ty rať od-
pustiti, dlě skutků neplatiti.

5. Welky Bože, w zprawě,
beg se oblomiti, a pokornau
prosbu w hñewě ofrotiti, snad-
by se gessťe třiceti pobožných
mohlo nagiti, pro ty rať odpus-
titi, dlě skutků neplatiti.

6. Welky Bože w lásce, slyš
toto wolání, na trůnu wyso-
kém, y truchliwě křánj, snadby
se gessťe dwadeceti pobožných
mohlo nagiti, pro ty rať odpus-
titi, dlě skutků neplatiti.

7. Welky Bože, w skutčj,
wiz gať bjdná země, od tebe mi-
losti žáda pomjženě! snadby se
do těch desíti, pobožných moh-
lo nagiti, pro ty rať odpustiti,
dlě skutků neplatiti.

8. Welky Bože w chwále,
smilug se nad námi, a odwrát
swůg přisný hñew od nás s pom-
stami, snadby mohly malé dít-
ky, wůli twau swatou činiti,
Dooo 4 pro

pro ty rač odpustiti, dle skutku neplatiti.

9. Belkš Bože, w prawdě, řdyž žádný neplatí před tebou, gen twůg Syn, genž hne w twůg odvrátil: ach wylédniž na geho rány, muky, vzrost, nařkánj, proň rač nam odpustiti, dle skutku neplatiti, Amen.

(1563.) Not. 54. c.

Sláme se k swym Bože nez pravostem, kteréz nam pomohly k těmto těžkostem: ay mnohat zsa nasse odvracenj, swědčj proti nam nasse pro hřessenj.

2. O naděge narodu nasseho, wyswoboditeli z vzrosti geho, proč se k nam tak twrdě vřazu: geš, že nas z těch těžkosti nez wytrhneš.

3. Blazugeš se gako přicho: zy, kteryz, aby přečkal noc, k nam přichazj, proč se děláš gako vřaty muž, kteryz nas wjc wyswobodit nemůž.

4. Wšaks ty v prostřed nas Bože bywal, a gmeno swě w nassem narodu mřwal, neopauštegž, o neopauštegž nas, w tento tak zarmauceny a bjduj čas.

5. Zdaliz nas giž do konce zamiláš? a s wyswobozenjm k nam nezawítáš: zdaliz duše twá osřliw sobě zřauzenau cyřlew smutnau w této době?

6. Proč nas bigeš, a proč nas opauštíš? Proč se od nas bjdujch tak blaňho laučíš? českameli swatěho pokoge, zaplez táme se w wětšj swěta boge.

7. Znameš se k tomu, že sme hřěšili, a tobě se wřdychly w tom protiwilli: pro gmeno swě nepohrdeg nami, ale smilůg se, smilůg se nad nami.

8. Zdaž nam mžje řdo spozmoey z lidi, z tohoto řauzenj a mnohě bjdu? ty gřy spomocniš nas, ty řpasyš nas, na tebeť my čekame w přitomny čas, Amen.

2. W čas Sucha.

(1564.) Not. 76. b.

Páče Abrahamůw, Králi wřdyž řádáme, račiž nás osřliwěti, tichy děš s nebe dāti, Pá. Páne pánůw, myš prořšme tebe, deg nám rořu s nebe ne Bože náš.

2. Wřhš blařy náře, gako oblaků swých s hůry, napogiž Eliášse, kterěhož řdyžs osřlyšel, nářsi zemi, neb ona welmi řižnj, y hneď děř s nebe přřšel, Páne Bože náš.

3. Myš k tobě woláme, tebe wřdyž řádáme, račiž nás osřliwěti, tichy děř s nebe dāti, Páne Bože náš.

4. Genž řwlažugeš hory, s oblaků swých s hůry, napogiž nářsi zemi, neb ona welmi řižnj, Páne Bože náš.

5. Račiž dāti řlodnost byřhom

Chom měli žitvnost z nj w času nedostatku, wytrhna nás zármutku, Páne Bože náš.

6. Tak desťtém swlajená gsane země žijníwá, wydá tráwu dobnětu, nám y k gegich pozitku; Páne Bože náš.

7. K služebnosti lidšě, z milosti troé božšě, bylinu rač wywěsti škrze desťt, ať můž rusfi, Páne Bože náš.

8. Deaj ať země chléb dá, by nebyla bjda, nám giž zemle: ným lidem, a poraženým hla: dem, Páne Bože náš.

9. Emilž se prosyme, neb tobě wěříme, že wysecko wčiniš to, pro Krysa Syna twěho, Páne Bože náš.

10. Ruž my wšickni spolu, gsauce w Božim domu, prosme geho milosti, ať nám dá desťt z wysošti, Páne Bože náš.

(1565.) Not. 208. d.

Gak. Leto chwile této.

W Dže od wěčnosti, nestihlš w maudrosti, kterauž wysecko zpramugeš, y časů roz: měřugeš, dáwage zymy y hor: ka, wšet činj twá mocná ruka, opatruge člověka:

2. D gaka pokuta na nás ny: nj přišla, kterak země wypra: hla, trawicka sotwa wzěšla, seménka polnj, zahradj, w žrůstu prospěchu nemagi, swla: ženj potřebugi.

3. Bylina na zemi wzala vmenšuj, kwjst krásu žtrátilo,

že ať tak sličné není, potol wyschnul y studnice, žito špatné y psenice, giž nemůž růsti wíce.

4. Howadka domáč, y zwj: čátka polnj, y wšeliký živo: čich, giž sobě negsau wolnj, neb giž pastwy málo magi, po wodě sobě štýšagi, sem y tam se tau: řagi.

5. Ptactwo wšlechtile létage z wysoka, na zemi dolů padá, a přetwělni těže lká, člověk na cestě wšlává, žijnj, mđlobau trápen býwa, diw duše w něm žustává.

6. D Bože gedinj, měž lja: tost nad námi, a w těch poku: tách nynj nalož otcowšy s ná: mi, wčiniž bjdy zprošťenj, da: da zemi rozwlajenj, přitwě: wyse k občerstwenj.

(1566.) Not. 40. d.

W Dže wěčný, sám pro sebe, wyleg, wyleg, rosu z ne: be, nechť přšji na zem wypra: hlan, wčij gi k vrodě zpra: wnan.

2. Lučnost, genj ma půwod z tebe, (wyleg, wyleg, rosu z ne: be,) ať průchod swůg má wol: něgši, k náši potřebě wězdegši.

3. Slibiš, zač hčem prosyt tebe, (wyleg, wyleg rosu z nebe,) že dáti chceš z své milosti, splň ten sljw nynj z wysošti.

4. Eliáš řkžj prosyt tebe, (wyleg, wyleg rosu z nebe,) přsef desťt y hned w hognosti, k žžiteč: ně potřebnosti.

Do o o s

5. Nechť

5. Necht y my gsme milj to-
bē, (wyleg, wyleg rosu z nebe,) slyš mile naše tauženj, pro
Krystowo zaslawženj.

6. Magjce žiwnost od tebe,
(wyleg, wyleg rosu z nebe,) ač
gměno twē sławně cějme, s
wbděnosći djeł činjme.

7. Přiznegž se k nám to smut-
ně dobē, (wyleg, wyleg rosu z
nebe) ač se bezbožnj zastydj, s
toho, že skutky twē widj.

8. Bčiči to pro sprawedliwē,*
(wyleg, wyleg rosu z nebe,) gažs
se někdy ošlawowal, kdyžs jlych
pro dobré šlawowal.

*1 Wrog. 13, 25.

9. Přigdež z toho chwála to-
bē, (wyleg, wyleg rosu z nebe,) Dče,
Synu, Duchu swatý, Bo-
že důstojně podstaty.

10. Almen wěrnj spolu rce-
me, (wyleg, wyleg rosu z nebe,) buď
miłostiw swěmu lidu, segmi
z něho wěčnan bjdū.

(1567.) Not. 40. d.

Dže wěčný stwořiteli,
wšech wěch opatřiteli, na-
bež wšech stwořenj žadosťiwē
čeka nynj.

2. Cyrkeu lidu zvoleného,
wssečen obor swěta toho, žwē
polnj, ptactwo nebeské, trawa,
obiljěko zemské.

3. Nač Páne wssemu žehna-
ti, štedrau ruku odwjрати, neb
bez twěho požehnánj gest dare-
mné šlawowanj.

4. Brody polnj, zahradnj,
zawlažug swými rosami, necht

nenj nebe mědčnř, twým hne-
mem zapečetěně.

5. D slitužj se nad lidem
swým, w nauzy mnohé posta-
weným, y nad každým žiwým
plodem, strápeným žijnj a hlas
dem.

6. Daweg nám pokog obogj,
žehneg pokrmu, nřpogi, y bu-
dem tebe chwāliti, wbděně wšsi-
čnj welebiti,

7. Welich y takē malj, žpi-
wati tobē nřs Králi, řšauce.
swatý, swatý, swatý, Pán Bůh
nřs wěčně podstaty.

(1568.) Not. 30. a.

Bože Abrahamů, y wssech
wsšudy národů, tět dylky
twē wyžwáme, s důwěrnosći ža-
dáme.

2. Nač rosu z nebe dāti, nám
tichý děst poslati, neb země nřs
se žijni, obilē y ofenj.

3. Ginē wssecky vrody, když
nemagj pohody, z wřahy děstič
teplého, nedogdan žrostu swěho.

4. Wdy řrže to hynanti, mu-
šjme bjdū mjtj, takē s nřsim
dobytkem, wšseligakým nřs
bytkem.

5. D wšřš hlasj naše, tak
gato Eliášse, kteréhož kdyžs
wšlyšel, y hned děst z nebe
pršel.

6. D gislē tež gšj mocy, Bo-
že nřs wssemohauch, gažs rāčjs
poručiti, hned mušj děst
pršeti.

7. A protož mřj woláme, po-
nřženē

nijene žádáme, račiž nás vslyšeti, tichý děšti z nebe dáti.

8. Aby země žijiwá, gsauc děštěm zapogena, dala nám y dobytku, wšecky wěcy k požitku.

9. D rač se smilowati, modlitby vslyšeti, národu křestan: ského, lidu twého wěrného.

10. A zpusť giž rosu z nebe, opět prosíme tebe, aniz tlaucy přestanem, až pomocy dostanem.

11. Pro Krysta Syna swého, spasytele našeho, buď nám milostiw wždycky, Am. Bože weliký.

9. Degi lidškému pokoleni, y howádám poživeni: Prosíme z srdce ic.

10. Wšlyš nyní prosby naše, jako někdy Eliásse: Prosíme z srdce ic.

11. Du řdyž wrancně wzhwal tebe, hned spadl děšt dolu z nebe: Prosíme ic.

12. Tež y my s tan důmery nosti, Bože, twé swatě milosti Prosíme z srdce prawého, degi nám děště potřebného.

(1569.) Not. 40. d.

S Páne, wšecky stwoření k tobě má swé gisté zření: Prosíme z srdce prawého, degi nám děště potřebného.

2. Wsládněs zemj y nebesy, řdyž ty kážeš, daji rosy: Prosíme z srdce ic.

3. Teď gsy zamknul krásně nebe, že sme rozhněwali tebe: Prosíme z srdce ic.

4. Pro hřichy nás slusně třešes, a nám děště dáti nechceš: Prosíme z srdce ic.

5. Že gíme hříšni, wznáwáme, a na milost se dáváme: Prosíme z srdce ic.

6. Wláž Páne swau dobrotu, a oddal od nás suchotu: Prosíme z srdce ic.

7. Ať obilj newyhořj, ō nebesky Hospodáři: Prosíme z srdce ic.

8. Ekrop swau rosau naše pole, luky, hory, setj, role: Prosíme z srdce ic.

(1570.) Not. 6.

Smilág se nad nami Páne
Gezu Kryste.

Ale nám děšt dáti, y Ds ce orodowati, ať nás neráči suchem trestati.

2. Wšak wždy z lásky swé dáwá děšt na spravedlině, a nobřj y na nespravedlině.

3. D swláž twář země, genž pro naše hřichy hýne, otwěj ru ku swau Hospodine.

4. Hned wygde děšt twen, gaž ty Páne poručjš gen, z čes hož každý z nás bude potěšen. Zpiwegmež Amen na to ic.

(1571.) Not. 124.

Stworiteli wěcný, myš k tobě woláme, ō smilág se nad námi, pokorně tě žádáme, nerač w hněwě swém trestati, rač pokuty odgjmati, swau ru ku otwjrati!

2. Wzhledniž na stwoření přewelmi saužené, degi nám les to

to pohodlně, a časy vtěšně, zažena psotu y bídu, potěš; lásky twého lidu, deg nám hogneau vrodu.

3. Smolaj zemi z oblaků ro-sau vtěšenau, at wydává vžitek stvoření welmi mdelému, alby wjce nekačnělo, žijnj trápeno nebylo, žiwota neztratilo.

4. Laťe z swé milosti deg nám pastwy dosti, obilě y zwiřatka, at sau k nassj žiwosti, k potřebě wjno, owoce, at nám pochá-žy z winnice, tež y woda z stud-nice.

5. Zachowegz ob wětru sol-ného a hromu, at neschodj vrodám, ani nassemu domu, zaženj kraupy na škále, y powo-deň ob nás wjdále, wčiň to k swé cti chwálě.

6. Degz oděm poctiwý k žiwotu časnému, pokrm, napog, y zdrowj, lidu swému wěrnému, tak nás choweg w swé milosti, Dče swaty swau maudrostj, wšak máš s to mocj dosti:

7. Wčiňj to wšefko pro gme-z no Gejisse, prosby náše napl-nj, tež y Křestanské řjše, at z těžkých pokut powstanem, a s te-bau wěcně žustanem, degz to náš Králi, Amen.

(1572.) Rot. 40. d.

Ssemohancj wěků Králi, sám braň nás před ne-prátelj, a zachowáweg těchto dnů, ohňů, hladu, meče, žagmů.

2. Kač dáti prawdě swobo-

du, pro spasenj swého lidu, po-ctám a službám twým zwolnosti, at má přjtrj dábelka žlost.

3. Pokogel twého žádáme, gehož od swéta nemáme, tent gest, wnitř dobré swědomj, řád, spoččně milowánj.

4. Bud žegně bžlo twě při nás, a potwřd geho w každj čas, w tobě naděgi škládáme, degz at té w nebi slawjme.

(1573.) Rot. 3. b.

W čas prodlaných mrazů.

Přstawj Dče náš, popatr mile na nás, myt prosy-me tebe, deg nám pomoc z nebe.

2. Od sněhu a mrazu, beře země škazu, hyne obilicfo, a umdlewá wšefko.

3. Spemocy tomu my nemo-hauce sami, srdečně woláme, a tebe žádáme.

4. Rozkaj swému slunch, horska swého mocj, aby zahrřwas to, zemi retowalo.

5. Kač snij škze geho teplost wšelikeho osenj sehnati, mraz pať rozpustiti.

6. By škz prodlanj sněžhů na osenj nestala se ssoda, a zahubna bžda.

7. Mrazy obwratiti rač a obměčiti, genj wceem zahrab-njm ssodj, an y polnjm.

8. Když ge swau přikrostj ka-žy, a prudrostj, wklasť když wšlechtile kwětau a spanile.

9. Ty sam mocně sněhem wladneš, take mrazem, na roz-kaz

faz twůg přigde, na rozkaz vsí stowé hodnosti: za toť se modlí
degde. me, nebt se důvěřjme, A

10. To věřjz milosti, w Krylmen.

3. W čas mračen a wichřic strassliwých, y mnohého deště.

(1574.) Dot. 40. d.

Odje, věčný stwořiteli, všech věcy Spatřiteli, na tebeť vsěcko stwořenj žádostj: wě čeka nynj.

2. Cyrkw lidu zwoleného, vsěcken obor swěta vsěcho, zwěť polnj, ptactwo nebesťe, trawa, obilicťo zemšťe.

3. Nač Páne vsěmu žehna- ti, štědrau ruky otwirati: neb bez twěho požehnánj gest dare- mně kwalkowánj.

4. Pro pole, lukj, vrody, zahrady, gině přihody, přili- stně deště zastawůg, na škodu gim pršetj zbranůg.

5. Osuš, deštěj přilissnyimi na srze smocnau zemi, osuš gi srze gasného teplost powěři milého.

6. Tak se slitug nad lidem swým, w nauzy těžké postawe- njm, y nad nerozumným two- rem, gemuz w pastwách zle gest mokrem.

7. Zahřjweg zem swau teplo- stj slunečnau, žehneg wnitřno- sti gegi, by nať zdržowala, y dobytkj wychowala.

8. W potřebě této nyněgssj, wyslyssjz modlitbu naťj: bu-

deme tebe chwalti, wděčně vsis- dnj welebiti.

9. Welicy také y mali, zpiz- wati tobě, nať Králi řkauce: swatj, swaty, swaty, Pán Bůh nať gsy až na věly.

(1575.) Dot. 40. d.

OSpodine vssemohauč, w mocy twě gsau vsěchy wěcy, nebe, země, deště y slun- ce, nenjť ginj gegich zpráwce.

2. Stwořil sy vsěcko k do- brému, Synům lidšťm, a ne k zlému, vsak pro hřjchům o- hatnosti, mnoho nám slauzj k těžlosti.

3. Gakož gsy začasu Doe, pro nepostlussenstwj mnohě, ráčil vsěcko potopiti, y hory wodau přikryti.

4. Ach, y nynjť smutně nebe, že sme rozhněwali tebe, swěs- dectwj na nať wydává, řdyž wstawičnj dešť dáwa.

5. Ano to častě prssenj, co gest? gedině kwjlenj, a pláč ne- besťe oblohy, na naťj zlost, a hřjch mnohý?

6. Klunce w mračnu asau- den po dni, swědči těž, že gsme neho-

nehodni, aby nám gasně smjti-
lo, vrody nášě zahřilo.

7. O smilůg se Bože wědný,
š wyslyš křik náš srdečný, netre-
sey nás w hněwivosti, děstů a
wod bytčnosti.

8. Wžhlédni na duhu nebez-
škau, pomni na onu řeč božškau,
že chceš nám milostiw býti, swě-
ta wodau nehubiti.

9. Wžhlédni y na Syna swě-
ho, a na prohnany bok geho, z
něhož tekla woda a krew, aby
tjm odvrátil twůg hněw.

10. O rač děstě zastawiti,
mokrau zemi osussiti, a popřeg
časů gasněho, Bože spaseni na-
šeho.

11. Wšak w tobě swůg žiwot
máme, hýbeme se y trwáme:
Ano oči wšech stworeni, k tobě
těj magi swě zrenj.

12. Amen, Bůh náš smilů-
ge se, twar geho k nám rozsjeti
se, na čež přigdanu chwile gasně,
y vrody dosi krásně.

(1576.) Not. 1.

Wšak Králi wšech narodů,
Bože splný Abrahamů,
rač nám dati {čas gasný} na
wšech vrody na zemi, atby po-
znali wšechni lidé, kterěz sy
stworiš k obrazu milosti swé, že
gšy ty wšemohačy Bůh sám,
wšech narodů, wšeho swěta
negwyššji Král a Pán: Hal-
lelujah.

(1577.) Not. 6.

Smilůg se nad námi páne
Gezu Kryšle.

Dastaw děstě čas, a rač
nám dati gasný čas, y Ot-
ce swěho orodůg za nás.

2. Genj slunch swěmu pos-
raučj slaužiti, y jěmu, owšem
pať tēm genj se kořj gemu.

3. Wšak ja duň Noé, že
nechceš šrz wody mnohě kas-
zyti země, šlibiš nám wěrně.

4. Řekni slowo gen, nastaj
neť teplj gasný den, z čehož
každj z nás bude potěssen. Zpřj
wegmej Amen na to Pán rc.

(1578.) Not. 6

Smilůg se nad námi páne
Gezu Kryšle.

Ně gasno dati, rač giž des-
stě přetrhnauti, sluncem
pať teplým zem zahřiti.

2. Dsuz twar země, kteraz
giž pro hřichy byne, šlyš nás
wolagichy, Hospodine.

3. Neb gšy Bůh a Pán, ma-
ge to wšecho w mocy sám: ty
počasy prospěšně dawaš nám.

4. Ty sám pokogně leto dás
wáš, mirně, plodně, wyrostu, a
w wžitých nam wšem hogně.

5. Chleb wymožugeš z země,
a tjm obživugeš nás wšechy, y
diwně opatrugeš.

6. Pokrm howadům připra-
wugeš, y zwiřatům, wšem ži-
wotčichům, y tēm hawrantům.

7. Wšecho stworeni, máť k
tobě

tobě své zplastni žení, a čeká
od tebe nasycení.

8. Ty pak otvíráš ruku svou,
a pokrýváš dáváš, směš, napá-
gíš, wssecky odjímáš.

Smiluj se nad nami, Páne rc.

9. W twé srogj mocy, a wsse-
cko bez twé pomocy gesti nic, hned
nemage žádně mocy.

10. Měj, dědinam, lesám,
stromům y zahradam dáváš
vzrost, wssechněm zemským vro-
dam.

11. Když pak trestati, a hřz-
sných chcéš polarati, ruku svou
Páne račíš zavíratí.

12. Z toho trapiš a přeme-
líš sauzení gdu na wssecka w
světě twá stvoření.

13. Neb když se hněwáš, po-
žehnaní své odjímáš, hlad s
nedostatků na nás pošleáš.

14. Gáž zvelebugeš, hogno-
stí obweselugeš, tak hladem za-
se wssecky strocugeš.

15. A zarmutkowě, Gdoba,
nedostatkowě, gílit gsau hněwu
twého poslowě.

Smiluj se nad nami, Páne rc.

16. Od bauř sřodných, od
wětrů, přiwatů nahřých, od hro-
mů, frupobitj, od rž zřých

17. Páne zachoweg, obili,
wina hognost deg, požehnanjm
božským wsse zahrweg.

18. Krupě, deřtawě, mrač-
na, nahř oblakowě, wssecko to
zawřino gesti w ruce twé.

19. Tebeť wyzřame, a k to-
bě, Bože, woláme, y za pomoc
samého žádáme.

20. D wzhledniž na nás, genž
na křži wmrčel za nás, deg ga-
suě dnj nam nyri w tento čas.

21. Neopauštěg nás, Kry-
ste wřkupiteli nás, wsšaks pak
dusti swau položil za nás.

22. Spomoz nam, mřlěmu
řtvoření twemu padlěmu, a při-
weď nás k žiwotu wěčnému.

23. Buď od nás chwale-
n, wždyč ctěn, slawen, weleben,
o Páne náš Gezu Kryste, Amen.

(1579.) Mot. 40. d.

SS Chřice hrozná nastáwá,
bauře weliká powřšáwá,
k tobě Páne se sbjháme, wřdal
gi, od nás, tě žádáme.

2. Černý oblak blíž se k nám,
o Páne buď milostiw nám, pro-
řyme tě Bože milý, neopau-
štěgž nás w tu chwili.

3. Bůh řřeze zwučné hřjmá-
nj, napominá nás k pokání,
chťe, bychom se polepřili, a wěč-
ně nezahynuli.

4. Bůh na nebi hřjmá řylně,
bychom se včeni pilně řaleřně-
ho marowali, řlowo geho mi-
řowali.

5. Bůh hlas přemocný wy-
dává, plamen ohně rozřřěřá-
wá, o Bože opatrřgž nás řám,
by hrom nic newřřkodiř nám.

6. D milě dřřř modlme se,
wřřr prudřř k nám wálj se,
deřřř z oblaků přřřř dořu, by nás
nezalil wsseř řpoku.

7. Dábel nás hrozný nepřř-
řel, řád by nám wřřřkodiř chťeř,
o řřřř

by stůg při nás Krysie mih, by
hom shleeni nebyli.

8. D modl se Vánu každý z
nás, by nemzal škody w tento
čas: Bože wssecko nás w ru-
kau swých, ošřihog nás wssech
ditek twých.

9. Hrozně blyškánj děge se,
Váne nad námi smilůg se, o-
hraň nás od hromobitj, by
nám nemohlo škoditi.

10. Prošymé tě wsseckni nynj,
bud při nás w tomto sauzeni,
prokaž nám swau swatau mi-
lost, odpust nám nássi neprá-
wosti.

11. Hrom často škody wsseli-
tě zdelal, zbil hausty weliké,
lidj y howada bige, žádný mu
se nevrnge.

12. Blyškánj též zapaluge,
časem mnohé ochuzuge, protož
ctně žiw bud každý z nás, by s
námi byl Bůh každý čas.

13. Na Jobowy sluzebnjš
spadl oheň, a shltil wssecky, y
powěřj dům zborilo, a geho-
djtky w něm zbito.

14. Z přjwału powodení bý-
wá, genž welké škody činjwá,
topj lidj y dobytky, každ role y
přjbytky.

15. Baute znamená saub Bo-
žj, na němž bezbožnjcy mnozý
budau hrozně poraženi, do pe-
kla s ďáblem swrženi.

16. Bůh nám swau moc vka-
zuge, a welebnost osvědčuge,
bychom pořádně činili, a věčné
nezahynuli.

17. Den poslednj gest též blj-
š, přigde gako wicher prudký:
w plamenj ohně zgewjse, t Bo-
hu rychle obraťme se.

18. D modlime se, by vrody
zemské tes nemzaly škody, ne-
boť by byla zlá chwile, kdyby
Bůh odgal obilě.

19. Boha pokorně wzyweg-
me, kagicým srdcem žádegme,
by od nás hněw swůg odwrátil,
podle hřichů nám neplatil.

20. Mdoblitbau wraucy Pán
Bůh nás vkrocen býwá w hně-
wě zas: woleg t Krysia se wssi-
moch, neb on sám můž nám
pomocy.

21. Kdož w Bohu má swě-
dauffánj, ten se neleťá hřimánj,
kdož w čistém swědomj chodj,
tomu hrom nic nevwšfodj.

22. Zůstaň s námi Božj Syn-
u, w tuto přjtomnau hodinu,
zastaw hrozně hromobitj, y šfko-
zdlivě křupobitj.

23. D pro swě milosrdens-
stwj, wywod nás z nebezpečens-
stwj, hněw swůg přjstnj od nás
odwrať, milostj swau t nám se
obrať.

24. Elž Bože toto modles-
nj, spust tichý děssi bez prodles-
nj, vrodám zemšým prospěšnj,
wssemu stwoření potřebnj.

25. Ty sy ráčil zaslíbiti, že
nás nechceš opustiti, protož dau-
šfanliwě tebe prošymé za po-
moc z nebe.

26. Wšak gsy ty prawý Pán
Bůh sám, genž můž wždy spo-
má-

máhati nám, ach pomozij nám
y nyní, vytrhni rychle z sauzení.

27. Rač nás na milosti přiči-
giti, rozlož slunce zas svítiti,
mračna rač od nás vzdáliti, a
všeho strachu zbaviti.

28. Vlož nám líc své krás-
né, nebo nechť gest zase krásné,
všrot se w své přehledivosti, a ob-
dať nás svou milostí.

29. Amen rcemež všicknj spo-
lu, magje své dauffánj w Bo-
hu, že všeho to zač prosíme,
věrau w Krysta obdržíme.

(1580.) Dot. 61. a.

W čas mračen a wichric
strastlivých.

S Srdce tvého proti hřis-
tynjm Bože, hřivou,
vydává zvuk svůj, oblač,
moře! srdce léta se strastných
hromů bití, neb krupobití.

2. Dohlív se, pomni na své
sliby božské, podeg nám hřis-
tynjm pravice otcovské! nás
nerač trestat vedle našich zlo-
stí, w své žitivosti.

3. Preč zažen mračna nad
námi mihých, vynes obilječo
w nížinách hnigich! Odvrát po-
vodně, potopy škodlivé, o pro-
gměno své!

4. Koráb Božím ō deg na-
giti nám, před hněvem tvým
se abychom skryli tam! K to-
běť patřime, ochrana tvá Páne
nás at zastane!

(1581.) Dot. 76. b.

S Slemohaucy Bože nebe,

země, moře: tys všeho stvoři-
telem, y mocnym řiditelem Pá-
ne Bože náš.

2. W mocy tvé živi gsme,
táfe se hybeme, a kromě pomo-
cy tvé s nic byti nemůžeme,
Páne rc.

3. Račij pohleděti, dolu po-
patřiti, na žádost lidu tvého,
prošby, volánj geho, Páne rc.

4. Rač nás vřlyšeti, žádost
naplniti, času krásného přisti, po-
větrj dobré dati, Páne rc.

5. Genj vodami mladně,
větrům přikazuješ, račij deště
zastaviti, a zemi osušiti Páne rc.

6. By vše, cožs nám dati
chtěl a vřazati, teč přišlo nam
k požitku, y nassemu dobytku,
Páne rc.

7. Nebo prace nasse, teč y
w každém čase, gestit všeho da-
remni, bez tvého požehnánj,
Páne rc.

8. Věin to z milosti, zneg
nasse bidnosti: w hněvě svém
vypokog se, a nad nami smilug
se, Páne rc.

9. Ach pro Syna tvého, přiz-
mluvce nasseho, ach vřlyš nasse
břasy, deg přihodně počasy,
Páne rc.

10. Amen spolu rceme, tomu
srdcem věčme, že se to w skutku
stane od tebe, o nás Páne, Pá-
ne Bože náš.

(1582.) Dot. 40. d.

S Slemohaucy ō Bože náš,
genj sám potřebj nasse
znáš,

pppp

znáš, vſlyſſij náš z wyſokosti, rač nám popřejti gaſnoſti.

2. Neb ty nebem, zemj, wſlādneš, gaš gim ráčjš taš rozkážeš, z přehogně swatě miłosťi, rač nám ic.

3. Wſſecku zemi vrodami, lidu twému k požiwenj, napláugeš z swé miłosťi, rač ic.

4. Wchomeg od krupobitj, přjwalu y hromobitj, hraniz vrody z miłosťi, rač nám ic.

5. Wjme že gšme zaſlaužili tuto nejpřisobnau chwili, wſſaš proſhyme twé miłosťi, rač nám popřejti ic.

6. Hodně pro hřichy trpíme, z nichž se tobě wyznáváme, odpustiž nám náſſe žloſti, rač nám popřejti gaſnoſti.

7. Nehleď na náſſe zhrěſſenj, ale na ſwá ſlitowánj, obrať ſe k nám ſwau miłosťi, a rač nám popřejti gaſnoſti.

8. Wj paš gſauce potřeſtáni, budeme činiť poſánj, taš řekneme s důvěrnoſťi, rač nám popřejti gaſnoſti.

9. Aby zbožj y owotce, wſſecky wěcy zmáhaly ſe, z daru twé swatě miłosťi, rač nám popřejti gaſnoſti.

10. Wſpěš náš pro Syna swého, Pána a Krále náſſeho, bychom po zdegſſi bjdnosti, přišſſi k tobě do radoſti.

(1583.) Rot. 163. b.
Dělowanij za ríchý deſſi
a gaſno.

W Dba Dce oſlawugme, gmeno geho z welebugme, že deſſtém zemi obměčij, zroſſliny gegi obcerſtwil. (že zaſe nam gaſny čas daš, přjwalu ſtrodliwé odgaš.)

2. Wſlyſſel geſt proſby naſſe, pro Syna swého Gejſſe, daš to, rač ſme ho proſyli, aby chom geho chwiliti.

3. Protož požeňnau bud Wj, Dtec, y Syn, y swaty Duch, že proſycy náš nezahnaš, laſky ſwé od náš neodgaš.

(1584.) Rot. 89.

Gaš. W ſprawedliwy Bože náš
W Dje k bjdným liſtoſtimy, a laſgichy miłosťimy, ſkazyjme wděčně giž tebe, žeš nám z nebe, roſu ſeſlaš taš přelibe.

2. Doſtázalš nám božſtwj swého, zemj, nebem wſlādnau chbo, zawlaziw vrody náſſe, w tomto čaſe, gaš tam za dnů Eliáſſe.

3. Ty ſám w prawdě, ſám, tu moc máš, že z oblaků deſſt wylewáš; Ty chleš z země wywodjš ſám, y nápoğ nám z wisnice dāwáš, dobrý Pán.

4. Taš y tráwu dobytku, ty wywodjš nám k požitku. Ty ſám wod toš rozmnožugeš, w nich žpložugeš ryby, gimij náš darugeš.

5. Chwaliz tě wſſecko ſtworěš nj, genž z roſy má obcerſtwenj! Chwaltez tě wod přūdychowě, obla

oblakové, krupěge vslechy dě-
stové!

6. Bud chvála tobě y od
nás, darce štědrý ó Bože náš!
Tvá gest čest, tvé požehnání,
panování, věky věků králo-
vání.

(1585.) Rot. 40. d.

Děkování za vříšení.

S všemohauy Bože náš,
v tento náš nebezpečný
čas dal sy nam moc svou po-
znati, bychom se tě věili bati.

2. Vydávame tobě chválenj,
y vděčné díky činěj, žeš nas
vchowal od zleho, a zprostil
neštěstí vsého.

3. Tys nas vyslyšel v sau-
ženj, když sme ted byli zdesenj:
nam (hle!) v tom nebezpeč-
stíj profkazals milosrdenstíj.

4. Ty sy na nas pamatoval,
otcovstíj v nas pečoval, jako
na Noe v potopě, gegjs zach-
oval při životě.

5. Od nablě smrti škodlivé
vchowals nas milostivě, gal
vředlníků na moři, když byli
zmitani bouři.

6. Vydalil sy od nas bly-
škání, bouře, strážlivé hřimá-
nj, y škodlivé krupobiti, přis-
waly y broumobiti.

7. Co zaslíbila twá milost,
že ohně prudka palivost nemá
nam nic vblíziti, toš giž ráčil
naplniti.

8. Štříhals od zapalenj, wy-
slyšew nasse modlenj: chraniš

nas, od zahynutí, gal Petra,
když měl tonuti.

9. Tvá pravice nas přikry-
la, neštěstíj vsého zbamila, za-
stávals v sauzenj s nami, až
přešlo tvé rozhněvání.

10. Ty sy od nas své milos-
sti neodgal v této žalosti: ale
ostříhals otcovstíj v nebezpe-
čenstíj nas vslechy.

11. Za takové dobrodinj, či-
njme tobě chválenj: milost
tvoau oslawugeme, dobroty wy-
prawugeme.

12. Přigmiž tyto prosby na-
še, Otče pro Krista Gejše: a
bud nassim dobrým Pánem, nys-
nj y na věky, Amen.

(1586.) Rot. 223.

Děkování za odvracení ohně.

S Bože! tys nas dlahy čas,
před moey ohně chraniš:
ač z hranic nassich přišel hlas,
že oheň šfodu činil: Ne pro
nasse zaslauženj, ale z tvého do-
brodinj, tys nas tak dlahy
chraniš.

2. Milý Bože! té wespolek
z té dobroty chválíme; popřeg,
až přes celý náš wěl wždy po-
skání činíme: abys nas delé šas-
nowal, s milostí v nas přebys-
wal, město nasse. (a wes nassi)
ochraniš.

3. Ach pomoz, až wždy w ged-
notě gedem s druhým bydlíme:
nech šfer; wadu na tom světe
spolu se nesaujíme. Neb kde
šwar a wada bywá, a swatel se
nesiwé

pppp 2

nesvětjwá, tu ty rad třesceš
ohněm.

4. Ach deg, až twá straž An-
gelsta wždy wůkol naš přebý-
wá; až gměnj, genž člowěk žy-
stá, w swě ochraně wždy mjawá:
Geslli že by oheň přissel, pro-
šym, bys mu w cestu wysšel, a
ratil geg vhašyž.

5. O Bože! my poručíme
w twé ruce domy nassi; měg w
nich swüg byt, gať w swém do-
mě, tak žlě twých nepřestrassi:
Deg nam pokog při slowu twém,
ať každý z nas w přibytku swém
požehnánj vjmwá.

4. W čas nevrody, drachoty, hladu ic.

(1587.) Mat. 107. a.

S D we mně truchljs má du-
še? ať sobě činiš krusse,
pro ty časné wěcy? daufeg ty
gen w Boha swěho, v něhož hog-
nost gest wšeho.

2. Wmij on, čee, y má dost
mocy, tobě y každěmu pomocy,
wládna nebem, zemj. Můgi
ge to Dtec. Pán a Bůh, sám
znage každý můg neduh.

3. A kdyžs pak Dtcem mým
Bože, gaťeho se mám bát ho-
ře, Bože lásky plný? negsemi
gá než hruda země, tys wšsal
Bůh můg, to wjm žegmě.

4. Boháč w swém aufá gen
gměnj, gá pak w twém božském
vměnj, že gať co činiš wš. A
že každý kdo w tě daufá, w to-
bě nepřebzanj sklad má.

5. Eliassi w drabá léta kteryž
tě frag žiwil swěta, když desše
nebylo? chudička wdowa w Sa-
reptě, k níž Pán Bůh twüg po-
skal byl tě.

6. Křlawent též chléb nosy-
li, y massem dlaho žiwili, v

Karyt potoka, každěho wečera,
gitra, y opěť znomu zas zitra.

7. Dyržj Angel sám též z
nebe, přissed, krmil chlebem te-
be, pod galowcemš ležel. Y
ssels w šyle pokrmu toho cessau
dnj čtyrydeet dlaho.

8. Danuele sľauhy swěho nes
zapomněl Bůh wěrného, když
mezy lwy whozen. Džed mu
Abakuk zprawil, kteryž předen
Angel stawil.

9. Jozef od bratřj prodaný,
w Egyptě do wazby daný, wel-
kým žšlal Pánem: a w času
hladu walného, žiwil Dtec y
dům geho.

10. Wlādency též w pec who-
zenj, a plamenem obkličeni, při-
daněho magie k strážj Angelá
Božjho, nepochtili nic žlěho.

11. Ach tys můg Bože tentýž
y dnes, proto že nikdy nehyneš,
w tobě mám naděgi. Dpatě
mne gen na dussi mé, pak co čeeš
šyc koneg při mně.

12. Časné eti nebbám, wžác-
li, y massem dlaho žiwili, v
nosti v tebe mám hogně dosti,
čee

celým srdcem děkovať, tobě
vždy poslušni býti, a na věky
tě chváliti.

(1589.) Nov. 87. b.

S E; auffes Křesťane milň,
stworěn Boží spanilň ac
těžň gest čas nynj, dotvř se gen
Bohu svému, on tě dobře wy-
živj.

2. Wššaf on tobě tělo, duš
ši, ruce, nohy, oči, vši, wššecky gi
ně šatky, bez wšši twé práce a
péče, dal w žiwotě twé matky.

3. Živj práckj genj nepracuj, do stodol neshromazuj, gen w powětřj lětae, nesegj ani takě žnau, wšak předce žiwnoš maaj.

4. To gsau maliččy ptačkos
wě, ti hlaupj žimočichowě, mno-
hem lepši gest los nās, galkby
tě Ván Bůh opustil, řdy w něm
naděqi skadās.

5. Pohled na křivici spanilé, a
na poli vřlechné, myroslá ; se
me z tady, křevěto vřaf mel
mi rchle, podkato gšauc vřchá

6. Nekoli ani neprede nesh-
ge, práce newede, wssaf Báb-
ge taf odjwá, že žadný Krá-
frásněgššho raucha nšdy ne-
mjwá.

7. Poněmad; Bůh ozdobug
smjti, a ge okrafluge, gen; hne
všchā w pecy, čim wic nās Bůh
přioděge, nebo mā o nās peči.

8. Sat Diec mym doore
ni, tak te; Pan Buh nam v
ti, ni, gaf; mlurj sam Kryst
Pppp 3 E Miz

(1588.) Not. 40. d.
W Dn̄ gšine w negmētssim
 sauzeni, a ze wšech stran
 obšliceni, nemagic žādne pomo-
 en. staragic se we dne w noc.

2. Tedyh násse potěšeni, w
swětě žádne gině nenj, než aby
chom spolu wšicknj tebe Bož
wyznáwali.

3. Swe srdce t robe pozbo-
hli, pravé poňanj činili, ža-
dali win odpustěnj, a w težko-
stech polehčeni.

4. Gakož sy nám všem za
slibil, každému kdožby tě pro
síl, we gměnu Gejzisse Krysta
že má býti prosba gistá.

5. protož i love přiznání
nášši vzkost předkládáme, pon
wadž gsme opuštěni, a v za
mutých postavenj.

6. Nehled na naše břešeny
ale na své zaslíbení, buď ná-
m vzkostech přetomný, a deň h-
m odpustění.

7. Bychom te mohli pozna

Mr. Hunt for Mr.
 J. B. Hunt. repeat.

Pán, protož my dauffegme w něho, nechť se srefuge pohan.

9. Kdo gest genžby f postawě swě, byt se wje trápil w myslí žle, přibad mohl lofet geden, daremne to pečowanj, nebo: wedet to žaden.

10. Nech gsti což žustat neche, neb Pán Bůh podle wšle swě, odměřil tobě twůg díl, a dā geg tobě gistotně, hleb by mn gen wěrný byl.

11. Nežfeg w nedostatku swém, fde nynj chleba nabesrem, nač budeme trāwiti? Welmi maławu žitnost máme, čjm se budem statiti.

12. Nebo Dtec náš nebeský, genž pečuge o nás wšsecky, wj čeho potřebugem, hlebme genat wždy swau pěči na něho wwrhugem.

13. Hledeg negprwe frālow: stwój geho, a sprawedlnosti, a gině wšsecky wěcy tobě přibā: ny budau zde, gaž sám Syn Boží swědčj.

14. Byt se ždālo, že sauženj, nedostatku, pokussenj, čce na tē wje přigiti, nebog se toho přj: lissně, Bůh tē bude chrānitl.

15. Bnť bys řjž, bjdu, sauženj, snāšet musyl do skončenj, trp to člowěče mile, přigde čas, přigde y rada, neklad gen Bohu cyle.

16. Pomoz nám Bože ž sauženj, a deg nám chleb bez prodlenj, wgni se wšsech ctných dusssj, kterěž welikého hladu w nyněgssj čas okaussj.

17. Gežssj neopausstěg náš, nebs ty tēž chudý byl pro náš, a w welikě wzkosti, protož ž wzkosti wywed náš, a wděl nám žitwnosti.

18. Ty nekažděmu na zemi dāwās mnoho peněz, gměnj, ty sám prawau mjru mās, protož wěrjme, žew žadně bjde náš nezanechās.

19. Deb žboží, weliké bohatstwój, w bjde a nebezpečnstwój nemůž wždy retowati, negistē gest, ani stālē, hlebme w Bohu dauffati.

20. Dobře swědomj negamysšj gest žboží křestanských dusssj, to hlebme zachowati, časných wěcy nemilūgme, musymy gich nechati.

21. Protož drž se Boha předece, nechť gest řjž weliký gač, na tom mile přestāweg, což tobě Bůh propūgčuge, a gemu chwālu wyzdāweg.

22. O Bože neopausstěgž náš, chrañ nás swě djkty každy čas, a buď w sauženj s námi, wytrhni nás ž bjdy rychle, a smilūg se nad námi.

5. W čas walky a boge, za mšly poľog.

(1590.) Rot. 30. a.

Bže wěcný w Trogich, my twogi služebnicy zname, že hō: dne pssně trefes nás lidj břišně,

2. Ekrý zlého nepřitele, gený
vřutně a směle zemi ohněm
plundruje, a lid mečem mor-
duje.

3. Ničemuž neodpauštj, wšse-
cko na pořad spauštj, nasytu
čini, šfodi, hřích a ohavnost
plodi.

4. Čimž nas wedeš k pokánj,
a wšsech hříchů k přestánj : at-
bychom tě wzywali, pomocy twé
hledali.

5. V prosymet, vřlyš nas,
yni y na každy čas : a zážen
vřutněho tyranna lidu twého.

6. Měst, zamků, s wěsnice-
mi, s námi spolu sewšsemi,
hran před tau wytekau zberj,
gený k zahubě nas měři.

7. Posylniž nassich w bogi,
at w šlidu perwě štogi : a wdat-
ně bogugi, na twau čest pama-
tugi.

8. Stačj gim pomahati, šta-
šně wšezštwj dati, nad wšsemi
zeme šfudcy, y nad šlymi gich
wšdcey.

9. Tak aby z tě milosti čest,
šwalu, s ochotnosti wzdawali
giměau twému, wšdycky poze-
hnanému.

10. Wřlyš prosby swé řisse,
pro smrt Křysta Gezišse : w němž
nas sobě oblilib, y spasyti za-
šlibil.

11. Amen, Bože staň se tak,
at nepřitel padne mřak, s mor-
deřj a rotniky, s řhařj y lau-
pežniky.

12. Toběť se poraučjme, a s

potorně prosjme : při nas buď
swau milosti, budeť nam na
tom došti.

13. Běti to pro swé gměno,
at geš od nas šwaleno, wšsa-
wad až na wěky, Páne Bože
weliky.

(1591.) Not. 89.

Bže spasenj nassého, na-
škon rychle wěa swého, k
wolánj lidu šubého, a bjdně-
ho, wysoce šformauceného.

2. At wštanpi před obličej
twýg prosba nasse, a pozoruj
nassého smutného škánj, narištá-
nj, a wřlyš nasse wšdyčánj.

3. Kterej k tobě, Páne milý,
odšylame w tuto šwili : žada-
gje potorně tebe, by pro sebe
šestkal nam swau pomoc z nebe.

4. By gak oka žitedlnice,
šranika nas twá prawice, před
pohaný šureckými, šataršými,
gegič hauffy wogenskými.

5. Kterjž do šdictiwj twého
wtrhli, by šramu swatého
twého hrozně poštwrnili, a
šprznili, šladce twé wykořenili.

6. Za pokřm ptakům nebes-
ským dali těla, šselmam zem-
ským křestianů twých šbėdowá-
ných ; žmordowaných nešli
nepochowaných.

7. Křew gako wodu wylili,
města a wřy popalili : minje
wšdy wšce řagytj, wšse řubiti,
y cyřkw twau potřaciti.

8. Žena na šselmě šedicy, a
šp p p p 4 smi-

smilšwa, oħawnošti, bezbož-
nošti, genž wystaupila z propašti.

9. Bohu y lidem nemila,
gešt také křwopila Gežissowých
mučedníků, věčedníků, wěrných
Božich služebníků.

10. Tato žena Uhtykryst gešt,
genž tabne na se božkau čest:
nadewšecky se spinage, potřasa-
ge, co Důh, sobě počínage.

11. Ten wždy s swatými bo-
guge, proti nim Krále wzbuzu-
ge: čtje ge wšecky wyhladiti,
wypleniti, s slowem twým wy-
kořeniti.

12. Žel se Bože! toho zlého,
pro hřichy na nas přislěho,
zdrž se od swé žárivosti, přchli-
wosti, odpust nasse nepravosti.

13. Necht sau drahé duše na-
sse před tebau w tomto žem ča-
se: buď milosti w losu swemu,
žtrapenému, a deg pomoc swa-
tau gemu.

14. Wyswobod swých služeb-
níků, z ruky gegich vkrutníků:
genž lučistě napinagi, w žbrog
dauffagi, a na tebe nic nedbagi.

15. Zgewiž se w syle swé Pá-
ne, a rač potřiti gich ramě, y
radu gich rač zrušiti, meč zru-
piti, wšecky gich rohy zraziti.

16. O Monarcho wšsemohau-
cy, nad wšim tworem panu-
gich: wžhledniž nyni z swého
stanku, pro swau lastu, na po-
swěcenau swau částku.

17. Ty ošh někdy Faraona,
toho Egyptského pána, se wšim
wogškem geho žkazyl, a pora-

žyl, y do prostřed moře wrazil.

18. U takš swého Izraele
wyrhl z ruky nepřitele: a lid,
kterýž sobě dobyl, wyswobo-
dil, w milosrdenstwj zpromodil.

19. Tyš Krále syrského rady
zrušil, y zgemil vklady: lid
geho slepotau ranil, a omamil,
škr swé Angeky ochranil.

20. Dopustils tež y zdesen-
jenj Samari obležení: je spla-
ssenj wtkali, pryč chwatali, le-
jenj wšeho nechali.

21. Senacheryb Král Asyrs-
ký, kterýž zřuzowal lid Judský,
a tobě se hrozně rauhál, a wtrhal,
w množstwj syly swé spohehl,

22. Od tebe poražený byl,
škr Angelas lid geho žbil, swé
pač račil sy zaskati, zachowati,
a od zlého vchowati.

23. Ty sy k tomu Madyan-
ské, Ammonyské, a Moabské
přiwedl, je se sami bili, y ka-
žyli, a gedni druhé hubili.

24. Protož wšeck twých o-
chrance, ochraň y nyní swé stá-
ce: Nebo maš z to dosti mocy,
přid s pomocy, ostribeg nas
dnem y nocy,

25. Před nassimi vkrutníky,
a cyrkwé twé protiwníky: kte-
říž Křysta Syna twého, s slo-
wem geho potlačil čtj, netrp
toho!

26. Dopust na ně strach, zde-
ssenj, wogsko gich přiwed k zma-
tenj, a obrat ge w wřkánj, w
potykánj, o! slyš toto nasse
řkánj.

wdiwě, ō ſmilůg ſe nad námi,
deg nám poſog časny.

2. Detreſeſy nás w hněwito-
ſti, pro naſſe zloſti, neodgjmeg
od nás twěho ſłowa ſwatěho, ō
ſmilůg ſe nad ic.

3. Přigmiž nás na miloſt Pá-
ne, k tobě woláme, račiž ty
nám naſſe winy, odpustiž ny-
nj, ō Křiſte Synu Boží, deg
nám poſog wěčný. Amen.

(1594.) Not. 37. a.

Eg nám poſog Páne mily,
neb gſme w nebezpečn-
ſtwj, nepřitel ſe welmi ſylj, pro-
wodj vkrutenſtwj. Nad wěs-
nými, a chce ſnimi poctu twau
poſkačiti, gehož rāmě, poſti
Páne, ſwě pak rač ochrámiti.

2. Degž poſog gegž ſme ſtra-
tili, ſrže newěru a zloſt, twě
ſłowo ſme potupili, a činili ne-
prawoſt, bezbožnoſti a mržo-
ſti, bez ſludu ſme pachali, pro-
tož njnj diwu nenj, že ſe zlé na
naš walj.

3. Deg poſog a nezpomjneg
nam prwnjch neprawoſti, zlé-
ho na naſ neſchowaweg, ale
vďel miloſti. Pro milěho Sy-
na twěho, tež y pro zwelebenj
gměna ſwěho přeſwatěho, a ſlyš
toſto modlenj.

4. Deg poſog, neboť željme
ſrdečně wiſſech ſwých zloſti, pro
hřichy naſſe teſeljme, a žada-
me miloſti. O nezhřezg, neza-
mjteg oběti ſkrauſſeněho ſrdce,
ale ktwě eti, chwale popatě nan
z trůnu ſwěho.

5. Deg poſog, neb w tě dau-
ſſame, gaſo w ſwěho ochrance,
w tobě naděgi ſkladame, my
twě ſauženě ſladce. Užloſnj-
cy, bezbožnjcy, rauhamě neřj-
ſagj, kdež geſt gich Pán Bůh za-
stupů, w něhož oni dauſſagj?

6. Deg poſog, neb polepſſiti
chceme žiwota ſwěho, a tobě ſta-
le ſlaužiti, warugjce ſe zlého,
k čemuž ty ſam deg pomoc nám,
bychom etně žiji byli, a wždy
tebe, Králi nebe, ſrdcem y wſy
etili.

7. Deg poſog, neb tě proſy-
me, zwnjtnoſti ſrdce ſwěho, o
deg ať neodcházjme, zhanbau
od trůnu twěho. Wiſſať po-
wěďel, připowěďel, že račiž
těm ſpomocy, geň wjdychagj,
a wolagj k tobě wedně y w
nocy.

8. Deg poſog, nebs Bůh po-
ſoge, za dnů naſſich w tento
čas; odwrať wiſſelité rozbroge,
rač ſám bogowat za náſ, nepřá-
teky, ſrř; Angely, gaſo plewy
rozptylůg, náſ pak malě ſladce
ſtále, gaſo duſſi ſwau milůg.

9. Deg poſog, neb tě chwali-
ti budeme po wiſſe časj, gmě-
no twě ſwatě ſlawiti, přewefe-
řjmi hlaſy. Nikaſgje, žpjwa-
gje, Bohu ſława na nebi, a
potom nám, pro ſebe ſám, deg
poſog wěčný w nebi, Amen.

(1595.) Not. 37. c.

Eg nám poſog za naſſich
dnů, na wěky kralugjcy
Bož

Bože a Páne wšech Panů, a swau mocnan prawico, škro wšlekoš litych tyrannů.

2. Chraň wlasti nassj od zleho, bogůg za nás, swé stádec, neboť nemáme gineho, genžby bogował za nás, from tebe Boha mocného.

3. Powstaň w swé syle, Gejissi, Synu Boha žiwého, pomoz wšij wěčicy čissi: ať nepřatele znají, žeš ty náš zprawce negwysšsi.

4. Pozdwihiň swého ramedna, na vkrutné Tyrany, nepřateky twého gména: aby byla w twé cyrkwi prawice twa žwele-bena.

5. Wztaň si s swým wěrným swé ruce, Bože náš, Duchu swa-ty, a dopuť si strach na zhaube, gimij náš tresceš hodné, pro nasse wšstupy mnohé.

6. Wšstij nás s swé stolice, negblahoslavenéssji, a nerozdilna Trojice: Gménu twému swatému nedeg vtrhati wice.

7. Wěniť to, mly Páne, proshme starš, mladš, pro Kry-šta, ať se tak stane: bezbožné wogšo poraz, a zle obmysly geho zkaž.

8. Amen buď Pán Bůh po-čwalen, kterýž w swaté Troji-ty gest wždy nerozdilně qeden: ten buď od nás wšech slawen, až na wěky wěků Amen.

(1596.) Mot. I.

Modlitba za poľog Cyrkw.

Eg poľog Hospodine, swé cyrkwi w tento čas: ne-
boť nenj na wšem swěte žadný
giný genžby bogował za nás,
než ty sám Páne Bože náš.

(1597.) Mot. 40. d.

Hospodine ochránce náš,
genž bdy nasse dobře
znáš, deřugemet s twé obrany,
kterauž předce činš s námi.

2. W tak rozličném zarmar-
cenj, mnohých národůw ždwi-
ženj, ať nás šyce zarmucugeš,
wšak žarmutku wšerowugeš.

3. Otče dobrý, my gšme lid
twůg, proshme odwratiť hněw
swůg, od králowstwj vheršého,
(y českého) w němž se dege mno-
ho zleho.

4. Lanpežstwj, mordy, pále-
nj, bdy y giné trápenj, země
nasse welmi smutná, kwojli co
matka samotná.

5. Dpustěná, zpustatěná, a
přebjdně potlačená, politugž
sám tobo Bože, neb nám giný
neshpomáže.

6. Tyš naděge opustěných,
a obrana potlačených, rač vpo-
kogit křesťanstwo, ať se nesmě-
ge pohantwo.

7. Naľkōň s poľogi wrčno-
sti, ať žustawagi w swornosti,
neprotiwj se prawdě twé, w slo-
wu twém swatém žgemeně.

8. Dnyj pať při této wálce,
budij nás sylný obránce, oštř-
heg nasse přibytky, djetky, čelád-
ku, dobytky.

9. V

9. V statečny pozůstale, to
žádá štádec twé malé, pro Sy-
na twého milého, wykupitele
násého, Amen.

(1598.) Not. 272. a.

Ach, ach fdy! se gen vlá-
že, žádostný den počoge:
Fdy Bůh lásku swau profáže,
přetrhnauc wšse rozbroge: Ty
nezbedné vtjšky, genž suássi lid
Křestanský; Ach fdybnych mohl
slyšeti, fdy nám Bůh počog
nawráti.

2. Zlatý počog zablštíž se,
než nás opustil smutně: Potěš
nás, a zas nawrat se, do wla-
sti nássi bjdné: Zstup dolů; hůr
nebeských, polož se w srdcích
lidských; Ach fdybnych rc.

3. Gať wšsecko děge se wdě-
čně, w čas swatého počoge:
Fdyž lidé Bohu srdečně slau-
ží neporusseně. Tam poslowé
počoge stogi w chrámjch swobo-
dně; Ach fdybnych mohl rc.

4. Tam pořádek dobrý wždy-
cky, w regimentu obecném Dě-
ge se časy po wšsecky, též pra-
wda w žiwotu ctném: Počog s
prawdau se libá, k swornosti
srdce hýbá; Ach fdybnych rc.

5. Hradý, dwory, města y
wsy, gáfbý w nomém oděnj
stogi; pole, také lesy, w krásném
swém obnowenj: Dítky w šklo-
kách se věi, čeled w prácech
swých křáči; Ach fdybnych rc.

6. Wšse kraginy se fochagi,
w té žláte bezpečnosti: Zlatem,

stříbrem oplhwagi, neznajíc
šfod, těžkosti: W moři šfiff
běží wděně, oráč ore bezpečně;
Ach fdybnych mohl slyšeti,
fdy rc.

7. Ach my bjdný, náše dus
sse; počoge gsau wohnáne! w
swěte křij, žlost, smrt nás kau-
sse, gážto bjdně poddáně: Kdež
nic, než auweh žněge, wšsudý
křij, pláč, panuge; Ach fdy-
bnych rc.

8. Chrámý, šfoký pušlé sto-
gi, minohé gsau rozhořene: slau-
by Boží smutaj chodj, pro slau-
by odebraně: Z pravé nauky
posměchy činj swět, z welké py-
chy; Ach fdybnych rc.

9. Dobré mrawy spočiwagi,
žáton s trestánjm mlěj: Bez
rozdklu giž boguaj, sprawed-
nost se klačj. Neprawost se roz-
mohla, prawda z swěta wybe-
hla; Ach fdybnych mohl slyše-
ti, fdy rc.

10. Mole nesau lámen, trnj,
domy w popele lejj: Misto plě-
sánj, žwileni, wšsudý po libech
bějj: Láška s báznj zesnula, ka-
žen dítek žhynula; Ach fdybnych
mohl slyšeti, fdy rc.

11. Bezpečnost z země giž wššla,
počoge níkde nenj: Chowa do-
brá též přeč posšla, města y wsy
pušněgj: Truchlý lid wšsudý
chodj, w žalosti srdce brodj;
Ach fdybnych mohl rc.

12. Ach panownjče wšsech pá-
nůw, deg se gednauč wprosyt:
At kraginy wšsech křestánůw, po-
fogně

fogně wždy mohau žít: By twě
š swátostmi slowo wšudy swůg
průchod mělo; Ach kdybych ic.

13. Ty gsy Bůh syly negwys-
šš, genž wždy můješ pomáhat:
Ach přefáž w skutku mě dussi, ať
můž wšefco přemáhat: Eproš
nás wogenskě bždy, ať bydlim
žde bez wady; deg slyšet aspoň
při smrti, že geště se pokog
wratí.

14. Kdy, ach kdy! se gen wřá-
že, žádostný den pokoge: Kdy
Bůh lásku swau profáže, přetr-
hnauc wšfe rozbroge: Gešli se
žde nestane, wjm že w nebi na-
stane, kždy pokog ten nekoneč-
ný budeme swětít bezpečný,
Amen.

(1599) Not. 267. c.

Niže pokoge, Gežissi, Bo-
ha Dce Synu: Genž
nás pomocník negwysšš, w neg-
tější hodinu: Wdy gen k tobě,
w každě době, přesmutni žení
máme, a w twém gměnu, k D-
cy twému ponížene wolame.

2. Walečné těžké sauženj nás
k tomu dohanj: Žadného nenj
na zemi, wěrným k spomáhání:
Ach wgmiz se, a přimknu se za
hřšíšně k swému Dcey, ať hněw
změnj, a ž sauženj rači nam sám
pomocy.

3. Wzpomeň na to milý Pá-
ne, žeš tuže pokoge: Spomož
cyrkwj rozehnané/ wšrot walky,
boge. Zwůg swatý hlas, ať wzni
při nás, spasytelně w hogno-

šš, wtisštěným, potlačeným wšel
sprawedlnosti.

4. Ač gšme syč těch metel ho-
dnj, že jme wšak toho: břešši-
lišme wždy den po dni, činic
mnoho zlého: Wšak w přisno-
šš bezbožnosti nassich newyhle-
daweg, nam tagjcym, žadagjcym
milosti své dodaweg.

5. Kde mornj rana se wleče,
geš strach a daw lidu: Kde wog-
na, bliskánj meče, tam bžda
nad bždu: Wšelika žlost má
swůg plac, wzrost, potlačugj se
ctnosti; drancowání, na wšfe stra-
ny, mezy lidmi geš dosti.

6. Eakšy, pokoge, sworno-
šš, nelze se doptati: poctivosti,
sprawedlnosti, nenj kde hledati:
Čest, řež, zrada, smilstwo, wraž-
da, wžralstwj geš w hognosti;
pročež spomož, zlého wymož,
Bože náš na wšofši.

7. Duchem swatým poswětiz
nás k pokání prawěmu: Ať
giz tobě slaužime zas, od-
pfrage žlému. Tyš, Gežissi,
sám neglepšš, můješ wšfe učiniz-
ti; deg mir, pokog, swět w pokog,
rač nás w nebe přigiti, Amen.

(1600.) Not. 61. a.

W nebezpečnstwj tureckém
a giném protiwenstwj
Cyrkwě.

Nuž my sauženj, pozdwj-
š hněme nassich, k trůnu
milosti, sřdcy zarmaucených,
požme před Pána, gemu se křa-
něgme, štraussenost mēgme.

2. Paž

2. Vpadneme před nim, na své smutné tváře, plačme, vzdychegme, w hluboké pokore, dusse zemleně, před něho postavme, pomoc žadegme.

3. O Bože mocny, Otče wssí milosti, rač pohlednauti, w gaťe sme vzkosti, newjme hřissni, co delé činjti, čim se těssiti?

4. Satanáš lživ, hněw welivý mage, skaupil mezy nás, diwně se wstěfage: běda nám Páne, nedássi mocného, retů:

5. Náměstek geho, Antykryst vkrutný, gfa w zlobiwosti, nadutý a spárny, zdwihá rukau swých, proti štádcy twému, wyskaupenému.

6. Bog hrozný weđe, giž njnj s swatými, wstězy mocně nad měrnými twými, krew gich wylěwá, co wodu na zemi, giž mistry nenj.

7. Zlka gich swatá leží na vlicích, li se pak z toho radli: gi w swých srdcích, že sau sproštěnj, těch genž ge trestali, z hřichů karali.

8. Za měcná prandá, Páne, stoma twého, giž nemá wjce pruchodu jádného, ani swátosti dle twých nařizěnj, wstanowenj.

9. Bálomj knězi, w rozkossech žplywagi, neb od Achaba wssěho hognost magi: Gezábel wstěklá krmí ge tučností, k rozpusťlosti.

10. Twogi pak trpj, prorocty zřauzenj, wyhnanstwj, bjdu,

mnohá pohaněnj: o Eliáš! s tebau, slauho Boží, křjgi se mnoh.

11. Tež v mý wssydní, genž twau pravdu žuáme, ach gať přehrozná pokussenj mámegsme co ohryzeť před světem, a smetj, každy nás rmautj.

12. W mý tévzkosti, nemagice mocy, abychom mohli své zhaube přemocy, newjme smutnj, co počiti sobě, w té smutné době.

13. Toto gediné, wssak gessťe magice, očí w srdcích swých pozdwiugice, k tobě, o Bože náš! se wstělamě, smutně wóláme.

14. Předobří Bože, nezamjsteg swého, lidu tak drabau krmj skaupeného, neppauštěg nás, syrotků plačejch vzkostmagicjch.

15. Posli nám Páne, spjž wrogisse wůdce, aby nás sprostil tak mocného zhaube, neb dwognásobně břemeno giž máme, pod njm kšěame.

16. Zbud Gedeona, reka žmuržileho, at on zastává Izraele twého, wstěkl se Almlech, take madyanský národ pohansk.

17. Deg Machabegskě, wdatně rytjře, at bogugice štatečně w wjře, náš mdkých reťgi, neb práwě kšěame, sply nemáme.

18. Ty pak o Kryste, náš Páne Gežissi, buď sám gich hegtman, a wůdce negwysšsi, předcházeg wogška, nás v gich posylžůg, wjtěštwjw darůg.

19. Zkaž

cn, Tataři šobiwj, holomcy
Machometowi.

5. Běh to pro Syna swěho,
horšau smrt y muky geho, tat
at dogdeme spasenij, wěčné w
nebi přebhwanj, Amen.

(1603.) Not. 157. c.

B Kryšle, kniže požoge, genžs
Bůh, cłowěk prawý: Náš
šes pomoc y nádege, štěstij ta-
ké zdramj. Protož my wšis-
knj twé dítky, z wšry k tobě
woláme.

2. Lěžkost weliká nastáwá, od
walky a boge: Z níž giný nám
nepomáhá, než twá pomoc Pá-
ne! Dogůg za nás, wyswobod
nás, at w hněwu twém nezhy-
neme.

3. Pomni na swůg vřad Pá-
ne, žeš kniže požoge: Ať se nám
proň milost šlane, w čas toho
rozbroge: Degž at welebné slo-
wo twé, w potogi se nám wždy
láže.

4. Ať pomstu sme zaslaužili,
a hodně trpíme: Wšak twá mi-
lost wždy wětšij gest, nežli my
hřešime: Protož odpust nám
nassj škost, a prolaž nám swa-
tau milost.

5. Weliké nebezpečnstwj gest,
když mor panuge: Ale wětšij šlo-
žecnstwj wogua přimožuge:
Tu poctiwost a spravedlnost nie
newáží, ni štydliwost.

6. Twé slowo s twými swá-
tostmi bhwá w potupenij: Po-
božnost, též swaté ctnosti, bý-

wagi vzdáleni: Protož po-
wstau, a nás ochraň, wšak gšy
nás milostiwý Pán.

7. Dswět náš rozum y srdce,
škrj Duha swatého: Ať giž ne-
wážime lehce, co gest škodliwé-
ho: Gezu Kryšle, ty zagistě mi-
žes nás wěnit čisté.

8. Po swěta zlého skonānj,
y každého boge: Degž nám s
sebau přebhwanj, w kralowstwj
požoge: Ať nás mine wěčný
plamen, způsob to Gejssij, Am.

(1604.) Not. 1.

Plne Bože wšemohauč
nás, zajeň sílu nepřátes
lůw zlych od nás: Kterj štěgij
nám, y gměnu twému swatě-
mu wtrhati, nás wšech potlačiti.

2. Rozptýliž ge na wšě stra-
ny, a nebeg gim žádně mocy
nad námi: Gejssij wěčný, atby-
hom nezahynuli, pro gměno
twé negswětěgšij.

3. D deg pomoc nám, té pro-
šyme: Synu Boží negwýššij z
nebe: Wšlyš hlas náš, zajeň
od nás nepřátek nášše.

4. Kterj štěgij nás potlačiti,
Gměno twé swaté potupiti;
štytrostij swau, přilissně žlau,
přáchodu mu nedagi.

5. Powstau a wyswobodij
lid swůg: a wyleg hněw swůg
na pohany, kterj tebe nezagij.

6. Wěnitž to at wšycknj zna-
gj, že twá prawda přemáhá, a
zůstáwá až na wěky wěkůw,
Amen.

(1605.)

(1605.) Not. 30. a.

Wšne hled na wšse strany,
zle se děje s Křestany, gať
wšak gest pálenj, laupeže, mor-
dowánj.

2. Y ti genž fu obrané po-
wšali, mify Páne, činj tež
plundrowánj, odkudž plác, na-
řtánj.

3. Ty znáš naše křehkosti,
že w tom nebezpečnstwj obšá-
ti nemůžeme, pro nepřátele
mnobě.

4. Protož k tobě samému,
brněme se w ochranu, přigď, a
retůg nás Páne, degž at gž po-
fog máme.

5. Odpust hřichy naše nám,
a obrať své srdce k nám otcom-
ské přelaskawě, pro Krysta spa-
šitele.

6. Deg pofog wšsi wrchnosti,
naklon k gednostegnosti, wšsich
země Křestanské, řkaz auklady
Dábelské.

7. Přimluw se nás Gežissi,
ať se wálka wšissi, w tomtó ny-
něgšsim roku, oddal wognu
wšsilikau.

8. Ty srdcem králů wšá-
dneš, obrátit můješ gať chceš:
žaden sobě s swau moč nemůž
bez te pomocy.

9. Wšsň dítka y panny, smi-
řug se nad Křestany, y my řa-
ři woláme, s plácem tebe ža-
dáme.

10. Amen, ať se tak stane, žač
tě wšsichnj žádáme: tak budeš
od nás chwálen, nynj y wždycky
Amen.

(1605.) Not. 40. d.

Susselot by nám to znáti, a
pilně se wyptáwati, proč
Bůh dáwa nepokoge, wálky,
baure, težké boge?

2. W písničch swatých psáno
stoj, o wálce aneb o bogi: * Když
se lidé bogj Boha, magj pokog
lěta mnobá.

* 5. Mogg. 28, 47-53.

3. Když pak od něho odstau-
pj, hned ge nepřátele laupj,
hubje žiwoty y statky, řarě,
mladě, s nemluwnátky.

4. Když lid Boží Izraelčj
měl gať bohj pohančj, tehdy
ge Pán Bůh opustil, nepokog
na ně dopustil. Saut. 10, 13-19.

5. Dal ge w ruce protivnj-
ků, (y tom čti w knižách gich
saudců,) mnoho lét ge trápjwa-
li, statky, těla hubjwali.

6. Ale když gsau obráceli k
Pánu Bohu srdce, wšili, řkau-
ce: Žhřessili sme tobě, wyswo-
bod nás ke cti sobě,

7. Obrácel Bůh k nim své
ljce, nedal gich trápiti wjce, ža-
hubil gich protivnjčj, a sprostil
swe služebnjčj. Judyth 5, 19-23.

8. Ač gich bhwal malj po-
čet, žbjeli mnobě tyře set, ma-
gje swau naděgi k Bohu, njwa-
li gsau šlu mnobau.

9. Často bez žbroge, bez me-
če, nepřátel se nebogice, trau-
benjm ge zaháneli, y ždi měř-
ské poráželi.

10. Nedálo se to škau gich,
ale že byl Bůh wždy při nich,
D q q q při

přidávage gim slyly wje, geden
z nich zaháněl tishc.

11. Též my také lidé hřisnj,
že gsme proti Bohu pyssnj, pa-
dáme před nepřátelŷ, protivje
se stwořiteli.

12. O Heemeli potog ujsti,
nad swym zhaubcem switězŷti,
napřed se Bohu poddegme, ge-
mu se z swých hřichůw znegme.

13. Reeme, že sme prominni-
li, proti němu vždy činili, ne-
zdržewše přikázanj, poddanj,
knežj, y Páni.

14. Wsŷak gest w milosti ne-
smjrnŷ, také w swých wŷŷech ŷli-
hŷch wěrnŷ, pokornŷch mu pro-
ŷba milá, k milosředenŷtwj nim
hŷbá.

15. Nedauŷŷegme w lid weliz-
ŷŷ, ani w ŷwě zbraně wŷŷelich,
ale Wŷh bud ŷyla náŷŷe, w niž
zbiŷ Dawid Goliáŷŷe.

16. Dni magje ŷoně, wozy,
gŷauc k tomu také přemnozy,
tau ŷwau ŷylau náŷ vždy ŷraŷŷi,
mėgmež k Bohu wjru náŷŷi.

17. W něhož nenj rozdiŷku,
mėg maŷau neb welkau ŷylu: ko-
muž on pomocy ráčj, wŷŷem nez-
možnjm wěcem ŷtačj.

18. Směno geho petnau wě-
žj gest těm, kteržj k němu běžj,
neŷŷŷodj gim wěcy žadne, neb
on ŷam wŷŷi močy wŷládne.

19. Páne Křiŷte rač pomoc-
cy, neaprwě hřichŷ přemocy, a
twau miloŷt wŷdyčŷ mŷti, tak
nad ŷábl'em ŷwjtězŷti.

20. Nepřátelě náŷŷe časně o-

ŷwět twůg obličeg gaŷně, ať te-
be s námi poznagi, žde y wě-
ně potog magj.

(1607.) Roč. 44. a.
Modlitba Abakukowa k zpl-
wánj ŷložená, Wbač. 3. v. 1. k
dauŷánj w gaŷekolizlé časy w
Boha, ŷlaužŷcy, připomíná-
njm gaŷkož ŷarych welebnŷch
ŷtatků, tak y nowŷch za-
ŷibenj geho.

Slyŷŷem pohrůžku twau
Páne, leŷŷ ŷem se, že w
proŷtřed dnů ŷwých, mám byŷ
země zbaŷen žiwŷch: Ach rozpo-
menž se Bože na mne!

2. Když se Wŷh tam bral z
hornj ŷáran, žáŷon ŷwěmu lidu
neŷa, ŷlawau ŷe ŷtŷwěla nebeŷa,
y z země hřmot byŷ welich dan-

3. Bleŷŷeo ŷlunce Pána předa
hájel, a tuť ŷkryta geho ŷyla,
y mornj náŷaza byŷla, ohněm
prudčŷm od ŷebe hájel.

4. Zastawim ŷe rozměřil žez-
mi, zrozrážew y hornj wěčné:
Národŷ potřeŷ newděčné, ŷwau
moc wŷlázal mezy wŷŷemi,

5. Takž ŷe tráŷli wŷŷicnj o-
ŷolnj národowě, před twým
ŷrachem, házelš gim gaŷo pra-
chem, nic nemohli hornj y dolnj.

6. Neb žda twůg ŷe tak hněŷ
rozpálil, proti wodám řek neb
more? Zdaž ne proti lidŷk zpaus-
tře? ŷwauŷ ty na ty gjdu ob-

7. Tuť ŷe blŷkaŷo twě lučiz-
ŷtře, podle přjŷah kterěžš činil,
ŷwět

svému lidu, když vmjnil, spl-
niti mu své řeči gislé.

8. Před tebou se tam horn
trásko, propast se pak odvrála,
řeka strachem vřkala, když two-
gi nepřátelé hasli.

9. Sknace w svém prudkém
běhu stálo, též y měste, ažby s
tvými, (což chtěl wšse) odpůrcy
žlymi/ sřastným bogem se wy-
konalo.

10. Mocně tak na wšse
světa stany, (svému lidu vpro-
stranniti, byt bezpečný zpřisobi-
ti chtěge) potírávals pohany.

11. Zvláště potom když po-
mazanému/ (nepřátelům geho-
hlavu řážge) wšseku dal stá-
wu, nad lidem twým posta-
wenému,

12. Tak že gen holi mohl bít,
wšsech rošťok nepřátely, gažby
po wšech gen bydleli, tak se ne-
mohl žádný brániti.

13. Už tedy nyní k pohrážkám
twým, rtové drfotagi mogi, y
fosli mé práchniwěgi, gá wšsa
tě znám býti Bohem swým.

14. Necht gaž chce přigde
sauzenj, byl mne nepřítel y vbil,
a wšseku mau zemi žhubil, gá
předce daušam w tvém spasenj.

15. Byt y žil nedal nic owo-
ce, nic winnice, nic zahrada, byl
žaduého w polí stáda nezusta-
lo, w chlěwě ni škopce.

16. Gá wšsa předce plésati
stále, děg se co děg, mje budu,
dějw y nej swých bjd pozbudu,
w Hospodinu své věčné stále.

17. Hospodiu světa gsa pa-
nowajš, mdkým sýlu dáti sám
vmj, čerstwost wnameně srnj,
mé cesty strážce, můg milowajš.

(1608.) Not. 65. a.

Sssmohanch Bože, w nny
něgšši těžkosti, pozdwi-
huiž své ruky, a braň nás z twy-
sosti, Proti nepřátelům, buď
sám stítem nášim: buď sýlau,
buď hradem, buď wšsech nás
ochrancem.

2. Zdálž nespátungeš, co se
nyny děge? Nepřítel je wšsech
štan, Řestanskwo zřuzuge: Šhee
ge wphladiti, moc swau pro-
woditi, wšsech co howádka so-
bě podmaniti.

3. Přispěgž reku sýlný, přispěg
s swau pomoc: Wytrhni nás
rychle, z nepřátelšfě mocy: Ne-
máme giněho, krom tebe samě-
ho, bogowajša swěho, nepřemo-
zeněho.

4. Nebudešši ty sám, za nás
bogowati, Mýt nebudem moz-
cy, nigakž odolati: Od meče
padneme/ a tak zahyneme, y v
nepřátel twých, w posměchu
budeme.

5. Wzejři milý Páne, na
modlitby wěrně, Da wywolez
ných swých, wybychánj důwěrně:
Možpomeň se Páne, na křew giž
wylitau. Páne wzhledni na žosti,
nepřátel twých litau.

6. Už nevrhagi, nám y gmě-
nu twému: W srdých neřikagi,
ž žalosti nuzněmu: Řdež gest ten
hrad

hrad pemný, na něž wapoléhas
gj, tak, že y na plný swět dā-
blu nedbaaj?

7. Zdaliz nepřátelé, wzdagi
tobě chwálu? Ano budau horši.
magje pýchu stálan: Modlár-
stwj, rawhánj, za prawdu polo-
žj, nutje k těmuj lid twůg, kte-
ryž tobě slaužj.

8. Erdečně mějme, že nás
wyswobodjš: A tyranstě běj-
mě, z nás přebjdnyh zhodjš:
D dárce pokoge, přigd a zastam
boge, budeš z toho chwálen, od
nás wěčně. Amen.

(1609.) Rot. 261. a.

Dělowanj za wněřstwj.

S Chwaltez negmocněgšho,
ho, Dce y Syna geho, gaj-
y Duha swatěho, Boga kterž
diwy činj, mocně tudjž skro-
ge, bídnyh ge podmanuge, ó ra-
dostně dobrodinj!

2. Lid vkrutný, bezbožný, lau-
pežný, cyzoložný, byl proti nám
wypramen, y do pole postamen,
od nepřitele našeho, kteržž nás
chtěl trápiti, ano w nic obrátiti,
nás, cyrkew Boga žiwěho.

3. Ale Bůh buď pochwálen,
sradh na ně gest wálen, Pán

nade wšemi Pány, wdeřil na
gich slany, strz wogsko od nich
zlehčene: Na hlawnu ge porazyl,
kopj, stjty gich skazyl, stělbj
y zbroge wznesene.

4. Gať mocj slowa swěho,
Zaraona pyssněho, y gině mno-
bě snizil, k swěmu se pak přibliz-
žil stádečku obkličenu: Takť
se y nynj stalo, toť se wůbec
poznalo, slusj wzdawati čest
gemu.

5. Weselme se společně, zpj-
wegme Pánu wděčně, staj y
také mladj, gšanc té nowině rá-
bi, o kteržž wůbec slyšime: Duž
panny y panicy, gať malj tak
welich, kličte, té Boga chwá-
lime.

6. Na znamenj radošti, kte-
raž gest w wnitřnosti, at wzj y
hěmotně trauby, y wšeligatě
hudby na čest wjřežy našemu:
Na pjsťalky y bubny, na husle
y warhany, at se prozpě-
u-ge gemu.

7. Sláwa buď Hospodinu,
Dce y také Synu, buď y Du-
chu swatěmu, pomocniku naše-
mu, ten Bůh geden budjž chwá-
len: ja wšecká dobrodinj, kte-
ražž nám patrně činj, nyni y na
wěky, Amen.

6. W čas nedužiwosti a moru.

(1610.) Rot. 29. b.

Gať. Kdo své dčky miluge,

N Y nyni čas kagjch, člowě-
tu hěřšněmu, byť se so-

řil, winěn se dať Panu Bohu
swěmu.

2. Wy jměnil obyčege Adā-
ma

ma starého, a oblekl se w Pána
Krysta, Adama nového.

3. Toť pak gest oblečenj, ži-
wota změněj, šerze wiru Kry-
sta Pána, pokogné svědomj.

4. Neb on gest cesta gista, ži-
wot také prawda: toť gest každé
wěcné dušij spásytelna rada.

5. Kdož pak té cestij pravé ži-
vymysla chybuge, tomu k žiwo-
tu wěcnému gest mala nádege.

6. Čas gest se rozmysliti
mladému, starému, a za času
se vtecy k swoliteli swému.

7. Neb bez geho milosti my
nic nemůžeme: žiwi gfaue a
vmiragje, pomocy žádáme.

8. Džedajff gmež w marnos-
ti, ni w šyle, mladosti: wě-
dauc, že zemřiti máme, warug-
me se křosti.

9. Nahleďmež w své svědo-
mji, při mornij raněj: wssu-
dy mačo, a temer nic, lid činj
pokanj.

10. Než když giž nemoc tež-
ka / tuť nemocny wzdycha: ho-
ry, doły, tu šlibuge, a na kně-
ze se pta.

11. Kážij se žpowidage, ža-
dage swatosij, a w swých rukau
swicy mage, mni, že na tom
dostij.

12. Kdož pak chce spasen by-
ti, Krystu se libiti, a potom ž
Božij milosti do nebe přigiti,

13. Tent musy bedra miji tu-
ze přepasana: wjra gest w lasce
horjcy, štutkém dolazana.

14. Tohoť w nemocy nenj,

neb tu gde ž mussenj: což nes-
mocny ž strachu mluwj, wžactné
Bohu nenj.

15. Ey giž potřebj toho, aed-
nomu každému, by neměškal,
neprodlewal, wolal k Bohu
swému.

16. * O Bože milostivy! buď
nam litostivy, starým, mladým
y diatkam nebo weg přehlwy.

17. O smilůg se nad nami,
smilůg se, žádáme: a šterak
sme kby šbřeššili, winni se dá-
wáme.

18. O Bože wšemohaucy,
smilůg se nad nami: w naššij
prosbách vssyššij nas, wššak sme
twogi, sam žnaš.

19. Bžychom milosti dogdauc,
w Synu twém zemřeli, a na
wěty w té radosti žiwot wěčný
méli, Amen.

(1611.) Not. 223.

S Ak radostně, wěrný Bože,
sy nám přislíbil ráciť,
kdyžby nas přetěžka hoře, ano
ged smrti tlaciť, že srdce chceš
spokogiti, rany geho žahogiti,
kdy gen k tobě woláme.

2. Ach Páne! toto třešánj
hodně sme žašlaužili: by nas y
morowě rany, y meč y hlad
žlaužili: mnohoť nas gest nafa-
žených, mnoho giž w hrob po-
loženyh, předceť to newážime.

3. Smrt nas chce co owce
ždawiť, nemocy a horkostj;
žadny se gj nemůž žbawiť, komůž
chce žlámat křosti. Mor ryhleg

D 999 3

lid

3. Staněny, na loži wpm, a w hořkoši ducha mluwjm, sčozoli pomine noe? a když i lože wštanu, od kobož doštanu, w mēm sauženj gislau pomoc?

4. W zdáliz k kterému i swatých, wteku sem težkoslech mých? Abraham newj o mne / Ysrael mne nezná, o tom swědčj wěrná řeč pisma swatého zgewně.

5. A gestli pak swau naděj w lidech složim, že mne zhogj, gisťe oflamau budu; neb bez twé pomocy, lékař nemá moey, k wydrawenj anj geden.

6. Bolest ač gest težká při mně, wšak hřichy gsau wždy twějšj; mě, nebi gich co w moři pisku: že gsem tak w nich hořuh, gisťe negsem hodný zpatřit wysokost nebeskau.

7. Odwrátily tē hřichy mě, Dítě kaskawj odemne, protož mne až posawab, y nepřitel sauži, přitel pak newáži, wábeľ wšy luge sežrať.

8. Sčly nemám k nawrácenj k tobě stwořiteli wědný, nebo gsem gako owce ta, genž toliko blaudy, kudykolwěť chodj, když gest pastore zbowenā.

9. Sām tehdy hleděg mne prošym, a to bříme, které nosým, segmi semne můg Bože, pro Gejisse rāny, a orodowānj, neb ho ginj sňat nemāže.

10. Ač gsem hřisťuh, wšak nezauřām, než tu w tobě důwěrnost mám, že mi hřichy odpustjš, a mě srdce smutné, swě-

domj raněné, radostj nowau naplnjš.

11. Raskoň vcha swého ko mne, a slyš pokorné prosby mě, a deg mi to i milosti, abych pozbožně žil, po tobě wždy taužil, odřeknuť swětské marnosti.

12. Gezu, w hodinu poslednj, Duchem swatým mne posylmj, abych w twře šrwal, a mau duffi w ruce twé poraučegjee, blahozslaweně dokonať.

(1613.) Rot. 223.

S Ermuttež se o Křestaně, nechťegte se lefati, proto že nās Wān Bůh přjsně nynj ráčj mrškati, swym ostrým prustem otcowským, tělām lidským welmi sřkdným, genž sřuge rāna mornj.

2. Sroznāť gest (wyznat se musy,) a plnā wřutnosti, tak že se gi tělo děšj, gako ošdla smraťi: Ale pomni o člowěče, že twrdššich rān gest wjc gestě, gichž Bůh můž wjwati.

3. Hlad hořšj, než mornj sřelš; gsau toho powědomj, ti genž nā tčch mřstch byli, přeb lěty nedawnými, kdej množ stwój lidj wšelich, starých, mladých y welikých, bjdne hladem zhyuulo.

4. Wālkā k zpusťenj přimowdj mēsta, fraginy, obce, bez misřosti lidem sřkody, mečem a ohněm tēžce: tuť musy trpět manželky, muži y newinnē dřtky, galky tak weliky.

2999 4

6. Ehrā

5. Chrámové, rathauzy, školy, přicházejí k zpuštění, spravedlnosti trpí náslí, žádně listosti není, bez studu pássí se vraždy, též smilstwa, wjdj to každý, ach lépe hned vměsti.

6. Poněwadž pak nás Bůh milý, pro nássí zlost welikau. tresce morem w tuto chvíli, prawich swan wztázenau, trpě mile a modlte se, by na nás nezwalilo se gestte něco horšsibo.

7. Protož Křesťané nábožni, dauffegte w Boha swěho, a wězte, že což se nyní děje, gest wůle geho. K tomu swata rada geho, kterauž on nás ode zleho k dobrému chce přiměsti.

8. Bůh wj, co tomu prospěšně, smrti či žiwot dāssí, tomu wjdych wěriti pewně, a oddat se mu sluší: bez geho swatě wůle wlas mor nemā; wytrhnauti z nás, ani co vyškoditi.

9. Byť rána morní gestte wje na swětě se zplyla, byť y lidj deset tisíce po prawich twě zblila, k tobě se wšsal nepřiblíží, ani co negmeň vblíží; všta Boží to mlauij.

10. Ten wrabec na zem nezapadá, by Bůh neměl widěti; čím méně smrt lidj škřádá, by Bůh neměl wěděti: onť ge chrānj duem y noci, by gich zle nemohlo žmocy, bez geho swatě wůle.

11. W trāpenj řdž se množí, Křesťany zformucuj, nad čímž se vrāží mnozý, genž cest

Božich nezpytují. A wšsal ge pro polepsšeni, k tomu pro nássě zkusšeni, Bůh pošylati ráci.

12. A protož neležegte se, Pán Bůh nás neopustí, neboť Křesťowí wjdychy gsme, w žiwotě y při smrti. Kdo vměst má, gde wen z swěta, smrt gest náš ipš, gest wěc gisťá. Pán Křesťus gest náš žiwot.

13. Wšsal člowěk má stálě bože, dokud gest w tomto těle, w smrti dochāžy poloae, měř tomu každý cele. Neb vchāžy pokusšeni, dābelšch, lidsch sauzeni, přichāžy k wtěšení.

14. Protož Bohu se poddegete, a w něj dauffānj měgte, smrti se nic neležegte, vměst se nesřachugte. Rebo kdož swatě vmírá, hějchū a bjd zproštěn bhwā, a w Pānu odpočiwā.

15. K smrti se časně chystegte, modlic se bez přestānj, že Křesťus smrt přemohl, znegte, k wšsemu zachowānj. Neb kdož twěho solně wěří, ten smrti wěčně newží, a gest Synem spaseni.

16. Prošme tě milý Páne, rač se k nám nawrátiti, a pro twě gměno přestawně, nám wšem milowim bōti, bychom milost twau chwālili, srdcem wšty welebili, časně y wěčně, Amen.

(1614.) Not. 40. d.

Nek sem gā člowěk strāpežný, w žiwotu swěm přezstěžený, Ach gíť mušym hned w tu

w tu dobu, do bran giti swěho hrobu.

2. Gijž budu ostatek let swých zbawen, gessće mně přewděcných: gijž mi žádný nepomůže, proto že žádný nemůže.

3. Neff sem gijž byl w srdcy swém sám, Hospodina neohlédám více zde gijž w zemi živých, ni lidj Bohu slaujících.

4. Pomjgi mě přebýwání, gať pašpěške stěhowání: gať tkaelec tějsně odstřihne, tak se můg žiwot přetrhne.

5. Rosi mě gať lew potřeš, teff sem, gessli na mne dotřeš: gessće dnes nežli přigde noc, ko nec dá mi smrti zlá moc.

6. Co řečáb neb wlastowice, fkal sem, a pištěl welice. Wě oči žhuru patřily, a wssak čim dál wje se tměly.

7. W wolal sem k Bohu swěmu, přispě, přispěg sauženému! Ach nášly trpim Páne, přideg duš, i smrti wychwat mne.

8. A dobrý můg Bůh a můg Pán, hned mi se laskawě ozwal, že gessće po té hořkosti, wjwot geho milosti.

9. Let patnáct přidal žiwota, a aby toho gistota mně y giným známá byla, moc Božj diwem sturdila.

10. Čemuž nech se wssieknj žiwu, widauc co Bůh může, diwj: gať strassiwau smrti odwrach, gať žiwot komu chce wrach.

11. Pokog můg, kbyž byl negtjžsi, přinešl hořkost neghořceg-

si. Ale mne Pán zbawil strassij, dussi mau wytrhl; propasti.

12. Smrt obrátil zase najpět, hřichy mé zawrha za hřbet, wěda že hrob ho nechwál, ni kož smrt odsud wzdálj.

13. Hle! žiji k chwálenj tebe wynakládai budau sebe: gať dnes gá se wssiekněmi, tebe y mne milownými.

14. Rěbrž y dál ty nowiny, aby slyš i Dceň na syny, to opaťejm tak gať možu, tobě te cti swému Bohu.

15. Wděcnost má gdi swětu w známost, ať se láždy, tu Božj host, wěj w žiwotu y w smrti, Bohu swému důwěřiti.

(1615.) Not. 157.c.

S pomozž mi i mého hoře, mocny můj Bože; spomozž mi i mé těžkosti, prosym twě milosti: Ty gšy Bůh můg, ma naděge, degž ať mi se lepě dēge.

2. Hle! i twých mnohých dobrodinj swědomj mne wini; tys mi dussi y tělo dal, gá gšem obě mřhal, hřichy swými ohyzdnými, neřdic se sšow twými.

3. Gsa podobny tobě obraz, twůg gšem zrušil rozkaz; negsa žiw podle wůle twě, zhanbil gšem mrawy etně: swěta pak wůli, y tělu činil gšem powolnost celau.

4. Debudelit milosti twě, můg laskawy Páne, konečnět wjm, že zahynu, pro mau těž-

D 999 5

lau

Kau winu: Gířl, ať mi téžto tělo trapiti, gen dussi rač lařky je wsech stran, škrotiřs mne, přiti.
gař přemořny Pán.

5. Hněw twůg žgetny nab sebau znám, a geho se lekám; hled gen, gař se před nim třesu, téřky smutek nesu, leže, sedě, wždy sem truchlím, řdyž gsem byl žle a marně žiw.

6. Swědomj mne welmi tíži, řdyž se hřichy bliži, gěž ty wsecky račiřs znati, pro ně se hneř wati: řdyžs žlostně nímí vražen byl, odemne lehce wažen.

7. Mněř sem, že gā swět pře. budu, tak gsa žiw bez studu, že tebe přewaljm Boha, ž nic byřti nemořa: negřa než blato, smrad a prač; teř pař mne mami hrozny strač.

8. Kuka twā třla se mne syl. ně, toř wjm neomylně; nebuřdeli smiřowānj w tomto twěm tressānj; běda! tělo y Duch řuřsy, že brž žahynuti muřsy.

9. Naděgi mám sylmāu w to. bě, y celě dauffānj, s plačem wolām, bez přeřānj, ř twěmu slitowānj: Rač, ač rač mi zdrāwj přiti, žadām řy lepě žiw byti.

10. O smiřkž se, Dče mřř! w tu, ač pozdni řmili; hřřřnřm řy račiř řibiřti, že ge cheřř přigiti na miřost řwau w kařde době, řdyž se gen obrati ř tobě.

11. Gař gsem lotr pozdě řa. gjen, w moeně twě prawicy; wřřřař přeřce ř tobě wřřřām, řdyžs litostřw Pán: rač, gař řceřř,

tělo trapiti, gen dussi rač lařky přiti.

12. Těřřř mne prwmj hřřřniřcy, muřř; a welicy, řterř, ač se pozdě řali, miřosti dořřali: o degž wěřřě, wěčny Pāne, že y mne se miřost řtane!

13. Přigāřř lotra, Boži řy. nu, w posředni řodinū, řdyž ř sebau wřřel na řřřži, a řřař w hřřchř řřř: řdyž poznāř řwau, ač pozdě, řřost, obdrřřel twau řwatau miřost.

14. Dragřaleně, hřřřně řeřně, teřř se řařřaw řtawil; řdyž se řařa, w tē dauffāřa, wřřřchřgi hřřchř řbawil: degž y mně řil tē miřosti, mocny Bože na wřřřosti!

15. Opuřřřř y řačewi, řetru y řawřowi, řdyž se ř řwřch hřřchř wřřřnali, a gichřřřowali: Rač y mně řařky poz přiti, neřeg se w hřřch nawrařiti.

16. Wjm, že řřř neřřřřř. mās, neř wřřřchř hřřřřně žnās; nečiniřř řřwřdy řadněmu, řřemū ni dobřemū: Řdo se wraucně hřřchř řařgi, ř lařky řařky dořřawagi.

17. Y ga se tobě přiznāwām, a w prut se poddāwām; byřřř sem hřřřřniř přeř twaři twau, řřřřřem y mřřřř řřař: tē hneř wāge, řřē pačage, bliž, bliž sem peřřa než rage.

18. Než odpuřř, odpuřř, mřřg Pāne, twě mám řřowō daně; pro twě wēřřřawně gmeno, na nēmž

němž vpwěněno gest srdce mé, laský, laský mi rač přiti, pať,
co na skale; deg, ach deg mi řdy ches, mne k sobě wzyti.
dauffať skale.

Amen.

19. Račičli mi zdrawj přiti,
chcť zawděť přigiti, abych se
mohť tobě kati, ze wšech hřě-
chů wstati: pakli mne chceš vsmr-
titi, rač gen duři k sobě wzyti.

20. Toběť se poddávám, to-
bě, ač w hrůžy a mdlobě; já-
dámť sy z hříchů powstati, pak-
ťe milowati: Nezatracužť swě-
ho slauhb, odpust, odpust mi
mé dlubh.

21. Toběť sem dluzen samě-
mu, stwotiteli swému; Ach, ne-
mohuť zaplatiti, protož chcť
prositi: Rač, rač mi zho-
twiati, a deg mi w pokáni stati.

22. Nezpominežť neprawo-
sti, žádám twé milosti; ač gsem
hoden zatraceni pro těžké hře-
šení: rač s pomocy pospicha-
ti, dokudj mne smrt neza-
chwati.

23. Potom mne wyswobod w
smutku, z toho srdce smutku; bych
tě poznal Boha swého, Pána
laskawého: rač mi dati potěše-
ni, pro Krystowo wmučení.

24. Slitůž se nademnou Bo-
že, w tom přetěžkém hoře; w
svoimni na mne, swé stworenj,
pro twé ponizenj: wšlyšť k tobě
řkagjchho, gen laský hledagj-
chho.

25. Amen, gisťeť se to sta-
ne, wšsať slibil, mŕg Páne;
nehodnyť gsem, wšsať předce
twůg, ach gen se newydatůg!

(1616.) Not. 40. d.

Sko nam Bože, vsko nam,
sauženj těžké je wšech stran,
nepřitele se bogjme, chřadnem,
mdlíme, o wztěkosti swěta
wime.

2. Hlad také chleba powstá-
wá, a potrav se nedostává;
hlad twého slowa slyšenj, w
tom sauženj, běže mocně ro-
množenj.

3. Angel twůg má meč do-
bŕty, a chce nás hřisťné pobiti:
gisť mezy nebem a zemi meč
wstaženy drž k našemu řkženj.

4. Ať gisť bige, ať gisť mo-
řij, a stanek těl lidřkch boři:
mage čim dal wječbíti, náš mo-
řiti, nechcemli se polepsiti.

5. Ach na trave swé padne-
me, dějw nežli wšicknj zemře-
me: odwrhauť swé neprawosti,
řkost, hřisťnosti, wlegme w po-
niženosti:

6. Otče pro Syna milého,
spasŕtele lidu swého, a pro ge-
ho drahe rany, gisťw, řramy,
smilůž se, smilůž nad nami.

7. A poruč Angelu swému,
ať zas wstaupeť k trunu twému:
ať meč do posŕwy obrati, tobě
wrati, a přestane mordowati.

8. Žel se tobě toho řěho, od-
tebe na nás přisťřěho, wřot se
w swé přchliwosti, ať gest dořti,
což řbil Angel z powinnosti.

9. In

9. Ty pak o Urone pravy,
Gezu Kryste, plny slawy! za-
stupuj nás před Otce mým,
rozjhněvaným, buď nam vždy
zastupcem daným.

10. A vezmi řadidla svého,
vmučenj newinného, očist nás
swau krwí swatou, w obět wja-
tau, ať jsme čisti před twaři
twau.

11. Deb wyssla hrozna přeli-
wost, a roznicea horlivosť,
od twaři Otce milého, nebeske-
ho, pro hřichy rozjhněvaného.

12. Popatř gať rana morowa,
od hñewu Hospodinowa, začala
se w nás lidu twém, hřissněm,
bjdném, a třešťanj tweho ho-
dném.

13. Stůž, prosym, mezy
žiwymi, a mezy vmrtwenými,
a zastawi se ta rana, genž od
Pána pro hřichy na nás poslana.

14. Ach račiž to věiniti, Ot-
ce w hñewě wšogiti, a nam dati
w pobožnosti, w řagienosti, ži-
wot wešti žde w milosti.

15. Slawa Otci laškawému,
y geho Synu milému, buď česť
y Duchu swatému, melebnému,
Pánu Bohu gedinému, Amen.

(1617.) Dot. 9. c.

Sento nás nebezpečny
čas, nawrat se k Bohu
raždy z nás, dokud žde čas mi-
losti náš.

2. Dřehage swěta marnosti,
wšech hřichů a nepravosti, žde
hledeg Boží milosti.

3. Pohlednj na wšecho stra-
ny, gať Pán Bůh na nás řes-
řiany dopaušfej rozličné rang.

4. Wrau lide smetmi nahly-
mi, hlyz, pryskři mornými,
giffet žertu nenj s njmi.

5. Rano čerstwj, ždrawj
mnozy, ps chwili nemoc ge što-
žj, k wečerau na mary wložj.

6. Mnohy se toho nenadal,
by se tak w nable odebral, snad-
by se byl w pokánj dal.

7. Mnoho gich za den vmj-
rá, mnoho domů se zawjrá, a
šachta hrozna otwjrá.

8. Kladau se muži, ženy tam,
staři, dítly, wěť, nenj klam,
to pak wšecho na přiklad nam.

9. Žalostiwě natěšanj, rodi-
čů, dítel pykánj, slyšeti gest
bez přestánj.

10. W některých mistech dra-
hota, frupobitj a suchota, nez-
vroda, bjda, psota,

11. Raramně žrapila lidi,
což se z husta welmi widi, ať
pak žl toho newidj.

12. Gij našawa ten bjdný
čas, o němž mluwj Spasitel
naš, gať gest napsal swaty
Lukaš f. 21, 25. sqq.

13. Že bude warka, žbauřenj,
hlad, mor a země třesenj, wssu-
dy weliké sanženj.

14. To my pak ať wšecho zná-
me, a wssak na to malo dbá-
me, w nepravosti se dawáme.

15. Trosťugime se vmějti, a na saud
Křistu přigjti.

16. Wřchnj

16. Wchnj se Boha spusti-
li, stad a bazeň opustili, we
wssech hřěšich rozpustili.

17. Na slovo Boží nedbagi,
Boha w paměti nemagi, nestau-
dně wsse zlé pachagi.

18. Nepřipauštěgi třešťanj,
žadněho napominanj, slova
Božího karanj.

19. Mijši beran příklad od
nich, sfollugi sobě w hřěšich
swých, magjce zalibenj w nich.

20. Gať by to w Sodome by-
lo, tak se gest zlé rozmnožilo,
wssecky stawy naplnilo.

21. Nenj lašky, wprémnosti,
mjadně spravedliwosti, přátel-
ské prawě wěrnosti.

22. Gest faleš a oklamanj,
gedněch druhých pomlauwanj,
lehkomyslné wtrhanej.

23. Nenj nad naujným lito-
sti, ani s potřebným zdilnosti,
gest plno zatwardivosti.

24. Nenj tež zdrželivosti, či-
stoty, pokory, ctnosti, v wssech
gest plno chlipnosti.

25. Eyzoložstwo a smilněnj,
za žadny hřěch w swěte nenj, zlé
Sodomské zalibenj!

26. Gest přátelské hodoťanj,
do nemocy ožiraať, z toho wsse-
čo zlé pachanj.

27. Protož se Bůh tak rozhně-
wal, mornj rann wšudy sessal,
byť nas spravedliwě ztrestal.

28. Za času Dawida Krale,
byť přišel mor welmi nahle,
mrěli lide nenadále.

1. Paral. 22, 13, 199.

29. To Pán Bůh proto do-
pusťil, že se Dawid Boha spuz-
stil, hřěchu zwlaštěního dopustil.

30. W třech dněch sedem de-
sat tispc umřelo mužů, a snad
wjc, tu se křik Dawid prawic:

31. Gať sem ten, kterýž sem
zhřěšil, lid pak mŕg co gest
wčinil? gako owce newinný byl.

32. Obrat Páne na mne hněw
smŕg, zachoweg newinný lid
mŕg, prosym pokorně, sľauha
tmŕg.

33. Když se tak Bohu winěn
dal, a obět mu obětował, v
hněd Bůh tu rann odgal.

34. V my činně tež poťanj,
nechajce prodlewanej, w tomto
božském rozhněwāj.

35. Přestanauc hřěchů a zlo-
sti, prospiwamež w pobožnosti,
modlimež se Bohu s pilnosti.

36. Kľauce srdcem ponize-
nym: Bože buď miľostiw hřě-
šnym, nam na swěte žarman-
cenym.

37. Degž hřěchy, bľudy po-
znati, poťanj prawě činiti, dřiz-
wé neť nas smrt zachwati.

38. Páne Křyste, račiž dati,
když se odsud budem brati, k
tobě se sľiasně dospati.

7. W čas garnj.

(1618.) Not. 186. a.

Ny gijz radostné léto našta-
wá, wšsecko stworenj smut-
ku pozbywá! gijz nynj plěsse wšse-
cko wesele, když widj an zyma
twrdá cele mnohau trpkosti
trapiti přestáwá, přeč se odná-
šje s námi nezúšlává.

2. Nad nami žhuru nebe pře-
krásně slunečko wškol nosyč
gasné; genž swětlošj swau swj-
tj rozkosně, wšsecky zahrjwá
wěcy milostně, diwnau mocj
swau mrtwost obžiwuge, což pak
starého, zase obnowuge.

3. Takž y země, genž matkau
gest wšseho, kwtj wydáwá; se-
be krásného nezčislně množstwj,
wšsudy je wšsech stran pěkně o-
bjwá swého těla šlan: ku podi-
wenj tráwy zelenosti, barew pře-
pěkných w diwně rozličnosti.

4. An mišo gijz s přibytku
wygiti, žadosliwo člowěku po-
byti někde na lankách, w poli,
zahradce, ptáčkowě když tam
zpytwaj sladce, gedni po dru-
hých rozličnými hlasy, zwláště
potom dále letnjimi časj.

5. Kdejs ty člowěče rozumnj
z tvorů? zdaž nepozdwižněš též
očí žhuru? (Odkud ti wšicknj
plynau darowě) saude, abys se
roznjtil w nowě k Bohu wděc-
nosti, gměno geho práwě horli-
wě chwálil, žiw gsa k geho sláwě.

(1619.) Not. 283. a.

Duše! měla by tě potěšit
krása kterého stworenj?

kdy tworce, nad něžž nic není,
wždy můžeš sam? vžijánj myš-
kteréhož gšy teč gijz poznala, co
geho láska může dát: nikoliv se
to nemá štát, že by gšy se w mat-
nem kosařa.

2. Slunce! kteréž swět oswě-
cuješ, a rozkoš welkau w sobě
máš, nebe, genž zemi dešti dá-
wáš, a rosau hogně gi zwlá-
žugeš: což máte, co bych nez-
vžiwal w tom, kterého gá mi-
luj, a gemu srdce daruji?
což, co by on lepši nedáwá?

3. To swětlo wšsecko rozra-
duje, a zateinně oswojti, teč
y w mým srdce wždy se škwj;
oni slunce požehnaně sluge, dešti,
genž me srdce pokropuge, a twr-
dost geho odgimá, genž mi
plodnosti dodáwá, rosa genž du-
še občerstwuge.

4. Lauly zelené ač gste krá-
sně, předce mne nepofogite,
ma mysl nad wás wynássi se,
co wy máte, to genom časne;
gen tworce wás mne rozraduge,
neb krása geho wěčně trwa, on
dušsi dáwá, co žádá, když se
gen geho přidrjuge.

5. Dwečky! kteréž na past-
wěckach sem y tam se prochá-
jíte, z potučkůw se napáгите, a
při pastyři nemáte strach, má-
žete mi za příklad slaužit; ga-
pak musym zgemně wyznat, že
gen chcy při tom gednom štát,
genž pastyř y beránek má bý.

6. W

6. Wš ptáčkowě, genž letnjm časem zpřiwate syc le cti Bohu; gá y wás šlyšet nemohu, fdyž mne chcete odwesti hlašem, od toho, genž sy obljibilo (gen gedineho) srdce me, gá sam gsem hoľaubatto zde, ktere se k němu přichylilo.

7. Potáčkowě, stromy a lesy, pole y co w wás hýbe se, genž wše lidem pokrm nese, wy hořy negpětnějši frášy, vsupte přeč mřemmu memu, genž sytosy y rozkoš dáwa, a wšsečo hogue w sobě má, a to gen wždyčy mne k dobremu.

8. Zylule welika té zemj, wy neb sa okrášlená, y co ten swět gen w sobě má, můžete mne byt k probuzenj, a mne promá: diť k šworiteli, je myslim: fdy ta okrása wasse zde gest tak přestřena, galk ten gest, k němuž wšsečo čeli?

9. Protož naložte wšsečy syly, le cti toho, genž půwod wás, ošlawugje ho kajdy čas: přitom teč probuzugte mly ten lid, kteryž w wás swau rozkoš má, neb wšsečo to gen marnost gest, a může snadno srdce zwest, fdyž přitom na Gežisse nedba.

10. Gá nebudu wje přemoženj, neb sem co wyššeho poznal; můg mly mi me srdce wzał, ten ktery bly y čerweny, y je wšsečy ginych negkrásnějši: genž mne gen sám opánuge, a kástaw swau rozhorluge, bych gen gemu wždy byl měrnějši.

(1620.) Mst. 30. a.

Tžda w swětě okrasa žwěz: né mi wšsudy hlása, že Pán můg po wše časy sličny, grunt gest wšsi krásy. Rdyž rannj žáč wycházy, a slunce gasně wcházy, tuť sobě připomínám, galk přegasný gest můg Pán.

2. Rdyž se den rozednuge, ma duše powajuge, galk lby blesť gasnosti dáwa swětlo wěčnosti! fdyž widjm síkwečy mřasy, a hwězd tak mnoho tisyc, myslim: kdo toho Pán gest, w prawdě má přestawnan čest!

3. Rdyž do pole krásného pastěj čas garného, powzbuzeny gsauc hlásám: galky ma byt tworce sám! pěně gsauc syc ža: brady, kwiti y geho sady; ale mnohem krásnějši gest Kryštus, kwitek duši.

4. Rdyž widjm vřechitě růže čerwené, bjle, myslim: čerweny, bjly gest můg ženich přes mly; slowem: w kwitkach wšsečy, malych také welikych, krasa se wygewuge toho, genž ge maluge.

5. Rdyž k studnicem přicházým, a potoky obcháým, mysl ma proufa w Krysia, oně gest studnice čista. Rdyž beránty spatřugi, wuštěně se pohybugi, wjdychám: Beránek Božj gest můg ženich, mé zbožj.

6. Rdyž cukr okusugugi, a moc medu skusugugi, srdce po Krysu tauži, on mi sladkosti skauži

slauzi: ljubezně slawil zpjwa, laut:
na hlas čisto mjwa; než, kde
taký hlas slyšiš, gaš gest ten,
mäg gest Geziš?

7. Přigemny ten hlas bywa,
když se echo (na zpět) ozywa,
přigemnějši ten zwuč, genž
Kryštomých wst hluch. Protož
wygdi negmiljši w stře, wkaž se
mě duši, deg se gi znamenati,
by tě mohla poznati.

8. O! by blešš Božstw twě:
ho ošwitił ducha mého, a pa-
pršly twě slawy pronikly zrał
mě hlawn. Ach mäg Gezu!
wezmi přeč zastěru ducha, vleč
mysl mau, by tě bezpečně lj-
bala zde y wečně.

(1621.) Not. 30. a. 259. b.

S Ebe, země, powětrj, wšse-
čo o Bohu swědči: Pro-
tož y ty duchu mäg, wstań a Bo-
ha ošlawj.

2. Wiž to swětko slunečnē,
gaš nam služi wšsem wděčnē:
Měšyc, hřešdy, swau moey sla-
wj Boha dnem noch.

3. Hleď na swěta okřšleł,
gaš plń darů každy wěł: lesy,
pole y hory, pro tě magj swě-
twory.

4. Wtactwo se ti zletuag, zpě-
wem wšse napliuge: blešš, brom,
dešš, mraz, wětrowé, wšse gest
tobě hotowé.

5. Hleď na wod strassné wa-
ly, když se sem tam metaly, w
zbož swym hřmotem strassliwym
neswědči o Bohu twym?

6. Bože mäg! tět dusse má
wšsudy přítomněho zná: Ach deg
mi chtił we wšsem, co esy ty, a
co gā gšem.

(1622.) Not. 162. b.

W D srdce mě, patř wesele,
na wšse dary Boží směle.
wabíť tě leto slíčnē; popatrě na
zahradni krasu, na zem plod-
nau toho času, mäg wěčny roz-
ličnē.

2. Dřimj se listem odinā, a
prach zemský zas přitřyma no-
we rauchō zelenē: Marcyšy s
tulipanami, giž přewyšsugj kř-
tastamj twau krasu, Esako-
maune.

3. Skřimaněł w obláčch zpj-
wā, hołaubek se k lesām mřwā,
wylita z rozsedliny: slawil hla-
su weselěho, přerazj z hrdlička
swěho hage, hory, doliny.

4. Rohaut wywodi swě stad-
ce, čap spjši k mladym na krat-
ce, wlastowka křmi mladē:
ay hle gelen w noby spory, tež
y laň prudkē, z hory spjši se
k trawě w stadce.

5. Stěly hrabi s kāmynk-
mi, maluj se pod břehami sti-
nem překrasnych kěřů: tam se lau-
ky zelenajj, kdej se žwučně rozli-
hajj hlasy stad y pastyřů.

6. Wěky w pracy neleniwě
oblitajj, žadošiwě gšauc stadko-
sti medowē: brozny winnē, mdkē
w jezřenj, dāwāgi křz swě
zwlāženj člowěku syly nowē.

7. Role obilj wydāwā, mla-
di

bi stati, že gest strawa, sláwi
kassu welikau Boga w darich
bohateho, k nám wždy welmi
naklonného, swau dobrotau
wsselikau.

8. Mlčet mne cos nemožnės
ho, welky Bůh, welka moc
geho, y zprawy mne káží:
zpřívám Tworch negwýššimu
ochotným srdcem, když gemu
wsselka stworenj hráji.

9. Myslím: o když jde taf
sličny w darich, w wtěchach roz-
ličny, w nassim wěku wbohem;
což nemá byt w onem swětě, w
onem přeradosněm letě, y zam-
ku žlato drahem!

10. Gafy blest a rozkoš wssu-
dy twa sstěpnice mje má tudy,
kde wšěně strány hráji! kde
wogsska Angelů swatých, w po-
čtu množstwj nepogatých, Halle-
luja zpříváji.

11. O bych, Bože můj! před
před onem, giž stal twém taf
slawněm tránem, mage w ru-
kach swě palmy! gaf bych gme-

no twě s gínými sláwił duchy
předčistými, nemyšlenými ža-
my!

12. Než y došud to gho těla,
dusse gestě bude mēla, nechcy
mlčeti kate, ale radče srdce
swěho naklonim času každého k
twě swatě cti a chwěle.

13. Blahostaw mi w mē pos-
třebě, swým blahostawenstwím
i nebe, nech ti swětnu wždy mī-
le: nechaj leto mīlosti twě, hoga-
ně owoce w dusi mē přinassi
každě chwěle.

14. Nechť duch twůg ma mī-
sto we mne, ach wěiň strom do-
bry je mne! nechť wzrůssám to-
bě wděně! popřegj, ať sem
twě zahrady kwitě a sstipek
přesladky, ke cti twě sláwy
wěně.

15. Wywol mne za mīly rag
swīg, nech se tělo mē y duch
můg až do smrti zelena! odtud
bude ne ginemu čest, než gen
tobě samému, na welky nezmeš-
něna. Amen.

8. W čas žně; děkowánj za vrodň zemské.

(1623.) Not. 40.

Shwalměj Boga o Křesťia-
ně, za dary nám proka-
žané, y toho roku na poljch,
Páně gest wsselka plnost gich.

2. Chwalte Pána, wydegte
mu čest, neb od wěčnosti dobrý
gest, on stworił nás, on jdrž-
ge, žijí, chránj, opatruje.

3. Prw než klowěka zpřisobit,
nebe y zemi ozdobil, sluncem,
měsycem, hwězdami, žiwotě-
m, vrodami.

4. A taf i dobroty nesmr-
ně, gako do plně spřisjrně, wwebe
člowěka do ráge, wsselco mu w
moc poddáwage.

5. Y ať mu za to žle slaužil,
A r r r smrt

smrt věcnau hříchem zaslaužil, wšak geg zas přigal na milost, pro Křesťowu zaslaužilost.

6. Zaž nás tudy wykaupené, Duchem swatým posvěcené, milowati nepřeslává, pokrm, nápoj, oděw dává.

7. Ptactwo, ryby, y howádka máme, ne jako čeládka, než jako milj synowé, k sycej wždycky hotowé.

8. Duť nám korunowal zemi, žadauejmi věcmi wšemi, kowý, owocy, wačenjm, k tomu rozličným kořenjm.

9. Požehnal semenka wsata, nebi hognost gest wěšši wžata: Požehnal stěpnice, y winnic, buďemli wděcnj, dá nám wje.

10. Wšak dobroty Pána to: ho, bychom gazylů tak mnoho, gal se žrn zrodilo, měli, žstih: nauť bychom nevměli.

11. Zpjewgmej mu srdcem wděcné, ó Bože dobroty věčné, sláwa buď tobě na nebi, a pokog lidem na zemi.

12. Při žni nynějši radostné, pamatuhgmej na milostné lěto věčného žiwota, tomuť chce božská dobrota.

13. Uly gestliť dává ž milost, žlým y dobrým zde w hognosti, nelžel gest wyprawowati, co nám w nebi minj dáti.

14. Dlo toho newidalo, vcho o tom neschalo, srdce lidské nezkušylo, co se wěrným odložilo.

15. Wůh Dtec, Syn y Duch

swatý, Wůh náš swatý, swatý, swatý, buďž od nás nynj chwálen, y na wěky věků, Amen.

(1624.) Not. 189.

Shwaltež Hospodina wšeska stworěn: Nebeská, zemská k geho žwelebenj. Chwaltež geg Angele, wzdegte čest wesele, žastup zemský, také nebeský.

2. Chwálu mu wzdegte, žunce, měšje také: hwězdy y dlo Boží wšeligaké: Kterěžto pod gedným slowem gsau stworěné, wyměrené, y wtwrženě.

3. Caudowé žemšstj, y Králowé nad to: Wšelicy lidé, nežstýdte se za to: Chwaltež geg stawowé, ctných Pánůw hauffowé, maš djetky, Chwaltež ho wždycky.

4. Neb on swau moch, nebe, zemi stworil: Přibytel sobě na nebi wtwrdil: Uby swé wolené, před wěky žžjené, tam osadil, a ge žwelebil.

(1625.) Not. 29. a.

Sžádáš od nás Páne, ža twé hogné dary, čeho ža dobrodini, které nemá nijr.

2. Stěžbra, žlata neždáš, neb to wšecto twé gest, cožkoli na tom světe, tebau stworěno gest.

3. Wděcným tě tehdy sedcem, Páne wžhmať máme, nad tě důstognějšiho giného nez

4. Swět

4. Svět tebe neobsáhne, vsu-
dy plnost tebe, nad peklím y
nad mořem, zemi také nebem.

5. Ty gsy Pán vsého světa,
řlowemš nebe šlowěl, sluncem,
měšhem, hwězdami, diwaš ge
ozdobil.

6. Ty gsy grunty založil, w
neobsáhle zemi, a přikrols na-
host gegi, kwiřky rozličnými.

7. Ty z twého rozlázaj, w
břežu moře řlogi, wyměrené-
ho cyle přestřočit se bogi.

8. Řeky wod nepřebrahých
welkau hodnost magi, den bily
a noc temná, řez swě časů znagi.

9. Tobě k wůli rozličné kwj-
řky země řlodj, létoswa zeleno-
řij, w krásném měncy chodj.

10. Podzymel wjno, gáblka,
welmi pěkně dáwa, potom řdy
to pomine, hned zyma nastáwa.

11. Z twě řářky noční rosa
na mblě zeli páda, a řbožj za-
hořeře děřř snadně obřjwa.

12. Z twě ruky řazbě řwjře,
hledj swě řjwnostj, a ty řazběřo
řmřjř, z twě dobrotjwnostj.

13. Řhoweřj nás pokudj řá-
řejř, w řeto nřřě zemi, ředine
at řudeme, pod řřjřlami řwřmi.

14. Buditj na welky řwřlen, ne-
řmřředněř Páne, řwa řářka k nam
y řřředřřř, nřřřdy nepřřřřane.
Amen.

Ginař.

(1626.) Řot. 29. a.

Sřj wřdy řceřř od nás Pá-
ne řa řwě dary řogně?

řim řetjme přřřřhodně řwě řměno
dřřřřogně.

2. Svět řě řen neobsáhā,
wřřřdy řlno řebe : řlāwř řwě
řlna řemě, řlne řamo řebe.

3. Řlata wjm ře nejāřdāř : ne-
řbř řwřř řmě řwě, řoř z řwěřo
řřřřřřřřř řlde řmagi řa řwě.

4. Wdělčným řřřřřem řě ředj
Páne wřřřřřāwāme, řdyř nad řo
řlbeřřřřřřř oběři nemāme.

5. Čāms řy Pān wřřřřř řwěř-
řā, řys obřlořu řozřāřl, řař řo
nj řwěřřř řřřřřřř řo řerlřřř
řozřāř.

6. Gruntyř zalořř řemně
neobsřřř zemi, ři nahost řřř-
řlinami řřřřřř řozřlčnými.

7. W řwřřř řa řwřřř řozřāř-
řānj řřřřřř moře řlogi, wřř-
řmřřřřř ře mēřř řřřřřřřřř
řogj.

8. Řeky wod nepřebrahých
řořř wřřřřř řogně, řiřřř obřlāř
a řřřřřřř řřřřřřř řpolně.

9. Řen břřř a noc řmāwā řā-
řř řwřřř nemřřřj, w řāřu řwěř
řlogi a řřřřř, wřřř řwěřu řā
cyli.

10. ř sluncem řwěřřř řonař
řj řēř řwřřř řřřřřř řāř, řwřřř
řēřřř āāřřřřř řřřřř wřřřřř
řřāř.

11. Z řāřřř řwě noční řosa
mblē řřřřřřř řřāřj, řēřřřř
ře/ řēřřřřřř ř nebe obřlřřřř
mřāřj.

12. ř wůli řobě řozřlčné řwřřř-
řy řaro řodj : ř wůli řobě w řřāřř-
řwěř wřřřř řeto řodj.

Ar r r a

13. Podř

13. Podjmeť ovoce nám y
vino vydává: pak do hoto vě-
dy gž twrdá zyma wstává.

14. Z twých rukau co gen ži-
mo hleď potravu své. Když to
wšseto sám žiwš a štědrosti ne-
smjrně.

15. Bud na věky pochválen
nesmrtný Pane! twá milost,
twá láska k nám nitoh nešťane.

16. Náš choweg potud ráčš
na té nízké zemi: pak doneš
kdy chřeš w nebe pod třídami
swými.

C. Písne k vyznání gístým osobám, podle gich stáwu, věku, a powolání.

1. Dětkam Křesťanským k vyznání doma neb we škole, aneb při Barchysmu.

a) Wúbec.

(1627.) Not. 64. c.

Gdy mž my dítky spolu kř-
tem posvěcené, Dtey w
Křstomu gměnu obětované,
škorámež swá kolena y dus
wnitěnosti, zwolegme křauce k
trůnu milosti.

2. Nebesky náš ochránce, po-
patriž na nás, způsobě naše
srdce modlitbu od nás, kteráž
gefi wydána od Syna twého,
milostně přigimi pro gměno
geho.

(1628.) Not. 223.

Modlitba Křesťanských dětek
za své rodiče.

Dspodine wšsemobaucy,
milosrdný, wše wědauch, genžš
z srdce otcowšeho, wšeho swě-
ta Dtec práwý, sám slitownš,
sám Pán sláwý, na nebi y na
zemi.

Ex. 3, 15

2. Echť tobě dítky wydáwas
ti, jes mi duffi y tělo, škrz roz-
dře ráčil dati, tož twě milosti
dilo: ano dělugit mždy wšce,
že až dotud twá práwice roděje
imě žiwila.

3. D necht duch můg dítky či-
ni, ja hognost twě milosti;
wzlašt pak za to dobrodjni, s
negwěstj ochotnosti: ach begž
mi to w každě době, s dík čineš
njm, Bože, tobě, y rodičům
wyznáwat.

4. Šsemli aich kře zformu-
cował, odpust dětěti twemu, že
sem gich tak nemilował, gals
přikazal každemu: Šesli z nebe
požehnanj, wydal šě, kteréž
přikazánj čtwrtě žlym dítkám
hrozj.

Ex. 3, 18.

5. Popřegž mi k nim ochotno-
sti, a srdce poslušneho; ať ne-
tratim zpurnau zlostj, žehnanj
otcow

otcovského: bych pak gich wždy
s uctíwostí, obwešelowal wěr-
nosti, a skáhom poslusšením.

6. Wě mne rodíče me ctíti,
dle twého zalíbení, tys ge račil
vstawiť, k wěku meho říjení:
protož y trpěliwosti popřeg, řdy
mne pro me zlosti ačdy musy
třešlati.

7. Popřeg mi, Bože, man-
drosti, by duse mǎ poznala,
gať často mnohé těžkosti Mát-
ka semnanu wystała, s gať mno-
hau peči, chudobu, plácem,
strastí, až w tu dobu, mne pila
ně dohlídala. Cyr. 7, 29.

8. Nechť gi w pokorné wrau-
čnosti zase ja to mřugi, w slo-
wích y skutcích wěrnosti, a stu-
du dořazuji: až twé přisně zlo-
řečenj, gejs ty wyřekl, při mne
nenj, ale twé požehnánj.

Cyr. 3, 9.

9. Tys rád do chrámu chodi-
wal, Gezu s rodíči twými; takš
mi wždy příkladem bywal,
ctnostnj přechotnými: ach před-
stáw se srdcy mému, sformůg
ho k obrazu twému, zrcadlo by-
tel wěrných. Luk. 2, 42.

10. Ty gsy byl poslusný Do-
hu, chť tak hěš zahanbíti, po-
slusný až w bídu mnohan, ano
až do umřiti: ach připodobňuž
sedce me, k té powolně pokore
twé, muřtu me poddanosti!

Rim. 8, 3. 1. Petr. 2, 21. sqq.

11. Ach popřeg mi poslusno-
sti ochotné Jakowě; Jozeffo-
wé čistosti, a báže Jakoba

wé: Tobiasowé tichosti, y gi-
nych rozkošných ctnosti, gimijš
ty Dce šawil.

12. Rač wiry Abrahamowé,
Jzaka požehnánj, štit ochrany
Jakobowé, giž wždy měl w
swém konánj, teš milost Tobia-
šowu, štitěš a čest Jozeffowu,
mým rodičům popřiti.

1. Moř 26, 12.

13. Dac prodaužil gegich le-
ta, a nech w této nřkosti gich
šedjna krasně žiwěta, w pokogi
a w swornosti: nechť ať k do-
brému gegich řij, bleběu gim
šam lajdau řij, a pomaheg gi
uěši.

14. Wpuř gich modlitbu do
nebe, řdy před tebau padáji,
wyslyš ge teš šam pro sebe, y řdy
za mne wzdycháji: požehneg
gim chleba, wody, ob nešastně
pak přihody zachoweg náš při-
bytel.

15. Řdyž pak gich přigde ho-
dina, dea, Dce pro Geziše,
twého poslusneho Syna, at w
tobě vsnan řije: Přigmi duse
gich w ruce twé, přiwed ge do
wlasti prawě, k niž y ga se po-
špěšim. Amen.

(1629.) Mat. 139. a.

Dřasny byl Absolon, než je
šle činil on, Dawida
Dce swého wyhnal z králov-
stwj geho: Giných mu pak teš-
kosti dost činil w swé mladosti.

2. Na tom dosti neměl, wy-
hnaw ho za nim gel, chťge se š

Ar r r r 3

Dt

Otcem bítí, geg do lonce potři-
ti, a přejímá tě zlosti, zahy-
nul w své mladosti.

3. Deb když wšel do lesa, na
mezku se nesa, na dubu za své
wlasý wmaž, tu konec krásy!
hned pomšćenó w rychlosti, co
činil w své mladosti.

4. Když přistáupil Joab, a
s nim negeden dráb, těmi kopy-
mi geg probnal, a kamenjm
zametal: Ten chl wšlechetno-
sti, w nž byl od své mladosti!

5. Giž radjm každěmu, křo-
wěku mladěmu, Absalonem
se káti, a rodič se bāti, ginā-
mu Bůh w rychlosti, šrotj ge-
ho mladosti.

6. Zastibil Pán Bůh sám,
blauhý wěl wšbec nám, bychom
matku y Otce etili, gaž on
mjtí chce: A kdož nemá té ctno-
sti, zahyne w své mladosti.

7. Při tom též každěmu, křo-
wěku starěmu, slušj na to my-
sliti, a k tomu se snáziti, aby
swe dičky k ctnosti wedli hned
od mladosti.

8. Do štol ge dāwagje, wtrat
nelitugje, do chrāmu s sebau
wodje, a hřichů časne wymo-
die: Deb co chytj w mladosti,
wězy w nich y w starosti.

9. Amen sezpjwegme, na mi-
lost se degme, Pānu Bohu na-
ssemu, a pokorme se gemu: Tak
nabudem milosti, potom wě-
ně radosti.

(1630.) Prot. 163. b. 209. b.

S Eglesij diček přitel, wěr-
ný Gezu! : wzhled na
mne; wšz gaž gšem (což duch
můg želi,) hřichem swazan :
naramně: mé myšlenj a dychtě-
nj máte se w bídne marnosti;
nemám k bogi : Chuti dosti.

2. Ten šrotj ged žlch žado-
sti žlajel srdec : mé cele; kdož
wyslžhne wšlechy žlosti, genž
mne trapj : tak směle? což ne-
wdečnē, a wšlečnē, to mne
māž obwefeliti, twým pal šlo-
wům : nechcy přiti.

3. Co sem při řetu přislíbo-
wal, to sem bez wšsi : wěrnos-
ti, giž nežislně přestupowal!
žpurnost. pych, lež : y žlosti
mne bídneho (Bůh žel toho!)
přitomnosti twē žbawily, a w
hry marnē : přiwabily.

4. Páne! šydjm se wšlo-
wit, gaž we mnē : nežbeds-
nost; a gaž mne swēt chce wlo-
wž, šydly swými : w swau
marnost: Kde gen chodjm, kde
gen hledjm, snadně se žlěmu
nanějm, an od tebe : y od-
laučjm.

5. Gezu! můžešli to snešti?
nehneli se : srdec twē? Māli
mne hřich w nie přiwesti? žbož
nečihā : wšdy na mne? Težda
mušym, kdož nezlusym lāšy
twē, hořce plakat, a nad se-
bau natikati.

6. Proč sy pať w řad naš
sām wštaupil? proč sy se stal :
dětatkēm? proč? bys nas sobě
wpa

vykaužil, a věnil;.; twým štá-
tém: Toť mi dáwa dítel pra-
wa, toť wybzuge f důwěrnos-
ti; deg; se držet;.; tē milosli.

7. Rač mne gen prto wyho-
giti, z těžkē hříchů;.; nemocy;
Potomť se rád wyewičiti dám f
twé službě;.; dnēm noc; Tak
s radoſti a wěrnosti tobě budu
wychowany, gfa od Dce;.; to-
bē dany.

8. Z této smlauny deg mi,
gak ty, ochotně byt;.; poslu-
šným; bych žiwotem rád gich
swaty nezlehčowal;.; nessleru-
šným: Gich těžkosti, vle mož;
nosti deg mi pilně měřowati, a
ochotně;.; na se brati.

9. Když pak někdy rodičů
mých wěrnau žádosti;.; naplnim,
a w těchto pracech literijních čas
y naklad;.; dokončim: Dceh se
obraz twůg každy čas zgewně
w mým žiwotu čepiti, a mŕg
příklad;.; giným swjti.

Čižaj 61,9. 2. Kor. 3, 18.

10. Za tīm deg, by se stara-
li, přimě, stale;.; a negwic,
gak by mne ti wychowali, na
twau řazen;.; wždy hledie: Bē
rodiče mē, gak ty se litostiwě o
twých starās, a ge předece;.;
wěrně řarās.

11. Wbzůg srdce gich f
wraucnosti, a f častému;.; mo-
dlenj; by nam dšřkām twé mi-
losti wyprosly;.; f wěnj: Degž
ať kwětu, wysat ne swětu, ale
tobě, w twé gasnosti, w twé gā
chey byt;.; služebnosti.

12. Wběd ge w swatém obec-
wānj, přes to plače;.; wbolj;
by mi w wšsednjm swém pokā-
nj fu příkladu;.; slaužili: bych
pokorně, chtē a wěrně chwa-
tal gich nasledowati, pak tej s
uimi;.; mohl obſtati.

13. Popřeg gim z twých ran
pokoge, ať geg duch gich;.; w
žiwā; ten boři wšselikē boge,
ten swornými, řaskawými čis-
niwā: hñew hřích plodi, w nic
přiwodi, co se řdy dobrého řā-
wā, twa pak milost;.; pokog
dāwā.

14. A takť sy řaskawě řly-
šel, wěrný dítel;.; přiteli!
proč sem teb před tebe přišel,
a proč dítē;.; twé želi: Wiřt po-
čekām. Ty, Pāne, řām řrom-
tu pěkně twé řahady neobmě-
řřās;.; řdyž geř mlady.

(1631.) Not. 27. b.

S Bože weliký, tobě twůg
twor wšseliký, powinen
geř mje řřāněť se řždě řmje.

2. W my dšřky malé, f řsluž-
bē tobě oddať, ag se řřawu-
gem, a tobě řřepřewngem.

3. Řepobřdegž nām, malý-
mi nādobřkami, přigmiž nās řā-
řřawě, deg sebe čřřti řřawě.

4. D řřadřosti wěēna, řřd-
čym twā milost wđēčnā, řřdř
tebe řakuš, po tobě giti muř.

5. Obrat y nās f sobě, ať se
řřōřāme w tobě, řřawē f dobrē-
mu řřřiwī, řřod řřde řřdēm
řřiwī.

Ar rrr 4

6. Amen,

6. Amen, Amen Páne, dež
ať nám se tak stane, duch tvůj
zůstavež w nás, wůdce náš na
věčný čas.

(1632.) Dot. 6r. a.

Milý dětky, zdárné Boží
křestky, přesejte stále, k ge-
bo cti a chvále! Křetež spole-
čně, chvála tobě věčné, ó mi-
lý Dítě.

1. Tyš stvořitel náš, w mo-
ty všechy nás máš: svůj ži-
vot tráví w tobě, kdož w dra-
mí, píge, spáwá, lehá, zase
wstává, ó milý Dítě.

3. Ať fine my hrštní, poku-
zení všickni, wšak na milost
nás w Synu svém přigal čas,
křtem nás očisti, spasením vgi-
stí, ó milý Dítě.

4. W naší moey není, tobě k
odplacení, protož své gměno
abý aspoň ctěno od nás wždy
bylo, uctí gest tobě mílo, ó
milý Dítě.

5. Ať zachowáweg w bázi
svě, a dáweg nám ducha své-
ho, ja wůdce wěrného, po všech
cestách svých ať chodíme swa-
tých, ó milý Dítě.

6. Deg w dobrém růstí, wj-
ry a všech ctínošij tím wje čím
dále nabýwati stále! Škrz Křsta
Pána, genž gest w nebe brána,
ó milý Dítě.

7. Těž zachoweg nám, gafož
to mocný Pán, naše rodiče,
a kdož wje nás ewiče wede k do-
brému, ó odpławij genu, náš mi-
lý Dítě.

8. W čehož spee potřebujem
wjce, z lásky své deg sám. Du-
še, těla hag nám! Ať sám pro
sebe, potom pogmi w nebe! ó
milý Dítě.

(1632.) Dot. 26. a.

Páne Běhšši, negmilo-
ššiwěšši, genž včíně
člowěkem, y malíčkm wěkem.

2. Mý dětky žádám, nepohr-
degj námi: neč gíme w twém
gměnu křteny, tobě posvěceny.

3. Abychom tě došli, w praw-
dě wjry nastli, k tomu šrže
pěstauný býváme wedeny.

4. Ať wěmí nerádi, bývám
me trestáni, a wšak prut y met-
la twá, kážen daffi zdrawá.

5. Rudýtoli Páne slujba nám
se stane, wše svěšši chtěj žá-
me, buď ty naše ráme.

6. Objím nás smrti swau,
dage wšli dobrau: a duchem
svě maudrosti, deg nám w do-
brém růstí.

7. Když dwanácte let měš,
š rodiči sy w chrám wšel, seděš
mež Doktory, maudrosti mage
šhury.

8. Degj rodičkm y nám, w
prawdě wgti w twůj chrám,
ať nás srdcem doměrným we-
dan k zpráwěkm twěrným.

9. A kdož před staršimi bu-
dem postaweni, degj ať odpor-
wjdáme, prawdu wyznáwáme.

10. A což nevmíme, deg ať
se vjíme, pokorně otazujc, w
ničemj nemaudrugc.

II. Deg

švedeni, y fdyž bywám.; při
včeni.

2. Ša pakt sem se giž daro-
wal; protož zajeň.; swäcň
lest: bñch před tebau wždy ob-
cowal, neb to brad mñg.; ve-
wnñ gest: Rážda pak žlost děla
těžkost, strach, a smyslu žasle-
penj; ach braň mne od.; gich
mámenj.

3. Deg byž pozornñm a pil-
nñm, wždy pak k tobě.; hledě-
ti: deg mi při twñm slomu
spñnñm pravu maudrost.; sly-
šeti. Mě činěnj, y myšlenj
ať gen k službě twě žměřuge,
gať twñg příklad.; wyvěuge.

(1636.) Not. 37. a.

Ežu! mohuli tě prosyť?
poš nyňi s bñtětēm twñm:
rať y w včeni při mně byť, a
měg mne wždy w srdec twñm.

2. Paral. 7. 16.

2. Wšakž y ty do škol cho-
diwal, prospíwage w včeni:
pokorný a pilný bywal, to
wšse k mému spasenj.

Luk. 2, 40. 46. 51. sqq. Žid. 2, 14. 17.

4, 15. 5, 7. 8.

3. V tebe se chý bñti; Ge-
zu, tresteg sám mau žlost: Rať
tež žprance mě žjdiť, a deg
mi k nim naklonnost.

4. Wždy na tebe chý hledě-
ti, žbilit se co činjm? Rať
gen přehost mau snašeti, wi-
da, žeť wěrně minjm.

(1637.) Not. 103. c.

Plne swěta!.; deg mi, gať
ty byľ, wšech ľeta.;
bñch co dñtē žit: Neb gen tēm
swě maudrosti poklad dāwās w
hognosti: Nech mne žpurnost.;
w hñch nempřetā.

2. Wžj dñtē.; wšak negž
swěťgš! degž mi mñt tē.; ža
muštr wězdegš! žiwotem a wčē-
nñm twñm mne braň před ma-
menjm pychy swěťkē.; eň! hle-
djm na tē.

3. Mñg příklade!.; twě ob-
cowānj mi se klade.; k wywco-
wānj, gať Bohu postuśnñm
byť, a w pokore štiastuē žit:
o žiwota.; měho žaklade.

4. Mā milosti!.; ěob ty se
mnau sám; hleď s litosti.; co
fdy, fde, a sám myšjm, gdu a
promodjm? D ať w twñch ce-
řtach chodjm! Přěťels dñtel.; ž
wěcně wěrnosti.

2) W pracy a včeni.

(1638.) Not. 37. a.

Ežšš, Vāne maličřch!
vkaž mi twau přitomnost:
deg nam žnať, (ž twñch gñne
miličřch,) twěho srdce vprē-
mnost.

2. D pumode wššj maudro-
sti! Nechť ti nenj protiwně
žprawce nassj ochotnosti dāť ať
ľářř twě dñwnē.

(1639.) Not. 269.

Ežu! nenjli to tobě nepřiz-
gemně.; co dělām? toť
při

přisvědčijm w každe době, žeš ty pracy:; mé cyl sám: poročí mi gen, twůgli Syn gsem? wděčnělť mē pracovánj? takť pospěšim:; k dokonání.

2. Komuž k vůli se mám v: čit? ležtomyslně:; libosti? ach! takbých tě musyl stratit, srdce mého:; radosti! Vě mne w bržce zapřijti se: v bých k twě lasty prameni wždy pokorně:; mjmaj věcnj!

3. Zobě k službě se chčv věit, wšfe cokolwěf:; zadáváš: wšfe mi k dobrému má slaužit, když gen prospěch:; sám dáváš. W tom wšem ale deg mi žiale z těchto swětých bjd chmatati; w nebi, w nebi:; mám žiřkati.

(1640.) Not. 103. c.

Páne duffi!:; patř ty sám na mně: chcv, gať slau:;:; wážiti zgewně, gať di:; wně mne mřlugeš, gať wěrně zprowozugeš? té twě lasty:; mi nie negruffi.

2. Wiž, gestli mě:; toto v: čenj k tobě přimě:; a k zalibe:; nj? Co mi gest nepotřebně, to sy držim ja škodně, když wět mřg gest:; co ofamženj.

3. Když se nedařj, a wšfe:; do gde težko y s nechutj.

(1641.) Not. 37. a.

Ezu! vě mne, se pokorit, ať se wolně dām wěsti; korným.

Máli má swěwolnost křjž mji, požeňneg te boleřti.

2. Wšfaks mi práwem nie nedlužen, gā ti wěcnau podobnost: proč gsem swěwolnostj žřaužen? nač gest wšfecka má žpřnost?

3. Ty, ty mās otcowské prá: wa, mne přisluffi pokornost, wděčně wjyt, co laska dáwā: tot djetel neglepšji enost.

4. Māmliť k službě hotom byti, wšfak ty mās času dosti tēm mne wšem hogně datiti, co slauzi k hotowosti.

(1642.) Not. 37. a.

Dijdo hřichu gedowatě, srdce mé! proč se baurjš? proč pod Boží ruky swatě we wšem se nepokorjš?

2. Zdaž ty Bohu rozkazugeš? zdaž geg mřžš přinutit? proč se žpřnostj žřaužugeš? proč gceš Boha žarmanit?

3. Skusněli swěmyslným by: ti? wšfak Bůh gest negwřššji Pán, nedā sobě nie wydřiti: pokorným dyl bude dan.

4. Z paubě lasty mās žiw byti, tot tobě přinaležj: pakliť se nechce libiti, hle! duch twůg w smrti leži.

5. Skroz prw tuhě twě žā: dosti, buď prw hřichu odpor: ným: pak proš s plačem w dū: wěrnosti; Pán Bůh rád dā po: korným.

(1643.)

(1643.) Not. 269. b.

Egmilegssí! toběť pomjím,
gať mi w pracy.; se we-
de; ať syc nařítánj (to wjm)
mne w twůg pokog.; newwede:
Mě letawě a wřtkawě smysly
se wždy rozletugj, že přetěžce.;
teď pracugi.

2. Ružj so mi nie nepowiz-
nen.; ž lášky prawo.; mám k
tobě: lenostjť sem často winěn,
wšsať tě žádám.; w tě době:
Deg mi w bogi, co w pokogi,
wždy při tobě žiřlāwāti, a tobě
se.; poddāwāti.

3. Když bez tebe nie nemohu
(toť mi słowo.; gest wdečnē!)
tehdāť k tomu mám moc mno-
hau, daussat w tobě koněčnē:
Do mi popřeg, w tom libostj
deg, bych w pořornē poddāno-
stj wždy spočiwal w twě milostj.

(1644.) Not. 269. b.

Pane! když sám na mne
hledjž, tehdāť pomjím.;
duwěrnē: ten zemřky byt mne,
gať sám wšs, často tlači.; ne-
mirnē. Dběťuge, rozptyluge
dussi gžj přw tať swazānau, že
tapagie.; y wstanu.

2. Často lenostjť wšm mūg swj-
rā, a hřichū mých.; žla te-
mnořt smysly mě w noc swā-
zawjřā: Ach Pāne, mēg pozor-
nostj! deg mi dořti, rozumnořti, a
chuti k mēmu wdeňj, k pomirno-
řti.; wprjženj.

(1645.) Not. 103. c.

Pane wšsedh duř!.; tward
gest moc y čestj; chćeřli-
cy! žruř.; co mi řřlōdnē gest:
mneť syc tupořt mā tjjj, wšsať
se duř k tobě niži: swēmyslynoř
řti.; pať ty nečeřs řneř.

2. Libiliř se.; wšsať mās dořř
mocy, wřp mūg žase.; ž tē
temnē noci wřwēř a ořwitiť:
gā pať se chē řřtiti, bych ne-
dbagie, neb reptagie nečeřl pře-
mocy.

(1646.) Not. 103. c.

Ich Pāne!; deg mi tward
řichost! Wřhledniř na
mne.; řdyž tā swēmyslynoř w
ředcy mým se žmōčuge, a po-
řog twůg žlēhūge: ořduř žj-
duř.; wpađām w mnořau žloř.

2. Deg w myřřlenj.; ořhoř-
nīm byti; mē wdeňj.; řať řam
ždařiti: Wřpleň myřři odbog-
nē, swēřlem řášky twē bogē:
Řať mne řobē.; we wřřem
cwitiť.

4. Po Sřřole.

(1647.) Not. 1.

Sřř přemřřā řobē sem dnes
w etnořřech y w wimēnj
etnēm přeřklāđānā mēř nau-
čēnj.

2. Gať tolikēž řpōwēđlňřky
řwē bedliwē na wřřē pēřňj wř-
bēł dāwat pozor.

3. Wšsať ty darū gedinj doř
brch wřřech dāřce Geřjřři: smyř-
řřā nāřřky řām pořdwihug.

4. Ni

4. Ať wšse mohau w štu-
dych potřebných chápati gasně,
gať wšse pečet chápá dobrý;

5. Degť ať nie ob knih a ři-
hanj maudrosi nelandj; Mi-
hlad, ni řižen, horfo, mráz.

6. Škrj to abyh v mēnjm
etnosj swatých gsa ořássen, au-
dem hodným twē cyřtwē byl;

7. Ať mne potom k tobě sám
do swē wezmeš školy wčēnē,
řdejs tebau wčēnē swětl. o gest.

2. Ať tak často blandichho.
Radť byh řej dily wzdāwal,
řes mne, řed pracugichho, tak
mile pořehnawal.

3. Protož řed chcy sám řiřta-
ti, byh řařky twē jawdawel
wnitř do řdce mohľ zapřati,
přigma wšse, co dās, ja řděl.

4. Před twau twaři wřdy
obcowat, toť řřastnē a pokoga
něl. Deg mi wěrněg řē miloř-
wat; wěrnosti dā řřetři hogně.

(1648.) Not. 269. b.

S Ať gā tobě poděľugi, o
přeteli.; dusse mē; řes.
ač často poblaugugi, řmyst
mūg řjdiľ.; tak přitně; řleho
řtēnj a myřlenj branile, řaznj
twē mīřosti; řehualř prach.;
mau ř radořti.

2. Řed řy řādām obēerřtwē-
nj; řud Řejřři.; mā radořť!
Ř tobě, řānu, mīři řřenj, to
pohodľ.; dāwā dořť: Řdyř
řlaznjw, ředbanľiw, řem tam
řwēmystně řēhagi, gā přj to-
bē řsem.; co w řāgi.

3. Řač wřřak y řēh řřomeč.
řū mđľh, w řē twē řřařně.;
řahradē, obhagiř od řadosti
řľh; odepřj řři.; řraň wna-
dē: Řdřen řwāřdce, a řřtne řřřd-
ce ř řē řelenē twē wīnwice, ať
řřme řľdēm.; twē řrawice.

(1649.) Not. 37. a.

S řřu, řřařce mūg! dusse
mā tobě wřačnē řēľuge,
řē mne řāřka twā w přjima řředce
ř řobē řřřonuge;

(1650.) Not. 269. b.

S Ať! māmlit to wřnamit?
gā přj tobě.; mān dořti,
přou wřřemu, co mūg māmlř,
řřeyřře, řbořj.; radořti: Mā-
řē řřřky, řēř, co řwřřky, řā-
řka chce opatřowati, nemagi
přē.; nāřřkati.

2. Mřawy twē tak mafeřin-
řē to wředľh.; w obyčeg; řē
řdce mē, co řēřinřē wřřeh-
řādā.; Řed mi řeg, ať mē řē-
nj od řčenj, y wřřeh, coľ řā-
řně řľuge, ř tobě. Řohu.; řē
řdwiľuge.

3. Wněwadž řē o mne řřā-
řāř, awo y mē.; řřēhřřti w
negwřřřj řřřřti řāřāř, řeg mi
řmēřē wěrnosti: Řřř řēř řřřti,
nenj dořti, řač mne řēbau řām
řřogiti, a mē řdce.; w twē
wřřřřřiti.

(1651.) Not. 269. b.

P řřigď řařē, přřigď, řāne,
ř ř twēmū, řwolenēmū a
řwřřřēmū řřřřti: byh ř tobě,
co

co k Otci svému, mohl dů-
věrně, wděčně, věrně hledě-
ti: Což mne věl, a poručil,
deg w tichosti rozgimati, pať
ochotně, šťastně, hmotně pra-
covati.

2. W tobě hledám samotno-
sti, rač pokogem:: mým byti;
té přivypřě svěvolnosti, nedeg
mne wjc:: mamiti: Wě věc-
nj a cwičenj necht owoc hogny
přinassi, duch pak k tobě::
wždy se wznassi.

3. Zmochňug zpraveu mých
w twé syle, at mne věj:: sra-
dosti; též ge w gich tak téžym
dile, a žehneg gich:: pilnosti:
Wne malého, wbohého, wem w
mateřské opatření, když sem w
pracy:: y w zemělenj.

(1652.) Dot. 103. c.

S Eteli:: wděně negwypř-
ssi, hled, gať želi::
žaceť negnjssi: že té w twé we-
lebnosti newždycky etil s rado-
sti; * ted nech slyšim:: co duch
twiug weli.

* 5. Mogj. 28, 47. 1. Paral.
29, 9. Žal. 110, 3. Ger.
30, 21. 2. Mogj. 25, 2.

2. Pohled žnebe:: na mau
čudobu; gať na tebe:: hle-
dim w tu dobu: twé wlastnj
lasty syla mne k tobě přinuti-
la; a malický:: waji sy prosbu.

3. Twé řízenj:: mne sem
přivedlo; a w twém bděnj::
tak mi se swedlo: že owoce na
fratce daušsam mje ž wděně pra-

ce: D by mne wse:: gen k to-
bě wedlo!

4. Mámli žadať:: drž mi
twé slovo! (srdce twé dať::
wždy gest hotowo) rač mi dobře
činiti, a w tu zem mne wstřipis-
ti, w žalibenj:: twé y Otcowo.

Ger. 32, 38-42.

5. Žehneg k tomu:: prach
wsech bodin; at w tom domu::
laska gsem odin: braň mne
zlych společnosti, pnyh, list, w
spaloiti, at twau prawdu::
wždycky gsem wodin.

5. Každého času.

(1653.) Dot. 37. a. 273.

Přikázani a powinnosti do
Sstol chodících, w Pseu
modlitební obsažené.

Wobau se mladěj ž přitocených písma
s. tečj gitiom časem obšírnějšj
wyládati.

Přistap.

Srdce k Bohu obraceně, a od-
puštěnj hřichů, grant gest
wsecké důvěrnosti, bez kte-
réž žádné powinnosti wy-
konati nemožné.

Gal. Zawiteg křiži zawiteg.

S Ezul wděny mja přibuznj,
neglepssi dítě Bož! ne-
hñeweg se, že tak nujny prosbu
k nobám twým složi. Láška
mne s tebau spogila, Láška mne
tobě wděčným a poddánným wci-
nila, wděného Pána wděným.

2. Ddtud prawo mé pochazj,
žel

že se mohu důvěřeti; smířením
tvojm bez nesnází prosba wol-
na může býti. Ty pak mi nic
neodepřeš, wšak to není k po-
tupě, neb twým dítkám wšedko
dát chceš, makhm pak nedáš
škapě.

3. Makhm ochotně dáváme,
když gen není k gich škodě: Gá-
tež, dítě tobě známé, k lasty své
gšem w twým rodě. Protož, o
duše příteli! práwá Synow-
stwj žádám: srdce své se sem nau-
děl, w toť dauffámj mě skládám.

A. Powinnosti k Bohu,
Gal. Wšedněch paut prof.

4. Ach rač w čas we mne
wstipiti božské své přirození;
Ty, ty máš můg příklad byti,
smáwma křtu se nemění. Ach
popřeg dítěti twému tak žiwu bý-
gafu ty: weď mne k Otce nebe-
skému, hude ty wůdce můg swaty.

2. Pet. 1, 3. 4. Fil. 2, 5. 99.

5. We mne Otce twého cef-
ti, s negmyslji wprinnosti: po-
korně poslušným byti slowu
geho milosti. Pismo, a twůg
žiwot swacy gest prawidlo mé
giste: podmod swěta pak prokla-
ty věci skutky nečistě.

6. Ty gsh wůli Otce twého pře-
chorně splňowal: a) Ach zpraw
mne též ochotného, bych rozka-
twůg zachowal. Ty gsh často
celé noci na modlibách setr-
wal: wzbud mne wračnosti
tvé moci, bych tě dnem no-
cy wzywál. b)

a) Jan. 4, 34. Žal. 40, 9.

110, 3. 1. Paral. 29, 9. b) Luk.
6, 12. 5, 16. 9, 10. 28. Mat.
14, 23. Žid. 5, 7.

7. Bych nikdy nic před se ne-
wzal, přw, než bych dowolení,
chut a moc od Boha dostal;
znissi wlasni mé řízení a). Ty
mé přistě žiwabyj sám neg-
lepěg spokádáš b): Ach neeg
mi nic zwoliti, gen co mi ty
jaskládáš.

a) 1. Mogg. 13, 10. 11. 14, 12.

19, 9. 99. 4. Mogg. 12, 5. 99.

1. Paral. 6, 26. b) Dž. 8, 4.

8. Neb sem gislotně wminil,
tobě p. ddanu byti, když mne
wolným twým učinil; dopušt
gen ti skauziti. Té swobody
wěrně hledám; ach popřeg
smyslu twého a), at se w za-
přeni sebe dām, a znám tě ge-
diného.

a) Žil. 2, 5. 99. 2. Petr. 1, 3. 4.

b) Mat. 16, 24. 27. Žid. 11.

B. Powinnosti k Wěitelům a
Zprawcům.

Gal. 3 Boží wůle ta newole.

9. Dals mi wěrně wěitele,
gim pak materškau milost a);
že, co neglepšji příteli, mne k
dobrému činj dost. We mne
gich pokorně ctiti, s lastu a
s důwěrností b): deg, gaf ty,
poslušným byti, bez šrahu a
zpurnosti c).

a) Gal. 4, 11. 16. 19. b) Jan.

21, 20. c) 1. Jan. 4, 18. 16.

10. Gezu, dítě negswětěgšji!
twa k rodicům poddanost a)
gest mi příklad negmileašji;
žtrof

štroť, ach štroť mau svěmysl,
nost! Tys se, páne, lidem pod-
dal b): a gá bych šťánau
způrnosti těch tak newděně
zřažował, genž mi přegj z
milosti? c)

a) Luk. 2, 51. 52. Jan. 8, 49.

14, 31. b) Žid. 5, 8. 9.

c) 1. Kral. 12, 6. 8.

11. Krále, knížatá y Pánj
mistry, co Dce, ctili a): Mne
pak tmogi pomazani s žalostí by
věřili? Tebdať by sprawedl-
nost Boží stasně mne newdět.
nebo zabubila b)! o mé zboj-
nedeg ty toho šleho.

a) 2. Kral. 2, 2. 9. 12. 13, 14.

19, 25. b) Sir. 3. Přisl.

19, 26. 30. 17. 1. Mogj. 9,

22. 19. 2. Mogj. 21, 15. 17.

12. Necht se zřizemj pod-
dávám, geť potěba a wěr-
nost předepsala a): w tomě
vynávám sprawců nassich štu-
šenost b). Gá se též chceť dať
čestati c), gať ty, Páne Ge-
žissi d): nad kaznj nenarřikati,
šbyž mnohý zřě přinassi.

a) 1. Tym. 1, 8. 9. Dž. 5, 9.

b) 3. Mogj. 19, 32. 4. Mogj.

11, 16. 17. 1. Petr. 5, 5. 6.

c) Přisl. 12, 1. 20, 20. 30.

d) Luk. 2, 48. 51.

13. Zdaž nepotřebj mne cwi-
čit a), mne nejpsůbnau hli-
nu b)? gá bych se lasty měl
stitit c)? sromau se Absolo-
nu d)? Musyť bych někda w
těšém ghu nazpět hledět s ja-
losti, wida z těch štomů swau

metku, genž měly růst k rabosti. e)

a) Efej. 6, 4. 5. Mogj. 6, 7. 20.

b) 1. Mogj. 8, 21. c) Žalm.

141, 5. Přisl. 8, 32. 19. 31, 2.

27, 6. d) 2. Sam. 15, 2. 18. f.

e) Efej. 21, 10. 11. Žalm.

128, 3. 6.

14. Geju, Páne wsseřich
dussi, wěcny ditek přisteli! Deg
sprawcům nassim co šlussi, a co
milost twá weli. Zdať, ach zdať
gich praeowánj, deg gjm mau-
drau tepliwost, lastu, swor-
nost, pojechnánj, pokoge a Gus-
ti dost.

15. Deg bych na gegich rad-
du dať, negda po své libosti:
šbyžs mne dussi gich odewjdať a),
deg mi z nich mštru doři b).
Wchoweg mne ři c), raubáz-
nj d), klewetšiwje e) a blažně-
nj f), pychy g), pomšty h), w-
erhánj i), a s zlostnyimi spřiz-
něnj k).

a) 2. Mogj. 2, 9. Efej. 3,

17, 21. b) Mat. 18, 5. 6, 7.

c) Žgem. 21, 8. Jan. 8, 44.

d) 2. Mogj. 22, 28. 3. Mogj.

24, 16. Žal. 41, 7. Přisl.

14, 31. 15, 5. e) Řim. 1, 29.

Žal. 3, 6. 19. Přisl. 10, 19.

f) Ef. 5, 4. Mat. 12, 34. 19.

g) Přisl. 18, 12. 8, 13. Unt.

8, 7. h) Řim. 12, 19. Sir.

28, 1. i) 5. Mogj. 19, 16. 21.

Přisl. 17, 13. 19, 5. k) 5.

Mogj. 13, 6. 12. 2. Pa-

ral. 19, 2. Žal. 15, 4.

C. pos

C. Powinnosti k sobě samému.

G. Duse mla do ran pospěš.

16. Gezu! řdy twůg wlastni negsem a), leč tobě zasnaubez ny b): Teby mne sobě k službě wem, neb gsem twůg wykaupe: ny. Vč mne těla mého stě: řik, nebs ge sobě wykaupti, a chceš w něm s Duchem twým bydlit, ač ge hěš tak potupit.

a) 1. Kor. 6, 15, 19, 20. b) Dž. 2, 19, 20.

17. Porop ty těla žádosti do propasti pešelné a): ač neby: ne ohawnosti to tělo mé smr: tedlné b). Necht gsem střed: my c), opatrný d), tichý a tr: pělivy e), mlyný w le f), w pracy wěrný g), přimý h) a s spravedlivý i).

a) Gal. 5, 22, 25. b) 1. Petr. 2, 11. Řim. 6, 12. c) 1. Petr. 5, 8. d) Mat. 10, 16. 1. Jan. 5, 21. e) Přisl. 19, 11. 1. Tes. 5, 14. f) Luk. 21, 34. g) Řajat. 9, 10. Ger. 48, 10. h) Žalm. 5, 5, 8. Žget. 21, 8. i) Žach. 7, 9, 10. 8, 16, 17.

18. Bě mne owážliwě cho: diť a), ne w slym wytu wffe: tečných b): rač mne sám při: tomně modit c), braň mne zběři newođených d): bry, sabůdty, wkláž mladež tobě přigez: rozmrbánj, falše, řik, opl: zlosti, mysl dětinský, lež a: žwánj e), žláž we mne twau mlořti.

a) Ef. 5, 15, 17. Řim. 12, 11.

b) Ger. 51, 6. 9. 1. Mogg.

13, 6, 11. c) 1. Mogg. 16, 13.

d) Maudr. 16, 29. 2. Tim.

3, 2. e) Řim. 1, 28, 32.

19. Čiřy Gezu! wě mne taře řřdu a ozdabnosti a), braň lenosti wřeligařé b), a řřdo: né neřadnosti c). Řdo pořad: ku we wřřech wěcech neostřihá: pozorně, ten wpádá w řřody a w posměch, y w nesnazy nes: smirné.

a) Řim. 12, 2, 4. 13, 11, 14.

Řil. 4, 8. b) Přisl. 6, 6.

20, 4. 22, 13. Řir. 22, 1.

c) Přisl. 24, 4. 1. Kor. 14, 33, 40.

20. Napřed pař poswět mau: duffi, y wřřecy mē wnitno: řti: Řeb mi niř wědět nesluffi bez twě swatě znamosti a). Po: řehneg wčenj memu, řdy gest řředomě a pilně b): Pořog twůg pomůž mne, (twému!) k žpůsobnosti rozdilně c).

a) Maudr. 9, 6. 1. Kor. 1, 2.

b) Žalm. 127, 1, 3. 126, 5, 6.

c) 1. Sam. 14, 6.

D. Powinnosti k giným.

Gal. Ach Bože můg, gá řlauba: 21. Ty wřřech lidi neglepě: znáš a) ach! buď, Gezu, wřdy řemnu, a k towarýřřtwj mi mnau b). Epog mě obcowá: uj s těmi, genž se pro twých řřřugj: ač mateřřkau twau s wěrnými opatrnost wřdy řřu: řřugi c).

a) Jan. 2, 24, 25. b) 2. Pa:

Řřřř

ral.

ral. 19, 2. c) 2. Paral. 7, 16.

Mandr. 3, 9.

22. Deg bych vřikal wse-
tetných, genž w pyšse blažni-
wogi: y swěwolných, y bez-
pečných, genž w počtystwj
nistěgi. Deb ti mne newy-
swobodj a), fdyž se huěw twůg
rozuiti b): nestasny, fdyž s
nimi chodi, a četějy aich cti c)!

a) Rim. 14, 12. b) J. 33, 14-19.

c) 2. Kor. 6, 14-18. Ger. 51,
6. 9. 45. 50.

23. D chcy, chcy pozorně
patriti na bezbožných trapi-
a) chcy se gich podwodu šce-
tit, newětic gich mameni b).
Dabel nemůž prawdy činit, fdyž
geš lhač z přirození c): tak te
nemohau sprosti byt, fdyž gsau
dableni pužení d).

a) 1. Sam. 16, 14-16. Žalm. 37,
1. 9-20. b) Ger. 9, 2-6.

c) Jan. 8, 44. d) Jud. 18, 19.

24. Zdržug mě swědomj,
zdržug w negwysšji opřimno-
sti a): z spolku lhač mne
wytrhāg b), w mne mlčeti-
wosti c). Deg mi srdce pře-
domě, wděčné, plně slusno-
sti, at wšem wšudy geš ho-
towe k službě, cti d) a wěr-
nosti.

a) 1. Paral. 30, 17. b) Zgem.
18, 4. 5. 22, 15. c) Přisl.

7, 28. Sir. 19, 6. 1. Petr.
3, 10. d) Žil. 2, 2-14.

25. Wěmne w této swěta bž-
dě, rožka; twůg cti wšeligat:
wše, což bys chtěl at ti lide

činj, čit gim tež ty tak a).
Tot twa wšile negswětěgšji, tot
přebobra wstawa: W tomt po-
fog geš negpewněgšji, w tomt
laska nepřestāwā.

a) Mat. 7, 12. Rim. 13, 8-10.

26. Ty se wždycky rad štitu-
geš, w mne mišosřdenstwj a):
ty wšem přiwětivš slugeš b),
wem mne w to wčastienstwj c).
Wě mne, gač ty d), s ochotno-
sti wšem k dobrému slaužiti,
w mne w pokorně mrawno-
sti, zdwotile žiwu byti.

a) Mat. 5, 44-48. b) Mandr.
11, 24-27. c) Rim. 15, 1-3.

d) Mat. 20, 28. Jan. 13,
15, 16.

Zawjčka s synowskau důwěrnosti.

G. G bych giž byl wšedko šir.

27. Takť sem, Gejššji, po-
wěděl, po čim srdce mé šauži:
teď pal bych se rad dowěděl, nač
to ššauj mé šauži? Lásťo! Deg
se wprošy a)! D bych wylil
šz potok, gimž se k swým dās
přinutiti! Prošym šez twě
šewé toč.

a) Dž. 12, 5. 1. Moř. 32, 24-34.

28. W šewi mi twě přizně
prāwa pewně gsau šaložené:
šew mi wrawnosti dodāwā,
giž šrdce me šwāženě. Wždy-
čy meňšji wšak wěrněgšji,
tot geš swěte! me hěšlo: šmyšl
wolněgšji, wšak swětěgšji
synowskuj me přinešto.

Wěš

Včitelů Školných.

(1654.) Mot. 150 c.

Gat. Aespasim se Gejssse.

Přívode darů dobrých, genž sy to tvém se k nám sni-
ženj, z příčin swatých a mau-
drych, měl w školách twé zalj-
benj, poslauchaš y věc sám,
gako wšewědauch Pán.

2. Ach gals poetil tento
řád od swěta opovrženj! Když
sy se k němu tak rád šlonil w
milostiwém zřenj: tak že školy
včitel nynj gest twůg ctyn přitel.

3. Přigď tehdy škol přiteli,
vSezu! přigď s twau milostí, ať
ten nepřitel školy nam nevsle-
di swau školi; zablád h'arposť,
blazněnj, zpurnost y šle domněnj.

4. Popřeg y delé nam zde,
taťowých škol dobrodinců, genž
se s čuti a w pravdě vginagi
ctyných mladenců; twa ge zpra-
wůg pravice, ať gim přegj
wždy wice.

5. Zehněg dům této školy,
žehněg zwlasti gich včitelů, že-
hněg ten lid twůg malý, pod ru-

ku gich ředitelů. Degž gim
prawau pobožnost, wšp, pros-
spěch a poslušnost.

6. A zwlastě rač popřiti vč-
itelům twé milosti, ať ochot-
ně věti mohau, w lásce a swor-
nosti: štrej nás od poboršenj,
hněwu, swady, zlehčenj.

7. Degž ať wjdny bdm s
tebau, y nad školu mně swě-
řenau, když mám dítě před se-
bau, ať ge přigimám w twem
gmenu: Ty diš: Wem to dítě
wem, cwič mi ge, gati laškam
gsem.

2. Mořj. 2, 9.

8. Bože, tys mi w slovu
sám přikazal: pasyž owce mé,
zub za zub hrozyš, to znám, du-
ši za duši klast máme; neb kdy
se co stracuge, pastýř to odmě-
ňuje.

1. Kral. 20, 42.

Čech. 36. 5. Mořj. 19, 21.

9. Ach! degž ať duch twůg s
nami gest w věci, y sřsňenj;
ať poněkud s chwalami (gšauce
s tebau ošlaweni) gmeno twé
w nebi wěčně šlawit budem
šřečně. Amen.

Dan. 12, 3.

2. Mladencům y Pannám Wýstraha.

(1655.) Mot. 40. d.

Doš hce žalosti vgiti, w
swědomi zde wšel bñti,
radimě to každěmu wěrně, ne-
milůg zde nic nemjrně.

2. Neb cožkoli zamilugeš,
teřnosti proto pogmėgeš wice
nežli wřěšenj, gšaut toho gista
žkussenj.

3. Neb milost lidšťa howas
dñá, gest propaš hñchů bezej
dñá, protož třeba pracowati;
hcešli řádně milowati.

4. Zwlastě obraz sobě po-
dobnj, a k milosti přisliš choy-
nj, aby sobě nevsflodil, a swě-
domj nezahubil.

Ššš 2

5. Bud

5. Bud ty manžel neb svo-
bodný, nebýweg w těle klopot-
ný: Pakliť kdo k službě poma-
lán, nebudiž libostmi swázán.

6. Neb negy Dawida lepši,
ani Samsona sylnější, ni mau-
dější Esalomanna, gichž by-
la srdce škamána,

7. Tau nezřizenau milostj,
a howadnanu náchylnošj: kito
těj, a mnohý jinj, vpadli w
hrozná trápenj. 2. Paral. 11, 17.

8. Protož y ty neseg w se,
ale krádež wždycho vřed se, w
powolánj stánu swého, tudy v-
gdeš mnoho zlého.

9. Nezpoleheg na známosti,
ani vmyšľa přimosti: neb to
mnohé oklamalo, gim zlé swé-
domj žůstalo.

10. Esalomannu wěcy mno-
hé znal, a marnosti wšlecko na-
zwal, s tjin wšak se wšim gest
oklamán, zlym milowánjm
byw swázán.

11. Coby geg bylo zklamalo,
by milowánj nebylo? neb pro
stáwu ani zboj, nepominul po-
stj Boj, Kaj. 2, 17. 12, 8, 9.

12. Než pro nezřizenau mi-
lost, strach, že stratil Boj milo-
st: neb písma neoznamuji,
by zas přišel ku požánj.

13. Takéž se to nynj stáwá,
kdej se práce nedostáwá, a zlé
se w těle rozmáhá, přejdi se w
čas neodgajmá.

14. Wšhlédánjm neb poslan-
chánjm, y nabožným rozmlau-
wánjm, též nestějšým pitjm,

gjdlem, bywagi sobě ošhblem.
15. A Dabel twárnoš wida-
tu, koná neprawoš začatau,
aby neřád dokonán byl, byl
Křstů řád ná odpor byl.

16. Bmjt on krásně raditi,
čta, coť to má vřfoditi? wšak
nenj než milowánj, snadno wě-
niš požánj.

17. A potom wveda tě w to,
hudeť nad mru obtíži to, že sy
přezlau wěc věinik, swědomi
hrozně posřtwenik.

18. Tuť bog a práce nastane,
sauženj ducha nemine, péče,
škarost welmi mnohá, bážen a
divný strach Boha.

19. Protož radim wěrně to-
bě, wgdí přejdi, coť na tobě, aby
newpadl w hěch pro milost, a
niž pocházj dlanhá žalost.

20. Milost těla gest té mo-
cy, kdež nenj Boj pomocy, w
kohož se přámě wjže, rozum y
syłu přemůže.

21. Trápenj dá hogně dosti,
we due w nohy neodpuťj, tělo,
dusťj zarmucuge, mnohé s Bo-
hem rozlučuge.

22. Pakliby čtěl naprawi-
ti, a k Bohu se nawrátiti, též-
ce od tobo odcházj, a pracně k
Bohu přicházj.

23. Chcešti mítí wřěšenj,
měgž ge w Bojím milowánj,
tu se proměny nebogš, nebo
se w něm samém logš:

24. Tu wšlecko zlé, y jábo-
stj, geho přemůžes milostj, ne-
ž gest

gest sladká dušsi wěrně, wěřiti
žlým nepodobně.

25. Tento gest traňk f obzř:
wenj, z milosti w Krysta wě:
řenj, gehož křdož práwě pojz:
wá, swědomj naděgi mija.

26. Nedát se w milost ho:
wadnau, ani w křtau marnost
ginau, křerážby Boha žhawila,
tělo y dušsi trápila.

27. Ale wšlka od toho miš:
wánj howadněho: což w něm
činj wjra w Krysta, křeráž nedá
žlěmu mjšta.

28. Wšsemohaučj Hospodi:
ne, ty wš že wšsečo pomine,
swět tento y žadoš geho, o po:
možjž wěrným z něho.

29. Buď manželům neb swo:
bodným, f wgtj ošydům swo:
dným: pakli ráčjs ponehati,
pomoz šlastně w bogi štati.

30. A gakož se twau pomo:
ch, wšseliké docházj mocy, tak
těž přideg setrwánj! a přiwed
w swě kralowánj.

(1656.) Not. 258. a.

Wšlě kajdž gat na swětě přj:
čin mnoho f žlěmu, w
nichž dābel čjhā na tě, čhtě
přiwěsti f tomu, Abj gimi gsa
podtržen, z wšlé cesty žržen,
na šfirokau nastaupil, sám sebe
oblaupil.

2. Nemessnjš dořonakj, on
jde gest na zemi: Wālečnjš ne:
wřakj, ačť prohrāl bog w ne:
bi, wdatněč počjnā sobě, žnat
přjstupy f tobě, šamť mu se ten

obránj, tobož Wšh ochránj.

3. Ewa geho chytrošj matka
nāsse w rāgi, (čehož mjtj w pa:
mětj synowě nedbagi,) olišně
gsa podwedenā, a w hřjch v:
wedenā, byž Bohu rowná byla
gabřka žakusola,

4. Radu křtiwan dābłoten ža
prawau přigala: Wřeka libau
wnadu, tau se oklamala: Lež
dābłowa hned žgewena, neb
raucha žbawena, Ewa z Adā:
mem spolu hnāna z rāge dolu.

5. Otce nāsseho kapiš, y f
synům wzał práwo, když geg z
mocy oblaupil, gest o nās mu
suadno: štrogjž proti gedněm
druhě, swodj boge tuhě, diwněť
wogřka šfikege, swau křst pros
wožuge.

6. Wedeť negrw do pole
haufu čatrněho: Ty dauřage
w swě šyle neřtassjš se geho,
šaudiš žet to nic neřstodi, nybrž
čest přiwodj, když progda wog:
řka wrahū přigdeš f šwým do
stanū.

7. Šalešným trořtům pos
čneš pozdě žkřečiti, kdyžto ža:
řohām budeš gsa žděšen bočis:
ti: Než gajž šylnj tě dopadnau,
twět ruce opadnau, pakli se
gim žakawjš, f brāněnj se
žprawjš,

8. Ewě budeš podobnj, nes
dlaupio se brāně, w odpjřānj
welmi indj, Šatanowě radě:
Bohať ořtjchānj mine, libošť
rozum šwine, w tom myřl omā:
menj, budeš gat w wějenj.

ČSSS 3

9. Ši

9. Líbět věcy člověka welmi synně tabnau, před nimiž mocy ducha přjliš welmi wadnau: Tut zblaudj žádosti těla, byt mocy neměla pobožnost s vprjmností, wčasna temnost.

10. Zudyt wdowa slechetná, hegtmana pyssněho sřdce krásau ranila, kamž chtěla gátěho podle své wšle wobila, sřdce opogila, až wlastnjm mezdem geho, hlawnu stala z něho.

11. Nalezat se w zákoně, o rasbě Waláma, gjž byla etna rodi na Jakoba šklamána, neb krása gest zratu libá, lidšým duchem hjhá, mocy geho swazuge, audám rozkazuge.

12. D byt mnozj patřili, na staré přjklady, tudy se aspon řáli, prwnjch předků pády, dokudž wlastnj nepostřhnau, a w to newwedau, by za krátkě libosti, smutku bylo dosti.

13. Warůgmej se wždy swěta, y geho libosti, Alutkryšlowa kwěta, y geho trplosti: Wzkát gest cesta do nebe, ohen, woda tebe z cesty hledj srazyti, tak mždu twau zmariti.

14. Job zproštěn pokussenj, řbyž ge stále snášel: Dawid činiw pokánj, Božj lásku nassel: wolegmej y my tež k Bohu, midanc mřlobu mnohau, rcemj, ō Páne Gežissi, pomoz nám k své řissi.

(1657.) Not. 62. b.

Srdce čisťch čoti Kryste

gedinó, gimis mřly, y dobrý, ō Gežissi brachj.

2. **W** Elmi sy řaskaw na ty, genj wřy, čistoty ořstřhagjce, gi milugi, swět ořpausřtěgj, pro twau mřlost, lásku, Pána předrahěho. Neb zamikowawše tě, a wějc práswě w tě, následugj a gđau mřlostně, sřdcem řkutečně, po tobě etněm Pánu, gichžs naděgemřá.

3. **R**ozkořtu swau mřš, řdž sřdce etně a duřsi čistau znáš, přigjti nemeřřláš mile, w swě pomocy, řyle, wřěřeni swě čině: Aby řádná wěc w swětě nemřřla (řterá řoli moc) řě mřlosti z sřdce wřyti, snáš duřsi odgiti, twě řak mřcně řpogenj.

4. **S** Gakř ty diwný, Gezu Kryste w tom neřřjřhý, ře na ty řdž řě mřlugi nad gi ně, řde dopausřřjř welmi mnohě, wřlosti, trápeni: Řakř gest twá řářka, aby řkost řa mnohých lidřř, gřauc proti etnjm wěrným, dobrým a mřřm, ř gich řkussenj, wřwřzeni, byla w řě naděgi.

5. **M** Eřy nimiž gako řwřřel řrásnj, wřkugeř se w mřlosti gashj, beráneř přěřřřkwauch, řamřřkoli gđauch, wřřřdy za tebau gđauc řě následugj, až y ř řwřřti přřřřupugj, nie neni řěžřě, wřřřřřřř gest řěřřě, w twě řářce přěřřřgně. Gakořto lili, um řonwalium, wřnj swau řřřřřřř

bau naplunge düm, tak ty w
srdcech čisťch, s tebau spoge-
nych, wyčazňš v wüni rozko-
šně milě, aby gafo rüšew trnj
w zľch protimewstwach wy-
twetk, wstče w pomoc swym
milym.

Pis. Esal. 5, 1.

Di. 14, 5-9. Izaj. 63, 3-9.

6. **N**čt gim coľ časne newo-
nj, než coľ budačy wě-
čnē, radost, slāwa, wšesseni
w nebi, a protož zde na zemi
swěta krālowstwj, bohatswji,
zbožj, čest, chwālu gsau opowršli:
Wynāssegie mysl tam, kdež gich
choť milý a nebesťh Pān, na pra-
wicy w nebi w swē gasnostj, ge-
hož sobě zwolisse, mju sľbiw-
še, wěrnost, sľb drži, proň
slāwau swěta zhręgi.

Mat. 16, 24. sq. 19, 27. Kol. 3, 1.

7. **E**ššyšš, na ně y pa-
tělš, neb gsau srdce
přiměho: Wšessjš, ač na čas
rmautjš, neb gsau ducha ti-
chěho: Maudr. 3, 9.

5. Wogj. 11, 12. sqq.

8. **P**replawje se přes swēt
moře, plāče, křiku, bz-
dy, hoře zbudauce, přigdau w
radost: Koruny wěčnē palmj
magje, před trünem Božim pji-
wagje, w rause bjlēm a sľkwan-
čym.

Zaem. 7, 14. sqq. 21, 3. sqq.

9. **R**ysle choť krāsny, Krā-
li přestawnj, račjž s nā-
mi býti, a pomāhati k srdce čis-
tému zde w prawdě swē, a po
smrti k slāwē wěčnē.

(1658.) Not. 66. a. 255. c.

Piseň Panny.

Eššy, jenjchu mūg, je
wšessch negwžactněgšš! po-
tobē w mēm duchu taužjm chwj-
le nynēgšš: Ach rač se zaskwē-
ti, w dusse mē wnitřnostech; k
pomocy přispěti, we wšessch mých
testnostech!

2. Ty gšy negkrāsnešš, me-
ž syny lidšťhmi; a mnē neg-
milegšš, přede wšessmi ginjmi:
Zasnaubils mne sobē w saudu,
w sprawedlnosti, kbyžs při křtu
obmyl mne, darowal swātosti.

3. Wem mne wšesschau sobē,
a deg mi křtku wraucy; ač tau-
žjm po tobē wždy, gafo geleň
čwaucy: Deg abych poznala
břimnost twau ke mnē, tobē se
oddala, gačs ty se oddal mnē.

4. Kohož bych nad tebe wje-
měla milowati? Wšak gšy ty
sām sebe nerācil litowati: Wybrž
k wyplacenj, wydalš tělo, du-
šš; protož ginj nenj, gegj mi-
lowat sľuši!

5. Deg abych w srdce mēm
na tě wždyčy pomněla, a w to-
bě samotném negwēššj rozkoš
měla: Neb nad tě dražšjho nes-
mūž kdo nagiti; Nic nemūž
lepššjho, w nebi, w zemi býti.

6. Bchoweg mysl mau ob-
wšellikē šlipnosti; weď mne
cestau přimau, w této pobostj-
nosti: Deg abych w čistotē mlā-
dla osudjm swym, a po této
psotē přišla k wywolenjm!
Amen.

§§§ 4

OSIAZ

3. O Stawu Manželském.

(1659.) Not. 40. d.

Dož pro samého Bůh se-
be, den opatřím sluncem
v děcím, překrásně sformo-
val nebe, noc temnou bleštem
měsícům;

2. Zemi trávu, květem slí-
cím, tvorem živým přeroz-
ličným osleptím, rág prostřed
země dal, rozkosi plný zregne.

3. A pak člověka prvného,
do Hospodářstva plného, teprve
vvedl, a rád genu světa svě-
řil, manu svému.

4. Wida pak že gedinému,
nedobře byl samotnému, spůs-
bil mu pomocníčku Ewu, živých
všech rodičku.

5. A tu genu rádně oddal,
ke wsi maudré zpráve poddal,
vyřknut na ně požehnání, k
hognému rozmnožování,

6. Tak hned w stawu newin-
nosti, pro mlobu lidště křeh-
kosti, swatý Bůh manželství
práve swatě řídil, sobě k slawě.

7. Přidaw: Člowěk je opu-
stí Dtee y matku, milostí zřízen
gla k manželce wěrně, gij mu
Bůh dá k lásky wěčné.

8. Tě se gij wlastně oddává,
gedním tělem s nj se slawá, by
geden stěží druhého, tak gato
sám zdrowj svého.

9. Ewazek magje lásky wěc-
ně, stějši nestějši společně:
Gefili kdo z nich dwau wpadne,
přispěje haed druhý snadně.

10. Gafáž prawá w Bohu
swornost, osladí kajdau odpor-
nost: Sám Duch swatý tu přes-
bývá, w rozkosi gich rozkoš
míwá.

11. Tomu je wjru dávali, w
manželský staw wstupowali, li-
dě swatí, y králowé, prorocy,
Patriarchové.

12. Y též Apostolé swatí, bi-
skupi na slowo wzati, manžel-
sky wlastní mýwali, ač chřtwe
pilní býwali.

13. Deb staw manželský kaj-
dému poctivý gest slechetné-
mu, kdž neposkwrněné lože;
tmüg to gest rád wěčný Bože.

14. Protož co Bůh wyhlá-
síl sám čistým, čistě wsecko
bude nám: Co Bůh spogil člo-
wěk žádný nerozlučig, gylí
řádny.

15. O Páne čistoty dárce,
před satanem buď obráncem man-
želských: wěrnost sobě, ať
chowagj, k lásky k tobě.

16. Panicum, též Pánnám
Páne, wdowcům, wdowám ať
gest dvané, čistoty ostríhati ctně,
s tebau pak býj spolu wěčné.

(1660.) Not. 29. a.

Písen newěsty.

Gřím se zasnaučila po-
hlawj mužskému: Gemu
wěrnost líbila, k stawu manžel-
skému.

2. O müg Bože k wysostj !
ráč

ráč mně pomoc dáti, mŕg za-
čátek z milosti hogue sedro-
wati :

3. Abych geg z vpřimnosti
wěrně milowala, a w manžel-
ské swornosti snjm wždy přebý-
wala.

4. Bych geg sobě wazila po-
dle slova trecho, libit se mu
snázila, času wsselického.

5. Deg nám twe požehnání,
při nassi žiwosti po tom pal pu-
towání, přiwed do radosti!

(1661.) Not. 91. b.

Při oddawání nových
Manželů.

Bůh chválen Otče nebeský,
že sy z své božské lásky
ustanowil staw manželský, sám
sebaus ho posvětil, máš geg
w své ochraně wždycky.

2. Prošyme tě milý Páne,
dnešním novým manželům,
degž ať se twá milost stane : V
wssedněm, kterjžto giž wstau-
pili w staw ten pořádne.

3. W manželstwi potwrdiž
gich sám, dokajť nim své mi-
losti, wssat ghy gich wssemohau-
cí Pán : Před vábkem, geho
mocy, stráží Angelstau ge
ochraň.

4. Degž gim swatě požehná-
ní, zdrawí, štěstí, pobožnost,
twe wssem dobrem rozmnožení,
w wjře, lásce, swornosti, ať
setrwagi do skonání.

5. Rad to wssedco milý Bo-
že, degž gim to z milosti své,

ať neposskwrněné lože, mezy
sebau chowagi, tať wgdau wěc-
ného hoře.

6. Wsslyšij naše modlení,
řij, žármutky, ošťad gim, pro
Křstowo zaslauzení, rozmnož
gich rod počestný, potom wwed
w žiwot wěčný. Amen.

(1662.) Not. 40. d.

Bůh diwný hned na počat-
ku wsse stwořil w pěkném
pořadku, žwer, howada, pia-
ctwo, ryby/ potwory, mořské
welryby.

2. To wsseť stawě gmena
swěho,ť zgeweni maudrosti
geho, wsse po paru učiněno, z
země, z wody wmwedeno.

3. Nic gest na darmo nestwor-
ěil, naklonnost prawau w to
wložil, by gednoť druhému mē-
lo, a řez to se rozmahalo.

4. V požehnal tomu wssemu,
pokrm připravil každemu, y
wsseligatě wlastnosti wzał kaž-
dy z geho maudrosti.

5. Když hotowo wssedco by-
lo, teprw se gemu libilo negz
slawněgšji wěc stwořit, obra-
zem swým obdariti.

6. Cy člověka samotného,
bez pomocnice, krásného, toho
do rage postawil, nisse co stwo-
řil mu podmanil.

7. Lastawy Bůh w své byt-
nosti, radu držel w své mau-
drosti, aby mu pomoc učinil,
manželku ctuau mu připravil.

8. To z wlastnjho geho těla,
E s s s 5 aby

aby laska wěrna byla, rozkoš čis-
ta bez chlipnosti, obraz božské
společnosti.

9. O mandroski nestvořena!
toť byl obraz Krysta Pána, to-
ho Adama nového, s čistau
choti chřtwj geho.

10. Spáspitel milý gedinj,
před Dteem byl postawený,
obraz prawý Dtece swého, sla-
wa, rozkoš srdce geho.

11. A wšak neměl potěšení,
nebo celé pokolenj lidské od
Boha odpadlo, do zatracenj
vpadlo.

12. Ssetřil časů přibodného,
Diáblu odgal laupež geho, když
gest swau chot tak milowal, že
swůg žiwot nelitowal.

13. Wsmrti se dal na Kři-
ži, (o welika laska Boží!) když
wšauš, bož otewřiti, krew a wo-
du wycediti.

14. Odtud wysšla chřtew
swata, z geho boku gsauc obmy-
ta, sprawedlnostj ozdobena, ge-
ho gsauc chotj wěrna.

15. Radostně se s nj procha-
zj, gako manžel s nj zacházj,
Oranj, těssi, opatruge, lečj,
wčj, wčissjuge. Jj. 54/5, 7/10.

kap. 46, 3. 4.

16. Slawu ozdobjau odtud
ma staw manželstwj, když se ko-
na podle geho nařizenj, w swat-
tosti a posvěcenj.

17. Takě gest potřeba každe-
mu, dohledati k srdcy swému,
aby chlipnau nečistotau nepo-
střornil tau wěc swatau.

18. A wklasseť nowj manjele
s modlitbami, by wměle tento
swůg staw začinali, z Tobiasse
příklad brali. E. 6, 17. sq. 8, 5.

19. Můg Gezu čistoty darce!
Poswět gich společně srdce, by
se twau neměštau stali, tobě w
srdcy stanět přali.

20. Aby hramu srdce swého
nepostřornili čisteho, neboť sau
audowé twogi, Duch swaty ge
s tebau pogj.

21. Necht ať gsau swornj spo-
lečné, a milugj se srdečně, sse-
třice geden druhého, gak milý
aud z těla swého.

22. Křiž, zarmutky, y tež-
kosj, pomoz gim společně nesti,
co koruna, požeňnanj, ochrana
twa ať gest s nimi.

23. Emmanueli dšstogny,
buď gich wčitel pokogny, deg
gim ten Ramynek bjly, aby
w tobě pokog měli.

Zgem. 2/ 17. 3, 12.

24. Twa laska ať w nich
wítězj, a nowé gmeno obdrži,
na tom kamentu napsane to
swědectwj wnítěnj Páně.

25. Když pak wypłnj swá le-
ta, přeneš ge pokogně z swěta,
postaw ge před trun do nebe, ať
patřj twěčně na tebe.

26. A w kuru s twymj An-
gely, aby ty pjsně wělely tobě
beranku zpjwali, s nami tě w
slawowali. Amen.

(1663.) Not. 40. d.

A Dy Bůh nedá požeňnání,
darmoť gest wšse swatko-
wání:

wánj; daremneč y strážcu bde-
nj, bez Božjho zastaupenj.

2. Darmož tak rano wstáwá-
te, darmo tež dlanho sedáte:
proč gite chleb swúg s starosti?
Bůh swým milým rad dá dosti.

3. Y to bíteč nassich množ-
stw gest Božji libě dēdictwj: toč
geho gsau tuhě střech; y by gen
radoš w něm měly!

1. Možj. 17, 18. Žalm 73, 28.

4. Blazež nám s nimi muž
bhti, hčemli gen Bohu slauží-
ti: w sandu y w každém roz-
brogi, Bůh, náš Dtec, při nás
stogi.

5. Sláwa biš Dtey wděně-
mu, Synu y Duchu swatému:
slawte Boha wssj wděčnosti, s
pokoru y s weselostí. Amen.

(1664.) Mot. 40. d.

Sťastný gest muž Boha-
bogný, w dobrých skutcích
z mry hogný, z prace, rukau
zysť mji budeš, žiwůstky slu-
šně nabudeš.

2. Manželka gako lmen pfo-
dný, rozhognj té w čas přiz-
hodný, wškol stolu spatějš dje-
ty, gako olimowé kwtjty.

3. Tak sťastně hle šlowěl
stogi, kterž se wždy Boha bo-
gi nepřigdet nan šlořeceni, pro
geho w hřích zawedenj.

4. Bůhž nebe požehnánj dá,
aby se weselil, wida čyrkwe
Božji (w niž gsy) sťěšj, aně
šfodných nema neřestj.

5. Prodlauiž žiwota twého,
gsa s tebau časů každého, aby
widěl synů hogně, a wšil země
pokogně.

6. Amen Bože rač to dáti,
ctných manželů požehnati, abys
y od nich byl chwálen, zde, y
w nebi wděně, Amen.

(1665.) Mot. 223.

Rodičům za Dítě.

Děfugi tobě srdečně, Dče
wšeho stworenj, zpjwámě
tate wšty wděně, slawie twě
dobrodinj, gehož gsem dostal
od tebe, řdyš mi dítě, (Kras-
li nebe!) dal tak přestěšně.

2. Rač ge sám w své strážj
míti, a deg, tých powožowal,
čimš mne račil obdariti, gač
machoš mi darowal: Deg mne
y gim Ducha swého, ač ge dle
žřjzenj twého w twě bazi wys-
chowáwám. Efez. 6, 4.

3. Dodáweg zdrawj y strawj,
duch twůg nech náš obnowj,
ač k rozmnoženj twě slawj wssič-
nj gsmě wždy hotowi: a řdy
pugdem z toho swěta, ač w sla-
wě twě, po wšse leta před tes-
bau prospjwame.

4. Depohřdež mým wždy-
čánim, ač rač ge naplniti,
ač té wšle twě konánim mě dits-
ty mohan etiti; a gá také mo-
hu řjey: Což gsy mi dal, kras-
lugjey Páne, toč gsem zachow-
wal. Amen.

Žij. 8, 18.

4. Pobožné Matroně w čas těhotnosti.

(1666.) Ref. 146. b.

S We wšech swých diwných
nám štuchch, Bo-
že, budiz sám, chwalen z nich
odewšad! Oslawuatež twé či-
ny, wšeho swěta končiny, y
wšech negymššich nebes řád.

2. Tys řekl, a hned se sta-
lo: Rozkázals, a hned wza-
lo: sobě twau moč, wše cožs
w swěte čteš msti: nebt ne-
proměnné giti, což ty chceš aby
šlo, muš.

3. Tys wšech bytnost byt-
nosti, Otec wěcných wěcností,
wšeliká rodina, w nebi, w ze-
mi, z tebe gest, sám máš ty
řáde tu čest: k tobě wšeccko pa-
třenj má.

4. Ty násse pokolenj, mo-
hám bez ploženi, tak aako An-
gely wyměst, nařídils Bože,
šerz etné manželšče lože, by se
dítky twé plobilo.

5. Tělo z žiwlu nám dáváš,
aleť z sebe sám wlewas nesmr-
tedlnau dussi: bychom brli
twüg obraz, plni wnitř žewnitř
okras, gať ra twüg přednj tvor
slussi.

6. Z tak přestědré milosti, y
gát serwši wděčnosti, můg Bo-
že, děkugi: Gá děvka twá
pokorná, šteráz na twé pozor-
má štuky, té w nich oslawugi.

7. Žes y mně swüg obraz
daw, w ten ctňj za tjm wwedl
šlaw, šerz něgž aby množil ob-

razky swě šlechetné čtělš, a gž
nowy we mně požeňnámj
swěms plob složil.

8. Twüg gest to dar, to dílo:
Dež můg Bože by bylo zdár-
ně sformotwáno, cožs w wnitř-
nostech složil mych, a k termi-
nům časů sach, bez vragu do-
chowáno.

9. W mocpi šlowěka není
wlastnjch krotk řizenj, ni aby
přihod šlych vměl se sám wy-
šerj, šterez mu wšudy lyč
šlun nepřitel dítel twých
mdlych.

10. Wšak proti tomu došl
nesfonalé maudrosti y tebe sa-
měho žnámé: Angelška štráže,
kohož milost twá řaje, ohradit
wmj každeho.

11. Protož y gá swüg k tobě,
w nyněgšitě potřebě, žetel ob-
racuajc, sama sebe y swüg plob,
k štráži od šlych wšech přihod
oddawám, cele dafagajc.

12. Potěš mne w tom Bože
s mým, (potěš!) manželem mi-
šým! bychom požeňnámj widaus-
ce twé štetečně, pomoe měli,
šedečně k chwal gměnu twému
wzdawámj.

13. Z tčht gá se šyc nečestj,
šterezš rodičkám něsti pro hřich
nás poručil, do konce newynj-
mám, ortel neproměnnj žnám:
gať nás twüg wlastnj hlas
naučil.

14. Šen chl aby dal ššastnů,
porod

porod zdramý a krásný, ja to
prošm tebe. My pak což nám
dáš, zase y hned tobě w těm
časě oddáme, ó Dítě; nebe.

15. Nebt w vypsle giného
nemáme složeného, než aby
hom s swými potomky, tobě
chwálé, dítkami twými stále ži-
stávali poslušnými.

16. Protož gakožs y ty sám
zařazal se zase nám, býti na-
šim Bohem, y semene nasseho,
my tě znacie wěrného, stogíme
to daušánj mnohém.

17. D. Dežj at nám se dēge,
dlé tě nassi nadēge, pro Syna
milého! gebožs pro posvěcenj
nasseho narozenj, tež mji štěl
malického.

18. W twém gměnu ó Ge-
žissi, wtěcho má negmysšsi, mod-
litbu jamšrám. Amen, Amen
můg Páne, at twě se dēwce sta-
ne, tak gajžj srdce své před-
stjráj!

(1667.) Not. 34. a.

Bžane Gežissi Kryke, tys
podle sandu swého wstano-
wik zagisle, hned w rági wyr-
čeného: Aby ženy s boleši
mnohou děti rodily; tež y giné
neřesi pro své břichy ctytly.

2. En giž gsem postawená w
přewelikém sauzenj, wnjtř y ze-
wnjtř trāpená, aniz wim spomo-
ženj, krom tebe Boha mého:
Ach ráč se smilowati, a mně
sám z tránu swého pomoc swa-
tau seřlati.

3. Bolesti nastāwagi, poro-
du předchůdowě; strachem se
otwjrāgi wšech potūw průcho-
dowě: horřost s ymāu se hrne,
a s hrugau wšse pomšlāwā, řed-
ce žalostj trne, bāžen šurti na-
stāwā.

4. Pomni, že gsy wolati poz-
ručil swým wěřcým; k tobě se
vtjkati wždy srdcem důměřcým:
ga tě já pomoc žádā, w této
mé nemožnosti, a mau nādēgi
řlādām, w twě wšemohauc-
nosti.

5. Kāčiz mne pošlniti, w
mé přeweliké mdlobě; mně so
wěrně wgiti, w této y w každé
době: Dtwři sám můg žiwot,
když má hodina přigde: At ži-
wota mého plod zdramý na swě-
tko wygde.

6. Za čežj pravě wděčnosti,
dítě chcy wychowati; A w praz-
wě pobožnosti, tobě obětowati:
Audy mé obcerstweně, a wšes-
ch mé waitěnosti, chwālau twau
naplněné budau až na wěs-
nosti!

(1668.) Not. 40. d.

Při Bolibānj dítě.
Spj bezpečně, spj mé dítě,
Angelé obhagugi tě, hle-
dic na twař Boha swého, bdy
jde bez dřimānj wšeho.

Matth. 28. 10.

2. Ty, hle, spš a ležš mēš
ce, položeno gsa w kolebce:
Spasytel twůg gen na slāmē le-
žel, w chlebě, w nauzy samě.

3. To

3. Toběžaden nepřekáží: geg to dítě cnoštný swjtko, rodio pak štábev zli vraží; tys živo čim poslušné bylo.
bez protivnosti: on trpěl byd Žalm. 40, 7: 9. Jan. 4, 34. 6, 38.

4. Bůh zehneť křino matky 10. Bůh Křista, dítě své milé, oslaw w tobě každé chwile: ať tak dásť twá poznáwá, le: ať tak dásť twá poznáwá, co w Gezišfowi dostáwá.
bys prospíwala w maudrosti, Gezišfowi f podabnosti.

Luk. 2, 51. 52.

5. Bůh tě naplní swau milostí, ať někdy twau ochotností, ať blížnj se rozraduge, gať tě Bůh sám teď miluge.

1. Mogj. 21, 17. Jon. 4, 11.

6. Bůh gest dítě přitel prauy, fbyž gsau pilně Boží slawy a cnošti, gať Geziš gich Pán, genž gich zehna a chrani sám. Mark. 6, 13. 17.

7. Zdaž negsau wěcně radosti gen sprostých dítě slawnosti? Kdož kralowstwj Křista přigme, než kdož ge gať dítě v gme?

8. Dítě newj nic o křosti, hneřwu, protivně zpurnosti, o pomstě, lsti, nepřátelstwi, kralowstwj, lichwě, mordechstwj.

9. Buď gať Geziš, dítě milé, vprémně, wěcně, spanilé:

11. Co on bj, čee, čini, f twému (wěť) wsecko to gest do brému: On, by tě mohl wyskupiti, y dítětem ráciť byti.

Žid. 2, 14. sqq.

12. Kdo se ho gať dítě drži, ten s nim kralowstwj obdrži: buď on weliký neb malý, má dít s nim vždy dokonalý.

13. Gať kralé gest wse křonánj, f němuj sme jde zawazáni: gať kraly gest žiwota deni! Kdege gen o posledni sen.

14. Hned nas probudi trauz by hlas, Pán na trůn swjgw skaupi w ten čas: a s nim, kdož w tom patowánj nesi mnohá bédowánj.

Zger. 7, 14. 17. 21, 7. 8.

15. Epj dítě, nechtě se baťti; Bůh rač ti wzrůst a wšpdati: prospíweg w duchu zmocněno, máš byti wěcně spasen.

Amen.

5. Pro Wdowu.

(1669.) Rot. 139. a.

Gá wdowa žsawžená, ob žalobu, před trůn twé welebno sti, můg Bože na wysošti!

2. Wšj hneřw nepřátel mých, nájim w tuto dobu, ponjzenau proti mně powstalych, genž mně

ž ly.

z hroty mým, po muži zastalým. Hledaj formantiti, o žiwosti připrawiti.

3. Gini z paubě žosti, něktej z myklosti, mně chťe obelhamagi, v lidi pomlauwagi; a tak mně zoffliwugi, po mocy gich zbawugi.

4. Ach ty mne sám ochraň, a mocy twau zastah, před gich vklady žými a slowy blisnymi: Dy toho nesplnili, co sobě v mjnili.

5. A tomu w mé nemocy wsi lidšě pomocy do konce sem zbawená, w samotě zstawená: a tak s mnohou starosti, trawjm swug wěť w žalosti.

6. Ty sám znáš mau mdlobu, a welkau chudobu, kterauž to hřichy mými, hned z mládí

zpáchanými, hodně gsem zastlaužila, a na se wwalila.

7. A wšak nepravosti pachané z mladosti nerač připomínati: Ale se smilowati, pro smírce gebineho, Syna twého mialého.

8. O Bože z wšosti! přispěj z své milosti, sám k mému spo-
možení, w takowém mém zstaužení: Wšak svým ráci slibiti, že se gich chřes wgti.

9. Wšak ty wdow ochraňuje, a tak můg obránc; aniž wjm kde gineho, krom tebe, Boha meho, na kohož bych se směla zpolehnauti do cela.

10. Potěš sám mau duši, neb tobě přislusi; Deg at w třeplivosti trwám do twé libosti: po této pak žalosti, pogm mně k své radosti!

6. Starcům.

(1670.) Not. 40. d.

Gat. Rekt sem gž cłowěk.

G Tobě Hospodine
dauřám, nechat za-
hanben nebywám, vcha na-
kloň ke mně svého, wy-
prošť od cłowěka žeho.

2. Obydljm buď mi y
stálaw, wěži, bastlaw,
stráži stálaw, at, ač žlostnj
na mne wyťahne ružu, wšak
mne nedosahne.

3. Na tebeť hned od
mladosti zpolehl sem, gážs
mne z wnitřnosti matky
mé sám wymedl sobě, od-
dal sem se zase tobě.

4. A ty chránils mne
žáznacně, w každém smut-
ném swěta mračně. Neb-
mjm než tě chwáliti, a te-
bau se wždy chlubit.

5. Nejamjtegž mne w

sta.

*Hel. Nun laß mich
in Lieb lang verharren.*

starosti, ve dnech mdloby
mé sešlosti, řdyto nepřá-
tele moci proti mně vždy
předce brogi,

6. Již nemá (pravje)
pomoc, na něj, na něj
nyni s mocí! Ale ty sám
mocný Bože, řetug, řdy
giny nemože.

7. Ty vmjš zahanbiti
zlé, protivjch se dussi mé:
w tebe daufám w každau
chvíli, nechť se kam chce
semnau chýli.

8. Spasenj tvé Páně
sobě představuji w každé
době: o němž v rád chcy
zpřiwati, spravedlnost twau
vždy hlásati.

9. Bcen sem hned od
mladosti, slaužiti Bohu s
milostí. Protož o skutčch
Páně rád wyprawuji až
dosawád.

10. Neopauštěgž mne

Bože můg, až do ředin,
wšak gsem pať twůg;
wšechněm potomkům twé
rámě, ažbych w známost
wweďl žregmé.

11. Spravedlnost twá
gať se wznássi, nad nebesa
po wše časy: a že vmjš v
snížiti, v z propasti zas wy-
niti.

12. Btéššs ty šlagjch-
ho, pozdwiheš padagjchho
z čehož mně pogde plésání,
wdečné twé prawdy hlá-
sání.

13. Tebe wlebiti bude
dusse má, řdyš bid pozbude:
v gazyl můg chce zpřiwati,
spásenj tvé žwěstowati.

14. Tobě poraučím Bo-
že můg, dussi, tělo, v žiwot
stwůg: Řeď a weď sám
slauhu swého, až do žiwota
wěčného!

Žal. 21, 5. 71, 9. 18. 92, 14. 199.

7. Pjsně Hospodářské.

(1671.) Not. 30. a.

Gal. Každý Duch rad chwal
Obrh Páne Gejissi, nechť
má dusse wšlyši hned z
rána twůg milý hlás, že mým
pracem požeňnás.

2. Žehnás ty pracujícím, a
wraucně se modlícím: protož
šahage k práci, duch můg k to-
bě se obrací.

3. Žehnás ty v z malička!
Ona huda wdowička, olega
málo

málo měla, hoguost wísat ob-
držela.

4. Nežehnássi pak komu,
kdož muž pomoci tomu? byt se
kdo na břeh vrhl, wísatby se
s nim vrhl.

5. Protož ble w hospodár-
stwj, gístě to gest lékařstwj:
ctnuu prácy wěsti wěrně, mod-
lit se pak doměrně.

6. Immanueli Krysťe, ty slj.
bitw nám zagístě, zač kdo bude
prosyti w twém giněnu, že má
wžiti,

7. Videm Boha bogicím,
přjmau cestau chodjicím, wdjlsj
požehnánj, w dobrém rozhog-
nowánj.

8. Kdo pak nedbá twých řeči,
hřěssi, lage, zlořeči, požehna-
nj byt nemůž, nechť gest pak že-
na neb muž.

9. Než kdož se sprawedliwě
žiwj, chowá, střizliwě, při
wssem hledje spóřiti, ten wj po-
tom kde wžiti.

10. Rozsáfnost mnoho mů-
že, když manželka pomůžě ctně
manželu se žiwiti, w kautě řá-
dém spóřiti.

11. Tu swěho požehnánj Bůh
wdjlsj y w spánj, tēm kdož ho tak
milujj, wěrně w dobrém pra-
cujj.

12. Degj y mně Páne rozum
ten, bych tak činil každj den,
slaužje tobě přjgmně, swau
prácy konal gmně.

13. S Bohem a poctiwostj,
w Křesťanské pobožnosti, nechť

mě štěnj se množj, te cti a chwá-
le Božj.

14. Y dnes žebneg mě prácy,
at se w nic neobracj: prospě-
chu wje neb méně, předece wděl
mi žegmně.

15. To wjm, že gestj lepšj
hrška pobožných mensj, spra-
wedliwě nabytá, než bohatswj
pokrytá:

16. Nebož wšedco qde mánj,
bez Páne požehnánj: připras-
wugeť se o ně, kdož se kochá w
Mammoně.

17. Chudým gest lépe býti, a
w nebi poklad mjeti, poklad miz-
losti Božj, nad wšedca swěta
žbožj.

18. By wšedken swět kdo žy-
skal, swau wísat dušj wískal,
na wýplatu gi což dá? swě blaz-
nowšj wšledá.

19. A když w posledaj swůg
den nic newezmem s sebau
wen, from gen samých skutků
swých, zle neb dobře činěných:

20. Wdělj mi swě pomocy,
bych swau žiwě se prácy, mjal
chudým co dáti, poklad w nebi
skladati.

21. Amen Páne Gežjssi, můg
poklade negwěššj, degj bych
zde tě požíwal, pak w nebi wěc-
ně zpjwal.

(1672.) Mot. 258. a.

W čas Štěstj a datens.

§ Požehneg nám Páne, po-
žebneg z wšjstj, at se nám
žastkw slawně swětko twě mi-
losti.

Tit

Posli: Aby všicknj na zemi, giž
cesty znali twé, vkaž nám před
všechněmi milosrdenstwj své.

2. Degi a! serozwefelji roszcz
ni narodomé, a wyznawagi ce-
li tebe gazyflowé, widauc diwné
sauby tré, diwny pâne; nebe,
genj roszczé pod sceptrum swé
wedeš, w swéte co fde.

3. Oslawuŋtej giŋ libe Boŋa.
oslawuŋte, neb gaŋ z země slawu-
nŋ gde wŋiteŋ wiŋite: Ty paŋ
wŋwŋŋ se Pāne, a twē s ŋra.
chem gmiēno, po wŋŋŋch ŋwēta
narodech, aŋ uŋŋi wlebeŋo.

(1673.) Not. 76. b.

u chudobě postarveného.

A Ty Bože! můj Bože! proč
 sy mne opustil? na mne
 velice hoře náhle sy dopustil,
 tak se mne spůsíl!

2. Chudobu w tu dobu, mus-
sym o'lausseti; a wsseligafan

midřobu nemile snášeti: Ach!
což činiti?

3. Priglasiti, bez kosi w tom
to swete nenj; byt kdo sibo
wał dosi, wissat se w okamjenj
stutkem promenj.

4. Z vzklosti s milosti žádný
nepomůže, byť geg pať prosyl
dosli, wšak přec newymůže, řla:
je nemůže.

5. D pročej, ty pospěš, Bo-
že! k mě pomocy! neb ty samot-
ný můžeš, je všeho vymocit:
Dokaž své moci!

6. Ačh vďel, abyſh mēl čim
se jde žiwiti, abyſh zebrať ne-
muſel. Nedeg žle činiti, nedeg
hřeſiti.

7. Ach popřeg a mně deg,
co vžitečného: Co pak škodlis
mě, nedeg, než co ti milého, mně
prospěšného.

8. Chén tobě, w té době,
srdcem děkovaťi; Pať se dořas
na ř tobě, čest, chwału vzdávaj
ti, věčně zpívati!

Linzow

8. Za Wschnostij a poddané.

(1674.) Nov. 1. 94.

Náli měřu, zpráwce své-
ta, rač nám dát posogna
leta! Nebť my nemáme žádně-
ho giude ochránce giněho, ged-
nom tebe Boha mocněho.

3. **3** Dž w řádu Krále y wse-
cho wrchnosti, o Králi
wěčnosti! Bychme wssicknj stvor-
ně, mohli pod nimi žiwi byt

požogne, we wsselkě pobožnosti
y slechetnosti, Amen.

(1675.) Oct. 40. d.

Káli wysokého nebe, genž
všechť stvořim pro sebe,
od tleem náš své moci, všechť
ten svět, v moci.

2. Ned mocrâne swěta wisse
ho, y Krále Pána nasseho, a gis
ne

Vater unser. Gott
Vater gedenke.

ně wšecky wrochnosti, Duchem
božské své moudrosti.

3. Deg at se té wšicknj bogj,
a pod tadem twých práw flogj:
wčej zle přerhugje, dobré pak
wzdeřawagje.

4. Poddaný též z msta swé-
ho, at té etj Krále wčného, pro
wšli twau své wrochnosti odda-
wagje powinnosti.

5. Bpohom wšicknj pozor na
té magic, žiwot wedli swaté zde,
potom sřasíně do twého wěsti
králowstwj wčného.

(1676.) Dot. 40. d.

Wšel Dce nebeského, gest
jednorozený gého Syn,
w němž se nám Dce zgewil, ge-
bož gij w nebi žwelebil.

2. Od nemohých práwě po-
znán, od některých lřstiwě wy-
znán, žebý byl prawdy wčitel, a
ceřty Božj řiditel.

3. Neřetřejey nižádneho, ani
w swěte žwysřeneho, sřoby ne-
přigjimage, wěrnost Bohu w
tom šowage.

4. Pokrytj wšak bezbožajey,
zde swých wčej hledagich, lř-
wě rozřjragj řoti, řtje tak w-
přime řlowiti.

5. Tež tyranů pohlebnjej řa-
ryžegřřti wčedlnjej, řátali tak
Řřřřřa Pána, od něhož odpow-
wčě daná,

6. Řterauž byli žahanbeni,
řami w své lřři popadeni: pro-
tož dšje se odesřli, řbyž w něm
nic zřěho nenařřli.

7. Nebo Pán gich swoboduo-
ři, ni žřjženě poddanosti, niřdž
w nilem nezmeřřowal, řluffno-
ři pak wywčowal,

8. Aby řoždy řřau powinnost
ř Bohu; ř bližnjm pak řprawes
řinost, řobě řownjm, nad se wyř-
řřjm žachowawal, řak y niřřřjm.

9. Ř Bohu, to což on čee
niřřti, řakž řáčil řám oznamiti:
byť byl nadewřře mřlowán, wřře-
mi moemi žwelebowán.

10. Podle Boha řned bližnj
mu, wřlášř od Boha poctěné-
mu, řuchownj neb řwčřřřau
moey, byť byl řiným řu pomocy.

11. Ne podle řwčého žmřřře-
nj, ale Páně wymčřeni, Bohu
eti nevgjimage, genu pak se pod-
danage.

12. Wřřečnēmř weli w mez-
řech řřati, což Božjho Bohu dā-
řti, což pak Čřřřti nālejj, to též
ať se nežadřji.

13. Wniřřeni, řewniřřeni po-
etiwořř, wřřečej daně y pořřu-
řřnořř, pořřudž proti Bohu nenj,
toť řřme wrochnostem powinnj.

14. řau řřřitel dopauřřřel
brāti, a Pán Řřřřř řāžak dā-
řti, wřlášř což gest řprawedli-
wčého, a poddaným powinnčého.

15. řak mā byť etěň dobro-
řince, od Boha dany ochrance:
řināř dobrořřo řřwčednj žach-
wati mořně nenj.

16. Ř tomuť gest přřřřřāř
mucho, ře řřau řwatj pilně toho
na swěte bymřře, řřřřřli, wrochno-
řři řře wěrně etili.

Et t t 2

17. Mar,

17. Mardocheus y Danyel,
Azaryáš a Mizaél, gať wrchno-
stem wérnj byli, tať wraucně
Bohu slaužili.

18. K tomu pevný základ
máme, kdož tak věrně poslau-
cháme Bohem zřízené vrchno-
sti, ctí je podle povinnosti.

19. Neb sám Křystus tejž elo
dával, a Pilatowi wyznával,
že gemu z hřřy moe danā, od
Boha, věčného Pána.

20. D Králi Králů negronš-
 ſſi, genž rokladneš nebeſkau rjſſi,

rošše, gaŕž, račjŕ, proměňuge, pan-
stoj sem, tam přenášŕge:

21. Tys sám hoden cti nega
wěšši, mās gměno negduštog
něšši: degi at tē wědy hodnē
ctime, a wěrnē tobě sľaužime.

22. Bližních pro te miluji
ce, v zjevení vrchnosti ctíce,
podle wyměření twého, bez vhy-
bení sřkodného,

23. U ž ty náš cele wytrhneš,
a z poroby zdegšij wygineš: degšij
odsud šťastne wygiti, a w nebe
škau sláwu wgiti. Amen.

9. *Gloměka wsselitého Staru, Bohu se
we wssem oddawagjcybo.*

Gakito Hospodare, Předloženeho, Wogafa, Služebníka ic.

(1677.) Nov. 40. d.

Až gá gšem twúg Gezu Kry-
ste, tys mé potěšeni gíšě,
až mne z toho swěta puštíš, wšak
od sebe neodlaučíš.

2. Blauih život, y smrt tež:
 řá, mne od tebe neobměšřá, gát
 gsem twüg, dořud sem žiwý, twüg
 budu takě y mrtwý.

3. Ty po wśseclę dni żywota,
gich; mi pŕeżę twą dobrotę, gāt
śsem twęg wędne y w nocę, w:
śśām w twę bo;śkę pomocę.

4. Basty fe mne dokazuješ,
když mne wssudy sprowozuješ,
gát gsem twój na každém místě,
do ma, w poli y na cestě.

5. Požehnāw egž mi w mē
pr āch, ať mi se w dobrě obrāch,

gát gsem twüg w fájdem činěs
nj, žwěššit pať měho pomolánj.

6. Hodina snu, ani bdění,
mne od tebe neodmění, gáž gsem
twůg řdyž; Pože wstāwám, aneb
k spānj se oddāwám.

7. Gát se tobě vssecken dás
wám, buďto chodjm, aneb wstá-
wám, gát gsem twúg s tělem y
s dušj, o Páne Kryste Gejissi.

8. Bcín semnanu gáť se ljbí,
twá miľost wśať mne nechybí,
gáť gsem twúg w śtęści, w jar-
mutku, w kęzi, taťe nedośaťku.

9. Spasenj ničde jādneho
nemám, from tebe samého, gať
gsem twüg časne y wěčne, na te
spustim se bezpečně.

10. Z swĕtem se gā rād rož-
lauz

raučim, dušsi w twě ruce po-
raučim, gāt gšem trůg, kbyžo
lehnu w hrob, při wzkřışsenj gen
mne oždob.

11. Synu Boží o Gežíšsi, rač
mne přigati w swau řišti, tam
kdež twā nebeská radost, bych tě
chwálil až na věčnosť. Amen.

(1678.) Pot. 357. b.

Bůh wždyčť dobře mjní,
geho slovo gest bez chy-
by, drahé tam nalezám sliby, že
mne swymā očima chce moditi;
když já ním gdu, nic mi nemůž
šfoditi; nestračuji se nic zlé-
ho, dobře gest řizenj geho: ne-
nechá mne, ať se zdá že tak či-
ni. Bůh wždyčť dobře mjní:
ať se twrdým čini, wšak předce
žle nemjní.

2. Bůh wždyčť dobře mjní,
onť sám (ten Pán) dobrým slu-
ge, zlého ničdy nemiluge, on
chce by wšsem wždy spomoženo
bylo; jem y nebe gest geho la-
sky dílo. Kdo gen z wiry wšse-
čo čini, wšst že Bůh s njm do-
bře mjní: blazeť! kdo w něg
wěří, onť geg swým čini, Bůh
wždyčť dobře mjní, nic poz-
dně nečini, on wždyčť dobře
mjní.

3. Bůh wždyčť dobře mjní,
on mne sám na swětlo wywedl,
a k poznání sebe přimwedl, y de-
le mne bude opatrowati, a w
starosti wěku mne šědrowati:
dám se w ruce Boha mého, do-
bře gest řizenj geho: on pečuge

v mne od narození, Bůh wždy-
čť dobře mjní: hned od naro-
zení Bůh semnau dobře mjní.

4. Bůh wždyčť dobře mjní,
pro množstwj hříchů hrožým se,
něž w lásce geho těšim se, wo-
lage: Budť milostiw mně hřs-
šněmu! onť snjma hřích, w tom
se důvěřim genu: čisti mne
krwj syna swěho, dobře gest
řizenj geho: onť mne w saudu
sprawedliwěho čini, Bůh wždy-
čť dobře mjní, wšak zná
swých y nyní: Bůh wždyčť do-
bře mjní.

5. Bůh wždyčť dobře mjní,
když hýne moc a syla má, on
se mne sám zavgjmá: dost mám
na tom, poručim mu mé wě-
ry, onť wšse zprawj, nebt mne
má w wěrně peč: mám pomo-
cy dost v něho, dobře gest ři-
zenj geho: on wysořých y níz-
kých srdce šfoni, Bůh wždyčť
dobře mjní, on sám swých za-
šfjní, Bůh wždyčť dobře mjní.

6. Bůh wždyčť dobře mjní!
co mi šfodj, má odstauřit,
šfěstj pak musy přištaupit; wjm
to, že těm, kteřj Boha mi-
luj, wšsečť wěcy k dobrému
posluhuj. Redbám nic na zlé
bauřenj, dobře gest geho řize-
nj: snad v wěcer přestane zlé
zšauženj, Bůh wždyčť dobře
mjní, přestaneť zšauženj; Bůh
wždyčť dobře mjní.

7. Bůh wždyčť dobře mjní!
swět šfitiwě semnau zacháň,
budť dobře neb zlé přicháň:
Tttt z neš,

nej, nech ať hned celý swět we
zřem wězy, důch můg nad nim
a Pstí geho swítěz. Protož
trůc otrokům geho! Pán Bůh
nemjní nic zřeho: ať zde žádný
bezpečně wěrný nenj, Bůh wssaf
wždy dobře mjní, ať nic dobře
nenj, Bůh wssaf vždy dobře
mjní.

8. Bůh wždycky dobře mjní,
poněwadž sem gá žiw Křistu,
škrz smrt págdu k geho městu:
Wjm gisť, že můg wylupitel
žiw gest, onť mne k sobě táhne,
gá mu wzdáwam čest: Když
důch gest žiw, když spj tělo, což
by se mi zřeho dělo? Bůh bude,
kdy Křistu přigďe, mě gme-
nj; Bůh wždycky dobře mjní,
Bůh bude mě gmenj; Bůh vždy-
cky dobře mjní. Amen.

(1679.) Mat. 6. b.

Sž gestě Bože můg, se
mnau čees činit? galk
diwne naskádās? galk ty to
spokádās? galk nazpět křiwě
sprawy twě čees zménit!

2. Časlo myslim: o kdybých
brž prohlédě, přez mračnost
wblaků, přez noc twých zavra-
tů! aleť sem posawad nic z njch
nezwěděl.

3. Tot se ždā rojumu přetěz:
kě byti, gik za tebau w noey,
w slepotě, w nemocy, a tak se
cele tobě důwěřiti.

4. Deb se mu nelibi nic twě
řizenj: kdy sobě co zwoli, ty
mluwjš: nikoli! tatě gest

wssudy vždy twě zaljbenj.

5. Pokorná sprošnost mne
gen wposogi; tehdať se gi o-
dám, a wie se giž nedám zpřet-
nosti tak trapit w křiži a w bogi.

6. Y což sem, Bože můg,
ga prach a popel? Wzhled ge-
na bjdného, galk nie nemám
swého, nie nemohu, kdybys ty
mne west nechřel.

7. Protož něchč nie, gen co
zwjm od tebe, ni mlūwiti, ni
činit; nerať se mi zménit! ro-
zum můg by mne swedl, ach!
wem mae w sebe.

8. Gen ty mne neopauštěg,
tworče wěrný! neb sem melni-
marný, bjdný a nezdarý: gá
hljna, hrncel gsem twůg, ať
mizerný.

9. Kdybys mne chtěl od sebe
odehnati, což bych nauzny po-
čal? čehož bych se vgal? mu-
solt bych sobě w těskostech zau-
stati.

10. Wastři můg! k noham
twým ted wřadám. Dwce twā
nepřigde přet, ať lasty důgde:
gedno a spoň slowo promlūw,
eť žadám.

11. Ach nestřiwegje se, Pa-
tro libezna! obrat se k mě twā-
ři, osuť mne twau žárj, z toz
bot se přiwětíwost wěrna seznā.

12. D wzhlednj, galk sobě
pomocť nemohu! ach spěš se
gen k twému dítěti bjdnému,
genž snassi strať, strach y starost
mnohan.

13. Starost pak mā tato gest
negj

neglawněgšši, bñch nic nevě-
nil, čimbych se prominil / bñch
neštratil lašty twě neglawněgšši.

14. To pak by se přesuadně
mohlo stati, bñch w tom oš-
mizenj wpadl w zlé namerenj,
řdobñch zapomněl na té pozor-
dati.

15. Protož to gest žrenj mě a
žadánj, by mne gen twě oči,
řdyž mnan bñch tať toči, spro-
wodily w prandě, bez oškamánj.

16. Ach rač, Bože! srdce
mě vpemniši, bñch slij twůg v-
hleděl, a toho se žwěděl, co
řdy gen tobě milé může býti.

17. Co swatost twá w wěč-
nostech wložila, že své wlastnj
wůle nemám mjt zde dšle, w
tom se aij dšse mš brž wšššila.

18. Wššak mi, Otče, nera-
čijs ža žlé mšti, že se přilíš stá-
rám, (řdyž šwěmyslaj wtj-
mám) bñch se nědyt žlěmu ne-
dal škloniti.

19. Gent mi o dšssi, ach!
o dšssi mau gde, gen tu šam o-
šlějheg, přewratit gi nebeg, ať
ž cestj žiwota nřdy nezegde.

20. Tak šem ti, Bože! řd-
ce mě předložil: ač wšš, gať se
(twůg!) mám: Gš pak se k to-
bě žnám, a prošym, byš wjru
mau šam rozmnožil.

21. Tedyť gen pospřšam do
řlůnatwěho, genž co nemluwnat-
řo, ř tobě, wěčna matko!
mam žrenj, čekage šlowa mi-
řěho. Amen.

(1680.) Not. 144.b.

Sžwnět wedeš twých miz-
řch, předimny můg Bo-
že, předškawugeš gim kalich
trpkosti a hoře: mšmli gš bez
potěšenj byti w tať šlšlém
žšauženj?

2. Kdy by na mšsto smutku
nědy radost wzejšla, tať by gi
šlš w žarmutku ma dšse nekles-
šla: než ten wššawieny smutek
přimodi můg žiwot w žmatek.

3. Mš srdce mš! a požneg,
že šy žššepené; raděgi se ř to-
mu mšg, co ž wšš Božij ply-
ne: on dj: gš rukau předimnau
lid můg wedu w zem wrodnanu.

4. Wedu šy šwých do mšsta
ř Kananešské žemi: než ž Egis-
pta ta ceka beře šwůg běš přj-
my: na nj se diwně putuge, ale
w pokog wwozuge.

5. Kohož gš powyššugi, toš
ho přw žnijugi; tohož šladce
milugi, toho žarmaucugi: toš
hož w wodjm do radosti, mu-
ly přw mš smutku došti.

6. Bože můg, toť wyžnā-
wām, žes swaty w cestāch šwých;
degž ať šlšle žšššawam w wššā-
nowenij twých; ač se něco
ždā trpkě byť, dobřet při tobě
budu mjt.

7. Protož necht gest smiřse-
ny š plačem zde pokřm můg;
wššak wěčně potěšenj došt bude
šlawha twůg: řdo nehledā ššš-
šij šwěta, došahne šlawy ži-
wota.

8. Necht šem wššěho žproššěš
Etst 4 ny,

ny, co se zda dobrým byt; gen
t tobě připustěny, gine chcy
potupit: w prawdě bolești tē
časne gsau počatky slawny wěcne.

9. Žádosti srdce mēho w to-
bē spočiwagi; počoge v giněho
nikdy nemjwagi: Bože mīg,
tyś duše poklad, y spasenj mē-
ho žáklad.

10. Co bych se měl rmautiti,
kdy sy ty mým wūdcm? ty
chceš wisse zapauditi, co bywā
mým sřādcm: wem mi žwa-
dly ten kwět trāwy, wssak mne
wedeš do twē slawny.

11. Gā sem s tīm zapoko-
gem, co Būh semnau rāci;
sřěstij swēta toho snēm oči čistē
mrači: Kdo w nebi dām swīg
nestāwy, podwratī se, to brzo
žwi.

12. Do twē wūle oddāwām
swau dussi y žiwot; swīg sem a
twīg zulkāwām, gafo chceš tak
mne wot: wjmē sye, že wotjś
ypřimně, wssak při koncy žwim
že slawně. Amen.

(1681.) Not. 162. b.

Sřwonn pāwod, slawny ko-
nec spatřjś. gen nech twau
tēžkau wēc přediwny Būh sām
řidi: radba geho qest přediwna,
činěnj geho gsau slawna, to o-
to twē newidi.

2. Ža to mēg, že tak musy
byt', gač Būh chce; wisse mu-
sy wygij', gemu a tobě t slā-
wē: počatek se ždā byt' diwny,
než konec wždy bywa slawny:
swjśta po nocy tmawē.

3. Būh se prochāžy w obla-
cch, we wodāch y po potocch,
zdaš chceš žnat tē sřepěge? tak
y w moři twych starosti, sřyrtē
gsau geho rozcești, tē gen wj-
ra spatřuge.

4. Gastostrate w hlubokostech,
w moři lēže, a w tēžkostech ctui
Křestianē se plawj: Ždā se gač
by sām tonuli, s tēlem y s
dussi hynuli, nepozdwižugi
hlawy.

5. Žādny wtyj tu wymysliti
nemūž, kde by pomoc wyty-
mohl, sřepy gest rozum naš:
geho zatemnēné oči sem tam
blaudj a se točj; nezuām gest
pomocn čas.

6. Poněwadž Pān Būh w
sřyrtosti bydlj na nebes wysostj,
tam gen wjra wstlupuge: peče
žustane wždy peči; kdo neporu-
čj swē wēcy Bohu, Synem nez-
sřuge.

7. Poručme Bohu wssěch wē-
cy počatek, on' ge ku koncy
přiwede přeslawněmu: geho
djslo gest wždy dobré, geho sřut-
ky welmi maudrē, wisse sřogj t
službě gemu.

8. Wedeli tē sřz strasřlawa
mjsta welice bauřlawa, sřz trnj
a wdolj, po pahrbccch a po
horāch, sřz doliny, při potwo-
rāch, po kamenj a sřāli.

9. Nestrachūg se, nelekēg se,
gen na Boha spolehni se, buď
weselěho srdce: on tē nřoli
nezwede; když tē ku koncy přiz-
wede, tu poznāš twēho Otce.

10. Buz

10. Budeš wšſudy oſnamo-
wat' ſwětu ſlepěmu zmešowat'
ſkrytau twěho Boha wěc: On
ti tak oſladěi twūg křiž, že
zgemné wyznati muſíš: diwny
počátek, konec. Amen.

(1682.) Not. 319. c.

Dobřeť to Bůh zpráwj! co
mi ſlauzi k zdrawj, mám
wždy od něho: onť mne ſobě
wodil, hned gaž ſem ſe zro-
dil, co ſlauhu ſwěho: dáwal
mi, cot' potřeby, zde na zemi,
tělu, duſſi, gaž na Otce ſluſſi.
Zalm. 32, 8.

2. Dobřeť to Bůh zpráwj,
ont' geſť základ prawy weſeſj
měho: ont' mne opatruge, cho-
wá a waruge od wšſeho zlého:
ano y kdy gho křiže doljha na
djetj gěho, těſſi mne, co ſwěho.

3. Dobřeť to Bůh zpráwj,
pomzdwihnu ſwě hlawn, když
bauřenj gde, kdy hrozne přj-
walj ze wšſech ſtran powſtały,
ont' geſť ſe mnau zde: Jonaš
gen tři dni ležel: Mámli y gá-
ſkati w křiži, on ſegme tau tji.

4. Dobřeť to Bůh zpráwj,
když tě bjda tráwj, on tě obzi-
wi; když ſe duch twūg ſwjra,
když wſtáwa wjra, Bůh tě na-
wſtiwi: on ſe twě pře zargme;
tak odſtaupj wſſe wzkofſti, w nich
prahly twě koſti.

5. Dobřeť to Bůh zpráwj,
ont' neglep zná a wj mdkým
pomahati, kohož kdy opuſtił,
kdo ſe na něg zpustił? Y tě ne-

chati nemjni w twě těžkoſti;
wſſeko ſtoji w gěho mocy, on
ti chce ſpomocny.

6. Dobřeť to Bůh zpráwj,
ſmrt tě nevdáwj, když na tě
přigde; když twě koſti zložiš,
na marny položiš, w nebe tě w-
webe. Tato ſmlauwa má ſwūg
grunt: že ſmrtedlny (kdožkoli
y!) zde umřiti muſy.

7. Dobřeť to Bůh zpráwj,
ont' aiſež zadáwj draha ſtareho;
ač někdy ſwě ſuny w wodi do
hlubiny ſauženj wšſeho: připrato
ſe gen k oběmu, do žalofſti y do
ſlawy, dobřeť to Bůh zpráwj.
Amen.

(1683.) Not. 173. b.

A přeſtávám na tobě Pá-
ne, a ſpoljžám na wůli
twau, co mi z twě ruky ſe doſta-
ne, tím wždy ſpokojim wůli
ſwan: mau wůli, genž giž ne-
geſť wa, poneřwadž ſe chce ſla-
ti twa.

2. Chceſſi bých wpadł w ne-
moc neb mdlobu, přeſtávám y
na neſtěſti; chceſſi na mne
wložit chudobu, rad chę zde y
žaloſť neſti: máli mne ſmrt od-
ſud wzyti, twa wůle ſe wždy rač
diti.

3. Chceſſi mne wzyť k ſobě do
nebe, to geſť cyl měho žádání:
neb, mámli do peřka od tebe?
ač ne toť twě rozkázanj: neb
je ty tomu ghy nechtěl, ſwědčít'
twūg Syn, genž ſám umřel.

4. Smrt ta twau wůli oſwěd-
čuje,

Et t t s

čuje,

čuge, čtě bých jde žiw byl w swatosti: Rež, ach hleď ga! to ho zbranuge bābel, swět a zle žadošti! hned nechut' čini přečazh, hned rozpustilost přichāzj.

5. Wem srdce! coť dā Bōh radā, lě neb dobrě, gen wjdy mile! pryč twrdossianost; co Būh jādā, rad čey činiť každē chwile: tisseť odpocimā mūg duch, wywolugje co čce mūg Būh. Amen.

(1684.) Mot. 37. a.

G Eju, Pāne, genuž slaužim, w neguižsi podda: nosti, nehně reg se, je ted taužim po twě drahě milosti.

2. Přednāssim ti mé žadošti, kterež w srdcy swém nosim: ač wjm jeť gšau māmē dosti: gen tē o pomoc prosim.

3. Toběť sem negprw přisah: nul, toběť sem se zawāzā: nebs ty mne hned l sobě tahnul, gažs mi žiwot z maty dal.

4. Řešť mūg geť tēto přisahy pečet, y zradlo etnē, zge: wugicy poklad drahý milosti twě přemocnē.

5. Ů fomūž bých se giněmu měť přisahau zawāzāt, ga! to: bē, Pānē, sāměmu? kdyžs hějš mūg račil žmazāt.

6. Rde, Rde geť přitel tako: wy, genž by za nepřitele, čtěl přigat na se okowy, a zrauenj na těle?

7. Rde geť tak laskāwē knj: že, ktere by pro žlost slauh,

čtělo trpět muly křije, a odu: pustil mu dluhy?

8. Rdež geť tak wěray přibuzny, genž zločince kreniz: ho čce wyplatit z hrdla kazni, an y křt dat pro něho?

9. Mūg pal Pān, knje z milosti, pro mne zawrženého, wzaw na se mé synalosti, šel do wězenj lěho.

10. Wy mohl wšecelo zapla: titi, w čem gen sem se zadlužil: čest, moc, panstw čtěl stratiti, an y žiwot swūg složil.

11. A gā bých geg nemiloz: wal? gā bých nslaužil tomu, genž se na emnau smilowal? možněli to geť komu?

12. Toběť sem přisahnul, toběť, drahý dusse přiteli! tē čey lž: bať w laždě dobē, toť mi y twā šart meli b).

a) Jož. 24, 14-27. b) Gal. 2, 20.

13. Rež, pohleď! gākowa žhuba nachāzj se w mém srdcy: ktera se dnēm nocy hýba, z swau gedowitau moey.

14. Přirozena žadošť hějšū často ducha nāpādā, trāpic geg swau škodnau pychau, tak je w nic gde twa radba.

15. Neb fdy se y wznāssim wjžhuru do twěho lūna, Pāne, čtēge se tē chopit wjrau, hned mne hějš mūg zāšāne.

16. Žadošť oči, wūle těla, pycha y wlastnj přizeň zachwā: cugj mne do cěla, co škodny ohně plamen.

17. Ach mohulit se tak libit,

o Krāz

o Králi můj negnysšji? Zda-
liž nemám tošech pant mých
zbyt, kdž jsem připsan k tve-
řišti.

18. Kd tve říše se vždy žiští
z hřechů bláta mrtvého, wáží
sú čas co forišti, rožkos co neta-
co žlebo. I. Jan. 3, 3.

19. Ach pospěš, mocný vja-
tčŕŕ, přigď, vysvobod mě sř-
ce, segmi tč hřŕchŕŕ tčtčŕŕ, zprav-
me mne sinŕŕŕ tŕŕŕŕ m brŕce.

20. Popřeg, ať w tvé křiv-
spatřim srdce tvého domněn,
ať y w kazni přijeň tvaou wjm,
genž se wěčně neměň.

21. Gęzi begi do serce me
ho prawau a slatau weřnost
waruę mne odpadu zřcho, byę
twym slauř aę na weřnost.

22. *Reb tak, tak budu ob-
dalen tau wernau possussnoski
giz nim robicim (me wrach-
noski, memu panskoi, myn
djietcam, memu Reali, myn
sausedam, myn messianim
mym poddanyim) sem dlužen
tot pumod ochotwsi.*

23. Páne, přigals mne z
svého, (o nenadála litoš!) Eby
gšem k nošám tránu twého pad
nul, prosyc o miloš.

24. Protož mne čin ochotní
ho; ať ti s radostí slaužím:
hledaje, co gest twého, ať p
twé lásce taužím.

25. Když jsou pašmnetář m
lowaš, degž, ať ti slaužim wě
ně, bych tě wje nejarmaucowa
o tož jādām pokorně. Amen.

(1685.) Not. 309. c.

Ampke, dobrý Páne, oz
hledniž se na mně w čas
nepřátelské zlosti, neb není gi-
ného, fromi tebe samého, Fdo-
by odepřel gich liti: protož bu-
diž se mnau, buď škálu mau
pewnuu, wmal gew hanbu wěs-
nau.

2. Náciť sy chrániti, proti
sraču smrti, Eliáffe wěneho,
fbyž Sezabel zloſná, a wel-
mi vliſná, Htěla wyljť krew
geho, a wſſat pod tŕau ſchrá-
nan, mjmá ſwan obranu máž
Boh, welmi bímnan.

3. Moch své dořazals, mi-
losti prořazals, y k geho vřez-
dluřku, svřřřřm wogřřm syl-
nřm, to mřřřřku Dotat, za-
wřeněmu proroku, slepotau-
ge ranil, Elięa hrřnil, An-
gelsřřm wogřřm hrřnil.

4. A Jeremiasze, když smřoval se, že všech stran náhlného, tys Pýř, opatrowal život mu darowal, mjsťo řiřiti geho, tys Ebedmelecha da mu, y Barucha, tak řiřil gid ducha.

5. Ma tebe mŭg Páne,
mandáty strasně, nepřátel
mŭdali, w řeči polapiti, smu
na tě swaliti, Pšiwě vsplowa
li: mŭssá před časem gegie
wssel ruŭau wssuňch, spatrík
zahabeni gich.

6. Na Pavla svatého spr
; saháno bylo čtyřicet muž
; synůch, že nebudau gisli,
nič

6. Dať pak mě magj wygiti ge cele daušanj, ať wesele (přid práce, wctněm gich konanj, nic co přid) od tě přigjmám, wšli nedeg mi se trapati; gen gij w twau we wšem obgjmám. twém požeňanj wšsečo sřlada;

10. Wyhnancům.

(1589.) Not. 40. d.

Dusse má w swém kwallto-
wanj, proč se rman-
tiš přestānj? Pamatuj na Bo-
ha Pāna, od něhož gšy sřor-
mowana.

2. Takliž gšy netrpěliwa, a
wšli geho odporna: je se rman-
tiš w tom wyhnānj, pro prawdy
Pānē wyhnānj?

3. Wejmj sobě příklad; swé-
ho Pāna Gejisse milého; ten
gša mocnym Pāněm wšseho, wy-
hnan byl; wlastního swého.

4. Dítě po swém narození,
hnan byl do giné fraginy: a w
swém pro nás pracowānj neměl
místa k přebýwānj.

5. Lísťy swā daušata měly,
ptacy hnizda, a zwěť w poli:
on pak neměl kde bydleti, ni
swatě hlavy sřloniti.

6. Tak chudy byl, tak znu-
zen, je neměl při swém pobe-
benj místa, kdeby položen byl,
až cizýho hrobu vžil.

7. To on pro nás wšsečo sna-
šel, aby nám zas milost nassel,
a přivedl nás wyhnane zas
tam, odkudž sem zřtaupil pro
nás.

8. Co pak ty, genž gšy nic

swého neměla nišby dobrého,
lečby se w tom pochłubila, což
gšy w raji potratila?

9. Co gšy měla a nebo máš,
gakožs měla na onen čas, to,
y to gde; z ruky Boží, buďto
chudoba neb zboží.

10. Y proč se tedy tak rman-
tiš? proč wždy wje a wje se
traubiš? nes ten křš, nes trpě-
liwě, Pān Bůh pomůže mdo-
bě twé.

11. Wyhnana gšy; milé wpa-
řj: y což neznáš swěta; zřosti?
Swět ginač nechce přlatiti, wždy
chce dobře potlačiti.

12. Wyhnanaš wšak pro
sprawedlnost, y což tě to netěšj
dost? odwrť žalost a bolešj, těš
se Křstā sprawedlnostj.

13. A ždaž newš co gšme?
lido poddani wždy mnohě bide:
Nemáme města stáležo, ale hle-
dáme wčného.

14. Zneg, že zde žiwot pobož-
nýh není; nešli los wyhnaných,
státek, zboží, to nam na čas dal
f vživānj Pān Bůh nás.

15. Na čas nam wšseho pro-
pučil, aby zas wzał, fdyžby
račil: nynj běře a odjmá!

protož netěšj, dusse má.

16. Čas

16. Časné věcy brzo minau, hledež těch které nehynau: nehynauť duchovní věcy, ty mišweg stale na peči.

17. Když ge budeš w peči miji, tehdaž Bohata maš byti: když gič nemá, ten chudy gest, byt měl s velikým zbožím čest.

18. Proč předce, má dusse, těšiti? proč se w swém Bohu netěšiš? mčelivě se k němu mēg / onť spomůže, w něho daušseg.

19. Čim wěšši křij gde na tebe, čim gsy wždyčch blížši nebe: čim se wje jda, že gsy sama, čim gsy bližě Křysta Pána.

20. Dne a nebo wšecť to žlě obrati w prospěšné dobré: a neb vimešši těkoti, tak gest diwny w své litoši.

21. Nedopustiť na tě wjece ta wšemohauco prawice; gen co bys s nim mohla sneši; onť pomůže křij twůg nesti.

22. Tak ten Pán swým zde činivá, tak s swých wěrných rozkoš mivá: a když se mu folilib, spomáha gim w milau chwili.

23. Neb kohož ten Pán mišuge, tohož zde diwně prubuge: šmýha a tresce každého, w sedcy swém oblíbeného.

24. Tělo bjdny strastem dáwa, čimž duchu swatě pomáha: odnímá y věcy časné, gež uabrazj w nebi wěčné.

25. Zewníť naš časem zemdlivá, wnitř duchu syly přidá:

wa: w mdelch sylný gest, geždržuge, a chudě obohacuge.

26. Wwysšuge ponizených, a hranj swých wmwolených; an diwnau naš cestau wede, do toho krasného nebe!

27. Gessčelís smutnau, dusse má? wem na pamět swého Pána, moctně gest žlě oddaliti, zarmuteľ w radost změniti.

28. Budešli kdy potěšena, od swého milého Pána, nedomnizweg se. Jes wšeho zde znikla na swětě žlěho.

29. Swět vmi rad lahoditi, bezpečně k sobě wabiti: nepowolug, nepomolug, on gest s ďablem nepřitel twůg.

30. Boha wždy na paměti mēg, w samau geho milost daušseg, když gi w sedcy miji bušdeš, s křije do radosti pugdeš.

31. Páne Křyste. Gežšši mūg, prošym tebe služebník twůg, rač mne k sobě spodobiti, a když chceš, k sobě pogiti.

32. Abych zde tělu hříšnému, a swětu trým odpornému nestlauzil, pro kradkau radost, ja niž gde ta wěčna žalost.

33. Ale rač mne k sobě wzyti, a dusši mau wtěšiti: abych se w tomto wyhnani netrapil w hříšném swjranj.

34. Pašli je mne do mé wlasťi sam moctně račš přiwesti: rač mně k tomu nastrogiti, abych tam mohl slaužiti.

35. Kamž, když bych tobě poslauzil, a cpl dnů mých se přiz

přiblížil, pogmiž mne, ač nehodného, kdes na trunu Dce svého, Amen.

(1690.) Nov. 86. b.

S Jit se musím rozlauciti, s přátelstvem mým mým, neb se musím z vlasti bráti, do cizí krátiny, mezi lid neznámý.

2. Neb mnozí sfačesni lidé, na to se vydali, myslíce wdě y w noci, praktky kona-li, by mně rozlaucili.

3. Tyš mým zewšech negmilegšim, Krystem spasitelem, kterémuž gsem na řetu swatém zadan wčným slowem, s dusi take s tělem.

4. Ač pak mi toho žawidi, čtégie mně rozwěsti, mnohé hrozné těžké bludy, na můg řek wěsti, od prawdy odwěsti.

5. Wšak gá na gich marné řeči nic se neohlídám, mám sliby Boží na pěči, w něg naděgi skládám, že w prawdě setrwám.

6. Pro těbe, můg negmilegš, wlast, dům, pole, roli o-pausšim, y krewnj zdegš, pügdu po twě wšli, kde se libj koli.

7. Wěřim, že mi dás Ange-la, cesty towaršse, genžby chránil mého těla, gako To-biásse, od lsti Satanášse.

8. Ten mně z twěho poručej níkdy neopuštj, ani vrazyt na zemi nob mých nedopuštj, a rukau swých nespustj:

9. Mač auklady mých nepřátel? necht se gak čtj slezau, co gest mohl wšoditi, Jakobowi Ezau? Wšh gest mau paz wězau.

10. Z wlastního mně wyhá-něgi, zapowidagi byt: mám k čoti swému naděgi, že mně chce ochránit, když mu budu sfauzit.

11. Dať za Sodomu Lotowi, Segor bezpečněgš, za Egypt Izraelomj, Kanan pohodlněgš, take vrodněgš.

12. Mát mág ze wšech negmilegš, nowy Geruzalém, nad wšechy palace kražšy, nad brahě kamenj, krásně wysta-wny.

13. Teni srdce wěrně dostane, za tento marný swět, neb wšm že brzo pomine, tak gako polnj kwět, toz nepuđe na zpět.

14. Nepečuait o pokrmy, mámi nebeskau Wdannu, genž dušš y tělo žawj, ten pokrmy dosta-nu, dauffat nepřestanu.

15. Žiw byl na paušti Izra-el, wyhnau Lobias, y w gá-mě lwowě Danyel, na horách Eliáš, vžiwj nás Wšh nás.

16. D podruzi se nestaram, buď w žymě neb w létě, žiw byl s swau Sarau Abraham, y prorok w Sareptě, Pán Gejžš w Egyptě.

17. Siroký swět, po němž cho-dim, někde mi da msto, spášo-bjt mi byt Hospodin, o tom wjm jagišť, když gen srdce čistě.

18. Ne-

18. Nebudelif pod oblohou, wnitřně, potom peklém hroz
to nebi bude věčně, těšim se nym. Maudr. 17, 10. 199.

19. V gdi má dusse zmlasti
rečej Kryšowau, prawdiwau s
dečně, tam budu bezpečně.

20. V gdi má dusse zmlasti
wen, gdiž we gměno Boží: Bo
ha sobě na pomoc wem, což na
tebe sfoji, snes do wůle Boží.

21. Bůh tě zhně, milá
wlasti, též přátelé moci! bych
po této hdně strásti, po ry
těstěm bogi, byl s wami w po
togi.

22. Rdejšto žarmutku nebude,
hladu ani nauce, gak dusse tě
la pozbude, pogmi gi tam Bo
že, až gest na tme hoře.

23. S wyhnáním Synem
křm milým, našim Kryštem
Pánem, pomoz nám Bože
křm wěrným, až se tam do
stanem, staň se Kryše, Amen.

(1691.) Prot. 134.

Do gste wyhnani od wlasti
niho swěho, kdo gste za
hnani, od Antikrysta, pro Pá
na Krysta / nelitugte toho.

2. Za škodu flogi Pán náš
milostiw, kdo se ho bogi, má
w něm živenj, swé opatření;
neb gest dobrotiw.

3. Wisse to přezwědel, Pán
wěčně mandrošti, y předpowě
del, kterě nezkomj, že ge wy
powj ze sfož bez milosti.

Mat. 10, 17: 42.

4. Lep mačo miji, s swědo
mjm pokogum, než se trapiti
šberj žewnitě, od čerwa

5. S radosti statku šrpme
rozchwatánj, swěho ošatku poz
ručíme Bohu, on milost mno
hau dá nam v wyhnánj.

6. Gistě nemáme zde mija
staleho, protož hledáme, w tr
pěliwosti, s wjry celosti, mija
budaucého.

7. Ale w gemi této ni možnj
šlepege nemám, ale to wjm,
že gest ščrana, Bůh má obras
na, té gsem wždy naděge.

8. Bůh račil dati, dle swé
libeznosti: Bůh rači brati, pro
ponaučení, wjry žlussenj, dle
dobrotiwosti.

9. Co mi prospěge, wšsecken
swět žyškati? dusi žmhage,
mufylbých wěčně, brzce, šku
tečně toho litowati.

10. Naby gsem žrozen, z mat
ky swé žiwota, naby žpromos
žen žas brzy budu, řdyž swěta
žbudu, w němž gest hrozna
psota.

11. Swati neznali, kām mas
gi přiajti: předece wywšali, wšse
opustili, a pospšili, za berans
kem giti.

12. Bych pač měl bjbu a
šrach podšaupiti, od žleho li
du: an šam Pán mija (to gest
wěc gista) nemožl nidež miji.

13. Wšak přigde žiwile, w
niž se wynahradj wzactně a mi
že, co sme šrpěli, w čem žakost
měli, budem tomu radi.

14. Ah Pán šibuge šofrat
Uuuu

Uuuu

twice dati, kdo proti stracige, co má časného, on zas takého radi portiwati.

15. Na sandu pak dj, tēm kdož při něm stali: wy gste, wy to ti, genž w pokussenich, a w mých sauženich semnau gste zůstali.

16. Protož na tebe bříme své wzkładame: Ty sám pro sebe. Bože náš, žito, chran, wšsemu žemu bran, za to tě žádáme.

17. Neopauštědž nás. Páne milostiw, w ten tak přezly čas: potřebu daweg, malč rozmaheg, Dče litostiw.

18. Lidu twrdého srdce k nám obměkčig: křiže nášeho, zpauhé milosti, z pravé litosti, nám bjdnym polehčig.

19. Degž at twé gméno wínanu mrzkau nassí nenj zlehčeno, když bychom (zdrawj,) nestworni, drawj, byli lide plassj.

20. Degž se nam lati, hěz chů rozwodniliš, tebe se bati, by hněw opustil, a nas propustil, i pokut zaslaužilš.

21. Gsmeč rozptylené owce we žlém čase, sem tam zplasse: ne: rač nas sebrati, Křysta hle: dati deg swobodné zase.

22. Slibgem tobě byt po: božněgšimi, wsmyslic sobě, služeb spašení, tebe chwalení, byti pilněgšimi.

23. Páne, genžs wůdce lidu Křestianského! wykořen škludce; rač pomahati, požeňnawati, sám wogsta nášeho.

24. Zgen se w své Eyle, deg nam switěžnti, by doběhl cyle čelém nepřitel: buď náš pomstiteľ, čceme tě slawiti.

25. Amen náš Páne, pro sebe samého, at se tak stane, byš chom w taužení znikli trapani Antikřistowého, Amen.

(1692.) Not. 248.

Do gste wybnani, pro gméno Boží, w cizy zem dani, od wlasti, zbožj: neste to mile; Pán Bůh wás žito gest, i tohož wam pūgde wěčna chwal, čest.

2. Sautel co gest swět? co geho slawa? gako w podzym swět, brzo přestawa: malo se swjti, desť, mraz geg šliči: kdož swěta žeho maruosi šliš?

3. W gedné hodině Bůh wje dat mūže, než pobožného Tyran žly zmūže: Co gest lidska moc? Co časné zbožj? kdo ge mūž zdržet před mocy Boží?

4. Seden Boží prst gest wětsšj Eyle, než wšech lidi hrst, byt obři byli: wje Pán Bůh mūže, než wšicknj lide, ten nam spomūže w nauzy a bjde.

5. Dazy gsme přišli, nazy zas wygdem: to pak mēg w mysli, kde odsud pūgdem? Kde prwni nocleh dusse twé bude, když i toho swěta i těla pryč pūgde?

6. D bjdné tělo, nechťegž mysliti, gaj bys zde mělo na wěč:

wěcnost byti: rozkošji, štěstím
dussi své sflodíš, twau gi své,
wšlji w peško gen w wodíš.

7. Dvě stříbro, zlato, drahé
kamenj, gal přigdes w blato,
platnet nic nenj: co chudy je:
brať musyš vměsti; coš nashro:
majdíl, giny ma wzyti.

8. Kdo má vřkano, spi wol:
ně w nocj: Kdo blaže vmře,
s Boží pomocí, má wěčný po-
tóg, bezpečný smůg byt, genužt
ho peško y swět nemůž wzt.

9. S tau časnu wlasti se roz-
žehnegme, statek, přátelý Bo-
hu oddegme: strogmež se radi
s této žalostí, státi y mladj t
wěcné radosti.

10. Zpěliwosti nam gest po-
těbj; s welkau žadosti strogme
se f nebi: tam hledme wzhůru,
tde poslad máme, tam se s
swým milým Krystem shledáme.

11. Pomoz dogiti, Páne Ge-
žissi, wěcné těctiti, s twau swa-
tau řissi: at nas nekaučj nic od
twé prawdy, wweš do nebe, w
twůg pokog prawy, Amen.

(1693.) Not. 258.2.

S Kryste spasiteli, genž w
nebi kealuges, y mezy tie-
přatelý sám mocně panuges, po-
patě gal se zmocnili, gal těch
přilíž ginoho, kteříž nas roz-
ptylili; žel se tobě toho!

2. Dvě panstw, cyrlew swa-
ta, giž gest rozptylena, twé slo-
wo, berla klata, w neswobodu
dana: Kralowstw swého zastaň,

nedeq ho hubiti, berkau swau
nas řed a braň, rač nas wždy
hagiti.

3. Poddani twogj mnozy ob-
nepřatel gati, padli, musy ne-
bozy modlařstw pachati: s pro-
twé slitowánj, rač ge wytrhau-
ti, a f činěnj posánj mocně
pozdrubnauti.

4. Mnozy gsau w pokušenj,
neb gim slibowáno zboj, sláz-
wa, zwysenj, že gim bude daz-
no: posylá o Páne milý, ge-
gich tēka mdlého, by raděe wse
stratili pro tě, Pána swého.

5. Mnozy w těžkém wězenj
dlaugo zůstawagi; wšak od
twého wěni swěsti se nedagj:
o Páne w sřibich prawy, račž
ge zmocniti, at pro foršnu slaz-
wy mohau wěrní byti.

6. Strachem nepřatel mno-
zy gsau welini zděšeni: Kdýž
Zyranstw se množi, gsau f
smrti zemdleni: degž at se wšce
tebe bogj, Pána swého, kterýž
wěrným daš nebe, a zadrž
žlého.

7. Mnozy statek stratili, byto-
še wěrní tobě: pro tě wšse o-
pusili, gsau žiwj w chudobě:
rač gim sliby plniti, nawrať
stotrať wšce, deg žiwot wěčný
mjtí, tam řdož twá prawice.

8. Gsaw mnozy starj, chudy,
wšak se štj libiti; wřchnost ge-
ž wlasti pudí, což magj činiti:
rad gim w gegich sešlosti, deg
swé opatřenj, at blěswé potřeb-
nosti magj wpyjwenj.

Uuuu 2

2. Gsaw

9. Gsau Syré wdomy mno-
hë, manželu nemagi; kam se
dëgi vbohë, o to se staragi:
Bože! buď gich vřrance, w tē
gegich Šyrobě, buď gich laška-
wy radce, zachoweg ge sobë.

10. Matky své dítty milé
mush opustiti, mnohë radce tē
chwile čtělby zeměsti: budiz
gich potěšeni, w takowé žalosti,
obrat gich zarmauceni, we mno-
hë radosti.

11. Mnozy syrotcy matek ni-
Dteu nemagi: Poručnicy gim
statel otcowsky mřhagi: rač ge-
gich Dcem byti, z modlačstwj
wyswobod, a kamby mēli giti,
tam ge sam doprowoď.

12. Mnozy z wlasti wyhna-
ni, mezy neznamy ljd, wydanj
w pohrdānj, suassegi mnoho-
bjd: račiz gim. Pāne miľy, mž-
sto zpřisobiti, řdejbj swornë by-
dlili, čtje tobë slaužit.

13. Wšfechnëm nam težko,
teřkno, w tom nassëm wyhnānj,
w širokem swëtë těsno; nasse
přebhwanj necht gest w tobë, ty
buď w nās, Pān w duřsi y w
tēle: a řdnj tēch bjď přegde čas,
degj wěcnë wesele, Amen.

vřkost trpicy, tē wozwāme: Wřb-
gř, a my lid twůg, o zařtan
nas, braň, přispěš, a reřug.

3. Retřescy nās podle nassi
hřěšnostj, nalož s nami dletné
swatë milosti: přispoř wřy,
forunůg řkalostj, truchlā řdce
zařtinůg radostj.

4. Z wlasti gdeme pro tebe
Boha swěho, čtēge se řlow
břjet řakona twěho: časné wčy
řupime, po wěcných dychtjme,
za zemřkë po nebesřkch.

5. Tam wlast māme, tēl ni-
řby nestratjme, taut my se řde
w pohostinu těřime: a wřřal
moc mās y do časné wlasti,
řdnj gen račiz řase nās wřesti.

6. Řdce Řřālū, řnřžat, Pās
nū w řřřan mās, ty řam wřřy,
čyle, mřřta wřřčřa řnās, y nās
řřonřgj ř nam wřřnostj zemřkë,
řodaweg nam pomocy nebesřkë.

7. Štin nam pořař, w němž
tobë řlaužit budem, řamž čřeř
řořřař, řa tebau wřřuby řuřa
řem: ař po řřařtnëm řomto řu-
řowānj, řřromāřdjř nās řas
w řwëm řmřlowānj.

(1695.) Not. 267. a.

Pāne Geřřři Řřřře, nās
miľy řpāřteli: Řač řřořř
by nasse řřřřeti, nās Wřřřař
řřteli. Přičřaň, řařtan,
řolitůg nās, řwë řřadce řemřle-
ne, neřeg wřce řřauřowāř nās,
ať neřařřneme.

2. Řeb cyřřřwë twë řřotimā-
cy wělmi se řřřřugj: Čtje řřař-
wbu

(1694.) Not. 60. b.

Sřcny Řřāl, Pāne nebe-
y zemë, w tobë řamëm
nadëgi řidřkë řlemë wřřřāřā, w
tebe řařřřa twor wřřřřřy, ř to-
bë wřřa y hřřřřāř wělřy.

2. Wř tež řřdnj, pomocy
neřřnāřcy, řde na swëtë řařřř,

rodu twau wyhladiti, na to se hotuji. Nenechaweg gmiěna swěho wje w potupowani, dci pćitrz Antikrystu, w geho porauhani.

3. Pro twě swatě drahě rany, a pro wmućenj; pro twě přeslawně wzkřissenj, a ducha seslanj. Přichraň, zastaň, wyswobod nās, swě stadce malich, nebeg wje zlanjowat nās, swě milě owěčich.

4. Nebo pro twau swatau prawdu gme wšem w nenawist. Wšak to za radost magice, co na nās dopaušstis. Zduměrnost k tobě máme, že nās neopuštis, nās laskawy milý Páne, byti s nami račis.

5. Kdež se folim obratime, rač nās potěšowat: Twým swatým Duchem z wysosti rač nās pospělowat. Wychoim gšauc v wjře stali, swěsti se nedali, a od prawdy twě přeswatě neodstupowali.

6. Běinij nam polehčenj, w tomto bjděm swětě: Ať pozbudem zarmauceni, pro gmiěno twě swatě. Rozpomeň se Páne na nās, w zbegšim zarmaucenij, rozpomeň se na sliby swě slýš nāsše wolání.

7. Králi nad králi Páne nās, Bože wšemohaucy: Wšlyštel gšy Dce swatě, tebe wyzwagichy: Rdyž gšau k tobě w skaušenošti hlásem swým wolali, wšlyštel gšy plač y prosby, gimiž tě žadali.

8. K tobě, Očenegmilegšij synau wjru máme: že nam k pomocy přispěgeš, srdečně dāš sfame. Žeť tě směle chwaliť budem, prawdu twau hlafati, Antikrysta, swūdce swěta, se nestračowati.

9. Hospodine wšemohaucy, račij nam to dati: Žečo a kreš Syna twěho hodně přigimati. Radně, směle a nabožně, s plesáním srdečným, potom w slawě neskonale, w kralowstwj twým wěčným.

10. Kdež tebe Angelě chwaliť, wšdyčej bez přestání: Pšleň nowau zpěwagice, wěčny slawiny Králi: Swaty, swaty, swaty Pán Bůh, na wěky bez konce! račij nám tam dopomocy, milý Gezu Kryste, Amen.

(1696.) Not. 19.a. 137.c.
Přiznawice swaty, lid twůg gšem pogaty, k tobě wolat mjni: Aby geg wšlyštel, na retuňk mu přišel, tyto zpěwy čini: Swatě twě dědictwj, w gšém gest otroctwj, ždaž Páne neznamenaš, kwilj dnem y nocj, k twě wola pomocy, proč ho w bjdách nechāwáš?

2. Zpuskla twā winnice, spānila štěpnice, rywj rozmetano: Wepě diwofy ryge, hrabdu rozwrhne, wšle gest posklapano. Dělnicy zgimani, sem tam rozehnani, diko rukau twých křeslo, roste hloji, trnj, kaulol za osenj marně symě wyneslo.

Uuuu 3

3. 4

3. Léta strašna přišla, přeč
zborná odesla, věku vezde-
šho: Hrabata y Pánj, rytířj,
měšťanj, gsau losu bjdného.
Panny, Pánj, wdowy, w pře-
tější ošowj, s starej gsau vwr-
ženi, dítj matkam wzaté, sy-
roty w přetějšť manštwj gsau
zasmýcenj.

4. Zbraň ostrá ztupěla, vdat-
nost zemlela, k bitwě běžic-
ho: Wogška syna klesla, zmu-
žilost přeč zassla Křestiana sta-
řeho. Bnaweny dějmá, s mi-
lownýj swýma, w sinu obra-
šylaého; kša hrdlička smutně,
řdyž w šalách samotně nez-
a-
wje bytu swého.

5. Hul radošti wzata, wěť,
zdačnost odnata, rukau lidj
mocnosť: Přibylky s nabytky,
žiwnošti s dobytky, wězy w mo-
cy gegich. Co sme měli, Pá-
ne, práce pozebnaně, to wse
eržym w moc dano; šklad před-
tá potomstím, rodičů syrot-
kům, od zbeží rozchwatano.

6. Gdem s křijem za Kry-
stem z wlasti, w duchu čistém,
těšic smutně srdce; zbožj, šla-
wu, brad, swět, marnost, na-
pořád wšě časné tupice. Necht
se swět raduge, Synům
swým folkage, dawage libost
zdegsj: čas mige, kwět hyne,
co gest: to pomine, y žiwot náš
wezdegsj.

7. Ach nenjž nam možně,
roztissi podobně, wšech bjď wě-
řu šleho: Cytj, žnaš y widjš,
wěky žpiwat budem, s tebau

Krošle, řdyž k nam patřjš, wš-
kost libu twého. Ehlěb truch-
losti gime, škami smáčíme ze-
braně nasse tělo; chradnem tau-
trpkostj, klesame těšnostj, y
dychanj zemlelo.

8. D powstaň gž, Páne, přis-
pěa Hospodine, wiš že tu pře-
twá gest: Cyrkwě rozptýleně,
sukně twě zedraně, necht se škwj
zase čeň. Křestianům deg poz-
kog, přetrhni nepokog, s ge-
uot roztržitošti; mor, hlad,
walko, boge, y wšecky rozbro-
ge, přetrhni swau mocnosť.

9. Wdělch, Páne, posylň, a
padělch poždwiň, odpust
protiwjškům: Potěš žarmau-
ceně, občerstwj zemlecně, přitrž-
ciň žlým šislům. Z wlasti wen
wyhnane, manželky těhoťně,
ždržů w swém sinu swatým;
Wdowy y syrotky, dítj y přis-
bytky chraň, slož ošowj gatým.

10. Popatě Dče žube! necht
hledáme tebe, w sebedněm po-
třenj: Netůž náš, y bjdně sau-
seby žnuzeně, přispěg k špomoz-
ženi. Pocestně prowage, přes
špolnj přigimeg, odplačůg do-
brodiněm, kačně nasyť, odeg
nahě. Chudým přideg, pozebneg
twým wyhnancům.

11. Zprawůg cesty nasse; we
gměnu Gežisse, necht laždy s
naš krači: Ošladčůg podružstwj,
natwrat žas do wlasti, řdyž twá
milost rači. Tak w nowém
šponu, tobě swému Pánu, na
tu šleho: Cytj, žnaš y widjš,
wěky žpiwat budem, s tebau
Kralem

Králem nassim, biskupem neg-
wyššim, wssudy, kamž ratiž
půgdem.

(1697.) Not. 62. a.

Wěstamny Páne, náš Kry-
ste Gejissi, my jde na ze-
mi, w bykosti bydlich, i tobe
wzdycháme, srdcy důvěrnými,
tebe žádáme, smilůg se nad
nami.

2. Wiž gať twá lodka w bau-
ři welmi hyne, a w wlnobi-
tich djw hned nebtune. D ne-
spj giž wje, wssemohaucy Pá-
ne, syc ginače i náš žadny ne-
ostane.

3. Gaťž se tať ratiť, na nás
popuditi? Co náčť smeti sem
tam rozhazeti: Wyt seznawá-
me, že ať klostmi swými k tomu
tobě gsme dost dali přičiny:

4. Wssat za to máme, že
naš gen trestati, co Dtec bity,
časné tať karati i kasty swé ra-
čiž: a protož se tebe, děg se
pať co děg, strhnauti nechceme.

5. Nedeť nam, Bože, spět se
ohlednauti, ni wěcy pro tě stra-
cených želeťi: Nebo Sodome
nastawá hrozny pad, protož
řdož wyhne, ma tomu byti rad.

6. Načoť otcowšy, i smut-
nau nassi wlasti: A gesliby
chěl y dať gi trestati: Wyz-
wed i ni swé přeč, a buď gich
ochranau, ať ošyřeli gsauc, bez-
pečně stanau.

7. Buď ohniwan zdj mista
přítomného, a wěži pewnau

bydliťelůw geho: Neboť w čem
dauffat nemáme, from tebe,
twá opatrůžž náš stráž přemoc-
na i nebe.

8. Daweg wždy posrm na-
ssim kačnym dussim, slowo přes-
čistě, ať nezhybau hladem:
Nedeť teť hladem časnym nam
zhybauťi, rač, co na paussťi
naš. swůg lid, chorati.

9. Dalě pať ať gest, wšle
twa, ne nasse, buď že nas wra-
tiťž nassi wlasti zase, a neb w
wybnaństwj naš i swěta pomo-
laš, dosti nam na tom, řdyž
wěčný žiwot dáš.

10. Y buďet tobě děkowánj,
chwala, y čest, na zemi y w
nebi wzdawana. W té prawě
wlasti, i niž naš nemýžene ja-
dny nepřitel, pomozň tam
Páne.

11. Běiň to i předraběho za-
slibenj, pro slowo Krysta a o-
rodowánj. Nermijmet o nic
wjee prosyti, než gaťž Duch
swatý wěj se modliti.

(1698.) Not. 6.

Smilůg se nad wybnań-
mi, Páne Kryste! Řdež
ge toli mās, a že gměna ge
wssěcky znaš, ach gať gsaui roza-
ptylenj w tento čas.

2. Smilůg se ic. mista nez-
magj, w nauzy a w chudobě
řkagj, na twau wssat pomoc
očekawagj.

3. Smilůg ic. Camš byl
wybnańy, po swěm narození i
Uuuu 4 Páne

Panny, ty ymž wybnańcam
być pśitomny.

4. Smiląg 1c. Wlast opuz
sili, y swā gmenj w kterych by-
li, tak prawdu twau srdcem
oblibili.

5. Smiląg 1c. Słpā plač,
wołānj, mnohā wpenj, wzdychānj,
rūkami, łomenj, nari-
kāj.

6. Smiląg 1c. Słpā i gich
oěj zireg, Boże wssemohauch,
obrat jałost w radość trwagich.

7. Smiląg 1c. Potěsłg smut-
nych, a neopauštěg zchuzenych,
zbud nam dobrodince w zemich
czych.

8. Smiląg 1c. Degž wssem
tu miłost, w srdcy skraussenau
horliwost, byt w prawde twé
zusiłi na wěcnost.

9. Smiląg 1c. Degž tisse ne-
sti wśseckž zadatě nečestj, a zpū-
sobłg nam cestu w bezceśstj.

10. Smiląg 1c. Ubj nečle-
stj, w bjdach i twé cesty nese-
stj, Wtyskrystu twé cti nepri-
nesti.

11. Smiląg 1c. D budij to-
bē jel bjd nassich w každe do-
bē: ach gał ty nas zde prubu-
geš sobē!

12. Smiląg 1c. Ach gał
mnoho gich, ach gał mnoho v-
platanych! rač mnohau miłost
činiti při nich.

13. Smiląg 1c. Patř na sty-
skānj, wdow syrotkū narikāj,
Pānen, manžels, djetel rozje-
hnanj.

14. Smiląg 1c. Patř y na
wdowce, ditky gegich, ctuē mla-
dence, rač gich twā zastawat
prawice.

15. Smiląg 1c. Zdratwj do-
brěho tělu bjdām poddaněho,
dodaweaj f snassenj křiže wśseho.

16. Smiląg 1c. Čehož žada-
šj, ał od tebe dostāwaj, w twé
otcowšē lasce zūstāwaj.

17. Smiląg 1c. Bud tež mžda
nassich dobrodincū miłosrdnych:
odplac gim w přibytčych smych
nebečnych.

18. * Smiląg 1c. Wrat do jes-
mē nas, i kterež wybnań gest
každy i nas, budem tobē slau-
žiti po wśseckž čas.

19. Smiląg se nad wybna-
nymi Pāne Kryste! degž setř-
wati, a w prawde twé prospři-
wati, w nebi s tebau wěcně
přebywat.

(1699.) Mot. 69.

S Mutni lide, co začneme?
co činiti budem? gał swé
uauze a težkosti zbudem? gał
swūg bjdny žiwot dokoname?
Swěta žlēho přatelstwj nes-
jname.

2. Swět se sstiji čudnych li-
dj pro Krysta wybnańnych; nech-
ce trpět bratrj w Krystu zna-
mých: gimj šbezj, ge sobē o-
sflimi, často glau ži žlauženěs
mu křiwj.

3. Za žběžlēho podwodnika
tebe poskādaj, čudobu twau
tobē wyčitaj, jes suženy před
njmj,

njmj, vbohy, o tebež se otre bj-
dny mnohy.

4. Uly dusse má! nehleď spat-
řem co vochova žena, že ghy
od své vlasti vykaučena: ne-
maš přatel, samotnas w cizy-
ně? Bůh tvůg s tebau w le-
tate w zymě!

5. Renarileg, je w twém stat-
ku přatele hodugi; ty a twogi
w nauzy se bėdugi: neglepšho
maš Krysta přitele, ten tě chra-
ni na dušši, na těle.

6. Statek, kato, rozkoš své-
ta, toť brzo pomine; gafo para
nad hrncem zahyne: nic není sta-
řeho w tomto světe, tak to sto-
gi gafo kwidek w lete.

7. Kristus wěčný, wěna slá-
wa, wěna w nebi radost; ten
gi dogde, kdož k němu má ža-
dost, w aeho pravdě a věn-
stogi, forunu má po rytířském
bogi.

8. Svě wybnaň snasseg mi-
le, nedostatek časny; pomni na
Krysta geho los strašny, rany
geho, bolest, synalosti, dogdeš
odtud nemále radosti.

9. Skromna stráva, bjdný
kwartyr, oděwy strhaně, lepši
nej svědomj cegchowaně, tohož
žadny opravit nemůže, kdo ge-
gednau poskwrni neb zmaže.

10. Achabů stůl, Manna z
nebe, ráje nas živiti, tishe li-
bi gečny chleď sytiti, neníž ruka
Páne vfracena, tēm gichž srdce
k Bohu obracena.

1. Kral. 17, 9-19. Kap. 18, 19.

1. Mogg. 15. Mat. 14, 15.

11. Boo; sege, žne a Mabal
swym žencům oběd watj; Bůh
milý mý, komu se to zdařj: s
tebauli prorok, či ty s proro-
kem giš, šřež tohož Bůh žeh-
na, toho nemjš.

Ruth. 2. 2. Kral. 4. 1. Sam. 25.

12. Měg naděgi we dne, w
nocy w nebesěho Pána, w ně-
ho dauffeg s wečera y z rana:
geho milýg, gemu služ, geha-
cti, do twě smrti (wě!) tě ne-
opusti.

13. Páne Kryste, Bože wěča-
ny, a nebesky Krali, dežj aby-
chom při twě pravdě stali: nes-
li pro tě jde w světe trapij,
přišli w nebe šřž twě osla-
wenj.

(1700.) Mat. 27, 2.

S Von rozkošny hrad Bojž,
nadřka přejalostně: Kdož
se w srdcy geho mnozi plač,
tesknosti bolestně. Sta: ach
můg Bože milý, gažs mne w
nešťastnau chwili zapomněl,
takě opustil, težkys na mne křjž
dopustil!

1. Tys Bůh genžs zastibil li-
du ochranu swau w každy čas;
Ach proč w tuto nassj bjdu o-
paustis wybnať nas? Proč
wždy tak narřkati, proč tak má-
me wolati? zdaž nas giž ne-
maš w paměti? wšaks naš O-
tec, my twě dětj.

3. Pohleď gať gsme wypuže-
nj z vlastního, od swych vlasti
Uuuu s njž:

nich: Bydlime zde w cyzj zemi,
gšme za diwadło, za smich.
Těžo nam to trpěti, když sta-
ji, y to děti, hlav nad nami
vškimugi, laci, diwne wykři-
tugi.

4. Ach ozwiž se, milý Páne,
k tužebnému wolání: Nechť se
tím děm přiterž skane našemu
uatišání. Spomoz, potěš na-
rod náš: Na tishce cest swých
máš; když zbranj, když ratiš
míti, své woleně potěšiti?

5. * Syone, Syone milý!
proč tak horlěš srdce? proč
tvé srdce truchlie, žvili? mniš
žeš mne stratiš wěcně? Zdaž
může mila matka své děti, ne-
bojaska, odděhnaut, zapomnět
z cela, aby na ně nepomně-
la?

6. Kterýž Dtec Syna svého
srdce neunikne? W plačj,
w nedostatků gebo, což Dtec
polituge? Dne Dtec, matka dě-
ti swých neměti w paměti, gať

o tebe swau pěti mám, w twe
nauzj se k tobě přiznám.

7. Proč tě Satan, svět y tě-
lo chce w twém kříži formautit?
Což by tě z mých sibi mělo do-
konale oblaupit? Na rukau
mých tvé gmeno wlastně gest
položeno, bych na tě pomněl w
twém kříži; lařkau mau k tobě
se wjži.

8. Twař má, srdce, oči ta-
ke, k tobě ašau obraceně: Když
vzrosti wšeligaké, čini srdce
rmauceně. Mau lařkau otow-
řkau žnaš, w čas potřebny gi
poznáš, nedeg se swest bjde,
nauzj, dnowě nassj negsau
dlauzj.

9. Ach můg Páne! gať ho-
tow gšem nelli twau metku mi-
le: Gen ty neměšteg swym čas-
sem, mne těšiti smutně chwile.
Bych nepadl, mne podpireg,
metkau těžce neswjreg, potrefcy!
po ždegši strašti přigmi, Dte,
k wěcně wlasti, Amen.

II. Pocestných, a to a) Na cestu se vbjragjichy.

(1701.) Not. 191. d.
Dělagit Bože! Dte tvorů
wšeho, křs spasytele Ge-
žisse našeho, že gsy mne chrá-
nil pominulé nocj, od wšeho
žleho swau předwňau mocy, a
prosym tebe, ostřiheg tobo dne
mne od hřichů y od přibody ško-
dně. (že gsy mne chraniš po-

minulého dne, od wšeho žle-
ho y přibody škodně; a pros-
šym tebe, odpast mi mé hřis-
chy, ostřiheg w nocj, a deg
mi sen tichy.

2. W ruce své, Páne, po-
raučim gať skusi, můg žiwot,
aměni. y mau hřišňau duši:
tuhg swaty Angel laždy čas při-
mne

mně slyš, necht gest ochránce y
wěrný krajece mŭg, aby nepřiz-
tel ďábel žly a lšimy, nade-
mnau neprowedl moch, duch
lšimy.

3. Sat se teč modlim Páne
naš Gejissi, za wsecký lidj,
zwlasseť pak za twau říši : za
swě rodiče, sestry (za swau man-
želka, dŭky) a přatelsy, buď že
jde zslawagi neb kde koli, rač
ge chrániti mocně předewšim
žlym, čit gim všem dobře,
dať požehnánim swým.

4. Wysłowobd žagaté, smut-
ně potěššig, leč nemocně, a z-
sauleným polehčig : kterj gsau
pro twau prawdu y wyhnauš,
buď gich ochránce, wŭdce, s-
pomahauš, ž hějšu lagicy ob-
dať swau milosť, deg etně skon-
čeni, wem naš do radosti.

5. Chraň škrj Anaely naš to
bidošty (na cestě) nassj, ostrihog
od žlych, genž wsecko žle passj :
wzbuzig nám dobrodjnce lito-
stiwě, k nám pohostinným šte-
drě, přiwětiwě, za dobrodinj
gich hogně gim obplat, a naš we
zdrawj k nassim zase natwrať.

6. A poněwadž giž k weče-
rau se čyli*, swětko twě we-
tmach gest; a swěť gde k čyli :
ty s námi žštan, slunce spra-
wedlnosti, swěť nám slowem
swým, swětkem twě gasnosti,
degž mu wždy pruchod, a dať
ge wolnosť, cyrkew, pokogem,
naš wěcnau radostj!

*1. Jan. 2, 18.

(1702.) Not. 259 b.

Seu cestu prawdivá, panta
niska swěho ždwiheg;
Neb kráčim w pušlatinách,
blubnau cestu giž nedeg. S teč
bau sem tam choditi, w tomto
swěte blanditi, (má cestu) čey
bezpečně, škrj tě přigil k slawě
wěčné.

2. Woláš cestu prawdivá, k
sobě wseckých hějšnjštků; W k
tobě šli za žima, posjic cestu
žlostnjštků. Ach wediž mně
mŭg Páne, po twých cestách w-
chotně; gá rozkoš tuto swětkau
puššim rád pro nebeskau.

3. Neb kdo má prawau ra-
dost, w srdcy swém w tomto
swěte: Ten giž má wšěho
dost, žde y w druhém žiwotě.
Tu radost gá nepuštím, čhtiwě
do ni se spuštím, radost gedim-
ka dusse gest y měho Ge-
jisse:

4. Kterj na swěť k nám přis-
šel, ne ginau než swau moch :
A pro naš mnoho snassel, we
dne tak y w noc. Šy nám
přimo do nebe vlázał cestu k
sobě, tě cestj nezanechám, w-
děčně po nj pospěšám.

5. Tau cestau čey kráčeti,
pokud gsem žiw na swěte: Blub-
ně čey opuštiti, genž wedau k
wěčné širatě. Ach Gejissi!
Gejissi! sprowod mae ž toto
tjži, do twě slawně radostj,
kdež gest wšěho w hognosti,
Amen,

(1703.)

(1703.) Not. 13. a.

Kamkoli se kdo obrátí, Pán Bůh s ním.

Dšpodine který wšecko znáš, ty zpytugeš každého z nás, wnitř wyborne se známáš.

2. Ty wiš naše wšecká sedání, y také zase powstání, y wšelikterá předsebrání.

3. Nebo y ta myšlenj tagna, wšeliká hnutí sdečnā, negsaw před tebau ničimž zakrytā.

4. Wšechněm našim skutkům přislogis, choďme, spěme, wšecko widis, wšecky naše kroky y cesty wiš.

5. Ano y každě slovo Páne, kterěž se kdy od nás stane, gest ti tobě neomylně známé.

6. Neb gaťož sy swau wlastnj rukau, stwořil při nás moc wšelikau, tak gi máš lep než my spatřitedlnau.

7. Tobě gest to přewelmi snadně, lidem náramně předitwé, a w tomě tebe žádný ne wyslýchne.

8. Kdež se tehdy před tebau škrygem, před twárij twau lam se děgem, kdyžs tak wšemu přitomen swým duchem?

9. Wšaupimeli žhuru do nebe, tam twau stolicj nagdeme, aniž propast wzdálj nás od tebe.

10. Bychom mohli rychle ležeti, a gednoho gítra býti, za negdalšim mořem byt swüg miji.

11. Y tamibý šla s námi ru-

ka twā, kterážto swau moc wšus by má, není se kde škryti, leč snad kdež tma:

12. Ale wšak y ta noc přes temnā gest ti tobě předce stwělā, aby y nad gáňj den switila.

13. Ty gý Páne swětko swěta lošti, spatřugeš wšecky tagna li, ošwęcugeš y naše wnitřnosti.

14. O předitwý Páne Bože náš, ty gý hoden chwály od nás, předitwěs stwořil y wyš kaupil nás.

15. W tomě gsau twogi skutkowě stawnj, nám slowem twým oznameni, degž at sau od nás wždy welebeni.

16. Degž nám na tě wždych patřiti, swatau bážen wšudy miji, na wšelikem místě tebe ctiti.

(1704.) Not. 40. c.

Na cestu se vbiráme, Boha za pomoc žádáme, mi lošt Dce nás ochraň, a duši s tělem opatr, Kyrie elejson!

2. Krystus Pán buď towarýš náš, žstáweg s námi každý čas, a wydal od nás wšak bestau lešt, y wše což sšodlis wěho gest, Kyrie elejson.

3. Duch swatý také při nás stūg, darý swými nás naplātūg, w sauzenj rač nás těstiti, deg se žas sšastně wrátiti / Kyrie elejson, Amen.

(1705.)

(1705.) Not. 37. a.

S Uměřenau, a swěřenau for
nati prácy mage z domu
trácejm; gal se wrátjm, gest zná-
mo tobě, Bože.

2. Rdeť sem foli, w domě,
w poli, ty mne, Páne Gejssji,
aprowázeg sám, ať s sebau mám
stráže nebeské řissi.

3. A Duch pak twůg buď rád-
ce můg, byť každě mě činěni
geho moč, a pomoch, šťastně
mělo končeni.

4. Y čey tobě, mage sobě
přítomnau moc milosti, rád
slaužiti, deg vžiti mě mi (pro-
šym) žádosti.

(1706.) Not. 313.

S Wsemohauch Bože náš,
ochrance dausagich, ty
o nas wěrnau pečj náš, nebs
Dtec wšech wěřich. Ga w
swatém gměnu twém, w cestu
se dāwām, pokorně tě žádām,
ať stráž twau přítomnau mám.

2. Nebs ty Bůh, kterjž ošřj-
haš wyhazenj nasseho, noham
nassim klesnauť nedáš, chratiš
od padu zleho. Prošym Pá-
ne tebe, sessli mi s nebe, přu-
toudce etněho, Angela swatěho,
towaršse wěrněho :

3. Genjby cestu wřazowal,
kterau wěrně giti mam, a od
nepřáteľ wchowal: s tělém s
dussji, Chráň mně sám, od wšech
kaupežnikůw, a nasplnikůw,
mordu y zrady, též neschťastně
pády, y coj škodně gest oddál.

4. A když wykonám prácy
swau, deg šťastně nawracenj,
wěřim je pod ochranau twau,
zachowáš y mě gmenj. Domá-
ey mé milé, též každě chwile
rač ošřjhati, potom se nám dā-
ti we zdrawj zas shledāti.

5. Za to čey gměno twé swa-
tě welebiti s radostj, za dobro-
dinj přigatě, je sy mne z swé
milosti s pomoch twau swa-
tau, cestu začatau, dal wyko-
nati, o rač mi gj dáti, y šťast-
ně dokonati. Amen.

(1707.) Not. 350. c.

31. Mogj. 28, 20:22.

Wiz též Kap. 24, 12. seqq.

Pšne, budešli semnau, na
cestě kterauž gā gdu, chra-
nie mne, co twěho, od hřichů
y wšeho zleho; Tedy y srdce
mé má byti doměm twým, w
němž tě čey stawiti: Ano bu-
deš mi za Boha, na něgž spo-
lehām, co práwěm: moha. Buď
mým štitem, deg chleb t pokř-
mu, rauch t oděmu, ať wždy
čy poznám, že tě, Bože, mám.

2. Wsse gest w ruce twé, Pá-
ne! ty wjš wsse co se stāne, co
kdy začiname, to, kdy daš, do-
konawāme a). Protož se odda-
wām wůli twé, ach splā na mne
swatě slowo swé, že se těm mā
wsse dariti, kterjž cest twých
wěrně čti štetiti b). Rač mi
wždy pokazowati, co kdy děla-
ti: čey w každě době libit se
tobě c).

a) Ger.

a) Ger. 10, 23. 6. 7. b) 1. Kor. 1, 8. Jak. 1, 2. 3. c) 2. Kor. 5, 9. 10. 14.

9. Bě mne mě putování w tomto světa zvlášť hodně povážiti, a žle žádosti krotiti: Bých tě sobě nad všecko vážil, nebeských věcy žádosti byl; by obcování mě bylo nebeské, kdež s tebou bydlel milo. Můg poklade, po němž dychtím, kterýmž se těším, deg mi s radostí byl w tvé milosti. Amen.

Kol. 3, 1-6.

(1708.) Not. 191. d.

S E gmenů Páne, na cestu se dávám, w ochranu geho vše což mám oddávám; Můg Bože vyhledni osem své milosti na potřeby mě, a posli i vysoši, Angela svého, kterýchžb mne chránil, a proti ďáblu, y kým lidem bránil.

2. Degž mi w pracích mých, y w každém gednání, dobrá mounkati, štěstí, požehnání: a bych y tobě y bližnjmu svému, slaužiti mohl te všemu dobrému, gako Abrahám, Iobias a jinj, kterýchž Angel twůg spomázel, gda s nimi.

3. Všechy genž by mi chtěli vblížiti, swau božskou mocť rač w bydu pogiti, gako Ezawa, kterých bratra svého měl w nenávisti, a chtěl slaužiti ho: Y gáč můg Páne, nezpustim se tebe, až mi také dáš požehnání i nebe.

4. Bůd že jsem w posl, na horách, neb w městě, aneb kdežkoli na této vsi cestě, rač mne sem y tam šťastně zprovoditi, smrt slau a náhlau ode mne vzdáliti: Brada, žvěř, oheň, neb neznámé vody, o necht mi žádně nepřinesau škody.

5. Páne ty všecko zpřisobiti můžes, a protož věřim, že y mně spomážes: Pawel swatý na cestách mnoho zkoušel, wšak vždy pomoc twau vtelebiti mohl, Samson a Dawid y lwy přemáhali, moc Izraelských, w moci twau poznali.

6. Zachoweg také mě domácy milé, od šfod, zármutků, a nešťastně chvil: Po cestě těs to w zdrowj dokonání, deg mi radostně s nimi se shledání, včín to Otce pro Syna milého, Gejisse Krysta, spasytele mého, Amen.

(1709.) Not. 61. a.

S E gmenů twém gá, můg Páne Gejissi, začínám cestu, drž mne sám w své škrypsi: ať šťastně kráčím, jde na této putce, věrný ochránce.

2. Neb ty swau rukau sám věrných sprowodíš, po cestách přímých. gich chráníš y řídíš, we všelikém dobrém vylowě: nj, w etném obcování.

3. Šťastný člověk ten, genž s tebou wandrue, a w powolání svém tě následue, šťastný též y ten.

ten, genž tē Boga chwāl, do-
ma y w polj.

4. Tomu se wssudy wssackno
sstašně wede, y fdyž v prostřed
swých nepřátel slych gde, kterj
swau zlosti wždy chtëgj sstoditi,
sstašně liti.

5. Pročej fdyž tak přemocně:
ho Pána mám, w twě tedy ru-
ce, wssack se oddávám, nynj
jde, y na kterém kolwěl mjestě,
můg Páne Kryste.

6. Chraň a opatrňg, ženy,
dítj mltě, přátelůw, krewnjch,
dům, sctek, tē chwile, se wssim
co kolwěl doma pozůstawa,
nechť twým zůstawa.

7. Tak aby Dábel, aneb člo-
wěk sstímj, swau zchytalosti,
Bože dobrotiwj, nás nesauzo-
wal, ani oklamawal, tē se o-
báwal.

8. A fdyž sstašně s twau
moch dokonám, co w této cestě,
wykonawati mám; nawrat
mne opět, do přibytku mého,
sstašně zdrawého.

9. Tak budu tebe za twau po-
moc chwāl, jde w této zemi,
srdcem, wšy, slawil; Rebs ty
mým Bohem, Otcem, Králem,
Pánem, na wěky Amen!

(1710.) Mot. 258. a.

S Swě rozličně wzkosti gin.
de žrenj nemám, než t
Bogu na wšosti, tamť oči
pozdwjham. Odkudž nám ply-
ne pomoc, každe dobré dānj:
Du mage wšeho plnau, moc,
wjim je mne ochránj.

2. Swau on mochan prawis-
ch pádu mne zdržuge, gž sswos-
tj wssack wěcy, wssack opas-
truge: nedopustj uohām mým,
z swě cesty zblauditi, neb mne
draze tělem swým ráčil wy-
kaupiti.

3. Gāť naň spolehnu cele,
nebt nespj, nedějme: swau pūg-
du cestau sstěle, krotj čine přej-
mē. Du pať gsa po prawicy t
ochráněnj mēmu, we dne y ta-
kē w noey, tē mne nedā klēmu.

4. Wygduť lam po prácy
swěho powolānj, swau mne po-
sple moci, dāwā požehnānj. Oda-
tudž tu naděgi mám, Pán můg
je mau prácy, w nīj se wěrně
wydávám, t sstěně swě obracj.

5. A protož nepřestávám w Pá-
na wždy dāfati, geho za swau
ochranu stāle poklādati. Gēť
gž od mne nemzdalūg swě swa-
tē pomoci, fdyžby byl duch se-
wějn můg, gsa w bogi, neb nes-
mocy.

6. Rdyž pať mi čas nastane
giti z swěta zlēho, nechť sstaš-
ně řekau: Páne, přigmi ducha
mého! Bych po zdegssj wzkosti
tam s tebau swým Pánem, w
nestonaké radosti byl na wěky!
Amen.

(1711.) Mot. 46. d.

S Bžuru oči swých pozdwj-
hām, t horām nebeskjm
prohlidām: Šoroli mi wssemo-
haucy raci přispět ku pomoci.

2. Pomoc mā gestil od Bos-
ha,

ha, on mile rad nám pomáhá, pod stínem milosti jeho bezpečnebe učinil v zemi, stráž drží nad námi všemi.

3. Bede tě po cestě rovně, Moša twá se zle nepohne: měg gen w Bohu své dauffánj, neb nespi ten genž tě chrani.

4. Wěrný strážce Izraelský, ošťihá nás všech otcomský, ne dříme, mnohem meně spi, we dne, w noci nad námi bdi.

5. Od vši nestastné přibohy Bůh milý tě wyswobodi:

pod stínem milosti jeho bezpečens časů každého.

6. Horkost stůnce, blesk měšyce nebude na tě bit wjce: Pán Bůh změní jsauzenj twé, k do brému tobě, k slawě své.

7. Že se k tobě nepřiblíží, aniž tobě co vblíží: Bůh chrani dusse své milé před nestěstijm každé chvíle.

8. Bůh bude twého wchazenj ošťihá v wychazenj: bude tobě žehnat wždny, ted v přisfle wěty všechy.

b) Ělowlka pocestného.

(1712.) Not. 87. b. 161.

Dje swatý, genž nasseho wgsti, wgsti každého, prapich swan ošťiháš, wchazenj y wchazenj, w swém opatrowanj nás.

2. Gát sem se tobě poručil, a gmenem twým vbezpečil, že mně na této cestě / stráž swatých Angelů swých, chceš chrániti zagistě.

3. Wždy gestě se ti poraučím, a ochranau twau bezpečím, můg Páne Bože milý, stráž řadíš mne nynj Páne, sám chrániti, semnau býti, a dobřeť mi se stane.

4. Zlobiášťi powěz gistě, kdo tě chraniť na té cestě, když do Rages města ssel, Boží Angel, wěrný posel tebe w své ochrasně měl.

5. Wšfel sy zdram z domu

swého, a přisfels zas zdram do něho: tak Páne nalož semnau, abyž zdram zas, přisfel w swůg čas, kdež mám schranu swau milau.

6. Etný Patrarcho Jakobe, powěz kdo býwal přitobě, když cestamj mnohými často chodil, kdo tě wodil, Pán Bůh s Angely swými.

7. Pročej y mne předewšim žlým, dusi y tělu sšodliwym, můg Páne Bože milý, stráž swatých Angelů swých, opatrůg w každau chvíli.

8. Chraníš mne od kaupejnů ků, morderů y nasylnjů, bych nepadl w gegjch ruce, chrať mne od wod y ginjch sšod, y očemj newjm wjce.

9. Degj y předsewjeti mēz mu, we gměnu twém začatě mu,

mu, své božské požehnaní, abych
dobře, ctěně a maudře vykonal
své geduání.

10. Na cestách mi vzbuzuj li-
di ctytelně pocestných bdy, a-
by mne do domů svých přig-
mali, lásky přáli, gakžs při-
kazal v písmích svých.

11. Gijť se zpolehám na te-
be, Bože! je mne z svého nebe
pravich swan ochranis, potom
žase w gistém čase, mezy mě mne
sprowodíš.

12. Amen, Amen gijť staň se
tak, gakž sa měřim a neginat,
gijť mne Bože ochraňuj, y wse-
cký nas po wseckém čas, a sám
troky me zpravuj, Amen.

(1713.) Rot. 33. c.

SA cestě sem své, sřez Bo-
že! sřodně přibody, vhně
y wody, se mně až nemože.

2. Od mladosti mě tys mne

sám, w lásce wždy chováš, wšim
opatrowaš, tuť samému čest dām.

3. Protož y potom ne ginam,
mijť chcy patření, o opatření,
buď že sem gdu neb tam.

4. Ředižť tehdy sám y dále
mé činy, zprávy, Otče láskavý,
až do konce stále.

5. Wmyslť tobě můj dobře
známť teď přesevzaty, zdať Vá-
ne swatý, ať prospěch w něm
seznám.

6. Račť mi we všem býť k po-
mocy! braň slauhy svého od
wšeho zlého, we dne, tež y w
nocy.

7. Angel necht mne twiž
prowodj, cesty y slezky rovnage
wsecký, ať sřizy co sřodj.

8. Pěči o sebe tobě gá, odda-
da cele wsecku, wesele pūgdu
sám gde paut má.

9. Paut y tu nynj gijť konám,
paut y celého žiwota mého
Degž ať šťastně skonám.

c) Po nawracenj se z cesty.

(1714.) Rot. 66. c.

Shwála y welebnost, ochra-
ny láskawému, buď. že
sřez swau milost, žehnal předse-
wjetj měmu, dať w cestě prá-
cem mým šťastně wyřizenj, po
wykonánj, l swým, w zdramj na-
wracenj.

2. Z tak welké milosti, buď
mu diť činěnj, z geho přitom-
nosti, w cestách mých sprowa-

žej, od nestěstj, padů, tež krmě
prolitj, sřizy lidj vřadů, rá-
čil mně chrániti.

3. On račť mně wždy dále, w
otcowské pěči miji, od nestěstj
stále, w každý čas ochrániti. A
řdyž běh dokonám, mého puto-
wánj, deg w třem králowi
sám, s tebou p řebýwánj,
Amen.

xxx

(1715.)

(1715.) Not. 87. b. 161.

Dobé Bože Chvály wdělné, gdaučej z wnitřnosti srdečné, vzdávám, že na cestách mých mne zpravoval, opatroval ochranau Angelů svých.

2. Stačíž y dál semnau býti, a s mými, to mém žiwobyti, a bychom tobě milj (Pánu svému lastawému,) zde y na wěky byli.

3. Když pak přigde do wědomých stran giti cestau neznámou nám, průvodu též žádáme: neb cesty tam z těla nikam hued na prosto neznáme.

4. D přestátněho Estěpána, genž tě průwodce měl Pána, když se z swěta vjbral: Též Angelj Lazar měl, když swým bdám vmjral.

5. Gaťauž abych měl naděgi, a wděl tam se poděgi, když bude z těla giti, dokud w těle gsem, aby cele tebe se nespustiti.

6. A ty nepauštěg též mne z swých rukau na wšech cestách

idegšich, owšem w tu ofstetěnanau, wěd mne k sobě, a gá tož bē wzdám za to Chwálu wděnanu.

(1716.) Not. 87. b. 161.

Dobé Bože Chvály wdělné, possle z wnitřnosti srdečné, že sy mne na cestách mých, sám zasláwal, opatroval, ochranau Angelů svých.

2. Stačíž mne dále Chránti, semnau y mými wždy býti, a bychom tobě milj, Pánu svému lastawému, zde y na wěky byli.

3. Když pak odsud cestau nowau, půgdu s wesełosij mowau, do twých wděných radostí, at stále gsau twogi semnau Angelě s twau mocností.

4. Bud Chwála Dcey wděnému, Synu z něho zpłogeněmu, též y Duchu swatěmu, geodíněmu, Bohu mému, strážcy tomu wěrněmu, Amen.

12.) Při Zhledání se Přatelů.

(1617.) Not. 327.

Dobře dísty Boží swatě, Chwalme Boha nasseho, který nas (ginač proklaté,) wytrhug ze zlého: Chwal swěte, coť se lžbi! Chlub se sám s twými skwostnostimi, honos se s twými marnostimi; to wšse se nam nelžbi: Dst činěnj, Chwála, w Bohu zalžběnj, to gest neg-

drajši wěc! to gest nasse gměnj.

2. Wýborně gest, y hued z rana tu Boží milost ctiti, y z wědera tobož Pána prawdu slusně slawiti. Dělga sobě muzhfu, swěte, gať se gen z da koli; duch nas Bohu zpřawat woli / a wydat Chwálu melifau: Deb nas wywůuge Hospodiu z radostí ožnat mowat skusky Gejžise, a ctivosti.

3. Pá-

3. Páne, gaš gšy w štutých slawny, gaš gšy w radbě bohaty! mandry, moseny, we wšsem mrawny, wywysšeny a swaty! Předce wšak ten slepy swět, nechce tě znať po swém padu; co wjra drží za prawdu, to on přeručy na zpět. Nech se slepy kochá w své mřzké slepotě, my wšak divy Boží wážíme w tom swěte.

4. Bezbožni se zelenají na čas, co w poli tráwa, než brzy podíati bywagj, takť hýne geš gich sláwa. Ti genž w marnosti swěta čas swůg zmařili y prácy, budu křžík w hořkém pláči, fdyž přigde wěčna pšota. Žiw gest Bůh negwysšši, a wěčné zussawá, wěčnym z mi. lošti žiwot wěčný dáwá.

5. Páne! twogi nepřátele samy se podíracuj; w kratkém času padnau cele, ti, genž twých zde zšaužuj. Nám pak wzegde spasenj. Hospodin sam s nam se bliži, kšostných pak do pekla zniži, křeš nam křiwdu činj. Widjme, slyšjme, dozbra wěc wítězj! neodolagj gi pekelně řetězj.

6. Sprawedliwy se zelenat bude, co strom cedrowy; wěčny Boží budau stat wštipenj co palmowj: Několi y ššediny na hlawě gich profwitagj, wšak gjm sol negimagj, nesau vj. tek wššednj. Wššiknj, křešj Bohu slauj w upřimnosti, budau profwitati zde y w wěčnosti.

7. Ti nech swědž, gaš gest wěrný, a gaš dobrý Pán Bůh gich, Dtec pobožných upřimny, a ochrance wěčnych: Nic nezprawě nečini, ani tež neoblibu ge. Wjra, láška y naděge gest, w niž má zalibenj. Zomuto mocnému panownjku swěta wzbawati budeme čwaku po wšse léta.

8. Bůd pochwalen, swěta tworce, z twě upřimně wěrnosti, gjž nam twě otcowské srdce profazuge w hognosti. Wem milý spasyteli naš, y co gšme, a co máme. Tobě se tež oddá wáme Duchu! náš řiditeli. Drogice swata, w gediné podstatě! wwedj nas k sobě po zdegšši té pšotě.

(1718.) Řst. 223.

Přeslag, zbráwj, požehnánj, stanj se w tomto domu, wjem přátelům w ctěm zhlédánj, důwěřigmeš se tomu: poswětjž také Křstus Pán, pokřmu y napoge nám daného na tom šleku.

2. Starodawnj gest památka, zhlédawánj přátelšwa: křeš raž bywagjce ščuzka y wlaštneho bratršwa, mež narodny mnohými, a Patřarchy swatými, bywa y za Křestanišwa.

3. Zhlédánj naše se šlalo, z lášky Boha žiwého, by se sedce radowalo, y přítomnosti geho: Sledtež, přátelě přemili, by-

xxx 2

čom

Hom geg nezarmantili, střez: mež se všeho zlého.

4. Zhlédávali se Jzobowi Synové, také dcery, téžce pak potřebni byli, když nedeželi mi: ry: Ač se Jzob za ně modlival, wšsat ge Pánu Bůh zkažiti dal, pro gich nestřidmau wůli.

5. Sinač pak měl wzáctně hosti, Abraham w malým sta: nu a): Moggjš také hod s raz: došipřiprawil svému chánu b): Mnanoah pak spasitele (Mrz: kých hějchů prošitele,) uctil o: bětí danan c).

a) 1. Moggj. 18. b) 2. Moggj. 18, 7: 12. c) Saud. 13, 8: 20.

6. Zhlédal se Jozeff s bra: tčjmi, mimo gegich nádege: Když přigeli pro obili, magie: hľad w své fragině. Jozeff: gim winu odpustil, potrměm: potřebným uctil, ptal se po své: rodině.

1. Moggj. 42, 1. seqq.

7. Zhlédání radostné bylo: přátelstw rozkošného, když se: spasenj blížilo, ekowěka upadlě: ho: Když Alžbět u nawšlivila: blahoslawenā Marya, gda d: domu gegiho.

Luf. 1, 29 57.

8. Zhlédal se Gejzš s Zache: em, kterjž seděl na stromu, gsa: nj přeg nám po wyšřššeni stas: tak malým, ač bohačem: hle! něm: Když se w sandny deň zhle: mūži ka: jchmu řekl Pán: z stup: Zache došu, budem oběhewati

spolu, gjistně dnes w twém do: mu.

* Luf. 19, 2. seqq.

9. Zacheus se obradowal, řka: ty přewjaetný hosti! tebeš: sem wraucně žadám; teš dām: chudým w rychlosti polowicy: statku mého; oklamalli sem w: čem koho, čey věimě za dosti.

2. Moggj. 22, 1. 3. Moggj. 6, 4. 5. 4. Moggj. 5, 7. 8.

2. Sam. 12, 3. 6.

10. Zhlédal se Moggjš, E: liaš, Krystus, na hoře swatě, když se proměnil Mesšyáš, po: horlině modlitbě: Peter chtěl: stanky dělati, dobřet gest zde: přebhewati, řka, Páne, této chwj: le.

Luf. 9, 18. 27. seqq.

11. Zhlédawagje přátele, bra: tčj a sestry spolu, poromnawaj: ajc nemole, co kdy fdo prokeřl: komu: s bāzni Božj hodugje, a: chudých podělugje, y co mož: něho f tomu.

12. Zhlédání radostné bude, před trůnem Krysta Krále: když se: wššetko množšj segde, w obz: noweněm giž těle: Přátele se: znāti budau, dobrodinicy chwa: ky budau, z lāšh wykupitele.

13. Zhlédání šťastného poz: přez, dšlām twým w swěť: stra: něm: měčného pak spaseš: me, nj přeg nám po wyšřššeni stas: dáme, dežj at měčně hodny mās: me, s teban, o Kryste. Amen.

13. W den Pamatky narozenj sweho.

(1719.) Not. 282. d.

Wdělina pamatka duchowního sweho
narozenj.

Emit se oddám, dusse přitez-
li, žeš mne z trůnu twé ga-
snosti, mne hlínu, prach, a
zwardě želi, rozhrčel wraucy twau
milosj? gaž dělowat tobě
wěrnému, žeš mne mých temno-
sti zprostil, a Ennowswjm
twým mne pocitil, přege mi co
djčeti swému?

2. Zdaž ne? což ty, můg cho-
ti! mluwíš? darmoliti se dů-
wěřugi? či ty o srdcy mém gi-
nác wiš? slussněli twým En-
nem slugi? Kdož se to stalo, že
sem klosti a yssse swětšče ode-
přel? kdož sem se k tobě s pla-
čem měl? kdož sem došel twé
sprawedlnosti?

3. Ey! w prawdě sem seto,
ho doznał, w twě se to hodi-
ně stalo, že sem wssch hřichů
panta přerwal, kdož se mi swět-
lo twé dalo: tuš mne, co E-
sber twau, obdařil ozdobaui, etj
a swobodau, tuš mne pozwal
k twému hodu, tuš swědomj tčž-
kosti zmaril. Esh. 3, 16. sqq.

4. Y což, Kniže nebesčch
trůnů! což gešče bělám w tom
swětě? proč giž neplesám na
šponu? což se dusse má zde
plete? Zdeť newjm co wjce hle-
dati, w nebiť gest mě obcowá-
nj, na toť mám lětu zawaza-
nj, na toť sem wjru swau chř-
dati.

5. Pakli gešče dusse má wěs-
šy na ktere swětšče marnosti,
genž, gafo duchowni řetěz, přes-
kazy mě wprimmnosti: tehdy tě
(čoti wěrný!) prošim, ach! žaž
tě swazky mé dussi, byť mi by-
ly y negmilšsi, ať se gen wůli
twau honošim.

6. Žlom, žkaz, srostoteg tě
řetěz, a což se na mne nelibi:
či swět w pautách, či stěblēm
wěz, (předcet mne manšwjm
nechybi) toť gedno twé wsswě-
daucnosti, kde gen, kdož sobě w-
mjrā, a cychyho se zapjrá, můž
byť wčasten twé milosji.

7. Napomineg mne wěrný
swědku! žeto wůle Otce tweho,
bych w wěcdlnjšť twých proslěd-
ku došel srdce swobodného; bych
krmj a lětu wždy odpjral, křž
pak twůg s tebau nospce, w la-
sce prospjwal wždy wjce, a
wssedně se odtud odbjral.

8. Wem srdce mé, o srdce
dussi, zpraw sobě w njm přebý-
wānj! wjmť, že mne hřisně-
mu nelsussi žadat toho smilo-
wānj: a wssak twā laska, genž
tě doku k nam zatraceněm nuz-
tita, Božšwjm s námi sgednoti-
la, spogi y naš (můg čoti!)
spolu.

9. Nech beranku! nechť tě
poljbjm, tě, sladka dusse žado-
sti. Giž se giněmu nepřisjbjm,
kdož sem kusch twé milosji: byť
ly kosi we mne wyprahly, byť

XXX 3

duch

duch opustil syďelo své, musyšel etim, dĕfugie w sprostĕm křánj: předece w dĕm matky mĕ, ěoti tisyce rc.

Dussi mĕ neobfahly.

10. Toť twĕ mĭsto, tu rač přebýwat, tu negwýšši twā welebnoř trĕn swĕg kralowskĕ musy mĭwat, pořog twĕg bude mĕ perwnoř: Weď panřwj twĕ w mĕ wĕli celĕ, křalowřwj twĕ buď w mĕ dussi, řĕku, y duchu, (gař řluffi,) řtan twĕg při ěoti ofamĕřĕ.

11. Ja, Amen! řĕď, hle ruřy obĕř jnowuř řeti zapisuřgi; řiřim řĕ, ěoti, w řĕřĕdobĕ, pro řĕ wřřĕřo řad řtracuřgi: ěiřĕ gmeno mĕm meřo přřřele, ěiřĕ řřř, (řasřy twĕřřamenj,) na řĕřle, řřĕřĕř, řamenj, přĕď řĕřřm řwĕřem nořřm řmĕřĕ. Am.

(1720.) Not. 373. b.

Sakř a ěimř řĕ mam řlawiřti, mořřny řasřupĕ řĕne? rač mne ř tomu obďařři řuřem twřřm, ak řař wřřane řusse mĕ ř osřlawowĕnj, řiwĕř twřřĕ ř wyprawowĕnj: řisřc, řisřĕne řřřy tořĕ řluffi na wĕřy.

2. Řořřniř, řĕne, mĕ wniřĕnořři, byř řĕ řiwřy twĕ mořy, prawďy, řauďĕ, ĕ mĭřosři ohřasřowĕř ěnĕm nořy: Řĕř řiřosři, ěiř mĕř s nami, řĕřo, řusse řřau řwĕřĕřĕmi: řisřc rc.

3. Řĕřř ěen na řřřĕř mĕř w řpominĕm, ěimř řem winy mĕ mnořřil; řmutny řanbu řwan řrořřlinĕm; a ěiřř na mne nařřořřil řasřu řwau a řřowiwĕnj

4. Ř řĕřř řobĕ řowĕřřuřgi, ř gař přĕřiwĕnanu mĭřosři řřř mne, ak řřřřřniřĕm řluggi, wĕřil ob mĕ mĕřosři: řĕřĕ řonce w řom neřiwĕřim, a přĕď řwĕři řwau řĕ řřřřim: řisřc rc.

5. řĕne, řys řa mĕnan poř řpřřĕř, řřĕřĕ mne řĕřowĕři; řĕřř řem řĕ ř řosřniřy mĭřĕř, řřĕ řwĕřĕ řřřwĕři: řys wřřřĕ řĕřĕř mne ř řĕřĕřĕnj, a řĕřĕ řuawřacowĕnj: řisřc rc.

6. ě gař wřawĕnĕ řřř mau řussi řĕřĕř ř řobĕ přřwĕřři! byř ř gamy řřřřĕř, gař řluffi, řĕ řař w řany twĕ wneřři: ěenř mne ř řořem mřřm řmĕřřř, a řiwĕřem obďařřř: řisřc rc.

7. ř prawďĕ, řĕne! paus řa mĭřosř a prawďa řřau přĕď řĕřau: řĕřř řĕ řĕřři řwĕ řpanř řosř, řauď y řĕřnoř mĕř přĕď řĕřĕřau: byřřom wĕřĕy y mali ř řuřřĕř twřřĕ řĕ řowĕřĕwĕři: řisřc rc.

8. řys wřřawřil řwĕřĕmu řwĕřu řĕř, řyl, mĕnoř y malo; by řĕ při řwĕřem řořřřĕm řwĕřu řĕř nerowĕřĕ neřřalo: řař y řa, (řĕř wřřĕřĕ řřřřřm,) mauřrořř řwau řlawiři musřm: řisřc rc.

9. řĕne řy mne wřawĕy mĭřosřř, řĕne řřřřem nawřřřĕřowĕř; byř řĕn wĕřĕřĕ mĕ wniřĕřnořři ř řasřĕ twĕ řowřřřowĕř: by mĕ řĕřosř a wřĕnj řĕn ř řosř řĕ řĕřĕ řwĕ řĕřĕnj: řisřc rc.

10. řĕřřy řĕřĕřĕř, řĕřĕř, řařř, řařř

gaž, dječám požitečné; tak se mi od tebe sláwa, žboží mě! nekončenné! wždycky se mne zavímal, wplasseť kdy mne hřích můj zaimal; tisyc 10.

11. Mysl sy mne co na křídlech twan otcowskaj litoš, bore, dozu, y w osydlách skusyl sem twé wěrnosti: kdy se wšedlo hynuť ždalo, předece mi twé slowo stalo: tisyc 10.

12. Kdy giných y tisyc padlo wšak mne, y mnohém wje; mě wšak srdce newadilo, poslalš mi Angelu wšitje: že sem wžo sem, gež sem měl, strachum, bjdám předece wšel: tisyc 10.

13. Otče! pauběs mi prokazal dobrodinj a milost; Gezu! wčněš mne zawazal sobě strž přimětivost: ty pak mne, Duchu milosti, wšedně žiwěš k twé radosti; tisyc 10.

14. Tisycerat tič cy zpjwati, Bože můj, dječ činěnj; nebs mi radil prokazati wšedně wše dobrodinj: ach sprowod mne w této strasti, Gezu! do wčných mých wlasti, tamť pak tisycně dječ budu zpjwat na wěky. Am.

(1721.) Not. 37. a.

S Pravee časů y wčnosti, Gezu Emmanueli! ty asy Král můj, má wčnosti, o němž písma wše welš.

2. Připust, mne ho ponizenau wprimnost, abyš marného, před twau slawnau smlawy řetu swatého ostřihal, welebnost, přehlídnut běh žiti co twau swátost.

mého, a slawit řásky twé etnost.

3. Pravee dnes gest == let, gaž se tanlám w tom swětě: w hľadám se s plačem na zpět, tawž je po wčném letě.

4. Necht se, wčny můj pas styři, duch můj w ten pamětný den, teď před trůnem twým rozšit; necht nebudu zahanben.

5. Necht se tu w mau cestu srogim, kdalšimu žiwu byti, když se w tobě wšpogim, dusse má bjd nečyti.

6. Ale, ach přeswatý Páne! nenilít to wšetečnosť? když se přiznawám kře straně, genž má dječ twých wlastnost?

7. Dznám, gsemli zpozen z tebe? semli s tebau zpřizněny? mámli k bránam twého nezbe přistup wždy otwěreny?

8. Když sy mne za swého přizgal? když sy mne osprawedlnil? Když sem před saudem twým oskal? a gaž dlawhy gest můj chl?

9. Prawdali gest, že hřích mé gšau giž dawno zetřeně? smjmlí na to slawěš sylně? dalš lis twého plamene?

Nim. 8, 9.

10. Nebt aegli se to nestalo: (ach na mě zpočenj!) darez mně by mi wše bylo, y to dječ činěnj. Přisl. 21, 27. 28, 9.

Ji. 1, 10: 18. Jan. 9, 31.

11. Gezu! degž do srdce mész ho ponizenau wprimnost, abyš marného, před twau slawnau smlawy řetu swatého ostřihal, welebnost, přehlídnut běh žiti co twau swátost.

12. Dnes to w srdcy swem
XXXX 4

vkládám, že tobě chci kito býti: mšeho což nenávidíš sám, gaš dábla se štetiti.

13. Swěta přijeň, pohaněň, rožkoš, spoboda, marnoň! prazdně gest vsylowánj wásse, mám na Krytu dost.

14. Když sem se tať zapsal tobě (Jezu, gašo ty slyšel): modlit se budu w tédobě, nechj nepřefazj dábels!

15. Žitám sy twá dobrodij, což gič aen možu spatřit, nesauce dčš činěň: rač wraucnostj přisvořit.

16. Popatřim s snažnou pilností do knih swědomj mého: smjrece! wášt o milosti mne, a věřš směleho.

17. Bože můj w lásce bohaty! wšseti dneš chci odprošit: mraz my pak twě Dčše swatj, budu dušš man fagit.

18. Toběť se zasnauhijm pevně, tobě měrnost slibuji, giž sem odkládal hauebně: Popřeg moc w každém bogi.

19. Páne! rad twě slowo plniš, dež, at gá tež s radošti činim, co mi w něm poraučjš; spočiwám w twě milosti.

20. Protož pospichám s žádostí, giž od tebe přigati wěno darů twých w bogosti, a tobě se poddati. Amen.

(1722.) Not. 273. b.

W den památky gmena swého.

32. Mrog. 28, 29.

Krystus Pán gest náš Aaron, genž amě na nasše wstawičně před Bohem noh.

Sžhuru dušse, zpjweg Bohu, weleb Aaronu twěho, ošlawiug s wděcnosti mnoš hau nestihlau milost gého; spěš se mu za to spaseň; genž on to bě strogi nyní, a ja pamatku gého, dať w obět co wděneho.

2. Smjimli, Aaroně! wětiš ti, že gšem gá twiug Izrael? neš dašli mne sobě wzyti, neaskabšši Immanuel? gsemli dčte srdce twěho, genž wšse můž brati z něho, geaj ty wždy w paměti máš, k němu srdce šloniwáš?

3. Gát, Aaroně měřim slyšně, že gš mi wěrnj wěcně; že se o mne stáráš pilně, w myšli mne mage wděně: protož tež chci twým žustati, chci se ti z womu zapšati, ja pamatku bjdněho, dať w obět mne celého.

4. Ty mne račš w srdci mšiti, w twě neghlubšši wnjstnosšti, což mne giž můž zformaušiti? teď cytim twě radošti: twá mne milost slyti rači: tať, že šdy mne težkoš tkaci, a pomšnim na twau milost, hned jmíš ma teššliwost.

5. Když ty, Aaron, račiř wšiti, šez twau křew do swatyně: giž mne nemůž nic wězyti, odtud mi radoš plyne: giž giž gšem spaseň, wjm tať, že mne swěta wšseligaké bauřš nemydrau z twěho wšpomjňš nj ljěho.

6. Když

6. Když gest, Aroně, mé
gměno na tvě prsy wkláčené, ga
jstianu twě semeno, twau trwj
wskupeně: Bůh mne gíslotně
mířuge, a twě slovo mi žtwr-
žuge, že mi, kdy na mne pom-
njs, milost Dce způsobíš.

7. Aroně! chcešli sáňowat,
snassim to trpělivě, předeč mne
budeš mřowat, ostribat dobro-
tiwě; nemůžeš mne odstřčiti,
neb mne račíš w srdce mřiti: ty
chceš na mae pomněti, proč
mám truchle wptěti?

8. Aron! kdy mne swět zřau-
žuge, wstaup ty do toho boge!
kdy swědomj zatracuge, doda-
weg mi pokoge: nechť má wjra-

prohlidáwá, kde naprsnřj sandu
stáwá, kterys mi žřidř račil,
a weň gměno mé wkláčil.

* 2. Moj. 28, 40.

9. Aroně! kdy gest mřug
střidce před twarj. Dce twěho,
pospěš mne retowat prudce, mo-
cy wřadu swěho: ať bude čert
přemožen, hanebně wpeklo w-
střeny: Ach rač gen mne za-
stáwá, a mne slyš dodáwá.

10. Aron! kdy mne zamitá,
gj wřidřnj, ty pomni na mne;
wřast nás rořlaucit nemágj,
gen na mne patř oko twě: rač
se semnan šgednotiti, neb to-
bě chcy žiwu byti, a dat se ti
celého w oběť srdce wděčného.

14. Při Zakládání a Posvěcování chrámu Páně.

(1723.) Not. 227.

Dev. Jubilate 1727. 12. Wage.

Wrahy Bethlehem.

Nech poslyš co gen wřsi mās!
Což to dneš za činěnj?
Zpěw, hlas, zwůt rozlřba se w
naš, žnj teč nowě zwoněnj, což
nikdy nenj slyřšano, gať toto
měřto wřdělano: Darť to ž Bo-
žj milosti.

2. ž Božj pať milosti negen
zwonj swěg půwod māj, sám
dřm ten, a co gen na něm, w
ti, genž lid wřlagj, gsau, což
gsau, ž Božj milosti, gich ži-
wot, dary w ctnosti: D drāha
milost Božj!

3. Lidu, genž w mřakotach
ležel, wřřechen bludnj žmate-
ny, Ražal Bůh, aby sem bē-

žel, a měl swě zde bydlenj.
slovo, genž sám zakázano, by-
wa zde čisté hřasano, řřž swěd-
ty swě milosti.

4. K tomu ruřa Hospodina
řlonila řrdce Krále, by tato
geho řragina geg přigimala řta-
le. Po duřse, řtělā trapeňj mā
zde swě žaopatřenj; a to ž pau-
bē milosti.

5. Řež, což ř tomu newěra
dj, když řak ř cypřmi přibřwā
lidu, genž pro žiwot wěčny žwřa-
řti swě se wřřřwā? žauffale dj:
Chřeba nenj! gřž přw dořř wel-
řē žlauženj! neb uežnā řē milosti.

6. Řež řdož milost Božj mā
řām, w wřřemohaučřho wěři
Xxxx s tomu,

komu Bůh gest co Dtee znám,
ten mu cyle neměř; Ale z srd-
ce se raduje, že se vždy víc roz-
množuje cyrkem z Boží milosti.

7. Žebnež Bůh slavného
gměna Krále z Boží milo-
sti; Bůd mu sám esjt y odmě-
na, obhag geg swau mocnosti.
Město toto y kraginu, chraniž
wse w swych křidel sijnú, z té
drahě své milosti.

8. Vojehnež tento Bethle-
hem, k životu mnohých duši;
Ubn gako Jeruzalem dal chleb,
genž se neruši: Al w mnohých
etných srdcy stanku nalezl sobě
Gejzš sčranku, ke eti geho mi-
losti!

(1724.) Not. 269, a.

Přeswatě mislo toto gest,
neb tu Bůh sám přebý-
wá, a slovu swému dáwá čest,
nam ho znomu rozšwá: Tu gest
radost, nenj žalost, poněwadž v
nás nyní, Euzá w Bethel se mě-
ni.

1. Moř. 35, 6, 7.

2. Přemilostná tato smjce
nam z daleka swjstila, vřazugje
swého lice, nyní se přiblizila:
ač gak tobě, w této době dšky
máme činiti, a twě dšwy chwa-
liti?

3. Žadny na to nepomyšlil,
co sme nyní dosahli; mnohy
swjcy wjry žbasyl, ted swého
Boba chwalí, w našim domě,
gak y w chrámě: giž zase Boba
zname, fdyž geho slovo máme.

Wizale Ger. 7, 3, 4-15.

4. Dšky! Pána oslawugte,
ktery waš tak mišuge; gemu das
ty obětugte, neb pokog propu-
dugae: ač Bože slyš, ač dobře
wjš, že nehodně pšiwame, předs-
cet dšky wdáwame.

5. Rdyž hřessime, ty se hñs
wáš, a karáš nasse winy; ale
dobrým hned se blasáš, fdyž
wola, ga sem bjdný! nasse ža-
lost, gest twá těžkost, fdyž hñs
hy poznáwame, k tobě, odpust!

6. Bože tobě nenj žadny na-
tom swětě podobny: neb ty bo-
gíš nasse rany, lekáři chwaliteb-
ny! ty za žalost dáwaš radost,
tu sau wěcy předimně, a twě
skutky přestawně.

7. Giž stawjme twüg dšm,
Páne, w němžto se má kazati,
ač to gest ta žlata baně, fdež
býwáme bohati: Euzá špatna
a čatrna w pšny Bethel se
měni, ay to gest potěšenj!

8. Bože! pomoz to stawenj
po wůli twě stawěti; nedeg w
dšty a w kámenj nam přehřiz-
šujm daušati: ale popřeg nam
ducha, deg, ač w srdcy našich
stawj chrám swüg, gak pšmo
prawi.

9. Giž sme šerz twau welkan
milost vbelny kámen nassli; k
Synu twému, (crasse libost!)
až sme radostně přišli: Ra-
patějme, w něg wěříme, že on
nas neopusti, než w lasce da-
nam žrústi.

10. Deg a popřeg, ač šluz
tečně

tečně Bethel se nazývámě; nechť
twa swjce swjti wěčné, at se o-
pět nezláme; Kazatele, učitele,
maudré a wěrně possli, aby ž
laskau nas pašli.

11. Ach deg gednotu a lasku,
bychme gedben druhému přalige:
ho gistan časiku, kteranz dawás
kajdemu: Satanassi, řoň nas

12. Tobě se ať poračjme, o
předrahy Gejissi! sebedně tebe
prošjme, deg pokog nassi řissi:
A co wjce, při zamjrece, ach Cy-
sare (y Brále) nasseho chraň
wždy času kajděho, Amen.

15. Píseň Zawiragjch.

(1725.) Not. 30. a.

Amen! Dtey y Synu buď
čest w nebeském trůnu :;
Duch wjry w nás slyš pla-
men :; a spas nás wěčné A-
men :;

2. Amen! tak se to stane, w-
řjme tebe Páne :; w obláčích f
nám přigiti :;, nás s sebau w
nebe wjřiti :;.

3. Amen! buď Bohu chwála,

radost wěčné nám stárá :; A-
men! buď wěčné stárá :; nám
radost, Bohu chwála :;.

4. Amen! smrt nemůž děsyt,
Pán Kryslus nás chce wzkřís-
tyt :; genž sám prw byl pohř-
ben :; nynj paš žiw gest, Amen :;.

5. Amen! mējž čest Báh
swatý, Syn y Duch tež podsta-
ty :; on nám wšsem buď pomo-
cen :; až w žiwot wěčný, Amen.

K O N E C.

Pri-

rodny: Degre sy raditi! gestli nim pohre-
dnere, zemfych pak wedy cheete, hndw
Boji se wozati.

5. Wy pak bjdni a chudi, w tom casu
bryfnoſti; aich ſrdce smutne bludi w pre-
mnohe rzyfoſti: Nechate ſe bati! Nech
wſine waſſe znegi, a Krali tomu pegi; oni
was wobati.

6. Oni ſe zgewi na fratee, w ſwe me-
lebe ſrawe; plaſ waſ a rzyfoſti prudce
ameni w radoſti prawe: On, oni wam po-
moct muſ, hleſte lampy zdyſtati, a wrauc-
ne geg deſtati, giſt gde, neprodi dſauj.
Amen.

(1729.) Not. 273. b.

Probudj ſe ma mſla duſſe, bys ſrdce-
ne tauſſa, a to dſiacko, Geſſe, ob-
gymaj neprobſla: To geſt ta noc w kerau
wryſel, a a naſſi ſrwe geſt wyſſel: Wy De-
ce wytoſogil, a s nami ſe jas ſpogil.

2. Wſtam te, wyſſadſe abji, Krali di-
wone hoſnoſti: Wſtam te, beranſu Boji,
a chwalim te s wraucnoſti: Dokud glem
ſtvo na te ſemi, budu te chwalit ſe wyſſe-
mi; ſe ſy nam zabyhnyſm dat ſtvoſt ſtvo-
tem ſwom.

3. Dinyu Boje! keraſi ſy ſlowu twau
mohl ſmatiti: pridaſt nam w te zloſtne ca-
ſy, a ſtvoſt nam wrauci? Keraſi mohl
ſtwaſ deſt a moctnoſt, ſwe panſtvo, roſtoſt,
oſdobnoſt, an y twau ſtvoſt ſtwaſ dat za
lid tat proſtari.

4. Wſat chci twa, Pane Geſſiſi, geſt
chuda a neſtina; tſy pak gi ſnauſil na
tſiji, ſſez trapanj neſtina: Chci twa
geſt, co zloſtina, obſtina ſmrti ſpzi-
nena, y gatſ ſe ſi ni pribliſil, a pro ni
tran twau ſuſil?

5. Wſſech lidi wyſpitieli! ty nam po-
toz pſinaſſi; Wozny ſweta ſiditeli, genj
brychu ſraſi odnaſſiſto keraſi ſe tat poni-
ſil? gatſ ſe ſi nam mſtzoſt pribliſil? gatſ
wſal za twau oſdobnoſt nas, ſebraſu, po-
dobnoſti!

6. D meſta tobe, w welte noc, gatſ
ſe pſedwne ſtala! Laſta ſmrtce s Boji mo-
cy na ſwetoſt k nam wyſtala: Toho pre-
moctnoho muſe, genj wyſſeren ſwete pre-
muſe, pſed nim ſe nebe toti, a ſdi y ho-
ry bori.

7. D pſelſhe pacholatto, w nemj wyſſe-
cta geſt ſpawoſt; Wraſtictu, ſlawne dſi-
atto, w tobe roſtita miſoſt: Prigd, neg-
traſnegſſi w ſrdce me, pſoſ, neleſ w a ſe-
we na ſlawe: prigd, aſi ſem ti pripravil
ſrdce, buch te w nim ſlewil.

8. Ach oſnamj mi ma ſeſto, muſ ſra-
de, muſ ſimate, chci muſ, ma woctna
laſto, coj mam ſhotomaſ pro te? Hle,
neſu tobe me ſrdce, wem mne, co tweho,
w ſwe ruce, chci, chci ſe ti zapsati, a
tſwom ſe woctnym ſtati.

9. Chwala tobe, ſpawſteli, ſeſ ſe mam

poſtewnom ſtal; ſlawim te, duſſe pſi-
teli, ſeſ ſy mne laſtu ngal: Ach ſi mne,
we, twau dobrotu, ſpſnau na mſm ſi-
wotu, oſlawomati woctne, y ſde, y po-
tem woctne. Amen.

(1730.) Not. 264. b.

Napominegi ſrdce me, dobruſu Geſſi-
ſe tweho: toſtan ſmle a wyſſine,
pomozuſy wmyſtu tweho: Geſſiſ gato ſtal
pſtichau, genj pomocniſ twau ſluge, a ſe-
meho ſebe tobe k ſpawſu ſawozuge.

2. Gat pomocniſ na ten ſwete, tobe k do-
brenju geſt pſiſſel; gat pomocniſ twau o-
pet, wſat aſa w nebe, oſad wyſſel: Pa-
nuſe ted gat pomocniſ w kralowſtſy ſwe
miſoſti; gat pomocniſ ſas k nam pſtade,
wſat neſ k ſwe ſpawſoſti.

3. Wſtſi ten Pan pomocniſem geſt, a ſwe
neboſtſm qmenem; nſbry deſataſ kſtſem,
ſe, co on ſwſtne, geſt Amen: Proſ ſe tat
laſto formauſj, hledaſ pomocy ſem tam,
ten genj twau pomocniſ ſluge, wſtſuſy
ſwſm geſt bliſſy Pan.

4. Oni chee wſdy ſpomahati, genj gdi,
tſij twau oſnam genu; on nauſy twau od-
wraſti, poweſ wyſſagſt Den twemu: Oni
geſt pomocniſ, genj tebe miſluge, od we-
noſti, on ſam ſtſuſſen w trapanj, ſna wyſſe-
chy twa kſtſoſti.

5. Ano negen pomoci chee, ſeſ here y k
ſrdce ſwamj, ſe nemj opſitiſ te, toſd
w kſtſſech wſſaſ k nemu: On teſſ: Ro-
mi ſe me ſrdce, ſe ſe muſom ſawowſj ano
chee mne k potſſenſy poſlbenim darewat.

6. Wſtſi te bſy, muſ Geſſiſi, pomocniſ-
tem naſſim ſlugeſ, a ſ ſrdce twemu bliſ-
ſi pſtſuſy miſe pomowugeſ: proroſ ada,
padam poſerne, pſed trunem twa miſoſti,
proſam, pomoz ſam pro ſebe, pomocniſe
s wyſſoſti.

7. Pomahaj mi ryſtiſto, w bogi wſry
bogowati; pomoz tſilo a ſrew wſdy ſſeze
twau kſji pſemahati: deſat aſi mſu ſwſte-
anti, gatſoſ y tu ſwſtſadſ, pak ſpawſtſe
ne wſtiti, buch tat laſau tſij ſloſil.

8. Tat tebe, Boha meho, chci gat pom-
mocniſa citi; chci tſi s ſrdce woctneho
ſtſtſem ſi mſom oſwedeſti; ſe y ga nam po-
mocniſa, genj panuge w ſwete wyſſem, na
neg ſem nadſeſi ſloſil, y ſſeladam w ſtvo-
te ſwem.

9. Hallelujah, deſt Bohu, genj nam tu
miſoſt protaſal, a naſ, bſtſu wbohu, la-
ſtau tat k ſebe ſawozal, ſe nam y Cyna
daroſwal, genj naſ opſitiſ nemuſ; Amen,
Amen, Hallelujah, ſpweg, toz genj pſiſwal
miſi.

(1731.) Not. 276. b.

Wſhuru, wſhuru, den nam naſtal, w
kſtſemj zarmuteſ neſ pſelſal, pſi-
chazj tat wſetſy, geſi keraſ Den celſy
zafſry.

mlti bratij gen, co w ten čas trapi was, ga wšestco wotatf sem.

8. Wostej mali w welicy, wospěšnje, a bejme, gasko sluzebnicy: mluwme geg, oni mlofotj hori k nam, patime nan, nabudemj radoſti.

9. Kdož gite w weliké žaſoſti; ſem hieſte, a wteſte, w nemi dwete k radoſti: dize geg, oni was ſpromodi, tam, kdež gij jadna rji, ni hieſe je neplodi.

10. Kdo je eſt obteſen w ſwém ſrocy, aſ neroy: hieſem gſem ſſauſen! že na- leže poſtehem, neb ten Pán dáwa ſam brichu ran ſproſtém.

11. Kdož ſwille, chudi gſauce, ſem poſte, naplače waſſi wjry ruce: teſ má- re wyborné dary, w nad co teſ ſtato, w nemiž geſt poſog ſtati.

12. Deaž je obgaſ, mé ſpeſenj, a to to- be, ordoſe, ſtat bez poruſſen: Eſt cheſt mým žinorem byti; gijſ ſebe ſtrž tebe cheſt wſpogiti.

13. Bich mág nemáž mné ſpaſeti; ty ra- čiſ brichu tji na ſwém hieſet mſti: gijſ poſſtoran na mné neni; činy gſem w du- chu ſwém wſſcho prowinen.

14. Činy gſem, a wſaſt pro tebe; neb ty eſt dás doſti, wſerueſt mne w ſebe: Eſ- be cheſt w ſwice zſerueſt; ma ſlarwo! mé prawo! o deaž je witi!

15. Čen te priſe oſtrhati, w tobe žit, a dnož gſe, w tobe je priſe brati: Dſapo- ſledy ſebau byti, ſ radoſti, w wénoſti, w druhém žiwoti. Amen.

(1740.) Dſot. 326. a.

W Etnau čeſt tobe wzdawáme, o reſu naſ pſedibim; ſrdeem w wſu ap- ſtawme, je gſy na ten ſwét bſidny, mné k dobrému čteſt priſeti, a pube wſiwéſtiwo- ſti, a gſa Pán wſſch wénoſti, teſo a kſeto na ſe wſeti, taſ mým bratrem ſe ſta- ti, ač gaſ, te priwitiati!

2. Witeaſ k nam! tobež má byti, čeſt daná pſedewſſemi; je gſy taſ welmi žiw- ſti čteſt liſtſe priſerem: priſawſſe ge w wſaſenſtſi, wſerogen božſkeho; a taſ welmi nižeſo (wſawſſe naſſe člowé- ſtſi) poſadſ na trſin k tobe, w ſwe pro- ſtſedni oſobe.

3. Toi buſo welmi ſkaſené; pro ſto- mu priwiti hieſt černám geſem napaſtſe- ni, želeſet wſaſt gaſo ſuſi: w Eſe mé- ro ſporecentſi, ty waſ, ſemeno ženy, geſis a panny naroſen, priſeſt gſy bla- doſlawenſtſi: Eſtan mu hanbu ſtroſil, tyſ paſ ge ſ Bohem ſpogil.

4. Ty gſy ſe proſtſednikem ſtaſ, mezu Bohem a lidmi, aby ſe ſas poſog doſtaſ lidem geſi byti bſidni: w tom, edyž gſy člowéž wéin, ſ Oteem ſwým gſy naſ ſmitſ; mloſtſ eho ſas doſyl, ſue byt ſaſdy ſmrti winen; toſ mau wjry poſtſiže, družy peſſa apſoſtſſe.

5. Nemáſiž Báb Paſkato byti mne, a gá w geho ſtraji; mé rdo čteſt na ſe wſeti: Edož ſám ſebe newaſi? Komuſ geſt ten Eſyn naroſen? Komuſ edén luſi mau? tobož ſmaubil ſwſi ſwau? cruce bych gá méſ byt ſatracen! Edož to ſlowo obſoti, ſe ſám Báb geſt mé žboſi?

6. Žiwot žinorem ſe ſtawá, ſwiti mé ſwétſo prawé; Eſpaſeni ſamo ſe dáwa, mné k ſpaſenju a ſtato: Ač co mſzem wſe žadati? teſe pramen radoſti, k nam doſit z wſſſtoſti, teſt naſ mau poſteſſewati: m- loſt má a ſpaſenju, člowéž dneſ naroſen.

7. Dſite neſpſanleſſi, o Eſynu pa- ny eſiſt; Duſſe améni neſpſanleſſi, to- rano wjry giſſe: dež ſe mi žmowu kroditi, dſiarko naroſené, geſis to geſe poſtoſené, bych moſt w tobe rožtož mſti, a ſa ten dar welitſu, wéčnu byti na wéty.

(1741.) Dſot. 382. a.

W Prawoſt! to gſau weliké činy, geſt Boží prawice a moc, nám brſſimſu lidem na pomoč, wſſemobauen ſwau ſp- ſau čini: Kdo gen ſſiſne to raſnſimſi, Báb ſám ſaſetſen w člowécentſtſi; to po- choſi, gaſ Božíwſi plnoſt, ſuſiſla ſe to noſſi ſmrtedſnoſi?

2. Dſtſtſu Božſe welénoſti! o diw, gemuſ roſtanu nem, mloſt wraucy dež ſkončenj! Báb wſiſben liſtſau byſnoſi; ten Pán genž ſwét wſumewoſt, liſtſe r- ſo teſ na ſe wſaſ, oſa wſſla čteſe naſ apſoſtſi, Božſtſi teſem raſſi ſaſtſiti.

3. Wſy gſme ſe byſi odwariti, obraz Boží w naſ wſoſen, ten gſy w raſi geſt ſtracem, lartſy wſeſſſe gſme nabyti: Báb paſ, genž nam tu pſednoſt deſ, mſ- ſoſt naſſi; a naſ ſaſe ſnaſ, čteſt naſ w ſebe odwſſetſiti, priwiti ſoſaž obraz obnowiti.

4. Dn bohaſtſtſi, genž ſe neruſſi, ſwau plnoſti a boſnoſti, ač w čudobé a niſtoſti, wſtſtſtſuſa hanbu padſch duſſi: Ten moſny ſwétſet wſſeho, geſtſo wſſe- eſtſo w močy geho, muſy w tom ſweta rož- poſtſenju w ržtem mſje mſt poſoſen.

5. Báb, gehoſ neobſaſlo nebe, w čleto a w geſe geſt ſawtem; ačſoſto bſeſt ne- ſiſen, čteſt w temnoſti žerſet ſebe; Eſt! priſemnoſti geho Božíwſi, leſi na ſe- né w wſoſtſi, on, čteſt naſ k Bohu ſpro- woditi, deſ ſe mezu byſſo ſtoſiti.

6. Ač ſtatoſt dſiſt! Boží dſiſet raſ geſſe, čleto opuſtiti, pſiſt, raſ ſe temné ſkončiti, ač gſem gen hſina, wſaſ, a bſed nie: puſtſe hſiſado: wſſaſ mloſtſi trſa máž ſna- dne ſtrž wſimſi ſiſa mé ſrde, ač wſežné dobrého, wſyſt ſa pſiſetſet gſemna ſweho.

7. Pſiſt, poſtſetſet ſeru dſiſa mého, a dež, ač nám z rſoſch hognoſti w nedoſta- tu a bſidnoſti, bohaſtſi doſi, a boſnoſt wſſeho: Pomahetſ, teč marných wéen, mné gaſo geſu wéen, w tobe, a co ty ra- čiſ čſtſi, bych moſt mau žadoſt wſoſtſi.

D y n n

8. De.

8. Heroda spánu nechey mŕti, tivo po-
korn a věrnosti w světa toho obawnosti,
co posladu chcy se chopiti: Vřechť gšem
mŕdn twjā, drabě dítě, rožkoš (gíš swēt
hlēdā hjtē), necht ducha meho nezprahu-
je: tiva duobota mine dost žwostfuge.

ge, rwa ciubowa kane co, pshoshagel.
 9. Pomoż mi, ty, i křesćotj padām,
 ablas iſſekto coj geſt hiſſiſneho me mne,
 pro eſt amēna ſweho, Dſce tvaſch vdu,
 za to ſadām: chſeaz to m me ſrdce wpoſta-
 ti, coſ mi racil zaſſeuziti; nechj ſatan,
 a mocy peſſla ſleho, nepodwratu dēdictwj
 meho.

10. Chęgż mi meżu tju n to dati, Bożi
a Panensto synu, gężs mau żadości gędi-
nati, bych mośł hřiśnė tęło oymati: Mė
pořęńsji negwōńsi, krewni, pirieli
negg łisi! Sz; krew twau, gężs raćil wu-
łiti, raćil mńe w twau rřiśi pogiti. Amen.

(1742.) Bibot. 34. a.

W Stoj ma duffe, wstań neměšfeg,
swětko teš wychaž, na hwiědu no-
wanu pozor dež, tudijž ref přichaž.

2. Blydi i tve vlasti a země, hledě
Pána svého, měj oči své obrácené na tu
hmědu jeho.

3. Sieti toho svetla gasného, ktoré
ted vzešlo nam, hľadeg detatka krásného
geni sluge Krystus Pán.

4. Toi ref z Dawidowa šmene, toi ru-
že saronſka, béraneš Božj, nemeňe ſla-
wa Izraelſka.

5. Protož slyš, sjetě s hotovosti, pust dom Dce twého, tivé přibuzné y vlastnosti, poď; sebe samého.

6. Sled wsselikau tñ sfojiti, mēg se f to-
mu hbirē, nedeg sobē w tom sfojiti, aš
naadeš to diti.

7. Ty sám pravěsť Berlehem, město
Davidově, nechť pak bude tvé srdce gen,
přigai qeg hotově.

8. Tak naležab života chleb, genž tē
mūž čeršviti, pro mnoho tve dussi po-
třeb, Mannu mūžes mjt.

9. Měa dale pozor mě srdce, na sebe
to tom světe, a čím dal, tím více pte se,
hledaje jistě.

10. Deg se w tom v wjke wesi, sflowu
genz gest giste, to tẽ muž t swetlu pri-
wesi, i temnosti nečistẽ.

11. W swětle tom swětlo a swice mŕže
se spatiti: Ełowěť pak nemŕž ni: wice,
gen o něm swědčiti.

13. Jan křitel sám dává mu čest, neb
chtěl vyřivětliti, že jen ženicha přítel
gest, k tomu ty hleš qiti.

13. Błasni se błęski geho, w pofoře
negnijszi: deq ofwitił srdce swęcho, w ra-
dosti negwyjszi.

14. Oddeg se mu s tēlēm s duffi, by tē
on w obēt mēl, a spiweg s Angelstau tē-
fi, tui gest Immanuel!

15. D štadkosti ditona welmi, se vdelu-
gjen, tdoš gšau w sřdcey wjry plni, Krysta
miluagjen.

16. Ty Angele na wysości, z toho se ra-
dují, dítky Boží v společnosti, wděčné
mu děkují.

17. Dřuž té sladké rostkossj, genž zde
skryta lež, w tom přemipostněm Gešissj,
genž šťastně wítědy.

18. Chleba toho Angel'skeho poživeg i
ljubosti: a oslawüg Boga swého w srdečne
radosti.

19. Tuſ geſt cſl, tu miſto, tu nẽmſ ſe
 život naſ žewirá : žde brana do rage baſe,
 nam ſe teſ otwirá.

20. Tuš schazy peče wšselika, trati se
trapieni, w srdcy gest radoſt welika, i Pá-
ně narozeni.

21. Tu gestiš nad hognost wſſeho, co gen
cheem žadati: Tuſ nenj smutku žadneho,
genj te chee žirati.

22. Tui s Bohem a s wolensymi mame obecnstw, w miste tomto gsme sstastny mi, w Bozim vcastenstw.

23. Zení nam cestu vřazuje přivě nam
neznamau, stěžu vřičanau počoge, f ne
bestěmu stanu.

24. Po té cestě hleď se brati, spěť se ne
tracuge, Herodu gi vřazati, neb w něm
lěst panuge.

26. Du chce to dite šhladiti, rod ten v
tššennj: o poslad tš pripraviti, taš mel-
mi blašennj.

26. Nechť se pak vzájemně odbohně, ni
nema zyskat, ty můžeš odsad potogně,
tvěčností se brati. Amen.

(1743.) Not. 163. b.

W Těto noci mi se zjevila, přivěti-
tvoji Boha mého: Dítě gegi duši
ma chopila, ošvěcuje mně temného: ru-
slavně nebeské světko nad slunce gasně-
gi ztívětko.

2. *Ma duffe, deag se ofswittiti, nezaned:*
beag te milosti, blesk ten ted po wštem
swète switi, ač gest ro mije malickosti
on prje odhani petla moc, temnai fije y
hriča noc.

3. A světle tom mŕŕes spatrovat:
světle spasenj gasného: řdnj slunce y
hrěady se tratj, snad geřtě času frateho
tehdy to světle s bleském swym, bude
světlém y nebém twym.

4. Vědět mezi tím jen gasně sviti svér-
to tve vry v miřosti: f Bohu mufš se
věrně mjt, fci flunce nedá vřatnosti:
gehořto chřege vřiti, hleď se temnosti
vadaliti.

5. Protož, o Sezu, Můnce krásné! o-
svěćuj mne twau milostí: Svěćko twé
swiřiz me mne gasně, bych nabyl pravě
znamosti: gať mám w světle obcowati,
a ten blest ai se netrati. Amen.

(1744.)

(1744.) Not. 273. b.

Dvojně se, a vstane duchu můj, probud se s veselostí: s Angely podnasye blas svatý, prozřeváš s nabožností: Ponež vadí syn Boží pravou, z tránu své nebeské slávy, k tobě, s věrnými wsemí, přisíleš gest dnes na zemi.

2. **D** spasitelu Sejsi! kdo můž dost rozvažiti, je tak welmi ponížěn gš? got slawně můž téstiti pokora, gš zde gest dosti? samíteg k nám drabů hoší, hříšníků potěšeni, brožné smrti zproštěni,

3. Je gš o dusse přitel, tělo přegal na sebe; žes v tom nižší než Angeli, milost pohnuła tebe: tyt nas něda w krásowšmý twým Anaelům připodobniš swóm, přicházš k nám, na zemi, nebeských nás k činěni.

4. **D** welké žně přicházš, nesa leto nebeské, w temný chleu k potogí wcházš, by nám rancho Anaelš, y wečný potog byl dany: an obwinutýs plentami, by nas mohl rozowati, a wážby smrti wytati.

5. **T**u pladeš w plentách chudětn, chřege nas plač wdaliti: Nežwětš gš, gš malčtu, welšmi nas chře mti: o spasitelu Sejsi, ty gš Syn Boží neamliši, wšak račš k nám teš giti, a bratrem našim byti.

6. **T**u asa Pán, gšs služebníčkém, chře nas swoboditi, bobaty gš, teš muznikém, by nas mohl ab hatiti: wšefko inasšs trpeliwé: dea at y aa mehu chřiwé, twšg wškoš chře trápiti, s trjšem za tebau giti.

7. **D** milosrdny Sejsi, chřeš mi to žad dáti: at chudom a sofu negrowšši, hledim wšdy spomahati; deš mi tichost, zdejšiwost, y Křesťanskau přiwětmost, nechš bližni swých miluati, nechš w potog obcuati.

8. **D** spasitelu bobaty, deš mi co wšitečné, dršim se tě, Páne swaty, neb ty chraníš skutečné: konš lidšta pomoc odcházš, twš dusse z těla wcházš, chřeš smrt wšogowati, wděnět budem žpřiwati. Amen.

3. Novoroční.

(1745.) Not. 188. b.

De tns šam přiwod y konce wšefcho, Pánema času y tatě wděčnosti, k gehoš službě wšefco w ochotnosti: Jehowah! teš padám w tránu twého, twšg nowý roš přicház, w té době. Syn on Halleluja zpíwá tobě.

2. **T**ěť wšogwám nezměnitelna bytnost, bytnosti, genš časem nepomine, swědčij o tom žalm, písma giné, je roš twých žadný nežeče dosti: at žemě, nebe musy minauti, ty žustawš wděně bez pohnuti.

3. **W**šy gšme pak gen gato wděra nastali, často teš přiw než se nazdawáme, y w neglepšim twětu npadáme, gšme syce co trama z gara powšali, genš rychlé, od borša slunečného, podata docházý konce swého.

4. **T**ol činž wšd ten, genš twšg hněm wšuwage, a genš do té bidy pohřžil nas (šastný žos) to rožnyšši w prawo čas, teni se nad wšeliš tělo wstahuge: tělo gest, co seno a polni twěť, gato tráwa, y neaplepšši swých let.

5. **S**pramedlím gš, bez aušony twšg šauš gest, welchmeti twě milosrdenštwi, genš odgajm od nas ždowčenštwi, a genš nám žse přisobilo tu čest: je ac sme zde y poruššitelni, powštanem k žiwotu nezsmrtelní.

6. **S**trž Kršta nám dáno gest to swašeni, teni přicház doš k plánu twého; nedbat smrti y brobu temného, štrž nēg k milost twě sme přiwedeni, je wšefce bida

genš chře trápiti, pošeňnaným zuffere musš bōti.

7. **S**trž něho sme k wděčnosti wškatweni, deš se nám neaplepšši byt zelena, s tebau Dče dusse, gest smřena, to žmí a smrti Kršta gšme pokřičeni, gš Paschawé pamětlivš byl na nás, je štrž nēg swašeni nám dáno žas.

8. **T**ol gest pramen, z něhož wšše wšplnulo, co dusš y tělo občerstwage, w putowanž comto pošylage, toš se na mně co potog rozwinulo: Tak je nemý otamiení toho, w němžbch neyřigaš dožbreho mnoho.

9. **P**anowniče, chwála buš z tě milosti, kterauš wšlaffe rotu minulého obdarowal mně, ac nehodného, a to ž swě otcomš litostiwosti: ža to dawám se tobě šaměmu, wděčau oběš Pánu Bohu swěmu.

10. **D**nerožš dšbu mých wzpomínati, kterēž wzroššly času minulého: Wšostiwá otcoštwá mně hříšného, nachš polpsš w Krštu porěšowati: Co gšem žiw byl, to račš přikřiti, co gestě mám žim bōš, rač žiti.

11. **D**bowiž mne, genš wšefco činš nowé, nechš pomine, co coš gest starého; a nechš wšage, to coš gest swareho, nowé štworení, at gšem pohotowé: Duch twšg odměniš řdce, swyšly mě, milowal tě, ma žbošš gedine.

12. **C**as wšřka, deš y mně wšřkati, wděnost čim dál, wše přibřžuge se, dea at se E

ni duch můj práwě nese: deš se mi odšad
y y y 2 spěšně

(1748.) Not. 257. f.

RDo to duchu obžega tvrdosti srdce
svého; kdo tělo vmrtnouge, v žado-
stí jeho: Podobný zde byvá Kristu, genž
obžegan byl, a kříží poddan, k němuž v
nas marnoua.

2. Kdož tak ten rok začíná, Krista nasle-
duje; kdož v Duchu žít počíná, tělu ne-
svoluje: teni gest dědic Boží, dře v no-
vě živené, má, (před tím potracené) v
Kristu pravě aboji.

3. Kterak se pak má státí to obžeganí?
Musíš hříchu přestati, činit pokání: zati-
gíš přislust, neboť srdce kamenné, v je-
lenj asa potčené, struseno bý musí.

4. Ach dež! k věm takové v roku no-
vého, Gejss! srdce nové, at se hne-
stí, a něho tvůg nebesť obraz, v a mno-
ho gínch duffi; spog se s nimi gat slustí,
jde v na věčn čas.

5. Gíš v duchám žadosťivé, se mnau
mnoho gínch: deg se mi obgat chitvé, o-
křaso oči mých! Kdy té mám skutečně, coš-
bych tvje žadal sobě? gíš v secko mám
pri tobě, co mi vjstěine.

6. Hříšník zatvrdit, rozvažugte čas
ten, (kdož gte se odvrátil) je gte v mar-
nosti gen lera swá strávil: Ach složtež to
v své srdce: By smrti hříšních neche; z
nebudte apozití.

7. Hleďtež obžegovatí masí srdce glo-
sine; a hříchu se věrně fari: Buh, srdce
milosné, strz pravě potání nařloni t
wám své tvatí, ten rok hřestím obdarj, da
svě poslehnatí.

3. D degs Geau, můg Páne, ai tve

Křestianistvo gen s tebau křitmotu wřane;
a na nový rok ten at to žádám žažení
nelaučj se od tebež posyhuug ge v potře-
b, strz své vmučenj.

9. Tak té budem slavití, dotudž ade
ligeme, a slibv své plnití, v tvoj tam
vřideme, fdež se žgertž pravě; dvyž na-
ově lero věcně budem slavit bezpečně to
tve nebesť slatvé. Amen.

(1749.) Not. 362. c.

Pochválen buž Gejss! v tomtó no-
vém roku, nebs profazal tve řisť
velikau dobrotu: je sme zate dožili časť
libezného, to té řasť plně chwili, k slatvé
amena tveho: Ten rok gšme to mnohem
střestj k koncy mohli přivestí. Gíš se co-
bě dáváme s telem tate s duffi, chran nas
ten rok, žadáme, v co nam přislustí.

2. Degž at geg dokonáme k tve eti a ra-
dostj; at tobe v něm živáme v chrtvé
společnosti: rač žitvot náš řideti v této
bjdně strasti, a křestianistvo bagiti, s našj
milau wlasti: Deg nám své vřezhuání,
naje, potog bez přestám: Darg slova
spasenj, libezné a řisť, a přivest k žaban-
benj řasť na wšem mřisť.

3. Tobě Páne chwilenj slustí, moc v
hodnost: ach řib wřech nás činenj, a deg
čerpětvost: az twám časem wřideme z nu-
něgšj těstosti, a wřenjenj budeme do wě-
ně radostj. Zatím nech se o Páne, wřje
ole tve wřisť stane: tat žpřivá s ochotnosti
čurteu wěda, je to, gebož četa s žadostj,
přigde věcně lero! Amen.

4. Posluj.

(1750.) Not. 60. b.

BErantu můg, genž nese hříchu
mých winu! tys byl na kříž co-
morbet potěšeny: Ted pat we-
ter té a kříže řimaj, a w Jozefu nový
hrob chowaj.

2. Křestina wěc! a znamenj milostj,
genž wětrich těšj wěstau radostj: gíš v
řasťu s nas v z té země řaal, to k řivřez-
nj gšj v hrob wřojit se dal.

* c. Wřoj. 21, 22, 23. Gal. 3, 13.

3. Ted gíš wřidm, jes v pravdě vřm-
reenj, pro nas w řidach an v smrti řtu-
řeny: jes řich řasť, jes dobyt spraz-
wědnost, a je mi gest gřta Boží milostj.

4. Wřmo swatě nemohlo býj řruffeně,
je tve tělo mělo býj w řem řloženě: Co
Daniel ** a Jonas *** znamenal, ted gíš
wřidm, jes je w to wřescko dal.

* řal. 16, 9. řaj 53, 9. ** řan. 5, 17.

řag. *** řan. 2, 1. řag. řat. 12, 40.

5. Tys to řrno, genž je w řemnan řem
řage, řdž pat řerwa řti řni, řla řlu na-

řdže, řpatí té twen z hrobů potěškwatí,

a cwoce můž řisřeně brati. řan. 12, 24.

6. Za řim hrob twůg gest řeřer newin-
nosti, řasťu řaklad, a řradlo twůch řtenosti:
Tu řiw mnohě řid twůg můž řiděři, a to
před na tve žmřlenj řleděři.

7. Gíš se nehej nte řesř hrobů měho,
řdžis tu se řam račil wřojit do něho: Tys
mi řpřawil hrob můg k občerřenjenj, tu
můg potog, tu mě odpociněj.

8. řpřahřeti! gíš řem s tebau pohř-
benj, hneř gatj řem byř we řmeno tve
potřčennj: neb se řřest můg na řotkau
řwau řmř řal; bñch řěž s tebau řuchow-
ně z mřtwůch wřat řmen.

řim. 6, 3. 4. řol. 2, 12.

(1751.) Not. 61. a.

BErantu! tys je řřichem nepořřřor-
nř! ani té řřich nas ředěřm ne-
řpřanřl, tys wěcně swatj nad řAngelj řo-
řj, genž tobě řřauj.

2. Tys w řanně z řucha swatěho řoča-
řj.

řj v řj z

th, tns se w jiwotē skwōl, gsa we wssēm
 swaty: tns negrasnēassī nad wssē lidstē
 Snnn, tns sam bez winy:

3. Y gafj to možné? gafj to pochopiti, jes se co slovnit pro nas dat traviti? Je co neahorši hrišnit gfu počeno, y vsmr-
cenj?

4. Ne gen ta propast, a smet, leč y
nebe, y wjsečen tvor se sapagj na tebe ;
Gasi se diwoně ta rota žla raduge, že tě
zsaunuje !

5. Gaf ti w strasti twé móljs, a w Frwa-
wym poté! Kdož possihne, gaf se smjraš
w twé pšoté? gaf se nad hñewu Bóžich
hromobitím dějš, teč čtjm.

6. Gali tē s hlúfem, wedli swazaného, bili, ylwali, riwali sem tam mdeleho: činie tobě ja wšše dobročinnosti, wššečtē tēžkošti.

7. Ano, co toje, staš se za naš profla-
tym, gša co pščinec až na frij rozpia-
tym: Vuh sám se tebe gaš pščiného za-
přel, taš hořes vmřel!

8. Běstli hrozněšši na hrdle trestánj, gímj neschetni bywagi karánj? y proč (člowěče!) Pán w swě netwinnosti snasti té zlosti?

2. Daj ne to, že se pro naš rufogmém
staf? Pro nasti ho Bůh sam taf na brdle
atrestaf: Taf Bůh rufogmém musyl tatům
dati, chťe naš chotvati.

10. Žaden hřích nigať bez pomsty byt neměl, tož mu se ortel dawno předpověděl: To musylo na zemi zkořečene býti splněné.

11. Teď, teď co hřích qeš, ač s strachém
widíme, a co na hrdlo své nim zašlauži-
me: Na to nám Bůh v svém hněvě teď
dal bleděi, nechťel wje mšceť.

12. Beranku! gafi gá tobè poděfugi?
 ěimž se oddám? Hle! 3 smrti wyſtaupugi:
 Kdyžs ty mſto mne ſmrt račiſ podſtaupit,
 chtè mne wyſtaupit.

13. Tys gho hričhū mōch, tys wseckē
mē plosi sām na se wzal, tys nell mūt
mōch tēstosti: Bys nam dal pořog, bys
zhasyl naš plamen, sām ghy sař zraněn.

14. Šel přigmu wděčně, coš zaslaužil
račiš, wěrie potorně, že tě proto tlačil
brozny hněw Boží, by mne smrt nebila,
řduj, moc stratiš.

15. Gen mne poslušná w té wšfe pravo-
divě, ač nematáji mnau mocy Póbitvě :
Nechi se ten pokřad (nad wšfe swěta bŏží)
wždy we mne množí

16. Deq mi twé smrti wzdychéj wjswati,
rac mé swédomj ni potéřowati: smrt twa
nech bude hradem y rozkořij, truchlé mé
duři.

17. Hřija, gemuž se na tobě pravo sta-
to, nech zhyne, by se srdce mé nebařo :
Měch pař wic řadny auid gemu ř řuřenj
hotořw neni.

18. Gen tobé, tobé, Gezu negwérnégfij,

šivot mŕg oddám za obět vezdeŕŕi: A to-
mus mně ty zamazal! Laskau ſtvauch, a
ſmrti tvrauch.

19. Žic mne gl' tvoj neodpauči od tebe :
tvoje sem a budu, aš mne pogmeš v ne-
be, kde lašča tva žvučně gest žvešebena, a
tvoječně čtēna. Amen.

(1752.) Not. 159. c.

Gejissi, tichy beranku, genj sy wsecko
trápenj; složil do tichosti stánku, gsa
w stawě poníženi: deg tež y mně w čas wá-
rosti trpělině amuľlosti.

2. Ty sy trpěl, abyſh y gá w tom tebe
nasledowal: a přijdeſi hodina žlá, rad
wyborně bogowal: ach degš byſh byſt w
ten den liſh: tak aſto heraneſt tiſh.

3. Żadám sobie pro gméno twe, bych był
w usmireny; co wje, abych wiédych był
de na křiži wystaweny: chci pak w tem
stawi křižowym, beránekem był Gejišto-
wym.

4. Medh priгдаu wſſecka ſſaujenj, wſſe-
ligate neresi: Potupa, poſmedh, ſlehe-
nj, bitj, rān, boleſti: aſ paſ gen tobo
ſem chitw, aſ berāneſ trpeliw.

5. Wjmr, že žádně twě rādosti, bez kříže
nemá mji, rovně jako ty strz žalosti,
chtěl w věčnau sláwu w jiti : kdo s tebau
nenj w vzkosti, nebude s tebau w rādosti.
Amen.

(1753.) Not. 258. a.

Gesu mé světló sljéné, wšsecka má ra-
dost, žiwote můj w rozličné bídě a ža-
posti: Přimi ža twé vmučení, ža twé
wtrpností, sprostné mé diščinění žde w té-
žá křehkosti.

2. Myslim sem tam ytiac se, co tē pri-
nitipo, jes tve mēlebnē srdce y tve swa-
te tēlo, wjem bolestem tak poddal? jes
rāny, trynēnēj, tak pokornē na se wzal?
tjā, gīl konce nenj.

3. Božsše přívětivosti moc y k nam na-
přonnost, twé tej dobrotivosti a přizně v-
přimnost, o Gezu! to splníš, by žádný
nezauffal, tohož hříšnost travíš, gen by
w tebe dauffal.

4. O! raddo diwne werná, gjš newy-
powymje, o litoŝi neŝmirná, gjš royné ne-
wymje! co gšem, poŝtjŝ protiwón, ŝwe-
wolné přestaupiš, z toho mně Pán newin-
ny, smeti ŝwau toŝtaupiš.

5. Mě jse w swětě kochánj tě tak vtrh-
nilo, twá těžkost y plakání, gest mych
hrdých dílo : můj drah a prominějí tě, ru-
kojmě mého, přivedli w to trápení, co
hrdšníká přeho.

6. Kāžen gā gā dnem noch, snešt sem
byl potvinny, ta se wšši mau nemocy na
tē, (o newinny!) do cēla gest wpoženā:
rany twē mnē hogi: D necht gest mā od-
mēna, stawit tē w potogi.

7. Degi mi té bezpečnost w swědomi byti, bych w hříchů mých těžosti, mohl důvěřiti byti: Ach srdce srdce mého, až škrz své bolesti, mým, vytrvz a srdce mlděho, hřích, strach y neřesti.

8. Sat se hrozí mě srdce to twém hříchů kárání, tak se oběťstojí sladce, když dáš smilování: Segi i před tebe padám, s pravdivým pokáním; z polepsšení sy žádám, to že dostanu w m.

9. Gij w m práwe náč stavím, a při tom zastat mām; w m, w m komu se světim, a w tom w m sklādām: Ty Segi, ty ghy brad mūg, genz mne mūžš chrāniti, když y peklo náštrg swāg braufu, chť mne ranit.

10. Segi chent točnām byti, chey až do skonān, neb mām k tobě přigiti. W twém gla kralowān, možnū glem a přestastnū, neb mne zůwř ten těsti: Segi ghy rčastnū, gij se k tobě spěšti. Amen.

(1754.) Not. 258. a.

G Eui twé vmučenj, chey porožowati: rač mraucnost y vmenj; a nebe k tomu dāti: W tom obrazu gēw se mī, a deg se nalexti, w němš trpěl pro špasenj mē mnohé neřesti.

2. Deg at spātugi zdrāwē, twau wāst, swāzān, třijowān nepřāwē, posměšnū wlowān: bīcōwān, forānu, topi, hřebū rānū, gimz glem, Boží Synu, tobě zawažānū.

3. Degi mi pak ne gen hledeť na twé vmučenj: Deg přičinu rozuměť, s geho otworecni: Ach y gā přičina glem, mého hřicha zlořiti, ten té trāpīl tny časem, bych došel mīlořti.

4. Segi degi mi w pokān, na to pamatati: Nedeg w notě hříchām tebe třijowati: Wāmliž k tomu chui westi; nechť wstjati: Což s rač mīnchāu boleřti, sām Būh hrozne plati?

5. Když mi chitgi hřichowē, peklo zawažit, rač mě swědomj w nowē, sām vspōtōgiti: Twé vmučenj šlegmē, degi w wjše chowiti: Když y mās w mīlořti mne, což Būh nemá mīti?

6. Degi y mne mūg Gejšti, té následowati, potōke se witi, čepelwē stāti: Deg za twé mīlowān, w mīlořti choditi, rač to sprosně wzdychān, mīle obližiti. Amen.

(1755.) Not. 89.

G It nām wse přiborowāno, když Gejš di: dočonāno! sklonit hlāwu, vmjra sām, žiwota Pān, genz žiwot prawy mīstā nām.

2. Že ten wmtē (bīw se práwē!) genz wšech přewyšluge w stāwē, žem se třese, tma nāstāwā, znāti dāwā, že teč Syn Boží skonāwā.

3. Časnost spānce potracenā, opona

chrámu širženā: Hrobowē se otwīraj, a nch nstāwāgi mrtwī, a wīdeť se dāgi.

4. Když toto čini štworēn, (būd wonut, nū činy tēmi!) ždālībū nemēl pomstati, a chwātati, srdce swēho škrusowati?

5. Toi twā wlastnū wina (wēzū), že na tñj potwēšen Gejš: wpydān na smrt, w hrob pochowān, ten mīš Pān, když wypustil swau duři sām.

6. Pročž pot s Gejšsem k hrobu, vmjreg hřichu w tu dobu: nechceť se s nīm k smrti brāti, a hřichū wstāti, mūžš se w peklo dostati.

7. Ach Dče! twāg Syn gedīnū, vmteč na tñj potwēšen, a to pro mě přestāupenj! mēg žerpēn, deg pro mīloř, odpustēn.

8. Chy s Gejšsem k hrobu giti, w geho newīnē dij mīti: w smrt geho se pohřbiti, obližiti, s nīm y blāženē wmtiti.

9. Ach vmor sām mūg Gejšti, hadowō sām w mē duřti: at k nebi se pozdīwīgugi wšlugi, žiwot tobě ořeriti.

10. W což mām z hřicha kājstě? šlořim brz to gho nečistē: ach dořit mne trāčika gij, ta hřicha tñj, lasto wstaf dobyt mī Gejš.

11. Dnes chy hřichu vmjrat, žiwot tobě odewzati: smrti twau, žiwot štracnū, gest wraceno, dīwet k nebi otewreno.

12. Segi rač mne pohlītiti, w mēm předsewzēti zmocniti: degi žde ctnē rystowati, bogowati, rač pō forānu dostati.

13. Žat té budu wōčēnē čitit, žō za mne rāčit wmtiti: dīty čime twē mīlořti, žde w časnosti, wjce pak w radořtīnē wčēnosti. Amen.

(1756.) Not. 282.

K Dy sobē duch mūg rozpomina den, w němž Pān mūg smrt ofusyl, potrestan gā od Hospodina, když pro mne w šaud wstāupit mūřyl, den w němž Křstus sklonil swau hlāwu, přestēbugje se w wčēnau slāwu, nemēmš sām podle možností, wādnchat w mē pomjemořti:

2. Pāne mūg, genš se s plāčem modlil w smrti za twé nepřāwē; degi at y gā mām w twych slāch dij, když mne hřichū mōlit chēl. Degi at tobě pomjtu poraučim, a twē tichost se wpyčim; odpust nepřāwēkū zlořti, mne pak přeg čepelwōřti.

3. Nedeg odklādati pokān, až na poslēdnī hodinu; když se přibliži mē skonān, wmdž mne k Hospodinu, do rage, kdežto žiwot žiwota a znamosťi twē pro mne štwēto; kdež woda od tranu twēho poply: nati do ředce mého.

4. Degi, at mne strach a tñj nepali, když se pomāwībuge dānje: neb kōž že pod twym třijem stāti, tēč se rač ne tūka hōrē: degi bych wdom, cych, a štro: tā

(1762.) Not. 272. a.

PAli na Krysta swāaného, gať sľogi
skřtaweny, gať šrapen od liden zpe-
ho, gať geřt wolmi zraněny: He! co mūř
milořt geho! a my šotwa na něho pomněm,
že pro naše winy trvi bez wlařtni přičinu.

2. Kdys se šofč w heddāni wnařři, on
řogi w obnařeni: Kdys se Pān o to zanařři,
abychom přivedeni w křno ořowmo-
chli: my gřme přede zpozřiti, nedāme
se obřomiti, myřř marnostem šwoditi.

3. Powěři mne, mē řpaweni znat w
řwāch ranach, Geřřř; wřřřto w nich mām
řpomōřeni, potřřřeni y řřřřřř: Řeb kre-
ř tebe řekāny geřt bařkam ten přřřřřř.
en, geřř řřřřř řřřřř mřřřřř geđnan
řřřřř mne řřřřř.

4. Deři mē řebau poentiti, gať bořti ři-
řowāni, řřř se řřř mřř mē řřř, a
řřřř řřřwau ođřāni: neřřāni řřř mē-
řo; wřřř obřřřře řřřwau neřřř pod
řřřm řřřwau řāřni, řřř se řřřřm wēřřřwau
řřř.

5. Kdys se něřřm mřřř řřř, dle řřřwau
řřřřř, řē mām ř řřřř řřřřřř: řřř-
řřřř mē ř řřřřřř: řřř, Pāne, w
řřřřř řāř řřřřřřř řřřwau ođřā, gať
od řřřř mē řōd řřřwau wřřřřř řřř
mne řřř řřřwau.

6. Řēřř se mē řřř, řēř řřř řēř mē w bo-
řřřřř mřōwau (Pāne!) bez řřřwau řřř
řřřř, řřřřm ođřřřř řāř, geřř ř
mōř řēřřřř řēř řřřřř řāř řēřř
(řřřř y řōd ř nām mřřř řēřř) mūř mne
ř tobe řřřřř. Amen.

(1763.) Not. 40. e.

3Dař tento neni řōn řōřř, řřřřřřř
řřřřř a řōřř: geřmūř na řřřř y w
řřřř mōhau řēřřē řřř řōřř, ođ řōřřř?

2. Ach toť geřřř řēřř mūř, geřř řō-
mne ořēřřē řōť řřřř, ř nēřř řāřřā řřř-
řōřř řōřřřřāřā, geřř řōřřř ođřō řāřā,
řōřř řāřřāřā.

3. Řōřā řřř neōđřāřřř řřřmēni, w to-
řēř řāřē řřā řēřřēni řōřřōřē řēř mē-
řōřř, řēřřē řřā řōřřř, w řōřōřřř.

4. Řēřā řēř řēř řēř řēřřāřm, ođřřř
mē, řēř řēřōřřř řēřā řēř rānām řřřwau
Pāne, w nich řēřāřř řēř řm řēřřāne
nām geřř řāne.

5. Přāde řřřř, mē řřřř, řřřm to
řřř řōřřēni: ach řēř mē řēř to ořēřřř
řřř, ř řřřm mne řēřāřř, a ođřřřř.

6. Gať řōřřā geřřř řřā řřřřřř,
řřřřřřř řřā řřřřřř! řēř nōd řōřř
mīnām wōnēřřř, řēř řēř řēřā řēřřřřř
w řēř řēřřř.

7. Řēř řřřōřā nāřōg řřřř, řēř řōgřř,
řōřř řēřm neōđřāřř: Řēřř řēř, Pāne,

mām řēřni, řēř mē řāřāř ođřēřřmēni, w řēř
řēřřř.

8. Řēřřř mē řōť řřřř Pāne, āř se mē
w nēm řēřřā řāne: ach řēř! řāř, ne-
mūř řřř, řēř mēř řēř řēřm řēřř řēř
řřřřř?

9. Pāne řēř mē se řřřřř, řēř řēřē
řēř řēřāř; řēřm řřřřm āř w řēř, w
řēřm řēřm řāřřř řēř řēř w řōřēř.

10. D řēřē řēřē řēřřřř! řēř řēř
řēřm ođ mēřřř; řēř řēřřř řēř, řēř
řēř! ođřřřř řēř w řōm řēřřēř ē nebi řēřni

11. Řē řē řēřřřř nē řēřē mē řēřōř
māřř řēřřřēřō: neřōřm řēř řēřā řēř
řēř, řēřm Pāne, řēřm nāřm: neřēřm
řēř.

12. řēřm řēř řēřřř mām řēřř w řēř
řōřm řēřwau řēřřřř: řēřřō řēřō řēř
řēřřřř, řēř se řēřēřē wēřēřř, wēřēř
ēřř. Amen.

(1764.) Not. 326. b.

3Draw řřř řēřř, mām řōřōř, řēřřōř
řōřōřē řēřō, gōā řēřřř řēřōřřōř
gōēř ř nām řēřōř, řēř řēř řēřōř, gōēř
co řēřř, řēř Pān řēřōř, āř řēřōřē řēřōř
nēm. Gať řēřm, řēřřā ā nāř, co řēřōř
bez řēřē řōřāř, wřřř ř nām řēř řōřōř
řēř.

2. Gať mōwau řēřō řōřōř řēřřřř řēř
řēřā řēřōř! gať řēřōřē řēřēřē mōwau
řēřā řēř nēřōřēřōř! D nēřmīřm wēřēř-
nōřř! řōřōř řēřē řēř řēřōřř? řēř řēřōř
řēř řēřřōř. Řēř řēř řēřā co řēřōřēř
řēř se řēřm nēřāřēř řēř w řēř řēřōř
wēřēřōř?

3. řēř řēř āā řāř, nēřmēřōřřř! āā řēř
řēř řēřē řēřōř? řēř se řēř řēřōřm
wēřēřōřřř, řēř mne mēř řēř mēřōřōřōř
se mne (řēřōř) nēřōřřř? řēř mōwau
mne řēřř řēřřř, nēřmōřm řēřōř ēř
řēřm. Řēř se řēřōř, řēř, řēř řēřōřōř
gē, gēř wēř nām nēř nēřāř: řēřm
řēř, řēřm řēřēřm.

4. Řēřōř řēřōř a řēřōřř, āřē řēřē
mē nāřm, řēř řēř se mām řēřēřōřōř,
ēřē, řēř mē řēř řēřōř řēřm: řēřōř,
řēřř mne řēřōř řēřm, wřřā řēřōřē
řēřē řēř, ođēřřōř nēřōřēřōř. řēř
řēř mē řēř řēřōřōř, āř mē řēřōř
řēřōř řēřōřōřōř řēřm řēřēřōřōř.

5. řēř mām řēřōřm a řēřōřř, āā řēř
řēřm řēřōřm řēřōřm řēřōř: řēř řēřōř
řēřōřōř řēř w řēřē mē řēřōřř: řēř mē
ōřēřōř řēřōř řēřōřōř, co řēřm řēřm,
řēřōř mōwau āř wēřēř řēřōř řēřōř:
řēř, mūř nēřōřmēřōřř, řēřōř mām řēřōř
wēřōřōřř, řēř se řēřōř řēřōř.

5. Welikonočnj.

(1766.) Not. 275. c.

Tan'ebny hlas trachle duse.

Ach Bože! težko to fāmen, tdeš nagadu polehčeni? ty znāš, gaš qsem welmi zranen, wiš twnitni me škafjenj. Krystus wstāł, ga gesele mru, ach Dēe, wshleš na težkoš mau! ga geg nalezl nemohu, pro tiz minobau.

2. Ach gen ten fāmen prhē segmi, genj mne přewelmi tizi; tē rygle šdce odegmi, wtagd a porēš mne w tizi! buči a tē broz- ne temnosti, mohl přegiti k swētla gosno- šiz, ach rač mne tēch pant sprositi, rač mi přiti.

Odporuč.

3. Nežatseg šu šdce smutné, wstāł twōg Šejš wstāł, k mrtwch, šorhl pekla brāny struče, sprositi tē swāškū hřištnych: tēš to geho šmrčenj, dogdeš hřičū odvustē- ni, bns mohl swāč žiw byti, chce přiti.

4. Přičina wstřišst gebo aet, abys ty tēš powstāł, a šiwota nebesčeho w nēm- wstāstni wstāł: mās pat s nīm chitwē giti, šer tizi y auboli šmrť, on tē k wēčnē- mu geseš, chce přitwēti.

5. Nenečā tē twōg špawtel, neb sām tē cesty špustl: on geš twnch swāškū špro- šitel, gims potu swāžan byl: on tē wngmē y z prachu, bez twē peče, wādy n- štrachu; ano wšech twōch težkošti tē šprošti.

6. Štebar šgar Angele Pāne, genj tē žu Krystu wēdau, a na cestē k wēčnē brā- ně, ja tē hogowat budau. Šdāš hlebaš Krysta w hrobē? ay! gdi s šwarim w tē- dobe, gdi, aš nēm wje mrtwch, neš žiwj.

7. On s hřičām neobuge, tat, šdōš s nīm powstāł k hrobu, a wērnē geg nāle- dūge, pti tom geš šdāu dobau: protōž se prawē špustl, a šwch hřičū prawē š- dūg, tatī buče ten twōg fāmen odwalen.

8. Wēčd bo štānū nebesčch, tam špātyte- le hšedeg; šapiti se wšech wēch zemščch, coš šwet geš, šapomnēg. Tatī se on hne- d wšāge, co přehwēgna šāre; wēzmeš geg dle- šadositi, s radosti.

9. Šegū: bež bych duchownē wstāł, a mēš šwōg žiwot w robe, ašbys mne k so- bē w robe wšāł, šde mām byi w tēw ož- dōbē: neš m šibil šrdnu tam při twēm šlāwnēm trānu. Š Pāne! k robe wšāš mēš mne sām. Amen.

(1766.) Not. 264.

Geseš mlyš mūg žiw geš, neb šmrť w- wēčnē šwōg obšpawil, w šelle moc ra- čliš prawest, a šas wsele wšāupil: mē- šlince šale šwiti, genj w hrobē bučo šar- wēnē, magič tēlo ššawēnē, aš se nad šlān- ce štyti.

2. Šyš rožtošniš pāmōnēš, nepromē- nitedlnj Krystē, wrošis sobē šampnēš, * genj nām wšsem geš bešlo giti: še audo- mē wšatnost magi s šhawu w štrpenj, še- pak tēš w wēčnēm bydlenj budau mji špo- rečnōš.

* 2 Tim. 2, 19.

3. Š Pāsto! gati šu šlānā! wšwudys ša- mne šwitešyła; aš mē wšāš neomynāš, šmrť šiwotu wšāupila: prot. šdāš se šaf- wšriti? wšat co ceta geš k šiwōgu, tdeš- ja šrātāu šrātā pšocu, mām wēčnau ra- doš miti.

4. Ga wēčim pešwē Pāne, še potom šale tē toši, y to tēlo powšāne, šdāš- probudis wšech k mrtwōš: a s duši pře- wesele še se tēlo šwēčē šedge, a pře- tīau wsebnōš přigde, mē nemeššagie- delē.

5. Ššastl nēšny mne mrtwēho nebus- šrožnē, neb šwōšwām, šdāš mōc hřičū ššodného oditā diablu Pān Krystus sām. Šdāš šwōg žiwot mīle dāš, a šwe ošwe- pastor wernj; a šga w šitōšti nēšmāny, šāšōbu ge wšse šhledāš.

6. Ššrowōšte mne do hrobu, šlānce ša- wote w nēg šwiti: šetām tē w šāšdāu do- bu, Pāsto! šdāš rāčis přigiti? šdāš wšech- rāčis rožbuditi, ahen, šdāš mē tēlo por- štānē, a od tebe bšest dostāne, pti robe wēč- nē byti. Amen.

(1767.) Not. 257. b.

Geseš mūg šiwōtē, berāntu netwinnj, * tēš še ja nās šprotlāte, a ša nāsše wi- nu, dāš na tizi přitōwat, trāpiti, y mor- dōwat, wšse z wšāncj mīlošti, ach! wšdāw mē šlošti.

2. Ten berānēš přēšrāšny gde k šiwēnu- šabitj, pro mne a šwēt nēšlāšny chce šmrť- podobšupiti: pro množštnj mōch hřičū, pro mām mrtšāu pchiti, tēš wššy na tizi, š- šāš se mne mām tizi.

3. Tēš šde wššy mūg žiwot, žensj, bratr y wššlād! gati mnoho na še wšāł šlot, geš dāš Šdāmū pad! šām žiwot wššrā, po- ššādny ošwīrā, tyš pat šid bezpečnē; o buš- toho wēčnē!

4. Ten berānēš se peče na wšššēm tizi- ži; šrew a šotu gebo tēle, a k robe še niti: by tē oššitlā, wēčnch šid špōšitlā, a w- šāšyła hneš Wōji: toš drāba šrew!

5. Šeš wššat nēššitāł w hrobē ten berā- nēš Wōji po nemōch a mēšobē wšāł a nām mōc množ, gāt lew wšāny, šāblā n- hřičū ššāny, šmrť, peklo přemāhā, šit- šām šwōm pōmāhā.

6. Šat še hōdnē mām wšiti tohoto berān- šāš, štwi se tat chitēl a šušiti, pro šlēbo šlō- wštā? Šegrow še šudi šāš, nad šādem- nāšitāš, a pro mrtšāu pchiti wšwnu še do- šprachu.

26442

7. P.

4. Gistě duch twe mne plesá, tónj to po-
wážugi; proti sřidcoj tej neklesá, genj se
vbiľugi geho formantici, a zboj zbawiti,
gehoj mi Kryšius Pán nadobyl wlastně
sám.

5. Plesá se gij nebogim, to mi sřodit
nemá; proti hřichu břiľogim, gako wdati
muj; nebdám na moc swrti, tāt mne
neformati; uchej gako chce sřassi, mne
předce nepřassi.

6. Swět ten snadně přemohu, y broz-
ny hnejo geho; mám wrociště w Bohu,
při něm ušinu pšeho; neděs mne sřawie-
ni; wzešjo mi sřaweni; to welké nepřestě
žmeně se w sřestě.

7. Sřemi to Kryšiu, y žustanu, gakožto
těla aud; musom buť romny Panu, genj
mne tahně odus: Poľamaj gest wšitě pe-
tla y propastj, sřez ně mne prowodi, bez
wšestě sřodn.

8. On gde do nebe swěho, gā geg nasle-
dugi; porkali mne co pšeho, w tomi se ne-
sřachugi; necht se bawti co chce, onť gest
semnan předež; sřoz on gest sřitěm mym,
mām had swog pewny w něm.

9. Oni mne přiwodi k bráně, ktera do
nebe gde, tčejto slowa napsaně každy či-
sti bude: Kdo tam měľ žaušeni, žde bē-
re sřaweni: Kdo tam wzeľ w sřězi, sřez
sřozj tau tji. Amen.

(1770. b.) Not. 269. a.

Přestati na wřezyceli, wšestě žiwotů
žiwote! dnes nám přiušši wšeli,
gda k nám w wečné dobroť. Wšou ža-
wř, smřes porazyl, gij wšal a mrtwoch
swobozně, a tčej sřmrti nehoďně.

2. Pro nasse brozě hřisťnosť, musyl sy
w pautě padnaut; a welké k nám přiwěti-
wosťi čtělš na sřězi wwaďnaut; tčej se mē-
ni to wžeji nasse w žiwot bezpěčn, tčej
ty wšal, Páne wěčn!

3. Dni nám wchazj radostně, prawě
slunce milosťi, genj přw žmželo žalostně,
tčej swjti s wšestěsťi: wěrně dusse do twe
třiš tčej se adžj s radostj, w duchu twych
nowych etnoff.

4. Twě swatě welebnosťi moc, Pomj
hrob y tamenj, gij nám přebrožná hřichů
moc sřez tčej wě hrožná neni: Plesá wšestě
sřest a smřti sřoz, gij wšitě swau moc sřati-
la, smřt nās znouwi zrodia.

5. Dnež nám toro wřezstiwj drabě ži-
wě poznati; rač w nās při tom twěm pra-
tělswj wiru žapalowati: neb to slunce
nās do tonce, nemāž w žiwot přeměnit, ne-
budemli twy mst.

6. Prořom ty sám sřece nasse, Sežisťi
mocny sřisť; a žor w nās biľo Catanasle,
a smochuž nās w wšitě: Duch twog dwe-
tčej, at otwě sřecy hrowu w tu dobu, tati
wygdem a hřichů hrowu.

7. Ach pomoz nám, o Sežisťi, w prawě
tčej k tobě přigiti, a poňanūm hřdy neg-

hřubšji, toľ musy sřece progiti: at w nā-
hřosťi k twě swatostj w prawě wšitě bē-
me, a nad hřichy sějme.

8. Zapuť sám wšestěm bezpěčnosť, by-
chom řano a směľ, magic w sředch wrau-
co wdečnosť, k tobě přisťi wšelē: w tāj-
dau dobu at od hrobů hřichů swych wšitě
mē, tčej tčej wšestěho žname.

9. D bychom s tebau potwšali i gessťe
ležime w hrobě, bychom swěťo wšidali,
a množstwi darů w tobě, gijchš nám dostal
tčejš a mrtwoch wšal: ach přiwěd nās k
žiwotu, w prawau s tebau gednotu.

10. Wěj žde na tšne sřawny, ti nám
mocně abranužj wygiti a temnosťi hrobo-
wch, sřodit nám se radugi: ta hřichů nos
dřiž tu moc, ten swět s swjmi posľad-
přn gessťi s řadu.

11. Starost, nenāwšti, bohastiwj, sřa-
dou pewně žawoty, sřawzestě smřel a
řamitw sřassi nās co potwoty: ach tčej
swali, tčej odwšit od nās ten hřichů tā-
men, genj nās žjřā co plamen?

12. O Sežisťi, ty gij ten Pán, genj pau-
ta rozľamugeš, ty došš mřstch hřichů
sřan, žle žadosťi sřrowugeš: swal ten řa-
men i otewř pramen do řalowsťiwj mřso-
sťi, at nezhyneme w sřosťi.

13. Žastiw se nám w twě dobroť, tčej
placeme w potānj: a beg nám po hřichů
přore w twěm posľogi swřan: Tat wš-
taw nos sřez Božstau moc, s tebau budem
swěti, rač nās gen obnawiti.

14. Dež nám to prawě potwřānj, w nās
tate okušet; at w žiwot twog řawānj
wšestě mām wšitě coš nám dobyľ, tčej
geš nās dš, toľ řastad gen sřaweni; w to-
bē gime wřwolenj. Amen.

(1771.) Not. 223.

Přecy sřece mě a temnosťi, gij se twě
noc rožhānj; wštan, a posľeš s wē-
sěsťosťi, Sežisťe k obgimānj: Wšez gāř
slně ten Pán řlawj a hrobu wšawā, co řes-
prawj, k sřaweni wšestě swěra.

2. Wštan, wštan k nowemu žiwotu, a
hrobu hřichů a sřosťi; odwř smřet, sřach
a pšotu, čin bēh twog s dāwěrnosťi: sřez
se k wšestě twě nebešse, nedeg se w ty pau-
ca jemšē, tčej sy s Kryštem a mrtwoch
wšal.

3. Zapomni, co gest za tebau, a sřwž se
do wěčnosťi; Wšez Sežisťe wšdy mst s
tebau, gda sřez tčej sřosťi: porľac ten
swět pod twě noh. Wšez gij, rač tāt wboh,
což to bē po marnosťech?

4. Sřwž tčej starost a sřach tšji, Sežisť
gde odmiti; Křestian y přerěstem sřisť
māž pohodli wšiti: Wřez na Pána brijmē
swe, gestti s tebau, nēstareg se; tobět to
prawdē a mrtwoch wšal.

5. Sdi gen s řenu řagjčymi, k hrobu pla-
če a řlānj; gdi břiž! w prawdē se s wē-
nymy b; nāwratjž k apřiwānj: neb wšitě,
ie

3 3 3 3

že Gejš z hrobu tobě k vůli to staž tau do-
bau, a je smrt tvoj zabubě.

6. Beranet Boží nas wida w smrti, sam
se w smrti snížil: ted pat, co možny se w
žádu, roztě se k nam přiblížil: česť a pra-
wo nam přinášej, řekž duchownej střáde
nass w posměch a zabaubě přivede.

7. Protož o sudce mě pokostan, pomstaž y
m k witezslaw; nedě se bože, řekž twaž
Pán přemohl střádech twých mnohých:
žubij y tve nepřatelch, ty pat wirau ži-
wan směch bydeš, mui skauziti twěně.

8. Nebroza se pefelnych mouch, bíd, smr-
ti, ani swěta; Gejš žito gest, gdet k po-
moch; w němž y možim mocnost žiwěta:
Dnt se čarenych newřtydž, gda tral to sřech
asauenych lids, * gisťe, že w nim smře-
žibž. * 1. Sam. 22, 2. Mat. 11, 23. seq.

9. Předobry Gejš 1. genž z noch tve
smrti račij wlati; řetūg nas a dabelstě
moch, a rač nam žiwot dar: bychom wřic-
mž žichu wlati, společnosti tve dostali, a
t tve cti žiwu byli.

10. Nechtě se zde wōdu oflawuž bity
Boha žiwěho; po wřicšij nechtě dēluch,
čhwale tē wōdce swěho, řekž w tve cti
wřicēhli: Ach necht nas mīlost twa žiti,
ei y mi switezme. Amen.

(1773.) Not. 23. b.

Proč se rmaucim, řekž Pán žiw, genž
mi, (wiru), gest mīlostiw, Halleluja
Hall. necht mne celij swēt opusť, řekž
Krysta mām, gisť mām dosti, Hall. Hall.

2. Pán mūg gest žito a mne chrānī, řekž
se mi radowat žranj? Hall. Hall. ac se
dauit ašoj bēruenoch ředce mēl gen se wy-
směg z nich. Hall. Hall.

3. Žito gest mūg Pán a kraluge, trne ba-
blu! genž střádem řuge, Hall. Hall. on
geho řest w nte obratī, w mākž ředcē gēg
žatratī. Hall. Hall. Hall.

4. Newidim řekž, proč bych se mēl smu-
tēt trapiť, ac bych w chřel. Hall. Hall. neb
an! žito gest mūg Pán Gejš. trne, řekž
mne chřel abubit gij! Hall. Hall.

5. Chřel gebo klāmne wřicšij gisť
dofahm spāenī. Hall. Hall. smrt, hřich
mne wje nepřekāš, neb Krystus gich řet-
kž řekž Hall. re.

6. Wira mā hřich přemāhā, Wāh mne
co swēmū pemāhā. Hall. re. řekž gest
Wāh semnau smřeny, což wřicōdi swēt
žatratē? Hall. re.

7. D smrt! nie se tē nebogim, žē dēs,
gā na Krystū řekž. Hall. re. žiwot mūg,
Krystus tē swāje, mne pat swěho byť do-
řake. Hall. re.

8. Řekž tē, Pāne, o mīlost tvoj pro-
stī, nepřijž žadost mau. Hall. Hall. w re-
bēl mēim, w tom mne wřicōš, abych po-
nēl jes přemohl smrt Hall. re.

9. Takt nepřidau z atracenī, pro tve
hořte žmucenī. Hall. re. ten řekž mā wiru

w tē, Pāne, řekžm slāwū dostane. Hall.
Hall.

10. Gā mēim, Pāne, řekž za mne podsta-
nēl mākž obatne: Hall. re. a že gch epēt z
hrobu wstal, abych se gā k tobě dostal.
Hall. re.

11. Gā že bych mohl zabānauti? Y tot
nigat nemāž byti. Hall. Hall. chwale Bo-
hu! Krystus gest žito, řekž w neg mēl, gest
sprawedliw. Hall. re.

12. Gā gēm žito, a budi mēlnē s Kry-
stem kralowat bezpēlnē: Hall. re. D řekž
dost nad tosse radost! Chwale Bohu! gisť
mām dosti. Hall. re.

(1773.) Not. 23. b.

Chřel duffe, řekž, co Gejš bi: gā žito
gēm, wry řekž žit mūsťe; wřicť
gēm wlatim žiwot za mō wōdal, to wřic-
mā smrt dābā y hřich, y smrt w propa-
st wōbdi.

2. Wōl sem wložen y hrob pro mō,
řekž mne smrt řekžm swāgā; wřicť mī
mā sprawedlnost a moc mūg žiwot dāsa:
řekž co wřic Aronū přodny wōwēřām řekž.

3. Ted řekžm co wřicēh tel, nā smrti,
hřichem y propa-; přemohl sem y swēt-
řekž slit, mōch, řekž a řekž: gā gēm dā-
belskch rot mōchn postāitel.

4. Žito gēm wām, abysťe y wry žiwot
wās mohl w mne mīti; řekž sem wās
wřicēhnech smrt smrti mōu chřel ašřiti:
ten žiwot dāsa mūg Dec k wām přiznaw.

5. Pōwāž, duffe, pōwāž ngm, gā mō-
hoť Gejš twāg dārag! řekž řekžm rāto-
řest w řwom žiwota wřicēh, a řekžm ži-
wota tē wřicmā čim.

6. Ach spomīnēg na řij gebo; hřel na
hřoznē duffe trāpenj; patē wirau wōdu
wōraueg na wřicmā wřicēh: a řekžm gēg
řekž smrt Boha žiwěho.

7. Na tom ale nepřestāwēg, nēl cele
se gēmū obēřug, a řekž wřicēh, to w
řekžm wřicēh: wřicēh řekž Krysta
smrt a tve mīlostiw, wřicēh.

8. Dřekš se twōch žadost; wřicēh
ge, y mārnej swēta, genž tē (draba duffe)
w zabānauti žapleta: Sāwri swēt, a řekž-
m tve wřicēh.

9. Wmōt Adama řekž, wřicēh gēg na
Krystowem řij, a řekž co wřicēh ať w
hrob k žatēnī mīti: nēl řekžm wřicēh
žabgnutī twěho.

10. Wřicť gch w smrt Krysta pōřēnē,
byť žito byl swātē a pōbōnē, a nē wřicēh
se apēt k smrti hřichu wēbōnē, a nē gch
řekžm řekžm řekžm wřicēh.

11. Mūž wřicēh k žiwota nowēmū, a nē
lež w smrti hřichu dēlōnē řekž se k tem-
niti twōch; wřicēh, pōbōnē se cele: gōj k ge-
ho řekžm, přisābnī žiwemū.

12. Pat žito gā, wřicēh w Pāna twěho,
genž tē ať k smrti řekž mīkēwā, an y k po-
boj.

božnosti, coj potřebj, darował : žito buď a sluzj genu, plnje wuili geho.

13. Wslika ho cesau tmuu dusi, wos ži-
not twój ghebo lobił; choś primě a swa-
tē, neš wjdnyč s ochotnosti, gajšo na
prawdnyh Křesťanů přilustj.

1. Paral. 29, 9. Sal. 110, 3.

14. Kdoš pak w swatosti nechodj, ač
pak se Křesťem Pánem těšj, tenť se sám
klamawo, darował se k nebi spěšj, neb w
smrti své wězo ; sám geg Pán odsauđ.

Sal. 10, 3. 4. Žew. 3, 16.

15. Pakli se k tomu žawaš, sám se
Pán čee nahradu datj, s Decem y s Du-
chem swam čee w tobě přebýwatj : takj w
něm y žiwot twój y pohodlj nagdeš.

16. Ano máš s nim y powlatj ; w saud-
ny den ač s hrobu tmaewého wegdeš s
twójm Běžšsem do žiwota wěčného : tdež
smrti, ni tžj nemá wjece panowati. Amen.

(1774.) Not. 188. b.

Jan. 2, 19 + 22.

Drusťe chrám tento, a w třech dnech zase
wzdešam geg.

Takj gij nny chrám Božj wystawěno,
genuj neptateľ žlobitwa žla před rče-
m dni byla žpůsobila, je byl spaten co
žoněne žpustieny: gij pak nemůž byt
žžajeny, gij wice nema byt rozboren.

2. Žlowěčensjw gell tento předtwny
chrám, w kterěj se sam ŽonBožj tak obilj;
(Žon, kterěj se s Boha wěčne žrodil) by
se s nami w ožebě mohł žpogit sám, a w m
naprawit, co křew y tělo na dusi wěčne
žžajeny čyřlo.

Jan. 1, 14.

3. Wdšme měli palácem Božim byti,
chrámem a trunemždež on křaluge (o hod-
nosti) genj žiwěny předstawuge, gaj welebo-
ně se křstja Božj křtiti) neš žel ! je ten
chrám nebył wěčny, gja w dům žloch
neptateľ obřaceny.

4. Ach nešťusny skutek ! o žžorečeni !
palác Žosťodinu tak žžajeny, a sobě bjo tē-
kost žžžobiti ! mohł nám Báh dat ž chrá-
mu wupowědžj ! Kdo smj, (žj Báh)
chrám mla žpostwiti, toho Duch mág
můž žahubiti.

1. Kor. 3, 17.

5. Žžorečensjw toto čtē odžoratiti, při-
štel Běžj, a wdekal sam sobě dům čisť
a nasse trwě w tē dožeb dům, pronj se ne-
měl předBohem handiti : ten pak wydal t
žžase, gaj nebudny, by od žžorenj měł byt
swobodny.

Lut. 1, 35.

6. Gaj powolně, gaj mile se byl pod-
dal w neptateľ swogh žlut náš Pán pře-
dražj ; ač gaj bjdno, křtawy, moly y
nabj na žetwě tžjše žmrt swogh dořonal !
žpona žřusňna, žžoren žtanek, žžj žmrtel
Pán náš, swach beránet.

7. Wžj pohleďte ! gaj slawně naprawě-
no, co nantež šřj smrt rozboreně gell ; wja-
ze geho tēla welebanu čest, w swětle, genj
wje nemůž byt proměněno : twmž stanku

první žslupuge, wěb geg to křáse mnohém
žewjžuge.

Žil. 3, 21.

8. Žorot gell, co on sám račil prawiti,
a s nim swědků geho wěrných mnohstwj :
je dle swěcho welebného Božjow on tenje
chrám, genj se má w hrob wložiti, w křá-
stj čas ž nowu gistě wystawj, gaj wědnj
geho mla prawj.

Jan. 2, 19. f. 12, 23.

9. Žo gij skutek wjdime wisse žplněž
odrud žawná gell Křstja welednostj, genj
se byla škřla w naši žprostnost : Gist žro-
ce Decē gell žspotogene, gij žluh, wřuta
y šřast wadalená, gij k nám gde swoboda
žžilžena.

Rim. 1, 4.

10. Wnj opět můžem byti s radošj
(nám k šřajeni, Žobu k wěčné chwałě)
trunem gajmž negwžššho Křale, ano
(a) chrámem Božim wždobnóm došti, Báh
čee w nás bydlit, my pak w něm mame (b)
žžowat gajšo w našim chrámě. (c)

(a) 1. Kor. 3, 16. f. 6, 16. Žid. 3, 6.

(b) 1. Jan. 4, 16. (c) Žew. 21, 22.

11. Pán powstawa, gij nemůž wje žmrti-
ti ; (a) nevmte tēž, kdo wěčn žyně wěčj (b)
ač se tēla žemšho žtanek žžori, wšřat to wja-
ze nemůž nic žžžobiti (c) : ten genj sámje
ž smrti močnē wjwědł, ten y náš s řebau k
žžžictwj přiwědł. (d)

(a) Žim. 6, 9. (b) Jan. 11, 25, 26. (c) 2.

Kor. 5, 1. 4. (d) Žew. 2, 6.

12. Halleluja ! Křstus žm gja panuge,
gell opět Pán škřj sam w chrámě swém,
přes tři dni (ač nečelē) žřusňeněž ; Křá-
lewstwj geho wšřud je žžžstuce. D li-
de ! tak draze gell dobyti, přineše mu hog-
nost slawnj a cti. Amen.

(1775.) Not. 163. f.

Tryumf, tryumf ! gij přicházj náš wja-
rēž ž žřudcū swogh žžajy : Kdo geho ři-
še wčastny, patj na geho bog přestastny.
Tryumf, tryumf ; tryumf, tryumf, wiktoria,
* ano wěčne Hallelujah ;

* Wiktoria, t. g. slawně wjžstwj.

2. Pole y hory s radošj plesj w své ž
šlechťostj : Puth, řesj co pawěžj, swěd-
čj je gaj Pán wjženy : Tryumf ic.

3. Křtince se to žřwědžst oblita, řřjž mo-
drost nebes pronila ; genj přw co w smut-
něm oděm žnamenalo smrt Křstjowu :
Tryumf ic.

4. Gist beránet němž nenj, neš co žm
porážj čini ; gij geg žřala nečřřřa, pe-
čet, hrob, wisse se otwira : Tryumf ic.

5. Dnes se náš Adam probudil, dnes
žmrti své noc žapudil ; tak náš ž dořu swě-
do hny smau nevěřau mla čini : Try-
umf ic.

6. Gaj Aronj přit w žřst přištel, ž
řana žwě y owoce měł, tak nam to řněk
šřajeni wšřem neše w swém wmučejj :
Tryumf ic.

7. Gist nam křastowstwj dobyčē, peřlo-
žřjž, žmrt, wisse pobit ; Žřjž žřjž
žmrti

stassich brichu rostrhan, giß gest w posmj-
chu: Trumf ic.

9. Zde Beliak leži tupe, s žberi pekel-
nau w potupe; gisti sboreni hrad propasti,
nic se nesmi w odpor klasti: Trumf!

9. Bde Beliak leži tupe, s šberi pekel-
nau w potupe; gisi šboreni hrad propasti,
nic se nesmi w odpor klasti: Trumf!

10. Kryste, mocnáři přesylný! věříme,
(nebo neomylný,) že nam račíš z twého
bože popříti pravého pofoze: Trvámf 16.

11. Triumph! Gezu! tef slawime, degi
at s tebau swiczeżymie; at gśauc pśaśni tiewe
tisse potom wegdem do tiewe skreżisse:
Triumph! 2c.

(1776.) Not. 357.

Stanež, Kreslan, F. piwani, F.
radostnemu oslaworani, wykupice-
le nashego; mistal gest z mrtwych nas spa-
tytel, nesmi fe roje bauiti neptitel, tent
gest pod nobami geho. O radost! o ra-
dost! gij name slawo dost. Alleluja! smrt
nam gij klauz sskodit nemuz, nebi gj swa-
dal ten shlym mus!

2. D knjze vdatne tv bogi, gaš predito-
tau vjerežn šbogi! šoy, je tvojot nepia-
težle domitvati, je te šbili, šoy ti tv šse-
ctau frem vovcediti, protivite je na tvem
reše, tedn pomstal a hrobu, tv vprešav-
nem gpusobu, Alteluja! gij ti žadna pest
nešto dno, a šso včedne cci bodna.

3. Ten genjz w prawde vsmrceen byl, sit
gest w prawde gatz prwe sito byl, a sit
bude na wecnost; wyterhut gest ze vsi bi-
dy, daz miže dat poct (z nas libi) du-
šmota geho nuži? aš smrt iwe nemže
dešt toho muži? Alaluja! tdeolwe-
gde, nemž w prawde gemu sšodit ni tam,
ni zde.

4. Mily Bzuz, wjtáme tē! že ty trě
sepřatěly jstě vřapil w gegich chutrosti;
tjžj je na tebe sapał, tē zahubil vsylowa-
zi, přemělsaba vřutnostj. Trupm! ra-
dugem se, Pán forěnu nese, Allesuja!
ptigs, o přis že, sylně knjše, geg žadny
dost cit nemiše.

5. Doel hoghē twēmu liden; Laupeže tē
mnoho pokladū, geš sy twanšal in twēm
bogi; špaeni, spravednosti, a swateho
žiwota enosti, genj w mje ducha spofogi:
Diabel je od šenci swē gedem rozpuci. Al-
leluja! o radosti! wšeho dosti Kristus
swoim da s ochotnosti.

6. Kdy by však gestě wie mrzce hřích
můg popuzował mē srdce k žauřanĵ, pro-
mnoštvu geho : však nemůž nic wyřona-
ti, neb Křystus sám radic zmazati vsě hří-
chy vadu našeho : Nam opravedněnĵ
gde z geho vzkřisnĵ, Allelujah ! Dĵ čí-
něnĵ ! Je nic nenĵ w nás hodného zatra-
cenĵ.

7. Kdij nas desy velka propast, a hro-
zo srden nassemu strast, nadstirajcie hrd-
stveho, nemajz dovost nic zheba, truc!
by tomu vstodil mohla z Buhst gest na
a my gime geho: Petko Krystus zboril,
satanajze zmoril, Alleluja! Vabla zname,
mozo dvame, kdij v Krystu vtrcistaj
mame.

8. Kdýž nás smrt chce formautiti, a
svěd hnev pri nas promoviti, ba y kdýž
svěd slypi stráž, nesmí nam vyssoditi pře-
ce; z mnohem mje se řeší me svode, je Kry-
stus živor vžil. Krystus nás je smrti ra-
di vytrhnauti. Alleluja! Sedem ona gest
kázana, smrt gest živor pohleena.

[illegible]

10. Proci o Gezu! tē slawit, a o twém
wprężsini cniém prawit bide mójn kfe-
sianka tije: tebe twójn sid slusnje chwali,
o ty niepomożeny Reali! tē weleby każda
duše. Ty nam dal swobodu, tyś wpr-
strogil hody. Alleluja! Tui tē wznaśsi
radosť našj, truć! Ado nas od ni odbraśsi

11. Než ponevadž bazei smrti nas ge-
fše častokrat formauti, w tom straš-
plném životež; tehdy přige, o nás wře-
či; pomoz! té baze, w které wějši ře-
nasse, co w klopote. Potěš duši nassi,
at gi smrt nestraši. Alleluja! nechť slo-
wo twe nas wozbuzge, řdij nas strach smr-
ti sfauze.

12. Męzy tym wosfak deq powstati z hji-
chu wosfedi, a gich litowati, potud sine na
teto zemi; abychom, kduj dñe saidného
powstaniego z hrobu nasseho, tobe w sřtje
wosfli se w sřtmi, pleszaje wesele, w ofla-
weném teie. Alleluja! sine wdatny, nař
werantku! křj sine giez w twém sławném
tantku! Amen.

6. D Wstaupenj Krysta Pāna.

(1777.) Not. 40. e.

777.) Str. 40. e.
Sługuem ci tobie Sejsi, jes wstaupie
 e nebestie rissi, pokazujcie mi w te
 dobre, se y ga mam ptigij z tobe,
 Hallelujah.

2. Teš se Křesťanstwo raduge, teš
wefele prospěwuge, tdyž se Syn wěčného
Otce brátr náš stal náš přimluwce,
Jas.

3. Ván naš genj vsje možnè tidi, stara
se

3. Pán náš geniť vsse možně tidi, star
se

se o bydných lidí: králující človek v Boží
kroji, dělí s nimi moc v panství Hall.

4. Wstaupil mocně na nebela, kde toše
t' geho sládky přelá: Wsaz namí pak krá-
luge, a wšlecken tvor swým zpráwuge.
Hallel.

5. W gabo mocy mjra nasse boží skutky
Satanajle: až pro na zemi bydlíme, wšfat
díl náš w nebi wjdíme. Hall.

6. Hřich, ďábel y ten swět zradny, gíť
wjce nema mocy žadny: ďábel, hřich, smrt
gest zmatena, a sula gich porlačena. Hall.

7. Panba na gich složí a wchlu! wěří-
cym gen gšau t' posmichu. Wěz gen čem,
kdoj na to obagi, a hřichum wjdny odpřa-
si Hall.

8. Wn gest hrad náš, stíj y škála, byt
se y propast rrbala: Panba, škoda, strach,
škazení, gšau w wěcném wypořáděnj.
Hallel.

9. Wsaze čem, kdoj w něg dauffagi, sme-
le se nam spolehači: necht swět gaskoli be-
guge, wšfat Krystus náš nínje sluge. Hall.

10. Dní gest přitel, genj swíj swau
frewním swým dobyl wšest wěcnau: On
wězenj w žagerj wšak, nam pak wěcnau
swobodu dal. Hall.

11. Tobě se woračene radugem, t' s to-
e oflawugem, žes se, Gezu človekém
nas do swé společnosti wgal, Hall.

12. Kdoj nam z křstí obnů, nebe, w
prawe wěří w tebe: slawaj Gezu!
je mly, deg nam žiwot twug spanířy.
el.

Amen, amen o Gejssij, genj křstí
šau tistí: drj nas při twém čístém
u, a žes chytrost šatanowan, Hall.

13. Kac Páne brjo přigiti w swé slawě,
se šauditi: Wdem nas brjo z té wšlosti
w nebestě radoští. Hall.

Amen gešstě šaspiwage, a do nebe
žegame, až bychom s Angelj geho-
ti tonu wyšleho. Hall. Amen.

(1778.) Not. 223.

Wes tobě připomínáme, že Krystus w
nebe wstaupil: Dělugic, woračene-
me, hy nas molyh nepotupil, leč nas
w čeanil wbohyh, genj by sme, gšau w
býdch mnohyh, pro bích žhyul mlysi.
2. Gest Bohu! česta hotowa, nebe nam
otworené; brana do rage gest nowa, hří-
chy žayce čné: Kdo wěří, ten woračene
přelá, w bogi a w pautce neklesá, neb Kry-
sta nasleduge.

3. Kdo pak mu nenj wofluffny, komu
negde o dušj; tohol ortel bude sluffny.
Wšfandú swých nezrujti: Žlofinym Buh
nebe žawrj; Kdo pak štečena gest wira,
tam teš smyl gest wbojaj.

4. Ten smyl swóu počatek mjwa, kdoj
Dtee nalezáme; w tom dumerosti přib-
wá, ofstami byj žadame: Četjme se
swěťstých složí, s bratrimí pak gšau w
šwornosti, wjdny na Wóba bledjme.

5. Ten den bude negtrašněssij, kdoj nas
Pan pogame t' tobě; a nas co sme negmíleg-
ssij, oflawj w swé ofobě: tam bude pokog
do čela, dusle w Bohu wjdny w šela; a
toš sme gíť při tobě!

6. Ws Panu Gejssij slawaj, genj se pro
nas na smrt dal; pro žalkad naššio pras-
wa, také pro nas; mrtwých wšak: By-
chom w padu Adamowém nezhynuli, ale
w nowém smjrenj žiwot mēli. Amen.

(1779.) Not. 273. b.

1. Wěze žiwota, Gejssij, genj se nebe
pomyšleny, kdoj w slawě pobožných
čistí s Dceem twým gšw pocrěni: a ga-
šauj gšw wernau wědnosti, wěťstj twé
sluffně dosti teš mám oflawowati? čim
se odměnowati?

2. Tys propast, smrt y moc hřichů na
hlawu gich porožl, nad ďabem a swěta
wchlu, smrti twau gšw swítěžl: bitmus
po wšem swěte wybrel, y gšf budi se
žas neobdal? gšf gšw twau čest wyslo-
wim? coj o twé lašce potim?

3. Posaditě se na prawicu Boha, Dtee
wěcného, genj wšle oddal do twé mocy:
Tot čest wěťstj twého! Pefelně o-
bry porožl, hradu a propast gich žkazol,
a tweš sy ge gatě, t' twé slawě w pautach
žpate.

4. Těš gšw wšle gest pod twým pan-
stwím, from Boha, twého Dtee; y An-
gelé gšau twým manštwím, a slawj ti
bez konce: Krali, knjzaty y Paní, wšle-
ni tobě gšau poddánj; Sem, wjtr, wo-
da, ohni, tobě slawj každy den.

5. Panownice! takš s přelánim bja-
máš twé králostwj; wšle ti ode spro-
pěwotánim turá přewěšle množstwj:
wstaupgeš w nebe radošně, žwot trau-
benj twých mi šwotně; Gšf gšw t' Bo-
že swými žpěm wěrim woračnymi?

6. Wstaupil, a oddalšs od nas ne-
přatel naššich složí, genj nas až t' pláč
w každy čas žlawili, bdných složí: Pro-
coj t' čime s woračnosti, sluffně, wšlu-
dn, s ochotnosti, ža ditona dobrodini, gich
šme došabl nyni.

7. Tys enřtwé twé muš y hláwa, my
pak twogi audomé; takš bnděš aud twých
slawj, moc a brad poborowé; takš t' nam
přispěgeš s křostí, kdoj se duch swjra rž-
tošj; dšš nám potog y radoš, moc, žiwot,
y swěrla dost.

8. Pomažgeš nas Duchem twým, a
dawáš nam pastore, genj nas pash flo-
wem swatom, bješ nas w pramě wšle.
Tj, Biskupe, nam žnat dawáš, že nes
před wšim šlym žasláwáš, ano z rčh
swěta šraštj wědeš do wědné wšati.

9. Tys nam šraze twé wstaupenij čestřt
nebi šam žprawil; w t' čestřt slawněm
žgewenj šamš naššim předchůdcem byl:

A a a a

A dnyš

Don der Himmelstafel

Dr. J. Wick. constant. Theologus.
Halleluja! Sursum corda!

6. Gašto Samgar, sám hrđinskó pobír
woasťo nepřateľský: Hall-luzab rcemež
wisicknj wefele.

7. V těchto hodech přeweselých slawně:
ho wjrěztele, Hallelujah, pjsně gemu apj-
wame.

*. Pochwalmež swatau Trogion, Boha
nerozdijné mocy: Hallelujah, rcemež A-
men wesele.

(1783.) Not. 256.

Čuľný reku a wjeňen, geniz rozbiľ brjchu
tetech, a sprostils nas wjeňen! Dnes
gh se na Božim trůně posadil w slawně
forůně, po nassim wykaupenj: Celě,
směľe trumfugeš, a panugeš; dni y
nočy, smrt y žiwot gsaľ w tve močy.

2. Tobie wojska Ezerubini, w zastęp
Serafini, gąszo wzięty sławij; les
nas wykaupil z poddanstwja, a że se w
tym wśm panstwj twa moc a sławo
mnazi: zwiucte, hłucte, wykupenij, w słab-
kém znénij, swému Panu, on, on! gest
wojski obranaj.

3. Tys hlava, my pak twé audy, od
tebe nam gdeu pámody wéčného žitwib-
tí: Swérlo, pokoj, sytu, radost, čest y
wšeho dobrého dost, můžeme w tobě msti:
ach wzbuď, a miť tělo, duši, at gak slu-
ssi tě s wděcností ctí a slawy w yprímnosti.

4. Tabni nas, Gezu, po tobe, vydom
nadaaje te sobe, kralomstvi tve hledali ;
patk w pokore a tichosti, magie hrichy w
ostlivosi, pred tebou oboovali, smichy,
pochy, netyplivost, lest a chtivost, od
nas vzdaluj, lastau patk tvaui nas ob-
darua.

7. Gezu! my tě, svého Pána prosíme,
duš nasse schrána, čest, poklad, potěšení!
deh hledati, co ti nebi gest, neb tv světe
bydli pauba leží, hřích, blaud, strach y
zsaužení: Laupež, a lež posměvačů, a
raubačů wždy se množ; wosse se trba na
lid Boží.

6. Ach prigg, Segu miskořny, niše n
reku nař wernu, prigg, wu naře dychet-
ni; Eř nař obdiř žłemu wrachu, a wyřel
gř řřęřęřęw drabařęw biřęw nař w řwa-
rny. Prigg ř nem, řę řę řę nař dhaniti
a řidiiti řęřęw węcnař; wřdameř dhywku
neřęneřęn. Amen.

(1784.) Not. 40. e.

Z Ahni nas za sebau Kryste! galsi sy nam
sflowo dal giste, ita: ze jase t Drey
pugdes, a troych miloch t sobe pogmes,
Hallel.

2. Kdŕi nas taŕneš, poběhneme, a m
smyslu tvojím prospějeme: vč nas po tobě
dychtiti, a nad světém wjtěhyt, Šall.

3. Žaden pat w nebe newchazy bez snije
nj a nesnazy: bez kije, tela mrtwenj, a
poform slawy nenj. Hall.

4. Cestu, giž šel naš vůdce sám, zřídil
a pokazal y nam: Kdo pak by z m chcel
vystoupit, ten nemuj s Krystem společ
nst. Hall.

5. Ty neopustiš twých wěrných, poslu-
šných, mđlých a pokorných: Wedeš ge
přimě za rukú, a nenecháš ge syroctú.
Hall.

6. Tyž do nebes odbjranj prinassi nam
radowanj: Tos twym milym dal t spa-
tkenj, lopi čas buł t gich potěšenj. Hall.

7. Tyś nąpied w twian sławu wystaupil,
bys nam (twym) mjeło pripravil: Toł
wérnych twych poténienj, w smutku, stra-
chu h trápenj. Doll.

8. Blasi gich tam gest pripravena, fde
pohodli; konce nemá: Zde y tam s tebau
bnywagi, s tebau obchod mlyu magi. Hall.

9. Ide ge nawištěnugeš mile, odrud
magi wzrost swě chwile: tam swjnjau
netau omoce, gsauc při tobě w domu Dce.
Hall.

10. Tys wżdy n wssudy pritomny, fa-
demu, fdoż chce przigemny: Ponieważ
trón twój wysoki drży cały świat ziemi.
Hallel.

11. Strz tebe Bůh wssecko řidi, awlašh
pať twé gměni, naś lidi: Ty gfa Pánem
po wssem swěte, weljs, by řazdy wěrif w
te, Hallel.

12. Gide! buďtež mi poddani, nedbagi
na světské zdání: kdo s světém chce roz-
koš míti, ten nemůže k Otci přigíti. Hall.

13. Zwenffte se k nēmu to swē duffi, ah
gen to in to waffi vffi, co en wam 8 lasth
zwēstuge; to tom nech se waß dach raduge.
Haffel.

14. To vam prinassi spasenji, to vam
glehčuge trapanj: Kdo Krysta má, ma jbožj
dost, a vzri Boji welebnost. Pall. Amen.

7. Swatodussini.

(1785.) Not. 53. 6.

Uchu Paně, genj: Boha pochodiš,
a wstaf s nim w rowně podstatě
chodiš: Moe i wysofi, pod je mne
zajmíti, rač chwaſu twau a proſbu mau
ſliti.

2 Džiw srdce a žapal myšlman, by
 řuřky nowau dobrotu twau: o Bařžame

sylně, tě očešávám, wětrjčku ctěný, o
wěg we mně, tě žádám.

3. Mandrosti praud, propast neptebra-
nā! Rozum y tunst, to gšau swēla mar-
nā! deg; poznānī, a twau teqnau demtīp-
noš, gš Esalomaun profyc dostaupil
hoanost.

4. Slovo, w němž se Bůh ráčil zje-
witi

chob tebe wraucem duchem stawit a slau-
sit we wsem, wiset sem ti powinen.

3. Gat gsem byl raubem wshlom, tys
mne zase wostitit; hich mne pronisl, qe-
dem swom, tys pak mi gedem byl: Sta-
wus smrt mau pres Krest, co to welkem
potopeni, stra trem, w kterej smrteni a ja-
klad nebes gest.

4. Ty gsh ten oleg Boji, nemj telo me
s dussi pomagano gest, t zboji milému Ge-
jissi: bych byl geho ameni, magie knes-
towo kralowste, a gsa dedjetw Bojste,
mel t nemu swe ztenj.

1. Petr. 2, 5, 9.

5. Tys Duch prosob pokornych, aeni
modlit se wci; Bsh neoskusti slom twych,
twog ipeto lbe amici: Ksani twe wstupu-
ge aj t trani Hospodina, tak prigde ta ho-
dina, w njs nas Bsh retuge. Zach. 12, 10.

6. Ty gsh Duch weselosti, o smrtku
nebrjsi, ty wsticich w restosi sam swet-
lem twom testis: D gsto mi mnozitiw frat-
twomi slatkami slom t potesse byl hoto-
wo, tiwic mne mille rad.

7. Tys Duch prtwicivosti, a pritel pra-
telstwi: mroj te neswornosti, jowist,
hnet w slawstwi: Nechaj, abydom se
swary a lsi trapii, nez w laste se spogili,
gsau w laste twe dase.

8. W twych, Pane, rukach stoji tento
swet welko; tweho laudu se wogi duch a
lid wsteli: ach! spogi twe Krestianu, at
se twa lasta draba, mezy nami rozmaha,
jde y na wse stranj.

9. Ach wstan! a odwrat od nas obece-
testosi, stieg se, a deg nam las poholnu
t milosti: Nech, gat prwe, twelti tragi-
ny ted spustit, enrtie sem tam zbo-
ne, spreji nas wlech nersti.

10. Sprawug staw politycky, chrai nasse
twchnosti; at co Krestiane twidcky gsme
w twe poddanosti: Dat starych rozumeni,
mladej pak posluschnosti, wsech pokoru a
cnoti, at twdy gsme twom chramem.

11. Napln srdce wernosti, erj a bazni
Boji; domy pak twau hognosti pokoe a
zboji: odpus Satanasse, genj sturctm
twom odpira, a pred rebau zawsja zrat y
smyslu nasse.

12. Deg moey a snelosti, t duchownimu
wogi: neb se dabelste alosti twidcky na
nas strog: Enj nas twau pomocy, by lai-
dy zmusile stal, a jaden se nepodal dabela
stosne mocy.

13. Sprawuga swot nas celj, podle sro-
ce tweho; Kdij pak prigde wesele ten den
pristi tweho, w tom poslednim wogi, deg
nam slasne bntiti, pak do nebe prigiti t
wecnemu pokoji. Amen.

(1793.) Not. 272. a.

Sladka dusse me rostosi, swetlo neg-
rostosneassi, twau pritomnosti se
testi Duch mug w chroli nupnissi: Duchu
cemu, knie slawu, ty gsh Pan a Bsh pra-
wy, ty wse adriugez twau rest, ach me-
ksani me na peči!

2. Tys klenot negtwobornegssi, kren-
gen mri mobu, tdy te mam, o negtwere-
ssi: nedbam na slawu mnobau: Ach!
deg mi se, prjd se mne, twem mne sobe
primne, wstas mne sobe za chram zwolit,
hned gat sem se byl narodil.

3. Ty co wrodmu desti zemi sroce plo-
ditiwe knis, aby cplwako wsemu wsteti,
gato mniš; wyleg y na mne stede po-
zahnaj twe dobre, napln telo me y dussi,
bych se chawal gato slusi.

4. Ty sam negmaudegssi sluge, ta-
gemstwi gsau ti zgetwe, ty isel morky
poutuaz, znas wecu newymkwinu: Ws-
tehdn bez pochby, me neduho y chyb; pro-
toj deg mi twe mawrosti; at sem jiw ale
twe jadosti.

5. Ty gsh swatj, das se nalesi, kdo gest
luteho sedec; pak nendawis hich a lest, co
smradu holubice: T studne milosti, ach!
ocist me wnernosti, bych wstak co gest
leho, nasledowal coj dobreho.

6. Ty jn gat oweca mila twdy sroce
pobojneho, twa lasta gest t nam spanik,
neprege nic sftodneho: Nech y ga aud twe
tisse, chowam se w swete tisse, bych y
studece me mlowal, jadneho negawmo-
wal.

7. Sladke ameni! gat mam dosti, tdy
te mam co wstoliweho, a tdy wstickej
me jodosti drj se te sameho: deg al sem ga
celj twag, oddawam ti swot mug; tobe
se eri chaj ade casne jiwu byi, y potom
twene.

8. Dostitam se wsteho sleho, co twau
cest wmenstuge; chaj priga do sroce me-
ho, co twa milosti daruge: co dabel ple a
hada, tohot duch mug nejada, cestj geho
pretwecene budu mji za kofecene.

9. Gen abys mne poslinowal twau wern-
nosti a moc: Kdy wsteli oslabowal duch
mug; ral mi pomocy: zlom ty dabelstau
huli, twem je mne wstasni wuli; ach ob-
now gen me wnernosti, bych slau, woge!
twau lsbosti.

10. Bud mjm wyswobodilem, nedeg
mje podwratiti; tdy budu wmrjat tellem,
ral mjm swotem bnti; Kdij ewet a bro-
bu wstanu, deg al se zcam dostanu, fde ty
budeš twowolnych past na pastwach zele-
nych. Amen.

8. Swatecnj a giné.

(1794.) Not. 223.

Dje, aeni nas hionch lodi celom
sroce mltuaz, ty nam wsem
pomahas a bdy, ano y Decem stu-

gib; bui tobe diti kneni, za twa hogna
dobrodini, kterej nam profazug.

2. Swlaste te, woge, chwalime, jes An-
geli

bi: pak deg mi co dobrého, a tobě ptige-
mného.

3. Kdo mžj z nečistého semene posleho,
do, swatým wěnititi? od hříchů očistiti? ty
sám gebing Páne, křeslós tobě kawił mne.

4. Ty gšj dšwng w mocy, tdyłol chceš
pomocy: ty datjš spravedlnostj, tdyž wy-
soudjš j hřislnosti: ty mrtwe obžiwoges,
žiwé w oflawoges.

5. Wzdal tedj odemne co zšého gest při
mně! Ach přisli nešli dosti, wšelke neta-
žanosti, tve Dli při mně wtdi, coj wim, žej
se nelži.

6. Wtáhni ke mně ruce, a z mého wem
šedce, nač patřiti nemůžeš, mně od toho
pomůžeš: Coj se tobě nelži toť mně šfodj,
to hubi.

7. Zdravj y nemoc má před tebau gest
žegyná: Dnomo mi zachoweg, a z této mi
pomáheg: wdrav mne a zdrow budu, nedu-
hů swych porubudu.

8. Deg do srdce mého chut wšeho dobrého,
abych sameho tebe swého přitele z nebe
mifomaj, w srdcy nosyl, tebau se y bo-
nosyl.

9. Napiš na srdcy mém mifostnám
swým přstem, šfodkau pamatku swého gme-
na přerostofného, w něm wdyckty aby by-
la, a w bydch mne rěšila.

10. Napiš y wuli swau došofarau li-
bau: a twa ofprawedněni, genj gšau pefet
špasenj: abych twa přitážanj, měl w swém
wwošowanj.

11. Křnět y mysl mau libosti obniwau
Ducha twého swateho, bych gá tež Ducha
swého w obět tobě odewzdal, a w žamur-
ech radost bral.

12. Dussj mau žijnjwau, trápenj y
prahkau, rač sám obceršiwowati, tšlch
swóg nalenowati, abych w twém mifowanj
plapofal bez přestánj.

13. Coj se mi se štane mžg negšladššj Pá-
nej, ga nie nepochybuj: nřbřj se dowěru-
gi, je mne po žegšj žrašj do wěčne pžg-
meš wšliti.

14. Pogmi, neprodšeweg: hotowého
mne žneg! rád pžbuž tžej mám tebe, do
rožfowného nebe. Gen přigmi pak dussj
mau do swych mifostnch rukau.

15. Dussit swau poraučjm, a swětem se
rād laučjm. D přigmiž gr Gejssj, chotě
mžg nemilegššj! gšj chwātām t tobě Pa-
nu, gen mi ode wři brānu.

16. Brānu tu nebeskau, šlawogššj neš
ragškau, odevři mi mžg mřš žentjau sám
španilš! A! wěčnejšem gšj z tebau, a ce-
kau chřtjw chotj tšau!

(1800.) Plot. 19. b.

D Gezu! Gezu mžg! wšlšš smutnž hřas
mžg, w wšlosti politnž; tšs porššse-
nj etně, mřlšctu dussje mě, šfeti na puřty
chram swóg.

2. Rudyřoli chodjm, w přaci, w smutku
šedjm, na tš, Gezu, mřššjm; omčlewān
šaušjnjm, po tobě šfowlenjm, w šfedy
wřdy rogmřššlm.

3. D Gezu! Gezu mžg, tšs negmřlegššj
mžg, rač mžg hřas šfššfeti: mnau, genš
tebe hředam, šobě mřti žadām, neráč pohř-
šeti.

4. Šestli žamitati chceš, a pohřdati šer-
wřššm žemčlenjm: tjm wjč se šofiti bu-
du, a njšiti před tebau, Pānem mřm.

5. Bez wody rnyčka, bez swého šamřka
nemžš byt hřšlšta: gšj gā mam žito byti,
šobych neměl mřti Gejssje mřlšcta.

6. Ach Gezu přigš femně, a přebnyeg
w: mně, y pošylāng šlale, bych mřhl w
tš dšussari, w dobřem prošpřiwati, tjm wj-
ce, tjm dāle.

7. Wěb tžoj šobě žauřšā, a w tebe nebau-
řšā, gšj gest po něm wřta: před nim trām
wřšššti, žawřš na wěčnoshi, při šfonaš
nj šwěta.

8. Degš ai gā nezauffām, ale šplně dau-
řšām, že po žarmāucenj femně se na-
šfoniš, swau křwj obceršiwš, a dāš po-
řššeni.

9. Křjž budu wmrat, prošm, rač
mi napsat prošřed šedce mého gme-
naw, Gejssj! t šobě wřst mau dussj do rā-
geš wěčného.

10. Š tebau gen žiw byti, š tebau y
wmrjeti, mžg Gejssj, žadām: w tobě gen
swau žadot, y duchownj radost, mžg
Gejssj, šfřadām. Amen.

Co- li-ter-
ray Monarcha.
3. Hallebija!

Srdec

Conf. Srdečné pochánj a radost w Pánu Ježíšši,
natur p. NB. opravdové věrného Křesťiána.

696 Gafu: Gezu má radosti.

Aldost mā Gelissi! potla-
de mē dussi, 3 tebau
sem ingoen: brichn mā adwosā

72 gsem spozna, gshaj me vobuile,
twet gsem dije swate, giž, giž
gsem smjten: Krew draha se
rozmaha, tyš žiwot položil za
nune, w smerti swé naramine.

2. Gezu, má radoſti! ſlú-
ce twé miſoſti wſpoł mne ſwiti;
giż, giż ſwędomy mę; ſaudu
wytrjene, poſog má miſti: Ach!
nech! mne y poſonnie twa we-
čeſe obćeſtwaſuge, f wdzięnoſti
wzbuſuge.

3. Gezu, jiwote mûg! Tyš
mûg, a gâ ašem twûg, tafjini
šewo twê! Koyj gâ gen tebe
mâm, na nie ginê nedbâm,
rojšoš dusse mē: Ty mne mās,
mne pal se dās! Ach! gajš
mnohe me radošti ted wyšew,
wjn došti!

4. Lasto mā, Gejiſſi, aīž
mne nic w mē duſſi nezarmu-
cuge; tmau přeſlādka miloſt,

srđce mého wnjtřnost obwěselu
ge: žaden ště, a žadna tře,
twě a mé srđce w sauzenj, nř
galt neproměni.

5. Jezu, má ljhosťi! Čypl
a tom mje doſti, co mi dati
čyčěš; gá pugdu poſorně, wěrně
a poſorně, fám mne gen wě-
deš: w nereſťi, y w boleſťi, an
y w ſmrti twym čy byti, to-
bě čy wěti.

6. Gezu, mǎ hognosti! swēt
mne swan marnosti a lŕij ner
flāmá; darmot klade šidla,
šboŕi, češ y šidla, Duchmug
tebe mǎ : žadna češ, leš ni
nečeš, mi neshlŕi wŕy w Kry-
ŕia; totož geš wěc gila.

7. Gezu, mǎ forſuo! gĩ
ſleĕ mne w twe luno, aſ Decy
pogmeſ; Ach (Forſ) men; ſre-
ta pugdu w weĕne leta? fdyž,
ach fdyž prigdeſ? Weĩniſ, gaſ
tĩ ſam wiſ; gaſ naſ ĵadam br;
bmĩti, br; Boha bĩriti,
Amen.

